

77B
ΠΡΕ.Ε.
ΣΥΝ.Β
1874

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1874.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ

ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΒΟΥΛΕΥ- ΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Συνελθόντων τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων περὶ τὴν ὁριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προγράμματος τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶ 10 1/2 ὥραν π. μ. παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος κ. Καλλιμάχης καὶ τελέσας ἁγιασμὸν μετὰ τῶν ἐκπαιδευτῶν αὐτῶ ἱερέων καὶ διακόνων πύλόγησε καὶ ἡγίασε τοὺς τε βουλευτάς καὶ τὸ βουλευτήριον.

Κατέλαβον εἰτα τὴν ἔδραν ὡς προσωρινός μὲν πρόεδρος ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῆς Λεβαδείας Α. Γεωργαντάς, ὡς γραμματεῖς δὲ οἱ νεώτεροι κ. κ. Α. Πισσαλῆς βουλευτῆς Ξηροχωρίου, Γ. Προβελέγγιος βουλευτῆς Μήλου, Δ. Κυριακίδης βουλευτῆς Κέας καὶ Η. Βουδαύρης βουλευτῆς Χαλκίδος.

Ἀναγνωσθέντος ἀκολουθῶς τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντων παρόντων 60 βουλευτῶν παρελθόν ἐπὶ τὸ θέμα ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Κ. Δεληγεώργης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς περὶ ἐναρξέως τῆς Β'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου Β. Διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΟΥΣ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Διατάγματος, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος εἰπὼν, ὅτι θέλει καλέσει ἐν δέοντι τὴν Βουλὴν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ προσωρ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Α. Κυριακίδης,
Β. Ν. Βουδοῦρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 30 Ἰανουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθη τὸ πρακτικὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ ἐνεκρίθη.

Ἀνεκοινώθη εἴτα ἐγγραφὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, δι' οὗ ἀναγγέλλεται τῇ Βουλῇ ὁ θάνατος τοῦ βουλευτοῦ Ζήση Ἰατροῦ.

Ὁ Πρόεδρος εἴτα ἔδωκεν ἐξηγήσεις, διότι δὲν συνεκάλεσε τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς σημερινῆς Τετάρτης. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέχθη τὰς ἐξηγήσεις ταύτας.

Ἡ Βουλὴ ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς παριδέχθη νὰ σταλῶσιν εἰς τὰ Τμήματα τὰ πρακτικὰ τῶν τελευταίων ἐπαναληφθεισῶν ἐκλογῶν γενομένης δὲ κληρώσεως, ἡ μὲν ἐκλογὴ Μεσσήνης παρπεύρηθη εἰς τὸ Ε'. Τμήμα, ἡ δὲ τῆς Οἰτύλου εἰς τὸ Α'. καὶ ἡ τῆς Τριγωνίας εἰς τὸ Β'. Ἐπειδὴ δὲ οἱ βουλευταὶ Γορτυνίας δὲν εἶχον κληρωθῇ εἰς τὰ Τμήματα ἐγένετο κλήρωσις καὶ ὁ μὲν Γ. Πλαπούτας ἐλαχεν εἰς τὸ Γ'. Τμήμα, ὁ Α. Ἀντωνόπουλος εἰς τὸ Δ', ὁ Β. Νικολόπουλος εἰς τὸ Ε', ὁ Γ. Λαδόπουλος εἰς τὸ ΣΤ', ὁ Ι. Δεληγιάννης εἰς τὸ Ζ'. καὶ ὁ Θ. Δηλαγιάννης εἰς τὸ Η'.

Προτινάντων τινῶν, ὅπως ὀρίσθῃ ἡ προσεχὴς Παρασκευὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρείου, ἀναστὰς εἰς τῶν βουλευτῶν Λακεδαιμόνος, εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ ὀρίσθῃ ὡς τοιαύτη ἡ προσεχὴς Δευτέρα. Ἡ ἐκλογὴ, εἶπε, τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρείου ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς ἐν τῶν σπουδαιοτέρων πολιτικῶν ζητημάτων, εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀνάγκη νὰ συντρέχῃ ὡς πλείστος ἀριθμὸς βουλευτῶν, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ ἐκτάκτου χειμῶνος πολλοὶ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ φθάσωσιν ἐγκαίρως, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται καθ' ὁδόν. Τοῦτο ἔνεκα καὶ ἡ ἀδροφροσύνη πρὸς ἀπόντας συναβέλφους καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος ὑπαγορεύουσι τὴν ἀναβολὴν μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Ἄντειπεν ἕτερος βουλευτῆς Καλαβρύτων, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀρεῖται νὰ σπεύσῃ εἰς τὰς ἐργασίας της. Εἰσερχόμεθα, εἶπεν, εἰς τὸν Φεβρουάριον μῆνα καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰσπράττει καὶ δαπανᾷ ἄνευ προϋπολογισμοῦ, ὑπερ ἀπάδει εἰς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα. Ἄλλοι δὲ ἡ προτεινομένη ἀναβολὴ ἀντίκειται πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τοῦ Κοινοβουλίου, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου δι' ἐλάχιστον ἀριθμὸν βουλευτῶν τῶν ἢ δὲ ἐν Ἀθήναις εὑρισκόμενων καὶ μεθ' ἡμέρας οὐ πολλὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς.

Μετά μικρὰν ἐτι συζήτησιν καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριζον τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὡς ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ Προέδρου, οἱ δὲ ἀντεπρότειναν τὴν προσεχῆ Δευτέραν, προσκαλεστέ τις τῶν βουλευτῶν τὸν Πρόεδρον, ὅπως θέσῃ τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν, ἀλλ' ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλας ὅτι ἡ Βουλὴ ὀρίζει τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὡς ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου περὶ τὴν 1 M. M. ὥραν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 M. M.

Ὁ πρὸς. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ πρὸς. Γραμματεῖς
Αλ. Πετσάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 4 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίως γενομένης περὶ ὥραν 1 M. M. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελλέντος εἴτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὀριστικοῦ προέδρου, προσετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κἀλπαι. Ἐκαστος δὲ τῶν κ. κ. βουλευτῶν προσερχόμενος μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματός του ἐρρίπτεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸ σφαιρίδιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Χ. Χρηστοπούλου καὶ Δ. Βουδούρη. Παραβληθέντων ἀκολούθως τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰ σφαιρίδια καὶ ἰσαριθμὸν εὐρεθέντων ἦτοι 161 ἠρξάτο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Μαυρομυχάλην καὶ Δ. Λοράνδον ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ὀριστικὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ

Θρ. Ζαΐμης βουλευτῆς Καλαβρύτων λαβὼν ψήφους 87 τοῦ Ι. Διληγιάννη ἐπιλαχόντος διὰ ψήφων 72 καὶ εὐρεθέντων 2 λευκῶν ψηφοδελτίων. Τοῦ προέδρου ἀπαγγέλλαντος τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ Θ. Ζαΐμης καταλαβὼν τὴν προεδρικὴν ἑδραν προσεφώνησε τὰδε πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἄναλαμδάνων τὴν ἑδραν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν ἀνῆλθον δις κατὰ τὸ ἔραχ' πολιτικόν μου στάδιον, ὀρεῖμαι νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἐντίμους συναδέλφους μου, οἵτινες με ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των, ἐπὶ τῇ ἀποδείξει ταύτῃ τῆς περὶ ἐμοῦ ἀγαθῆς ὑπολήψεως των. Ἀφροῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔκρινεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ μου, ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἡδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὁμαλωτέραν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος, ἐσκέυθην ὅτι δὲν μοι ἦτο ἐπιτετραμμένον ν' ἀπακρούσω τὴν πρότασιν ταύτην. Τὸ πολιτικὸν Σῶμα, αὐτὸ ἐκλήθην νὰ προεδρεύω, ἔσχε παρὰ τοῦ θεμελιώδους νόμου μεγάλην ἀποστολήν ὀρισμένον, ἵνα συζητῇ καὶ αποφασίσῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας, ἐτάχθη συνάμα, ἵνα ἐπισκοπῇ τὴν εἰλικρινῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ ἐξασκῇ σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ σεβομένη τὰ δικαιώματα τῶν καθηστωσῶν ἐξουσιῶν, ὀρεῖται νὰ ἵσταται φρουρὸς ἀγρυπνὸς τῆς τηρήσεως τοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων· οὕτω δὲ θέλει συντελέσῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐφροσύνην λειτουργίαν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ θέλει φέρῃ οὐ μόνον ἡμέρας ἡσυχίας καὶ προόδου εἰς τὴν φίλην πατρίδα, ἀλλὰ θέλει κρατύνει καὶ τὸν συνταγματικὸν θρόνον, ἔρεισμα τοῦ μέλλοντος, πρὸς ὃ μετ' εὐφροσύνης ἀτενίζομεν πάντες. Ἀλλὰ τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ἵνα βίξοι βολῇ καὶ καρπορῇ ἀπαιτεῖ οὐ μόνον τὴν θρησκευτικὴν πρὸς αὐτὸ ἀφοσίωσιν πάντων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικουρίαν νομοθετημάτων τινῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀποβάλλει τὰ σπουδαιότερα τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ὑποδεικνύω ἐκ τούτων δύο, τὰ σπουδαιότερα, νόμον καλὸν περὶ ἐκλογῶν καὶ νόμον περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν. Πρέπει, κύριοι, νὰ προχωρίσωμεν τὸ πολιτικώτερον τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψήφου, ἀπέναντι πάσης εἰας καὶ πάσης καταδολιεύσεως αὐτῆς.

Τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι τὸ χεῖριστον τῶν πολιτευμάτων κατ' ἐμὴν γνώμην, ἄνευ πραγματικῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν. Νόμος τοιοῦτος θέλει παράσχει τὴν κύρωσιν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ περιορισμὸς τῆς ὑπουργικῆς ἐξουσίας ἐντὸς τῶν

ορίων, τῶν διαγεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, θέλει κατασταθῇ ἀλήθεια.

Ἄς ἐργασθῶμεν λοιπὸν ἐκθύμως καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὸν κατ' ἀρτίον τῶν δυνάμειν νομοθετημάτων, καὶ ἄς μὴ ἀναμείνωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς Πανδώρας. Ἄν κατορθώσωμεν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην τὸν κατ' ἀρτίον τῶν δυνάμειν νομοθετημάτων, ἐστὶ βέβαιον ὅτι ἡ σύνοδος αὕτη θέλει ἐγγράφῃ ἐπιφανῆ θέσιν ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς χρονικοῖς τῆς πατρίδος.»

Ἡ Βουλὴ εἶτα δι' ἀναστάσεως ὤρισε τὴν αὔριον περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων.

Κατόπιν ζητήσαντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νὰ υποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1874, καὶ τινῶν παρρησιασάντων, ὅτι τοιαύτη κατάθεσις ἀντίκειται πρὸς τὸν κανονισμὸν, ὡς μὴ καταρτισθέντος ἐντελῶς τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου, ἀναστὰς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐξασκήσῃ δικαίωμα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος χορηγούμενον καταθέτουσα τὸν προϋπολογισμὸν, ἀφοῦ ἤδη ἐξελέχθη ὁ ὁριστικὸς πρόεδρος. Ἐάν, εἶπε, καθιερωθῇ ἡ ἐναντία ἀρχή, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ εἰσάγειν νομοσχέδια ἀργεῖ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, θέλουσι ἔλθαι τόσαι κατεπείγουσαι περιστάσεις καθ' ἃς ἡ ἀρχὴ αὕτη θὰ συνεπαγάγῃ συνεπείας ἐπιζημίους. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἠθέλησε μόνον νὰ ἐξασκήσῃ ἐν δικαίῳ τῆς Κυβερνήσεως οὐδόλως σκοπεύων, οὔτε ν' ἀναπτύξῃ οὔτε συζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ νὰ προκαλέσῃ. Παρεκάλεσεν ἐπομένως τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μὴ ἐναντιουμένη εἰς τὴν ἐξάσκησιν κυβερνητικοῦ δικαιώματος.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Γόρτυνος, ὅτι ἀφοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐλησμόνησε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1874 καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1873, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις χθὲς ἐτι ἐλησμόνησε τὸν προϋπολογισμὸν, ἀναβολὰς παρεμβάλουσα εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος, ἤδη θεωρεῖ κατεπείγουσαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πλειοψηφία τοῦ σώματος ἐξέφρασε τὸ πολιτικὸν ῥόνημά της. Ἀλλ' οὔτε κόσμιον, οὔτε ἀξιοπρεπὲς ἐθεωρήθη νὰ ἐπιλαμβάνωνται τὰ κοινοβούλια ὑποθέσεων πρὶν ἢ καταρτισθῶσιν ὁριστικῶς καὶ ἀναγγεῖλωσι τὸν κατ' ἀρτίον τῶν εἰς τὰς ἄλλας τῆς πολιτείας ἀρχάς. Μόνον δὲ, ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς πρὸς τὰ δικαιώματα

καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν ἐγείρει δυσκολίαν μὴ ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὴν κατάθεσιν. Ἀφοῦ δὲ ὑπολείπεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, ἡ Κυβέρνησις ὄφειλε νὰ περιμένῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Δὲν εἶναι φόβος, ἐπεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ζακύνθου, ἐκ τῆς καθιερώσεως τοιούτων ἀρχῶν, ὡς ἰσχυρίσθη ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐρρέθη πολλάκις, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ δεσμευθῇ ἐκ τῶν ἀποφάσεων ἄλλης Βουλῆς. Δὲν ἐζητήσαμεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταθέσῃ προτάσεις ἐάν εἶχε κατεπείγουσας, ἀλλὰ νὰ μάθωμεν μετὰ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς δυσπιστίας, ὅποιον ἦτο τὸ κατεπείγον νομοσχέδιον. Ἦκούσαμεν δὲ τὸν προϋπολογισμὸν! ἀλλὰ πρόκειται ἀληθῶς περὶ κατεπείγοντος, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ. Ἀλλως δὲ καὶ ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐδικαιούτο τις εἰλεῖν ἐν μέλῳ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τὸ εἶμα νὰ ἐρωτήσῃ, τί ζητεῖ οὐδὲ ἐναντιούμεθα εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, μόνον πρέπει νὰ σημειωθῇ τὸ γεγονός, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν κατωρθώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, μετὰ τσαύτας ἀναβολὰς καὶ χρονοτριβὰς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ υποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν, πρὶν ἢ καταρτισθῇ τὸ προεδρεῖον, χάριν τοῦ κατεπείγοντος.

Ἀντεῖπεν εἶτα ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι περιττὸς καθίστατο ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου καὶ ἡ ὑπόμνησις περὶ πολιτικῆς σημασίας, διότι ἦτα ἐκ τῶν προηγουμένων γνωστόν. Τὸ προκείμενον ζήτημα ἀπογυμνούμενον πάσης πολιτικῆς θεωρίας καὶ παντὸς πλαισίου αἰσθητικῆς καὶ σκοποῦ περιορίζεται εἰς τοῦτο, ἐάν ἡ Κυβέρνησις δικαιούται νὰ υποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀπήτησε δὲ παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ὅποιαν ἐρμηνείαν δίδει εἰς τὸν κανονισμὸν ἐφ' οὗ στηρίζονται οἱ τὴν ἀντίθετον προεδρεύοντες γνώμην.

Μετὰ τινα ἐτι συζητήσιν, καθ' ἣν τινὲς ἀπέκρουσαν τοὺς περὶ κατεπείγοντος ἰσχυρισμοὺς τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐθεώρησαν δὲ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν κανονισμὸν, ἅμα δὲ καὶ περιττήν, ἀφοῦ δὲν ἐξελέχθησαν αἱ ἐπιτροπὴ μάλιστα ἡ εἰδικὴ περὶ τὴν ἐξέλεξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ὁ πρόεδρος ἀνέγνω τὸ 10 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ καὶ συνεπέρανε, ὅτι οὐδόλως ἐναντιού-

ται εις τὴν κατάθεσιν προσέθηκεν ὅμως, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐν τῇ κυριαρχικῇ αὐτῆς ἐξουσίᾳ δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τούτου.

Παρατηρησάντων τινῶν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ διακρίσις μεταξὺ ἀπλῆς καταθέσεως καὶ εἰσαγωγῆς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ καταβῇ ἀπλῶς ὁ προϋπολογισμός.

Μετ' ὃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθετο τὸν προϋπολογισμὸν μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπιφυλαχθεὶς νὰ κάμῃ τὴν κατάλληλον εἰσήγησιν ἐν δέοντι.

Ὁ πρόεδρος προσαπέσας τὰ τμήματα, ὅπως φέρωσι ταχέως τὰς ἐπὶ τῶν ἐπαναληφθεισῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις καὶ ἀπαγγεῖλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Κυριακίδης,
Γ. Προβελέγγιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ΄.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 1 Μ. Μ., ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Α' τμήματος κατέθετο τὴν ἐπὶ τῆς ἐπαναληφθείσης ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐκθεσὶν τοῦ σταλείαν εἰς τύπωσιν.

Εἶτα παρατηρήσεως γενομένης περὶ τῆς ἐραδύτητος τοῦ νὰ υποβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναληφθείσης ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ἐκθεσὶς τοῦ οἰκείου τμήματος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὅπως υποβληθῇ ὅσον τάχιον αὕτη ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

Ἀγγελλέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, παρατέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀλφαί. Ἐκαστος δὲ τῶν Βουλευτῶν προσερχόμενος μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματός του ἔβριπτεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸ σφαιρίδιον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Σ. Κολιάτσου I. Ἀν-

τωνιάδου καὶ Χ. Χρηστοπούλου· μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας κηρύχθησαν τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἐβρέθησαν ἰσάριθμα πρὸς τὰ σφαιρίδια ἦτοι ἐν ὧν 157. ἤρξατο ἀκολούθως ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Πατμεζᾶ καὶ Μ. Κάρη Ὁρρανοῦ ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἔλαβον ψήφους ὡς ἀντιπρόεδροι ὁ μὲν Ν. Τσώκης βουλευτὴς Ἀργους 96, ὁ Δ. Τσιριμῆκος βουλευτὴς Φθιώτιδος 91 καὶ ὁ Γ. Ζωγιάς βουλευτὴς Μέσσης 87, ἐπιλαχόντων τῶν κ. κ. Χ. Κατσιογιάννη βουλευτοῦ Βονίτσας διὰ ψήφων 68, τοῦ Κ. Φλίσσα βουλευτοῦ Καλαμών διὰ ψήφων 63 καὶ Α. Τρύφωνος βουλευτοῦ Ὄρους διὰ ψήφων 62 ὡς γραμματεῖς δ' ἔλαβον ψήφους ὁ μὲν Α. Κοντογούρης βουλευτὴς Πατρῶν 90, ὁ Ι. Νέγκας βουλευτὴς Ζακύνθου 88, ὁ Ε. Βιρβίλλης βουλευτὴς Ξηροχωρίου 88 καὶ ὁ Χ. Στεριάπουλος βουλευτὴς Ἠλείας 87, ἐπιλαχόντων τῶν κ. Γ. Προβελέγγιου βουλευτοῦ Μήλου διὰ ψήφων 71, Στράτου βουλευτοῦ Βάλτου διὰ ψήφων 68, Δ. Κυριακίδου βουλευτοῦ Μήλου διὰ ψήφων 68 καὶ Ι. Λεστούνη βουλευτοῦ Σάμης διὰ ψήφων 63. Εἰρέθη δ' ἐν τῇ κάλπῃ καὶ ἐν λευκῶν ψηφοδέλτιον. Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀπαγγεῖλας τὸ ἀποτέλεσμα ἀνεκήρυξεν ἀντιπροέδρους μὲν τοὺς κ. Ν. Τσώκην, Δ. Τσιριμῆκον καὶ Γ. Ζωγιάν, γραμματεῖς δὲ τοὺς Α. Κοντογούρην, Ι. Νέγκαν, Ε. Βιρβίλλην καὶ Χ. Στεριάπουλον, οἵτινες καὶ κληθέντες κατέλαβον τὰ ἑδρας τῶν.

Εἶτα ὑπεβλήθη παρὰ τινῶν μελῶν τοῦ οἰκείου τμήματος ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας ἐκθεσὶς, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὅπως τὴν ἀπαύριον περὶ τὴν 1 Μ. Μ. προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν ἐκκερμῶν ἐκλογῶν Οἰτύλου καὶ Μεσσηνίας. Συνάμα δὲ ὥρισε τὴν προσεχῆ ἡμέπετην περὶ τὴν συνήθη ὥραν νὰ γείνη ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Μετ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀπαγγεῖλας τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοντογούρης
Ι. Νέγκας
Ε. Βιρβίλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 1 Μ. Μ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Ε' τμήματος κατέθετο τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας ἐκθεσὶν τοῦ φέρουσιν ὑπογραφάς τινας καὶ καταλήγουσαν εἰς τὸ συμπέρασμα, εἰς δ, καὶ ἡ ἐν τῇ χθελινῇ συνεδριάσει ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τινων μελῶν τοῦ αὐτοῦ τμήματος.

Μετὰ τινὰ δὲ συζητήσιν καθ' ἣν τινὲς ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ χθὲς ὑποβληθεῖσα καὶ μετὰ τὴν τύπωσιν διανεμηθεῖσα ἐκθεσις δὲν συνετάχθη συμφώνως μετὸν κανονισμόν διότι οὔτε τοῦ εἰσηγητοῦ ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν καὶ τινὰ μέλη οὐδόπως παρευρεθέντα ἐν τῇ προεξελέγξει τοῦ τμήματος ὑπέγραψαν αὐτήν, ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν τοὺς προλαλήσαντας, εἰπόντες ὅτι τὰ μέλη τῆς πλειψηφίας τοῦ τμήματος ἠναγκάσθησαν νὰ συντάξωσι καὶ ὑποβάλωσι τὴν ἐκθεσὶν των, ἀφοῦ ἐπεισθῆσαν ὅτι ὁ εἰσηγητὴς πρόεβλε δυσκολίας καὶ ὑπεφυγὰς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς, ὁ πρόεδρος ἔθετο εἰς ψηφοφορίαν τὸ περὶ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας θέμα, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, ὡς ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα τοὺς Ἀλ. Κουμουνοῦραν, Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Περ. Μπουτόν.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγελλάντος τὸ ἀποτέλεσμα προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ κ. κ. Α. Κουμουνοῦρος καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλος κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

«ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 6 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1874, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀρτιθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι βουλευταὶ Ἀλ. Κουμουνοῦρος καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριάζουσας, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ

Νεὶς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ὁ ἱερέυς

Χαρ. Φωκάς.

Οἱ Γραμματεῖς

Ἀρ. Κοντογούρης,

Ι. Νέγκας,

Ε. Βιρβίλης.»

Οἱ ὁρισθέντες

Α. Κουμουνοῦρος, Σπ. Ἀντωνόπουλος

Ἀγγελλθέντος κατόπιν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔπεται ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου συζήτησις, προέτεινέ τις τῶν βουλευτῶν καὶ ἕτεροι ὑπεστήριξαν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀβίας. Ἐν πρώτοις ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ ὑποψήφιος Κ. Λεουτσάκος δὲν ἀνεκλήρυνε νομίμως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, διότι κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτεῖται ἀναφορά ἐκλογέων ἐπιδιδομένη ἐγκαίρως καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητήρος εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνῶ ἐκί τοῦ προκειμένου τὸ δικαστήριον ἀνεκλήρυξε μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας. Ἀφ' ἐτέρου ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἀβίας παρουσιάζει ἀνωμαλίας τινὰς, διότι 81 σφαιρίδια εὐρέθησαν ἐναποτεθειμένα ἐν τῇ ὑπὸ τὸ διάφραγμα αὐλακί, τὰ ὅποια ἐπηρεάζουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς προστιθέμενα ἢ ἀφαιρούμενα, καὶ τὰ ὅποια κατ' ἀλήθειαν δὲν δύναται τις οὔτε εἰς τὸ καὶ οὔτε εἰς τὸ ὅχι νὰ καταλογίσῃ.

Ἀντεῖπεν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ὅτι ἀληθῶς ἡ ἀνακήρυξις τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Κ. Λεουτσάκου ἐγένετο μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ δικαστήριον ἐν τῇ κυριαρχικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ σταθμίσαν τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ τὰς περιστάσεις ἐξέδοτο προδικαστικὴν ἀπόφασιν δι' ἧς παρεδέχτο ὅτι ἡ πρώτη ἀναφορά ἀπωλέσθη ὡς πρὸς τὰ 81 σφαιρίδια εἶπεν ὅτι ἡ κάλπη ἦτον οὕτως κατεσκευασμένη καὶ τὸ διάφραγμα ἔκλινεν οὕτως ὥστε κατ' ἀλήθειαν δὲν δύναται τις νὰ μὴ παραδεχθῇ ὅτι τὰ σφαιρίδια ταῦτα προσωρίζοντο πρὸς τὸ καὶ τοῦτο δὲ τόσῳ μᾶλλον ὅσην καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ κατελόγισεν ἕτερα 50 σφαιρίδια εἰς τὸ καὶ εὐρεθέντα ἐν τῇ αὐλακί παραδεχθεῖσα ὅτι διὰ τοῦ αὐλακος εἰσέρχοντο ἐν τῇ κάλπῃ. Καταλήγων ὑπεστήριξε τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς.

Μετὰ τινὰ ἔτι συζητήσιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς, ἄλλοι δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀβίας, ὁ πρόεδρος ἔθετο εἰς ψηφοφορίαν τὸ

περί άκυρου τής εκλογής του δήμου Αβίας θέμα. Γενομένης δε ψηφοφορίας κατ' όνομαστικήν κλήσιν υπό τήν επιτήρησιν τών ψηφολεκτών Μ. Βότσαρη και Περ. Μαυρομιχάλη ή Βουλή απέρριψε τήν περί άκυρου τής εκλογής πρότασιν διά ψήφων 101 κατά 21 άρνηθέντων 2 κατά τό επί τούτω πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τών κυρίων Βουλευτών
επί τού όλης ζητήματος.

Παραδέχεται ή Βουλή τό άκυρον τής εκλογής του
δήμου Αβίας και ή όχι.

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ιω. Σαράκας	Ν
Α. Μιχαλόπουλος	άρν.	Αριστομ. Αιδωρίκης	Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ο
Ιω. Κυριακός	Ο	Ιω. Καπιτοίνης	Ο
Μ. Καίρης Όρφανός	Ν	Γ. Μίλησης	Ο
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος	Ο	Ιω. Ζέρβας	Ο
Νικόλ. Δ. Τσώλης	Ο	Δ. Βουλπιώτης	Ο
Άνδρ. Δαύπουλος	Ο	Κ. Γκολδάσης	Ν
Ασιων. Βουλγαρης	Ο	Δ. Δημητριάδης	Ο
Δημ. Γαλλιφρονάς	Ο	Τ. Κουτρουβέλης	Ο
Σκαρλ. Σοφιστός	Ο	Κωνστ. Δομειάρδης	Ο
Όθων Μαυρομιχάνης	Ν	Νικόλ. Β. Δορνίτης	Ο
Στυλ. Κολιάτσος	Ο	Διον. Κολλυβάς	Ο
Περικλής Πετράκης	Ο	Ιω. Νέγκας	Ο
Δημ. Ράλλης	Ο	Άνδρ. Γαϊτάς Φωσκάδης	Ο
Αθ. Ιακός	Ο	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Κ. Στράτος	Ο	Άνδρ. Αύγερινός	Ο
Δημήτρ. Γρίβας	Ο	Χρ. Στερισόπουλος	Ο
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Αύγερ. Πετραλιάς	Ν
Χρ. Κατσικογιάννης	Ο	Θ. Δαραλέζης	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ο	Α. Κατσίνης	Ο
Θ. Δηληγιάννης	Ο	Αναγ. Δημητρίου	Ο
Β. Νικολόπουλος	Ο	Δημ. Κλίμακας	Ο
Ιω. Α. Δηληγιάννης	Ο	Αντ. Λαγκαδάς	Ο
Γ. Λαδόπουλος	Ο	Γερ. Βαλλιάνος	Ο
Αντ. Αντωνόπουλος	Ο	Αριστομένης Βαλέττας	Ο
Κ. Κουσανάκος	Ο	Βαρβαρίγος Ηλλάικας	Ο
Ασιων. Πετροπούλακης	Ν	Εύστ. Πατάλλας	Ο
Ιω. Γ. Ανδρίτσος	Ν	Αθαν. Γ. Πετιμεζάς	Ο

Θρ. Α. Ζαΐμης	Ο	Άγγ. Φ. Καλκάνης	Ο
Αργύρ. Διαμαντόπουλος	Ο	Ιωάν. Σ. Χαλιζιάς	Ο
Αθαν. Π. Πετιμεζάς	Ο	Αρ. Ρόκης	Ο
Γεώργ. Κ. Παπαδαίος	Ο	Αλ. Παπαλουκάς	Ν
Περ. Μαυρομιχάλης	Ο	Ιωάν. Παπαζαφειρόπουλος	Ο
Κωνστ. Φλέσσας	Ν	Χρ. Χρηστόπουλος	Ο
Σταύρος Οικονομόπουλος	Ν	Φίλιππος Βάρδογλης	Ο
Ιω. Τζιώτης	Ο	Αριστείδης Σακελλαρόπουλος	Ο
Γ. Καραβάς	Ο	Δημ. Ζέγγελης	Ν
Αλέξ. Κοντόσταυλος	Ο	Ηλ. Φλέσσας	Ν
Κων. Π. Οικονόμου	Ο	Βασίλ. Μπούντουνας	Ο
Ιω. Χωρεπιτκοπίδης	Ο	Αλέξ. Βάσσος	Ο
Ιωάννης Αντωνιάδης	Ο	Γ. Μαλίας	Ο
Ν. Βασιλάκης	Ο	Σπυρ. Ζερβός	Ο
Αθαν. Παραμυθιώτης	Ο	Γερ. Ζωγιάς	Ο
Δημ. Λοράνδος	Ο	Νικ. Παγκράτης	Ο
Αναστ. Δημητριάδης	Ν	Επ. Δελιγεωργιάς	Ο
Ιω. Δηληγιάννης	Ο	Σταμ. Μακρής	Ο
Ιω. Ιωάννου	Ο	Αλ. Καμουνοδούρος	Ο
Γεώρ. Κούστας	Ο	Σπυλ. Αντωνόπουλος	Ο
Αριστ. Μεντζελοπούλος	Ν		Ο
Νικόλ. Μηλιερέσης	Ο	Α. Κυριακίδης	Ν
Μ. Ίγγλέσης	Ο	Γ. Προβελέγιος	Ο
Σπυρ. Μοντεσάτος	Ο	Μιχ. Δαμηράκης	Ο
Αγαμ. Μεταξάς	Ο	Ν. Χατζόπουλος	Ο
Κοσμ. Πανάρετος	Ο	Κ. Κρίσπης	Ο
Αναστ. Βαρβαρίγος	Ο	Ν. Φαρμακίης	Ο
Δημ. Ραπτάκης	άρν.	Ν. Καναδός	Ν
Θ. Θερμογιάννης	Ο	Μ. Βότσαρης	Ο
Α. Σαββηγιάννης	Ο	Κ. Εύθυμιόπουλος	Ο
Κ. Κατσικόπουλος	Ο	Π. Ιατρού	Ο
Γ. Βακαλόπουλος	Ο	Αλ. Πετσάλης	Ο
Ν. Λεωπούλος	Ν	Επαμ. Βιρβίλης	Ο
Ιω. Βαλατόπουλος	Ο	Δημήτριος Σπράβας	Ο
Ασιων. Μαυρομιχάλης	Ο		Ο
Νικήτας Βαρβιτσιώτης	Ο	Ιω. Μαυρομιχάλης	Ο
Αναστ. Κορβιτωτάκης	Ο	Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ο
Αντ. Γεωργαντάς	Ο	Χ. Καναλλόπουλος	Ο
Γ. Λάπας	Ο	Αντ. Οικονομόπουλος	Ο
Σπ. Βαλαωρίτης	Ο	Αγαμ. Χριστόπουλος	Ο

Πολ. Κωνσταντᾶς	Ο	Ν. Σούτσος	Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας	Ν	Κ. Πλατῆς	
Θεόδ. Ρωμαῖος	Ο	Γ. Μπούμπουλης	Ο
Μιχ. Χαριτάτος	Ο	Ἰω. Ζαλλώνης	
Ὁθ. Πυλαρινός		Δ. Δρόσος	
Διον. Δελλαπόρτας		Γρηγ. Μαυρομαρᾶς	Ν
Γ. Κάγκας		Γ. Γεωργακόπουλος	Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο	Θ. Αναστασόπουλος	Ο
Π. Τζαμάλας		Σ. Σωτηρόπουλος	Ο
Α. Καραλήθανος	Ο		
Θ. Κανακάρης		Γ. Στάϊκος	Ο
Ἀρ. Μπουκαούρης	Ο	Ἰω. Δροσινός	
Ἀρ. Κοντογούρης	Ο	Σταμ. Κορυζῆς	Ο
Π. Χαλικιόπουλος		Δ. Γ. Βούλγαρης	
Κύστ. Ἡλιοπούλος		Θ. Γρίκας	Ο
Ν. Καραπάυλος		Θ. Θεοδωράκης	Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς	Ο	Θ. Παπακώστας	Ν
Δημ. Τριγγέτας	Ο	Ἰω. Χατζίσκος	Ο
Γ. Κόκκινος	Ν	Δημ. Τσιριμώκος	Ο
Γ. Δελλαπόρτας		Κ. Δουθευνιώτης	Ο
Ἰω. Δαστούνης			
Ἰω. Δουλίδης		Βασ. Ν. Βουδούρης	
Κ. Ἐπιφανίου		Δημ. Ν. Κριζώτης	Ο
Α. Ι. Κουνουπιώτης	Ο	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς	Ο
Ἄνδρ. Μανούσος	Ο	Ν. Ἀγγελικάρης	
Δημ. Χρηστίδης		Μιλτ. Κ. Κανάρης	

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ νόμιμον βουλευτὴν αὐτῆς τὸν κ. Πατ. Λεωτσάκην ὡς ἔχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅστις καὶ προσελθὼν ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον κατὰ τὰ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

«ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 6 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1874 προσελθὼν ὁ ἀπὸ ἀφίχθεις βουλευτῆς Οἰτύλου καὶ φέρων εἰσήγησιν κ. Π. Λεωτσάκης, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὄρκον ἔχοντα οὕτως:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ

ρεῖς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Ἰωάν.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀρ. Κοντογούρης,
Ι. Νέγκας,
Ε. Βιρβίλης»

Ὁ ὁρκισθεὶς
Π. Λεωτσάκης.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Β' τμήματος ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας ἔκθεσιν τοῦ προσθεῖς ὅτι παρεκλήθη ὑπὸ τινων μελῶν τοῦ τμήματος νὰ μὴ τὴν ἀναγνώσῃ. Ἀναστάντα δὲ δύο τῶν μελῶν τοῦ τμήματος εἶπον, ὅτι ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταρτίσωσιν ἀπαρτίαν ἔμαθον ἀκολούθως ὅτι συνετάχθη ἔκθεσις ὑπογραφείσα ὑπὸ τινων μελῶν ἐνῷ τὰ ἐπίλοιπα μέλη δὲν ἀνέγνωσαν καὶ δὲν ἐμελέτησαν εἰσέτι τὰ ἔγγραφα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐπιστραφῇ τὸ ἔγγραφο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ τμήματος, ἵνα ἐν συνεδριάσει τακτικῇ διασκεφθῶσι τὰ μέλη καὶ συντάξωσι νόμιμον καὶ τακτικὴν ἔκθεσιν, ἥτις ν' ἀποσταλῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ διανομήν.

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ προέδρου ὅτι τὰ ψηφιδέλια διὰ τὰς ἐκλεχθησομένας ἐπιτροπὰς δὲν ἡτοιμάσθησαν ἐτι, ἡ Βουλὴ ὥρισεν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν τὴν προσεχῆ παρασκευὴν.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοντογούρης
Ι. Νέγκας
Ε. Βιρβίλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι σήμερον ἐπρόκειτο νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ 48 ἀρθροῦ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζομένων ἐπιτροπῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκη ν' ἀναβληθῇ, ἐπειδὴ μόνον ἡ μία μέρις κατέθετο τὸ ἐαυτῆς ψηφοδέλτιον· προσέκλεισε δὲ τὴν ἑτέραν, ὅπως καταθέτῃ καὶ αὐτὴ ἐγκαιρῶς τὸ ἴδιον.

Ἀνήγγειλεν ἐπίσης, ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας ἐκθέσεις τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τοῦ Τμήματος δὲν ὑπεβλήθησαν εἰσέτι. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἅμα τῇ συντάξει αὐτῶν ἀποσταλῶσιν εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν ὥρισε δὲ ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως τὴν προσεχῆ Τρίτην, 12 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας συζητησὶν καὶ εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀρ. Κοντογούρης.
Ι. Νίγκας.
Ε. Βιρβίλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ΄

Τῆς 12 Φεβρουαρίου 1874.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν κανονισμὸν πᾶρσεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ προσεβίβησεν αὐτῷ τὰδε·

«Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, ἀπαύγασμα ἀγνὸν τῆς θελήσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, παρίσταται σήμερον ἐνώπιον

τῆς Ἱμ. Μεγαλειότητος, ἵνα καταθέσῃ τὸν σφραγισμὸν αὐτοῦ καὶ τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστιον θερμὰς δεήσεις του ὑπὲρ τοῦ Συνταγματικοῦ ᾠρόνου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἱμ. Μεγαλειότητος, τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.»

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀντεπώνησεν οὕτω·

«Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε Πρόεδρε, διὰ τῆς ἐκφρασῆς τῶν αἰσθημάτων τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς ὑπὲρ ἑμοῦ καὶ τῆς Βασιλικῆς Μου οἰκογενείας. Πέποιθα δὲ, ὅτι ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην προεδρίαν σας αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θέλουσι ἐκτελεσθῆναι ἀποσκοπτικῶς καὶ ἀποβῇ ὠφέλιμοι εἰς τὴν φύλιν Ἡμῶν πατρίδα.»

Ἀνεγνώσθη εἰς αὐτὸν ἐγγράφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' οὗ ἀγγέλλεται ὁ σχηματισμὸς τοῦ ὑπ' αὐτὸν νέου ὑπουργείου ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγεῖλω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας κυβερνήσεως, εἰς ἣν ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνέπιστεύθη τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους, ἔχει ὡς ἑξῆς· Δημήτριος Γ. Βούλγαρης, βουλευτὴς Ὑδρας, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Ἰωάννης Α. Δελιγιάννης, βουλευτὴς Γορτυνίας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Νικόλαος Παπαμιχαλόπουλος, βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμενῆς, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Δημήτριος Τριγγέτης, βουλευτὴς Πυλίας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Βασίλειος Κ. Νικολόπουλος, βουλευτὴς Γορτυνίας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Ἰωάννης Βαλασσοπούλος, βουλευτὴς Λακεδαιμόνης, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἀνετίθη προσωρινῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν κ. Β. Κ. Νικολόπουλον· ὡσαύτως ἀνετίθη προσωρινῶς εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου μέχρι τῆς ἀναρρώσεως τοῦ κ. Ἰω. Δελιγιάννη.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ»

Ἀναλὼν εἰς αὐτὸ τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶπεν, ὅτι κληθεὶς μετὰ τῶν συναδελφῶν του ὑπὸ τοῦ

Βασιλέως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν συναισθάνεται τὸ ἐά-
ρος ὅπερ ἀνεδέχθη· ἀλλ' οὐχ ἦν τὸν ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς
Βουλῆς ἐρείδόμενος θέλει καταβάλλει ἐνδελεχῇ μέριμναν περὶ
τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων,
μάλιστα δὲ τῶν δημοσίων ἔργων, ἅτινα πρωτίτως συμβάλλου-
σιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ. Θέλει δὲ ἔχει πρὸ πάντων
ὡς εἶναι τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κεμένων
νόμων.

Ἐπεβλήθη εἰς τὰ νομοσχέδια πιστώσεως περὶ πληρωμῆς τῶν
ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. σταλὲν εἰς
τύπωσιν. ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας
Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1874.

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουα-
ρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πί-
στωσις ἴση μὲ τὰ δύο δωδεκατημόρια τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπο-
βληθέντος γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρονίας
1874.

Ἐν Ἀθήναις, 11 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ δὲ Βουλὴ θεωρήσασα αὐτὴν κατεπεύγουσαν τὴν περιδέχθη
εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε κατόπιν κατὰ-
στασιν ἐμφαίνουσαν τὰ ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ κράτους ὑπάρχοντα
μετρητὰ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐκ δραχ. 550,995.
Προσέθηκε δὲ ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς υπηρεσίας ὑπῆρ-
χον μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ δραχ. 160,000 καὶ ἔτιραι εἰς ἀποστολὴν ἐκ τοῦ ταμείου Ὀλυμπίας 59,000, ἀλλ' ὅτι ὀφείλει τὸ δημόσιον εἰς δικαιοῦχος μόνον
ἐν Ἀθήναις περὶ τὰ 2,700,000. Ἡ κυβέρνησις ἐπομένως εὐρί-
σκει εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συνομολογήσῃ δάνειον προσωρινὸν
ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, θέλει δὲ σκεφθῇ ἀπο-
λοῦθως περὶ ἐξευρέσεως πόρων ἐν τῷ μέλλοντι, ἐρ' ὃ καὶ ἐπι-
στὰ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν

ταμείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀπήντησεν, ὅτι μὴ δυνηθεὶς νὰ λάβῃ
ἀκριβῆ γνώσιν περὶ τούτου κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα καθ' ὃ
ἀνέλαθε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σκο-
πεῖται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν μετ' οὐ πολὺ σημείωσιν
ἐκτενῆ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Λαβὼν τὸν λόγον εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Μέσσης ἠρώτησε
τὴν κυβέρνησιν περὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς πολιτικῆς πορείας.
Ἡ Κέρκυρα εἶπε, διατελεῖ εἰς ἐξαιρετικὴν κατάστασιν ἀπο-
κλειομένη τῆς εὐεργετικῆς προστασίας τῶν νόμων τοῦ Κράτους.
Ἡρώτησεν ἐπομένως ἂν ἡ νέα κυβέρνησις θέλει παρῇ κατὰ-
στασιν ἐκνομον μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας, καθ' οὓς διηγωνίσθη ἡ
ἀντιπολίτευσις, ὅπως πῶς σύστημα ὑποβάλλῃ τῇ αὐτῇ πο-
λιτικῇ ἀνωμαλίαν. Καὶ ἐλπίζει μὲν ἐπὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν
διεπόντων ἤδη τὰ κοινὰ, ἀλλὰ σκέψεις τινὲς ἑτέρου ἐκ Ζακύν-
θου βουλευτοῦ ἐμβάλλουσιν αὐτῷ ἀμφιβολίαν, διό καὶ ζητεῖ νὰ
ἀποφανθῇ γνώμην ἡ Κυβέρνησις.

Παρελθὼν κατόπιν ἐπὶ τὸ εἶγμα ὃ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς,
ἐπανέλαθεν ἀπὸ τοῦ εἴματος, ὅσα ἀνεκοίνωσε τῷ ἤδη προέδρῳ
τῆς κυβερνήσεως αἰτουμένῳ τὴν γνώμην αὐτοῦ πρὸ τοῦ σχη-
ματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου. Ἐννέα καὶ δέκα μῆνας, εἶπεν, ἐπά-
λαισεν ἡ ἀντιπολίτευσις οὐχὶ περὶ προσώπων ἢ ἐξουσίας, ἀλλ'
ἵνα ἐν τῇ καταπολεμῇ κυβερνήσεως τῆς μειοψηφίας ἐξέλθῃ
θριαμβεύουσα ἡ μεγάλη ἀρχή, καθ' ἣν ἐν συνταγματικοῖς πολι-
τεύμασι κυβερνῶσιν αἱ πλειοψηφαί. Ὁ ἀγὼν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαρ-
πος καὶ μάταιος. Ἦδη ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς
μειοψηφίας πεσὼν πρὸ ἔτους ἀνίσταται νῦν φέρων τὴν σημαίαν
τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὀφείλει ἐπομένως, ἵνα εἴπῃ σαφῶς καὶ
μετὰ παύσεως φιλοτίμου, ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ὅτι ἀπὸ τι-
νων ἐτῶν, οὐχὶ χρόσι, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς γίνεται τῶν βασιλικῶν
προνομίων, ὅτι διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης μειοψηφία τις ἐπι-
βάλλει τὴν θέλησιν αὐτῆς, ὡς θέλῃ τὸ ἔθνος καὶ τοῦ ἡ-
γεμόνος.

Ἀντίειπεν ἕτερος πρῶην πρωθυπουργός, ὅτι οὐδόλως περιβί-
σεν, ὡς δεισχυρίσθη ὁ προαγορεύσας, τὸν συνταγματικὸν θεσμὸν
περὶ πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, καὶ ὑπέμνησεν, ὅσα ἄλλοτε
εἶπεν, ὅτε ἐπιλονευκίθη ἡ ἀρχὴ τοῦ διαλύειν τὰς Βουλὰς. Τὸ δι-
καίωμα τοῦ βασιλέως, προσέθηκε, τοῦ διαλύειν τοὺς ὑπουργοὺς
αὐτοῦ εἶναι ἀπόλυτον καὶ δὲν χρήζει οὐδεμιᾶς κοινοβουλευτι-
κῆς συμπληρώσεως. Ἡ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἐπίδρασις τοῦ κοι-
νοβουλίου εἶναι πάντοτε ἑμμεσος, ἡ δὲ ἐναντία ἀρχὴ θέλει πα-

ρουσιάζει πολιτείαν ἀνάστατον. Τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ ἐπέσβευσεν καὶ ὑπεστήριξεν ἀνέκαθεν, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πρωθυπουργίαν ἐξεπλήρωσε τὴν ἡγεμονικὴν ἐντολὴν συμμορφούμενος πρὸς τὸ πολίτευμα, ὅπερ ἀπένειμε δικαίωματα εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ τὴν βασιλείαν.

Λαβὼν ἀκαλοῦθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποφύγει νὰ παρεμβῇ εἰς πολιτικὴν συζήτησιν οὐδόλως ἀφορώσαν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πορείαν. Αὕτη διαγραφὴ σαφῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καθ' ἣν τὸ πολίτευμα θέλει ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλον τὸ κράτος ἀνευ διακρίσεως. Διεβεβαίωσε δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει διοικήσῃ τὸ κράτος χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν χρῆσιν βασιλικῆς τιμῆς προνομίας.

Παρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος ὅτι ἐάν αἱ πλειοψηφαὶ κατὰ προλήψιν ἐκφράζουσι τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, ἐπιβαίνουνται ὅμως περιστάσεις καθ' ἃς ἡ μειοψηφία ἀντιπροσωπεύει τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους, καὶ ἐντεῦθεν ἡ προνομία τῆς διαλύσεως τῶν Βουλῶν, ὅπως ἀποφανθῇ τὸ ἔθνος. Ἐπομένως ἡ τελευταία διάλυσις ἠδύνατο νὰ γείνη, ὡς καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπουργείου τῆς πλειοψηφίας ἠδύνατο νὰ γείνη διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μειοψηφίας. Ἀλλ' ἡ τελευταία διάλυσις ἐπῆλθε σχεδὸν μετὰ πέντε μηνῶν διοίκειν ὑπὸ τῆς μειοψηφίας, ἐνῶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς μειοψηφίας καλούμενος ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ὤφειλε νὰ ἐκπληρώσῃ ἀμέσως ἑτέραν ὑποχρέωσιν, τὴν πρὸς τὸν λαὸν ἐκκλησίαν διὰ τῆς διαλύσεως. Τὸ πολίτευμα ἀπαιτεῖ θρησκευτικὸν σεβασμὸν καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν, τὰ δὲ τελευταῖα γεγονότα πᾶν ἄλλο μαρτυροῦσιν ἢ τὸν πρὸς τοῦτο σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἐκ μέρους μάλιστα ἐκείνων, οἵτινες ἠγωνίσθησαν πρὸς καθιέρωσιν αὐτοῦ. Ἡ διαγωγὴ αὕτη θέλει συνεπαράγει ὀλεθρίας συνεπείας, διότι, ὅταν τὸ πρὸς τοὺς νόμους ἀίσθημα τοῦ λαοῦ ἀπομαρυνθῇ διὰ τῆς πρὸς τοὺς νόμους ἀθετήσεως τῶν κυβερνώντων, ἐπέρχονται οἱ κοινωνικοὶ κλονισμοὶ καὶ αἱ ἀποσυμβάσεις τῶν πολιτῶν. Καθῆκον ἔχουσιν ἐπομένως οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ καθεστώτος νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν ἐρευναν τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀπαιτήσωσιν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν παραδικασθέντων νόμων τῆς πολιτείας.

Ὁ παρὼν καιρὸς, προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Μεσσηνίας, ἀπαιτεῖ πράγματα καὶ οὐχὶ λόγους, διότι οὐδεὶς ἂν μὴ ἐλπίζῃ βελτίωσιν τῶν κοινῶν, ὅταν ἡ ἀδιαφορία τοῦ κοινοβουλίου συνοδύρῃ τὰς πράξεις τῶν κυβερνώντων. Τὸ κακὸν θὰ ἀναπτύσσεται

πάντοτε μέχρις οὗ ἐκδηλωθῇ διὰ κοινωνικοῦ κλονισμοῦ, καθότι οὐχὶ ἡ συνωμοσία, ἀλλ' ἡ ἀνομία τῶν κυβερνήσεων παρασκευάζει τὰς πολιτικὰς ἀναστατώσεις. Τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῆς δημοκρατίας ὑπὸ μορφήν Βασιλείας, ἀλλ' ὅταν αἱ ἐρέξεις τῶν κυβερνήσεων ἀντίκεινται πρὸς τὰς τάσεις τῶν λαῶν, ὅταν οἱ πολιτευόμενοι ἔχουσι πάντοτε ἀνὰ στόμα μόνον τὰ δικαιώματα, ἐπιλανθάνονται δὲ τὰ ἀντίστοιχα αὐτοῖς καθήκοντα, ὅταν τὰ ἐν τῷ πολιτεύματι καθιερούμενα ἔκτακτα μέτρα τίθενται εἰς συγνήν χρῆσιν πρὸς ἐπιβρῶσιν μειοψηφῶν, ταχέως ἀγονταὶ οἱ λαοὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς μεταβολάς. Τοῦτο ἐνεκα ὀφείλουσιν ἅπαντες νὰ ἐξετάσωσι τὸ παρελθόν, ἀνορθοῦντες τοὺς καταπατηθέντας θεσμούς.

Μετὰ τινα ἐτι συζητήσιν καθ' ἣν ὑπεστήριξαν καὶ ἄλλοι τὴν περὶ ἐρεῦνης τοῦ παρελθόντος πρότασιν ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς διέτύπωσε πρότασιν, ὅπως ἐκλεχθῇ πολυμελὲς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου, ἐρ' ἣς νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν.

Ἀντίστη ὁ πρόεδρος τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰπὼν ὅτι δὲν διαφαίνεται μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν οἰαδήποτε προτάσεως, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ τὸν πανηγυρικὸν χαρακτῆρα δι' οὗ ζητοῦσι νὰ περιβάλωσι τὴν πρότασιν. Ἐπείπερ πρῶτον νὰ ἐκτυλίξωσιν ἐνώπιον τοῦ κοινοβουλίου τὰς πράξεις τοῦ προκατόχου ὑπουργείου καὶ ἀφοῦ σχηματισθῇ ὁποῖς δῆποτε γνώμη τις περὶ τῆς παραιτηθείσης κυβερνήσεως νὰ προβάωσιν εἰς σύστασιν ἐπιτροπῆς.

Ἀλλ' ἀντιπαρετήρησαν ἕτεροι, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τοῦ χορηγούμενου αὐτοῖς δικαιώματος, ὀφείλει δὲ νὰ λάβῃ τὴν ταχτικὴν τοῦ κανονισμοῦ πορείαν. Ὅταν δὲ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ θέλουσιν ἀναπτυχθῇ οἱ λόγοι δι' οὓς ζητεῖται ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναστὰς εἰτα ἕτερος ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς ὑπερασπίσθη τὴν πολιτικὴν πορείαν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Ἰσχυρίσθη ὅτι ἐπεδόθη τὸ πολίτευμα καὶ τοὺς θεσμούς τοῦ ἔθνους, ἐνήργησεν ἐκλογὰς ἐλευθέρως καὶ ἐπέφερε τὴν χαλαρωθεῖσαν τάξιν. Ἐάν δὲ οἱ πολέμιοι τῆς τότε κυβερνήσεως ἐπιζητοῦσι τὴν ἐρευναν τοῦ παρελθόντος, ἡ ἐρευνα αὕτη, ὅπως ἡ δικαία, ὀφείλει νὰ ἀρξῇται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865, ἐπὶ τούτῳ δ' ὑπέβαλε ταιαύτην πρότασιν.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος, τῆς συζητήσεως παραιωθείς, εἶπεν ὅτι ἐξαγόμενον τῆς ὅλης συζητήσεως εἶναι ἡ ὑπόβολή δύο προτά-

σεων, τῆς μὲν φερούσης τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. Θ. Δηληγιάννη καὶ Κ. Λομβάρδου, τῆς δὲ τοῦ κ. Μακρῆ. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀκολουθῶν νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει.

Αἱ προτάσεις αὗται ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

«Προτείνω νὰ ἐκλεχθῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπὴ ἐξ ἐννέα βουλευτῶν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ τὴν πολιτείαν τοῦ ὑπουργείου τῆς 8 Ἰουλίου 1872 καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν δηλοῦσαν, ἐὰν ἐκυβέρνησε κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ ἂν διεχειρίσθῃ καλῶς τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ ἂν ἠθέλησε κατὰ τι ταῦτα καὶ κατὰ τί, γνωμοδοτοῦσαν δὲ τί πρέπει νὰ πράξῃ ἐπὶ τούτου ἡ Βουλὴ.

Εἰς τὴν ἐκλεχθῆσαν ἐκθεσὶν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία θέλει παράσχει πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς τῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτῆς
Θ. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.»

«Ἡ πρότασις τοῦ κυρίου Λομβάρδου θέλει εἶσθαι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐξελέξεως τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν ὑπουργείων ἀπὸ τοῦ 1865.

Οἱ βουλευταὶ

Ὁθ. Μακρυγιάννης, Γρηγ. Μαυρομαρᾶς, Στ. Μακρῆς, Ν. Χατζόπουλος, Α. Πετροπουλάκης, Π. Τζαμάλας, Κ. Γιολδάσης, Ν. Καναβός, Μ. Καζής, Ν. Ἀγγελικάρας, Α. Κατσίνης.»

Εἰσῆχθη εἴτα ἀναφορὰ τῶν φοιτητῶν τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ παραπεμπθῇ εἰς τὰς ἐκλεχθῆσιν ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπὸ τὸν ὄρον, ἵνα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν φέρωσι τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσὶν τῶν.

Εἰσῆχθη ἐπίσης ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Μεσσήνης πρότασις νόμου μετ' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, τετυπωμένη τῆς ὁποίας ἀντίτυπα ἀπεφασίσθη νὰ ἀγορασθῶσι τόσα, ὅσα εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμου.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 16, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 43, 44, 57, 58, 59, 60, 61 καὶ 65, τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1864 κΓ'. Νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν τροποποιῶνται ὡς ἑξῆς·

1. Ἐκαστὸς νομὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀποστέλλει εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἰδίας ἐκλογῆς Βουλευτάς.

Ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἐκάστου Νομοῦ ἀποστελλομένων Βουλευτῶν εἶναι ὁ προκύπτων ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημοτῶν τῶν δήμων αὐτοῦ δι' ἑκάστη χιλιάδων, παραλειπομένου τοῦ κλάσματος.

2. Αἱ νῆσοι Ἰθάκας καὶ Σπετσῶν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι Φαρριανοὶ ἐκλέγουσι Βουλευτάς κατὰ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1844 ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὸν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ὑπὸ στοιχ. ΕΖ'. νόμον, ἥτις ἡ μὲν Ἰθάκη τρεῖς, αἱ δὲ Σπέτσαι δύο καὶ οἱ Φαρριανοὶ δύο.

16. Ἐπὶ τῶν γενομένων ἐκτάσεων καὶ ἀντιρρήσεων ἀποφασίζει ἐπιτροπὴ, συγκατεστημένη ἐκ πέντε μελῶν λαμβανομένων διὰ κληρώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 38—39 τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενῃ.

24. Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὁ Δήμαρχος μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐπιτροπῆς, ἐνεργεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου, διαγράφων α.) τοὺς ἀποβιώσαντας καὶ β.) τοὺς ἀποπέσαντας τὰς ἐννόμους ιδιότητες.

Τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ β'. δὲν δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διαγράψῃ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην γραπτὴν δηλοποίησιν, ἐπιβιβασμένην διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸ τῆς 15 Ἀπριλίου.

Ἡ εἰς τὸν κατάλογον προσθήκη ἐνεργεῖται δι' ἐκτάσεως, πρὸς ἣν ἔχουσι δικαίωμα μόνον οἱ παραλειφθέντες, ἢ οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς ἢ οἱ ἀδελφοὶ, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν πληρεξούσιοι.

25. Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Ἐπιτροπὴ ἐκτίθῃ τὸν διορθωθέντα κατάλογον ἐν τῷ Δήμαρχείῳ, ἐκδίδωσι δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 πρόγραμμα καὶ μετ' αὐτοῦ δημοσιεύει ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου κατάλογον ἐμφαίνοντα τὰ ὀνόματα τῶν διαγραφέντων, ὡς καὶ τοὺς λόγους τῆς διαγραφῆς, ἐν δὲ τοῖς Παραρτήμασι τ' ἀνήκοντα ἀποσπάσματα τοῦ καταλόγου τούτου.

Τὰ λοιπὰ μέχρι τῆς ὁριστικότητος τοῦ καταλόγου ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 11—21 καὶ 24 τοῦ παρόντος νόμου. Μετὰ δὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὁριστικὴν διόρθωσιν αὐτοῦ, γίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 22, ἀνατύπωσις ὁλοκλήρου τοῦ καταλόγου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων.

27. Οἱ ἐκλογεῖς ἐκαστοῦ νομοῦ δύνανται νὰ προτείνωσιν ὅσους ἠθελον ἐγκρίνει ὑποψήφιους. Ἡ πρότασις δέον νὰ ᾖ ἐγγράφως καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ διακοσίων, τοῦλάχιστον, ἐκλογέων. Οἱ ἀγράμματοι ἐκλογεῖς ὑπογράφονται διὰ τῶν ἐφημερίων ἢ ἱερῶν ἐκαστῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

Ἐποβληθεισῶν προτάσεων ἀφορωσῶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἀθροίζονται αἱ ὑπὸ ταύτας φερόμεναι ὑπογραφαὶ καὶ λογίζονται ὑπὲρ τοῦ προσώπου τούτου.

Ἡ πρότασις δὲν δύναται ν' ἀφῇ ἢ εἰς ἓν μόνον πρόσωπον.

28. Ἡ ἡμέρα τῆς καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καὶ καθ' ἕκαστον τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων συγχρόνου ψηφοφορίας ὁρίζεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Τὸ Διάταγμα ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται αὐθημερὸν τῇ ἐκδόσει τοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πενήτην καὶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, περιέχει δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων Βουλευτῶν ἐξ ἐκαστοῦ νομοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν τελευταίαν δημοσιευθεῖσαν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημοτῶν καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς νὰ προτείνωσι τοὺς ὑποψηφίους.

Ἡ ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας ἔσται Κυριακή.

29. Ἐντὸς εἰκασιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Β. Διατάγματος, ἐπιδίδονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ παραγγελίαν τῶν ὑποψηφίων ἢ παντὸς ἐκλογέως, αἱ τῶν ὑποψηφίων προτάσεις εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου· τὴν δὲ ἐπιούσαν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ Πρωτοδικεῖον, δημοσίᾳ συνεδριάζον, ἀριθμεῖ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐκλογέων καὶ διαδηλοῖ τίνας ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐκπεφασμένην τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 πρότασιν τοῦ ὁρισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων.

Μετὰ τῆς προτάσεως πρέπει νὰ συνεπαβάλληται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου χρηματικὸν γραμματίον ἐπαρχιακοῦ τινος Γαμείου, περὶ καταθέσεως δραχμῶν διακοσίων πενήτην καὶ ἀντὶ τῶν ἐξόδων τῶν καλπῶν καὶ σφαιριδίων.

Ἡ ἑλλείψις τοῦ γραμματίου τούτου, δεδαιουμένη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, καθίστησι τὴν πρότασιν ἀκυρον.

Αἱ διαδηλώσεις αὗται τοῦ Πρωτοδικείου διευθύνονται ἀμέσως εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τοῦ νομοῦ.

Μεταξὺ πλείονων πρωτοδικείων, ὑπαρχόντων ἐν τῷ αὐτῷ νομῷ, ἀρμοδίον ἐστὶ τὸ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Νομοῦ.

30. Ἄν αἱ ἀναφοραὶ, δι' ὧν προτείνονται οἱ ὑποψήφιοι, φέρωσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ὑπογραφῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 καὶ ἔχωσι συννημένον τὸ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον γραμματίον, τὸ δικαστήριον ἀνακηρύσσει αὐτοὺς ὡς τακτικῶς προτεθέντας, ἢ δὲ διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ νομοῦ γνωστοποιεῖ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ κοινὴν διὰ προκηρύξεως δημοσιευομένης ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Μόνῃ ἡ Βουλὴ ἐξελέγχει τὰ προσόντα τῶν Βουλευτῶν. Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς ὑποψήφιον πάντα ἀνακηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὡς ἀνωτέρω.

31. Ἐκαστος ὑποψήφιος ἢ ὁ καταβαλὼν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 ποσόν, ἔχει δικαίωμα νὰ διορίσῃ ἀνά ἓνα ἀντιπρόσωπον καὶ ἓνα ἀναπληρωτὴν δι' ἕκαστον ἐκλογικὸν τμήμα.

Οἱ οὕτω διορισθέντες ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν παρουσιάσωσιν αὐτῇ ἐγγράφον περὶ τοῦ διορισμοῦ, τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑποψηφίου ἢ τοῦ καταβαλόντος τὰ ἐξόδα.

Αἱ δηλώσεις αὗται σημειοῦνται ἐν τῷ πρακτικῷ καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων.

34. Ἡ ψηφοφορία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ λήγει κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 36.

Ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται ἐντὸς τῶν καταστημάτων τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν ἀρρένων, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀνεγνηγεμένα πρὸς χρῆσιν αὐτῶν δημοτικὰ οἰκοδομήματα· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἐντὸς τοῦ εὐρυχωροτέρου Ναοῦ.

Τὸ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου κατὰστημα τῆς ψηφοφορίας ὁρίζεται ἀμεταβλήτως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

35. Πᾶς δῆμος ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀναλόγως δὲ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν δύνανται οἱ δῆμοι μὲν πρώτης τάξεως νὰ ὑποδιαιρεθῶσιν εἰς πλείονα τμήματα, οἱ δὲ δευτέρας εἰς δύο τοιαῦτα.

Οἱ δῆμοι δευτέρας τάξεως οἱ διαιρετοὶ εἰς τμήματα, ὁ ἀριθμὸς τῶν τμημάτων ἐκαστοῦ τῶν δῆμων πρώτης τάξεως, αἱ πόλεις ἢ τὰ χωρία τῆς ψηφοφορίας ἐκαστοῦ τμήματος καὶ ὁ

τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν ψηφοφόρων κατὰ τμήματα ὁρισθῶσινται ἅπαξ διὰ Βασιλικ. Διατάγματος.

36. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκδίδουσι καὶ δημοσιεύουσιν ἐν ἅπασιν τοῖς χωρίοις τοῦ δήμου, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης, πρόγραμμα ἀναφέρον ἀκριβῶς τὴν τε ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, τὰς ὥρας τῆς ἐναρξέως καὶ λήξεως αὐτῆς, τὸν τόπον καὶ τὸ κατὰστημα τῆς ψηφοφορίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν Βουλευτῶν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων.

38. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐπιτροπὴ συντάσσει κατάλογον ἐκείνων ἐκ τῶν γινωσκόντων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν δημοτῶν. οἵτινες διετέλεσαν ἐν τῇ τῆς τελευταίας εἰκοστατίας προϊστάμενοι δημοσίαις τινὸς ὑπηρεσίας, ἢ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ἢ Δήμαρχοι, ἢ δημοκριτικοὶ Πάρεδροι, ἢ ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ, ἢ περιοχικοὶ Σύμβουλοι, ὀρκωτοὶ, Συμβουλευτοὶ, Ὑποθηκοφύλακες, Διδάσκαλοι, Πληρεξούσιοι εἰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις καὶ Βουλευταὶ.

Ὁ Κατάλογος οὗτος ἐκτίθεται ὑπὸ τῆς συνταξάρχης αὐτῶν Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἡμέρας, προσδιοριζομένης ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένης διὰ προγράμματος δημοσιευομένου δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας, θεσπισμένης ὑπὸ τοῦ ὁρημερίου καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ δημοσιώτερον τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου μέρος.

Ἐκαστος τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων, ἢ τῶν περὶ τῶν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενης ιδιότητος καὶ παραλειφθέντων, ὡς καὶ πᾶς ἐκλογεὺς, δύναται νὰ προτείνῃ ἐνστάσεις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπιτροπῆς κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀνεκάνων ἢ τῆς παραλείψεως ἱκανῶν ἐντὸς δὲ τῶν ἐπομένων πέντε ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδουσι καὶ δημοσιεύει τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, γνωστοποιῶσα συγχρόνως αὐτάς ἰδίᾳ πρὸς ἕκαστον τῶν διαγραφέντων, καὶ διαδιδάσκουσα τὸν τε κατάλογον, τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου.

Αἱ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐφέσεις καὶ ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 19.

Ὁ οὕτως ἅπαξ συνταχθεὶς κατάλογος θεωρεῖται διαρκὴς καὶ εἰς τὴν κατ' ἔτος ἀναθεώρησιν αὐτοῦ αἱ διαγραφαὶ καὶ αἱ προσθήκαι γίνονται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 24.

39. Καταστάντος ὁριστικοῦ τοῦ καταλόγου ἐνεργεῖται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πρωτοδικείου ἡ κλήρωσις ὡς ἑξῆς.

Παρασκευάζονται δι' ἕκαστον δῆμον τόσα ἰσομεγέθη κληροδέλτια, ὅσοι οἱ ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ τῶν κληρωσίων ἐγγεγραμμένοι ἐπ' ἕκαστῳ τῶν ὁποίων ἐγγράφεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἕκαστου τῶν κληρωσίων καὶ ἡ ιδιότης αὐτοῦ συστρέφονται ταῦτα κυλινδρῶσιν καὶ ὁμοιομόρως, ἀπαριθμοῦνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ θεσπισθῶσι ὅτι εἰσὶν ἴσα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρωσίων. Μετὰ ταῦτα τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα, ἣν ὅ,τε πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ Δικασταὶ ὀφείλουσι ν' ἀνακινήσωσι· τούτου δὲ γενομένου, ἀρχεται ἡ κλήρωσις, τοῦ μὲν προέδρου ἐξάγοντος ἀνὰ ἐν ἐκ τῆς κληρωτίδος κληροδέλτιον, τοῦ δὲ εἰσαγγελέως παραλαμβάνοντος αὐτὸ καὶ παραδίδοντος αὐτῷ εἰς ἓνα τῶν κλητῶν τοῦ ἀκρατηρίου, ὅστις ἐπικολλᾷ τούτο ἐπὶ τοῦ πίνακος πρὸς θεὰν ἀπάντων.

Ἐκ τῶν οὕτως ἐξαχθέντων, ὁ πρῶτος εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, οὗτος δὲ καὶ οἱ τέσσαρες ἐπόμενοι εἰσὶ τὰ τακτικὰ μέλη αὐτῆς. Οἱ λαχόντες τῶν κλήρων 6—10 εἰσὶ μέλη ἀναπληρωματικά· ἐκ δὲ τῶν μετὰ τούτους ἐξαχθουσμένων τεσσάρων, οἱ μὲν δύο πρῶτοι χρησιμεύουσι πρὸς ἀπαρτίσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Ἐπιτροπῆς, οἱ ἄλλοι δύο εἰσὶν ἀναπληρωματικά αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς μέλη. Τελευταῖον, ἐκ τῶν λαχόντων τῶν κλήρων 15—24, οἱ μὲν πέντε πρῶτοι ἀποτελοῦσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ἐπιτροπὴν, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσὶ ταύτης τὰ ἀναπληρωματικά μέλη· ὁ μεταξὺ τῶν δέκα τούτων πρῶτος ἐξαχθεὶς εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Διὰ τοὺς Δήμους, τοὺς διαιρεθέντας εἰς τμήματα, κληροῦνται ἐφεξῆς καὶ κατὰ συνέχειαν τόσαι ἐτι ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαί, ὅσα τὰ τμήματα.

40. Πρὸ τῆς ὁρισμένης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ, ἵνα ἡ προπαρασκευασμένης ὁ τύπος τῆς ἐκλογῆς καὶ καταλλήλως ἐν αὐτῇ τετοποθετημένη αἱ κάρται καὶ τὰ λοιπὰ ἐκλογικὰ ἐπιπλά καὶ σκεύη.

Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς ἡμίσειαν τοῦλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ὁρισμένης πρὸς ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, ὅπως παραλάβωσι παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ παρ' αὐτῆς διορισθέντος ἀντιπροσώπου τὸ τε κατὰστημα, τὰς κάρτας καὶ τὰ ἐκλογικὰ ἐπιπλά καὶ σκεύη.

περί τῆς παραλαβῆς ταύτης συντάσσεται πρωτόκαλλον λεπτομερές, υπογραφόμενον παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, καὶ μνημονεύεται ἐν αὐτῷ ἰδίως ὁ ἀριθμὸς τῶν παραδοθέντων εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν κιβωτίων τῶν περιεχόντων τὰ σφαιρίδια. Κατὰ δὲ τὴν ὠρισμένην πρὸς ἐναρξιν τῆς ψηφοφορίας ὥραν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀναλαμβάνουσι τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκλογῆς. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπόντα τοῦ δήμου, ἢ ἀρνοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν ἀναπληρωσῶσι αὐτῶν καθίσταται διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀνέφικτος, διευθύνουσι τὴν ἐκλογὴν μόνον τὰ παρόντα μέλη, ἐὰν ἀποτελῶσι τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς. Τούναντίον προσκαλοῦνται ἐκ τῶν κυρίων ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅσα ταιαῦτα ἀπαιτοῦνται πρὸς νόμιμον καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς.

43. Κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὥραν τῆς πρὸς ψηφοφορίαν τεταγμένης ἡμέρας, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς, ἵνα ψηφοφορήσωσι.

44. Ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

α. (1) Τίθενται ἐπὶ τραπέζης ἢ ἐπὶ τραπέζων κατὰ συνεχῆ σειρὰν τεθειμένων ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἐδρεύει ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, πλευρᾶς τῆς ἐκλογικῆς αἰθούσης, τόσαι κάλπαι ὅσαι οἱ ὑποψήφιοι, τασσόμεναι κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν ὑποψηφίων καὶ τοποθετούμεναι κατὰ τέσσαρας ἢ ἐξ ἐν καταλλήλοις κιβωτίοις, κεχωρισμέναι δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ διαφράγματος, ὅπως ὥσιν ἀμετακινήτοι αἱ ἐν ἐκάστῳ κιβωτίῳ κάλπαι. Τὰ κιβώτια θέλουσι κατασκευασθῆ οὕτως, ὥστε πρὸ τοῦ στομίου τῶν καλπῶν νὰ σχηματίζεται παραλληλόγραμμος κενὸν ὕψους μὲν .. πλάτους δὲ .. Ἐκαστὴ κάλπη θέλει φέρει γεγραμμένα ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν καθὼς καὶ

(1) Σημ. Αἱ παράγραφοι α. καὶ β'. τοῦ ἀρθρου τούτου ἐπρόκειτο νὰ συνταχθῶσιν ὁριστικῶς μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν παραγγεληθέντων διαφόρων δειγμάτων καλπῶν κιβωτίων καὶ τραπέζων. Καταχωρίζονται δὲ ἐνταῦθα, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐσχεδιάσθησαν, διότι περιέχουσιν ἓνα ἐκ τῶν πολλῶν ὑπὸ συζήτησιν τρόπων τῆς κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως τῶν καλπῶν κ.τλ.

ἐπὶ τοῦ σάκκου διὰ γραμμῶν ἐναναγνώστων τὸ ὄνομα καὶ ἐπωνύμιον τοῦ ὑποψηφίου, εἰς ὃν ἀνήκει. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς ἀκρας τῆς ἀνωτέρας πλευρᾶς τοῦ παραλληλογράμμου ἐπὶ σημείου ἀκριβῶς ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ κέντρον τῆς κάλπης θέλει ὑπάρχει ἐπίσης γεγραμμένον ἐπὶ πινακίου ἀμετακινήτου τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ οἰκείου ὑποψηφίου.

β'.) Ἐκαστὴ κάλπη κατασκευαζομένη ἐκ λευκοσιδήρου θέλει προσαρμολύεσθαι ἀκριβῶς ἐν τῷ τετραγώνῳ χώρῳ τοῦ διαφράγματος καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ κιβωτίου· εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος αὐτῆς θέλει ὑπάρχει παραλληλόγραμμος σωλὴν πλάτους μὲν ἴσου πρὸς τὸ τῆς κάλπης, ὕψους δὲ .. ἢ κάτω πλευρὰ τοῦ παραλληλογράμμου σωλῆνος θέλει ἔχει κλῆσιν πρὸς τὴν κάλπην .. τὸ ἔσω μέρος τῆς κάλπης θέλει καλύπτεσθαι δι' ἀνεστραμμένον κώνου, ἀνοίγοντος πρὸς τὴν ὀπίσθεν πλευρὰν τῆς κάλπης, φέροντος ἐν τῷ βάθει ὀπὴν κυκλικὴν διαμέτρου .. καὶ περιεκαλυμμένου διὰ παχέως ἐρισύχου ὑφάσματος. Ὑπὸ τὸν κώνον, ὑπάρχει σάκκος ἀνάλογος πρὸς τὴν χωρητικότητά τῆς κάλπης, δεγόμενος τὰ ἐπὶ τοῦ κώνου ριπτόμενα καὶ διὰ τῆς ὀπῆς αὐτοῦ διερχόμενα σφαιρίδια.

γ'.) Αἱ κάλπαι ἀνοίγονται πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν εἰσὶ τεταγμέναι σειρὰν, καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων ἂν ὦσι κεναὶ καὶ κατασκευασμέναι ἀκριβῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου· μετὰ ταῦτα κλείονται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐπιθέσωσι τὰς σφραγίδας τιν.

δ'.) Ἐπὶ τραπέζης καμένης παρὰ τὴν τράπεζαν τῆς ἐπιτροπῆς κατατίθενται ἐπιτρούμενα παρ' αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν τὰ κιβώτια, ἐν ὧς τὰ σφαιρίδια. Τὰ κιβώτια ταῦτα περιέχουσιν ἕκαστον ἀνὰ 500 σφαιρίδια. Παρασκευάζονται δὲ ταῦτα ἐπιμελείᾳ τῆς κυβερνήσεως καὶ δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ὡς ἐξῆς. Τὰ σφαιρίδια σφραγίζονται διὰ διαφορῶν σφραγίδων οὕτως ὥστε κατὰ πεντακόσια μόνον νὰ φέρωσι τὴναὐτὴν σφραγίδα. Τοποθετοῦνται δὲ τὰ τὴν αὐτὴν φέροντα σφραγίδα πεντακόσια ἐν κιβωτίοις στερεᾶς κατασκευῆς, ἐπιμελοῦς συναρμογῆς καὶ κατὰ πάντα ὁμοίως πρὸς ἀλλήλα. Οὐδὲν δὲ διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῶν κιβωτίων τούτων θέλει μαρτυρεῖ ὅποια ἢ τῶν ἐν αὐτοῖς σφαιρίδιων σφραγίς. Παραδίδονται δὲ τὰ κιβώτια εἰς τὰς ἐφορευ-

τικὰς ἐπιτροπὰς ἐσφαγισμένα τῇ σφραγίδι τοῦ κατασκευάσαντος καταστήματος.

Ἐκαστον κιβώτιον ἀνοίγεται, καθόσον παρίσταται ἀνάγκη, παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μετροῦνται τὰ ἐν αὐτῷ σφαιρίδια καὶ ἐπιθεωροῦνται αἱ σφραγίδες ἐκάστου, μνημονεύεται δὲ ἐν τῷ πρακτικῷ ἡ καταμέτρησις καὶ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῇ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν εὐρέθησαν εἴτε ὀλιγώτερα τῶν πεντακυσίων σφαιριδίων, εἴτε σφαιρίδια μὴ φέροντα τὴν σφραγίδα ἢ φέροντα ἀνομίας, καλοῦνται οἱ ὑποψήφιοι ἢ ἀντιπρόσωποι ἢ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον.

Τὰ περιπλέον τυχόν εὐρεθέντα σφαιρίδια ἢ τὰ μὴ φέροντα τὴν σφραγίδα ἢ φέροντα ἑτέραν ἀφαιροῦνται καὶ δὲν χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

ε.) Οἱ ἐκλογεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ παρουσιάζονται εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφοῦ ἀναγνωρίσῃ τὴν ταυτότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφήν των, ἐγχειρίζει αὐτοῖς ἀνὰ ἓν σφαιρίδιον καὶ παραπέμπει εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ὑπάλληλους.

ς.) Ἐκαστος τῶν ὑπαλλήλων λαμβάνει ἓνα ψηφοφόρον καὶ ὁδηγεῖ αὐτὸν πρὸς τὴν κάλπῃν, ἐκφωνεῖ ἀκριβῶς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὑποψηφίου, εἰς ὃν ἐκάστη τοῦτων ἀνήκει. Ὁ ἐκλογεὺς φέρων τὸ σφαιρίδιον ὑψώνει τὴν χεῖρά του κρατῶν αὐτὸ μετὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιγανοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνῃται καταφανὲς ὅτι ἐν μόνον σφαιρίδιον κρατεῖ· ἀμέσως δὲ μετὰ τοῦτο εἰσάγει τὸν βραχίονα ἐντὸς τοῦ παραλληλογράμμου καὶ διερχόμενος πρὸς ὅλων τῶν κάλπῃν ῥίπτει τὸ σφαιρίδιον εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἐκλογῆς του, δὲν ἐξάγει δὲ τὸν βραχίονα ἀπὸ τοῦ παραλληλογράμμου, εἰμὴ ἀφοῦ διέλθῃ δι' ὅλων τῶν κάλπῃν εἰς τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιβλέπει ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον 5—20 δραχμῶν κατὰ τοῦ ὑποπεσόντος εἰς παράβασιν αὐτῆς.

Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ ὁρισμένου ὑπαλλήλου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνοδεύῃ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ νὰ ἐκφωνῇ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων· οἱ δὲ ὑπάλληλοι διορίζονται εἰς παρ' ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διὰ δηλώσεως αὐτῶν πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, συντασσόμενου περὶ τούτου πρακτικοῦ. Δὲν δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. Οἱ

τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην παραβιάζοντες τοιοῦτοι ὑπάλληλοι τιμωροῦνται μὲ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 55 ὀριζομένην ποινὴν.

ζ.) Περὶ τῆς ψηφοφορίας κρατεῖται πρωτόκολλον ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν ᾧ ἐγγράφονται οἱ ψηφοφοροῦντες ἐκλογεῖς καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου εἰς ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος ἕκαστος ἐκλογεὺς καὶ τὸ ὅποιον μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας κλείεται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

η.) Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἢ ἀντιπροσώπους ἢ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν νὰ θέτωσιν οἰονδήποτε ἴδιον σημεῖον ἐπὶ τῶν κάλπῃν αὐτῶν.

57. Εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ὁρισμένη διὰ τοῦ προγράμματος ὥρα προσκαλοῦνται οἱ παρόντες ἐκλογεῖς καὶ μὴ ψηφοφορήσαντες, νὰ ἐνστακῶσι τὸ δικαίωμα αὐτῶν· τούτου δὲ γενομένου κηρύσσεται περαιωμένη ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑποψηφίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ παρ' αὐτῆς διοριζομένου ἀντιπροσώπου τῆς ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ὑπαλλήλων, προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἐν ταῖς κάλπασι ψήφων κατὰ τὴν ἐξῆς τρόπον.

α) Αἱ κάλπαι ἀνοίγονται καθ' ἣν εἰσὶ τεταγμένοι σφαιρὶν, ἀριθμοῦνται δὲ αἱ ἐν ἐκάστῃ αὐτῶν ψῆφοι καὶ μετὰ τὴν καταμέτρησιν τίθενται αὐτὴς ἀμέσως τὰ σφαιρίδια ἐν αὐτῇ, κλείεται δὲ αὐτὴ καὶ ἡ ὁπῇ αὐτῆς καὶ σφραγίζεται παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρὰ τῶν ὑποψηφίων ἢ ἀντιπροσώπων ἢ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐάν οὗτοι θελήσωσιν.

β.) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων θέλει κατ' ἀρχὰς μετὰ ἀριθμοῦς καὶ ὀλογράφως ἐν ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλῳ ἰδιαιτέρως δι' ἐκαστον ὑποψήφιον· τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφεται μετὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ αποτελέσματος τῆς διαλογῆς ὅλων τῶν κάλπῃν ὑπὸ τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου δίδεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς ὑποψηφίους, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους, ἢ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν καὶ εἰς πάντα τὸν αἰτήσαντα.

γ.) Ἐάν εἰς τὸ σύνολον τῶν κάλπῃν εὐρεθῶσι πλεονα σφαιρίδια τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καὶ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν πλεονασάντων. Μετὰ τοῦτο δὲ ἀνοίγονται πάλιν κατὰ σειράν αἱ κάλπαι

καὶ ἐξετάζονται τὰ ἐν αὐταῖς σφαιρίδια διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἂν ὑπάρχωσι σφαιρίδια μὴ φέροντα τὴν σφραγίδα καὶ ἀριθμηθῶσι ταῦτα. Καὶ ταῦτα μὲν ἀφαιροῦνται ὁριστικῶς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων τοῦ ὑποψηφίου ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ ὁποῖου εὐρέθησαν, ἂν δὲ ὑπάρχωσι πλεονάζοντα σφαιρίδια, φέροντα τὴν σφραγίδα, ἀφαιρεῖται προσωρινῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπὸ τῶν ψήφων ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων.

δ') Ἀποπερατωθεὶς τῆς διαλογῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐμφανεῖται πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ μεγαλοφώνως τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων, κατὰ τὴν σειράν τῆς τοποθετήσεως τῶν καλπῶν αὐτῶν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, ὅς ἐλαβεν.

58. Ἄμα περαιωθεὶς τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψήφων, ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τοῦτο κωλυμένου, ὁ μετ' αὐτῶν κληρωθεὶς, παραλαμβάνει τὰ πρακτικά αὐτῆς καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς δημοσίας δυνάμεως, μεταβαίνει ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν εἰδραν τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ παραδίδωσιν αὐτῷ ταῦτα.

Οἱ πρόεδροι τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων, ὧν αἱ πρῶτεύουσαι κεῖνται πλησιέστερον τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ, δύνανται νὰ μεταβῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς ταύτην, ὅπως παραδώσωσι τὰ πρακτικά εἰς τὸν Νομάρχην· ὁρεῖλousι δὲ νὰ εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως περὶ τοῦτου τὸν Ἐπαρχον.

Ὁ Ἐπαρχος ἀποστέλει τὰ παραδιδόμενα αὐτῷ πρακτικά ἀσφαλῶς καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ εἰς τὸν Νομάρχην, οὗτος δὲ παρδίδωσιν αὐτὰ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς εἰς τὸν πρόεδρον παραδόσεως ἀπάντων τῶν πρακτικῶν, τὸ δικαστήριον, δημοσίᾳ συνεδριάζον, ἀναγινώσκει τὰ πρακτικά τῆς διαλογῆς ἐκάστου τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, μετὰ ταῦτα δὲ γίνεται τὸ ἄθροισμα τῶν ψήφων καὶ ἡ σχετικὴ πλειονοψηφία ἀναδεικνύει τοὺς ἐκλεγθέντας, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἐλάβεν ἀριθμὸν ψήφων ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἓμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ πηλικοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, διαριουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζητουμένων βουλευτῶν.

Ἄν κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ γ'. τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, ἐγένετο προσωρινὴ ἀφαίρεσις ψήφων, ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ἐπανλαμβάνεται αὕτη τὴν τρίτην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπαριθμήσεως ἐν τῷ δήμῳ ἢ τοῖς δήμοις ὅπου ἐπλεονάσαν οἱ ψῆφοι μετὰ τῶν διὰ τῆς ἀφαίρεσεως ἐπηρεαζόμενων ὑποψηφίων, τηρουμένων ὡς πρὸς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ τὴν ἀνακλήρυν τῶν ἐπιτυχόντων, τῶν διατά-

ξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, τῆς ἐπομένης καὶ τοῦ ἀρθροῦ 59.

Τὸ δὲ δικαστήριον ἀνακηρύσσει βουλευτὰς τοὺς ὁριστικῶς πλειονοψηφίσαντας καὶ συντάσσει περὶ τοῦτου πρακτικὸν ὅπερ, μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων τοιούτων, ἀποστέλλεται αὐθημερόν πρὸς τὸν Νομάρχην, ἵνα γνωστοποιηθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ κοινόν, καὶ τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφα ἐπικεκυρωμένα, δύνανται νὰ λάβωσιν ἅπαντες οἱ ὑποψήφιοι.

59. Ἐπὶ ἰσοψηφίας μετὰξὺ δύο ἢ πλειοτέρων ὑποψηφίων γίνεται κλήρωσις ὡς ἑξῆς·

α.) Ἐκαστος τῶν ἰσοψηφισάντων γράφει ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τεμαχίου χάρτου, τὸ ὁποῖον ἐναποθέτει κυλινδροειδῶς περιστραμμένον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν μὴ παρόντων ὑποψηφίων γράφονται ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου. Τὰ τεμάχια ταῦτα τοῦ χάρτου θέλousιν εἶσθαι τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ ἰσομεγέθη.

β.) Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τίθει ταῦτα εἰς κάλπην καὶ προσκαλεῖ ἕνα ἐκ τῶν δικαστῶν νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῆς ἐν ἡ πλειότερα τούτων, ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ ὑπολειπομένου ἀριθμοῦ.

γ.) Βουλευταὶ ἀνακηρύσσονται κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνοι, ὧν τὰ ὀνόματα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κάλπης. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐξετελέσθησαν οἱ περὶ πλειονοψηφίας ὅροι τοῦ ἀρθροῦ 58 γίνεται ἐξ ὑπαρχῆς νέα ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν, ὅσαι εἰσὶν αἱ μείνσαι καὶ θέσεις.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη διατάσσεται εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακήρυν ὅλων τῶν ἄλλων.

Βουλευταὶ ἀναδεικνύονται, ἐπὶ τῇ θέσει, τῆς σχετικῆς μετὰξὺ ἀλλήλων πλειονοψηφίας, οἱ λαχόντες, τοῦλάχιστον, ἀριθμὸν ψήφων ἴσον πρὸς τὸν πρακτικῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκλογῇ ἐλάχιστον ὅρον.

Ὁ αὐτὸς ἐλάχιστος ὅρος ἰσχύει καὶ ἐν ταῖς περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 68.

60. Ὁ Νομάρχης ἄμα λαβὼν παρὰ τοῦ προέδρου τὰ πρακτικά, πέμπει αὐτὰ διὰ τοῦ ἀσφαλεστάτου τρόπου, ἐπιμελῶς ἐσφραγισμένα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, ἵνα παραπεμπθῶσιν ὑπὸ τοῦτου εἰς τὴν Βουλὴν.

61. Πᾶσα κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσις παραδίδεται εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακήρυξεως τῶν ἐκλεγθέντων διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος· οὗτος δὲ

πέμπει τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ παραπεμφθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐνστάσεις ὑποβάλλονται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

65. Τιμωροῦνται.

1.) Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους τοῦλάχιστον καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 500, ὁ δήμαρχος.

α.) Ἐὰν δὲν ὑποβάλῃ εἰς τὸν γραμματεῖα τῶν πρωτοδικῶν ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν παραδοθείσας ἐρέσεις κατὰ τῶν πρωτοδικῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς μεθ' ὧν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ἅμα τῇ λήξει τῆς πενθημέρου προθεσμίας, καὶ

β.) Ἐὰν κατὰ τὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 διόρθωσιν τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου ἤθελε παραλείψει ἢ ἐγγράφει ἐκλογεῖς ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῆς τε ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πρωτοδικείου.

2.) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 200 τὰ μέλη ὧν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον σχηματιζομένων ἐπιτροπῶν, ἐὰν ἀρνηθῶσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των.

3.) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ πενταετὴ στερῆσιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων πᾶς, ὅστις ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ ῥίψας, ἢ ῥίπτων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πλέον τοῦ ἐνὸς σφαιρίδια. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὅστις ψηφοφορήσῃ ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα.

4.) Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου γ'. τοῦ ἀρθροῦ 57 μὲ φυλάκισιν, τοῦλάχιστον, τριῶν μηνῶν, συνεπάγουσαν πενταετὴ στερῆσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὰ παρόντα μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν τὰ ἀπομένοντα μετὰ τὴν ψηφοφορίαν σφαιρίδια εὐρεθῶσιν ἐλλιπῆ.

5.) Μὲ φυλάκισιν, τὸ πολὺ, ἑξ μηνῶν, συνεπάγουσαν πενταετὴ στερῆσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἀδικαιολογῆτως μὴ ἀναγνωρίζοντα τοὺς νομίμους διορισθέντας ἀντιπροσώπους ἢ ἀναπληρωτάς τῶν ὑποψηφίων.

6.) Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

α.) ἂν ἀποβάλωσι τοῦ τύπου τῆς ψηφοφορίας ὑποψήφιον, ἀντιπρόσωπον, ἢ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

β.) ἂν ἐν γνώσει ἀποκλείσωσι τινὰ τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ κα-

ταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων τῆς ἐνασχέσεως τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ.

γ.) ἂν ὅπως δῆποτε περιορίσωσι τὸν χρόνον τῆς ψηφοφορίας.

δ.) ἂν μεταβάλωσι τὸν νομίμως ὁρισθέντα τόπον αὐτῆς.

7.) Πᾶς τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων, μὴ κεκτημένος ὅμως πράγματι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ὅστις ἤθελε ψηφοφορήσει, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100—500 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ, τριῶν μηνῶν.

Ἐν ταῖς περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 82 καὶ 83 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ 50—300 δραχμῶν εἰς τὸν πατέρα, ἢ τὸν ἐπιμελητὴν, ἢ τὸν κηδεμόνα τοῦ ἀθωωθέντος, ἐὰν οὗτοι, παρόντες ἐν τῷ δήμῳ, ἠδύναντο νὰ προλάβωσι τὴν παράστασιν.

8.) Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν καὶ μὲ πενταετὴ στερῆσιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ὅστις ἀρπάσει ἢ καταστρέψει ὅπως δῆποτε κάλπην τινὰ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἢ διαλογῆς πάσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον II.

Τὰ ἄρθρα 33, 45, 46, 47, 48, καὶ 63 καταργοῦνται.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ περὶ τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου σχεδίου.

Δύο κυρίως εἰσὶν αἱ βάσεις τοῦ Σχεδίου Νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν. « Τὸ ἐνιαῖον τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων » καὶ « ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐκλογικῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τὸν Νομόν. »

Πλὴν τούτων ὅμως, τὸ νομοσχέδιον περιέχει καὶ ἄλλας σπουδαιότατας διατάξεις ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας ὑπαγορευθείσας καὶ ἀφορώσας εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ γνησίου τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια.

Καὶ περὶ μὲν τῶν τελευταίων τούτων ὀρθήσονται τὰ δέοντα ἐφεξῆς κατὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν σχετικῶν τοῦ νομοσχεδίου ἀρθρῶν. Ὅ,τι δὲ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πρῶτον καὶ γενικώτερον εἶναι αἱ δύο ἀνωτέρω θεμελιώδεις τοῦ σχεδίου ἀρχαί.

Κατ'ἐστὴν πλέον ἀντιρρήσεως ἀνεπίδεκτον, ὅτι δυσχεραίνει ἀπαντῶνται περὶ τὴν ἀρμονικὴν λειτουργίαν τῶν ἡμετέρων θε-

σμών. Πολλαπλάι δὲ εἰσὶν αἱ περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπικρατοῦσαι γνώμαι. Περισσότερον βεβαίως εἶναι νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν ἐρευναν τῶν διαφορῶν τούτων καὶ πολλαπλῆς ἀντιθέτων πρὸς ἀλλήλας γνώμων. Ἀπὸ τὸ κακὸν εἶναι βέβαιον καὶ παρὰ πᾶσιν ὡμολογημένον, ἐπιτακτικὸν ἐπιβάλλεται εἰς πάντας τὸ καθήκον τοῦ νὰ συζητήσωσιν ἐπιμελῶς καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος πᾶν μέτρον εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ ὅπωςδὴποτε τείνον, βάσιν ὅμως πάντοτε ἔχον τοὺς θεσμοὺς, ὧν ἀνευ ἀδύνατον νὰ νοηθῇ ἐλευθέρᾳ πολιτεία καὶ πέραν τῶν ὁποίων οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἢ τὸ ἀδύνατον καὶ κίνδυνος.

Τοιοῦτον χαρακτῆρα φέρουσι τὰ τοῦ νομοσχεδίου μέτρα. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἁρμονικωτέρα πρὸς τε τὴν φύσιν τοῦ πολιτεύματος καὶ τὰ γενικά τοῦ ἔθνους συμφέροντα κίνησις τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ κρηπίς ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομήματος, τὰ μέτρα τοῦ νομοσχεδίου ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐν γένει καλὴν τοῦ τόπου κυβερνήσιν καὶ διοίκησιν.

Ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμφανίζεται ὡς κακῶς ἔχον ἐν Ἑλλάδι εἶναι τὸ βραχυχρόνιον τῆς διαρκείας τῶν κυβερνήσεων. Ὑποθέτομεν, ὅτι πάντες οἱ κατὰ καιροὺς ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συντάγματος ἀναλαβόντες τὰς ἑνῆς τῆς κυβερνήσεως ἐνέπνεοντο ὑπὸ τῶν ἀγαθωτέρων προθέσεων, ὅτι εἶχον καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ πράξωσι τὸ καλόν. Ἀλλὰ τίς ἐκ τούτων διέμεινεν ἐν τῇ ἀρχῇ οὐχὶ ἐπὶ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς ἐφαρμογὴν μέτρων βελτιώσεως χρόνον, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ὅπως μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ ἀνακαλύψῃ τὰς ἐνυπαρχούσας ἐλλείψεις; Οὐδεὶς. Ὁ βίος ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1864 κυβερνῶντων ἡμᾶς ἐμετρήθη κατὰ μῆνας, καὶ τούτους καταδαπανηθέντας ἐν τῷ μέσῳ παικίλων δυσχερείων καὶ ἀκαταπαύστως ἀνανεουμένη; πάλιν.

Εἶναι βεβαίως διάφορα τὰ ἐκάστοτε παρεντιθέμενα εἰς τὴν μακρομύθεια τῶν κυβερνήσεων προσκόμματα, καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταβολῶν ποικίλοι. Οἱ προσεκτικῶς καὶ ἀμερολήπτως μελετήσαντες τὴν μικρὰν ταύτην περίοδον τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν βίου εἰσὶν ἀναντιρρήτως πεπεισμένοι, ὅτι τοῦ δυσάρεστου τούτου φαινομένου ἡ αἰτία δὲν ἦτο πάντοτε ἡ αὐτὴ. Ἀλλ' ὁμολογοῦσι συγχρόνως, ὅτι μεταξὺ τῶν λόγων, οἵτινες ἐξέσκησαν τὴν ἐπιβλαβὴ ταύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου ὑπῆρχε καὶ τὸ εὐμετάβλητον τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Κοινοβουλίου.

Τὴν ἀστάθειαν ταύτην τῆς γνώμης τῶν βουλευτῶν δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀποδώσῃ τις οὔτε εἰς ἐλλείψιν πεποιθήσεων, οὔτε εἰς ἀσθένειαν χαρακτῆρος, οὔτε εἰς ἀπουσίαν πατριωτισμοῦ. Ὡς πρὸς τοῦτο ἔχομεν ἀπεναντίας παραδείγματα, μαρτυροῦντα τὴν ἀξίωτον χαρακτῆρα τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν. Ἄλλοι δὲ εἰσὶν οἱ λόγοι τῶν διακυμάνσεων τούτων τῆς πλειονοψηφίας, λόγοι οὐχὶ προσωπικοί, ἀλλὰ πραγματικοί, ἐγκείμενοι εἰς τὸ ἰσχύον σύστημα τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπιτακτικῶς ἐπενεργοῦντες ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς προερχομένων ἀντιπροσώπων. Καὶ τῶν λόγων τούτων τὴν ἐξάλειψιν σκοπεῖ τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Κηρυμουνδοῦρα παρασκευασθὲν νομοσχέδιον, διὰ τῶν δύο κυριωτέρων ἀρχῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐνταίειον τῆς ψήφου καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ἐπὶ τὸν Νομόν.

Α'. Περὶ τοῦ ἐνταίειον τῆς ψήφου.

Οἱ βουλευταὶ, ἀναγράφει τὸ Σύνταγμα, ἀντιπροσωπεύουσι, τὸ ἔθνος, καὶ οὐχὶ τὴν ἐπαρχίαν, ἐξ ἧς ἐκλέγονται. Ἀπαντα ἐπομένως τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ἀντιπροσωπεύουσιν ἅπαντας τοὺς ἐκλογεῖς καὶ ἕκαστον τούτων ἅπαντας ἐπίσης. Δὲν ὑπάρχουσι λοιπὸν βουλευταὶ ἐπαρχίας, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους βουλευταὶ. Καὶ δίκαιον ἔσθαι εἰσθαι, ἐάν ἦτο δυνατόν, ὁλόκληρον μὲν τὸ ἔθνος ν' ἀποτελῇ μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, πάντες δὲ οἱ ἐκλογεῖς νὰ μετέχωσιν ἐξίσου εἰς τὴν ἐκλογὴν ἁπάντων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Ἰσως μάλιστα τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ὅπως ἀδύνατον, ἰσως δὲν θὰ παρέλθῃ χρόνος πολὺς καὶ τὸ ἐκτακτικὸν πνεῦμα τῶν νεωτέρων χρόνων θὰ ἐπιζητήσῃ καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν πραγματοποιήσιν. Διότι ὁ ἄλλος δημοσιογράφος ὁ Emilio de Girardin ἀνέγραψε μάλιστα πρὶν ἔτι τὴν ἀρχὴν τῆς κοινῆς ταύτης ἐκλογῆς καὶ ἐκθύμως ὑπὲρ αὐτῆς ὑπερεμάχασεν. Ἀλλὰ μέχρι οὗ τὰ πράγματα καταλήξωσιν ἐκεῖ, ἕως οὗ ἡ κατὰ τμήματα διαίρεσις τῆς ἐκλογῆς θεωρεῖται ἀναγκαία πρὸς εὐκόλιαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν βουλευτὰς ἐκλογικῶν τμημάτων δὲν εἶναι οὕτως ὀρθόν οὔτε δίκαιον νὰ ἔχωμεν ἐκλογεῖς τμημάτων τιοῦτων. Καὶ ὅμως κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ψήφου τοῦ ἐκλογεῖς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἐκάστης ἐπαρχίης ἐκλεγμένων βουλευτῶν, τὸ ἄτοπον τοῦτο ὀφίσταται, καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀδικία εἶναι προφανής. Αἱ ἐπαρχίαι διαφέρουσι πρὸς ἀλλήλας, κατὰ τὸν πληθυσμόν. Ἡ δὲ τυχαία ἀδικία αὕτη, ἀντὶ νὰ ἐπηρεάξῃ μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν βουλευ-

των, μεταβάλλει καὶ τὴν ἐκλογικὴν ἱκανότητα τῶν ἀμοιβαίων ἐκλογέων. Οὕτω δὲ ἐνῶ ὁ ψηφοφόρος τῶν Ἀθηνῶν π. χ. καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ ἐξ βουλευτῶν, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιδράσῃ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου ἐπὶ τοῦ Κοινοβουλίου, ὁ τῆς Αἰγίνης ἐκλογεὺς ἐκλέγει ἕνα μόνον καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Κοινοβουλίου ἐπιδράσις τῆς ψῆφου αὐτοῦ ἐλαττοῦται κατὰ τὰ 5/6.

Πρόδηλον καθίσταται ἐκ τούτων, ὅτι τὸ ἐνιαῖον τῆς ψῆφου ὅχι μόνον δὲν ἐπιδέχεται ἀντίρρησην τινὰ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ ὀρθοῦ, τοῦ ἐνόμου καὶ τοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ῥητῶν τοῦ Συντάγματος διατάξεων, τῶν περὶ γενικότητος τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἰσότητος μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐπιβάλλεται.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νομίμου ταύτης καὶ δικαίας ἀρχῆς.

Τὸ πρῶτιστον τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ συστήματος τῶν συνδυασμῶν, μεταξὺ τῶν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀγωνιζομένων.

Οἱ συνδυασμοὶ δὲν εἶναι μόνον μία τῶν πρωτίστων αἰτιῶν τῆς νοθεύσεως τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἀναιροῦσιν αὐτὸν τοῦτον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐκλογῆς, διαφθείροντες αὐτὸν διὰ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν προσώπων, καὶ ὑποτάσσοντες τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων εἰς τὸν ταπεινὸν σύνδεσμον τῶν προσωπικῶν συμφερόντων ἢ φιλοδοξιῶν.

Ὅταν ὁ λαὸς καλῆται εἰς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, εἴτε κανονικῶς, διὰ τῆς λήξεως τῆς νομίμου περιόδου τῆς Βουλῆς, εἴτε ἐκτάκτως, διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐνασχήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως, καλεῖται οὐχὶ ἵνα ἐκλέξῃ ἀπλῶς τὸ δεῖνα ἢ τοῦτο πρόσωπον, ἀλλ' ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τῆς πορείας τοῦ πρῶτον κοινοβουλίου. Αἱ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ τούτῳ συζητηθεῖσαι καὶ ἐπικρατήσασαι ἢ ἀποκρουσθεῖσαι γνώμαι ἀποτελοῦσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὰ θέματα τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐκλογέων, ἀντιπροσωπευόμεναι δὲ ὑπὸ τῶν ἀποδείξαμένων καὶ ὑποστηριζάντων ταύτας ἢ ἐκείνας βουλευτῶν, παρέχουσιν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν βουλευτῶν τούτων τὸ μέσον, δι' οὗ θέλει ἐκφρασθῇ ἡ θέλησις τοῦ τόπου ἐπὶ τῶν ἀντιθέτων γνώμων. Ἀλλ' οἱ συνδυασμοὶ, συνδιαλάσσοντες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ἐδάφους, τοὺς ἐν τῇ γενικωτέρᾳ πολιτικῇ ἐκθύμως παλαίσαντας, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ἐξακολουθήσαντας θεαίμως τὴν πάλην, ὅποιαν ἀρὰ γε ἀφίνουσιν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ἵνα ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν νομίμως κατέστη ἀναγκαία, ἡ ἐκτάκ-

τως ζητεῖται, ἡ γνώμη τοῦ τόπου. Πῶς δὲ δύναται νὰ πράγματι τοποικηθῇ αὕτω ἡ μεγάλη ἀρχὴ, ἐφ' ἧς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα ἐρείδεται, ὅτι ὁ τόπος κυβερνᾶται κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τόπου;

Τοῦ φαινομένου τούτου πλείστα ἐδόθησαν, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λυπηρὰ παραδείγματα. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, οὐδὲ δικαιοῦμεθα νὰ κατακρίνωμεν τινὰ. Οἱ ἐξ ἀντιθέτων συνδυασμοί, οἱ ἐν πλείστοις τῶν ἐπαρχιῶν καταρτισθέντες, δὲν δύνανται θεαίμως νὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν προσωπικὴν εὐθύνην τῶν συνδυασθέντων. Ὑπῆρξαν ἀναγκαῖαι συνέπειαι τοῦ ἰσχύοντος συστήματος. Μνημονεύομεν δὲ τοῦ σημαντικωτάτου μεταξὺ τῶν παραδειγμάτων τούτων, ὅπως κατασταθῇ τοῖς πᾶσι καταληπτὴ ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων ἡμῶν. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶναι πάντοτε ὡς γνωστὸν, ἐκκλησιᾶς τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος πρὸς τὸν λαόν. Ἡ δὲ διάλυσις, ἧς ἐνεκεν ἐνεργοῦνται αἱ σημεῖναι ἐκλογαί, προήλθεν ἐκ τῆς πολιτικῆς πάλης, μεταξὺ τῆς μειονοφηγησάσης, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, Κυβερνήσεως τῆς 3 Δεκεμβρίου 1871, καὶ τῆς πολιτικῆς μερίδος, ἧτις ὑπερσχύσασα, κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν τῆς 27 Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ συντηρήσῃ αὐτήν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς 3 Δεκεμβρίου κατεκρίθη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς μερίδος, ἐπὶ μὴ ἀγαθῇ διοικήσει, καὶ ἐπὶ τῆς κατακρίσεως ἰδίως ταύτης πρόκειται ἤδη ἡ ἀποφανθῇ ὁ λαός. Ἐν τούτοις τὸ σύστημα τοῦ συνδυασμοῦ ἠνάγκασε τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατακρινάσης πολιτικῆς μερίδος νὰ συνδεθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς, πρὸς ἐν τῶν μελῶν τῆς κατακριθείσης Κυβερνήσεως. Ὅποια εἶναι μετὰ τὸν συνδυασμὸν τούτον, ἡ θέσις τῆς εἰς ψηφοφορίαν καλυμμένης ἐπαρχίας ὅποιαν δύναται αὕτη νὰ ἐξενέγκῃ ἐν συνειδήσει γνώμην, καὶ ὅποιαν ἀπόφασιν θὰ δυνήθῃ νὰ λάβῃ ὁ ἀνωτάτος Ἀρχὸν ἐπὶ τῆς γενομένης πρὸς τὸν λαόν ἐκκλήσεως;

Αὕτη καὶ μόνη ἡ συνέπειαι, ὡς ἐκμηδενίζουσα τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐκλογῶν, ἀρκεῖ ἵνα τὸ σύστημα τῶν συνδυασμῶν καταδικασθῇ, ὡς καὶ καταδικάσθη ἤδη ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ τόπου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ μόνη. Οἱ συνδυασμοὶ, ὅπως ἀναιρῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων, καὶ ἐπομένως τὸν κυριώτατον χαρακτῆρα τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ἴσως ἐτι μᾶλλον ἐπιβλαβῶς, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ κοινοβουλίου. Διὰ τοῦ συστήματος τῶν συνδυασμῶν, αἱ ἐπαρχίαι διχοτομοῦνται εἰς ἀντίθετα στρατόπεδα ἀδιακ-

που και απλάχνου πάλης, και εν μέν ταῖς ἐπαρχιακαῖς σχέσεσι καθίσταται ἀφόρητος ἡ τυραννία τῆς πλειονοψηφίας, τοῦ δὲ κοινοβουλίου αἱ θύραι κλείονται ἐμπνηκτικῶς, εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους.

Διανοσιολόγοι περιφανεῖς, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἠσθάνθησαν τὰ κακὰ τῆς τυραννικῆς ταύτης ἐπικρατήσεως τῆς πλειονοψηφίας ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀντιπροσώπων, κατέδειξαν δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὰς ἀληθίους συνεπείας τῶν, καὶ ἐμελέτησαν κατὰ βάθος τὸν τρόπον τῆς θεραπείας. Πολλὰ εἰσὶν αἱ προταθεῖσαι μέθοδοι. Ἡ ἐπιτυχία δ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν, ἰδίως δὲ ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐκ τοῦ χαρακτῆρος ἐκάστου λαοῦ. Διὰ τοῦτο περὶ τὸν εἶναι ν' ἀναλύσῃ τις τὰς μεθόδους ταύτας. Ἀναγκαῖον δὲ παρίσταται ν' ἀνχραφῶσι τὰ κυριώτατα τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος.

Τὸ πρῶτιστον τῶν ἐλαττωμάτων τούτων, τὸ ἀμέσως ἐπιδρῶν ἐπὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους, δι' ἧς κυβερνᾶται ὁ τόπος, εἶναι ἡ συνηθεστάτη, εἰ μὴ παντοτεινὴ ἑλλειψίς ἀπ' αὐτῆς τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς, ἐφ' ἧς τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα ἐρείδεται, τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ ἐπικρατῇ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἡ πλειονοψηφία τοῦ τόπου, ὅτε καὶ μόνον πραγματοποιεῖται ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς υπάρξεως ἐλευθέρου πολιτείας, ἡ κυβέρνησις τοῦ τόπου διὰ τοῦ τόπου. Ὁ ὅρος οὗτος ἀποτελεῖται παρ' ἡμῖν; Πολλοὺ γε καὶ δεῖ.

Τὸ ὅλον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους κατὰ τὸ ἐφεστώκειν σύστημα, εἶναι προϊόν τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐκλογέων. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα ἀποφαίνεται ἐπίσης κατὰ πλειονοψηφίαν. Οἱ νόμοι λοιπόν, οἱ εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ τόπου ἐπιβαλλόμενοι, ἀντὶ νὰ ᾖ καὶ ἡ ἐκφρασις τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ, εἶναι ἀπλῶς γνώμη τῆς πλειονοψηφίας, ἥτις σχεδὸν πάντοτε εἶναι τοῦ ἔθνους ἡ μειονοψηφία. Τὸ κακὸν τοῦτο, πρόδηλον καὶ ἀναπόφευκτον, ἀναιρεῖ ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος τὸν κύριον αὐτοῦ χαρακτῆρα, τοῦ νὰ κυβερνᾷ τὸν τόπον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τόπου, ἐξασθενίζει τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἐλαττώνει τὰς ἐπ' αὐτὸ πεποιθήσεις καὶ διακυβεύει τὴν τάξιν.

Τοῦτο καὶ μόνον τὸ ἐλλάττωμα, ὅπερ καθιστᾷ ἀτελῆ τὴν νομοθετικὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν ἔρκει, ὅπως ἐπιβάλλῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξαλειψέως αὐτοῦ. Ὑπάρχουσιν ὅμως πλείστα

ἑτερα οὐχὶ ἴσως τόσῳ μεγάλῃ γενικότητος, ἀλλ' ἐπίσης σπουδαῖα καὶ διὰ τὸ ἀδίκον αὐτῶν, καὶ διὰ τὰ δυσάρεστα πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῶν.

Ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος τῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ ἐκλογῇ εἶναι, ὡς εἵπομεν, τὸ νὰ διχοτομῇ τὸν τόπον εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα, αἰετοπετὰ ἀλληλομαχοῦντα καθ' ὅλας τὰς ἐμφανίσεις τοῦ πολιτικοῦ ἢ δημοτικοῦ βίου, νὰ ἐξάτῃ καὶ νὰ διατηρῇ ἀσβεστά τὰ πάθη, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναιρῇ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων, ἀναγκάζον αὐτοὺς νὰ ὑποτάσσωνται ἀκουσίως, πολλάκις δὲ καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως καὶ τῶν πεποιθήσεών των, εἰς τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο στρατοπέδων, ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ ἴδωσι ματαιουμένην τὴν ψήφον των, καὶ ἐπομένως τὸ πολυτιμότερον τῶν δικαιωμάτων των. Ὅλοι ἀνῆκομεν εἰς ἐπαρχίαν; ὅλοι λοιπὸν εὐρέθημεν εἰς τὸ σκληρὸν τοῦτο δίλημμα. Ποσάκις δὲ δὲν εἶδομεν ἐκλογαῖς, καταρωμένους τὴν ψήφον, ἣν ὁ συνδυασμὸς τοὺς ὑπεχέωσε νὰ δώσωσιν εἰς πρόσωπον τῆς ἀπεχθείας των! Ποσάκις δὲν εἶδομεν ἀντιπροσώπους ἐπαρχίων, ὅχι μόνον μὴ ἀπολαύοντας τῆς πλειονοψηφίας αὐτῶν, καὶ μὴ δυναμένους νὰ συγκεντρώσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀνευ τοῦ θαυματουργοῦ συνδυασμοῦ, οὐδὲ τὸ παλλοσσημύριον τῶν πρὸς ἐκλογὴν ἀπαιτουμένων ψήφων! Καλοῦμεν δὲ τοιοῦτον, ἐν τῷ ὑπάρχοντι συστήματι, ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους καὶ κυβέρνησιν τοῦ τόπου διὰ τοῦ τόπου!

Ἀλλ' εἶναι καὶ ἑτερόν τι ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος τῆς πλειονοψηφίας, ὑπερβῆκον τὸ προρρηθέν, οὐχὶ ἐσθαιῖως κατὰ τὸ μεμπτόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀδίκον καὶ τὸ ἐπικίνδυνον. Ἡ μειονοψηφία ἀποτελεῖ, ἂν ὅχι πάντοτε, συνηθεστάτα ὅμως τὸ ἥμισυ περίπου τῶν ἐκλογέων. Ἀρκεῖ ὅμως ἡ ὑπεροχὴ κατ' ὀλίγιστα; τίνας ψήφους δικαδῶν ἢ καὶ μονάδων ἀκόμη, ἵνα ἀποκλεισθῇ ὅλος αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους, κρυπτόμενος ἀπόκληρος πάσης μετοχῆς εἰς τὸν πολιτικὸν βίον. Ἵνα κατανοηθῇ πληρύτερον τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας ταύτης, καὶ ὑπολογισθῶσιν ἐν γνώσει τὰ κακὰ αὐτῆς καὶ οἱ κίνδυνοι, ἀρκεῖ νὰ μελετηθῇ καλῶς τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς ἔχει πληθυσμὸν δημοτῶν, ὑπερβαίνοντα τὰς 50,000 καὶ 12,000 ψηφοφόρους, ἀποστέλλει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἑξ βουλευτῶν. Κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς πλειονοψηφίας καὶ τῶν συνδυασμῶν, οἱ μὲν ἐξακισχίλιοι καὶ εἰς ἐκλογαῖς ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Βουλὴν ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐπαρχίας, οἱ δὲ 5999 εἰσὶν ἀπόκληροι! Ἀνά χί-

λοιι εκ των εκλογέων της πλειονοψηφίας δύνανται νὰ ἔχωσι διὰ τοῦ συστήματος τῶν συνδυασμῶν, ἀνὰ ἓνα βουλευτὴν, ὑπ' αὐτῶν ὑποδεικνύμενον καὶ ἐν τῷ συνδυασμῷ της πλειονοψηφίας ἀναγραφόμενον. Οἱ δὲ ἐξακισχίλιαι της πλειονοψηφίας δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι οὐδὲ κἀν ἓνα ἀντιπρόσωπον! Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἀδικία γεννᾷ τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ ἀδηγεί εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Τὰ πάθη ἐνεκα τούτου λαμβάνουσι χαρακτῆρα βιαιότατον, διατηροῦνται πάντοτε ζωντὰ καὶ ἐξηγμένα, ἀναφαίνονται δὲ καὶ ἀλληλομαχοῦσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ὅχι μόνον καθιστῶντα ἀδύνατον τὴν εἰρηνικὴν τῶν συμπολιτῶν συμβίωσιν, καὶ ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξαντλοῦντα εἰς ἀδιάκοπον καὶ ἀγρίαν πάλην καὶ τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου καὶ τὰς προσπάθειάς της Κυβερνήσεως, παρακωλύοντα δὲ οὕτω τὴν πρόοδον, ἐκφραυρίζοντα τὰ πολιτικὰ ἦθη, καὶ κυφοροῦντα τὴν ἀταξίαν καὶ τὰς ἐπαστάσεις.

Τῶν μεγίστων τούτων κακῶν ἡ θεραπεία εὔρηται μόνον ἐν τῇ κατὰ δίκαιον μέτρῳ μετοχῇ της πλειονοψηφίας εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους.

Δὲν πρόκειται δὲ ἡμεῖς νὰ καινοτομήσωμεν. Ἡ ἀρχὴ δὲν εἶναι νέα. Οἱ ἐπιστημότατοι τῶν δημοσιολόγων της Ἀγγλίας, της Ἀμερικῆς, της Γερμανίας, της Γαλλίας τὴν ὑπεστήριξαν δι' ἐπιχειρημάτων ἀκαταμάχητων. Ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν ἔλαβεν ἐφαρμογὴν, ἀποδεικνύουσαν ὅχι μόνον τὸ δυνατόν της εἰσαγωγῆς αὐτῆς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματά της.

Ὁ ἱερός οὗτος πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀληθειαν φόρος ἐτελέσθη, κατὰ πρόωτον, ἐν τῷ μικρῷ μὲν τὴν ὕλικὴν δύναμιν, ἀλλὰ μεγάλῳ τῷ ὀρόνῳ. Ἐθνεὶ της Δανίας. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1855, ὁ τότε πρωθυπουργὸς ἐν Δανίᾳ κύριος Androe, διακεκριμένος μαθηματικὸς καὶ πολιτικὸς συνετήτατος, κατενόησε πρῶτος τὴν ἀδικίαν, καὶ προεκάλεσε τὴν θεραπείαν αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ ἐκείνου ὑπάρχει καὶ λειτουργεῖ ἐν Δανίᾳ, πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος (Rigsrad) ἐκλογικὸς Νόμος, ἀναγράφων καὶ περιρρουῶν τὰ δικαιώματα της μειονοψηφίας.

Τελευταῖον δὲ, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1867, ἐν Ἀγγλίᾳ τῇ μητρὶ ταύτῃ καὶ κοιτίδι τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐψηφίσθη καὶ λειτουργεῖ ἐκτοτε Νόμος, ἐξασφαλίζων ἀντιπροσωπείαν τινὰ της μειονοψηφίας. Ἡ πρακτικὴ σημασία τοῦ ἀγγλικοῦ τούτου Νόμου δὲν εἶναι βεβαίως μεγάλη, ὡς ἀφορῶσα εἰς

δώδεκα μόνας ἐκλογικὰς περιφερείας· ἀλλ' ἡ σημασία ἡ ἠθικὴ εἶναι μεγίστη, διότι τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ μέτρου δὲν μεινύει ποσῶς τὴν ἀξίαν της ὑπαγορευσάσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Τὸ ἱκανὸν της ψήφου ἐξαλείρει καθ' ὁλοκλήριον τὰ ἀνωτέρω ὑποδειχθέντα ἐλαττώματα, διότι καθίστησι μὲν τὸν συνδυασμὸν τῶν ὑποψηφίων ἀνέφικτον, διευκολύνει δὲ τὴν εἰς τὸ κοινοβούλιον εἰσοδὸν τῶν ἀντιπροσώπων της μειονοψηφίας.

Ἀλλὰ μόνον τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι ἱκανόν. Διότι ὑπάρχει καὶ ἕτερον κακὸν ἐν τῷ ἐπικρατοῦντι συστήματι της ἐκλογῆς, ὁ τοπικισμὸς, κατὰ τοῦ ὁποῦ μόνῃ ἡ ἐπέκτασις της ἐκλογικῆς περιφερείας ἐπὶ τὸν Νομὸν δύναται ν' ἀντιταχθῇ.

Ἐξεταστέον λοιπὸν καὶ τὴν δευτέραν ταύτην βάσιν τοῦ δημοσιευθέντος Νομοσχεδίου.

Β'. Περὶ της ἐπεκτάσεως της ἐκλογικῆς περιφερείας.

Ὅτι οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ τὴν ἐπαρχίαν, ἀφ' ἧς ἐκλέγονται, ὀρίζεται, ὡς ἐσέθη ἤδη, ῥητῶς ἐν τῷ Συντάγματι. Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ της ἀρχῆς ταύτης, ὑπὸ τὸ σύστημα τῶν μικρῶν περιφερειῶν καὶ τῶν συνδυασμῶν, εἶναι ἀδύνατος. Ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐκλογέων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸν συνδυασμὸν ἓνα ὑποψήφιον, μόλις ἀνέρχεται εἰς ἄτακτους ἢ τὸ πολὺ χιλίους. Οὗτοι δὲ ἀνήκουσιν εἰς ἓνα συνῆθος δήμον της ἐπαρχίας. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν καὶ τὸ συμφέρον περικλείει τὸν ἐν τῷ δήμῳ πλειονοψηφοῦντα ἐν τῷ στενῷ τούτῳ κύκλῳ, καθιστᾷ αὐτὸν ὑπηρετὴν ἀτομικῶν ἢ ἐγωιστικῶν τοπικῶν συμφερόντων, διακατὴ προστάτην ὅλων τῶν ἀξιώσεων της πλειονοψηφίας, ἀποκλειστικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς, ἐν τῷ συνδυασμῷ της ἐπαρχίας, καὶ σύμμαχον τοῦ ἐπαρχιακοῦ τούτου συνδυασμοῦ ἐν τῇ Βουλῇ. Τὴν εἰκόνα ταύτην ὅλοι ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν, οἱ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ ὄρωντες, οἱ δὲ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καταπιέζοντες ἢ καταπιεζόμενοι προσωρινῶς καὶ ἀλληλοδιαδόχως. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τοῦ κακοῦ τούτου ὅλοι ἐπίσης τὰ αἰσθανόμεθα καὶ ὅλοι τὰ οἰκτιροῦμεν. Ὁ Βουλευτὴς δὲν εἶναι ἐλεύθερος τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπος, ἀλλ' ἐντολοδόχος ἐγωιστικῶν συμφερόντων, ὧν ἡ ἐπιτακτικὴ ἐπιρροὴ καθοδηγεῖ τὰς σέψεις καὶ τὰς πράξεις τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εὐκολώτερον ἐπιβάλλεται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Βουλευτοῦ, θεραπεύουσα ἢ ἐπαπειλοῦσα τὰ συμφέροντα ταῦτα, ἐξ ὧν ἡρτᾷται ἡ ὑπαρξίς του, αὐτὴ δὲ αὕτη ἀπαλλοτρίοι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἠναγκασμένη νὰ παραδίδῃ τὴν δι-

οίησιν ἑρμαιον τῶν ἐπιτοπίων συμφερόντων, καὶ νὰ παρέχῃ, ἀκούσα θεοβλαίως καὶ ἰσως δυσφοροῦσα, τὴν σφραγίδα αὐτῆς θατέρω ἀλληλοδιαδόχως τῶν παλαιόντων τοπικῶν κομμάτων. Ἐν τῇ μέσῃ δὲ τῆς ἀδιακόπου ταύτης καὶ πάντοτε ἐξερεθίζομένης πάλης, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καταπνίγεται, καὶ τὰ γενικά τοῦ τόπου συμφέροντα παρορῶνται· τὰ δὲ Κοινοβούλιον, ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ ἐλεγκτοῦ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καταδιβάσεται εἰς τὸ ταπεινὸν ἔδαφος τοῦ συνασπισμοῦ προσωπικῶν ἢ ἄλλων μικρῶν συμφερόντων.

Τὸ ζήτημα τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων ἐκλογικῶν περιφερειῶν πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως συνεζητήθη. Ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῆς τρίτης Αὐτοκρατορίας, καὶ ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, κατέστη ἀντικείμενον μακρῶν καὶ ἐπιμόνων συζητήσεων. Αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀνένδοτος ἐπιμονὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης ὑπὲρ τῶν μικρῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν, ἥτοι τῶν ἑνα μόνον Βουλευτῶν ἀποστελλουσῶν *circonscriptions electorales*, ἀριδῆλως ἀποδεικνύει τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτῶν πρὸς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν ἀληθῶς ἐλευθέρου πολιτεύματος. Τὰ δὲ τελευταῖα συμβάντα, τὰ καταπληκτικῶς ἀναδειξαν τὴν ἀπομόνωσιν τῆς πανισχύρου θεωρουμένης Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, ἀποδεικνύουσι προσέτι, ὅτι ὁ τοπικισμὸς τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἡ ὑποδουλωσις τῶν Βουλευτῶν εἰς τὰ μικρὰ συμφέροντα παρέχουσι μὲν προσωρινῶς εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν πλείονα μέσα ἐπηρεασμοῦ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἔτι μᾶλλον τῆς ψήφου τῶν ἐκλεχθέντων, ἀλλ' ὑποσκάπτουσι συγχρόνως τὰς βάσεις τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομήματος. Τὸ ἐν πάσι πειθνηνόν τῶν τοιούτων ἀντιπροσώπων καταστρέφει τὸν σωτήριον φραγμὸν τοῦ ἐλέγχου τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ἐξαγοραζόμενον δὲ ἄδρως διὰ θυσιῶν καὶ περιποιήσεων προσωπικῶν συμφερόντων, ὥθει τὴν διοίκειν εἰς ἀλλεπαλλάλους καὶ γεωμετρικῶς, οὕτως εἰπεῖν αὐξανόμενας παρεκτροπὰς. Τὸ θέαμα τῶν τοιούτων ἀμοιβαίων συγκαταβάσεων ἐμπνέει εἰς τὸν λαόν τὴν δυσπιστίαν καὶ ἀφαιρεῖ ἀπὸ μὲν τῶν ἀντιπροσώπων τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ τόπου, ἀπὸ δὲ τῆς ἐξουσίας ἐν γένει, ἥς διαχειριστὴς εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀρχή, τὸν σεβασμὸν καὶ τὰς πεποιθήσεις, ὧν ἄνευ οὐδεμία ἐξουσία δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας εἶναι ἀπαραίτητος, ἐν τῷ συστήματι τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου. Λόγιον ψήφος ἐνιαῖος καὶ μικρὰ τοπικὴ περιφέρεια, διασπῶνται

καὶ αὐτὸν τὸν ἐπαρχιακὸν σύνδεσμον, ἤθελον παραδώσει ἄλυσσόμενον τὸν ἀντιπρόσωπον οὐχὶ πλέον εἰς μόνον τὰ μικρὰ τοπικά συμφέροντα ἀλλ' εἰς τὰ ἐγνωστικώτατα τῶν συμφερόντων τῶν προσωπικῶν.

Ἐλέγθη ἐν ταῖς ἐκ τοῦ προχείρου ἐπικρίσεις τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ Νομοσχιδίου, ὅτι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' οὐδὲν τοῦτου ὀλιγώτερον ἀληθές. Οὐδαμῶς τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα ἀνέγραψεν εὐτυχῶς τὴν ἐπαρχίαν, ἥτοι τὸν τοπικισμὸν, ὡς βάσιν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ἡμῶν συστήματος. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 68 καὶ 70, τὰς ὁποίας ἐπικαλοῦνται, δὲν ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἀναγραφὴν θεμελιώδους τινὲς ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον τὸ νὰ προσδιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν. Ὁ δὲ ἥ οὐδὲ ὅλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐρμηνευτικῆς καὶ ὅ ἀπετέλει παραγνώσειν τοῦ ὅψους τοῦ προλήματος· τῶν πληρεξουσίων, τὸ ν' ἀποδώσῃ τις εἰς ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἥτις ἐφήρυσεν ὁμοθυμαδὸν τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐκήρυξε δι' αὐτοῦ, ὅτι οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσιν τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ ἡμίον τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται, οὐ πρόθεσιν καὶ σκοπὸν τοιούτου σπειροῦ καὶ αἰωνίου τοπικισμοῦ ἀντιθέτου καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν ὑγιὰ ταύτην ἀρχήν, τὴν ὁποίαν ὡς σύμβολον πολιτικῆς πίστεως παρέδωκεν εἰς τὸν σεβασμὸν τῶν Ἑλλήνων· ν' ἀποδώσῃ δὲ τὴν ἀνατρεπτικὴν ταύτην ῥητοῦ καὶ θεμελιώδους συνταγματικοῦ θεσμοῦ πρόθεσιν, σπριζόμενοι εἰς διατάξεις, ἄλλαν ἐχούσας προφανῶς σκοπὸν καὶ χάριν μόνον τοῦ σκοποῦ τούτου παρεμπιπτόντως μνησθέντας τὰς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ἔτι τινεῖς, τοσούτῃ προσκεκολλημένοι εἰς τοὺς γραμματικῶς συνδυασμοὺς τῶν ῥήσεων τῶν ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος, ὥστε ν' ἀμβλυοῦσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν αὐτῷ γενικωτέρου πνεύματος, αὐτὴ αὕτη ἡ Συνέλευσις προῦνόησε περὶ τῆς διαλύσεως καὶ τοῦ ἐλαχίστου διαταγμοῦ αὐτῶν. Ἄρα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ Συντάγματος προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, διότι, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὸ τοῦ Ἑ.ε.δ. διὰ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ αὐτοῦ προδήλως ἐμπρότερησεν ἡ Συνέλευσις, ὅτι τὴν τότε ὑφ' ἑαυτῇ ἐπαρχίαν, ὡς βάσιν τῆς ἐκλογῆς δὲν ἐννῆσεν, ὡς βάσιν ἀναλλοίωτον, ὡς θεσμόν· διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν ὀρίζεσθαι ῥητῶς ἐν αὐτῷ, ὅτι ἡ ὑφ' ἑαυτῇ ἐπαρχία εἶναι ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια. Ἡ ἑθνικὴ Συνέλευσις, λύσεισα ὡς νομοθετικὴ ἐξουσία, ὑπὲρ τῆς παρούσης ἐπαρχίας τὸ ζήτημα, δὲν ἤθελεν νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν αἰωνίου

καὶ ἀναλλοίωτον· διότι αἱ μὲν ἐμπνεύσεις αὐτῆς ἦσαν ἀρκούντως ὑψηλαί, ὥστε νὰ μὴ θελήσῃ νὰ δεσμεύσῃ διὰ λύσεως, εἰς τὴν ὥρμηθη ἐκ τῶν ὑπ' ὅψιν αὐτῆς καιρῶν καὶ περιστάσεων, τὸν μέλλοντα χρόνον, ἀναιρούσας οὕτω τὸ πρῶτιστον τῆς ἀνθρωπίνης δια-οίας στοιχείον, τὴν προόδον, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς, τὸ Σύνταγμα τῆς Πολιτείας, ἐθεώρηκεν ἔργον διαρκείας, οὐδὲ ἠθέλε διακυβεύει τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὴν καθ' ὅλου ταξίν, καθιστώσα αὐτὸ ἀτυμβιδάστον πρὸς αὐτὰ ἐτι τὰ πρῶτα καὶ κοινότατα τῆς προόδου θέματα.

Ἐλέχθη προσέτι, ὑπὸ πρακτικωτέραν ἔποψιν, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν θέλει καταστρέφει τὰς ὑφ' ὅσας ἐπαρχίας, καὶ ἐπομένως διαλύσει ὑπάρχοντα κέντρα κοινῆς ἐνεργείας, ἐν οἷς ἀναπτύσσεται ὁ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ζήλος καὶ διαμορφοῦνται ἡ πρὸς τὴν διάπραξιν αὐτῶν ἱκανότης. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης οὐδὲν ὀλιγώτερον ἀληθές. Ἡ ὑπαρξὶς τῆς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς ὑπὸ μόνον τὴν ἐκλογικὴν ἔποψιν συμπάξεως αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ, οὐδαμῶς διακυβεύεται. Ἐξ ἐναντίας δὲ μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει κατασταθῇ δυνατόν νὰ δοθῇ πραγματικὴ τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοτέλεια εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων. Καὶ ἐν τῇ αὐτοτελείᾳ τῆς διοικήσεως καὶ διαχείρισεως ταύτης ἐγκρατεῖται ἡ ἀληθὴς, ἡ πραγματικὴ τῆς ἐπαρχίας ὑπαρξὶς, οὐχὶ δὲ εἰς τὸν ἐμπροσθεν ἐκλογικὸν σύνδεσμον, ὅστις ὄχι μόνον δὲν καθιστᾷ, οὐδὲ συντηρεῖ, πολλῶν δὲ ἦτοσαν ἀναπτύσσει τὸ ἐπαρχιακὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως πνεῦμα, κατὰ τὴν ἀληθῆ του σημασίαν, ἀλλὰ διαστρέφει αὐτὸ καὶ τὸ μεταβάλλει, ἐνεκα τοῦ στενοῦ τῆς πάλης κύκλου, εἰς διηνεκὴ σύγκρουσιν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν. Ἀν καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1836 νομοθετηθεῖσαν ὑπαρξίν τῆς ἐπαρχίας, καὶ μετ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Συντάγματος ἡ ἐπαρχία δὲν ἀπετελέσθη, πρῶτιστον τῆς ἀποτυχίας αἰτία εἶναι ὁ ἐκλογικὸς σύνδεσμος. Ὅτε δὲ ἐπαρχίαν δὲν ἔχομεν πράγματι, ἀνοίκειον εἶναι νὰ ὑπερμαχῶμεν ὑπὲρ γεωγραφικῆς περιφερείας, οὐδαμῶς ἄλλως ἀναφαινομένης, ἢ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλιν.

Οἱ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ἐπὶ τὸν Νομόν προτείνοντες δὲν ἀπέβλεψαν μόνον εἰς τὴν ἐξ αὐτῆς προσδοκωμένην ἀγαθὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος· ἐσκέφθησαν συγχρόνως περὶ ἀνιδρύσεως ἐπαρχίας πραγματικῆς, ζώσης, ἐργουῆς, διοικούσης τὰς ἐποθέσεις τῆς, ἐχούσης περιου-

σίαν καὶ διαχειριζομένης αὐτὴν, δυναμένης δὲ οὕτω νὰ κατασταθῇ ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ αἷμα οὕτως εἰπεῖν τοῦ συνταγματικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ἥς ἀνεῖ ὁ μαρμαρὸς, ἡ φθίσις, ὁ θάνατος τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου εἰσὶν ἀναπόφευκτα.

Καὶ ἀληθῶς. Ὅσον ἐνδύτερος ὑπάρχει ὁ κύκλος τῶν πολιτικῶν διαπληκτισμῶν, τοσούτῳ ἀθνεστετέρα ἡ ἐν αὐτοῖς ἐπικράτησις τῶν προσωπικῶν συμφερόντων. Ἐπομένως ἡ τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ἐπέκτασις εἶναι πρῶτιστον μέσον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τε δημοτικοῦ καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ βίου. Ἐπαρχία δὲν ὑπάρχει σήμερον ὡς εἶδομεν. Ὑπάρχει ὁμῶς ὁ Δῆμος. Ἐν αὐτῷ δὲ, ὡς ἐν διακνῇ κατόπτρῳ, δύναται πῶς τις νὰ εἶδῃ, ὅποσον ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν ἐξασκῇ τὸ στενὸν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας. Οἱ Δῆμοι παρ' ἡμῖν (καὶ οἱ ἐπαρχιακῶς ἡ γενικώτερον πολιτευόμενοι κάλλιστα τὸ ἐννοοῦσιν) ἀντὶ νὰ ὦσι ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα, ἀφορῶντα εἰς κοινωνικοὺς σκοποὺς, μετέπεσαν εἰς στάδιον διηνεκοῦς πολιτικῆς πάλης· οἱ Δήμαρχοι δὲ, ἀπὸ ἀρχόντων τοῦ Δήμου, μεριμνῶντων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, κατέστησαν πολιτικοὶ κομματάρχαι, ἐπιβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἀξιούντας τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ μυριοτρόπως ὑπ' αὐτῶν κολακευόμενοι. Τὰ δημοτικὰ συμφέροντα καταπνίγονται, ἐν τῷ σάλῳ τῆς πάλης τῶν πολιτικῶν· ὅστις καὶ σκοπὸς τῆς δημοτικῆς ὑπάρξεως καθίσταται ἡ πολιτικὴ ἐπικράτησις, καὶ τὰ μέσα τοῦ Δήμου καταδαπανῶνται, οὐχὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς συγκρότησιν καὶ ἐπαύξειν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως. Τὴν λυπηρὰν ταύτην τοῦ Δήμου εἰκόνα ἤθελε παρσιᾶ καὶ ἡ ἐπαρχία, ἐν ἀποτελοῦσα, ὅπως νῦν, αὐτοτελὴ ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἐλάμβανε καὶ πραγματικὴν ὑπαρξίν. Διεσπάζουσα ἰδέα πάσης ἐπαρχιακῆς ἐνεργείας θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ, καὶ μόνον ἐλαττήριον πάσης φιλοδοξίας τὸ ἐκλογικὸν συμφέρον.

Ἐκ τούτων δὲ καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας δὲν προώρσται μόνον νὰ καταστήσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν προσφορωτέραν πρὸς τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς προορισμόν, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀπαραίτητος ὁρος τῆς εἰσαγωγῆς πραγματικῆς καὶ σώφρονος αὐτοδιοικήσεως. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ ἐπαρχίαι θέλουσιν ἀπαλλαγθῇ τοῦ, δίκην ἐνιάλτου, πιέζοντος τὰ στήθη αὐτῶν πολιτικοῦ συμφέροντος, διὰ τῆς ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐκλογικῇ παλαίστρᾳ τοῦ Νομοῦ συγχωνεύσεως αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ θέλουσιν ἐπιδρᾶ οὐχ ἦτοσαν ἐπὶ τὴν συγκρότησιν τῆς

ἀντιπροσωπείας τοῦ Νομοῦ, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, δὲν θὰ καταπνίγεται ὁμοῦ πλέον, καθ' ἃ ἤδη γίνεται, ἐν τῇ ἀενάῳ ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς σήμερον περιστροφόμενῃ δίνῃ τῆς πολιτικῆς πάλης. Ὁ δημοτικός καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς βίος θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν τροχίαν, καὶ ἡ δοκιμασμένη εἰς αὐτὸν ἀνεξαρτησία θὰ ἀνέβῃ εὐχαρῆς, ἀπὸλλαν μένον τῶν ἀκανθῶν, αἵτινες σήμερον παρακωλύουσι τὴν ὠρίμανσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς αὐτοδιοικήσεως καρπῶν.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Νομὸν ἡ εὐδυνία τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας ἔσται πρακτικώτατον μέσον ὑπάρξεως καὶ προσόδου. Ἡ κοινότης τοῦ πολιτικοῦ ενδιαφέροντος θὰ καταστήσῃ, μικρόν, καὶ κατ' ὀλίγον, κοινότητα γενικωτέρων ἰδιῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, θὰ ἀναπτύξῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις, θὰ καταδείξῃ τὴν ταυτότητα τῶν κοινῶν ἀναγκῶν, θὰ ἀναδείξῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐν κοινῇ θεραπείας αὐτῶν, καὶ ἐπομένως θὰ ὁδηγήσῃ, διὰ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων, εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ εὐρύτερου τούτου κύκλου τῆς τοπικῆς αὐτοτελείας ἥτις, διευθύνουσα κατὰ μέρος καὶ ἀναπτύσσουσα τὰς δημοτικές καὶ ἐπαρχιακὰς δυνάμεις, συγκεντρύνουσα δὲ καὶ ἀντιπροσωπεύουσα αὐτάς ἐν τῇ Νομῷ, θίβῃ προσπάθειάς τι κέντρον ἱκανόν, ἵνα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἀληθοῦς αὐτοδιοικήσεως, καὶ νὰ διεκδικῇ τὰ δικαίωματα αὐτῆς.

Ὡς τοιαῦτα θὰ ἔχομεν ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας, ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης, συνδυαζόμενης πρὸς τὸ ἀπαραίτητον μέρος τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου, ἐπὶ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ἡμῶν συστήματος, ἐν γένει ἔσται ἀληθῶς ζωοποιός. Ὅσα ἀντιτρεφῶν ἐν ἐκτάσει ἐρρήθησαν οὐδεμίαν βεβαίως ἀφίτσι περὶ τοῦτου ἀμφισβολίαν. Ἀλλ' ἡ πρακτικώτερα ἀνάγκη τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εἰσαγομένων ἀρχῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῶν, θέλει ἀναδείξῃ πλεονέκτερον τοῦ νέου συστήματος τὰ πλεονεκτήματα, καὶ ἐνθαρρύνει, ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, καὶ τοῦ πλέον δυσπίστου, πρὸς πάντα νεωτερισμὸν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπιχειροῦμεν ἐν ὀλίγοις.

Γ'. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο εἰρημένων ἀρχῶν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐκλογικὴ περιφέρεια, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόου ὁριζομένης δικαιοδοσίας ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ σχεδίου (ἀρθρ. 1) ὁ Νομός. Οἱ ἐξ ἐ-

κάστου Νομοῦ ἐκλεκτοὶ βουλευταὶ προδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ὁρίζεται κατ' ἐπαρχίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 10 χιλιάδων, λογιζομένων τῶν κλασμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ οὕτως ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἔθελε περιορισθῇ διὰ τῆς συγχωρεσέως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκάστου Νομοῦ, ὡς συνεπαγούτης καὶ τὴν συγγώνευσιν τῶν κλασμάτων, ἐκρίθη ὁρθεῖν νὰ ληφθῇ ὡς μονὰς ἀντὶ τῆς δεκάδος ἡ δεκάς χιλιάδων, διότι τοιοῦτοτρόπως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπιτήμως δημοσιευθέντος πίνακος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν σήμερον ἐκλεγομένων βουλευτῶν μένει σχετὸν ὁ αὐτός.

Ἐκαστος ἐκλογεὺς φέρει ἐν μόνον σφαιρίδιον, ὅπερ δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἐκλογῆς του, τιθεμένων ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις τοῦ νομοῦ κάλπῶν ἐπ' ὀνόματι πάντων τῶν ἀνακρυχθέντων ὑποψηφίων (ἐδ. ἐ. τοῦ ἀρθροῦ 14.)

Οὕτως ὁ μὲν ἐκλογεὺς ἀνακτᾷ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, ἀπὸλλας ὡς ἔσθλην τῆς δεσποτίας τῶν συνδυασμῶν, οἵτινες καθίστανται ἀδύνατοι διὰ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου· ὁ δὲ ὑποψήφιος ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν τοπικῶν καὶ προσωπικῶν συμπεριόντων, διὰ τῆς εὐρίκειας τοῦ πεδίου τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ.

Δὲν ἐξαλείφεται δὲ, ὡς ἡδυνάτο τις νὰ ὑποθέσῃ, καθ' ὅλοκληρίαν διὰ τοῦ νέου συστήματος ἡ τοπικὴ ἐπίδρασις, διότι θέλει διαμένει πάντοτε ὁ οἰκίος δῆμος ἢ ἡ οἰκία ἐπαρχία τὸ κυριώτερον στάδιον τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἀφαιρεῖται μόνον ἡ ἐπίδρασις οὕτῃ τὸν ἀποκλήστικόν αὐτῆς χαρακτῆρα, ὅστις ὅχι μόνον τὴν γενικότητα τῆς ἀντιπροσωπίας ἀντιρεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ καλῶς νοούμενα τοπικὰ συμφέροντα παραβιάζει, καθυποτάσσων αὐτὰ εἰς τὰ συμφέροντα τὰ πρωτοδικά.

Καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα ὁ ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόσωπος θὰ ὀφείλῃ πάντοτε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ πρωτίστως εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἐν ἣ ἔχει τὴν σταθερὰν κατοικίαν, τοὺς συγγενεῖς, τὰς σχέσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαρτᾶται πλέον ἀποκλειστικῶς ἡ μέλλουσα ἐκλογὴ τοῦ ἀπὸ μέρους τῶν ἐκλογέων τῆς οἰκίας ἐπαρχίας, διότι δὲν θὰ ἐξαώσιν οὗτοι, ὅπως ἐξασφαλίσωσιν αὐτῷ τὴν μέλλουσαν ταύτην ἐκλογὴν. Ἐπομένως οἱ μὲν ἐκλογεῖς δὲν θέλουσιν ἐνασχεῖ ἐπὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τὴν ἐπιτακτικὴν ἐκείνην προσωπικὴν ἐπιρροήν, ἥτις ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ νὰ καταναλισκῇται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνάγκων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ

πλείστον παραλόγων προσωπικών αξιώσεων, θά ἔχη τὸ συμφέρον ὃ ἀνυψώσῃ καὶ εὐρύνη τὸν κύκλον τῆς μερίμνης αὐτοῦ ἐπὶ ἀντικειμένων, ἐνδιαφερόντων γενικώτερον τὸν δῆμον, τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὸν Νομόν.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν φόβος, ὅπως τινὲς ἐνόμισαν, νὰ παραβλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν ὑφισταμένων ἐπαρχιῶν. Ἀπεναντίας θά εὐρωσιν ἐν τῷ νέῳ συστήματι προστασίαν εὐκρινεστέραν καὶ μᾶλλον ἀποτελεσματικὴν. Οἱ βουλευταὶ ἐκάστου Νομοῦ μὴ δεσμευμένοι πρὸς τὰ πρόσωπα, ἐλευθεροὶ ἀπὸ τῆς πιστικῆς τοῦ τοπικισμοῦ ἐπιδράσεως, θέλουσι προέρχεσθαι ἐκ πάλης γενικωτέρας καὶ ἀποβλέπει διὰ τοῦτο εἰς γενικωτέρους σκοπούς. Ἀπυλλογμένοι δὲ τῆς δουλείας τῶν συνδυασμῶν καὶ ἰδίαν ὀφειλόντες ἕκαστος εὐθύνην, ἀντιθέτους δ' ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους προσωπικὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀμοιβαίως ἐξουδετερούμενοι ὡς πρὸς τὰς ἐκ τούτων ἀξιώσεις, κοινὸν μόνον θέλουσιν ἀναγνωρίζει τὸ γενικὸν συμφέρον. Καὶ ἐν τῇ θεραπείᾳ τοῦ γενικοῦ τούτου συμφέροντος εὐρεται ἡ ἀληθινὴ τῶν δῆμων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ὠφέλεια, εἰς ἣν δικαιοῦται καὶ ὑπὲρ ἧς εὐχεταὶ ὁ φιλόνομος καὶ παραγωγικὸς αὐτῶν πληθυσμός, καὶ ὅχι ἐν τῇ διατηρήσει τοῦ σιμερινοῦ ἐπαρχιακοῦ συνασπισμοῦ, τοῦ ἀναγκάζοντος τὴν κυβέρνησιν νὰ παραδίδῃ τὴν ἐπαρχιακὴν διοίκησιν εἰς χεῖρας ἀλαζόνος καὶ ἀκορέστου τοπικῆς πλειονοψηφίας, περὶ παντὸς ἄλλου μεριμνώσης ἢ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Εἰσι πρὸς ἅπαντας καὶ πολυτετευμένους καὶ μὴ τοσοῦτω γνωστὰ τὰ σήμερον συμβαίνοντα ἀτοπα ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος τῆς ἐκλογῆς, ὥστε θά ἦτο πάντῃ περιττὸν νὰ προβῇ τις εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτῶν. Οἱ βουλευταὶ τῶν μικρῶν περιφερειῶν καὶ τῶν συνδυασμῶν δὲν μεριμνῶσι σήμερον οὐδὲ δύνανται νὰ μεριμνῶσι περὶ ἄλλων ἢ περὶ θεραπείας ἀτομικῶν ἀξιώσεων. Ἐδαφος δὲ τῆς μόνης αὐτῶν ταύτης μερίμνης εἶναι τὸ ἔδαφος τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἡ κυριωτάτη ἀνταμοιβὴ τῶν προσεναγχεισῶν εἰς τὸν βουλευτὴν κατὰ ἐκλογὰς ὑπερεσιῶν πρὸς τοὺς κοιματάρχισκους τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοὺς υἱούς, ἢ συγγενεῖς ἢ ἀκολούθους αὐτῶν καὶ ἡ πρωτίστη ἐγγύησις τῆς μελλούσης ἐκλογῆς συνίσταται εἰς τὴν ἀπονομὴν δημοσίας τιμῆς θέσεως. Ἡ δὲ χρησιμότης τοῦ ἀντιπροσώπου κρίνεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἡ λεγομένη ἐπιρροή αὐτοῦ ἐπαυξάνει οὐχὶ ἐκ τῆς πραγματικῆς ἱκανότητος αὐτοῦ, τοῦ ἀνωτέρου χαρακτῆρός του τῆς εἰς τὰ γενικά συμφέροντα τοῦ τόπου ἀφοσιώσεώς του, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς δημοσίας θέσεις

διορισθέντων τῇ συστάσει τοῦ ὁπαδῶν του. Καὶ ἡ ξενικὴ καὶ βάρβαρος λέξις «ροσφετί», ἐκφράζουσα τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν βουλευτὴν καὶ ὑπὸ τούτου πρὸς τὸν ἀπλῆστον κοιματάρχισκον προσφερόμενον δῶρον, κατήντησε ὃ ἀποτελεῖ σήμερον τὸν παγκοίνως γνωστὸν ὄρον, τὸν ἐκδηλοῦντα τὰς καλὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπαραίτητον θεωρούμενον πρὸς διατήρησιν τῆς εὐνοίας τῶν ἐκλογέων.

Τίς τῶν ὄντι μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, ἔστω καὶ ὁ ἱκανώτατος, ἔστω καὶ ὁ ἐξ ἀρχῶν καὶ πεπονήσας οἰκτεῖρων καὶ ἀποκρούων τὰς τοιαύτας ὑποχρεώσεις, δὲν ἀναγκάσθῃ ἐπὶ τέλους νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ συστήματος, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ πᾶσαν ἐλπίδα ἐπανόδου εἰς τὸ Κοινοβούλιον; Τίς δὲ τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περιελθόντων καὶ τὴν μετὰ τῆς Βουλῆς σύμπραξιν θεωρησάντων ὡς ἀπαραίτητον ὄρον τῆς ὑπάρξεως ἀληθῶς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπεχρεώθῃ νὰ ἀναγράψῃ ὡς μέσον συγκαταθήσεως τῆς πλειονοψηφίας τὴν ἀνεξέταστον διανομὴν τῶν δημοσίων θέσεων πρὸς τοὺς εὐνοουμένους τῶν βουλευτῶν;

Τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις ἐννοεῖ πᾶς τις πόσον καταβιάζει τὴν θέσιν τοῦ κοινοβουλίου καὶ πόσον δεσμεύει μὲν ἄφ' ἑνὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, διὰ τῆς ἐξ ἀνάγκης ἀναποδράστου ἀποχωρήσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν βουλευτῶν, καταστρέφει δ' ἄφ' ἑτέρου τὴν μόνην ἐνυπάρχουσαν ἐγγύησιν τῆς πολιτικῆς εὐθύνης, διὰ τοῦ δεσμοῦ τῶν παραχωρήσεων; Ἀλλὰ καταστρέφει συγχρόνως καὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ μετ' αὐτῆς ὁλόκληρον τὴν διοικητικὴν μηχανήν, ἥς ἡ κανονικὴ λειτουργία ἀποτελεῖ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς διοικήσεως σκοπῶν.

Παραλείπομεν τὴν ἀνικανότητα καὶ ἀμάθειαν τῶν εἰκῇ καὶ ὡς ἐτιχεν εἰσπηδόντων εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας. Παραλείπομεν τὰς συχνότατας ἀλλαγὰς τῶν προσώπων καὶ τὴν ἐκ τούτων παντελῆ ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων κλάδων πῆς ὑπηρεσίας. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἀξιοβρεχνητῷ τῶν «ροσφετίων» συστήματι κακὰ πολλὰ τῶν εἰρημένων δεινότερα.

Οἱ τὰς δημοσίας θέσεις οὕτω καταλαμβάνοντες, οὐ μόνον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ποιότητος καὶ τῶν προσόντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν προκαλούντων τὸν διορισμὸν ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν, δι' οὐδενὸς συνδέονται δεσμοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κλάδου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουσιν, πολλὰ δὲ ἦσαν πρὸς τὴν

υπηρεσιαν. Συνδέονται μόνον πρὸς τὸν βουλευτὴν, τῇ συστάσει τοῦ ὁποίου διωρίσθησαν, πρὸς αὐτὸν ἀτενίζουσι καὶ τὸ κατακτηθέν οὕτως εἰπεῖν, τῇ παντοδυνάμῳ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, μέρος τῆς ἐξουσίας ἐνασχοῦσι καὶ διαθέτουσι πρὸς μόνον τὸ συμφέρον τοῦ πατρὸνος αὐτῶν. Οὕτω δὲ πάσῃ μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων καὶ βαθμῶν ἀρμονία ἢ ἱεραρχία ἐκλείπει, ἢ σύγχυσις διαδέχεται τὸ ἔρρυθμον καὶ τὴν τάξιν, καὶ κυριώτατος σκοπὸς τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων εἶναι ἢ διὰ παντὸς μέσου ἐξυπηρέτησις τῶν ἀξιώσεων τῆς τοπικῆς πατρίδας. Εἶναι γνωστὸν καὶ παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενον, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ ἰσορροπία τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων εἶναι διαταραγμένη. Μεταξὺ τοῦ κυρίως ἐργατικῆς ἢ παραγωγικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἐξ ἐλευθερίων, ὡς λέγονται, ἐπαγγελεμάτων περιμενόντων νὰ ζήσωσιν ὑπάρχει μεγίστη δυσαναλογία. Οἱ λόγοι τοῦ φαινομένου τούτου εἰσι πολλοί. Δὲν εἶναι θεθαίως ἐνταῦθα ὁ τόπος τῆς ἐρεύνης καὶ συζητήσεως αὐτῶν. Τοῦτο δὲ μόνον ρητέον, ὅπως προληφθῶσι κατακρίσεις ἀδικοὶ ἢ ἐμπαιθεῖς, ὅτι τῆς δυσαναλογίας ταύτης αἱ κυριώταται εἰμὴ ἀποκλειστικαὶ αἰτίαι εἰσιν ἱστορικαὶ μᾶλλον καὶ πολιτικαὶ ἢ κοινωνικαί. Τῆς δυσαναλογίας ταύτης ἀναπόδρατον ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ὑπὸ πάντων οἰκτερούμενον δυσάρεστον φαινόμενον τοῦ νὰ πολιορκῶνται αἱ δημοσίαι θέσεις ὑπὸ πολλαπλάσιων τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀπαιτητῶν. Ἐν τόπῳ ἐνθα, ἕνεκα τοῦ ἀραιοῦ τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ μυρίων ἄλλων λόγων, οὔτε ἡ γεωργία, οὔτε ἡ βιομηχανία ἔλαβον ἔτι τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξιν, οἱ ἐκπαιδευόμενοι τινος τυχόντες ἀδύνατον νὰ εὕρωσιν ἀρμόζουσαν ἐνασχόλησιν εἰς βιοποριστικὸν τι ἔργον. Μόνη δὲ ἀπομένουσα αὐτοῖς ἐλπίς εἶναι ἡ δημοσία ὑπηρεσία καὶ περὶ ταύτην συνωθούνται. Ἐνθὺ δὲ τὸ κακὸν τοῦτο ἡδύνατο κατὰ μικρὸν νὰ περιορισθῇ, διὰ τῆς ὑσμίνης ἑστίαι καὶ βραδέως τελουμένης παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς προόδου, δυστυχῶς προβαίνει αὐξάνων ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν ἀμοιβῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχωρήσεων τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν λεγομένων θεσιθῆρων ἐπολλαπλασιάσθη ἐπὶ τοσούτον, ὥστε δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τις κατὰ δεκάδας τοὺς μνηστῆρας ἐκάστης τῶν δημοσίων θέσεων. Καὶ εἶναι δυστυχῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ θεσιθῆραι οὗτοι τὰ δραστηριώτερα μέλη τῆς ὁπωσοῦν ἀνεπτυγμένης ἀρχαίας ἡλικίας τοῦ τόπου! Ἀντὶ δὲ νὰ συντελῶσι διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν εἰς τὴν ἐπαύξειν τῆς κοινῆς εὐημερίας διαφθείρονται ἐν τῇ ἀργίᾳ καὶ ἀποτελοῦσι στοιχεῖον ἀταξίας,

ἐρχομένων γινόμενοι ὅτε μὲν ταύτης ὅτε δ' ἐκείνης τῆς πολιτικῆς πατρίδας καὶ τοὺς πολιτικούς αὐτῶν σκοποὺς ἐξυπηρετοῦντες!

Ἐάν, ὡς πιστεύομεν, τὸ νέον σύστημα προῦρισται νὰ θέσῃ πραγμὸν τινα κατὰ τοῦ ἀκαθέκτως φερόμενου τούτου καὶ εἰς τὴν παράστασιν ὀδηγούντος ἡμᾶς χειμάρρου καθήκον ἔχομεν μεγίστον νὰ συντελέσωμεν ἅπαντες εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ.

Μετὰ τὰς ἀναγκαίαις ταύτας ἐξηγήσεις, ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐρευναν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰπομεν ἤδη, ὅτι τὸ ἐνιαῖον τῆς ψήφου θέλει ἐπενέγκαι πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἄρσιν τῆς διαπραττομένης ὑπὸ τὸ ἐπικρας τοῦν σύστημα μεγίστης ἀδικίας εἰς τὴν μειονοφῆριν τοῦ ἔθνους. Ἀνεπτύξαμεν δὲ ἐν κεφαλῇ α' καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀδικίας ταύτης προερχόμενα κακὰ. Μεταξὺ τούτων, καὶ ὡς τὸ πρῶτιστον, ἀνεγράψαμεν τὸ κακὸν τοῦ νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος οὐχὶ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας αὐτοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ κοινοβουλίου, ἥτις, προσεθήκαμεν, σείκει σχεδὸν πάντοτε τοὺς ἔθρους ἢ μειονοφῆρας. Ἐπειδὴ δὲ δύναται ἴσως νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία τις ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ προτάξωμεν τὴν ἐξῆς ἀριθμητικὴν ἐπεξηγήσιν τῆς ἀληθείας ταύτης.

Σχεδὸν πάντοτε ἡ πάλιν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς γίνεται μεταξὺ μερίδων ἢ μᾶλλον συνδυασμῶν ὀλίγων διαφερόντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἐκλογικὴν δύναμιν. Οὕτω δὲ ὁ ἀποτυγχάνων συνδυασμὸς συγκεντρῶι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰ δύο τοῦλάχιστον πέμπτα, εἰ μὴ πλείοτερον, τῶν ψήφων. Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἅπαν τὸ κράτος ψηφοφορούντων ἐκλογέων δὲν υπερβαίνει τὰς 250 χιλιάδας. Ἐπομένως οἱ ἐκλεγθέντες ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταὶ, ἔν ἅπαντες ἔχον ὑπεροχὴν ψήφων κατὰ τὸ 1/5 ἀντιπροσωπεύουσιν 150 χιλιάδας ψηφοφόρους. Οἱ ἑτεροὶ ἑκατονταμισχίλιοι, οἱ ὑπὲρ τῶν ἀποτυχόντων ψηφίσαντες, ἀποτελοῦσι τὴν μειονοφῆριν τοῦ ἔθνους καὶ ἀπολύτως ἀντιπρονοῦσι πρὸς τὴν ὑπεριτυχασαν πλειονοψηφίαν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγθέντας. Ἐάν οἱ βουλευταὶ οὗτοι τῆς πλειονοψηφίας ἀπεραίνοντο πάντοτε ἐν τῇ βουλῇ παμψηφεῖ, αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν θὰ ἦσαν θεθαίως ἀποφάσεις πλειονοψηφίας τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ τοιαύτη ὁμοφωνία σπανιώτατα, εἰμὴ οὐδέποτε, παρετηρήθη. Ἀπεναντίας σύνθηδες εἶναι ἐπὶ τῶν σπουδαίων μάλιστα ζητημάτων (καὶ ταῦτα εἰσι τὰ μεγίστην ἐνασχοῦντα ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου), αἱ γνώμαι νὰ διακρίωνται καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα νὰ μὴ συγκεντρῶι ὑπὲρ

ἐαυτῆς ἢ μικράν τινα πλειονοψηφίαν. Ὑποθέτομεν ὅμως, ὅτι καὶ ἡ ἐν τῇ Βουλῇ πλειονοψηφία καταρτίζεται διὰ τῶν 3/5. Ὑποθέτομεν ἐπίσης, ὅτι εἰσὶ παρόντες πάντες οἱ βουλευταί. Ἐχομεν λοιπὸν 180 βουλευτάς ἀντιπροσωπεύοντας τὰ 3/5 τοῦ ὅλου τῶν ἐκλογέων, ἧτοι 150,000. Ἐκατὸν ὀκτὼ ἐκ τούτων ἀποτελοῦσι τὴν πλειονοψηφίαν τῶν 3/5 τῆς Βουλῆς, ἐξ ὧν μὴκοντα δύο δὲ τὴν μειονοψηφίαν. Ἡ πλειονοψηφία αὕτη τῆς Βουλῆς ἀντιπροσωπεύει μόνον τὰ ἀντιστοιχοῦντα αὐτῇ 3/5 τῶν ἐκλογέων, ἧτοι 90,000 ἡ δὲ μειονοψηφία τὰ ἑτέρα 2/5 ἧτοι 60,000. Οὕτω δὲ αἱ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς δὲν ἀντιπροσωπεύουσιν ἢ 90,000 ἐκλογεῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων καὶ ἀνερχομένων εἰς 250, καὶ διὰ τοῦτο εἶπομεν, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς εἶναι σχεδὸν πάντοτε τοῦ ἔθνους ἢ μειονοψηφία.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐκλείπει καὶ ἡ δικαία ἀντιπροσωπεΐα καὶ τῆς μειονοψηφίας ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ ἐπομένως τῆς παμψηφίας τοῦ ἔθνους, πραγματοποιεῖται πληρέστατα διὰ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου οἱ ἐκλογεῖς διακρίνονται δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ψήφου τῶν εἰς ομάδας ὁμοφρονούντων, ὧν ἑκάστη, ἂν πληροῖ τοὺς νενομισμένους ὅρους ἀναδεικνύει ἓνα βουλευτὴν. Τίνες δὲ οἱ νενομισμένοι οὗτοι ὅροι;

Τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα πολλαχῶς ἐζητήθη, πλείστοι δὲ αἱ ἐπ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσαι καὶ μελετηθεῖσαι γνώμαι. Κατέληξαν δὲ οἱ τὸ νομοσχέδιον συντάξαντες εἰς τὴν παραδοχὴν ἐλαχίστου ὅρου, συνσταμένου εἰς τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ πληθικοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, διαιρουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζητουμένων βουλευτῶν. (Ὅρα § 4, τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ Νομοσχεδίου.)

Ἐν παράδειγμα θέλει καταστήσει εὐληπτοτέραν τὴν διάταξιν ταύτην καὶ εὐνοητοτέρας τοὺς ὑπαγορεύσαντας αὐτὴν λόγους.

Ὁ Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἔχει πληθυσμὸν δημοτῶν 111, 650, δημοτάς δὲ, ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἧτοι, τὸ 1/4 τοῦ πληθυσμοῦ, 27, 912. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκλογαῖς παρετηρήθη, οὐδέποτε ψηφοφοροῦσι πλείονες τῶν 3/4 τῶν ἐν τοῖς βουλευτικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένων ἐπομένως οἱ πραγματικῶς ψηφοφοροῦντες ἐν τῇ Νομῇ εἰσὶν 20,934. Ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, ὁ Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας θέλει ἀποστέλλει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μονάδος τῶν ὀκτὼ χιλιάδων 13 ἀντιπροσώπους. Τὸ πηλίκον τῆς διαίρεσεως

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πραγματικῶν ψηφοφόρων πρὸς τὴν ἀριθμὸν τῶν ζητουμένων βουλευτῶν συνίσταται εἰς 1611· ὁ ἀριθμὸς δὲ αὗτος, ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου, ἀποτελεῖ τὴν παμψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων ὑπὲρ ἑκάστου τῶν ἐκλεκτέων βουλευτῶν· τὸ ἥμισυ δὲ αὐτοῦ πλέον ἑνός, ἧτοι 807, ἀποτελοῦσι τὴν πλειονοψηφίαν. Ἀνώτερον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου δὲν θὰ ᾔτο οὔτε δίκαιον ἢ ἀπαιτήσῃ τὸ νομοσχέδιον, οὔτε δυνατόν ἴσως νὰ συγκεντρώσῃ ὑπὲρ ἐαυτῶν οἱ πλείστοι τῶν ὑπαρχόντων, ἀφού, ὡς γνωστὸν, αἱ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀγωνιζόμενοι πάντοτε μὲν εἰσὶ διπλάσιοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεκτέων βουλευτῶν, συνθεσάτα δὲ τριπλάσιοι καὶ πλείονες, αἱ δὲ ψῆφοι τῶν ἐκλογέων θέλουσι διανεμηθῇ μεταξὺ ὅλων τούτων. Εἰς πρὸς τοῦτο οὐδεὶς ὑπῆρξεν οὔτε ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ δισταγμός. Δισταγμοὶ ὅμως ἐγεννήθησαν περὶ τοῦ ἂν ᾖναι ὀρθὸν καὶ σύμφωνον πρὸν τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν νὰ τεθῇ ἐλάχιστός τις ὅρος.

Οἱ ὑπὸ τῶν δισταγμῶν τούτων κατεχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς καθαρῶς σχετικῆς πλειονοψηφίας συνηγοροῦντες προτείνουσι, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐαυτῶν γνώμης, σπουδαιότατους ἀληθῶς λόγους.

Ἐν πρώτοις, λέγουσιν, εἶναι κίνδυνος διὰ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου νὰ προκύψῃ ἐκ νέου εἰς τὸ μέσον οἱ συνδυασμοί, καὶ δὴ ὑπὸ μορφήν εἰδεχθεστέραν. Κατ' αὐτοὺς εἶναι ὄχι πλέον πιθανόν, ἀλλὰ βέβαιον, ὅτι οἱ ἐν τοῖς Νομοῖς ἐξασκούντες εὐρυτέραν ἐπιρρᾶν θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα συγκεντρώσιν ὑπὲρ ἐαυτῶν ὅσον ὅλον τε πλείονας ψήφους. Ὅσοι πλείότεροι εἰσὶν οἱ τοιαῦτοι καὶ ὅσοι μεγαλειτέρα ἡ ἐπιρρᾶ αὐτῶν, τοσούτω πλείονες τῶν κατὰ τὸν ἐλάχιστον ὅσον ἀπαιτουμένων πρὸς ἐκλογὴν ψήφων θέλουσι ματαιωθῇ καὶ ἐπομένως τοσούτω ἀνώτερος θὰ ᾖναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μενουσῶν κενῶν θέσεων. Διὰ τὰς θέσεις δὲ ταύτας οἱ ἤδη ἐπιτυχόντες μεγάλοι κομματάρχαι θέλουσιν ὑποστηρίξει, κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς, ἀνθρώπους τῆς προσωπικῆς αὐτῶν προτιμήσεως, παρέχοντες αὐτοῖς τὰς ψήφους, ἃς οὗτοι ἔλαβον, κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν· οἱ δὲ οὕτως ἐκλεγόμενοι ἀντὶ νὰ ὦσι προῖν τῆς αὐθορμήτου τῶν ἐκλογέων προτιμήσεως θὰ ὀφείλωσι τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰς τοὺς ὑποδείξαντας καὶ ὑποστηρίξαντας αὐτοὺς καὶ θὰ συνδέωνται πρὸς ταύτους διὰ δεσμῶν ταπεινότερων τῶν δεσμῶν τοῦ σημερινοῦ συνδυασμοῦ, ὅστις τοῦλάχιστον

χιστον εκτίθησι τούς συνδυαζομένους εις κοινόν αγώνα και κινδύνους κοινούς.

Πλην τούτου, οι τόν ελάχιστον όρον αποκρούοντες παρατηρούσιν, ότι αι επαναλήψεις τών εκλογών παρατείνουσιν τήν εξαψύην τών παθών, ειςιν ασυμβίβαστοι προς τήν δημοσίαν τάξιν, και προσέτι, ότι δύναται, εάν αι μείναι κανει θέσεις υπερβαίνωσι τό ήμισυ τών κατὰ νόμον βουλευτών, να συμβή και τό άσπονον του να μη εκπληρώνται αι περι του χρόνου της συγκαλέσεως της βουλής συνταγματικά διατάξεις.

Οι λόγοι ούτοι εισι θεδαίως σπουδαίοι. Καθίστησι δ' αυτούς έτι μάλλον αξίους προσοχής τό ότι αι εκλογαι τότε μόνον γέρουσι τόν αληθή αυτών πολιτικόν χαρακτήρα, όταν ήναι γενικαί. Εν πάση άλλη περιπτώσει μεταπίπτουσιν αυται εις καθαρώς προσωπικην πάλην, ούδέν άλλο εκφράζουσαι, διά τών αποτελεσμάτων αυτών, ή προσωπικην προτίμησιν. Τό τοιούτον ένόησαν κάλλιστα οι έν τοις δημοκρατικοίς και συνταγματικοίς έθνεσι της Ευρώπης και της Αμερικης υπερμαχόντες της μεταρρυθμίσεως του εκλογικού συστήματος, και διά τούτο τά εις τό τελευταίον έν Γενεύη διεθνές συνέδριον υποβλήθέντα σχέδια, τά επί της αφαιρέσεως και προσθήκης τών ψήφων στηριζόμενα, περιέχουσι διατάξεις, καθ' οι και αυτοι έτι αι προς αντικατάστασιν αποδιδόντων, παραιτουμένων ή άλλως απολλύντων τήν θέσιν τών βουλευτών προέρχονται εκ τών γενικών εκλογών.

Παρ' ήμιν οι εύφύεστατοι εκείνοι και όλας αληθώς τας ανάγκας πληρούντες συνδυασμοι δέν είναι δυνατόν να εφαρμοσθώσι. Στηρίζονται πάντες εις τό σύστημα τών εγγράφων ψηφοδελτίων, ένω τό ήμέτερον σύνταγμα προσδιορίζει τά σφαιρίδια, ως μέσον της εκλογής. Έμνημονεύσαμεν δε τών έν Γενεύη γενομένων προτάσεων, ως σχετιών προς τας αντιρρήσεις τών αποκρουόντων τόν ελάχιστον όρον.

Αλλ' άπέναντι τών σπουδαίων, ως ειρηται, αντιρρήσεων τούτων προτείνονται υπό τών υποστηρίζοντων τήν αντίθετον γνώμην αντιρρήσεις έτεραι, ούχ ήττον σπουδαίαι και επίσης αξίαι προσοχής.

Οι τόν ελάχιστον όρον αποδεχόμενοι όμολογούσι τό αληθές του ισχυρισμού τών αντιπροσούντων, ότι οι εξασκούντες εύρυτέραν επιρρόην θέλουσι καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν, ίνα συγκεντρώσιν υπέρ έαυτών όσον όλόν τε πλειοντέρας ψήφους. Είς τούτο δε κυρίως στηριζόμενοι αποκρούουσι τήν προτεινομέ-

νην σχετικην πλειονοψηφίαν. Οι εξασκούντες, λέγουσιν ούτοι, εύρυτέραν επιρρόην έν τω Νομώ εισιν όλίγοι. Αν υπερβαίνουσι τό $1/4$ ή τό πολύ τό $1/3$ τών ζητουμένων βουλευτών. Αί όσφ τό δυνατόν πλειονες ψήφοι θα συγκεντρώνται υπέρ τούτων, και έν τω συστήματι της σχετικής πλειονοψηφίας. Αί προς αυτούς πεποιθήσεις μεγάλην αριθμού εκλογέων του Νομού και ή επιθυμία της υπερτίρησεως και επιδείξεως ανωτέρας επιρρόης θέλουσιν επιφέρει αφιούτως τό αποτέλεσμα τούτο. Αφαιρουμένων τών πλειοναζουσών υπέρ τούτων ψήφων, αιτινες ματαιοῦνται, ως υπερβαίνουσαι τό μέτρον της πλειονοψηφίας, αφαιρουμένων προς ταύταις και τών υπέρ τών αποτυχόντων δευτεσών, αιτινες ματαιοῦνται επίσης, δέν θέλουσιν απομένει, υπέρ τών μετα τούς της γενικωτέρας επιρρόης επιτυχόντων, ή ελάχιστοι, σχετικώς προς τό όλον τών εκλογέων, ψήφοι. Αί ελάχιστοι δε αυται ψήφοι θέλουσιν αποστέλλει εις τήν Βουλήν τά $3/4$ ή τά $2/3$ τών βουλευτών, και τούτου ένεκεν οι πλείστοι μόν τών αντιπροσώπων θέλουσιν εισθαι προιδόν ασθενεστάτης σχετικής πλειονοψηφίας, ή επίδρασις του τοπικισμού, ής εξηγήθησαν έν έκτάσει τά δυσάρεστα άποτελέσματα, δύναται ν' αναφανή και έν τω νέω συστήματι, τό δε πάντων χείριστον ή πλειονοψηφία του Κοινοβουλίου δέν θα αντιπροσωπεύη ή τήν μειονοψηφίαν του έθνους.

Υποστηρίζουσι δε του ισχυρισμούς τούτους, μεταξύ άλλων, και διά του εξής παραδείγματος, όσον έχοντος αυθις τόν Νομόν Αττικής. Οι ψηφοφόροι εισι 20934, οι δε ζητούμενοι βουλευται 13. Υποθέτουσι τούς αγωνιζόμενους διπλάσιους ήτοι 26. Υποθέτουσιν επίσης, ότι εκαστος τών αποτυχόντων 13 έλαβε κατὰ μέσον όρον ψήφους 500, ήτοι έν όλω ψήφους 6500, αιτινες ματαιοῦνται. Τέλος υποθέτουσιν, ότι οι ανωτέραν επιρρόην κειτημίνον έν τω Νομώ εισι τέσσαρες, και ότι εκαστος τούτων έλαβε ψήφους 2000 κατὰ μέσον όρον, ήτοι έν όλω 8000. Πόσοι ψήφοι απομένουσιν υπέρ τών υπολειπομένων ενιά; Μόνοι 6434, αιτινες, αναλογούσαι προς 715 δι εκαστον τών εκλεγθέντων, εισι όλιγώτερα: του $1/3$ του όλου τών εκλογέων, άπιστείλαν όμως εις τήν Βουλήν πλειοντέρας τών $2/3$, του όλου τών βουλευτών.

Εάν τά σπουδαία αληθές ταύτα και μεγιστης σημασίας άτοπα δύναται να συμβώσι πραγματικώς, διά του συστήματος της σχετικής πλειονοψηφίας, προτιμότερον εβδαίως είναι τό να γένηται παραλεκτός ο ελάχιστος όρος. Τούτο δε και παρεδί-

χθῆσαν οἱ τὸ Νομοσχέδιον παρασκευάσαντες. Ἄλλως τε τὸ ζήτημα, ἂν καὶ σπουδαῖον, εἶναι ὁμῶς ἐκ τῶν δευτερευόντων, καὶ δύναται νὰ λυθῇ ἀσφαλῆστερον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, εὐθετον θεωροῦμεν τὴν εὐκαρίαν, ἵνα διαλύσωμεν τοὺς ὑπὸ τινων ἐξηγηθέντας φόβους, ὅτι δῆθεν αἱ μὲν μεγαλειότεραι ἐπαρχίαι θέλουσιν ἐπωφεληθῇ ἐκ τοῦ νέου οὐστήματος, δυνάμεναι ν' ἀποστέλλωσι πλείους βουλευτάς, αἱ δὲ μικρότεραι θέλουσι κατασταθῇ ἀνίσχυροι καὶ ἐκλέγωσιν ἀντιπροσώπους.

Οἱ φόβοι οὗτοι εἰσὶν ὅλως ἀνυπόστατοι. Εἶναι μάλιστα μαθηματικῶς ἀδύνατον νὰ συμβῇ, ὅτι οἱ τοὺς φόβους ἐξηγήσαντες ὑποπεύονται.

Ἐν παράδειγμα θελεῖ ἐξηγήσει πειστικῶς τὸ πρᾶγμα. Λαμβάνομεν καὶ ἐνταῦθα τὸ προσφορώτερον, τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς, ἥτις εἶναι ἡ μεγαλειότερη τοῦ Κράτους ἐπαρχία, καὶ τὴν τῆς Αἰγίνης, ἥτις εἶναι ἡ μικροτέρα.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς ψηφοφοροῦσι κατὰ μέσον ὅρον 9000 ψηφοφόροι, ἀποστέλλει δ' αὕτη σήμερον 22 βουλευτάς. Κατὰ τὸ νέον σύστημα ὅχι μόνον δὲν θέλει δύνασθαι ν' ἀποστέλλῃ πλείους, διὰ τῶν οἰκείων ψήφων, ἀλλ' ἴσως θὰ ἔχῃ δυσκολίαν νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἤδη ἐκλεγμένους. Ὑποθέτομεν, ὅτι οἱ ἐξ Ἀττικῆς ὑποψήφιοι εἰσὶ διπλάσιοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγμένων σήμερον βουλευτῶν, ἦτοι 12. Εἶναι δὲ ἡ ὑπόθεσις οὐχὶ ὑπερβολικὴ, ἀφοῦ πάντοτε οἱ ἀγωνισθέντες ὑπῆρξαν πλείότεροι, προχθὲς δ' ἀκόμη ἀνεκηρύχθησαν εἰκοσιν ὑποψήφιοι. Ὑποθέτομεν προσέτι, ὅτι οἱ ἀποτυχόντες 22 ἔλαβον ἕκαστος 500 μόνας ψήφους, ἦτοι ὀλιγωτέρας τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ απαιτουμένου ἐλαχίστου ὅρου, ὅστις, ὡς ἀνωτέρω εἶδαμεν, συνίσταται εἰς ψήφους 807. Ματαιοῦνται οὕτω ψῆφοι τρισχίλια καὶ ἀπομένουσι μόναι 6,000. Ἐὰν ἀπὸ τούτων ἀφαιρέσωμεν 22 χιλιάς τοῦλάχιστον, αἵτινες θὰ ματαιωθῶσιν ἐπίσης, ἕνεκα τοῦ πλείονος ἀριθμοῦ, ὃν θέλουσι λάβει οἱ εὐνούτεραν ἐπιρροὴν ἐξακούοντες, δὲν ἀπομένουσιν ἢ 5000 χιλιάδες, αἵτινες μόλις ἐπαρκέουσιν, διανεμόμεναι διὰ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου, ἵνα ἀνδειξῶσι τοὺς 22 βουλευτάς. Καὶ ταῦτα ἐν τῇ κανονικῇ τῆς ἐκλογικῆς πάλης ἐμφανίσει, ἦτοι ἐὰν οἱ ὑποψήφιοι δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ διπλάσιον τῶν ζητουμένων βουλευτῶν. Τί ὅμως δύναται νὰ συμβῇ, ἐὰν, ὡς ὁ νόμος, οἱ συναγωνιζόμενοι ᾖσι πλείότεροι, καὶ ὁ ἀνώτερος οὗτος ἀριθμὸς ματαιώσῃ προσέτι 1500 π. χ. ἢ 2000 ἢ καὶ πλείους ψήφους;

Ἡ ἐπαρχία δὲ τῆς Αἰγίνης, ἀποστέλλουσα σήμερον ἕνα βουλευτὴν, ἔχει πραγματικῶς ψηφοφοροῦντας 1350 περίπου ἐκλογεῖς. Οὗτοι δὲ, ἐπὶ τῇ ὑποθεσί, ὅτι ὁ ἀποτυχὼν ἔλαβε 500 ψήφους, ματαιωθεὶς, ἐπαρκέουσιν, ἵνα ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἀντιπρόσωπον. Εἶναι δὲ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τὸ αὐτὸ ἔλπει συμβαίνει ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, μετὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ μικροτέρων ἐπαρχιῶν, ἀφοῦ, κατὰ τοὺς γενομένους ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς, ὁ μέσος ὅρος τοῦ πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ βουλευτοῦ απαιτουμένου ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ψήφων ἀνέρχεται δι' ἅπαν τὸ Κράτος εἰς 791.

Πρὶν ἢ δώσωμεν πέρας εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν αποτελεσμάτων τῶν δύο τοῦ Νομοσχεδίου ἀρχῶν ἐξηγήσει, ἀναγκασίον θεωροῦμεν ν' ἀναγράψωμεν δύο ἑτέρω ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Τὸ μὲν ἐνιαῖον τῆς ψήφου θέλει ἐξασφαλίσαι τὸ αὐτοτελὲς ἕκαστου βουλευτοῦ, καὶ διαρρηγνύον τοὺς ὀλιγωτέρους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταπεινωτικοὺς δισμούς, τοὺς ἐκ τῶν συνδυασμῶν καὶ τῆς ἀρχηγίας αὐτῶν προκύπτοντας σήμερον, θέλει ἀντικαταστήσει αὐτοὺς, διὰ δεσμῶν εὐγενεστέρων, τῶν ἐκ τῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν προσημάτων. Τοῦτο δὲ, καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας θέλουσι καταστήσει ἥττον δυσχερὴ καὶ τὴν ἐκλογὴν ἀνδρῶν, ἐξελόντων διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα αὐτῶν, προσεγγιζόντων δὲ ἢ ἱκανῶν νὰ προτεφῶσι γενικωτέρας ἐκδουλεύσεις, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο πολλαχῶς χρησίμων ἐν τῇ Κοινοβουλίᾳ.

Δ'. Περὶ τῶν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ γνησίου τῆς ἐκλογῆς ἀφορῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως ὑποσχέθημεν, προβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἐρευναν τῶν οὐσιωδεστέρων ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου. Ἀπασα, καθ' ἃ εἴρηται, ὑπαγορευθεῖσαι ἐκ τῆς μέχρι τούδε πείρας, ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ γνησίου τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μετοχὴ πάντων τῶν κατὰ Νόμον ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, καὶ μόνον αὐτῶν, πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἶναι τὸ πρῶτιστόν σημεῖον, ἐφ' οὗ προκαλεῖται ἐπιτακτικῶς τοῦ νομοθέτου ἡ προσοχὴ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀκριβοῦς τῆς ἀνθεωρήσεως καὶ ἀνακρίσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.

Γ' Αναθεώρησις καὶ ἀνάκρισις τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Οὐδὲν νοθεύει πλείοτερον καί, οὕτως εἰπεῖν, ὑλικώτερον, τὴν ἐκλογὴν, ἢ ἡ πλημμελής τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων σύνταξις.

Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος εἶναι ἡ ὑλικὴ βάσις, ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Ὅταν δὲ ἡ βάσις εἶναι ψευδής, τὸ οἰκοδόμημα ἀνεγείρεται ἐπὶ τῆς ἀμμου καὶ γίνεται τὸ ἔρμαϊον τῆς ἐλαφροτέρας τοῦ ἀνέμου πνοῆς. Τίποτε δὲ θλιβερώτερον καὶ μάλλον ἐπικίνδυνον ἢ ἡ ἔλλειψις τῆς κοινῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρυθμὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν.

Ψευδὴς ἐκλογικὸς κατάλογος δὲν δηλητηριάζει μόνον τὴν γνησιότητα τῆς ἐκλογῆς, δὲν δίδωσι μόνον τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸ ψεῦδος καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα, δὲν ἀφαιρεῖ μόνον ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους τὸν ἀληθὲς αὐτοῦ χαρακτήρα, ἀλλ' ἀπενθαρρύνει τοὺς χρηστοὺς πολίτας καὶ ἀπομακρύνει αὐτοὺς ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς πάλης τοῦ τε ἐκλογέως καὶ τοῦ ἐκλεξίμου. Οὕτω δὲ τὴν μὲν ἐκλογὴν ἐγκαταλείπει εἰς ἀσυνειδήτους μικροὺς κομματαρχίσκους τῶν δήμων καὶ τῶν χωριῶν, αὐξάνοντας τὴν ἐκλεκτικὴν δύναμιν αὐτῶν δι' ἀνθρώπων μὴ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, τὰς δὲ ἑδρας τοῦ κοινοβουλίου καθίστησι δυσπροσίτους εἰς ἄνδρας, ἀποκρούοντας τὰ τοιαῦτα μέσα τῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ ἐν ἰσχυρῷ ἐκλογικὸς νόμος, ὑπ' ὅψιν ἔχων τὴν πείραν τοῦ παρελθόντος, περιέλαβε διατάξεις τινὰς σκοπούσας εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὅσον οἷόν τε τῶν καταλόγων τὴν ἀκρίβειαν. Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐν τῇ παρελθόντι δὲν ἔκειτο κυρίως ἐκεῖ. Ἡ νόθευσις τῶν ἐκλογῶν δὲν ἦτο, κατὰ τὸν πρὸ τοῦ 1862 χρόνον, ἀποτέλεσμα καταβολικῶν τοῦ νόμου, διαπραττομένων ὑπὸ τῶν παλαιόντων. Εἶχεν ἀναβίβασθῃ εἰς σύστημα κυβερνητικόν, καὶ διὰ τοῦτο κατέληξεν εἰς τὴν γνωστὴν εἰαίαν λύσιν. Τοιοῦτό δὲ ἦτο ἀναγκαιὸς καὶ τὸ ἐπικρατῆσαν ἐν τῇ συνελεύσει πνεῦμα, καὶ διὰ τοῦτο ὅ,τι δεσπόζει ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου εἶναι ἡ δυσπιστία πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, καὶ ὅ,τι ἐπέζητήθη διὰ αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπὸ τῶν ἐκλογικῶν πράξεων.

Ἦτο φυσικόν, ἐκλιπούσης εὐτυχῶς τῆς ἐκ κυβερνητικοῦ συστήματος καταπολεμήσεως τῆς γνησιότητος τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἀφελέντος ἐλευθέρου τοῦ σταδίου τῆς ἐκλογικῆς πάλης, νὰ προ-

κύψωσι τὰ τέως ὑπὸ τοῦ μείζονος κακοῦ συγκαλυπτόμενα ἐλαττώματα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἐν δὲ τοῦτων εἶναι καὶ ἡ ἔλλειψις ἀρκουσῶν ἐγγυήσεων, ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν καταλόγων σύνταξιν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐλαττωμάτων τούτων θὰ ἦσαν ἀπίθανα, ἐὰν ὅλοι καὶ οἱ τὰς βουλευτικὰς ἑδρας ἀλληλοδιαδόχως κατασχόντες, καὶ οἱ ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλῃ σπουδαῖον ὅπως οὖν πρόσωπον διαδραματίσαντες, δὲν ἐλαμβάνονεν γνῶσιν αὐτῶν καὶ δὲν ἠσθάνομεθα τὸ βάρος τῆς δυσαρτίστου ἐπιφορῆς τῶν. Τίς τῶ ὄντι ἐκ τῶν εἰς τὰς ψηφοφορίας παρασταθέντων δὲν εἶδεν ἐξασκούντα τοῦ ἐκλογέως τὸ δικαίωμα ὑπὲρ τὴν αἰγίδα τῆς ὁριστικότητος ψευδοῦς καταλόγου, μερῶς ἀποτελούντα πολλάκις τὸ τέταρτον καὶ πλέον ἔσως τῶν ἀληθινῶν ἐκλογέων, ἐπομένως αὐτὰ ἀποφασίζοντα περὶ τῆς ἐκλογῆς; Τίς δὲν εἶδε παῖδας, ἡλικίας κατωτέρας πολλάκις τῆς δεκαετοῦς, ἀγομένους εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ ἀνυψομένους ἐν ταῖς χερσὶν ἄλλων, ὅπως φθάσωσι μέχρι τοῦ ὕψους τῆς ἐκλογικῆς τραπέζης;

Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλην αὐτὴν τὴν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς συμβαινόντων πείραν ἀπάντων, οὐδεὶς ἔσται ὁ μὴ ἀπορήσων, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὅψιν τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς, τοὺς εὐγλωττότερον πάσης περιγραφῆς παριστάντας τὸν βαθμὸν τῆς καταβολικῆς τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίουματος.

Αἱ ἀκριβέστεραι στατιστικαὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀπέδειξαν, ὅτι, ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, ὅπερ ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ, ἀφοῦ τὸ μὲν ἡμισυ αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν αἱ γυναῖκες, τοῦ δὲ ἀπομένοντος τὸ ἡμισυ περὶ τοὺς οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄρρενες.

Ἀλλὰ τρεῖται ἄρα γε παρ' ἡμῖν ἡ ἀναλογία αὕτη, ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις; Οὐδαμῶς.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἐπαρχία τῆς Σύρου ἔχει πληθυσμὸν δημοτῶν 20,352. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἔχῃ νομίμως ἐκλογεῖς πλείονας τῶν 5088. Ἀλλ' οἱ ἐρετεινοὶ κατάλογοι τῶν τριῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας περιέχουσιν ἐκλογεῖς 13,822, σχεδὸν διπλασίους τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, πλείονας δὲ ὅλων τῶν ἀρρένων κατὰ δύο χιλιάδας καὶ πλέον!

Επαρχία Ἰθάκης	Πληθυσμός	10385
ἐκλογεῖς κατὰ Νομόν		2595
ἐγγεγραμμένοι		5910

πλεονάζοντες	3310
Επαρχία Κυθήρων... Πληθυσμός	11223
έκλογείς κατά Νόμον ..	2805
έγγεγραμμένοι	4290
πλεονάζοντες	1485
» Παξών... Πληθυσμός	4093
έκλογείς κατά Νόμον ..	1023
έγγεγραμμένοι	1614
πλεονάζοντες	591
» Παρνασσίδος... Πληθυσμός	28384
έκλογείς κατά Νόμον ..	7096
έγγεγραμμένοι	8251
πλεονάζοντες	1155
» Μεγαλοπόλεως... Πληθυσμός ..	17557
έκλογείς κατά Νόμον ..	4384
έγγεγραμμένοι	5233
πλεονάζοντες	849

Δυνατόν ἦτο νά πολλαπλασιασθῶσι τὰ παραδείγματα. Ἀλλὰ τὰ παρατεθέντα, ληφθέντα, ἐξ ὅλων τῶν γεωγραφικῶν τμημάτων τοῦ Κράτους, ἀρχοῦσι νά δώσωσιν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καί μέτρον ἐκτιμήσεως τῶν λυπηρῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ἐκ τῶν παρατεθέντων παραδειγμάτων ἀσθενέστερον εἶναι τὸ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ πραγματικοὶ ἐκλογεῖς εἰσὶν 7096. Ἡ πλειονοψηφία τούτων συνίσταται ἐκ 3549. Ἀλλ' οἱ ψευδεῖς ἐκλογεῖς εἰσὶν 1155. Καί ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἀνήκουσι συνήθως εἰς τοὺς κατέχοντας τὰς δημοτικὰς θέσεις καί δι' αὐτῶν δυναθέντας νά ἐξογκώσωσι τοὺς καταλόγους, τοῦτέστιν εἰς μίαν μερίδα, ἡ ἄλλη καθίσταται ἀδύνατος διὰ τὴν ἑτέραν, ἥτις, ὅπως ὑπερτερῆσῃ, δέν ἀρκεῖ νά ἔχῃ τὴν πραγματικὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλὰ προσέτι τὸ 1/3 τοῦ ὅλου αὐτῆς. Οἱ εἰς ἐκλογὰς ἀναμιχθέντες δύνανται νά κρίνωσι περὶ τῆς θέσεως τῆς μερίδος ταύτης καί νά ἐννοήσωσι τὴν ἀπελπισίαν αὐτῆς.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ μεγίστου τούτου κακοῦ ἐθεωρήθησαν ἀρκούντα τὰ ἐξῆς μέτρα:

α.) Ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναθεωρούσης τὸν καταλόγον ἐπιτροπῆς τοῦ νά ἐνεργῇ ἐν αὐτῇ προσθήκας (δρα

ἄρθρ. 24 ἐδ. α. τοῦ Νομοσχεδίου.) Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἐκεῖ εἶναι κυρίως τὸ στάδιον τῆς ἐξογκώσεως τῶν καταλόγων. Ὑπάρχουσι παραδείγματα τοιούτων καταλόγων, περιεχόντων κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς 600 ψηφοφόρους, ἀναβιβασθέντων δὲ διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐπομένου ἔτους εἰς 900, εἰς 1000 καί εἰς ἑτι πλείονας!

β.) Ἡ διάκρισις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνστάσεως μεταξὺ τῆς διαγραφῆς τῶν κακῶς τυχόν περιληφθέντων ἐν τῷ καταλόγῳ καί τῆς προσθήκης τῶν παραλειφθέντων. Καί περὶ μὲν τῆς διαγραφῆς, πᾶς ἐκλογεὺς δύναται νά ὑποβάλλῃ ἐνστάσιν. Αἱ ἐγγυήσεις, δι' ὧν περιβάλλει ὁ Νόμος τὴν πράξιν τῆς διαγραφῆς, ἐξασφαλίζουσιν ἀπογρῶντως τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐνστάσις. Τοῦτου δ' ἐξασφαλιζομένου, τὸ γενικὸν συμφέρον οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Περὶ προσθήκης ὁμως παραλειφθέντων εἰς οὐδένα ἄλλον ἐπιτρέπεται, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, νά ὑποβάλλῃ ἐνστάσιν ἢ εἰς τὸν ἀμέσως ἐδιαφερόμενον, ἢ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὸν ἀδελφόν, ἢ τὸν νόμιμον πληρεξούσιον (δρα ἐδ. γ'. τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ Νομοσχεδίου.) Τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἶναι τὸ πολυτιμότερον τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου. Ὁ δὲ κικλημένος αὐτὸ ὀφείλει νά ἤ ζηλωτῇ τῆς ἐνασκήσεώς του. Ὁ ἐνεργὸς πολίτης πρέπει νά ἤ ἀείποτε γρηγορῶν καί ἑτοιμὸς πρὸς ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων καί ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του. Παρὼν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου, δύναται νά αἰτήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, ἐὰν ἀπέκτησεν τὸ δικαίωμα. Ἀπὼν δὲ, ἔχει ἀντιπροσώπους τὸν πατέρα καί τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, δύναται νά διορίσῃ ἕτερον, ἂν δὲν ἔχῃ στενοῦς συγγενεῖς ἢ προτιμᾷ τὸ τοιοῦτον. Ἡ θύρα εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει δι' αὐτὸν ἀνοικτή. Ἐὰν μὴ ζητήσῃ νά εἰσέλθῃ, ἐκείνους ἀς αἰτιάται. Οὐδὲ δύναται τις νά εἴπῃ, ὅτι ἀποκλείεται διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων του, εἰτὸς ἐὰν παραδεχθῇ, ὅπερ ἀτοπον καί ἀνοίκειον, ὅτι τὴν περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων φροντίδα πρέπει νά καταλείπωμεν εἰς ἄλλους, ἐνῶ ἐσμὲν τότε ζηλωταὶ τῶν ἀστυκῶν μας δικαίων. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολλῶ σπουδαιότερον τῆς ἐγγραφῆς ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις, ἢ μᾶλλον τὸ οὐσιώδες, εἶναι ἡ ψηφοφορία. Τίς ὁμως διενόηθη ὅτι θά ἦτο ἐπιτετραχμένον ν' ἀφεθῇ εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ψηφοφόρον ἡ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τούτου ἢ καί νά πειθαναγκασθῇ οὕτως δι' οἰκονομικοῦ τρόπου νά μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καί ψηφοφορήσῃ;

γ.) Ἡ ἐπιβλὴ πραγματικῆς εὐθύνης εἰς τὸν παρὰ τὸν νόμον, ἥτοι ἀντὶ τῶν νομίμων προσόντων, ψηφοφορήσαντες (ὅρα ἐδ. 7 τοῦ ἀρθ. 65 τοῦ Νομοσχεδίου.) Μετὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τῆς προῆς ἐγγράφῃ ἐνστάσεως, ἡ τιμωρὴ τῶν δι' οἰκισθέντες μαχησάμενων διευθύνων νὰ ἐξαφάνῃ ἐν τῇ καταλόγῳ καὶ ἐν τῇ σελήνῃ τῆς ὁριστικότητος αὐτοῦ νὰ ψηφοφορήσῃ, δὲν δύναται ν' ἀπαντήσῃ σπουδαίαν ἀντίρρησην. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν μὴ ὑπάρχον, ἡ πράξις τῆς ψηφοφορίας εἶναι πράξις ἀπολύτως γινωσκμένη ἐν γινώσκῃ καὶ ἐκ προθέσεως τοῦ ψηφοφορούντος. Ἄν ἡ πράξις αὕτη ἦναι πράγματι παρὰ τὸν νόμον, δίκαιε ὁ ἐπιχειρῶν αὐτὴν νὰ μὴ ὑπέχηται εὐθύνη, ποία δὲ ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ τῷ ὑπὸ πλάστον ὄνομα ψηφοφορούντος, καθ' οὗ, καὶ δικαίως, ἐκρυπτόμενος ἐπιβάλλει ὁ νόμος ποινὴν (ὅρα ἐδ. 3 τοῦ ἀρθ. 65 τοῦ ἰσχύοντος νόμου) καὶ τοῦ δικαιωστέως νεανίσκου, ὅστις χθὲς μὲν ὑπέστανεν ἐνστάσιν διαγραφῆς ἀπὸ τοῦ στρατολογίου καὶ ἀλόγου, σήμερον δὲ προσέρχεται ἀσυστόλως ἐνώπιον τῆς κάλπης καὶ ψηφοφορεῖ, ἐπωφελομένως τῆς πλάνης, ἢ τῆς ἁλῆος πειθιστικῆς, ἢ τῶν προλήθων ἢ ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς. Ὅτε δὲ ἡ ποινὴ ὅχι μόνον εἶναι δίκαια, κατὰ τὰ ἠνωτέρω, ἀλλ' ἀποστέλλει τὸ ἀσφαλέστερον μέσον τῆς περιστολῆς τοῦ κακοῦ, ὡς τιθεῖσα φύλακα τοῦ νόμου αὐτοῦ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ μέγχι τοῦδε παραβαίνοντος αὐτοῦ, οὐδεὶς δευδαίως θὰ ὑπάρξῃ σκοπιδίος δισταγῆς περὶ τοῦ δικαίου καὶ τῶν εὐαρεστικῶν αποτελεσμάτων τοῦ τρίτου τούτου καὶ τελευταίου, ἐκ τῶν πρὶς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀκριβείας τῶν καταλόγων, καὶ ἐπομένως τῆς γινωσκτικότητος τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐκτελέσεως συνταγματικῶν μέτρων.

Ἀλλὰ τῶν μέτρων τούτων τὴν ἐπιτυχίαν ἐγγυῶνται συγχρόνως, καὶ κατὰ μέγιστα μάλιστα λόγον, αἱ δυνάμεις καὶ αἱ νομοσχέδιοι ἀρχαί. Ἡ ἐπὶ τῇ ἐκλογικῇ περιστροφῇ, καθύστεσις ἥτις ἐμπαθῇ τῇ ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς πάλιν, θέλει περισταίῃ ἐπικριτικῶς τὴν σήμερον ὑπάρχουσαν ἀκατάστατον τάσιν πρὸς ἐξόγκωσιν τῶν καταλόγων. Τὸ δὲ ἐνδιαφέρον τῆς ψήφου, διατηρῶν τοὺς συνδυασμούς καὶ ἐπομένως τὴν ταυτότητα τῶν συμφερόντων ἐκείνης τῶν μερίδων, θέλει καταστήσῃ μὲν ἀνέφικτον τὴν μονομερῆ καὶ φαντασιακὴν ἐνέργειαν, ἐξεγείρει δὲ τὴν προσηλὴν τῶν ἀντιθέτων συμφερόντων.

2. Συγκρότησις τῶν Ἐπιτροπῶν.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν Νόμον Ἐπιτροπαί, ἡ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 11 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Νόμου ἡ δεχομένη τὰς ἐνστάσεις, ἡ

κατὰ τὸ ἀρθρὸν 16 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ἡ διαζύουσα πρωτοδικῶς ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 37 ἀπορριπτικῇ Ἐπιτροπῇ ἡ ἀποβύουσα τὴν ἐκλογὴν.

Ἡ μέγχι ταῦτα κατὰ ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 38 ὁριζουμένων κληρωσίων διὰ τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, καὶ ὑπερῶν ὅμοιος, ἐν οἷς δὲν εὐλόγηται ταῦτα οὕτε ἀριθμὸς ἴσος πρὸς τὰ μέλη τῶν ἐπιτεμένων Ἐπιτροπῶν. Ἡ ἑλλείψις αὕτη πληροῦται διὰ τῆς § 1 τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ Νομοσχεδίου, δι' οὗ διπλασιάζεται ὁ χρέως, ἐν οἷς τοῦ ἀριθμοῦ ζητοῦνται εἰς χρηματισμένους ἐν ταῖς κατανομιζομέναις ὑποκοίταις.

Ἀλλ' ὅτι ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπιτεμένων Ἐπιτροπῶν ὑπάρχει ἰσχυρὸς ἐπὶ τῇ ἰσχύοντι Νόμῳ εἶναι ἐν αὐτῇ τῇ ἐκλογῇ, ὅτι ἐν τῇ συντάξει τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων. Ὁ καταλόγος οὗτος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, δημοσιεύεται παρ' αὐτοῦ, ἀντὶ ὁρισμένων διατηρήσεων περὶ τούτου, καὶ διορίζεται ὑπὸ τῆς ἀνεκτικῆς ἀρχῆς. Ἀρκετοὶ αἱ εἰς τὴν ἀποδοτικὴν ταύτην προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν συμπράττουσι. Ἀρχαί, ὁ Δημάρχος καὶ ὁ Ἐπαρχος, ἢ ὁ Νομάρχης, εἰναι Ἀρχαὶ διοικητικαί. Ὁ Δημάρχος μάλιστα εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐτέρας τῶν ἐν τῇ Δήμῳ πολιτικῶν μερίδων καὶ ἐπομένως πρῶτον ἀρέσας ἐνδιαφερόμενον. Τούτων ἐννοεῖται καὶ διότι ἐλλείπουσιν, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς διαδικασίας τῆς ἀνακρίσεως τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων διατηρήσεις, ἐπαρκῶς ἐξασφαλίζουσαι τὴν δημοσιότητα τῶν πράξεων, πολλὰ τοῦ Κράτους, καὶ ἐν ταῖς πλείστοις τῶν τε βουλευτικῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, εἰ μὴ ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε, παρεκτρέπονται ἐλλείψεις ἢ διεπράχθησαν κατοχῆς, ἐκ ὁσίων ἀναιρεῖται τὰς διὰ τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπιζητούμενας ἐγγυήσεις. Παραλείπει ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων τῶν πλείστον ἢ καὶ ὅλων ἐνίοτε τῶν εἰς τὴν ἀντίθετον τοῦ Δημάρχου μερίδα ἀνηκόντων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσιόντα καὶ προσέχοντα δημοφιλῶνται, μὴ κατεκτιμένην τὰ προσιόντα ταῦτα καθίσταναι τὸν καταλόγον μονομερῆ, ἐπαρκεῖται οὕτω τὸν πλεονεξία τῆς κληρώσεως, καὶ περιδίδον τὴν τε διαδικασίαν τῆς ἀνακρίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκλογῆς ἀπολυτικῶς εἰς χεῖρας μίας τῶν παλαιωμένων μερίδων. Ἐκ τούτου δὲ τὰ μέγιστα προκύψαντα ἐκαστοτε ἀταξία, αἱ ἀκαταστάσεις ψηφοφορίας, ἢ εἰς ψηφοφορίαν παραδοχῇ ἀνθρώπων, μὴ ἐχόντων τὸ δικαίωμα, καὶ αἱ καλπονομήσεις.

Τὰ ἀ τομήματα ταῦτα σκοποῦσι νὰ προλάβωσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐξασφαλίζονται πληρέστατα τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων, καὶ περιβάλλουσαι δι' ἀποχωρῶσιν ἐγγυήσεων τὴν ἀνάγκησιν αὐτοῦ.

Ἀντὶ ὡς μέχρι τοῦδε, εἰς μόνον τὸν Δήμαρχον, ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου ἀνατίθεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου (§ 1) εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐπιτροπὴν, συγκεκριμένην ἐκ τούτου καὶ διὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου λαμβανομένων διὰ κληρώσεως. Κηρύττεται δὲ ὁ οὕτω συνταχθεὶς καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις ἀναριθθεὶς καὶ ὁριστικὸς καταλόγος διαρκῆς, καὶ αἱ εἰς αὐτὸν προσθῆκαι ἢ αἱ ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆαι ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐξασφαλιστικὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 24 (§ τελευταία τοῦ ἄρθρου 38). Ἀντὶ τῆς ἀκανονίστως διατασσόμενης ὑπὲρ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἰσχύοντος νόμου δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου καταλόγου, διατάσσεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου δημοσιεύσις τακτικωτάτη, καὶ ζητοῦνται ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις οὐ μόνον περὶ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης ἐκλογικῆς ἐργασίας. Κίναι δὲ τοῦ χρόνου ὁ προσδιορισμὸς, ὅστις ἀνατίθεται εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, μέτρον ἀναγκαιότατον· διότι πολλάκις παρατηρήθη, ὅτι Δήμαρχοι προέβησαν λίαν προῶν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὅτε μὲν, ἵνα ἀποφυγῶσι τὰς ἐνστάσεις, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς προσοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτε δὲ, καὶ τοῦτο συνηθέστατον, ἵνα καταδολιευθῶσι τοῦ Νόμου, λαμβάνοντες ἀποδείξεις εἰσωνικῆς δημοσιεύσεως. Τέλος, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐνεργουμένης σήμερον αὐθαιρέτου διορθώσεως τοῦ καταλόγου, ἐπὶ τῇ ἔασει τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεων, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου (§ 3 καὶ 4) πλήρης διαδικασία, ἧς ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀνατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπιτροπὴν, ὁ δεῦτερος δὲ καὶ τελευταῖος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

Τοιοιουτρόπως ἐξασφαλίζεται πληρέστατα ἡ ἀκριβὴς τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων σύνταξις, καὶ ἐπομένως ἡ ἔασις, ἐρ' ἢ ἐρίδεται τὸ οἰκονόμημα τῶν ἐπιτροπῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν πράξιν τῆς κληρώσεως, εἰ καὶ αὕτη ὑπάρχει ἀνατεθειμένη εἰς τὸ δικαστήριον, λαμβάνονται οὐχ' ἥττον (ὅρα § 2 τοῦ ἄρθρ. 39 τοῦ νομοσχεδίου) μείζονες ἐγγυήσεις ἐνεργείας καὶ δημοσιότητος.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνατίθεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς εἴρηται, καὶ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τοῦ καταλόγου τῶν κληρωσίων ἐνστάσεων, ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν νόμον τὸ

δικαστήριον τοῦ α'. βαθμοῦ ἐν τῇ ἀνακρίσει τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, μέλος αὐτοδικαίως εἶναι καὶ ὁ δήμαρχος. Ἡ μετοχὴ αὕτη τοῦ δημάρχου ἀπεδείχθη ἐπιβλαβὴς, ὡς ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν διὰ τῆς θέσεώς τοῦ ἐξασκῆ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων μελῶν εἶναι δὲ καὶ αὐτοπρ. διότι ὁ δήμαρχος, μετέχων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ τε ἐκλογικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ τῶν κληρωσίων, δὲν εἶναι ἐβλογον νὰ ᾖ καὶ δικαστὴς τῶν πράξεων αὐτοῦ. Τὸ αὐτοπρ. τοῦτο αἴρεται διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὃ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κληρώσεως. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, δὲν κληροῦνται ἀναπληρωματικά μέλη τῆς τε ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ τῆς ἀποδοχομένης τῆς ἐνστάσεως ἐτέρως ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 11, ἡ δ' ἐλλείψις αὕτη παρεῖβαλε συχνάκις δυσχερεῖας περὶ τὴν συγκρότησιν τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν, ἐλήφθη πρόνοια, περὶ πληρώσεως τοῦ κενοῦ, διατασσόμενης διὰ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 39, καὶ κληρώσεως ἀναπληρωτικῶν μελῶν.

Τὰ μέτρα ταῦτα εἰσι βεβαίως ἱκανά, ὅπως περιβάλλουσι δι' ἀποχωρῶσιν ἐγγυήσεων τὸ γνήσιον τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἄρως τὰς μέχρι τοῦδε δυσκολίας τῆς συγκροτήσεως αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα αἱ δυν. κριεῖται τοῦ νομοσχεδίου ἀρχαὶ θέλουσιν ἐξακτῆται πρὸ πάντων ἀγαθοεργῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, καθιστῶσα ἀσθενεστέρην τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκλογῆς ἐπίδρασιν ἐκάστου τῶν δῆμων, θέλει ἐξασθενήσει καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐν τούτοις ἐπικρατήσεως, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμει τοῦ εἰς καταδολιεύσεις ὠθοῦντος πειρασμοῦ. Τὸ δὲ ἐνικεῖον τῆς ψήφου, κατατέμνον τὸ ἐκλογικὸν ἐνδιαφέρον, μεταξὺ τῶν τῶν ὑποψηφίων, θέλει καταστῆσαι, διὰ μὲν τῆς καταργήσεως τῶν συνδυασμῶν, ἀδύνατον τὴν μονομερῆ συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ σπανιωτάτην, εἰ μὴ καὶ ταύτην ἀδύνατον, τὴν ἐν αὐταῖς πλειονοψηφίαν ὀρισμένου ὑποψηφίου, διὰ δὲ τῆς ἀντιθέσεως τῶν συμφερόντων, ἀγρυπνῶν ἀμοιβαίων ἐγγυήσεων, οὐ μόνον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ πᾶσαν κατάχρησιν, ἀλλὰ καὶ πρόσφορον, ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὰς πρὸς τὴν καταδολιεύσιν τάσεις, διὰ τοῦ ὠφελίμου πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' οὐχ' ἥττον εὐγενοῦς ἀνασπισμοῦ ὑπὲρ τῆς νομιμότητος.

Ἐν τῶν ἐλατωμάτων τοῦ περ' ἡμῶν ἐπικρατοῦντος συστήματος τῶν σφαιριδίων εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς προηγουμένης ἀνα-

κνήριος τῶν ὑποψηφίων. Οἱ εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἀγωνίαν ἀποθυ-
ήμενοι ὁρεῖσθαι, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, νὰ περιμένωσι πε-
ρὶ τοῦτο, ἔσθ' ἐλάχιστον μὲν, πρὶν τῷ χρόνῳ τῆς ψηφοφο-
ρίας. Οἱ δὲ ἐκλογεῖ, περιχλαινόμενοι ἐκτὸς ἐνὸς τοῦ ἀνιερ-
βάτου κύκλου τὴν προσηφύμεναι καὶ ἀνακηρυχθέντων ὑποψή-
φίων καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι πᾶσα ἐλευθερία δίδεται εἰς
τοὺς ψηφοφόρους νὰ πιστεύωσι, εἴως ἂν ἐγείνωνται ὑποψήφιοι·
ἀλλ' ἀληθὲς εἶναι, ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐκλογικὴν ἐνδιαφέρον δὲν
λαμβάνει παρὰ τοῖς πλείστοις τὴν ζωτικότητα, ἥτις καθί-
στησιν αὐτὰ ενεργόν, ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς. Κατὰ
τὰς ἡμέρας ὅμως ταύτας, πᾶσα ἐλευθερία προτιμήσεως ἐκλεί-
πει ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, καὶ ἡ ἐκλογεὶς ὑποχρυσταί
ἢ νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τινος τῶν ἐν ἀγῶνι συνελθόντων, αὐτοῦ
ἀνακηρυχθέντων, ἢ νὰ ἀπολέσῃ τὴν ψήφον αὐτοῦ. Παρατηρηθῇ ἐν
τισὶν ἐκλογαῖς, ἰδίως δημοτικαῖς, ὅτι δὲν ἀνακηρύχθησαν ὑπο-
ψήφιοι πλείονες τῶν ἐκλεκτῶν, διότι δευτέρως κατὰ τὸν χρό-
νον τῶν προτάσεων, τὸ ἐκλογικὸν ἐνδιαφέρον δὲν εἶχεν ἐπὶ ἐξ-
εργεθῆ, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ὑπάρχει, ὅτι οἱ ἀνακηρυχθέντες
διὰ μόνον τῆς ἀνακηρύξεως ἐκπρόσωποι, ἐκτοὺς τῶν ἐκλογῶν,
ἡ δὲ ψηφοφορία κατέστη περιττή.

Τὸ ἀποπνέον τοῦτο, ὡς συναφὲς πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγμα-
τος ἐπιδαλλόμενον σύστημα τῶν σφαιριδίων, δὲν θέλει ἐκλεί-
πει πρὶν ἢ κατεστῇ ἐνὸς μοῦ δυνατόν νὰ μεταδῶνται ἡ τρεῖς
αὐτοῖς τῆς ψηφοφορίας. Ἐπειδὴ δὲ πρὶν τούτου ἡ πρὶν ἀπεδεί-
ξετο, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προτιμώμενης προτάσεως καὶ
ἀνακηρύξεως ὑποψηφίων, ὡς τὸ περὶ αὐτοῦ εἶπεν ἡδὲ νυνθε-
τιμένως, παρέχει εὐκολίαν ἀναγκασίων, εὐχρηστὴν τῷ νομο-
σχέδιῳ προνοεῖ, ὅπως αὐτοῦ τοῦλάχιστον τὸ κακὸν περὶ αὐτοῦ.

Ἐκ καὶ, κατὰ τὴν ἡμετέραν πεποιθήσιν, ὅχι μόνον ἡ διοικη-
τικὴ ἀρχή, ἀλλ' αὐτὸ καὶ τὸ ἀνεκτεταγμένον τοὺς ὑποψηφίους δι-
καστῶν διαιστανται, νὰ εἰσέλθῃ περὶ τῶν προτιμώμενων τῶν
προτεινόμενων, διότι τὰ προκείμενα ταῦτα κινῶνται ὑπὸ τῆς
Βουλῆς· εἰ καὶ, ὡς ἡμεῖς ἀδυστάκτως ὁρῶμεν, ἡ ἐκαστὴ
γνώμη ἡδύνατο μὲν νὰ ἀδηγήσῃ, εἰς μεγίστης καταχρήσεως, ἀ-
ναίρετ' δὲ ἐν τῶν σημαντικωτάτων δικαιωμάτων τοῦ κυριαρχι-
κοῦ σώματος, διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ προταθέντων ὑποψηφίων,
περὶ τῶν προτιμῶν τῶν ὁποίων δὲν δύναται πλέον τούτου νὰ
δικάσῃ, ὡς μὴ ψηφοφορηθέντων ὑπὸ τῶν ὅμοις καὶ κυβερνήται,
ἀποδεχέσθαι, καὶ ἀνδρὲς ὑπεραξιώσαντες τοῦ διοικητικοῦ δι-
καίου ὑποστηρίζοντες, ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίω-

μα ν' ἀσκήσῃ καλῶς εἰς προταθέντα, ἀλλὰ μὴ ἔχοντα, κατὰ
τὴν κρίσιν αὐτῆς, τὰ προσόντα ὑποψηφίων. Διὰ τοῦτο, καὶ ἵνα
ἐκλείψῃ ἐπὶ τὸ μέλλον πᾶς κίνδυνος καταχρήσεως, περιελήφθη
ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξις (ὅρα § 2 τοῦ άρθρου 30), καθ' ἣν
ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀρεῖται ν' ἀνακηρύξῃ, ὡς ὑποψήφιον, πάντα
ἀνακινῶντα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἐνεκὰ τῆς ἀνωτέρω ἐξηγηθείσης ἐκλείψεως σπουδαίου ἐκ-
λογικοῦ ἐνδιαφέροντος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς προτάσεως τῶν
υποψηφίων, καὶ δυνάμει τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν ἐσχῷ νόμου παρεχο-
μένης εὐκολίας, προτείνεται συνήθως ἀριθμὸς ὑποψηφίων, πολλῶν
ἀνωτέρας τῶν πράγματι ἀποδυνησμένων εἰς τὴν ἐκλογικὴν
πάλην. Τούτο δὲ πλὴν, ὅτι περιόγει τὴν προπαρασκευάζουσαν
τὰ ἐκλογικὰ εἶδη διοίκειν εἰς ἀμνηχανίαν, καὶ προκαλεῖ μα-
ταίαις δαπάναις, γίνεται πρόξενον καὶ καταχρήσεων καὶ ἐλα-
θῶν. Ὅτε μὲν μετεχειρίσθησαν τὸ μέσον τοῦτο στρατιωτικοί,
ὅπως λάθωσιν ἀδειαν ἀπουσίας, ἢ ἄλλως δὲν ἐδύναντο νὰ τι-
χῶσιν, ὅτε δὲ προτάσεις τοιαύται ὑπεβλήθησαν, ὅπως διατα-
ραχθῶσιν οἱ ἐπαρχιακοὶ συνδυασμοί, ἢ ἐπιδησιωχθῶσιν ἐπιμέμπτα
συμπερόντα, καὶ οὐχὶ ἀσυνήθως προεβλήθησαν ὑποψήφιοι, καὶ
χάριν παιδίας. Πρὸς περιστολὴν τῶν ἀτοπημάτων τούτων, τὸ
νομοσχ. διὸν περιέλαβεν, ἐν μὲν τῷ άρθρῳ 29, διάταξιν, καθ' ἣν
αἱ τῶν ὑποψηφίων προτάσεις δὲν γίνονται δεκταί, ἐάν μετ' αὐ-
τῶν μὴ συνυποβῶνται καὶ γραμματικὴν γραμμάτων κατα-
θέσεως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον ἐκ δραχμ. 250, ἐν δὲ τῷ
ἀρθρῳ 27 ἑτέραν διάταξιν, ἀπαιτοῦσαν τὴν ὑπογραφήν δικασ-
τικῶν τοῦλάχιστον ἐκλογέων, ὅπως ἡ πρότασις ὑποψηφίου ὃ
ἐγνώρος. Ἡ προηγουμένη καταβολὴ τοῦ πρὸς ἀπότιμιν τοῦ ἀν-
τιτίμου τῶν καλῶν καὶ σφαιριδίων απαιτούμενου ποσού,
δικαία καθ' ἑαυτήν, ὡς ἀποτελοῦσα ὀρεῖλόμενον ἀποζημίω-
σιν πρὸς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἐνεκὰ τῶν καταβαλλομένων
δαπανῶν, θέλει περιορίσθαι διδόντως τὰς ὑποδείξεις κατὰ-
χρήσεως, ὅ ὅτε πρὸς τοὺς απαιτούμενους ἀριθμοὺς δικαστικῶν
ἐκλογέων, ἀποστέλων ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ ἐν αὐτῷ τῆς ψήφου
το 118 περίπου τοῦ ὅλου τοῦ πρὸς διαστήν τῶν ἐκλεκτῶν
βουλευτῶν ἀντιστοιχούντων, θέλει συντελεσθῇ ἐπὶ μᾶλλον εἰς
τὸ νὰ κατεστῇ τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης, ἀλλὰ δε-
σιεύσθαι, ὡς εἶδομεν, τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν ἐκλογικῶν
πράξιν σπουδαίαν.

4. Διάρκεια τοῦ χρόνου τῆς ψηφοφορίας.

Οὐδεὶς δευτέρως ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐνεργητικῶν ἀναμ-

γινυόμενων ὑπάρχει, ὁ μὴ συνομολογῶν, ὅτι τὸ τετραήμερον διάστημα τῆς διαρκείας τῆς ψηφοφορίας εἶναι μακρόν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον οἱ παγκοίνως γνωστοὶ λόγοι δημοσίας τάξεως, ὑφ' ὧν ὑπαγορεύεται ὁ περιορισμὸς τοῦ χρόνου τοῦ ἐκλογικοῦ ἐρεθισμοῦ ὑπάρχουσι καὶ λόγοι ἑτεροί, οὗχ ἥττον σπουδαῖοι, ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλοντες τὸν περιορισμὸν τούτον. Τούτων δὲ σπουδαιότατος εἶναι ὁ εἰς τὸ γνήσιον τῆς ψηφοφορίας ἄφορῶν. Τὸ πολλαπλοῦν τῶν ἡμερῶν τῆς ψηφοφορίας παρέχει, διὰ τῶν μεσολαβουσῶν νυκτῶν, μυρίας εὐκολίας καταδολιεύσεων. Αἱ καλπονοθεύσεις, ὧν οὐχὶ σπανίως ἐξετυλίχθησαν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου αἱ ἀσχημίας, ἐν νυκτὶ πάντοτε τερχτουργοῦνται. Ἡ καταστροφή ἐνίοτε τῶν καλπῶν, ἐπομένως ἡ ματαίωσις τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς διεπράχθη ὑπὸ τῶν ἀποτυγχανόντων. Ἀλλὰ πλὴν τούτου, ἡ μακρὰ αὕτη τῆς ψηφοφορίας διάρκεια παρέχει εἰς τοὺς ψηφοφόρους εὐκολίας μυρίων καταχρήσεων, καὶ μεταβάλλει τὴν σοβαρότητα τῆς ἐκλογικῆς πάλης εἰς στάδιον τεγνασμάτων, ὑπεφυγῶν καὶ ταπεινώσεων. Μέγας ἀριθμὸς ἐκλογέων, καὶ τοὶ συνωθουμένων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Λήμου, ὑπεκφεύγουσι μυριοτρόπως τὴν ἐνάσκωσιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν, ὅτε μὲν ἵνα σιτιζῶνται ἐξευτελιστικῶς παρὰ τοῖς ὑποψηφίοις, ὅτε δὲ ἵνα ἐπιδιώξωσιν ἐκνόμους ὠφελείας. Αἱ διαρκεῖς αὐταὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἐξαψὶν τῶν παθῶν διατελοῦσαι συναθροίσεις διακυδεύουσι πολλάκις τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἡ δ' ἐξέγερσις τῶν ἀντιθέτων συμφερόντων, ἐξ ὧν καὶ ψηφοθῆραι καὶ ὑποψήφιοι ἐμποροῦνται, ὁδηγεῖ εἰς προσπάθειας καὶ εἰς πράξεις, ἀπαγορευομένας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ τοῦ Νόμου, καὶ ἀποκρουομένας συνήθως ὑπὸ τῆς ἠθικῆς.

Τὸ θέαμα τῶν ἀσχημιῶν τούτων, ὧν ἕνεκεν αἱ ἐπίσκοποι τῆς ἐκλογῆς σιγῇ μεταπίπτουσιν εἰς ταρῶναις ὥστε ἀταξίας, κραυγὰς καὶ μυρίων ρυθιουργιῶν, ἅπαντες καὶ ἐκνευρμένως φκτεῖραμεν. Οὐδεὶς δὲ ὁ μὴ ἀναγνωρίζων ὅτι, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκλώματος τούτου, τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα καταπνίγονται ἢ καὶ ὅλως ἀποχωροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπικρατοῦσι δὲ, καὶ τοῦ πεδίου καθίστανται ἐπὶ τέλους κύρια, τὰ στοιχεῖα τὰ φῦλα, ἡ αὐθαδεια, ἡ παρανομία, ἡ βία, τὸ ἔγκλημα.

Οὐ μόνον δὲ τὰ ἀτελῶς σκιογραφηθέντα ἀτοπήματα ταῦτα συνεπάγεται τὸ πολλαπλοῦν τῶν ἡμερῶν τῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἡμῶν συστήματι ἐπικρατοῦσαν ἀρχὴν τῆς μυστικότητος τῆς ψήφου.

Τὸ μεσολαβεῖν μεταξὺ τοῦ πέρατος καὶ τῆς ἐναρκῆς τῆς ψηφοφορίας ἐκάστης τῶν τεσσάρων ἡμερῶν αὐτῆς μακρόν διάστημα δίδωσι καὶ τὴν ἀνείσιν καὶ τὰ μέσα ἀκριβοῦς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπολογισμοῦ τῶν ὑπὲρ ἐκάστης τῶν μερίδων δοθεισῶν ψήφων. Ἐπανυξάνον δὲ οὕτω ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς υπερτερήσεως καὶ εἰδικέων αὐτὸ περιφίξει συνήθως, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν δικαδῶν πολλάκις ψήφων καὶ ἐπομένως τὸ καθιστὰ ζωπύτατον. Τότε δὲ διαπράττονται οἱ τολμηρότεροι καὶ αὐθαδέστεροι τῶν καταχρήσεων, οἱ ἀποκλεισμοί, ἡ βία, αἱ καλπονοθεύσεις. Τότε ἐπιδιώκεται διὰ παντός μεσῶν ὁ ἐπηρεασμὸς τῶν συνειδήσεων, δι' ὑποσχέσεων, δι' ἀπειλῶν, δι' ἐξωνήσεων. Καὶ ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς παρουσιάζει τὰ οὐκ ἐλάττω φαινόμενα ἀγρίας πάλης, ὡθούσης εἰς πᾶσαν καταδολίευσιν καὶ ἐξευτελίκοις, μετὰ τῶν ἀγωνιζομένων, καὶ αὐτὸν τούτον τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Τῶν κακῶν τούτων τὴν κατάπαυσιν σκοπεῖ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 28 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ ὀρίζουσα μίαν τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Δὲν εἶναι δὲ μικρὸν οὐδ' ὑπὸ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, καθ' ἃς μόνον οἱ δῆμοι Α'. τάξεως διακροῦνται εἰς τμήματα, τὸ διάστημα μίᾳ ὁλοκλήρῃ ἡμέρᾳ, ἵνα ἐντὸς αὐτοῦ ψηφοφορήσωσι πάντες οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα. Πάντοτε μὲν, καὶ σήμερον, ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων προσέρχεται, ὡς εἴρηται, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, οὐδέποτε ὅμως καὶ οὐδαμοῦ ὑπάρξε περιστασις, καθ' ἣν δὲν ἐξήρκεσεν ὁ χρόνος πρὸς ψηφοφορίαν πάντων τῶν προσελθόντων. Παρατηρήθη δὲ ἐναχού, ἰδίως ἐν ἑπτανήσῃ, ὅπου τὸ σύστημα τῆς δι᾽ σφαιριδίων ψηφοφορίας ἐπικρατεῖ πρὸ πολλοῦ, καὶ οἱ ἐκλογεῖς εἰσὶν ἐθισμένοι, ὅτι ἐν μιᾷ μόνῃ ἡμέρᾳ ψηφοφορήσαν πλείους τῶν 1800 ἐκλογέων. Ἰπὸ τὴν νέαν μάλιστα τοῦ Νομοσχεδίου ἀρχὴν, τὴν τοῦ ἐναχίου τῆς ψήφου, ἥς ἕνεκα οὐ μικρὸν περιστάλλησεται ὁ χρόνος, ὁ πρὸς ψηφοφορίαν ἐκάστου ψηφοφόρου ἀπαιτούμενος, μείζων ἐστὶ ἀριθμὸς ψηφοφόρων δύνανται νὰ ἐνασχέσωσι τὸ δικαίωμα αὐτῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἐν τῷ παλαιῷ θεωρητικῷ τῶν δῆμων Β'. τάξεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματικῶν ψηφοφορούντων οὐδέποτε υπερβαίνει τοὺς 1800.

Ἐν τούτοις, ὅπως μὴ ὑπάρξῃ ὡς πρὸς τοῦτο πραγματικὴ τις δυσκολία, ἢ καὶ ἀπλόους διαταγμῆς, τὸ Νομοσχέδιον περιέλαβε, πλὴν τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἀρθρου 34, καθ' ἣν ἡ ψηφο-

φορία διαρκεί καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἴσως ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ ἑτέραν διάταξιν, τὴν τοῦ ἀέρος § 5, διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται, ὅτι οἱ ἀνώτερον πλυνθυσμὸν ἔχοντες ἄνθρωποι Β' τάξεως (καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταξιν ἀντὶς εἰναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔχοντες πλυνθυσμὸν ἀπὸ δύο μέχρι δέκα χιλιοσίων) δύνανται νὰ διαπερῶσιν εἰς δύο τμήματα. Οὕτω δὲ ὁ ἀνώτερος ἀρθμός ἐκλογέων, ὁ εἰς ἑκατὸν τέσσα ἀνθρώπων, δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὴν 900, καὶ τοσούτοι ἐκλογεῖς ἀπαρτίζονται, θεωρεῖται ὅτι δύνανται ἀντὶς τὰ φυσικο-γεωγραφικὰ ἐν μὲν γινέσθαι.

Τὰ ὑπὸ πᾶσι ἐπιβεβλημένα τμήματα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τοῦ χρόνου τῆς ψηφοφορίας οἱ πάντες ἀντιγράφουσιν. Αἱ δὲ προτιθέμεναι ἀντιρρήσεις εἰσι λίαν ἀσθενεῖς.

Ἐλέγη π. γ. ὅτι διὰ τοῦτο τοῦ διακόλου τῆς συγκοινωνίας, ἐάν μάλιστα περιπέσῃ αἱ ἐκλογαὶ ἐν χειμῶνι, ἐνδεχόμενον νὰ γινῇ, ἵνα οἱ ἐν τοῖς ἀπωτέροις χωρίοις τοῦ ἡμέρου κατοικοῦντες μὴ δυνάμηνται ἐκφράσασθαι ἐν καιρῷ. Ἄλλω, πλὴν ὅτι ἡ ἀντιρρῆσις αὕτη καταπίπτει ὑπ' ἁπαλῆς, ἐν ἀναλογισθῆ τις, ὅτι καὶ ὑπὸ τὸ εἰρηματικὸν σύστημα τῶν τεσσάρων ἡμερῶν, μία πάντως γίνεται ἡ κρίσις, ἡ θύλα ἐκλέξει ὁ μακρόν κατοικῶν ψηφοφόρος, ὅπως μεταξὺ πρὸς ψηφοφορίαν, τὸ Νομοσχέδιον, (δρα § 2 τοῦ άρθρου 35) ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι τὸ ἔσπερον τὸν πλησιέστερον ἐν ταῖς ἀνωτέρας τάξεως Ἀθήναις, πλείονα δὲ ἐν τοῖς Ἀθήναις Α' τάξεως δύνανται νὰ προσδιορισθῶσι καὶ ἐν ἄλλοις παρὰ τὴν πρωτεύουσαν γ. ρ. οἰκ. τὸ ἄντικυ εἰδείκει, ὅτι ὁ περιορισμὸς, οὕτως, ἐπηρεάζει οὐ εἰς τὰς πρὸς τὰς ἐκλογὰς καὶ τὰ φυσικὰ τῆς συγκοινωνίας καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἀντιρρήσεως καὶ τὸν ἀποβλέποντα ἐν ἰσχυρισμῷ, δι' αὐτὸν αὐτὸς νὰ προβάλλῃ, οἱ ἐν τῷ πολλαπλῷ τῶν ἡμερῶν παρόχρηται τοσούτων εἰς τὴν ψηφοφορίαν μέσῳ ἐκλογῆς μεταξὺ αὐτῶν, σχετικῶς πρὸς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς περιστάσεις.

Ἐξηγήθη, προσέτι εἰς ἑτέρας διατάξεις. Ἐνδεχόμενον, εἰπόν, ὅτι ἐργαστικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἀποκλείτῃ ψηφοφόρους. Τοῦτου δὲ γινόμενον, χρόνος πρὸς θεώρησιν τοῦ πράγματός δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁ διαταγόμενος οὕτως εἶναι ἀνυπόστατος. Ἐν πρώτοις ἡ ἐργαστικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι, κατὰ τὸν νόμον, καὶ πρέπει νὰ γινῇ ἡ ἀντικειμένη πάσης ἐπιτηδεύσεως διευθύνουσα τὰ τῆς ψηφοφορίας. Οὐδαμῶς ἐπιμένει δύναται καὶ νῦν, ὅτι τέσσαρες ἔχοντες ψηφοφορίας κείρας, νὰ υποχρεώσῃ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίστασιν τοῦς δι' οὐδὲν τρόπον ἀποκλεισθέν-

τας παρ' αὐτῆς τὴν προτερειαν ψηφοφορίας, τὰ περὶ τοῦτου δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐξετασθῇ, ἢ ἡ βουλὴ. Κατὰ δὲ τοῦτου, τὸ προσωπικὸν τὸν ἀντιγράφοντες ἀντὶς τὰς ἀνωτέρας ἐξηγήσαντες, νὰ καταρτίσθαι μνημονίον, ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ ἑκάστου τῆς ἡμέρας καὶ ἐπιμενῶς τῆς ἀντιρρήσεως, τὸν συλλογισμὸν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἐκαστοῦ ἡμέρου ἀντικειμένη δὲν θὰ ἔχῃ πλεον, ὡς ἐξηγήθη εἰσαί, μετὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς περιφέρειας ἐπὶ τὸν Νόμον, τῆς σπουδαιότητος, ἢν σήμερον ἔχει καὶ ὅτι οὕτως εἰς καταχρηστικῶς. Καὶ ἡ κυριότητα ἀρετῆ τοῦ νέου συστήματος εἰς τοῦτο κυρίως συνίσταται, ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γνησίου τῆς ἐλευθερίας, καθ' ὅλην αὐτὴν τὰ στάδια, ὅτι καθιστᾷ τὰ προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ μέτρα ὡς βεβαίως περὶ τὰ, ἀντικειμένης ἡμῶς ἀναγκασιότερον ἀναγκαῖα. Ἐν τοῦτοις τὸ νομοσχέδιον, πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις, ταῖς τῆς καθολικῆς καὶ ἐννοίας τῆς ἐκλογῆς ἐργαστικῆς περιμετρήσεως, περιέλαβε καὶ καὶ πρὸς τὴν διατάξιν, καὶ ὡς ἑκείνη ἐπιβάλλεται ποιῆναι εἰς τὰ μέλη τῆς ἐργαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τε τὸ ἀποκλεισμὸν ψηφοφόρων καὶ ἐπὶ τὸ ὑπωπὶσθητότερον περιορισμὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου χρόνου τῆς ψηφοφορίας.

5. Τόπος τῆς ψηφοφορίας.

Ἐκαστος δήμος ἀποστέλλει ἑκάστη ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἡ δ' ἐν ταύτῃ ψηφοφορία ἐνταίεται, κατὰ γενικὴν μὲν κανόνα, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ διακρίσεως εἰς τμήματα (καὶ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἡ διακρίσις αὕτη ἐπεκτείνεται ἔτι, ὡς εἴρεται, καὶ ἐπὶ τοῖς τῆς Β' τάξεως δήμοις) καὶ ἐν ἄλλῃ ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Κατὰ τὸν ἐγγράφοντα νόμον, ἡ εἰς τμήματα διακρίσις ἐπετρέπεται μόνον διὰ τοῖς δήμοις Α' τάξεως, ἀλλ' ἡ περὶ τούτου ἀπαρτίζεσθαι καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας ἐν ἐκαστῷ τμήματι ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμον τὸν συμβουλευτικόν. Ἡ παρὰ δὲ ἀποδείξεν, ὅτι τὰ δημοτικά συμβούλια, μὴ ἀπὸλλυμένα τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτοπίων παθὼν ἐνδιαφέροντος, δὲν εἰσπληροῦσαν πάντως ἀμερολήπτως τὸ καθήκον αὐτῶν. Ἐπειὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ὑπαγορεύεται, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῆς παροχῆς μείζονος ἐπιτοπίας πρὸς τοὺς ψηφοφόρους, εἰς ἐνδοκίαν τοῦ διακρίσεως τῶν, εἴτε διὰ τῆς διακρίσεως τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ αὐτῶν, εἴτε διὰ τῆς προσωπικότητος τοῦ τοποῦ τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μακρῶν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἀθῆναις κατοικούντων, ἀμείωτα δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἰσι προηγουμένως γνωστά,

ελευθέρη ορθόν (ἄρα ἄρθρον 35 τοῦ Νομοσχεδίου) ἵνα ἦτε εἰς τμήματα διαίρεσις καὶ ὁπροσδιορισμός τῶν χωρίων τῆς ψηφοφορίας ἐκαστοῦ τμήματος γίνονται ἀπᾶς διὰ Β. Διατάγματος. Τοιοῦτοτρόπως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις τῶν τοπικῶν συμφερόντων ἡ οὐσιώδης αὐτῇ ἐκλογικῇ πράξει, χωρὶς νὰ παρέχεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν μέσον οὐοὐδήποτε ἐπηρεασμοῦ. Ὁ ἐπάπαξ προσδιορισμός, γενησόμενος ἐν χρόνῳ, καθ' ὃν τὸ ἐκλογικὸν ἐνδιαφέρον δὲν θὰ ᾖ ἐξεργημένον, θέλει εἶσθαι ἀπῆλλαγμένος παντός πλαγίου ὑπολογισμοῦ καὶ προϊόν τῆς ἀκριβοῦς τῶν περιστάσεων ἐκαστοῦ Δήμου ἐκτιμήσεως.

Ἄλλ' ὁ κυρίως τόπος τῆς ψηφοφορίας ἦτοι τὸ κατάστημα ἐν ᾧ αὐτὴ ἐνεργεῖται, εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον διότι ἐν τῷ προσδιορισμῷ τούτου διεπράχθησαν αἱ μεγαλειότεραι κατοχῆσεις. Ὁ ἐν ἰσχύϊ Νόμος διατάσσει, ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται, ἐντὸς τῶν καταστημάτων τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων καταλλήλων ἐπιτρέπει τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἐν τῷ εὐρυχωροτέρῳ Ναῷ. Ἄλλ' ἡ ἐκ τῆς ὀφειλουμένης ταύτης εὐλαθείας πρὸς τὸν ἱερὸν τόπον, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ λατρεία τοῦ Ὑψίστου, ὁρισθεῖσα προτίμησις τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἔδωκεν ἀπειράκις ἀφορμὰς εἰς μυρίας καταδολιεύσεις ἐνεκα τοῦ ἀορίστου τῆς ἐκφράσεως τοῦ Νόμου. Ἐν τοῖς πλείστοις τῶν δήμων τοῦ Κράτους δὲν ὑπάρχουσιν ἀνεγνηγμένα δημοτικά οἰκοδομήματα, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Αἱ δὲ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς τοιαῦτα πᾶν ἄλλο δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἢ κατάλληλα πρὸς ψηφοφορίαν. Καὶ ὅμως τὸ ἐκλογικὸν συμφέρον, οὐ μόνον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοιούτων ἀκατάλληλων οἰκοδομημάτων ὤθησε συνθέστατα, ἀλλὰ καὶ οὐγὶ σπανίως ἐπαρουσιάσθησαν περιστάσεις, καθ' ἃς ἐμισθώθησαν ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν ἐκλογικῶν οἰκίαι, πρόσφοροι πρὸς τοὺς ἐπιδιωκόμενους σκοποὺς, πρὸς χρῆσιν δὴθεν δημοτικῶν σχολείων. Εἶναι δὲ τοῖς πλείστοις γνωστὸν εἰς ὅποια ἀτυπήματα, καὶ εἰς ὅποσον αὐθάδεις εἰσόδους ἀποκλεισμούς ὀλοκλήρων μεριδίων παρέσχον συχνάκις εὐκολίας τὰ οὕτω προπαρασκευασθέντα καταστήματα ψηφοφορίας, ὅποσον δὲ λυπηρὰ ἀποτελέσματα ἔσχον αἱ ἐνεκα τούτων συμβᾶσαι ἐναχοῦ αἱματηραὶ ῥήξεις.

Τῶν κακῶν τούτων τὴν πρόληψιν ἐγγυᾶται ἀσφαλῶς ἡ ἀνωτέρω σημειωθείσα διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου (ἀρθ. 35), ὁρίζουσα ρητῶς τὰ καταστήματα τῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν

ἀρρένων ἐξηγοῦσα, ὅτι τοιαῦτα ἐννοοῦνται τὰ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀνεγνηγμένα οἰκοδομήματα καὶ ἀνατιθεῖσα μὲν, ὡς καὶ μέχρι τούδε, τὸν προσδιορισμὸν εἰς τὴν δικαιοδικτὴν Ἀρχὴν, ἀλλ' ἐπιβάλλουσα αὐτῇ τὸ καθήκον νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν τῷλάχιστον μηνί, πρὶν τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, ἥτοι πρὶν τῆς ἐξάψεως τοῦ ἐκλογικοῦ ἐρεθισμοῦ, καὶ ἀνακινύτουσα τὸν οὕτω γενόμενον προσδιορισμὸν ἀμετάβλητον.

Ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν λαμβανομένων ἐγγυήσεων τὴν ἐπιτυχίαν ὑπόσχονται, κατὰ πρῶτιστον λόγον, αἱ ἐπανεληγμένους ἐξηγηθεῖσαι εὐάρεστοι συνέπειαι τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου. Ὅταν ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ Νόμου, ἰδίως μάλιστα κατὰ τὰς ἐκλογάς, δύναται νὰ προκύψῃ δεδαιώς ἡ ἐπιτυχία ἡ φιλοδοξία ἀπέναντι αὐθεντοῦς ὑποχωρεῖ προσηύκματος. Συνεργούς δ' ἔχουσα τοὺς τοπικοὺς συνασπισμοὺς ὀλοκλήρων μεριδίων, ὅχι μόνον τὴν εὐκολίαν καὶ τὰ μέσα τῆς παρανομίας εὐρίσκει ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ ταύτης ὀφελείας εὐκόλως ἐξασφαλίζει. Ἀπέναντι τοιούτου συμφερόντος καὶ τοιούτων συνασπισμῶν πᾶν πρόληπτικὸν μέτρον ναυαγεῖ, τὰ δὲ κατυσταλτικά ἢ δὲν ἐφαρμόζονται ἢ ἥκιστα συντελοῦσιν εἰς περιορισμὸν τῶν καταχρήσεων. Μόνον δὲ ἡ τῆς δυνάμεως εἰς περιορισμὸν ἐλάττωσις, ἡ ἀφαίρεσις τῆς δεδαιότητος τῆς ικανοποιήσεως αὐτοῦ, καὶ ἡ διάρρηξις τῶν δεσμῶν, τῶν συνδεόντων τοὺς διαπράττοντας τὰς καταχρήσεις καὶ δυναμένους νὰ ἐπωφελῶνται αὐτῶν καὶ νὰ τὰς συγκαλύπτωσι, δύνανται νὰ περιτείλωσι τὰς πρὸς νόθευσιν τῶν ἐκλογικῶν τάσεις, καὶ θαυμάδιον νὰ καταπαύσωσιν αὐτάς. Καὶ εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον ἀποτέλεσμα θέλει καταλήξῃ δεδαιώς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

6. Ἐνέργεια τῆς ψηφοφορίας.

Τὸ μέσον τῆς ψηφοφορίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Ἀντὶ ψηφοφελτικῶν, χρησιμεύουσι παρ' ἡμῖν τὰ σφαιρίδια. Κατὰ δὲ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον, αἱ κάλπαι εἰσι διττημέναι εἰς δύο κιβώτια, ὧν τὸ ἐν, ἔφερον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ «Ναὶ» δέχεται τὰ ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου ριπτόμενα σφαιρίδια, τὸ δὲ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ «Ὀχι», τὰ κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἐκλογεὺς, δικαιούμενος ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τοῦ πολλαπλοῦ τῆς ψήφου νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν βουλευτῶν τῆς οἰκείας ἐπαρχίας, ὑποχρεῖται τούτου τε ἐνεκα καὶ χάριν τῆς μυστι-

ταί τις νά εἶπῃ ὅτι ἡ κατάχρησις αὐτῆ οὐδέποτε θέλει συμβῆ. Ἐν πρώτοις ἡ διά-αξίς τοῦ εἰδ. γ'. τοῦ άρθρου 57, καθ' ἣν τὰ εὐρεθέντα περιπλέον τοιαῦτα σφαιρίδια ἀφαιρούνται προσωπικῶς ἀπὸ τῶν ψήφων ὧν τῶν ὑποψηφίων, θέλει καταστήσῃ ἀπαντα τούτους, ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους, ἢ ἀνπληρωτάς αὐτῶν καθὼς καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ὑπαλλήλους περὶ ὧν κατωτέρω ῥηθήσεται, ἀγρόπνους φύλακας τοῦ ἀλυσάντου τῶν καλπῶν. Ἡ μία καὶ μόνη ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἡ παρουσία καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις οὐ μόνον ὧν τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων, οἷνις ὡς ἐκ τοῦ ἀντιθέτου συμφέροντος ἐκάστου θέλουσιν ἐξαρκεῖ αὐστηρητάτην ἀμοιβαίαν ἐπιτήρησιν, ἀφαίρει καὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς τοιαύτης καταδουλεύσεως. Τὰ δὲ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου, δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνέκωσιν εἰς ἓνα καὶ μόνον ὑποψήφιο, κηρυττόμενα ἐπὶ τῇ καταχρήσει ταύτῃ, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν αὕτη συμβῇ, ἀλληλεγγῶως ὑπεύθυνα διὰ τῆς § 4 τοῦ άρθρου 65, καὶ αὐστηρῶς ἐπὶ ταύτῃ τιμωρούμενα, οὐδέποτε δεδωίως θέλουσιν ἐπιτρέψῃ κατάχρησιν, οὐδὲμίαν μὲν ὑποσχομένην θετικὴν ὠφέλειαν πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ αὕτη γίνεται, ἀφοῦ οὐδὲν ἄλλο δύναται διὰ ταύτης νὰ κατορθωθῇ ἢ ἡ ἐπαναλήψις τῆς ἐκλογῆς, βαρυτάτα δὲ συνεπαγομένην συνεπίαις.

Ἐν τέλει τῶν περὶ τῆς ψηφοφορίας ἀναπτύξεως γενόμενοι, εἰπωμεν ὀλίγας λέξεις, περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ὑπαλλήλων. Τὰ οὐ μικρὰν σημασίαν ἔχοντα ταῦτα ὄργανα τῆς ψηφοφορίας ἐκλέγονται, κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ Νόμον, παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων γραφείων. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲ μυρία ἐγένοντο κατὰ τὰ παρελθόν καταχρήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀνήκωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς μίαν μερίδα οἱ εἰρημένοι ὑπαλλήλοι. Ὅπου ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἢ ἡ πλειονοψηφία αὐτῆς ἦτο μονομερὲς, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην προσελαμβάνοντο οἱ φίλοι τῆς οἰκείας μερίδος. Ὅπου δὲ ὑπῆρχε τὸ τοιοῦτον, ἐπεβάλλοντο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ διορισμῶν εἰς τὰς ὑποδεστέρας τῶν γραφείων θέσεις προσώπων ἀνηκόντων εἰς τούτους. Ὑπάρχουσι πλείστα τοιαῦτα καὶ περιέργα μάλιστα παραδείγματα. Ἀρκοῦμεθα νὰ σημειώσωμεν μετὰ ξὺ τούτων τὸ ἐξῆς. Συνδυασμός τις δὲν εἶχεν ἀποκλειστικῶς εὐνοϊκὴν τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν. Ὑπαλλήλοι δημοσίων γραφείων ἐν τῷ δήμῳ δὲν ὑπῆρχον, καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐφοβούντο,

ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε προσλάβει ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων ἀντιθέτους. Προσφεύγουσι λοιπὸν εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ κατορθοῦσι τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἐκδοσίαν δέκα ἢ καὶ πλείονων ὑπαγραμμάτων, ἐν εἰρηνοδικεῖῳ τετάρτης τάξεως!

Τὰ ἀτοπήματα ταῦτα προλαμβάνει ἡ διάταξις τῆς 2ας § τοῦ εἰδ. γ'. τοῦ άρθρου 41 τοῦ νομοσχεδίου. Κατ' αὐτὴν, ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων διορίζει ἓνα τοιοῦτον ὑπαλλήλον, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἦ οὔτε δεμόσιος οὔτε δημοτικός ὑπαλλήλος, διὰ δηλώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ὁφειλουσαν νὰ δεχθῇ τοῦτον καὶ συντάξῃ πρακτικόν. Εἰ καὶ τὸ ἐνίστην τῆς ψήφου ἐλαττώνει κατὰ πολὺ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ὑπαλλήλων, τὸ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν εἰσαγόμενον μέτρον αἶρει ἐξαιτίας πᾶσαν παραπίνου ἀρρομήν' ἀλλὰ προσέτι διπλασιάζει ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας, τοὺς διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἐπιτηρήσεως συντελούντας εἰς τὸ γνήσιον τῆς ψηφοφορίας.

7. Διαλογὴ.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα Νόμον, ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαλογῆς ἐκάστου τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων γίνεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, ἢ δὲ γενικῇ ἀθροίσει τῶν ψήφων ἐνεργεῖται ἐν τῷ διοικητικῷ καταστήματι ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δεκμάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν προέδρων τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εἰσαγόμενην ἀρχὴν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ἐπὶ τὸν Νόμον, ἡ συγκέντρωσις τῶν πρακτικῶν τῶν κατὰ Νόμον ἐκλογικῶν τμημάτων γίνεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀπαριθμητικῶς τῶν ψήφων καὶ ἡ ἀνακέρυξις τῶν ἐκλεγθέντων βουλευτῶν ἀνατίθενται εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐνεργεῖται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει αὐτοῦ (ὅρα ἄρθρον 58 τοῦ νομοσχεδίου).

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἀτοπήματα συνέδρσαν ἐνίοτε κατὰ τὴν ἐν τοῖς διοικητικοῖς γραφείοις διεξαγωγὴν τῆς τελευταίας ταύτης καὶ σπουδαίας ἐκλογικῆς ἐργασίας. Συνέβη μάλιστα ἐν τισιν ἐπαρχίαις, νὰ προκύψωσι διαφωνίαι μετὰξὺ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς γενικῆς ταύτης διαλογῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Τούτων δ' ἕνεκα ἐπῆλθε τὸ ἀτοπὸν τοῦ νὰ ἐκδώσῃ μὲν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ εἰδοποιήσεις πρὸς τινὰς τῶν ὑποψηφίων, ἀνακηρύττουσα αὐτοὺς ὡς ἐκλεγθέντας βουλευτάς,

νά προσέλθωσι δὲ καὶ ἔτεροι εἰς τὴν Βουλὴν, φέροντες πρακτικὴν τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, θεδαιούσιν ὅπως διάφορα τὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς τῶν ψήφων ἀπαριθμώσεως. Ἐκ τούτων ἀνηγομένον τὸ νομοσχέδιον ὄχι μόνον ἀνατίθεται μὲν, ὡς εἴρηται, εἰς τὸ δικαστήριον τὴν διεξαγωγὴν τῆς πράξεως ταύτης, καταργεῖ δὲ τὸ σύστημα τῆς ἐκδόσεως εἰδοποιητηρίων, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς τελευταίας § τοῦ σημειωθέντος ἀρθροῦ 58, τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου σύνταξιν πρακτικοῦ, τὸ ὁποῖον, θεδαιούσιν ἀκριβῶς τὰ εἰρησθέντα ἀποτελέσματα καὶ χρησιμοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς ἀπαντας τοὺς ὑποψηφίους, ὄχι μόνον ἀναπληροῖ τὰ εἰδοποιητήρια, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ πληρεστάτην ἀπόδειξιν τῶν εἰρησθέντων ἀποτελεσμάτων.

Εἰπομεν ἀνωτέρω, ὅτι, ἂν εὐρεθῶσιν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν καλπῶν σφαιρίδια, ὑπερβαίνοντα τὴν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων, φέροντα δὲ τὴν σφαιρίδια, τὰ σφαιρίδια ταῦτα ἀφαιροῦνται προσωρινῶς. Καὶ ἐν μὲν καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην δὲν ἐπιτρέσσεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τινος τῶν ζητούμενων βουλευτῶν, οἱ πλειονοψηφούντες ἀνακηρύσσονται, ὡς ἐκλεχθέντες, ἐάν δὲ ἐπιτρίβῃται, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογὴ τὴν τρίτην. Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπαριθμώσεως, ἐν τῷ δήμῳ ἢ τοῖς δήμοις, ὅπου ἐπλόνασαν αἱ ψήφοι. Πρὸς πληρεστέραν κατάληψιν τοῦ πράγματος, ἀναγκαίου θεωροῦμεν νὰ παραθέσωμεν ἓν παραδειγμα.

Ἰποθέτομεν πέντε τοὺς ζητούμενους βουλευτάς, 800 τὰς ψήφους τοῦ ἐλαχίστου ὅρου καὶ 50 τὰ εὐρεθέντα ἐν τινὶ δήμῳ πλειονάζοντα σφαιρίδια. Αἰφαιρουμένων ἐξ ὅλων τῶν καλπῶν, τῶν 50 τούτων σφαιριδίων, υποθέτομεν, ὅτι μένουσι, δι' ἑκαστὸν τῶν υποψηφίων, οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ ψήφων. — Ὑποψήφιοι
Α'. 900, Β'. 880, Γ'. 860, Δ'. 820, Ε'. 790.

Ἐκ τῶν πέντε τούτων υποψηφίων οἱ πρῶτοι τέσσαρες πληροῦσι τοὺς νομομισμένους τῆς πλειονοψηφίας ὅρους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι γνωστὸν, ἐνεκα τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας, εἰς τίνα ἐκ τῶν καλπῶν ἐρίσθησαν τὰ περιπλέον εὐρεθέντα σφαιρίδια. Ἐν τούτοις τὰ 50 ταῦτα σφαιρίδια ἀφαιρέθησαν ἐξ ὅλων τῶν καλπῶν, ἐνῷ πιθανώτατον εἶναι ὅτι ἐν μιᾷ ἐξ αὐτῶν ἐγένετο ἡ καταδολίευσις. Ἐκ τῆς γενομένης ἀφαιρέσεως εἰς μόνον ἐκ τῶν πέντε υποψηφίων ζημιούται, ὁ ὑπὸ στοιχ. Ε'. ἀπομένον με ἀριθμὸν ψήφων ἐλάσσονα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου. Ἀλλ' ἐν δὲν εἶναι οὗτος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν κάλπην ἐγένετο ἡ καταδολίευσις, θέλει ζημιωθῆ ἀδικίᾳ καὶ ἡ κατάχρησις

θέλει ὠφελῆσαι ἰσως τὸν ἐνεργήσαντα αὐτὴν. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὸ μόνον μέσον τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ τίνος οἱ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ἐπιτρεσζόμενοι ὑποψήφιοι, συνίσταται εἰς τὸ νὰ προστεθῶσιν αἱ ἀφαιρεθείσαι ψήφοι εἰς τὴν μερίδα τοῦ τελευταίου. Τούτου γενομένου, ἡ θέσις τῶν ὑπὸ στοιχ. Α'. Β'. καὶ Γ'. υποψηφίων δὲν μεταβάλλεται. Μένουσιν οὗτοι οὐ μόνον σὲμπληροῦντες τῶν ἀπαιτούμενων ἐλάχιστον ὅρον τῶν 800 ψήφων, ἀλλὰ καὶ σχετικῶς πλειονοψηφούντες τοῦ τελευταίου καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν μερίδα αὐτοῦ προσθήκην τῶν ἐξ ὅλων τῶν μερίδων ἀφαιρεθεισῶν 50 ψήφων. Ἀποδεικνύεται δὲ ἐκ τούτου ἀριθμητικῶς, ὅτι ἡ κατάχρησις, καὶ ἂν αὕτη διεπράχθη ἐπὶ τῶν καλπῶν τῶν τριῶν εἰρησθέντων υποψηφίων, εἰς αὐτὴν δὲν ὠφελήσεν αὐτοὺς, διότι καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 50 σφαιριδίων καὶ τὴν προσθήκην τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ὑπὲρ τοῦ ἀποτυγχάνοντος, οὗτοι μένουσι πάντοτε ὑπερτερούντες. Ἐπειδὴ δὲ μόνον ὁ ὑπὸ στοιχ. Α'. υποψήφιος ἐπιτρέσσεται ἐκ τῆς ὑπὲρ τοῦ Ε'. προσθήκης, ἡ ἀμφιβολία μένει μεταξύ τῶν δύο τούτων καὶ μεταξύ αὐτῶν ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογὴ, ἐν τῷ δήμῳ ἢ ἐν τοῖς δήμοις, ἐν οἷς διεπράχθη ἡ κατάχρησις.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀριθμητικῆς ταύτης πράξεως καὶ τῆς ἀσφαλούς τοῦ ἐξαγομένου αὐτῆς δὲν ὑπάρχει θεδαιῶς ἀμφιβολία τις. Μέσον δ' ἔτερον, πρὸς πλήρωσιν τοῦ καταλιμπανόμενου οὕτω κενοῦ δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς. Ἐδύνατο ἰσως νὰ εἴπῃ τις ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ τῆς ἐκλογῆς πράξις δὲν ἐκτελεῖται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἀφοῦ ἐν τῇ πρώτῃ μὲν ψηφοφορίᾳ ἦσαν πέντε οἱ ὑποψήφιοι, καὶ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου οἱ ψηφοφόροι διηρέθησαν, κατὰ τὸ φρόνημα αὐτῶν, μεταξύ τῶν υποψηφίων τούτων, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, δύο μόνον ὄντων τῶν υποψηφίων, οἱ ὑπὲρ τῶν τριῶν ἑτέρων ψηφίσαντες ἤδη ἐκλογεῖς θέλουσι προστεθῆ, ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου. Ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὕτη, ἰκανὴ θεδαιῶς, ἵνα ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην τῶν φρονούντων, ὅτι μία καὶ μόνη εἶναι ἡ πραγματικὴ καὶ φέρουσα ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀληθοῦς πολιτικῆς πάλιν ἐκλογῆς, ἡ γενικὴ, δὲν δύναται νὰ κατισχύσῃ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης, ἣν ἡ ἔλλειψις παντὸς ἑτέρου μέσου πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ ἐπιβάλλει. Ἀλλως τε, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἡ περίστασις αὕτη, εἰ μὴ οὐδαμῶς, σπανιώτατα ὅμως δύναται νὰ παρουσιασθῇ, ἐνεκα τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου λαμβανόμενων μέτρων, καὶ ἰδίως

ἐνεκεν ἐλλείψεως θετικῆς συμφέροντος ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας νοθεύσεως.

Ἐξηγήθησαν ἐν οἰκίᾳ τῷ ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι, ὧν ἐνεκεν τὸ νομοσχέδιον ἀπεδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ προσδιορισμοῦ κατωτάτου ὅρου πλειονοψηφίας, παρετέθησαν δὲ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς καθαρῶς σχετικῆς πλειονοψηφίας συνηγορούντων. Γενομένου δεκτοῦ τοῦ κατωτάτου ὅρου, εἰπετο νὰ κανονισθῶσι τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αὗτος δὲν ἔθελε πληρωθῇ. Καὶ περὶ τούτου προνοεῖ τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἀρθροῦ 59. Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην, ἐπελθούσης τοιαύτης περιπτώσεως, γίνεται ἐξ ὑπαρχῆς νέα ἐκλογὴ, ἥτις διατάσσεται 20 τοῦλάχιστον ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐπιτυχόντων.

Σπουδαίως ἐσυζητήθη ἐνταῦθα, ἂν ἔπρεπε νὰ ἐνεργῇται ἐξ ὑπαρχῆς νέα ἐκλογὴ, ἢ νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ ψηφοφορία μετὰ τῶν ἀποτυχόντων ἐκ τῶν ἀνακηρυχθέντων καὶ ψηφοφορηθέντων ὑποψηφίων. Ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης γνώμης μόνος συνέντευχεν ὁ λόγος τῆς ἐπιστεύσεως τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων. Οἱ ὑπὲρ αὐτῆς συνηγοροῦντες προέβαλλον, ὡς ἀρκεῖς, ὅτι ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ἐκλογὴ ἀπαιτεῖ χρονικὸν διάστημα 2 1/2 περίπου μηνῶν, καθ' ὃ δὲν εἶναι ὀρθόν οὐδὲ ὁ τόπος νὰ διατηρῇται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐκλογικῆς πάλης, οὐδὲ ἀπὸ τῆς βουλῆς νὰ ἐλλείπωσιν οἱ μὴ ἐκλεγθέντες βουλευταί, ὧν ὁ ἀριθμὸς δύναται ἰσως νὰ ᾖ σημαντικὸς. Ἀλλ' οἱ τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου παραδεκτὴν γενομένην ἐξ ὑπαρχῆς ἐκλογὴν ὑποστηρίζοντες ἐκέκθησαν, ὅτι ὁ μετὰ τῶν ἀπᾶξ ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων περιορισμὸς τῆς νέας ἐκλογῆς, περικλείων τοὺς ψηφοφόρους, ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν ἀποτυχόντων, ὅχι μόνον τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν δεσμεύει, ἀλλ' ἀνατρέπει ἀρδην τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ψηφοφορίας. Τῷ ὄντι ἡ πρώτη αὕτη ψηφοφορία ἀπέδειξεν, ὅτι μετὰ τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων, μόνον οἱ λαβόντες τὴν κατὰ νόμον πλειονοψηφίαν ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ἱκανοί, ὡς ἀντιπροσωπεύουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, οἱ δὲ λοιποὶ οὐχί. Ἐὰν ἐγίνετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἀμέσου ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας μετὰ τούτων, οἱ ἐκλογεῖς θὰ κατηναγκάζοντο νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μετὰ τῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἀπεδοκίμασαν ἐνῷ διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς γνώμης, ἥτις ἐπεκράτησεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δίδεται εἰς τοὺς ἐκλογεῖς πᾶσα ἐλευθερία, ἵνα προτείνωσι μετὰ τῶν συμπαλιτῶν αὐτῶν ἄλλους ὑποψη-

φίους, μὴ προταθέντας κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ἐκλογῇ, καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν πρότασιν τῶν ὑποψηφίων αὐτῆς, ἡ προτίμησις ἀνδρῶν, κεκτημένων ἀνωτέρων ἐπιρροῇ, ἐπιβάλλει πάντοτε τὴν ὑπὲρ τούτων παραίτησιν ἐτέρων, οἵτινες ἐν τῇ δευτέρᾳ δύνανται νὰ συγκεντρώσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰς πλείστας συμπαθείας, καὶ νὰ ὑπερτερῶσι κατὰ τὴν πιθανότητα τῆς ἐπιτυχίας πάντας τοὺς ἀποτυχόντας ὑποψηφίους τῆς πρώτης ἐκλογῆς.

Ὡς πρὸς τὴν νόμιμον πλειονοψηφίαν τῆς νέας ταύτης ἐκλογῆς ἐγένετο δεκτὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην προκύψας ἐλάχιστος ὅρος. Καὶ ἀποτελεῖ μὲν τὸ μέτρον τοῦτο προφανῆ ἀνισότητά, μετὰ τῶν κατὰ τὰς δύο ἐκλογὰς ἀγωνιζομένων, προσερχομένην ὡς ἐκ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ, δι' οὗ, ἐν τῷ συστήματι τοῦ ἐνιαίου τῆς ψῆφου, διαιροῦνται αἱ ψῆφοι τῶν ἐκλογέων. Ἀλλὰ πᾶν ἄλλο μέτρον ἔθελεν εἶναι ἀνεφάρμοστον. Ἡ δὲ νέα ἐκλογὴ θὰ ἀπέβαινε συνήθως ἀνευ ἀποτελέσματος, ἂν ἐγίνετο δεκτὸς ἐλάχιστος ὅρος, κανονιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων. Καθ' ὃ ἀνωτέρω εἶδομεν (ὄρα Κεφ. Γ') ὁ ἐλάχιστος ὅρος καταρτίζεται ἐκ τῆς διαίρεσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζητούμενων βουλευτῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων· συνίσταται δὲ εἰς τὸ ἡμῖς πλέον ἐνός τοῦ πηλίκου τῆς διαίρεσεως ταύτης. Ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ βάσει, ἐν τῇ νομῇ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὅπου οἱ ψηφοφόροι ὑπελογίσθησαν εἰς 20,934, οἱ δὲ ζητούμενοι βουλευταὶ εἰς 13, ὁ μέσος ὅρος συνίσταται εἰς 807. Ἄν ἡ αὕτη εἰσὶς ἐτράπετο ἐν τῇ νέᾳ ἐκλογῇ, τῇ πρὸς πληρώσιν μεινῶσιν κενῶν θέσεων, αἱ μείνας δὲ αὐταιθέσεις ἦτον ὅπως συνήθως θὰ ἦναι, ὀλίγαι, ὁ ἀνώτατος ὅρος, ὅστις ἔθελεν ἀπικτηθῇ, θὰ ἦτο ἀπραγματοποίητος. Ὑποθέτομεν δὲ τὺς ζητούμενους ἐν τῇ νέᾳ ἐκλογῇ βουλευτάς. Ὑποθέτομεν ἐπίσης, ὅτι ἀντὶ τῶν 20,934 ἐκλογέων ἐψηφοφόρησαν ἐν ταύτῃ 16,000. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει, ὁ μέσος ὅρος θὰ ἦτο 4001, ὃν οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων θὰ εἶδοντο νὰ ἐκπληρώσῃ. Τούτου ἐνεκα, καὶ ἐπειδὴ ἄλλη εἰσὶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ, τὸ νομοσχέδιον παρεδέχθη τὸν ἐν τῇ τρίτῃ ἐκλογῇ προκύψαντα ἐλάχιστον ὅρον, ὡς καθίστησιν ἀναντιρρήτως ἀποτελεσματικὴν τὴν νέαν ψηφοφορίαν, καὶ προλαμβάνει ἀσφαλῶς ἑτέραν ἐπαναλήψιν τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ αὐταὶ σκέψεις ὑπηγόρευσαν τὴν παραδοχὴν τοῦ ἰδίου ἐλάχιστου ὅρου, καὶ ἐν ταῖς πρὸς ἀντικατάστασιν ἀποβίωσαν.

τος, παραιτηθέντος ή άλλως απολέσαντος τήν θέσιν του βουλευτου, ως και κατά τήν επανάληψιν ακυρωθείσης εκλογής.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου προπαρασκευασθέν ἐκλογικὸν νομοσχέδιον. Αἱ ἀρχαί, ἐφ' ὧν στηρίζεται, εἶναι ὁμολογουμένως ὀρθαί, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσδοκῶνται λίαν εὐάρεστα. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐξηγήθησαν οἱ λόγοι, οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν παραδοχὴν τῶν νέων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου βάσεων, καὶ ἀνεπτύχθησαν αἱ σκέψεις, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἐλπίς καθολικῆς τινος βελτιώσεως τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Ὁ παρὼν χρόνος εἶναι, ὡς ἀρχόμενοι εἶπομεν, ὁ καταλληλότερος πρὸς ἐρευνᾶν καὶ μελέτην τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου, καὶ εἰς βήματα τοῦ τόπου συμφέροντα ἀφορώντος ζητήματος. Οἱ περὶ τὰ πολιτικὰ τοῦ τόπου ασχολούμενοι, οἱ τὸ δυσάρεστον τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως κατανοοῦντες καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας αὐτῆς σκεπτόμενοι, οἱ δημοσιογράφοι, πάντες ἐν γένει οἱ φρονῶντες, ὅτι ἡ τήρησις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν θεσμῶν ἀποτελοῦσι τὸν ἀπαραίτητον ὅρον τῆς πολιτικῆς ἡμῶν υπάρξεως, θέλουσιν ἐπωφεληθῆ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, τῆς ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Κουμουνδούρου διδομένης ἀφορμῆς, ὅπως συζητήσωσι τὰς βάσεις καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ προτεινομένου συστήματος, ἐπιβεβαιώσωσι τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, ἀνακαλύψωσι τὰς τυχόν ἐνυπαρχούσας ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἐλλείψεις, καὶ συντελέσωσιν οὕτως, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς δημοσίας γνώμης, ἐπὶ ἀντικειμένου, ἐνδιαφέροντος πάντα πολίτην, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν μελέτην τῶν συναφῶν πρὸς τοῦτο σπουδαίων ζητημάτων, ἐφ' ὧν θέλει προκληθῆ ὡς ἐλπίζομεν, ἡ προσοχὴ τοῦ Κοινοβουλίου. »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀνέθετο τῷ προέδρῳ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς πρὸς προεξέτασιν αὐτῆς.

Μεθ' ἧς ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλες ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριχωνίας καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ε. Βιρβίλλας.
Αρ. Κοντογούρης
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 13 Φεβρουαρίου 1874.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, συνεκλήθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐγένετο κατόπιν δεκτὸν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀρχὴν, ἀρθρον καὶ σύνολον, τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε.

Εἰσήχθη εἰς αὐτὸ πρότασις νόμου περὶ ἐπιβολῆς ποινῶν εἰς τὸν δημοσίον λειτουργὸν τὸν εἰσπράττοντα ἐναντίον τοῦ 60 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος δημοσία ἔσοδα κλπ. ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Μεσσηνίας σταλείσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔγρουσα ὡς ἑξῆς:

α' Ἄρθρον 1. Ὁ δημοσίος λειτουργός, ὅστις κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Συντάγματος ἤθελεν ἐνεργῆσαι ἢ διατάξει εἰσπραξὶν δημοσίων ἐσόδων, ἢ πληρωμὴν δημοσίων ἐξόδων ἀναγομένων εἰς ἔτος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμός, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ μὲ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τρία ἔτη· τὰ δὲ πληρωθέντα καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος καὶ διατάξαντος τὴν πληρωμὴν.

Ἡ χρῆσις διαίων μετρῶν πρὸς εἰσπραξὶν τοιούτων ἐσόδων θεωρεῖται ὡς ἐκδίασις καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 2. Πᾶς πολίτης, παρ' οὗ εἰσπραχθῆσαν ἔσοδα κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ δικαστικῶς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν. Τὰ οὕτως εἰσπραχθέντα ἐξαλείφονται τῶν δημοσίων βιβλίων καὶ δὲν δύνανται οὔτε μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ζητηθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἐφαρμόζονται, 1) ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν, ὅσαι μετὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἤθελον ἐπιτραπῆ δι' ἐιδικοῦ νόμου, καὶ 2) ἐάν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπέλθῃ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἀρνηθῇ δὲ αὕτη τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1874.

Οἱ βουλευταὶ

Α. Κουμουνδούρος, Σ. Σωτηρόπουλος. »

Ἀναγγεῖλεν ἐπομένως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδέχθη νὰ χρηργήσῃ εἰς τὸ δημόσιον 2 1/2

εκατομμύρια δραγμῶν ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 0|0 καὶ ἐπ' ἀνοικτῇ λογαριασμῇ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ὑπὸ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ αἰτηθείσας πληροφορίες περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἶπεν ὅτι αὗται εὐρίσκονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῷ ὑποβληθέντι ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Τριγωνίης συζήτησις, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσις τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπικυρωτικὴ καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς μειοψηφίας ἀκυρωτικὴ ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀμβρακίας καὶ ἐπιφυλακτικὴ ὡς πρὸς τοὺς ὑπολοίπους.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ τὰς γενομένας στρατιωτικὰς ἐπεμβάσεις καὶ τὴν νόθευσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀμβρακίας. Ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν τοὺς προαληθείαντας, καθόσον αἱ αἰτιάσεις καὶ τὰ παράπανα τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν στηρίζονται ἐπ' οὐδενὸς λόγου ἀποχωρῶντος, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέφερεν ὅτι ἐν τῷ προαυτίῳ τοῦ Βουλευτηρίου ἔλαβε χώραν συμπλοκὴ τις καθ' ἣν προσεβλήθησαν τινὰ πρόσωπα καὶ ἐζήτησε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ δέουσα περὶ τῶν διατρεζάντων ἀνάγκη. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία παρούσα θέλει θεταίως ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα καὶ ὑποβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπιβεβαιώσαντος δὲ τοῦτο καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ ἀστυνομικὴ τοῦ κυρίου προέδρου τῆς Βουλῆς ἐξουσία ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ προαυτίον τοῦ Βουλευτηρίου μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς θύρας, ἡ δὲ φρουρὰρχος Ἀθηνῶν ὑπάγεται ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Τεθέντος κατόπιν τοῦ θέματος περὶ τοῦ ἄκυρου τῆς ἐκλογῆς τῶν δῆμων Παμφίας, Ἀμβρακίας καὶ Θέρμου, ἡ Βουλὴ κινήθη δι' ἀναστάσεως ἀλλὰ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ρούκη καὶ Ἀθ. Πετιμεζῆ, κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν δῆμων Θέρμου, Παμφίας καὶ Ἀμβρακίας, ναὶ ἢ ὀχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἰω. Ζερβᾶς	
Α. Μιχαλόπουλος		Δ. Βουλπιώτης	
Σπυρ. Ασγιωτατίδης	Ο	Κ. Γιολδάσης	Ο
Ἰω. Κυριακὸς	Ν	Δ. Δημητριάδης	
Μ. Καίρης Ὀρφανός	Ο	Τ. Κουτρουβίλης	
Νικὼλ. Α. Μαυροκορδάτος		Κωνστ. Λομβάρδος	Ν
Νικὼλ. Δ. Τσιώκης	Ν	Νικὼλ. Ε. Λούντζης	Ν
Ἀνδρ. Δανόπουλος	Ν	Διον. Κολυβάς	Ν
Λεων. Βούλγαρης		Ἰω. Νέγκας	Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ο	Ἀνδρ. Γαίτας Φωσκάκης	Ν
Σκαρλ. Σούτσος	Ν	Στέρ. Στεφανόπουλος	Ν
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ο	Ἀνδρ. Λούγερινός	Ν
Στυλ. Κολιάτσος	Ν	Χρ. Στεριόπουλος	
Περ. Πετρίκης	Ν	Λύγερ. Πετραλίας	Ο
Δημ. Ράλλης	Ν	Θ. Δαραλέξης	Ν
Ἀθ. Ἰσκος	Ν	Α. Κατοίνας	Ο
Κ. Στράτος	Ο	Ἀναγν. Δημητρίου	Ο
Δημήτρ. Γρίβας	Ο	Δημ. Κλίμακας	Ν
Γ. Γεωργαντάς	Ο	Ἀντ. Λιγυράδης	
Χρ. Κατσικογιάννης	Ο	Γερ. Βαλλιάνος	Ν
Γ. Πλαπούτας	Ν	Ἀριστομένης Βαλέττας	Ο
Θ. Δηγιγιάννης	Ν	Βαρθολαίγος Πήλλικας	
Β. Κ. Νικολόπουλος		Κωνστ. Πεταλλάς	Ο
Ἰω. Α. Διληγιάννης		Ἀθαν. Γ. Πετιμεζῆς	Ν
Γ. Λαδόπουλος	Ν	Θρ. Α. Ζαίτης	Ν
Ἀντ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος	Ν
Κ. Κοσσονάκης		Ἀθαν. Η. Πετιμεζῆς	Ν
Λεων. Πετροπουλάκης	Ο	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος	Ν
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	Ο	Περ. Μαυρουχάκης	Ν
Ἰω. Σαράκας	Ο	Κωνστ. Φλέσσας	Ο
Ἀριστ. Αἰδωρίκης		Σταῦρος Οἰκονομόπουλος	Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰω. Τζιώτης	Ν
Ἰω. Καπιτσίνης	Ν	Γ. Καραβᾶς	
Γ. Μίλησης	Ν	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος	Ν

Κωνστ. Π. Οικονόμου Ο	Βασίλειος Μπούντουνας Ο
Ιω. Χωρεπισκοπίδης	Αλέξ. Βάσσος Ο
Ιω. Αντωνιάδης Ο	Γ. Μαλέας Ο
Ν. Βασιλάκης Ν	Σπυρ. Ζερβός Ο
Αθ. Παρμιθιώτης	Γεο. Ζωγιάς Ν
Δημ. Λοράνδος Ν	Νικόλ. Παγκράτης Ν
Αναστ. Δημητριάδης Ο	Έπαμ. Δεληγεώργης Ο
Ιω. Δεληγιάννης	Σταμ. Μακρής Ο
Ιω. Ιωάννου	Αλ. Κουμουνοδούρος Ν
Γεώργ. Κούστας Ο	Σπ. Αντωνόπουλος Ο
Άριστ. Μεντζελοπούλος	Π. Μπούτος
Νικόλ. Μηλιαρίσης Ν	Α. Κυριακίδης Ο
Μ. Ίγγλίσκος Ν	Γ. Προβελέγιος
Σπ. Μοντεσάντος Μπουλιλάς Ο	Μιχ. Δαμηράκης Ν
Άγαμ. Μεταξάς Ο	Ν. Χατζόπουλος Ο
Κοσμ. Πανάρετος Ν	Κ. Κρίσπης Ν
Αναστ. Βαρδαρίγος Ο	Ν. Φαρμάκης
Δημ. Ραπτάκης Ν	Ν. Καναβός Ο
Θ. Θερμογιάννης Ν	Μ. Βότσορης Ο
Α. Σαρρηγιάννης Ν	Κ. Ευθυμιόπουλος Ο
Κ. Κωτσικόπουλος Ν	Π. Ιατρού
Γ. Βακαλόπουλος Ο	Αλ. Πετσάλης Ν
Ν. Λεώπουλος Ο	Έπαμ. Βιρβίλης Ν
Ιω. Βελασόπουλος	Δημήτριος Σαράδας
Λεων. Μαυρομιχάλης Ν	Π. Λεωτσάκος Ο
Νικήτ. Βερβιτσιώτης Ν	Ιω. Μαυρομιχάλης Ν
Αναστ. Κορφωτιάκης	Πέτρος Μαυρομιχάλης Ν
Αντ. Γεωργαντάς Ο	Χ. Καναλλόπουλος
Γ. Λάπας Ο	Αντ. Οικονομόπουλος Ο
Σπ. Βαλαωρίτης Ο	Άγαμ. Χριστόπουλος Ν
Άγγ. Φ. Καλκάνης Ο	Πολ. Κωσταντάς Ν
Ιω. Σ. Χαλκιάς	Αναστ. Τρύφνης Ο
Αρ. Ρούκης Ο	Θεόδ. Ρωμαίος Ν
Αλ. Παπαλουκάς Ο	Μιχ. Χαριτάτος Ο
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος Ν	Θθ. Πυλαρινός Ο
Χρ. Χρηστόπουλος Ν	Διον. Δελλαπάρτας
Φίλιππος Βαρόγλης Ν	Γ. Κάγκας
Άριστιδης Σακελλαρόπουλος Ο	Ευθ. Κεχαγιιάς Ν
Δημ. Ζέγγελας Ο	Π. Τζαμάλης Ο
Ηλ. Φλέσσας Ο	Α. Καραλίδης Ν

Θ. Κανακάρης Ο	Γρηγ. Μαυρομαρξ Ο
Αρ. Μπουκαούρης Ο	Γ. Γεωργακόπουλος Ν
Αρ. Κοντογούρης Ν	Θ. Αναστασόπουλος Ν
Π. Χαλκικόπουλος Ο	Σ. Σωτηρόπουλος Ν
Εύστ. Ήλιοπούλης Ο	
Ν. Κεράπαυλος	Γ. Στάικος Ν
Αθ. Μισυρλής Ν	Ιω. Δροσινός Ο
Δημ. Τριγγέτας	Σταμ. Κορυζής Ν
Γερ. Κόκαϊνος Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης
Γ. Δελλαπάρτας Ο	Θ. Γαίλας Ν
Ιω. Δεσταύνης Ο	Θ. Θιοδωράκης Ν
Ιω. Δουλιδής Ο	Θεμ. Παπακώστας Ο
Κ. Επιφανίου Ο	Ιω. Χατζίσκος Ν
Α. Ι. Κουνουπιώτης	Δημ. Τσιριμώκος Ν
Ανδρ. Μανούσος Ν	Κ. Δωδοσυνιώτης Ο
Δημ. Χρηστίδης Ο	
Ν. Σουτσός Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης Ο
Κ. Πλατύς	Δημ. Ν. Κριεζώτης
Γ. Μπούμπολης Ν	Γεώργιος Τ. Θωμάς Ο
Ιω. Ζαλλώνης	Ν. Άγγελικαράς Ο
Δ. Δρόσος Ο	Μιλτ. Κ. Κανακάρης Ν

Του προέδρου απαγγείλαντος ότι εκ των 149 βουλευτών 75 εκηρύχθησαν υπέρ του άκυρου της εκλογής 74 δὲ υπέρ του έγκυρου, αναστάς εἰς τῶν βουλευτῶν εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει απόλυτος πλειονάφηρία, ἄτε τινῶν βουλευτῶν εὐρισκομένων ἐν τοῖς δωματίοις οἵτινες προστιθέμενοι ἐπηρεάζουσι τὸ ἀποτέλεσμα.

Μετὰ μακράν συζήτησιν καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριζαν τὴν πρότασιν ταύτην, ἕτεροι δὲ ἐσχυρίσθησαν ὅτι οἱ ἐν τοῖς δωματίοις εὐρισκόμενοι, κατὰ τὸν κανονισμόν, θεωροῦνται παρόντες μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀπαρτίαν, δὲν θεωροῦνται ὅμως καὶ ὡς μέτεχοντες τῆς ψηφοφορίας, ὁ πρόεδρος ἔθετο ὡς θέμα ἂν ἦναι έγκυρος ἡ ἄρτι γενομένη ψηφοφορία. Γενομένης δ' ἐπὶ τούτῳ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τῇ ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν Α. Ρούκη καὶ Ι. Μαυρομιχάλη, ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὸ έγκυρον τῆς ψηφοφορίας διὰ ψήφων 80 κατὰ 72, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀνύρου τῆς ἐκλογῆς τῶν δέμων ὤρου, Παμφίας καὶ Ἀμφορακίας, ναι ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Γ. Μίλητος	N
Α. Μιχαλόπουλος		Ιω. Ζέρβας	
Σπύρ. Λογιωτατίδης	O	Δ. Βουλπιώτης	
Ιω. Κυριακός	N	Κ. Γιολδάσης	O
Μ. Καζής Ὁρφανός	O	Δ. Δημητριάδης	
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος		Τ. Κουτρουβέλης	
Νικόλ. Δ. Τσώκης	N	Κωνστ. Λομβάρδος	N
Ἄνδρ. Δανόπουλος	N	Νικόλ. Ε. Λοῦτζης	N
Λεων. Βούλγαρης		Διον. Καλλιγδάς	N
Δημ. Καλλιφρονᾶς	O	Ιω. Νέγκας	N
Σκαρλ. Σούτσος	N	Ἄνδρ. Γαῖτας Φωσκάδης	N
Ὁθων. Μακρυγιάννης	O	Στέφ. Στεφάνοπουλος	N
Στυλ. Κολιάτσος	N	Ἄνδρ. Αὔγεινός	N
Περικλῆς Πετράκης	N	Χρ. Στεριόπουλος	
Δημ. Ράλλης	N	Αὔγερ. Πατραλῖας	O
Ἀθ. Ἰσάκος	N	Θ. Αραλῆζης	N
Κ. Στράτος	O	Α. Κατσίνης	O
Δημήτρ. Γρίδας	O	Ἀναγν. Δημητρίου	N
Γ. Γεωργιάδης	O	Δημ. Κλίμακας	N
Χρ. Κατσιογιάννης	O	Ἀντ. Λαγκαδᾶς	
Γ. Πλαπούτας	N	Γερ. Βαλλιάνος	N
Θ. Δηλιγιάννης	N	Ἀριστομένης Βαλέτας	O
Β. Νικολόπουλος		Βαρβαρίγος Πήλλιος	
Ιω. Δηλιγιάννης		Κύστ. Πεταλλᾶς	O
Γ. Αλδόπουλος	N	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς	N
Α. Ἀντωνόπουλος	N	Θρ. Α. Ζαῖτης	N
Κ. Κοσσονάκος		Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος	N
Λεων. Πετροπουλάκης	O	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς	N
Ιω. Γ. Ανδρίτσου	O	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος	N
Ιω. Σαφάκης	O	Περ. Μαυρομιχάλης	N
Ἀριστομ. Λιδωρίδης		Κωνστ. Φλέσας	O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Σταύρος Οἰκονομόπουλος	O
Ιω. Καπιτσίνης	N	Ιω. Τζιώτης	N

Γ. Καραβᾶς		Δημ. Ζέγγελης	O
Ἀλεξ. Κοντόσταυλος	N	Ἡλ. Φλέσας	O
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου	O	Βασίλ. Μπουντουνας	O
Ιω. Χωρεπισκοπίδης		Γ. Μαλέας	O
Ιωάν. Ἀντωνιάδης	O	Ἀλεξ. Βάτσος	O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλίου	N	Σπύρ. Ζερβός	O
Ἀθαν. Παραμυθιώτης		Γερ. Ζωχίδης	N
Δημ. Λοράνδος	N	Νικ. Παγκράτης	N
Ἀναστ. Δημητριάδης	O	Ἐπ. Δεληγεώργης	O
Ιω. Δηλιγιάννης		Σταμ. Μακρῆς	O
Ιω. Ιωάννου		Ἀλ. Κουμουνδούρος	N
Γεώργ. Κούστας	O	Σπ. Ἀντωνόπουλος	O
Ἀριστ. Μεντζιλόπουλος		Π. Μπούτος	
Νικόλ. Μηλιαρέσης	N	Δ. Κυριακίδης	O
Μ. Ἰγγλέσης	N	Γ. Προδελέγιος	O
Σ. Μονεσσάντος Μπουλιᾶς	O	Μιχ. Δαμηράλης	N
Ἀγαμ. Μεταξᾶς	O	Ν. Χατζόπουλος	O
Κοσμ. Πανάρετος	N	Κ. Κρίσπης	N
Ἀναστ. Βαρβαρίγος	O	Ν. Φαρμάκης	
Δημ. Ῥαπτάκης	N	Ν. Καναβός	O
Θ. Θεριογιάννης	N	Μ. Βότσαρης	O
Δ. Σαββηγιάννης	N	Κ. Βυθ. Μυρόπουλος	O
Κ. Κατσιόπουλος	N	Π. Ιατρού	
Γ. Βακαλόπουλος	O	Ἀλ. Πετσάλης	N
Ν. Λεώπουλος	O	Ἐπαμ. Βερβίλης	N
Ιω. Βαλασόπουλος	N	Δημ. Σαράδας	
Λεων. Μαυρομιχάλης	N	Π. Λεωτσάκος	
Νικητάς Βαρβιτσιώτης	N	Ιω. Μαυρομιχάλης	N
Ἀναστ. Κορριωτάκης		Πέτρος Μαυρομιχάλης	N
Ἀντ. Γεωργαντιδῆς	O	Χ. Κανελλόπουλος	
Γ. Λάπας	O	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος	O
Σπ. Βιλαχωρίτης	O	Ἀγαμ. Χριστόπουλος	N
Ἀγγ. Φ. Καλκάνης	O	Πολ. Κωσταντᾶς	N
Ιωάν. Σ. Χαλκικῆς	O	Ἀναστ. Τρύφωνας	O
Ἀρ. Ροῖκης	O	Θεόδ. Ρωμαιοῦς	N
Ἀλ. Παπαλουκάς	O	Μιχ. Χαριτάτος	O
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος	N	Ὁθ. Πυλαρινός	O
Χρ. Χρηστόπουλος	N	Διον. Διλλαπέρτας	
Φίλιππος Βάρβογλης	N	Γ. Κάγκας	
Ἀριστείδ. Σκελλερόπουλος	O	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N

Α. Καραλίδανος	Ν	Δ. Δρόσος	Ο
Π. Τζαμάλας	Ο	Γρηγ. Μαυρομαράς	Ο
Θ. Κανακάρης	Ο	Γ. Γεωργακόπουλος	Ν
Αρ. Μπουκαούρης		Θ. Αναστασόπουλος	Ν
Αρ. Κοντογούρης	Ν	Σ. Σωτηρόπουλος	Ν
Π. Χαλκιδόπουλος	Ο		
Ευστ. Ηλιόπουλος	Ο	Γ. Σταΐκος	Ν
Ν. Καραπάουλος		Ιω. Δροσινός	Ο
Αθ. Μισυρλής	Ν	Σταμ. Κορυζής	Ν
Δημ. Τριγγέτας	Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης	
Γ. Κόκκινος	Ο	Θ. Γκίκας	Ν
Γ. Διλλαπόρτας	Ο	Θ. Θεοδοζάκης	Ν
Ιω. Δεστούνης	Ο	Θιμ. Παπακώστας	Ο
Ιω. Δουλίδης	Ο	Ιω. Χατζίσκος	Ν
Κ. Επισφάνιου	Ο	Δημ. Τσιριμώκος	Ν
Α. Ι. Κουντουριώτης		Κ. Δουδουνιώτης	Ο
Α. Δρ. Μανούσοι	Ν		
Δημ. Χρηστίδης	Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης	Ν
Ν. Σουτσός	Ο	Δημ. Ν. Κριζώτης	
Κ. Πλατὺς		Γεώργ. Τ. Θωμάς	Ν
Γ. Μπούμπουλης	Ν	Ν. Ἀγγελικάρας	
Ιω. Ζαλλώνης		Μιλτ. Κ. Κανάρης	Ν

Ἐπομένως ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν δέμων Παμφίας, Ἀμβρακίας καὶ Θέρμου καὶ ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς· κατόπιν δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀγρινίου.

Μεθ' οὗ ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ γ' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Αρ. Κοντογούρης
Ι. Νέγκας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 14 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου καὶ ἐγένετο δεκτὴν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς γ' συζήτησιν, ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον μόνον.

« Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε. χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσης ἰση μετὰ δύο δωδεκατημόρια τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1874. »

Τοῦ προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι εἶναι ἀνάγκη σήμερον νὰ ἀνγνωσθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσι τὰ πρακτικὰ καθ' ὅσον αὐριον δὲν θέλει εἰσθαι συνεδρίασις, συναινέσας τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη αὐθωρεὶ καὶ ἐπικυρώθη τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν.

Ὁ πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Ι. Νέγκας,

Α. Κοντογούρης.

Τῆς συνεδριάσεως ἐξακολουθήσεως, βουλευτὴς τις ἐκ Παρνασσίδος ἐπρότεινε ὥπως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καταθέσῃ πῖνακα τῶν ἐνταλμάτων τῆς δημοσίας ασφαλείας καὶ τῶν βοηθημάτων τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, ἵνα λάβῃ καὶ ταῦτα ὑπ' ὅψιν ἡ ἐκλεχθεῖσα ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ἕτερος δὲ βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου ἀντεπρότεινε νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865, πρὸς ἐλεγχον καὶ τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων.

Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ἐπῆλθε συζήτησις καθ' ἣν ὁ μὲν πρῶτος πρωθυπουργὸς ὑπερασπίσθη τὴν ἐπὶ τῆς ὑπουργείας αὐτοῦ διαχείρισιν, ὁ δὲ ἐκ Παρνασσίδος βουλευτὴς ἐπρότεινε τὸ ἀπαράδεκτον τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτοῦ, διότι αἱ παρελθούσαι Βουλαι ἐξήντησαν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου καὶ δὲν δύναται πλέον τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ ἐπανελθῇ, ἕτερος δὲ ἰσχυρίσθη ὅτι καὶ ἡ προκατόχος Κυβέρνησις ἀπῆλause κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινός ὅτι ἡ προκειμένη συζήτησις εἶναι πρόωρος καὶ ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα θέλουσι λυθῆ κατὰ τὴν οὐσιαστικὴν αὐτῶν συζήτησιν, μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα ἀναφορά τοῦ ἐκ Κορινθίας βουλευτοῦ Α.

Μεντζελοπούλου, αϊτουμένον μηνιαίαν άδειαν άπουσίας, ήν ή Βουλή έγορήγησεν.

Εισήχθη κατόπιν υπό του επί των Οικονομικών ύπουργού Νομοσχέδιον περί φορολογίας των ζώων και μελισσών διά τή έτος 1874, όπερ ή Βουλή θεωρήσασα κατεπέμψεν παρεδέρχθη εις Α'. ανάγνωσιν κατ' άρχήν, άρθρον και σύνολον, και μετά την τύπωσιν και διανομήν αύτου νά έγγραφῶ έν τῇ ήμερησία διατάξει· έχει δέ ως εξής·

«Πρός την Βουλήν.

Λαμβάνω την τιμήν νά εισαγάγω εις την επιψήφισιν της Βουλής τό Νομοσχέδιον περί φορολογίας των ζώων και μελισσών διά τό ένεστώς έτος, και παρακαλώ την Βουλήν νά ψηφίση αύτό κατά προτίμησιν, καθόσον επίκειται ή θεθαίωσις του φόρου αύτου.

Αθήναι, 14 Φεβρουαρίου 1874.

Ο Ύπουργός των Οικονομικών
Βουλευτής Έπιθ. Αιμηνάς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περί φορολογίας των ζώων και μελισσών διά τό έτος 1874.

Άρθρον 1. Ο επί των ζώων φόρος και των μελισσών διά τό ένεστώς έτος 1874 προσδιορίζεται·

- 1) Επί των αίων και προβάτων πρὸς λεπτά 30 κατά κεφαλήν.
- 2) Επί των όνων πρὸς λεπτά 70 κατά κεφαλήν.
- 3) Επί των μεγάλων ζώων και χοίρων πρὸς δραχ. 1 και λεπτά 20 κατά κεφαλήν.
- 4) Επί των μελισσών πρὸς λεπτά 25 κατά κυψέλην.

Άρθρον 2. Δέν υπάγονται εις φόρον·

- 1) Τά θηλάζοντα των αίων, προβάτων και χοίρων.
- 2) Οι πῶλοι των όνων, ίππων, καμήλων, οι μόσχαι των βοών και των βουβάλων μέχρις ηλικίας δύο έτών, συμπεπληρωμένων, είτε θηλαζόντων είτε όχι.
- 3) Τά άροτριώντα ζῆνη έν γένει.
- 4) Είς οικόσιτος χοίρος δι' έκάστην οικογένειαν, όπου και άν διατίθεται.
- 5) Τά ζῶα έν γένει και τά μελίσσια των Ιονίων νήσων.

Άρθρον 3. Ο αριθμός των συνοδευόντων την επί της άπα-

ριθμήσεως οικονομικών υπάλληλων ύπλοφόρων κανονίζεται από τό ύπουργείον των Οικονομικών.

Ο δήμαρχος παραπέμπων τά στελέχη δηλώσων, όφείλει νά διορίζη και καινοποιή ταύτοχρόνως εις τήν έφορον, τόν δημαρχικόν πάρεδρον ή τόν δημοτικόν σύμβουλον, όστις μέλλει νά συμπράξη εις την άπαριθμησιν κατά τό άρθρον 6 του ΓΜ. Νόμου.

Εάν ο δήμαρχος άμελήσῃ νά κάμῃ τήν γνωστοποίησιν, ή ο διορισθείς δημοτικός υπάλληλος άρνηθῇ ή αναβάλῃ τήν σύμπράξιν του, ο έφορος ή ο αντιπρόσωπός του προβαίνει εις την άπαριθμησιν.

Τά πρωτόκολλα της άπαριθμήσεως ύπογεγραμμένα παρά του οικονομικού έφόρου ή του αντιπροσώπου του, δύω έκ των παρακολουθούντων ύπλοφόρων, του συμπράττοντος δημοτικού υπάλληλου και του κτηνοτρόφου ή μελισσοκόμου, έχουσιν ισχύν δημοσίου έγγράφου και εκτελούνται διοικητικώς καθόσον άφορά τόν άπλουν φόρον και τά έξοδα της άπαριθμήσεως.

Εάν ο κτηνοτρόφος ή ο μελισσοκόμος ήναι άγράμματος, τόσον δέ ούτοι καθώς και ο συμπράττων δημοτικός υπάλληλος άρνηθῶσι νά ύπογράψωσι, γίνεται περί τούτου μνεία εις τό πρωτόκολλον.

Άρθρον 4. Ο δήμαρχος τιμωρείται με πειθαρχικήν ποινήν δραχμών 100—300, επιβαλλομένην υπό του ύπουργού των Οικονομικών, εάν δέν διορίσῃ τόν συμπράκτορα δημοτικόν υπάλληλον, κατά τάς διατάξεις του προηγουμένου άρθρου· εις τήν αύτήν ποινήν υπάγεται και ο δημοτικός υπάλληλος, εάν άρνηθῇ νά συμπράξη εις την άπαριθμησιν.

Άρθρον 5. Αί αντίδικήσους εις τόν παρόντα νόμον διατάξεις άκυροῦνται.

Ο επί των Οικονομικών ύπουργός
Βουλευτής Έπιθαύρου Αιμηνάς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Β

Του προέδρου καταλιπόντος τήν έδραν, ανήλθεν ο αντιπρόεδρος Δ. Τσιριμώκος. Αναγγέλλας δέ ότι αντικείμενον της ήμερησίας διατάξεως είναι ή εκλογή των επιτροπών, κατά τόν κανονισμόν, παρετέθησαν επί τούτω αι κάλπαι και ήρξατο ή εκλογή υπό τήν επιτήρησιν του αντιπροέδρου Ν. Τσώκρη και των βουλευτών Στ. Κολιάτσου και Δ. Κυριακίδου.

Ακολουθῶς αριθμηθέντων και αντιπαραβληθέντων των ψηφισμάτων (Πρακτικά Βουλής Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 7

φροδελτίων και ισარიθμων προς τα σφαιρίδια εύρεθέντων, ήτοι εν όλω 156, ήρξατο ή διαλογή υπό την επίβλεψιν των αὐτῶν βουλευτῶν. Ταύτης δὲ περαιωθείσης καταλαβὼν πάλιν τὴν ἔδραν ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα, παρατηρήσας ὅτι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς μειοψηφίας τινὲς ἐλαχον ισარიθμων ψήφων εἰς διαφόρους ἐπιτροπὰς, θέλει γίνεαι κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν κλήρωσις τῶν τοιούτων, ὅπως ἀποτελεσθῇ πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν.

Ἀναγγείλας δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συνεδριάσει τὴν προσεχῆ δευτέραν, ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου ἡμερησίας διατάξεως, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περί ὥραν 4 M. M.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἀρ. Κοντογούρης,
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 18 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περί ὥραν 1 M. M. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδρίᾳ ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν ἐπλήθην ἰσότηρία μεταξὺ μελῶν τινῶν τῆς μειοψηφίας, ἐγένετο κλήρωσις ἐπὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Τσιώρη ἀντιπροέδρου καὶ Χ. Κατσιμογιάννη ἐξ ὧν ἀνεδείχθησαν. Ἐπὶ μὲν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς οἱ κ. Ν. Χατζόπουλος, Δ. Ζέγγελος, Ν. Λεώπουλος καὶ Σταυρ. Οἰκονομόπουλος. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Τ. Κουτρουβάλης, Σπ. Ζερβός καὶ Α. Βάσσος. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γ. Μαυρομαρᾶς, Εὐστ. Ἡλιόπουλος καὶ Χ. Κανελλόπουλος. Ἐπὶ τῆς Γεωργίας Γ. Γεροθανάσης, Α. Τρύφωνας καὶ Α. Παπαλουκάς. Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ν. Καναβός, Ι. Ζέρβας καὶ Ι. Δροσινός. Ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Σ. Λογιοτατίδης, Α. Σακελλαρόπουλος καὶ Α. Τρύφωνας. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μ. Χαριτάτος, Βαρβαρῆγος Πάλλας καὶ Κ. Ἐπιφανείου. Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Δ. Βουλιπύτης καὶ Α. Δημητριάδης. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γ. Ὠωμάς, Α. Πετροπουλάκης καὶ Μ. Βότσαρης. Ἐπὶ τῶν Ἐξω-

τερικῶν Σπ. Βαλαωρίτης καὶ Ὁθ. Πυλαρινός. Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Γ. Κούστας, Δ. Δελαπόρτας καὶ Ι. Σαράκας. Ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς Α. Πετραλιάς καὶ Η. Φλίσσας. Οὗτοι δὲ αἱ ἐπιτροπαὶ κατηρτίσθησαν ὡς ἑξῆς.

Ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β. Σύνοδον
τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Α'. Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

1) Θεοδ. Δηλιγιάννης, 2) Σωτ. Σωτηρόπουλος, 3) Εὐθ. Κεχαγιᾶς, 4) Θ. Δαραλέζης, 5) Ν. Μαυροκορδάτος, 6) Γ. Μπούμπουλης, 7) Πέτρ. Μαυρομιχάλης, 8) Στέφ. Στεφανόπουλος, 9) Ν. Βασιλάκης, 10) Ν. Λούντζης, 11) Α. Διαμαντόπουλος, 12) Γ. Ζωχιός, 13) Θ. Γκίνας, 14) Κ. Κατσικόπουλος, 15) Ἀρ. Βαλέττας, 16) Ν. Σούτσος, 17) Ὁθ. Μακρυγιάννης, 18) Ν. Λεώπουλος, 19) Ν. Χατζόπουλος, 20) Δ. Ζέγγελος, 21) Στ. Οἰκονομόπουλος.

Β'. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Σωτ. Σωτηρόπουλος, 2) Εὐθ. Κεχαγιᾶς, 3) Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος, 4) Ἰω. Χατζίσκος, 5) Ἰω. Νέγκας, 6) Ἀριστ. Λιδωρίκης, 7) Τ. Κουτρουβάλης, 8) Σπ. Ζερβός, 9) Ἀλ. Πάσσος.

Γ'. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

1) Γ. Γεωργαλόπουλος, 2) Κ. Εὐθυμίου, 3) Θ. Ἀναστασόπουλος, 4) Ἰω. Μαυρομιχάλης, 5) Θεοδ. Θεοδοράκης, 6) Διον. Κλυδάς, 7) Εὐστ. Ἡλιόπουλος, 8) Γεργ. Μαυρομαρᾶς, 9) Χαρ. Κανελλόπουλος.

Δ'. Ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ.

1) Γ. Σταύρος, 2) Λεων. Μαυρομιχάλης, 3) Ν. Παγκράτης, 4) Ἀναγ. Δημητρίου, 5) Γ. Παπαδάτος, 6) Ἰω. Καπιτάνης, 7) Ἀναστ. Τρύφωνας, 8) Γ. Γεροθανάτης, 9) Ἀλ. Παπαλουκάς.

Ε'. Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

1) Μ. Κανάρης, 2) Α. Καραλίδης, 3) Στ. Κορίζης, 4) Κ. Πανάρετος, 5) Α. Φωσκάρης, 6) Α. Μανούσος, 7) Ἰω. Δροσινός, 8) Ἰω. Ζέρβας, 9) Ν. Καναβός.

Στ'. Ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

1) Ἰω. Γ. Ἰωάννου, 2) Στ. Κολιάτσος, 3) Δημ. Πάλλης, 4) Α. Λορένδος, 5) Ἰω. Ζαλλώνης, 6) Ν. Βαρδιτσιώτης, 7) Σπ. Λογιοτατίδης, 8) Ἀναστ. Τρύφωνας, 9) Ἀρ. Σακελλαρόπουλος.

Ζ'. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

- 1) Ἰω. Χωρεπισκοπίδης, 2) Μ. Δαμνράλης, 3) Μ. Ἰγγλέτης,
4) Ἀγ. Χριστόπουλος, 5) Ν. Μηλιαρέσης, 6) Λεων. Βούλγαρης,
7) Βαβδάρ. Πήλικας, 8) Μ. Χαριτάτος, 9) Κ. Ἐπιφανίου.

Η'. Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

- 1) Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος, 2) Ἀλ. Κοντόσταυλος, 3) Δημ.
Ράλλης, 4) Γ. Μίλησης, 5) Ἰω. Τζιώτης, 6) Δ. Σαρρήγιάννης,
7) Ἀριστ. Βαλέττας, 8) Ἀνασ. Δημητριάδης, 9) Δ. Βουλπιώτης.

Θ'. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

- 1) Σκαρλ. Σούτσος, 2) Περ. Μαυρομιγάλης, 3) Γ. Λάμπας,
4) Ἀριστ. Μπουκαούρης, 5) Δ. Κοιζώτης, 6) Δ. Κλίμακας,
7) Μ. Βότσαρης, 8) Γ. Θωμάς, 9) Λεων. Πετροπουλάκης.

Ι'. Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

- 1) Περ. Πετρίκης, 2) Δ. Λορένδος, 3) Ἀλ. Πετσάλης, 4) Γ.
Μίλησης, 5) Γ. Βαλλιάνος, 6) Μ. Ἰγγλέσης, 7) Θ. Κανακάρης,
8) Σπ. Βαλαωρίτης, 9) Ὁθ. Πυλαρίος.

ΙΑ'. Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.

- 1) Κ. Λομβάρδος, 2) Κ. Κοσσονάκης, 3) Γ. Λαδόπουλος, 4)
Ἀθ. Π. Πετιμεζάς, 5) Ἀγ. Χριστόπουλος, 6) Ἀνασ. Ἀντωνό-
πουλος, 7) Ἰω. Σαφάκης, 8) Γ. Κούστας, 9) Διον. Δελλαπόρτας.

ΙΒ'. Ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

- 1) Χρ. Χριστόπουλος, 2) Κ. Κρίσπης, 3) Στέφ. Στεφανόπου-
λος, 4) Κ. Κοσσονάκος, 5) Ἰω. Καπισίνης, 6) Π. Κωσταντάς,
7) Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, 8) Ἠλ. Φλέσσας, 9) Λύγ. Πετραλῆς.

Ἐπειδὴ δὲ τινες βουλευταὶ δὲν εἶχον κληροθῆ εἰς τὰ τμή-
ματα ἐγένετο κλήρωσις καὶ ἐλαχεν ὁ μὲν Σ. Ἀντωνόπουλος
εἰς τὸ Α'. ὁ Π. Μπούτος εἰς τὸ Β'. ὁ Α. Κομμουνδοῦρας εἰς τὸ
Γ', καὶ ὁ Π. Λεωτσάκος εἰς τὸ Δ'.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν καὶ
συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ φορολογίας
τῶν ζώων καὶ μελισσῶν νομοσχέδιον.

Ἦρξατο εἰτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν βουλευ-
τῶν Κ. Λομβάρδου καὶ Θ. Δηλιγιάννη περὶ τῆς πολιτείας τοῦ
ὑπουργείου τῆς 8 Ἰουλίου 1872 καὶ τῆς προτάσεως τῶν βου-
λευτῶν Ὁθωνος Μακρυγιάννη καὶ λοιπῶν περὶ ἐξελέγξεως τῆς
πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν ὑπουργείων ἀπὸ τοῦ 1865.

Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν ἐκ Γάρτυρος βουλευτῶν, εἶπεν ὅτι
οὐχὶ δικαίως ἀπέδωκαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βου-
λῆς ἀπλὴν ἔννοιαν ἀριθμητικὴν, θεωρήσαντες τὴν ἑνωσιν τῆς
πρώτης ἀντιπολιτευτικῆς οὐκ ὡς σύστασιν ἐκ ἀρπαγῆς τῆς ἐξουσίας.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς διημένησε διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ
ταῖς ἀρχὰς τῶν ἀντιπάλων τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ ἐ-
χαρκτήρισε τὴν Βουλὴν οὐ μόνον ὡς σώμα νομοθετικόν, ἀλλὰ
καὶ πολιτικὸν μεγίστην ἀσχοῦν ῥοπὴν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν
πραγμάτων. Ἐνταῦθεν προήχθησαν ὅτε ὁ ἀγορεύων καὶ ὁ ἐκ Ζα-
κύνθου βουλευτὴς εἰς τὴν περὶ ἐρεῦνης τοῦ παρελθόντος πρότασιν
συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα ἀπαίτησαντες τὴν σύστασιν ἀνα-
κριτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὡς ἀντιπρόσωποι ἔχουσι καθήκον νὰ ἐπα-
γρυπνῶσι περὶ τῆς τῶν νόμων τηρήσεως καὶ νὰ ζητήσωσιν ευ-
θύναν παρὰ Κυβερνήσεως ἐκμηδενίσασθαι τὴν Βουλὴν διὰ πρω-
τοτύπου δόγματος, *Βασιλεὺς, λαὸς καὶ ἐξουσία*, ὅπερ ἐκκρούον
τὴν εὐθύναν ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν, μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὸν ἡγε-
μόνα καὶ ἄγει εὐθέως πρὸς τὴν δημοκρατίαν.

Ἀπορεύων προσέθετο, τὴν ἐξέτασιν τῆς πολιτικῆς πορείας
τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον καθ'
ἣν ἦτο παρούσα ἡ Βουλὴ, ἡ ψῆφος τῆς ὁποίας εἰ καὶ μὴ θε-
τικῶς, ἐκάλυψεν ὅπωςδὴποτε τὰ συμβεβηκότα τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
νης, ἐρευνᾷ τὸ μετὰ τὴν λήξιν τῆς Συνόδου χρονικὸν διάστη-
μα καὶ μέμφεται ἐν πρώτοις τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν ὡς διαι-
κῆσασαν ἀνευ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἀποφυγούσαν τὴν ἐγκαίρως
τῆς Βουλῆς συγκαλέσιν καὶ ὡς ματαιώσασαν τὸν πρακτικώτε-
ρον σκοπὸν τοῦ Συντάγματος, τὴν προεπιφέρουσιν τὸν εἰσπρά-
ξεων καὶ δαπανῶν. Πολιτικαὶ περιστάσεις ἐπέφερον ἀνωμαλίαν
περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, ὃς καὶ ἐξήτασε ἀπὸ
τοῦ ἔτους 1864. Συνεπέρανε δὲ, ὅτι εἰάν ὁ πρῶτος πρωθυπουργός
καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1870 καὶ κατὰ τὸ ἀπελθόν συνεμορφούτο
πρὸς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα δὲν θά ὑπῆρχεν αὐδεμία ἀ-
νωμαλία. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐρρῶναι ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ συν-
έλθῃ εἰς Συνόδον ταχτικὴν ἡ Βουλὴ, ἠδύνατο νὰ τὴν συγκαλέσῃ
εἰς ἑκτακτον πρὸς ἐξάσκησιν δικαιώματος τόσον σπουδαίου.
Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀπέθηκε τὴν Βουλὴν, ὅπως διενεργήσῃ τὰς
δημοτικὰς ἐκλογάς, οὗτοι δὲ τὰ δικαιώματα τοῦ τύπου ἐβου-
σιάζοντο πρὸ τῶν κομματικῶν συμφερόντων τῶν κυβερνούντων.
Μόνον δὲ μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας περιστροφὰς ἀπὸ τῆς ἐ-
νάρξεως τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις ἐμνήσθη τοῦ προϋπολογισμοῦ,
ὅτε ἡ ἀντιπροσωπεὶα ἐξεδύλου τὸ πολιτικὸν ἔρρῶνμά της.

Ἀλλ' ἡ προκατοχὸς Κυβέρνησις παρεδίωκεν ἕτερον συνταγ-
ματικὸν δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι, ὅτε οἱ φοιτηταί τοῦ Πα-
νεπιστημίου συνῆλθον νὰ διασκεφθῶσι περὶ ἀνασυστάσεως τῆς
φάλαγγος τῶν. Ὡς πολῖται Ἕλληνες χρώμενοι ἐνὸς δικαιώμα-

τος χρησιμοποιήσαντος ὑπὸ τοῦ νέου Συντάγματος συνήλθον πρὸ τῶν προφυλακίων τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἥς ὁ ἀρχηγὸς τόσῳ ἐνθέρμως ὑπεστήριξεν ἄλλοτε τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπετίθη δι' εὐζώνων, χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατ' αὐτῶν, ἐπάταξεν, ἤκισε καὶ ἐφυλάκισεν, ἕως οὗ ἀπελύθησαν διὰ δικαστικῆς πράξεως. Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844 δὲν καθιέρωσεν τὸ δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι, οὐδὲ οἱ νόμοι τοῦ 1836 ἐπέτρεπον τοῦτο. Ἀλλ' οὐχ ἦτον οἱ συντάξαντες τοὺς νόμους τούτους καίτοι ἀλλογενεῖς, διέγραψαν τὸν τρόπον τῆς διαλύσεως τῶν συσσωρεύσεων, ἐὰν ἐφαίνοντο ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος οὗτος εἶναι λίαν διάφορος ἐκείνου, ὃν ἐφήρμοσεν ἐσχάτως Κυβέρνησις συνταγματικῇ κατὰ πολιτῶν Ἑλλήνων φίλων τῆς τάξεως.

Ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐπεὶ πῦν ὁ ῥήτωρ, συνεστήθη καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ 1847, ὅτε κατηγορεῖτο ὁ τότε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀλλ' ὅστις ἐγίνωσκε νὰ ὑποτάσσεται εὐπειθῶς εἰς τὰ θεσπίσματα τῆς πατρίδος, ὡς ὑπὲρ αὐτῆς ἔμαθε νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἡ σύστασις τοιούτων ἐπιτροπῶν εἶναι ἐκ τῶν ἡπιωτέρων μέτρων περὶ ὧν ἀναφέρουσιν οἱ συνταγματιολόγοι, οἵτινες μᾶλλον τραγὴ καὶ αὐθαίρετον θεωροῦσι τὸ μέτρον τῆς ἐμπιστοσύνης. Οὐδεὶς λοιπὸν μὴ πτοηθῇ, ὅτι ψηφίζων τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῆς πεσοῦσης Κυβερνήσεως πράττει πράξιν πρωτότυπον, ἀλλὰ λογικὴν, δικαίαν ἅμα καὶ εὐπρεπῆ.

Καταλήγων ἐπιφυλάχθη ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς κατηγορίας.

Τοῦ πρῶτον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἐπιφυλαχθέντος νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀκολουθῶν, ἀνῆλθε τὸ ἔθνος ὁ πρῶτον πρωθυπουργός. Ἡ ὁμιλία τοῦ προλαλήσαντος, εἶπε, δὲν ἦτο μὲν ἁμοίρος ἰδεῶν, ἀλλ' ἦτο ἔρημος ἀληθείας. Διότι οὐδέποτε ἐχαρακτήρισεν, ὡς δυσχερὴς τὴν ἐνωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς σύστασιν πρὸς ἀρπαγὴν τῆς ἐξουσίας. Ὅτε ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσι τὴν ψῆφον τῆς πλειοψηφίας ὡς προστρίβουσιν μῶμον, εἶπεν, ὅτι ἡ δύναμις τῶν πλειονοψηφῶν καὶ μειονοψηφῶν εἶναι κοινοβουλευτικὴ καὶ οὐδὲν ἕτερον. Τὸ ἀποδοθῆν αὐτῷ πρόγραμμα δι' οὗ ἐμνησεν τὴν Βουλὴν ὡνόμασε φαντασιώδες, ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ συνέπραξε καὶ τὴν ἐτίμησε καὶ πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς συνεμορράθη. Διότι μόλις ἐξέφρασε τὸ πολιτικὸν αὐτῆς φρόνημα ἀπεχώρησε τῆς ἐξουσίας.

Τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, κατὰ τὰς 4 παρελθόντας Ἰανουαρίου ὑπηγόρευσε τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ δημοκρατικῶν νόμου, διότι βραδύτερον ἐνεργουμένων ἤθελε παρεμβληθῇ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ δῆμοι τινες θὰ ἔμενον ἀνεῖ δημοτικῶν ἀρχόντων ἐν ἡ περιπτώσει ἢ λον βραδύνει αἱ ἐκλογαὶ αὐτῶν διὰ λόγους νομικοὺς νὰ κυρωθῶσι. Τούτου ἕνεκα ἀνέβαλε κατ' ἀνάγκην τὴν συγκαλέσιν τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς 7 Ἰανουαρίου. Οὐδὲ ἰδύνατο ἐντὸς τοῦ παρελθόντος νὰ συγκαλέσῃ αὐτὴν εἰς ἑκτακτον σύνοδον, διότι προϋπολογισμὸς καὶ φορολογικὸι νόμοι ἀνάγονται εἰς συνόδους τακτικάς. Τὸν προϋπολογισμὸν ἐν τούτοις συνέταξαν ἐγκαίρως καὶ ὑπέβαλον ἐντυπῶν, ὅπως ἀποπλίσσῃ πᾶσαν κατηγορίαν. Οὐδὲ εἶναι ἀληθές ὅτι εἰτέπραξαν παρανόμως. Ἐκ τοῦναντίον ἀνέστειλαν πληρωμὰς, ἐπλήρωσαν μόνον τὴν πενθημερίαν τοῦ στρατοῦ καὶ δὲν ἐδιοίκησαν διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἐνταῦθα γενομένων ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου ἐπιδοκιμασιῶν καὶ ἀποδοκιμασιῶν, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν περὶ ἐκκενώσεως αὐτοῦ· ἀλλ' ὀλίγων ἐγερθέντων ὁ πρόεδρος κατέλιπε τὴν ἑδραν, ἣν κατέλαβεν ὁ πρῶτος ἀντιπρόεδρος, ὁ δὲ ῥήτωρ ἐξηκολούθησεν.

Εἰς τὴν δευτέραν αἰτίαν περὶ τῆς παραδικάσεως τοῦ συνταγματικῶν δικαιώματος τοῦ συνέχεσθαι παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπέκρουσε διαφόρους γνώμας δοθείσας αὐτῇ περὶ τῆς αἰτήσεως τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτηταὶ δὲν ἐνήργησαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, ἀρῆκαν τὰς τάξεις αὐτῶν ἀνοικτάς καὶ συνανελίχθη στοιχεῖον ἀλλότριον φέρον ὅπλα καὶ μέσα ἄλλα ἐπιβίσεως. Ὅτε δὲ ἐν τινι συναθροίτῃ ἠκούσθη ἡ φωνὴ—κάτω ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐξουσία ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθήκον νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τῆς γάλαγγος ἐλυπεῖτο μὴ δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ 1867 καὶ τῆς δοθείσης αὐτῷ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας. Συνεδούλευσε δὲ ὅτι ἔδει νὰ περιμείνωσι τὴν Βουλὴν, ἥτις ἦν ἀρμόδια πρὸς λύσιν τοῦ τοιούτου ζητήματος.

Περαιῶν ἐξήτασε κατ' ἀρχὴν καὶ ὑπὸ νομικὴν ἑτοίμην τὸν χαρακτήρα τῆς προτάσεως τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ. Ἡ ὑπουργικὴ εὐθύνη θετικῶς δὲν ἔχει ὅρια, ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ τουτῇ πελάγει δὲν ἐννοεῖ τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἀντεποιήθη ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτής. Ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάζει, ἀρνεῖται φόρους καὶ εἰσάγει εἰς δίκην τοὺς ὑπουργούς. Περὶ τῶν δύο πρώτων ἀσχυμένων πρὸς κυβερνήσεις ὑφισταμένας δὲν δύναται νὰ γείνη

λόγους. Περὶ τοῦ τρίτου, ὅπερ δύναται νὰ ἐξασκήσωσι, παρέ-
τῃρσεν ὅτι δὲν τὸ ἐξασκοῦσι προπόντως.

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησεν, ὁ δὲ
προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνέγνω τὴν ἀπὸ τῆς προεδρείας πα-
ραιτήσιν τοῦ Προέδρου ὡς μὴ δυναμένου νὰ ἐξασκήσῃ τὰ κα-
θήκοντα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆλικαύτης ἀταξίης τῶν ἀκροατη-
ρίων ἀπέναντι τῆς ὁποίας δὲν εὔρε τὴν δέουσαν ἐνίσχυσιν.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τινος ἐκ Μεσσηνίας βουλευτοῦ εἰπόντος
ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἡνύκει νὰ μὴ δώσῃ ὑποστήριξιν εἰς τὸν Πρό-
εδρον, οὐδὲ δύναται νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν του, πολλῶν ἄλ-
λων προτεινόντων, ὅπως παρακληθῇ ὁ Πρόεδρος νὰ καταλάβῃ
τὴν ἑδραν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπεφάνθη ὁμόφωνος, ὅτι δὲν
δέχεται τὴν παραίτησιν. Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος καταλαβὼν τὴν
ἑδραν προσεφώνησε τὰδε.

«Κύριοι, ἀναλαμβάνω τὴν ἑδραν, ἀφοῦ πρὸ ὀλίγου ἔδωκα
τὴν παραίτησίν μου ὑπακούων εἰς τῆς Βουλῆς τὴν ἀπόφασιν.
Ἦναγκάσθην νὰ προβῶ εἰς τὸ ἔθμα τοῦτο, διότι ἐπρόκειτο περὶ
τῆς τάξεως ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Οὐδέποτε ἠθέλησα νὰ δημο-
σκοπήσω, οὔτε νὰ αὐλοκοπήσω. Ἀναλαβὼν πρὸς χάριν μιᾶς
πτέρυγος τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου, δὲν ἐνόησα, ὅτι ὀφείλω νὰ
παραδιάσω τὸ καθῆκόν μου ἠθέλησα νὰ ἀποδείξω τὴν ἀμετρο-
ληψίαν ἐκείνην, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ θέσις τοῦ προέδρου. Ἄλλ' εἶχον
καὶ ἕτερον λόγον ἐπεθύμουν ν' ἀποδείξω, ὅτι καὶ τοὶ ἀντιπο-
λιτευόμενοι τὸ παρελθὼν ὑπουργεῖον καὶ ἀρχηγὸς μιᾶς πολιτι-
κῆς μερίδος δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκον τοῦ προέδρου,
ὡς προσήκει, ὡς ἐγὼ τὸ ἐννοῶ. Νοῶ δὲ πάντοτε καὶ ἐνόησα
καθ' ὅλον τὸν βίον μου, ὅτι μόνον ἐκ τῆς τάξεως δύναται νὰ
γεννηθῇ καλὸν τι εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἐνόησα πάντοτε, καὶ
τὸ ἀπέδειξα πολλάκις, ὅτι δὲν ἀπεδέχθην οὐδέποτε πίσειν ἐκ
τοῦ ἀκροατηρίου ἐνόησα πάντοτε, ὅτι τὸ Ἑλλήν. κοινοβούλιον
δὲν δύναται νὰ ᾖ καρενεῖον ἢ θεάτρον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συ-
ρίζωσι, νὰ χειροκροτῶσι νὰ ποδοκροτῶσι, νὰ ὑβρίζωσι μάλιστα
ἄνδρας, οἵτινες πρὸ ὀλίγου κατεῖχον τὴν θέσιν τοῦ πρωθυπου-
ροῦ. Ὀφείλομεν καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους μας ὅταν ἐκπίπτωσι
τῆς ἐξουσίας, νὰ φέρωμεν τὸν σεβασμὸν, τὸν ὁποῖον ἀπαιτεῖ καὶ
ἡ ἀτομικότης καὶ ἡ θέσις των. Ἦθέλησα λοιπὸν νὰ ἐκκενώσω
τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον πρὸ 5 ἡμερῶν προσπαθεῖ νὰ κατα-
στήσῃ θεάτρον τὸ κοινοβούλιον, καὶ οὐδεμία μερίς μὲ ὑπεστή-
ριξε, διότι οὐδεὶς ἡγέρθη πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προέδρου. Δι' αὐ-
τοὺς τοὺς λόγους ἔδωκα τὴν παραίτησίν μου. Ὀφείλω νὰ ὑπα-

κούσω εἰς τὴν πρὸ ὀλίγου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐὰν οἰκῶς ἐκ
νέου καὶ εἰς ὅμοιαν περίστασιν ἡ Βουλὴ δὲν μοὶ δώσῃ τὴν συν-
αινέσιν της, δὲν δύναμαι νὰ ἐξηκολουθῶ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ
προέδρου.»

Ἀκολουθῶς ἐπρότεινέ τις, ἵνα ἀνατεθῇ τῷ προέδρῳ ἡ τήρη-
σις τῆς τάξεως ἐν περιπτώσει ταραχῆς ἐν τοῖς ἀκροατήριοις,
ἀλλ' ὁ πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν δέχεται τοιαύτην ἐξουσίαν,
ἐπικατεῖ μόνον ὑποστήριξιν παρὰ τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπαναφο-
ρὰν τῆς τάξεως.

Ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησε.

Παρελθὼν ἐπὶ τὸ ἔθμα εἰς τῶν ἐξ Οἰτύλου βουλευτῶν, εἶ-
πεν ὅτι μετὰ τὴν ὑπουργικὴν μεταβολὴν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀντιπο-
λιτεύσεως θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ, ἀλλὰ τὸ ἑλλ. ἔθνος δὲν ἀρκεί-
ται εἰς τοῦτο μόνον, ἀπαιτεῖ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν παραδικα-
σθέντων νόμων καὶ τῶν ἐνόχων τὴν τιμωρίαν, οἵτινες παραχθέν-
τες ἐκ φιλαρχίας ἀπώθησαν τὴν παρουσίαν τῆς Βουλῆς, ὅπως
παρατείνωσι τὸν ὑπουργικὸν βίον, λησμονήσαντες ὅτι ἡ προ-
πιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποδεικνύει τὴν ἐξάρτησιν τῆς
Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. ἀρνήθη τὰ σφάλ-
ματα τῆς προταγού Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς α.
Συνόδου, ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ τύπος ὑπισθοδρόμησεν ἐμπορικῶς καὶ
βιομηχανικῶς, ὅτι τὸ μέτρον τῶν ἐσοπτῶν ἦτο ματαία καὶ ἀ-
σκοπος δαπάνη, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν φέρει
τὸν χαρακτῆρα πολιτικῆς κερδοσκοπίας, ὅτι ἡ παραμείλεις
τῶν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμων, οὐς ἄλλοτε ὁ πρόεδρος τῆς πρώτης
Κυβερνήσεως ὑπεστήριξεν ἐκθύμως, παρακωλύει τὴν Ἑλλάδα
τοῦ νὰ καταλάβῃ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν.

Συνεπέρανε δὲ ὅτι ὀφείλουσι πάντες νὰ ἐξασκήσωσι τὰ κα-
θήκοντά των καὶ νὰ μὴ θεωρήσωσιν ὡς εὐτελεῖ τὰ κοινοβου-
λευτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, σήμερον ὅτε ἄλλα μὲν ἔθνη καθιέ-
ρωσαν ἤδη ἀρχὰς συνταγματικὰς, ὑποφύσκει δὲ δι' ἕτερα ἢ
ἡμῶς τοῦ συνταγματισμοῦ.

Μεθ' ὃ τῆς ὥρας παρελθούσης ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνε-
δρίαν διὰ τὴν ἐπαύριον περὶ ὧραν 6 Μ' Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Κονιογούρης
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περί ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικά τῆ προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς Γ' συζήτησιν καὶ ἀναγνωσθῆναι κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περί φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν διὰ τὸ ἔτος 1874 ὅπερ ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν τρ. ἔτους.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος καὶ τῶν μελισσῶν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1874 προσδιορίζεται:

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων πρὸς λεπτά 30 κατὰ κεφαλὴν.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων πρὸς λεπτά 70 κατὰ κεφαλὴν.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπτά 20 κατὰ κεφαλὴν.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσῶν πρὸς λεπτά 25 κατὰ κυψέλην.

Ἄρθρον 2. Δὲν ὑπάγονται εἰς φόρον:

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων, καμήλων, οἱ μῶσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βοοειδῶν μέχρις ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων εἴτε θηλάζοντων, εἴτε ὄχι.

3) Τὰ ἀστριωνόμενα κτήνη ἐν γένει.

4) Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διατεταται.

5) Τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ τὰ μελίσσια τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συναδευόντων τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ὀπλοφόρον κανονίζεται ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη δηλώσεων, ἀρείλει νὰ διορίσῃ καὶ κοινοποιῇ ταύτοχρόνως εἰς τὸν ἔφορον, τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον ἢ τὸν δημοτικὸν σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησην, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΓΜ' νόμου.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνήθῃ ἢ ἀναβάλῃ τὴν συμπράξιν τοι, ὁ ἔφορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησην.

Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως, ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, δύνανται ἐκ τῶν παρακολουθούντων ὀπλοφόρων, τοῦ συμπράττοντος δημοτικοῦ ὑπάλλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, ἔχουσιν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται δικαιοδικῶς, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἀπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἦναι ἀγράμματος, τότεν δὲ οὗτος καθὼς καὶ ὁ συμπράττων δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνήθῃ νὰ ὑπογράψωσι, γίνεται περὶ τοῦτου μνηεὶ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 4. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—300, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν διορίσῃ τὸν συμπράττοντα δημοτικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθρου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἐὰν ἀρνήθῃ νὰ συμπράξῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησην.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.»

Ἀνήγγειλεν εἰτα ὁ πρόεδρος ὅτι παρακαλεῖ τὰ μέλη τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, αἵτινα καὶ ἐγγράφως εἰδοποίησε νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὔριον, μάλιστα δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Εἰσήχθη ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περί δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας τοῦ ἔτους 1874, ὅπερ διανεμηθὲν μετὰ τὴν τύπωσιν ἐγγραφήσεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς αὔριον. Ἐχει δὲ ὡς ἐξῆς:

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1874.

Ἄρθρον 1. Ἡ τακτικὴ δυνάμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1874 εἰς δώδεκα χιλιάδας τετρακοσίου εἰκοσι ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικούς καὶ στατιώτας.

Ἄρθρον 2. Ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως στρατολογία διὰ τὸ ἔτος 1874, προσδιορίζονται εἰς δύο χιλιάδας πεντακοσίου ἀνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθῶσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Άρθρον 3. Αί εν τούτοις άρθροις 3 μέχρι 11, συμπεριλαμβανόμενου και τούτου, διατάξεις του περί στρατολογίας νόμου ΡΑΙ'. του 1851 έτους ισχύουσι και διά την στρατολογίαν του 1874 καθόσον δεν αντιβαίνουν εις τόν περί στρατιωτικής ποινικής νομοθεσίας ΦΗΓ'. νόμον της 19 Μαΐου 1860.

Έν Αθήναις, τη 18 Φεβρουαρίου 1874.

Ο Υπουργός των Έσωτερικών Ο Υπουργός των Στρατιωτικών
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Δ. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ.ο

Εξηκολούθησεν είτα η συζήτης επί της προτάσεως των βουλευτών Κ. Λουιδάρδου και Θ. Δηλιγιάννη περί της πολιτείας του υπουργείου της 8 Ιουλίου 1872 κλπ.

Λαβών τόν λόγον εις τών βουλευτών Τήνου πρώην υπουργός ισχυρίσθη ότι η σύστασις ανακριτικής επιτροπής υπό ουδένος υποστηρίζεται λόγου η κοινοβουλευτικού προηγουμένου, διότι δεν υπάρχουν πράξεις ώρισμένα, ών ζητούσι την έρευναν, άλλ' άόριστοι, ούδ' αυτή δε η περίπτωση του 1847 υπάρχει, ην επεκαλέσθησαν. Αί κατηγορίαι, άς προβάλλουσι, κατέστησαν πολλάκις επαναληφθείσαι και εκδικασθείσαι, κοιναί και τετρημένοι. Ζητούσιν είπεν οι αντίπαλοι της πρώην κυβερνήσεως αναψηλάφησιν, άλλ' ούδένα έχουσι λόγον να ρωδώνται οι πρώην υπουργοί.

Κατόπιν επεχείρησε να δικαιολογήσῃ τας πράξεις, και τά γεγονότα, άφ' ών οι αντίπαλοι της πρώην κυβερνήσεως ώρηθήσαν εις την κατ' αυτής αντιπολίτευσιν. Η διακοπή, είπε, των έργασιών της Βουλής εν τη Α'. Συνόδω εγένετο ένεκα έορταί, ουχι διά πολιτικούς ύπολογισμούς. Η άσυμφωνία των αποτεlausών την κυβέρνησιν του 1872 μεριδίων εκδηλωθείσα εμφαντικώς κατέστησεν αναγκαίαν την συγκρότησιν της διαδόχου και έπομένως ουδέν τό αντικονοβουλευτικών ένυπάρχει. Οι λόγοι της διαλύσεως είναι γνωστοί, έν δε τη νέα Βουλή η πρώην κυβέρνησις άσθενή μόν, άλλ' όπωςδήποτε είχε την πλειψηφίαν. Όταν την απώλεσεν, εύθως παρητήθη. Δεν ένορξέ έπομένως τό αντικονοβουλευτικόν, όπερ επάγουσιν οι αντιπρονούντες. Η βραδύτης της συγκαλέσεως, εξηκολούθησε, προήλθεν εκ των δημοτικών εκλογών, άλλ' ούτε εισέπραξαν, η τά διά νόμου παγίου εισπραττόμενα, ούτε έδαπάνησαν, η την πενθημερίαν του στρατού. Άνεγνώρισε την ύπάρχουσαν άνωμαλίαν κατá την προεπιφήμισιν του προϋπολογισμού από του παρελθόντος, άλλ' έγνωμάτευσεν, ότι ίνα άρθη η άνωμαλία αύτη,

η Βουλή δέον να ψηφίσῃ και τόν προϋπολογισμόν του έτους 1875.

Τοιαύται, είπέπεν, είναι αι κατηγορίαι, δι' άς ζητούσι την σύστασιν επιτροπής ανακριτικής. Τόν έλεγchon δεν φοβούνται, προσέθηκε, ποσώς, έκαστος άς μεταβή εις τά άρχεία και άς εξετάσῃ· άλλά τόν δέχονται υπό τόν όρον του έλέγχου όλων των από του 1865 διαχειρήσεων, ίνα διά της συγκριτικής μεθόδου άπονεμηθῇ τό οικείον έκάστω. Υπό τοιοϋτον όρον δέχονται και την σύστασιν της επιτροπής, διότι ως την ζητούν οι αντιπρονούντες, θέλουσι να προσάψωσι πλαγίως μομφήν.

Περαιών ισχυρίσθη ότι η Βουλή διατηρεί πλήρως τό δικαίωμα του έλέγχου κατá την εξέλεξιν των άπολογισμών, άπαράδεκτος άρα είναι η πρότασις του εκ Παρνασσίδος βουλευτού περί μη καταθέσεως των ένταλμάτων της δημοσίας ασφαλείας και άλλων βοηθημάτων των εκδοθέντων υπό των προκατόχων κυβερνήσεων.

Έάν, είπεν έτερος βουλευτής Παρνασσίδος, η Βουλή άρκεσθῇ, ως άλλοτε εις την αλλαγήν της κυβερνήσεως, τά αποτελέσματα δεν θέλουσιν εΐσθαι εύάρεστα. Άνάγκη να επέλθῃ έλεγχος, και εις τόν έλεγchon τούτον ζήτει ο αγορεύων να προδωσιν ουχι ως άτομα, άλλ' ως Σώμα κυρίαρχον και σπουδαίον.

Οι επαχθέντες λόγοι υπό του πρώην πρωθυπουργού προς αίτιολογήσιν της μη τακτικής προεπιψηφίσεως του προϋπολογισμού ουδεμίαν περιβάλλονται άξίαν. Ζητούσιν, είπε, να κρίνωσι μεταξύ έργων, τακτικής και έκτάτου Συνόδου· άγνοούνται υπό τούς όρους, άλλ' η διαφορά συνίσταται έν τοις μόνον, ότι η μόν είναι υποχρεωτική, η δε προαιρετική, ότε τά πράγματα επιβάλλονται. Άλλά τι σπουδαιότερον η να άρθη η κρατούσα άνωμαλία, να λάβῃ δε η θεμελιώδης άρχή του Συντάγματος περί της τακτικής του προϋπολογισμού ψηφίσεως πλήρη εφαρμογήν; Η σύμπτωση των δημοτικών εκλογών δεν δικαιολογεί ουχ' ήττον την βραδύτητα της συγκαλέσεως, διότι δεν είναι ικανή να πείσῃ κυβέρνησιν σπουδαιάν, όπως τεθῇ επί όλως άντισυνταγματικού γηπέδου. Πείθεται τις μάλλον, είπέπεν, ότι η βραδύτης προήλθεν εκ κομματικών ύπολογισμών.

Ο πρώην πρωθυπουργός και ο προλαλήσας πρώην υπουργός εξηκολούθησεν ο αγορεύων, ποιούνται διακρίσιν μεταξύ άμέσων και έμμέσων φόρων, όπως δικαιολογήσῃ την άνευ προϋπολογισμού εισπραξιν των τελευταίων. Άλλά τό Σύνταγμα ου-

δεμίαν ποιείται διακρίσιν, ἀμφότεροι ψηφίζονται κατ' ἔτος καὶ τροποποιῶνται κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἡ ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν ἀφ' ἑτέρου ἀντίκειται εἰς τὰς σκέψεις σοβαρᾶς κυβερνήσεως κηδομένης περὶ τῆς δημοσίας πίστεως, οὐδὲ δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν βραδύτητα τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς. Ἡ διαγωγὴ τῆς πρώτης κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς αἰτήσεως τῶν φοιτητῶν εἶναι ἀξία ἐκτίμησιν, ἡ δὲ διαφωνία περὶ τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων τούτων μεταξὺ τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ καὶ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ δύναται νὰ λυθῇ δι' ἐπιτροπῆς, συμφώνως πρὸς τὴν περὶ τούτου διατάξιν τοῦ Συντάγματος.

Προβὴ κατόπιν ὁ ρήτωρ καὶ ἀφηγήθη γεγονότα καὶ πράξεις τῆς πρώτης κυβερνήσεως συμβάσας ἐν Παρνασσίδι. Ἡ ἐπαρχία αὕτη, εἶπε, φρουρεῖται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου οὐχὶ ὑπὸ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὑπὸ ἀτάκτου στρατολογηθέντος ἐκ τῶν φίλων τῆς ἐναντίας αὐτῷ μερίδος πρὸς καταβλίψιν τῆς μερίδος του, καὶ χάριν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, τὴν ἀτακτον δὲ ταύτην στρατιὰν διετήρησαν καθ' ἡμέραν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ. Τούτου δὲ θεβαιώσαντος ὅτι τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ παρελήφθησαν οἱ ἀτακτοὶ οὗτοι χάριν τῆς ὑπηρεσίας ἀλλ' ὅτι ἀγνοεῖ ἐπὶ πόσον χρόνον διετηρήθησαν, τοῦ δὲ πρώην προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἀπαντήσαντος ὅτι συνεπείᾳ εἰδήσεως τοῦ Νομάρχου περὶ εἰσελάσεως ληστῶν παρελήφθησαν οἱ ἐθνοφυλάκες οὗτοι διὰ τὴν ἀπόβυσιν τῶν ἐφεδρῶν καὶ τὴν μὴ ἐγκαίρως τῶν στρατευσίμων κατατάξιν, ὁ ἀγορεύων δυσχυρίσθη, ὅτι ἀνευ ἀνάγκης διετηρήθησαν οὗτοι ἐπὶ τοσαῦτον χρόνον, ἐμείνθη δὲ καὶ τὴν προκατόχον κυβερνήσιν ἐπὶ ἐλλείψει προνοίας, διότι ἀραίωσε τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ἐλατῇ τῆς δημοσίας τάξεως. Ἀνέφερε κατόπιν, ὅτι ὁ ἐπαρχος Παρνασσίδος εἰσῆλθε νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν δημάρχου τινος πρὸς σύλληψιν φυγοδίκου, ἐν ὧμιν ἡ κυβερνήσις καυχώμενον ἐπὶ τῷ ἀνδραγαθήματι δὲν πωδύκασε νὰ ἀπολύσῃ, ὅτι ὅπως ἐπιτύχωσι πλειονοψηρίαν ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ συμβουλίῳ ἠκύρωσαν τὴν ἐκλογὴν μέλους τινος, ἀποῦ εἶχεν ἤδη ὀρκισθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ἀνέδειξαν δὲ πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τούτου ἀνθρωπὸν καταδικασθέντα ἄλλοτε ἐπὶ κακούργηματι καὶ ὅτι τοῦ εἰσαγγελεύοντος καταμνήσαντος τὸν ἐπαρχον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου συνέλαβε προστατευόμενον φυγοδίκον ὁ εἰσαγγελεὺς ἠκύρωσε τὴν μνήμιν. Ταῦτα πάντα, εἶπεν, εἰσὶν γεγονότα ἀπαιτοῦντα τοῦ νό-

μου τὴν ικανοποίησιν καὶ τὴν σύστασιν ἀνκριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Περαινῶν, προσέθηκεν, ὅτι οὐ μόνον ὡς εἶπεν ὁ προαλαλήσας, τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς διατηρεῖται ἀνέπαφον κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐτι, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀνακαλυφθῇ κατὰχρησις τῆς πολιτικῆς μόνον εὐθύνης καλυπτομένης.

Μετ' ὃ ὁ Πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοντογούρης,
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'

Τῆς 20 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι δημοσιογράφοι τινὲς ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των, ὅπως κρατῶσι στενογραφημένα πρακτικά, ὅπερ εἶναι ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς μεγάλης συρροῆς ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ θεωρεῖῳ. Ἐπρότεινε δὲ ὅτι, ἄλλο μέσον πρὸς πληρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ κατασκευὴ περιφράγματος εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰθούσης. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε τὸ μέτρον μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ περίφραγμα προσδιορίζεται διὰ μόνους τοὺς στενογράφους τῶν δημοσιογράφων.

Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν βουλευτὴς τις ἐπρότεινε, ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ ταχείας ἐκτυπώσεως τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, ὃ δὲ πρόεδρος ἀπάντησεν, ὅτι κατὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ ἐκθεσιν ὑπὸ τῶν στενογράφων τῆς Βουλῆς πρὸς ταχείαν ἐκτύπωσιν τῶν στενογραφημάτων ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς τῆς ταχείας διορθώσεως πάσης ἀγορευσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ δαπάνη τις πρὸς αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ. Ἐλπίζει δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγκρίνει τὴν δαπάνην ταύτην. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι θέλει παραδεχθῇ αὐτήν.

Ἀνήγγειλεν εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ

τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1874.

Τὰ δὲ νομοσχέδια ἀναγκασθὲν ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς ἃ συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν.

Ἐξυκολούθησεν εἰτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν Κ. Λομβάρδου καὶ Θ. Δηλιγιάννη περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς 8 Ἰουλίου 1872 κτλ.

Μετά τινα ἀγόρευσιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Φθιώτιδος ἀποκρούσαντος τὰς αἰτιάσεις τοῦ γῆρας ἀγορευθέντος ἐκ Παρνασσίδος βουλευτοῦ περὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Παρνασσίδος, ὃν παρέστησεν ἄνθρωπον εὐνόητον, ἀπέδωκε δὲ τὴν ἐπὶ τῆς πρώτης δυναστείας εἰς θάνατον καταδίκην του εἰς λόγους πολιτικῆς ἐμπαθείας, ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Πατρῶν.

Ἐνταῦθα κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου ὁ δεῦτερος ἀντιπρόεδρος.

Ὁ ἀγορεύων ἐσχυρίσθη, ὅτι αἱ κατηγοροῦντες τὸν πρῶτον πρωθυπουργόν ὡς ἐκ τῆς μειοψηρίας ἐπιβλήθη ἄγνοοιςιν, ὅτι καὶ οὗτοι εἰσι τόσαι μειοψηφίαι, ὅσαι καὶ αἱ ἀποχρώσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσιν, ἡ δὲ διαίρεσις αὕτη καὶ ὁ ἀκατάσχετος πρὸς τὴν πρωθυπουργίαν ζῆλος προσηυφίζονται ἀπαίσια εἰς τὸ ἔθνος. Προεῖπεν κατόπιν καὶ ὑπερασπίσθαι τὴν πρῶτην Κυβέρνησιν κατὰ τῶν αἰτιάσεων τῶν ἀντιπάλων τῆς διὰ τὴν διάλυσιν καὶ διακοπὴν τῆς Βουλῆς. Τὰ δικαιώματα ταῦτα, εἶπεν, ὄντα ἀπόλυτα, πῶς μόνον ἐπάγουσιν εὐθύναν, ἀφορμὴν δὲ πρὸς κατηγορίαν παρέχει μόνη ἡ δολὴ προαίρεσις πρὸς προδοσίαν τοῦ ἔθνους. Ἐκ δὲ τῆς βραδύτητος τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐδεμία ἐλατὺς ἐπῆλθεν. Ἐδικαιολόγησεν ἀκολουθῶς τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς φάλαγγος τῶν φοιτητῶν, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ ἑκπέννητος ἐτυραννήθη, ἡ παραμελήθη, ἐξῆρε τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἡ θέλει παραδεχθῆναι νὰ προβῇ εἰς ἐλεγχον πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ 1865 ὑπουργείων, ἡ θέλει ἀπορρίψει καὶ τὰς δύο προτάσεις. Ἐὰν ἐκ τούτωντις παραδεχθῇ τὴν πρώτην καὶ ἀπορρίψῃ τὴν δευτέραν διαπράττει ἀδικίαν, ἀλλὰ τὰς προσωρινὰς νίκας δὲν παρακολουθοῦσιν εὐάρεστοι ἀναμνήσεις. Καταλήγων παρακάλεσε τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβάλῃ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1875, διὰ νὰ προσκληθῇ πλέον ἡ Βουλὴ τακτικῶς τὸν Νοέμβριον τοῦ ἐπιόντος.

Εἰσῆχθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰ ἐξῆς νομοσχέδια μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

1) Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 106,000, χορηγηθείσης διὰ Β. Διατάγματος.

2) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 204,000, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διατάγματος.

3) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 335,006, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διατάγματος.

4) Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχ. 103,500, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διατάγματος.

Ταῦτα σταλέντα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 106,000, χορηγηθείσης διὰ Β. Διατάγματος.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι,

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν διατάξιν τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐξ ἑξακτῶν, ἀριθμὸς 106,000, χορηγηθείσης ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1873 Β. Διατάγματος ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1872 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐπισκευῆς τοῦ θαλαμηγοῦ, ἡ Ἀμφοτέρω, γενομένης ἐν Τεργέστη κατὰ τὸ 1872.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται διὰ τοῦ μνημονευομένου ἀνωτέρω Β. Διατάγματος καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργός
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 106,000 χορηγηθείσης διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1873 Β. Διατάγμα, (Πρακτικὰ Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 8

δι' οὗ ἐχορηγήθη ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἑκτακτοῦ πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐξ χιλιάδων, ἀριθ. 106,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1872 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων ἐπισκευῆς τοῦ θαλαμηγοῦ, ἡ Ἀμφιτρίτη, γενομένης ἐν Τεργέστη κατὰ τὸ 1872.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργός
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 16—19 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 21 λέγοντος γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1872 χορηγεῖται ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐξ χιλιάδων (106,000) καταλογιζομένη εἰς ἴδιον κεφάλαιον τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων ἐπισκευῆς τοῦ θαλαμηγοῦ, ἡ Ἀμφιτρίτη, γενομένης ἐν Τεργέστη κατὰ τὸ 1872.

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωση ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συναλληθούσης.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

Πρακτικὸν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τῆς συνεδριάσεως τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1873.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 21 τοῦ Σεπτεμβρίου 1873 ἀνεγνώ-

σθη, ἔκθεσις τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ περὶ χορηγήσεως ἑκτακτοῦ πιστώσεως ἐκ φιορινίων 40,552. 96, φερόντων δραχμὰς 106,000 περίπου διὰ τὴν κατὰ τὸ 1872 γενομένην ἐπισκευὴν τοῦ θαλαμηγοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀμφιτρίτη».

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον παρατηρήσας, ὅτι διὰ τοῦ νόμου τῆς 2 Ἰουνίου 1871 ἐχορηγήθη ἑκτακτος πίστωσης εἰς ἑἶδος τῆς χρήσεως τοῦ 1871 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν κατασκευὴν νέων λεβήτων τῆς Ἀμφιτρίτης, ὅτι κατὰ τὸν ἀπὸ Παλαιῶς εἰς Τεργέστην διάπλουον τοῦ πλοίου τούτου πρὸς ἀλλαγὴν τῶν λεβήτων συνέβη ἡ γνωστὴ ἐκρηγξίς τῆς πυριταιοθήκης, ἥτις κατέστρεψε θαλάμους καὶ ἐθλαψε πολλὰ τοῦ σκάφους μέρη, ὅτι πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν καταστραφέντων θαλάμων καὶ ἐπισκευὴν τῶν βλαβέντων μερῶν τοῦ σκάφους ἐδαπανήθη τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν φιορινίων 40,552. 96, κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐν Τεργέστη καταστήματος τοῦ Stabilimento tecnico triestino ἐπιθεωρημένου καὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐργασίας τῆς προκειμένης ἐπισκευῆς, συγκεκριμένης παρὰ τοῦ πλοίαρχου Δ. Σαχτούρη καὶ τοῦ ἀνθυποναυπηγοῦ Σοφ. Γιαλούση, ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ρηθέντος καταστήματος πρὸ ἐνὸς ἢ δύο ἐτοὺς ζητεῖ ἀδικαιόπως τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, καὶ διὰ τὴν ἀπάντησίν του ταύτην ἀναντιρρήτως ἔχει δίκαιον, ὅτι ἡ ἐπισκευὴ αὕτη ἐκτελεσθεῖσα τὸ 1872, ὅρθον εἶναι νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐτοὺς τούτου, ἐγκρίνει νὰ χορηγηθῇ ἑκτακτος πίστωσης εἰς ἑἶδος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1872 ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐξ χιλιάδων, ἀριθμ. 106,000.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ ὑπουργοί

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΚΑΛΑΪΦΡΟΝΑΣ.

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχμῶν 204,000.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι,

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Νό-

μου περί Δημοσίου Λογιστικού, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιφύκειν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχμῶν διακοσίων τεσσάρων χιλιάδων, ἀριθ. 204000, χορηγηθεῖσων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1873 Β. διατάγματος δυνάμει τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1872 ΓΝΖ'. Νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1872.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται διὰ τοῦ μνημονευομένου ἀνωτέρω Β. διατάγματος καὶ δι' ἀντιγράφων τῆς ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1873 ἐκθέσεως τοῦ προκατόχου μου πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τῆς ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς γνωμοδότησεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 204,000, χορηγηθεῖσων διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ νόμου περί Δημοσίου Λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1873 Β. διατάγματος ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχμῶν διακοσίων τεσσάρων χιλιάδων ἀριθ. 204,000, καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1872.

Κεφ. 7 ἄρθρον 2 Ποσοστὰ εἰσπράξεων... δραχ. 31,000

» 10 » 3 » φόρων ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν... » 13,000

» 11 » 6 Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου... » 85,000

» 13 » 9 Ἐξόδα καλλιεργείας καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων... » 7,000

» 19 Ἀπόδοσις κεφ. ὁδοποιίας » 68,000

Ἐν ὅλῳ δραχ. ... 204,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου περί Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1872 ΓΝΖ'. νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1872 καὶ τὴν ἀπὸ 24 λήγοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάζει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1872 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου χορηγῆται ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχ. διακοσίων τεσσάρων χιλιάδων, ἀριθ. 204000 καταλογιζομένη ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς κεφαλαίων καὶ ἀρθρῶν.

Κεφ. 7 ἄρθρον 2 Ποσοστὰ εἰσπράξεων... δραχ. 31,000

» 10 » 3 » φόρων ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν... » 13,000

» 11 » 6 Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου... » 85,000

» 13 » 9 Ἐξόδα καλλιεργείας καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων... » 7,000

» 19 » Ἀπόδοσις κεφ. ὁδοποιίας » 68,000

Τὸ ὅλον δραχ. 204,000

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνελθούσης.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΑΝΓΕΩΡΓΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Δ. ΚΑΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρακτικὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Τῆς συνεδριάσεως τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1873

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1873 λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 22 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐκθεσιν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, αἰτοῦντος τὴν διὰ διατάγματος χορηγίαν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872 πρὸς ἀποπληρωμὴν δαπανῶν τῆς χρή-

σεως ταύτης, διὰ τὴν ὁποίαν ἄνευ τινὸς ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπῆρκεσαν αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις· ἦτοι

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων	δραχ.	31,000
» » ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν. »		13,000
» δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου. »		85,000
» καλλιέργειαν καὶ μεταφορὰν ἀλάτων . . »		7,000
» ποσοστὰ ὁδοποιίας	»	68,000

Ἐν ὅλῳ δραχ. 204,000

Καὶ παρατήρησαν, ὅτι διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1872 ΓΝΖ, νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους διὰ τὰς ἀνωτέρω δαπάνας ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορήγησις ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ἐὰν ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπαρκέσωσιν αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθεῖσαι.

Ἀποφαίνεται·

Ἐγκρίνει τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ τῆς χορηγίας τῶν εἰρημένων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν ἐν ὅλῳ διακοσίων τεσσαρῶν χιλιάδων (ἀριθ. 204000) καὶ ἀνατίθῃσιν εἰς τὸν αὐτὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗΣ.

Οἱ ὑπουργοί

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ,

Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 49.792.

Πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Αἱ ψηφισθεῖσαι πιστώσεις διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ νόμου ΓΝΖ, τῆς 24 Ἰουλίου 1872 ἔτους ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν χρήσεως 1872 εἰς τὰ κατωθὶ σημειούμενα κεφάλαια καὶ ἀρθρα ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς.

Ὅθεν πρὸς τακτοποίησιν αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρου νόμου δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων διὰ Β. Διατάγματος, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὸ συμβούλιον, ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν πρόκλησιν τοῦ ἀπαιτουμένου Β. Δια-

τάγματος περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ὡς ἐξῆς.

α) Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 7—2 Ποσοστὰ εἰσπρ.	δραχ.	31,000
β) » » » 10—3 » ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν. »		13,000
γ) » » » 11—6 Ἀποδ. χαρτος.	»	85,000
δ) » » » 13—9 Ἐξόδα καλλιερ- γείας καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων.	»	7,000
καὶ ε) » » » 19 Ἀπόδοσις κεφα- λαίων ὁδοποιίας	»	68,000
Τὸ ὅλον δραχ.		204,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰερίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχ. 335,000 χορηγηθεῖσων διὰ Β. Διαταγμάτων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι,

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεων τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Λογιστικοῦ νόμου χορηγηθεῖσων διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχμῶν 335,000.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται διὰ τῶν πρωτοτύπων Β. Διαταγμάτων, τῶν ἐν αὐταῖς σχετικῶν καὶ πινάκων, ἐν ᾧ καταδεικνύονται τὰ κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὰ κεφάλαια καὶ ἀρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεδικάσθησαν αἱ πιστώσεις περὶ ὧν πρόκειται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περί κυρώσεως αναπληρωτικών πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχμῶν 335,600, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. τριακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 335,000 ἀναφερόμεναι εἰς τὸν προσηρητημένον πίνακα καὶ καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς γενικά κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873.

Υπουργεῖον Δικαιοσύνης.....	Δραχ.	65,000
» Ἐσωτερικῶν.....	»	270,000
Ἐν ὅλῳ.....	»	335,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων	Κεφάλαια τῶν Γενικῶν προϋπολογισμῶν	Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ ἐξόκου προϋπολογισμοῦ	Πιστώσεις χορηγηθεῖσαι	
			κατ' ἄρθρον ἐξόκου	κατὰ κεφάλαιον γενικοῦ προϋπολογισμοῦ
1873 Δεκεμβρίου	11 Ζ'	3 1 Ἐξόδα ἀπογραφῆς κλπ. ὑποδίκων.....	30,000	65,000
		4 2 Ἀποζημιώσεις ἀνδρῶν καὶ ἐνόρκων.....	20,000	
		5 4 Μεταφορὰ ἀποκερτῶν.....	45,000	
		6 6 Διατίξεις κατόικων.....	150,000	
» Οκτωβρίου	31 Η'	7 Ἀπέσεις διεθνῶν τηλεγραμμάτων πλῶν.....	120,000	270,000
» Δεκεμβρίου	27 *	Τὸ ὅλον δραχ.....		335,000

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Έχοντες υπ' όψιν τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ε. ε. Νόμου ΓΟΒ' περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873 καὶ τὴν ἀπὸ 1 τρέχοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργῶν ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Επὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1873 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 65,000, διανεμομένη ὡς ἑξῆς·

Επὶ τοῦ κεφαλαίου 4 ἄρθρου 2, ἀποζημιώσεις συνόδων καὶ ἐνόρκων δραχ. 20,000

Επὶ τοῦ κεφ. 4 ἄρθρ. 4 μεταφορὰ ἀνακριτῶν. » 15,000

» » » 3 » » ἐξοδ. διατροφ. ὑποδίκ. » 30,000

Ὑπομ. δραχ. 65,000

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσηχὴ αὐτῆς Σύνοδον.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὑπομ. τῇ 11 Δεκεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρακτικὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τῆς συνεδριάσεως τῆς 1 Δεκεμβρίου 1873.

Ὑπομ. τῇ συνεδριάσει τῆς 1 Δεκεμβρίου 1873 τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' όψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 15,208 ἀπὸ 30 τοῦ ἀρτι λήξαντος μηνὸς ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς ἐκτίθεται ἡ ἀνάγκη χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων εἰς ἕαρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1873, καταλογιζομένων ὑπὸ μὲν τὸ κεφάλαιον 3, ἄρθρ. 4,

δι' ἐξοδα διατροφῆς κλπ. τῶν ἐνδεῶν ὑποδίκων, δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων πρὸς ἐντελῇ ἐξόφλησιν τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τοιούτων ἐξόδων, ἐξαντληθείσης ἤδη μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπιψηφισθείσης πιστώσεως, ὑπὸ δὲ τὸ κεφάλαιον 4 ἄρθρον 2 δι' ἀποζημιώσεις τῶν ἐνόρκων, δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων πρὸς ἐντελῇ ἐξόφλησιν τῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀποζημιώσεως αὐτῶν, τῆς πρὸς τοῦτο ἐπιψηφισθείσης ὡσαύτως πιστώσεως ἐξαντληθείσης ἤδη ἕνεκα τῆς καθ' ὅλον τὸ Κράτος συστάσεως ἄχρι τοῦδε εἰκοσι καὶ δύο κακουργιοδικείων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων, ἀντὶ τῶν δέκα ὁκτώ, περὶ ὧν μόνον προεῖδε καὶ ἐπεδαρύνθη ὁ προϋπολογισμὸς δι' ἀνάλογον πιστώσεως ὡς ἐκ τῆς πληθῆος τῶν ὠρμῶν πρὸς ἐκδικασιν δικῶν καὶ τῆς παρατάσεως τῶν ἐργασιῶν, καὶ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 4, ἄρθρον 4 δι' ἐξοδα μεταφορᾶς τῶν ἀνακριτῶν, δραχ. δεκαπέντε χιλιάδων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους προκυφόντων τοιούτων ἐξόδων, τῆς ἐπιψηφισθείσης πιστώσεως μὴ ἐπαρκείας ἕνεκα τῆς παρὰ τῶν ἀνακριτῶν καταβληθείσης σπουδαίας ἐνεργείας πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων δι' ἐπιτοπίων μεταβάσεων τῶν καὶ ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν παρουσίας αὐτῶν.

Ἐνέκρινεν, ἵνα χορηγηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ Β. Διατάγματος αἱ ζητούμεναι, ὡς εἰρηται, τρεῖς ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. ἐν ὅλῳ ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων (ἀριθ. 65,000) εἰς ἕαρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1873 ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Ἀθῆναι, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1873.

Ὁ πρέσβης

Β. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Τὰ μέλη

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΡΙΒΑΣ,

Α. ΔΡΟΣΟΣ, Α. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ λήγοντος ἔτους ψηφισθεῖσα πίστις ἐπὶ τοῦ κεφ. 3 ἄρθρ. 4 δι' ἐξοδα διατροφῆς κλπ. τῶν ἐνδεῶν ὑποδίκων ἐξαντλήθη ἤδη ὁλοσχερῶς, ἀποδειχθεῖσα ἀνεπαρκὴς, διότι ἐνῷ ὁ προϋπολογισμὸς προεῖδε περὶ ἐξόδων κλπ. 1300 ὑποδίκων ἐτροφοδοτήθησαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31

Οκτωβρίου 1400, κατά τας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον υποβληθείσας ἐπισήμους καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίες, τόσοι δὲ περίπου θέλουσι τροποδοτεῖσθαι καὶ ἕως τέλους τοῦ ἔτους ὡς ἐκ τούτου παρίσταται ἀνάγκη ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 30,000 πρὸς ἐντελῇ ἐξόφλησιν τῶν ἕως τέλους τοῦ ἔτους τούτων ἐξόδων.

Ἐξηντλήθη ὡσαύτως καὶ ἡ ψηφισθεῖσα πίστις ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 4 ἄρθρ. 2 δι' ἀποζημιώσεις τῶν ἐνόρκων, διότι ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὠρίμων πρὸς ἐκδίκασιν δικῶν ἐπὶ κακουργήμασιν ἐδέχθη νὰ συστηθῶσιν εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἄχρι τούδε εἴκοσι καὶ δύο κακουργιοδικεῖα, τακτικὰ καὶ ἐκτακτα, τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι διήρκεσαν ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ αἱ ἐργασίαι ὅσῳ ἀκριβῶς κακουργιοδικεῖων ἐκ τῶν συστηθέντων κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελ. ἔτους παρετάθησαν ἕως τῆς 20 Ἰανουαρίου καὶ ἐπεβάρυναν τὴν ὡς ἀνωτέρω πίστιν, ἐνῶ ὁ προϋπολογισμὸς ἔσχει ὡς ὅρον τὴν σύστασιν δέκα ὁσῶν μόνον κακουργιοδικεῖων καὶ προσεῖδε περὶ τῆς ἀναλόγου πιστώσεως διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν δι' αὐτὰ πληρωθησμένων ἐνόρκων. Ἐπ' ἀνάγκης ἄρα νὰ χορηγηθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχ. 20,000 ὅπως ἐξοφληθῶσιν ἐντελῶς αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀποζημιώσεις τῶν ἐνόρκων.

Ἐξηντλήθη ἐπίσης, ἀλλὰ πρώτῃν ἤδη φοράν, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 1 ἄρθρ. 4 ἐψηφισμένη πίστις δι' ἐξόδα μεταφορᾶς τῶν ἀνακριτῶν, διότι ἐξ αὐτῆς ἐπληρώθησαν καὶ τὰ ἐξόδα τῶν ἀνακριτῶν, οἵτινες παρευρέθησαν εἰς τὰς ἐνεργηθείσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς κατὰ τὸ ληφθὲν μέτρον· ἐκτὸς δὲ τούτου κατεβλήθη σπουδαία τις ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ἀνακριτῶν, ὅπως ἐλαττωθῇ κατὰ τι ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐκκερμένων ἀνακρίσεων καὶ ἐδέχθη νὰ ἐπιτραπῶσι πλείοτεροι ἐπιτόπιοι μεταβάσεις· ἀνάγκη λοιπὸν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅπως ἐξοφληθῶσι καὶ τὰ ἕως τέλους τοῦ ἔτους προκύψοντα τιαυτὰ ἐξόδα.

Ταῦτα ὑποβάλλων πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸ, ἵνα προνοήσῃ, ὅπως χορηγηθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης αἱ εἰρημέναι ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις διὰ Β. Διατάγματος, ἀπουσίας ἤδη τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Ὑπουργός

Π. ΣΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ε. ε. ΥΟΒ', νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873 καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου·

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήντα χιλιάδων ἀριθ. 150,000, καταλογιζομένη εἰς τὰ κεφ. 3 ἄρθρον 6, «Διατήρησις καταδικῶν.»

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κόμισιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον αὐτῆς.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΗΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Πρακτικὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τῆς συνεδριάσεως τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1873.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1873 τὴν ὑπ' ἀριθμ. 31,535 ἀπὸ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκβασιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς αἰτεῖται νὰ χορηγηθῇ ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν 150,000 πρὸς διατήρησιν τῶν καταδικῶν, διότι ἐξηντλήθη ἤδη ἡ διὰ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ψηφισθεῖσα πίστις ἐκ δραχμῶν 515,300 καὶ ἀπαιτεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο καθ' ὑπολογισμόν καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰ μέχρι τούδε δαπανηθέντα καὶ τὸν ὑπάρχοντα ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀριθμὸν τῶν καταδικῶν, ἀναβαίνοντα εἰς 3173, ἐγκρίνει νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων διὰ Β. Διατάγματος ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραχ-

μῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 150,000) εἰς ἔαρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 3, ἀρθροῦ 6 τῆς χρήσεως ἐνεστῶτος ἔτους πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Ὁ πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ ὑπουργοί

Π. Χαλκιδόπουλος, Δ. Δρόσος, Δ. Χρηστοδής, Δ. Γρίβας,
Δ. Καλλιφρονάς.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἀθήναι τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1873.

Ὁ ἐκπληρῶν γρῆν γραμματέως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
Γραμματεὺς Α'. Τάξιως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.
(Τ. Σ.) Π. Π. Ζαίνης.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπὶ τοῦ κεφ. 3 ἀρθροῦ 6 τῆς χρήσεως ἐνεστῶτος ἔτους πίστωσης ἐκ δραχμῶν 515,300 πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων ἐξηνητλήθη ἤδη καὶ ἐπομένως ἀπαιτεῖται καθ' ὑπολογισμὸν ἀναλόγως τῶν μέχρι τοῦδε δαπανηθέντων καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων, ἀναβαίνοντος εἰς 3173, ἀναπληρωτικὴ πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 150,000.

Ὅθεν παρακαλῶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ, ἵνα κατὰ τὸ ἀρθρον 15 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἐνιαυσίου τῶν ἐξόδων τοῦ 1873 Νόμου χορηγηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἡ ἀπαιτούμενη ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη ἀναπληρωτικὴ πίστωσης ἐκ δραχμῶν 150,000 ἐπὶ τοῦ

Κεφαλαίου 3 ἀρθροῦ 6 τῆς χρήσεως ἐνεστῶτος ἔτους πρὸς διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Ἀθῆναι, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ε. ε. γ.ο.β'. νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873 καὶ τὴν ἀπὸ 13 λήγοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργίων ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάτταμεν.

Ἄρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσης ἐκ δραχ. ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδων, ἀριθ. 120,000, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον 8 ἀρθρον 7 α' ἀπόδοσις διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν ».

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωσης ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς ἅμα συνελευσούσης.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

«ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων
τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχμῶν 103,500 χορηγηθεισῶν
διὰ Β. διαταγμάτων.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι,

Συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ νόμου
περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς
τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου περὶ
κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ
δραχμῶν ἑκατὸν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων, ἀριθ. 103,500,
χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς διὰ Β. διαταγμάτων, κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται μετ' ἀνακεφαλαιωτικοῦ
πίνακος, τῶν Β. διαταγμάτων ἐν πρωτοτύπῳ καὶ τῶν λοιπῶν
σχετικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ
δραχμῶν 103,500, χορηγηθεισῶν διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
ἀρθροῦ 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, χορηγηθεῖσαι διὰ
Β. διαταγμάτων ἐκτακταὶ πιστώσεις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν τριῶν
χιλιάδων πεντακοσίων, ἀριθ. 103,500, ἀναφερόμεναι εἰς τὸν
προσχηρημένον πίνακα καὶ καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς γενικά
κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρή-
σεως 1873.

ὑπουργεῖον	Ἐξωτερικῶν	Δρ.	5,000
»	Δικαιοσύνης	»	7,500
»	Ἐσωτερικῶν	»	70,500
»	Ἐκκλησιαστικῶν	»	8,000
»	Στρατιωτικῶν	»	5,000
»	Οἰκονομικῶν	»	7,500

Ἐν ὅλῳ δραχ. 103,500

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τὸ 14 τρέχοντος μηνὸς ἡμετέρου διάταγμα, γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
αίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1873 χορηγείται ἑξακτος πίστωσης δραχ. εἰκοσι πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000 καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «ἑξακτος ἐπιθεώρη-
σις τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἀρχῶν» καὶ διανεμομένη εἰς ἑκαστον τῶν ἐξῆς ὑπουργείων

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν		δραχ.	5,000
» Δικαιοσύνης		»	5,000
» Ἐσωτερικῶν		»	5,000
» Ἐκκλησιαστικῶν		»	5,000
» Οἰκονομικῶν		»	5,000

Τὸ ὅλον δραχ. 25,000

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωση θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Τατοίῳ, τῇ 19 Ἰουλίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε.Π. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ,
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὸ ἀπὸ 14 τρέχοντος μηνὸς ἡμετέρου διά-
ταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου ἀπεραιοίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1873 χορηγείται ἑξακτος πίστωσης δραχ. πεντακισχιλίων (5,000), καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφά-
λαιον «ἑξακτος ἐπιθεώρησις τῶν ἐπαρχ. καὶ ἐξωτερικῶν ἀρχῶν.»

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωση θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πα-
ρόντος διατάγματος.

Ἐν Τατοίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 20 λήγοντος μηνὸς γνωμοδοτήσιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεραιοίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1873 χορηγείται ἑξακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἐξ χιλιάδων, ἀριθ. 6,000, καταλογιζομένη εἰς ἰδι-
αίτερον κεφάλαιον διὰ συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόν-
των ἀπόρων κατοίκων τῆς νήσου Ζακύνθου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωση ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς, ὅμα συνελθούσης.

Τοῖς ἡμετέροις ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῖς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόν-
τος διατάγματος.

Ἐν Κερκύρῃ, τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Τῆς συνεδριάσεως τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1873.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει τὰς ἐκθέσεις τοῦ τε Νομάρχου Ζακύνθου καὶ Δημάρχου Ζακυνθίων, δι' ὧν ἐπικαλεῖται συνδρομὴ τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ἰδίως τῶν τοῦ εἰρημένου δήμου, ὅπως δυνήσῃ νὰ ἐπισκευάσῃ τὰς ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ τῆς 13 — 14 τοῦ λήγοντος μηνὸς βλαφθεῖσας οἰκίας τῶν καταστάσας σχεδὸν ἀχρήστους, ἐγκρίνει νὰ προκληθῇ ἑτακτος πίστωσης καταλογιζομένη εἰς τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχμῶν ἑξ χιλιάδων, ἀριθ. 6000.

Ὁ Πρόεδρος

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Οἱ ὑπουργοί

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Α. ΓΡΙΒΑΣ, Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ,

Α. ΔΡΟΣΟΣ, Α. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται ἑτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων, ἀριθ. 10,000 καταλογιζομένη εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον διὰ συνδρομὴν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἀπόρων κατοίκων Ἡλείας καὶ ἰδίως τοῦ χωρίου Βαρβολομοῦ.

Ἀρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωσης ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς Σύνοδον.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Νοεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 18 λήγοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἑτακτος πίστωσης ἐκ δραχ. ἑξ χιλ. ἀριθ. 6000, διὰ συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἀπόρων κατοίκων τῆς νήσου Ζακύνθου, προστιθεμένη εἰς τὴν χορηγηθεῖσαν ἰσόποσον πίστωσης διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου ε. ε. διατάγματος.

Ἀρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστωσης ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς Σύνοδον.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Νοεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς συνεδριάσεως τῆς 18 Νοεμβρίου 1873

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῆς 18 Νοεμβρίου 1873 τὴν τε ὑπ' ἀριθ. 34212 ἐκθεσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰς συνημμένας αὐτῇ ἀναφορὰς τοῦ τε Δημάρχου Ζακυνθίων καὶ τοῦ Νομάρχου Ζακύνθου, δι' ὧν παρηστάται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως συνδρομῆς δραχμῶν ἑξ χιλιάδων ἐτι πρὸς θεραπείαν ἐν μέρει τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν Ζακύνθου τῶν ἐκ τοῦ τελευταίου σεισμοῦ παθουσῶν, τῆς δοθείσης ἤδη εἰς αὐτοὺς συνδρομῆς μὴ ἐπαρκεστάτης εἰς ἀνακούφισιν τῶν, ἀπεφασίσει νὰ προκληθῇ ἑτακτος πίστωσης τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑξ χιλιάδων, ἀριθ. 6,000, εἰς ἕδος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως

1873 ὑπὸ ἰδίων κεφάλαιον «συνδρομή ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἠτληθέντων» καὶ ν' ἀνατεθῇ ἡ διανομή αὐτοῦ εἰς ἐπιτροπὴν, συγκειμένην παρὰ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ζακύνθου.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Τὰ μέλη

Α. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Η. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ,
Α. ΓΡΙΒΑΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 18 καὶ 19 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 9 τρέχοντος μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 40,000, καταλογιζομένη εἰς ἰδίον κεφάλαιον τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ δι' ἑκτακτα ὑγειονομικά μέτρα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ προκειμένη πίστις ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον αὐτῆς.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1873.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

τῆς συνεδριάσεως τῆς 9 Νοεμβρίου 1873.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 9 Νοεμβρίου 1873 τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 33736 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔκθεσιν τοῦ χ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, δι' ἧς αἰ-

τεταται νὰ χορηγηθῇ ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν 40,000 πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς χολέρας, ἥτις λαμβανόμενη τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Γαλικίαν καὶ ἐπεκταθεῖσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὰ λοιπὰ κατονομαζόμενα μέρη διατελεῖ ἐπιμένονσα ἐν Τεργέστη, ἐν Φιοῦμ, ἐν Νεαπόλει, ἐν Γενούῃ καὶ ἐν ἄλλαις εὐρωπαϊκαῖς χώραις, ἀνεφάνη δὲ τελευταῖον ἐν Βριτανίᾳ καὶ ἐν Φιλιππουπόλει καὶ οὐδ' ἐξέλιπεν ἐντελὼς ἐκ τῆς Ρουμανίας, ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων εἰς ὄφελος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1873 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον ἑκτακτα ὑγειονομικά μέτρα.

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Τὰ μέλη

Η. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΡΙΒΑΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ, Α. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρθ. 33736

Πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ χολέρα, ἥτις ἐλημναιτο τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Γαλικίαν ἐπεξετάθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου εἰς τὴν Ρουμανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Σερβίαν τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Τεργέστην τὴν Βενετίαν, τὴν Νεάπολιν, τὴν Γενουαν, εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς βορείου καὶ ἀνω Ἰταλίας καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας εὐρωπαϊκάς πόλεις, ἥτοι τὸ Φιοῦμ, τὸ Χάβρ, καὶ Ροσίν, τὴν Ἀμβέρσην, τὸ Ἀμβούργον κλπ.

Ἡ Κυβέρνησις ὥρειλε νὰ λάβῃ καὶ ἔλαβε πλήρη τὰ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς μεταδόσεως εἰς τὸ Κράτος τῆς τοιαύτης νόσου, ἃτινα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι ἡ νόσος ἐπιμένει ἐν Τεργέστη, ἐν Φιοῦμ, ἐν Νεαπόλει, ἐν Γενούῃ καὶ ἐν ἄλλαις εὐρωπαϊκαῖς χώραις, ἀνεφάνη δὲ τελευταῖον ἐν Βριτανίᾳ καὶ Φιλιππουπόλει καὶ οὐδὲ ἐξέλιπε ἐντελὼς ἐκ τῆς Ρουμανίας. Ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νὰ χορηγηθῇ ἑκτακτος πίστωσης δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων.

Ἐρ' ὃ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους,

να χορηγηθῇ εἰς τὸ ὑπο τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργεῖον ἑκτακτος πίστωσης ἐκ δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 40,000, ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1873 ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον, «ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ μέτρα».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, γνωμοδοτῆται τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται ἑκτακτος πίστωσης δραχ. ἑνδεκα χιλιάδων πεντακοσίων, ἀριθ. 11,500 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «ἐκτακτος ἐπιθεώρησις ἐπαρχικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀρχῶν» τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξῆς ὑπουργείων.

Δικαιοσύνης	δραχ.	2,500
Ἑσωτερικῶν	»	3,500
Εκκλησιαστικῶν	»	3,000
Οικονομικῶν	»	2,500

Τὸ ὅλον δραχ. 11,500

Ἄρθρον 2. Ἡ προκειμένη πίστωση ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κέρωσιν τῆς προσεχούς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐπ. Δεληγεώργης, Δ. Γρίβας, Δ. Δρόσος, Δ. Χρηστίδης, Δ. Καλλιφρονάς, Π. Χαλκιάπουλος.

Κατόπιν ἀνήγγειλεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν σκοπεῖ νὰ ὑποβάλῃ νέον προϋπολογισμόν, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ τῆς προκατόχου ὑποβληθέντα μετὰ τινων τροποποιήσεων. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέξεως αὐτοῦ, καθόσον ἐντὸς τῆς ἐβδομάδας θὰ ὑποβάλῃ τὰς τροποποιήσεις.

Ἡ συζήτης ἐξηκολούθησεν, εἰς δὲ τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς παρελθὼν ἐπὶ τὸ ὅπμα ἐξήτασε τὸν νομικὸν χαρακτηρισμὸν

καὶ τὴν ἑκτασὶν τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως καὶ συνεπέρανε, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς ὑπουργικῆς εὐθύνης, πολιτικῆς, ποινικῆς καὶ ἀστυκῆς, ἡ μὲν πρώτη ἐφαρμόσθη ἤδη, ἡ τελευταία ὑπάγεται εἰς τὴν δικαστικὴν δικαιοσύνην, ὑπολείπεται δὲ ἡ ποινικῇ. Ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἐγνωμάτευσάν τινες, ὅτι ἡ ψῆφος τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐκάλυψε μέρος τῶν πράξεων τῆς πρώτης Κυβερνήσεως, διότι ἡ ψῆφος ἐκείνη, δὲν ἦτο ψῆφος ἐμπιστοσύνης, ἀλλ' ἀνάγκης.

Πρόεδρ' ἡ κατόπιν καὶ ἀφηγήθη ὁλόκληρον τὴν πολιτείαν τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου καὶ συνεπέρανε, ὅτι πᾶς σταθμὸς τῆς πορείας τοῦ ἐνδείκνυται παρανομίαν καὶ κακὴν πίστιν, ὑπέμετρον δὲ τᾶσιν πρὸς διατήρησιν ὅπωςδήποτε ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἀφ' οὗ, εἶπεν, ἐκ τῆς μειψηφίας διέλυσε τὴν Βουλὴν μετὰ πεντάμηνον διοίκησιν, τὸ δὲ διάταγμα τῆς διαλύσεως συνώδευσε δι' ἐγκυαλίον, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ὕβρις πρὸς τὴν ἀντιπροσωπειάν. Ὅπως ἐπιτύχῃ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἐπιφερῆσθαι τεμάχιον ἐπιστολῆς δι' ἧς ἀπέβαλε τῶν πράξεων τοῦ στρατοῦ γηραιὸν ἀξιωματικὸν ἐναντίον τῶν νόμων, ἀπέδωκε δὲ εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ τάσεως ἐπαναστατικὰς. Μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς Βουλῆς, ὅτε ἡ πλειψηφία τοῦ Κοινοβουλίου ἐξεδηλοῦτο, διέκοψε τὰς ἐργασίας παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὅπως σαγήνευον τοὺς ἀθνεστερούς ὑπερισχύον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Ἀνήγγειλε πομπодὼς συστάσεις σιδηροδρόμων, διεπραγματεύθη ἐν κρυπτῷ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λαυρίου, ἐπέτεθ' ἐκείνως κατὰ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, κατέστησε σκανδαλώδεις τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου, ἐνίσχυσεν ἀτόπους διαδηλώσεις, ἐνῶ μετὰ τοσαύτης ὀμῆς διέλυσε τὰς νομίμους τῶν φοιτητῶν συναθροίσεις, καὶ ἐκδιάζον τὸ γράμμα τοῦ δημοτικοῦ νόμου διενήργησε προῶρως τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ταῦτα πάντα εἶπεν, εἰσὶ γεγονότα ἀπαιτοῦντα τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ δὲν σκεφθῇ ὠρίμως καὶ δὲν ἐνασχῇ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, τὰ ἀποτελέσματα δὲν θέλουσιν εἶσθαι εὐάρεστα ἐν τῷ μέλλοντι.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἀρ. Κοντογούρης.
Δ. Γ. Ράλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ΄

Τῆς 21 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περί ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθη ἐν πρώτοις ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Λέγιστος Λ. Μιχαλοπούλου, αἰτοῦντος εἰκοσήμερον ἀπουσίας ἀδείαν, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο.

Ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ζητεῖ νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δύο Νομοσχέδια ὑποβληθέντα κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ὑπὸ τοῦ προκατόχου του, περί προσδιορισμοῦ ἐμμέσθων κλητέρων ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ διορισμοῦ δευτέρων ἀντενταγγελλέων ἐν τισὶ πρωτοδικείοις. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν μετὰ τὴν παρατήρησιν νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν.

Ἀντήγειλεν ἐπίσης ὅτι δυνάμει τῆς δοθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐντολῆς ἐξελέξατο τὰ ἀποτελέσματα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη πρὸς ἐξελεγχθῆναι τοῦ υποβληθέντος ὑπὸ τινων βουλευτῶν Μεσσηνίας καὶ Τριφυλλίας ἐκλογικοῦ Νομοσχεδίου, οὗ τινος κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἡγοράσθησαν 190 ἀντίτυπα, εἰς δὲ οἱ ἐξῆς:

1) Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος, 2) Θεόδ. Δηλιγιάννης, 3) Κ. Λομβάρδος, 4) Σ. Σωτηρόπουλος, 5) Α. Αὐγερινός, 6) Α. Γ. Πετριεζῆς, 7) Εὐθ. Κεχαγιάς, 8) Γ. Μίλητης, 9) Ι. Μαυρομαχάλης, 10) Γ. Βαλιάνος, 11) Στ. Κολιάτσος, 12) Λ. Λούντσος, 13) Α. Δανόπουλος, 14) Σ. Βαλκωρίτης, 15) Ν. Λεώπουλος, 16) Α. Δημητριάδης, 17) Ε. Πλιόπουλος, 18) Θ. Παπακώστας, 19) Γ. Ζωχιός, 20) Σ. Μακρῆς, 21) Α. Κατσίνος.

Προσέθετο δὲ ὅτι ἀπαιτοῦνται δραχμαὶ 500 πρὸς ἀγορὰν ἐπιπλῶν τοῦ δωματίου, ἐν τῷ ὑποῖοι θέλει συνεδριάξει ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ ἐχορήγησε τὴν πίστωσιν.

Ἐγένετο κατόπιν παραδεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄφρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περί τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1874 εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν.

Ἐξηκολούθησεν εἰτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος.

Ἀνελθὼν τὸ ἔθνος εἰς τῶν βουλευτῶν ἐκ Κορινθίας εἶπεν ὅτι ἡ μερὶς εἰς τὴν ἀνήκει ἐξήτησε τὸ κοινοβουλευτικὸν αὐτῆς δικαίωμα αὐστηρῶς μὲν, ἀλλ' ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων, τὴν ὁδὸν δὲ ταύτην ἐπιθυμεῖ νὰ διαδίῃ καὶ ἡ ἀντιφρονόουσα μερὶς. Ἀπὸ τοῦ 1865 ὑπῆρχαν, εἶπε, αὐστηροὶ ἐπικριταὶ τῶν κυβερνήσεων, ἀλλ' ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των ἐπὶ ὁρισμένων πράξεων, ἐνθ' οἱ ἀντίπαλοι στηρίζοντα ἐπὶ τῆς ἀοριστίας οὐδὲν ὁρισμένον προβάλλοντες. Μόλις, ἐκκηλούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἀπὸ τοῦ 1870 ἤρξαντο οἱ ἀντίπαλοι διοράντες τὸν ἐπαπειλοῦντα τὸ Σύνταγμα κίνδυνον, ἀλλ' οὐδεμίαν ὑπενώουν ἐπιβουλήν, ὅτε ἡ Ἐκπάνθησις ἐδιχατομεῖται, τὸ Κράτος ἐδιοικεῖτο διὰ διαταγμάτων, ἡ ληστεία ἐλυμαίνετο τὴν πολιτείαν καὶ βουλευταὶ νομίμως ἐκλεγέντες ἀπεπέμποντο τοῦ βουλευτηρίου. Ἄλλοτε οὐδεμία ἐπιτρέπη συζήτησις ἐπὶ τοῦ δικαίου δικαίου τῆς διαλύσεως, πῶς σήμερον εἶναι δυνατόν νὰ διορισθῇ πραγματογνωμοσύνη;

Κατηγορεῖται, εἶπεν, ἡ πρῶτη Κυβέρνησις, ὅτι εἰσέπραξεν ἄνευ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δὲν εἰσέπραξεν, ἡ δὲ διὰ νόμου παγίου εἰσπραττόμενα καὶ τὰ εἰς πληρωμὴν χρεῶν ὁρισμένα, αὐτὰ δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν. Ἐνθ' οἱ ἀντίπαλοι ὑπεραμύνονται τοῦ συνταγματισμοῦ, ἀντιποιοῦνται οὕτω δικαίωματα δικαστικῆς ἐξουσίας. Οὐδεμία κατηγορία δύναται νὰ στηριχθῇ διὰ τοὺς ἐν Παρνασσῷ ἐθνοφύλακας, οἵτινες διορίσθησαν χάριν τῆς τάξεως, οὐδὲ ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν ὁ ἐπαρχος ὑπέκρυπτε κατὰδικον. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἡδύνατο νὰ καταγγεῖλη τὴν πράξιν. Ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν, προσέθηκε, παρέχει ἡ παῖσις τοῦ ἐπαρχικαῦ Συμβουλίου, θέλει δὲ τὴν ὑποστηρίξει διὰ τῆς ψήφου του, ἐὰν ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς δὲν δικαιολογηθῇ ἀπαχρώντως.

Προέβη κατόπιν καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1872 ἀπωλέασα τὴν πλειοψηφίαν διὰ τῆς διαφωνίας τῶν φίλων αὐτῆς εἶδει νὰ ἀντικατασταθῇ. Ἡ διάλυσις ἐπίσης παρίστατο ὡς μία ἀνάγκη, διότι ἡ Βουλὴ ἐκείνη δὲν ἐξέφραζε τὸ γνήσιον ὄραμα τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἐβράδυνεν ἡ διαδόχος Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον μέτρον, ἐκ τοῦ ὅτι ἔπρεπε πρῶτον νὰ παρὰλάβῃ τὴν διοίκησιν, καὶ νὰ παγιώσῃ τὴν τάξιν. Ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὡς μέτρον ἀπόλυτον διαφεύγει τὴν ἐρευναν, ὡς δὲ ἐξήγγισαν οἱ πρῶτοι ὑπουργοὶ ἦτο μέτρον δικαιολογημένον. Αἱ ἀλλαι ἐπιρριπτόμεναι μομφαὶ περί τοῦ Μητροπολιτικοῦ ζητήματος καὶ περί τοῦ εἰς ἀπόστασιν τεθέντος ἀξιώ-

ματικού δεν δύνανται νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν, ἐπομένως συνεπέραναν ὅτι ἡ ζητούμενη σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς δεν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ οὐδενὸς λόγου, ἀφοῦ αἱ κατηγορίαι οὔτε θάσιμοι, οὔτε πιθαναὶ φαίνονται. Ἰσχυρίσθη ὅμως ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων διατηρεῖται ἀκέραιον, ὅτι ὑπάρχουσι πράξεις ὠρισμέναι ἀξίαι τοιαύτης ἐρεῦνης, ἐπὶ τούτῳ δὲ κατέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον ἐπιστολὴν καὶ ἄλλα ἐγγράφα. Ἐξετραγώδησεν ἀκολούθως τὴν κατὰστασιν τοῦ τόπου κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ συνεπέραναν ὅτι ταῦτα παρέχουσιν ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν, οὐχὶ δὲ ἡ ἀοριστία τῶν ἀντιπάλων του.

Ἐνταῦθα εἰσῆλθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ Νομοσχέδιον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1874, παραπεμφθὲν εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

α Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἵποβῆλλον συνημμένως σχέδιον νόμου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ, διὰ τὸ τρέχον ἔτος, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ κυρώσῃ αὐτό, ὅπως ἔχει.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1874.

Ἄρθρον 1. Ἡ δυνάμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὀρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς χιλίους ἑνενήκοντα ἑνὲς ἀνδρας, ἧτοι 122 αξιωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, 20 ἐν ἀργίᾳ, 23 δοκίμους ἐν ἐνεργείᾳ, 136 ὑπαξιωματικούς, 30 μηχανικούς, 79 θερμαστάς, 521 καύτας, 88 τεχνήτας, 60 πολιτικούς ὑπαλλήλους καὶ 17 μαθητευομένους.

Ἄρθρον 2. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1874 προσδιορίζεται εἰς 50 ἀνδρας.

Ἄρθρον 3. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀντίειπεν ἑτέρος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρυτῶν, ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, ἐὰν ἡ παρανομία εὐρίσκη ἐκάστοτε συνηγορίαν, ἀλλ' ὅταν τὰ πράγματα ἀρίστη φωνήν, οἱ λόγοι μάταιόν τι φαίνονται καὶ κενόν. Ὅπως δικαιολογήσωσιν, εἶπε, τὴν εἰς τὰ πράγματα ἀνοδὸν αὐτῶν ἐπλάσαν παράγορδα συνταγματικὰ δόγματα, ὅτι ἡ μειοψηφία καλουμένη ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων διαλύει τὴν Βουλὴν. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη εἰσάγουσα τοὺς πολιτευομένους εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς θυρίδος εἶναι ἡ μᾶλλον ὀλεθρία ἀρχή. Δεν συμβαίνει ὅμως οὕτως ἀλλαγῶν, ἐνθα τὰ ὑπουργεῖα ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ τόπου καὶ ἡ διάλυσις ἐπακολουθεῖ, ὅτε τὸ ὑπουργεῖον διαφανεῖ πρὸς τὴν ἀντιπροσωπεῖαν. Τὸ σύστημα, ὅπερ ἐνεκαθιδρύθη ἐρεῖδεται ἐπὶ τῆς συκοφαντίας τῶν ἀντιπάλων, ἐπισείεται τὸ φάσμα τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, οὕτω δὲ πολιτευόμενοι, ὧν οἱ πατέρες καὶ ἡ περιουσία προστηνέχθησαν ὀλοκαυτώμα εἰς τὸν θυμὸν τῆς πατρίδος ὑποσκέλλονται ὑπὸ τῶν ἐμπορευομένων τὴν πολιτείαν.

Ἡ συγκάλεισις τῆς Βουλῆς ἐξηκολούθησε, μετὰ μίαν διάλυσιν δεν ἀπαγορεύεται κατὰ τὸν Νοέμβριον ἰδίου ἔτους. διότι ἡ Σύνοδος αὕτη δεν εἶναι τακτικὴ, οὕσα οὕτως εἰπεῖν ἀκανόνιστος. Ἡ ἐναντία περιπτώσει θὰ ἐπὶ ἄρχεται περιορισμὸς εἰς τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως. Ὁ δὲ ἰσχυρισμὸς, ὅτι οἱ ἔμμεσοι φόροι εἰσπράττονται διὰ παγίου νόμου, ὅπως δικαιολογήσωσιν τὴν ἄστυ προϋπολογισμοῦ εἰσπραξίν, δεν εἶναι σπουδαῖος. Οἱ πρῶτον κυβερνᾶται, εἰπέτε, ζητοῦσι πράγματα, ἀλλ' ἡ διοίκισις παρέλυσε καὶ τὸ ἐμαρτύρησαν ἐπισήμως διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐποπτῶν, ἐνθα οἱ γινώσκοντες τοῦ τόπου τὴν κατὰστασιν ἀντιπρόσωποι παρωράθησαν. Τὸ δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κοιτητῶν ἔμεινε χάρτης ἄγραφος, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διενεργήθησαν δι' ἐκδιάσεως τοῦ νόμου πρὸς πλείους βουλευτῶν, ἐνθα αἱ προκατόχοι Κυβερνήσεις τοιαύτας ἐνεργήσασαι ἐνέμειναν ἐντὸς τοῦ νόμου. Ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς κατηγορίας, αἰτιῶνται τὸ παρελθὸν διὰ τῆς διαστροφῆς τῶν γεγονότων, ζητοῦντες οἰονεὶ συμπληροῦν. Ἐνθυμήθησαν τὰς ἀποποιήσας τῶν βουλευτῶν κατὰ τὸ 1868, ἀλλ' ἐλπιόμενησαν, ὅτι εἰς πρῶτον ὑπουργὸς ὑπῆρξε τοῦ δραματός ὁ δευτερογενιστής. Ἐνθυμήθησαν τὴν ληστείαν τοῦ 1867, ἀλλ' ἐλπιόμενησαν τὴν πρόσφατον ἐτι τῶν Ἀθηνῶν κυβείαν, ἥτις μετέθελε τὴν πρωτεύουσαν ὀλοκλήρον εἰς πτωχοκομείον.

Προεῖν κατόπιν καὶ ἐξεκόνιστε γενικῶς τὴν κατὰστασιν τοῦ

τύπου, υπέδειξε τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς σοφιστείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἐσχυσήθη, ὅτι οἱ πρωθυπουργοὶ πρέπει νὰ γινώσκωσι τὴν τέχνην δι' ὧν ἀνακαινίζονται τὰ ἔθνη καὶ προ-
αγονται εἰς τὸ μεγαλεῖον, οὐχὶ δὲ νὰ ἐπαναπαύωνται εἰς τὴν
σύλληψιν φυγοδίκου τινος ἢ ἄλλου τινος παραπλησίου κατορθώ-
ματος. Ἡ ὑπόδειξις τῶν ὑπουργείων ὑπὸ τῶν κοινοβουλίων,
συνεπέρανεν, ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια. Ὁ σχηματισμὸς τῶν κοινοβου-
λίων διὰ τῶν ὑπουργείων — ἰδοὺ ἀρχὴ ἐπισηφελείας.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρί-
αριν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Αρ. Κοντογούρης.
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'

Τῆς 22 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ
πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθησαν ἀκολουθῶς.

1) Ὑπὸ τινων βουλευτῶν Μέσης πρόταξις νόμου περὶ κα-
ταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν
ἐν Κερκύρᾳ δημοτικῶν προσόδων.

2) Ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν πρόταξις νόμου συμπληρωτι-
κοῦ τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ΣΕ' καὶ 4Α'.
Νόμου. Ἡ δὲ Βουλὴ παραδέχθη ἵνα μετὰ τὴν τύπωσιν καὶ
διανομὴν αὐτῶν ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ ἡμερᾷ διατάξῃ καὶ συ-
ζητηθῶσιν κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐγγραφῆς, ὡς ὀρίζει ὁ κανονι-
σμός· ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς.

• Περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τὴν
εἰσπραξίν τῶν ἐν Κερκύρᾳ δημοτικῶν προσόδων.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ 31 ἄρθρον τοῦ περὶ τῶν Κερκυραϊκῶν πραγμάτων ΣΜΔ'.
νόμου, τοῦ κατὰ τὴν 1 Νομβρίου τοῦ ἔτους 1867 ἐκδοθέντος
καταργεῖται, ἡ δὲ προσωπικὴ κράτησις, δι' ἧς ἐκτελεῖται ἡ εἰς-

προαξίς τῶν πρὸς τὸν κοινὸν τῶν Κερκυραίων ὀφειλομένων προσ-
όδων, παύει.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Ζωγίος, Θ. Ρωμαιοῦ, Π. Κωνσταντᾶς, Ν. Σ. Παγκράτης.»

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ ὑποβαλλομένου συμπληρωτικοῦ Νόμου τῶν
περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ.

Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ στρατῷ σπάνια μὲν, ἀλλὰ παντὸς ἐπαί-
νου ἀνιότερα παραδείγματα φιλοστόργων καὶ φιλαδέλφων ἀξι-
ωματικῶν, οἵτινες ἐπιβάλλουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν θυσίαν τῶν
ἀναπαύσεων τῆς συζυγικῆς ζωῆς καὶ μένουσιν ἀγάμοι διὰ τοῦτο,
ἵνα διὰ τοῦ εὐτελοῦς μισθοῦ τῶν συντηρήσεως τὴν χήραν μη-
τέρα τῶν ἢ τὰς ὀρφανὰς μητρός τε καὶ πατρὸς ἀδελφάς, ὧν
εἶναι τὸ μόνον στήριγμα.

Ἐνθ' ὃ ὁ ἐγγαμὸς ἀξιωματικὸς ἀποθνήσκων, μεταδιδίδει
τὰ ἐκ τῆς πολυετοῦς ὑπηρεσίας τοῦ δικαίωματα συντάξεως εἰς
τὴν ἀπορφανιζομένην αὐτοῦ οἰκογένειαν, τὴν συζυγον δηλαδὴ
καὶ τὰ τέκνα τοῦ, ἡ χήρα μήτηρ ἀξιωματικοῦ ἀγάμου ἐγγη-
ράσαντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, αἱ ὀρφαναὶ ἀδελφαὶ τοῦ ἀξιωμα-
τικοῦ τούτου στερούμεναι τοῦ μόνου αὐτῶν ἀντιλήπτορος,
οὐδὲν λαμβάνουν εὐρισκόμεναι τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου αὐτοῦ
εἰς τὴν σκληρὰν ἀλλ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἢ νὰ τείνωσι
χεῖρα ἐπαίτου πρὸς συντήρησιν τῶν ἢ νὰ ὑφίστανται ἀπιστεί-
τους στερήσεις, ἐὰν δὲν ἀποφασίζωσι νὰ ἐξευτελισθῶσιν. Ἀλλὰ
τίνα μείζονα ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγάμου ἀξιωματικοῦ προσφέρει εἰς
τὸ Κράτος ὁ ἐγγαμὸς, ἵνα τούτου μὲν ἡ οἰκογένεια νὰ περι-
θάλπηται δικαίως, ἐκείνου δὲν ἀφίνεται ἔρμαιον τῆς τύχης τῆς

Τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον σκοπεῖ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀδι-
κήματος τούτου. Ἐτέθησαν δ' ἐν αὐτῷ ἅπαναι αἱ ἀναγκαῖαι
περιοριστικαὶ διατάξεις, ἵνα τὸ εὐεργέτημα αὐτοῦ ἐπεκταθῇ
εἰς μόνας τὰς στερουμένας παντὸς ἄλλου στήριγματος, πάσης
ἄλλης ἐκ τοῦ δημοσίου ἀπολαυτῆς χήρας, μητέρας ἢ ὀρφανὰς ἀ-
δελφάς.

Ὅτι δὲ αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος οὗτος θέλει ἐφαρ-
μοσθῇ, εἶναι σπανιώταται καὶ ὅπως ἐξαιρετικαί ἀποδεικνύεται
ἐκ τούτου, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ συντάξεων νόμου
(1852) μέχρι τὴν σήμερον, ἦτοι ἐπὶ εἴκοσι δύο ὅλα ἔτη, τρεῖς
μόνον οἰκογένειαι εὐρίσκονται ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις
τοῦ προτεινόμενου νόμου, ἦτοι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ταγματάρχου
(Πρακτικά Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 10

τοῦ πεζικοῦ Ψωμοπούλου, ἡ χήρα μήτηρ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Γραμματικοπούλου καὶ ἡ στερουμένη πατὴρ καὶ μητὴρ ἀδελφῆ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ Βουρῆ ἀγνοεῖται διὰ τὴν ὑπάρξιν καὶ τὴν τετάρτην.

Ὅποια δὲ καὶ ἡ σύνταξις τούτων, ἡ διὰ τὸν εἰκοσιπενταετῆ ἔχοντα ὑπηρεσίαν ταγματάρχην ἀποδίδοντα εἶναι ἐκ δραχ. 63 κατὰ μῆνα, ἡ δὲ διὰ τὸν λοχαγὸν ἐκ δραχ. 45. Δι' ὅλα ταῦτα ἐκρίθη δίκαιον, ὅπως ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ταύτας τὸ εὐεργέτημα Νόμου, ὅστις ἴσως μεθ' ἱκανὰ πάλιν εἴη μάλιστα θέλει εὖρη εὐκαιρίαν νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Ὅσον δ' ἀφορὰ τὸ βοηθῆμα τὸ ἐκ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου, εἰς τὸ δι' ὅλου τοῦ τοῦ βίου συνεισέφερεν ὁ ἀγαθὸς ἀξιωματικὸς τὸν ἐρανὸν τοῦ, ἐλήφθη ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως μὴ ζημιωθῇ τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ταμεῖον, ὁρισθέντος ὅπως ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀποδιδόντος ἀγάμου ἀξιωματικοῦ, ἡ δικαιουμένη κατὰ τὸν νόμον εἰς βοηθῆμα, καταβάλλῃ εἰς αὐτὸ ποσὸν ἴσον πρὸς ἐκεῖνο, ὑπερ ἧθελε καταβάλλει ὁ ἀξιωματικὸς ἂν ἦτον ἐγγάμος, ἵνα ἐκπληρουμένων οὕτω πασῶν τῶν πρὸς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον ὑποχρεώσεων ἐγγάμου ἀξιωματικοῦ, μὴ ζημιούται τὸ ταμεῖον διὰ τῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀγάμου ἀξιωματικοῦ χορηγήσεως τοῦ βοηθήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1874.

Οἱ βουλευταί.

Ν. Σούτσος, Α. Πετσάλης, Πέτρος Μαυρομιχάλης.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

συμπληρωτικὸν τῶν περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ΣΕ' καὶ ΗΛ'. Νόμον.

Ἄρθρον 1. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ΗΛ' νόμου τῆς 13 Νοεμβρίου 1864 ἰσοβίου συντάξεως αἱ χῆραι μητέρες τῶν ἀποδιδόντων ἀγάμων ἀποστράτων, ἀποστρατευσίμων ἢ ἐχόντων εἰκοσαετῇ ὑπηρεσίαν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν τῇ χρείᾳ των, καθὼς καὶ αἱ ὀρφαναὶ πατὴρ καὶ μητὴρ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν αὐταὶ ἀγαμοί.

Ἄρθρον 2. Αἱ χῆραι μητέρες ἀποδιδόντων ἀξιωματικῶν ἀποστράτων ἢ τοῦ μονίμου στρατοῦ, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν τῇ χρείᾳ, καθὼς καὶ αἱ ἀγαμοὶ ὀρφαναὶ πατὴρ καὶ μητὴρ ἀδελ-

φαὶ τοιούτων, ἐφ' ὅσον εἰσὶν ἀγαμοί, δικαιοῦνται καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ὑπὸ στοιχείων ΣΕ' νόμου τῆς 7 Ἀπριλίου 1867 περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ σχετικῶν βοηθημάτων, ἀφοῦ καταθέσωσιν εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ δραχμὰς 1000, εἴαν ὁ ἀποδιδὼν ἦν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, δραχ. δὲ 800, εἴαν οὗτος ἦν κατώτερος, κρατούμενας ἐκ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀποδιδόντος ἀξιωματικοῦ, καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου μὴ ἐπαρκούντος συμπληρουμένας διὰ κρατήσεως τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ τακτικοῦ βοηθήματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα χῆραι μητέρες ἢ ὀρφαναὶ ἀδελφαὶ ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας συντάξεως πρὸς χήραν ἄνευ τέκνων. Ὑπαρχουσῶν πλείων ἀδελφῶν, ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 σύνταξις καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 βοηθῆμα διανέμονται ἐξ ἴσου μεταξὺ των.

Ἄρθρον 4. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΗΛ' νόμου τῆς 13 Νοεμβρίου 1864 εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 1ου ἀρθροῦ ὑπαγομένης χήρας μητέρας ἢ ἀγάμου ὀρφανᾶς ἀδελφᾶς ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ἀπολαύει τῆς τε συντάξεως καὶ τοῦ τακτικοῦ βοηθήματος ἀρχεται οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐπαρχῆς τῆς ἀποδιδόντος τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται δ' αὐταὶ νὰ καταθέσωσιν ὑπὲρ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τὸ ἐν ἀρθρῷ 2 ὁριζόμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ κρατήσεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ τακτικοῦ βοηθήματος μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ.

Ἄρθρον 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἱ ὁπωσδήποτε ἄλλως λαμβάνουσαι σύνταξιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ τακτικὸν βοηθῆμα ἐκ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ χῆραι μητέρες ἢ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ ἀποδιδόντων ἀγάμων ἀξιωματικῶν, οὐδ' αἱ ἔχουσαι ἑτερον υἱὸν ἢ ἀδελφὸν ἀξιωματικὸν ἀγαμὸν ἐν τῷ μονίμῳ στρατῷ ἢ ἀπόστρατον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1874.

Οἱ βουλευταί.

Α. Γεωργαντᾶς, Γ. Θωμᾶς, Δ. Κλίμακας, Π. Τζαμάλας, Ἀθ. Ἰσῆκος, Γ. Πλαπούτας, Ν. Σούτσος, Μ. Βότσαρης, Γ. Μπούμπουλης, Χ. Καταιγιογιάννης, Ἀλ. Βάσος, Ἀρ. Ρούγκας, Στ. Μακρῆς, Α. Πετροπουλάκης, Θ. Παπακωστάς, Β. Ν. Βουδούρης, Ἀλ. Πετσάλης, Σ. Ἀντωνόπουλος, Ε. Βιρβίλης, Κ. Λυσι-

δουνιώτης, Γερ. Κόκκινος, Ίω. Ζέρβας, Πέτρος Μαυρομιχάλης, Λεων. Μαυρομιχάλης, Κ. Κοσσονάκος, Αύγ. Πετραλιάς, Μ. Ίγγλέσσας, Ν. Παγκράτης, Φ. Βάρβογλης, Αθ. Η. Πετιμεζάς, Αρ. Μπουκαούρης, Σ. Στεφανόπουλος.»

Ακολουθῶς παρατηρήσαντος τινός ὅτι παρομοίαν πρότασιν τῆς ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν Μέσης ὑποβληθείσης, ὑπέβαλε καὶ οὗτος κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἵνα καὶ αὕτη τυπωθῇ καὶ συζητηθῇ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐγγραφῆς τῆς.

Εἰσήχθη ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ τὸ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον εἰς Ἀθ. καὶ Βαν συζητήσιν γενόμενον δεκτὸν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταμείου τῶ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ πρὸ ἐτῶν ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συστηθῇ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, συντηρούμενον διὰ χρημάτων αὐτῶν καὶ παρέχον ἐν ἡμέραις γήρατος ἢ δυστυχίας παρηγορίαν καὶ συνδρομὴν εἰς αὐτοὺς, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ 1861 ἔτος διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. Περὶ τούτου ὑπεβλήθη νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1871 καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ π. ε. ὑπὸ τῶν προκατόχων μου ὑπουργῶν, πλὴν δι' ἑλλειψιν χρόνου δὲν ἔλαβε τὴν ἀπαιτούμενην νομοθετικὴν κύρωσιν.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τροποποιηθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός

Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2. Πόροι τοῦ ταμείου ὁρίζονται οἱ ἑξῆς:

α) Συνεισφορὰ σταθερὰ καὶ διηκενὴς πάντων τῶν ἐνεργῶν, διαθεσίμων καὶ ἀργῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ· β) Ἡ

ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου κράτησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν· γ) Δωρήματα.

Ἄρθρον 3. Ἡ συνεισφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε κατ' ἄτομον καὶ κατὰ μῆνα.

Κρατεῖται δ' ἐκ τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 4. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διατίθενται παραγωγικῶς, εἴτε τοκίζόμενα ἐν τινι τραπεζῇ ἀσφαλῶς, εἴτε διὰ καταλλήλου ἀγορᾶς ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν δανείων, εἴτε διὰ προσκτήσεως οἰκοδομημάτων προσοδοφόρων, ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας καίμένων.

Ἄρθρον 5. Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἢ τῶν ἀκινήτων καθαρά πρόσοδος καὶ τὰ ἐκ τῶν συνεισφορῶν συναγόμενα χρήματα ὁρίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς περιθάλψιν ἰσόδιον κατ' ἴσα ἐτήσια μερίσματα πάντων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποστρατευμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ κλάδου.

Ἄρθρον 6. Τὸ κατ' ἔτος μεριζόμενον ποσὸν συνίσταται ἐκ τῶν ἐννέα δεκατημορίων τῆς ὅλης προσόδου τοῦ λήξαντος ἔτους, τῆς προερχομένης:

α) Ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν κεφαλαίων ἐν γένει· β) ἐκ τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἀκινήτων κτημάτων· γ) ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτήσιας συνεισφορᾶς τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 7. Τὰ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων χορηγούμενα μερίσματα ὑπολογίζονται μὲν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους ὑπαρχόντων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν μεριούχων, ἀποτίονται δ' αὐτοῖς εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων συνεισφοραὶ καὶ εἰσπράξεις ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ μερίσματα λογίζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους τιθέμενοι εἰς ἀποστρατεῖαν ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἀναλογοῦν τοῦ κανονισθέντος ἐπὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο μερίσματος, ὑπολογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατεῖαν.

Ἄρθρον 10. Τὸ μερίσμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἐτὶ τὰς δραχμὰς ἐξήκοντα κατὰ μῆνα, οὔτε τὰς ἑκατὸν εἴκοσι κατὰ τὰ ἐπόμενα, χρημάτων ὑπαρχόντων.

Ἄρθρον 11. Τὸ ὀφειλόμενον μερίσμα τῶν ἀποβιούντων ἀπο-

στράτων δίδεται, ως όρίζουσι τὰ εδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἰπομένου ἄρθρου 12.

Ἄρθρον 12. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ τῶν συνεισφορῶν ἐπιστρέφονται ἄνευ τόκου.

α) Ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ ἐνεργοῦ, διαθεσίμου ἢ ἀργοῦ ἀξιωματικοῦ, 1) εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους του, 2) εἰς τὰ τέκνα καὶ τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐὰν ἀδιάθετος ἀπέθανε, μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων, 3) εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του, 4) οὐδενὸς δὲ ὑπαρχόντος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 4 μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου.

β) Εἰς τοὺς παραιτούμενους ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἢ ἀποτασσόμενους ἄνευ ἰσοδίου συντάξεως.

γ) Εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στερουμένους τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς συντάξεώς των.

Ἄρθρον 13. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων σχηματίζεται·

α) Ἐκ τοῦ ἐνὸς δεκατημορίου τῶν ἐτησίων ἐσόδων, ως ὀρίζονται ταῦτα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6.

β) Ἐξ ἐνδεχομένων περισσευμάτων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 διανεμητέου ποσοῦ.

γ) Ἐκ τῶν ὠφελημάτων, τὰ ὅποια προβλέπουσι τὰ εδάφια γ' τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὸ εἶδος δ' § 4 τοῦ ἄρθρου 12.

δ) Ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ πρῶτον βαθμολογούμενων ἀξιωματικῶν, ως ὀρίζει τὸ κατωτέρω ἄρθρον 24.

Ἄρθρον 14. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀποτίονται τὰ μερίσματα, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 9 καθὼς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐπιστρεφόμεναι συνεισφοραί.

Ἄρθρον 15. Τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν, φερόντων τοῦλάχιστον βαθμὸν ὑποπλοιάρχου ἢ ἰσοβάθμου, πάντων δὲ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἐνεργῶν, διαθεσίμων, ἀργῶν ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ μεριδιούχων.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἀνώτερος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διορίζεται ἐπὶ ἐν ἔτος πρόεδρος διὰ Β. Διατάγματος· οἱ δὲ ἄλλοι δύο καλοῦνται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ταμείου δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπίσης.

Ἄρθρον 17. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματεᾶ ἓνα τῶν κατωτέρω ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐνεργῶν, διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 18. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων πῶς διοικητικῆς ἐ-

πιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργόν, ἐξασκεῖται δὲ ὑπὸ βασιλικῆς ἐπιτροπῆς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἔχοντος γνώμην συμβουλευτικὴν.

Ἄρθρον 19. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἡ τοῦ Βασ. ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθος.

Ἄρθρον 20. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ἀξιωματικὴ εἶναι πρωτοδικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ ὀλιγωρίας προξενηθεῖσαν ζημίαν. Ὁ δὲ Βασ. ἐπίτροπος καθίσταται συνυπεύθυνος, ἐὰν δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης ζημίας ἀναγκαῖα μέτρα.

Οὐδεμίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς πράξις ἔχει κύρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βασ. ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 21. Κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους, ἐξαίρουμένου τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συστάσεως, ἡ διοικούσα τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἐπιτροπὴ παρὰδίδει τακτικῶς αὐτὴ εἰς τὴν διοριζομένην νέαν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Δημοσιεύονται δὲ τότε ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελεῖς τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ταμείου, ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἔλαβον μερίσματα, καθὼς καὶ πᾶς τῶν ἐπιστροφιστῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 22. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καθὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μερίσματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχecin.

Ἄρθρον 23. Οἱ ὅρισμοι τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ ἱκταλοῦ καὶ τοῦ ναυπηγικοῦ κλάδου, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δοκίμους α. τάξεως.

Ἄρθρον 24. Οἱ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου βαθμολογούμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, παρὰ τὸς τῆς τακτικῆς συνεισφοράς ἐκ δραχμῶν πέντε κατὰ μῆνα, θέλουν καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, εἴτε ἐκ μίᾳς, ἢ ἐκ πολλῶν πέντε, εἴτε διὰ κρατήσεως προτακίου ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν τὸ ἀναλόγον τῆς συνεισφοράς δι' ὅλον τὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς χρόνον, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ κατάθεσις αὕτη δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετὴ συνεισφορὰν.

Ἄρθρον 25. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κληρονομηθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμείου καὶ τῆς διαθέσεως τῶν

κεφαλαιών αὐτῶν καθὼς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, τὴν ἀπότισιν τῶν μερισμάτων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 29. Εἰς τὰ περὶ λογιστικῆς καὶ διαχείρισεως τοῦ ταμείου τηροῦνται ἀκριβῶς αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις καὶ οἱ περὶ διαχείρισεως τῶν δημοσίων χρημάτων ὁρίσμοι.

Ἄρθρον 27. Οὐδεμίᾳ συγχωρεῖται χρῆσις τῶν κεφαλαιῶν τῶν πόρων καὶ τῶν τόκων τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἄλλῃ τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός

Δ. ΔΡΟΣΟΣ. »

Ἐγένετο κατόπιν δεκτὸν εἰς Γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν καὶ ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ Νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1874 ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

« Ἄρθρον 1.

Ἡ τακτικὴ δυνάμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1874 εἰς δώδεκα χιλιάδας τετρακοσίους εἰκοσιν ἑξακοσίους, ὑπαξιωματικούς, μουσικούς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως στρατολογία διὰ τὸ ἔτος 1874 προσδιορίζεται εἰς δύο χιλιάδας πεντακοσίους ἄνδρας.

Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἔργοις 3 μέχρι 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ΡΑΓ'. τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1874 καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΦΗΓ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860. »

Ἐξηκολούθησεν εἰτα ἡ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζήτησις.

Μετά τινα συζήτησιν καθ' ἣν εἰς βουλευτὴς ἐκ Μῆλου ἀνέλαβε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πολιτείαν τῆς πρώην Κυβερνήσεως, παρελθὼν ἐπὶ τὸ ἔθιμον εἰς τῶν βουλευτῶν Μείσσηνης εἶπεν ὅτι ἡ ἀποτελοῦσα τὴν πρώην συμπολίτευσιν μερὶς ζητεῖ τὴν ἐρευνᾶν τοῦ παρελθόντος. Καὶ τοι τὸ παρελθὼν ἀνάγεται ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν, δὲν φοβοῦνται, εἶπε,

τὴν ἐρευνᾶν πεπειθότες ὅτι ἐξεπλήρωσαν πάντοτε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον των τιμῶς καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως, δὲν δέχονται ὅμως ἵνα ὁ προκείμενος σκοπὸς τῆς ἐρευνῆς τοῦ παρόντος ναυαγήσῃ ἐντὸς τοῦ χάους, ὅπερ οἱ ἀντίπαλοι προβάλλουσι. Προέβη κατόπιν καὶ ἐξήτασεν τὴν πολιτικὴν, τὴν στρατιωτικὴν, Οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἣν ἐδημιούργησεν ἡ μεταπολίτευσις τοῦ 86ῖου. Ἡ διαγωγὴ τῆς μειοναυτηρίας ἐν τῇ Συνελεύσει παρέλυσεν τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος, ἡ βασιλεία ἦτο νεκρά, ὁ στρατὸς ἀπώλεσε τὴν πειθαρχίαν, ἡ κοινωνικὴ τάξις ἠπειλεῖτο, ἡ δὲ εὐθύνῃ τῆς τότε Κυβερνήσεως ἦτο μεγίστη, ὡς μέγιστον ἔπρεπε νὰ ᾔῃαι καὶ τὸ θάρρος καὶ ἡ μετροπάθεια αὐτῆς. Ἐκυβέρνησε κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην διὰ Β. Διαταγμάτων ὡς ἐπραξεν ἀλλαγῶν εἰς μέγιστος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς, ἐνήργησεν ἐκλογὰς ἐλευθέρων, ἃς ὁ τότε ἀντίπαλος τῆς Κυβερνήσεως ἀπεκάλεσε πανηγυρικὰς καὶ μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἡρέμου συνηδείσεως προσήλθον εἰς τὴν τότε Βουλὴν, ἥτις ἐπεδοκίμασε οὐκ ἀπεικόντως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν διαγωγὴν κατὰ τὸ 1867 εὗρον κληρονομίαν θάρρους τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης καὶ τὸν ἀναθρασμὸν ἐν τοῖς μεθορίοις. Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὡς τι σῶμα ὀργανικὸν παθινομένο ἐνθὺς, ὡς τι μέλος αὐτοῦ προσβλήθη, συνησθάνθη τὸν ἰερὸν ἐκεῖνον ἐνθουσιασμὸν, ὃν διεγείρει τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, ὁ στρατὸς ἡραιούτο, ἡ Ἑλλὰς ἦτο μετώρος, ἡ δὲ κυβερνήσις ἐπὶ μόνῃ τὴν ἡθικὴν αὐτῆς δυνάμιν ἐστηρίζετο, ἵνα σώσῃ τὴν κοινωνικὴν τάξιν, ὁ ἀναθρασμὸς ἐν τοῖς συνόροις ἦτο μέγιστος, ἡ τάξις ἠπειλεῖτο, σίτην δὲ ποικίλλα ἐπαναστατῶν καὶ ληστῶν ἀναμίζῃ ἠπειλοῦν ἀναστατώσεις, ἡ διακρίσις αὐτῶν ἀπέβαινεν ἀδύνατος, ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν προσέδοκα νὰ προσκλήθῃ ὅπως διαφυλάξῃ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἀσφάλειαν, αἱ περιστάσεις ἦσαν σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ, ἡ δὲ τότε Κυβερνήσις ὤφειλε νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως ἅμα καὶ μετὰ περισκέψεως, ἀρῆκαν ἐπομένως ἐλευθέρων τὴν διόδον εἰς ποικίλα καὶ ἀνάμικτα σίτην ὅπως ἀπέλθωσι τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ, προσέθηκε, τοιαῦτα πράξαντες καὶ οὕτω πολιτευθέντες δὲν ἐπολέμησαν ὡς ἄλλοι μετὰ καταδίκων πρὸς στρατιώτας τῆς πατρίδος, δὲν συνεμάχησαν μετὰ ληστῶν ὡς ἄλλοι, ὅπως εἰσβάλωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Εὐχαρίστως προσέθηκε, δέχεται τὴν ἐρευνᾶν τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἐλπίζει ὅμως ὅτι ἐκ τοῦ ἀγῶνος τούτου θέλουσι ἐξέλθαι νικηταί.

Ἀκολουθῶς ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ πρῶν Κυβέρνησις ἀντικατέστη-
σε τὴν ἐννομον τάξιν διὰ τῆς αὐθαρέτου, ὡς παράδειγμα δὲ
ἐπέφερε τὰς ἐν Μεσσηνί κακώσεις καὶ καταπίσεις ἀνθρώπων
ἀνευ ἐντάλματος συλλυμβανομένων καὶ κακοποιουμένων ἀπαν-
θρώπων· ἀλλὰ, ἐπεὶ πέν, ἡ συμπεριφορὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκεί-
νης ἐ. μέσω τῆς πρωτευούσης κατέναντι φοιτητῶν παρέχει ἀ-
μυδρὰν εἰκόνα τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἐν-
ταῦθα δὲ τοῦ λόγου γενομένου, ἀφηγήθη τὸ περὶ πάλαιγγος
τῶν φοιτητῶν ἐπεισόδιον, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ ἀμφιταλάντευσις,
τῆς Κυβερνήσεως ὥθησε τὸ ζήτημα, ἵνα λάβῃ τὰς διζστάσεις
ἐκεῖνας, ἅς διὰ τὴν ἀποφυγὴν μετεχειρίσθη σκληρῶς τὴν λόγχην
καὶ τὰς φυλακάς.

Ἡ πτώσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1872, ἐξηκολούθησεν, ὁφεί-
λεται εἰς τὴν ῥαδιουργίαν τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς, οὐχὶ εἰς τὴν
ἀποδοκιμασίαν τοῦ κοινοβουλίου, ὡς φαντασιωδῶς ἰσχυρίζονται.
Ἐρωτῶσι μετ' ἀπορίας, διατί ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἐγείρονται πα-
ράπονα διὰ τὴν διάλυσιν τῶν Βουλῶν, καὶ λητμονοῦσιν ὅτι
ἐκεῖ ἡ διάλυσις ἐπέρχεται δι' ἀπλῆς βασιλικῆς ἐπιστολῆς, ἐν-
ταῦθα δὲ δι' ὑπουργικῆς πράξεως. Τὸ σύνταγμα ἀναγράφει
ὅτι πᾶσα ἐξουσία ἀπορρεῖ ἐκ τοῦ ἔθνους. Πᾶσα πρᾶξις ἐπο-
μένως ὑπάγεται εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ· ἀνευ δὲ τοῦ ἄθροισ-
τοῦ τοῦ δὲν ἐννοεῖ τις, διατί τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως
εἶναι ἀνεύθυνον, ὑπεύθυνοι δὲ μόνον οἱ ὑπουργοί.

Ἐξήτασεν ἀκολουθῶς τὰ ἔργα τῆς πρῶν Κυβερνήσεως, τὴν
λύσιν τοῦ λαυριωτικοῦ ζητήματος, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ἣν
ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς γράφων εἰς τοὺς ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς
αὐλαῖς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος ἐπέριψε κατὰ τῆς ἀν-
τιπολιτεύσεως, ὡς ἐπιχειροῦσης εἰς τὸν προπληλατισμὸν τῆς πα-
τρίδος, ἐπικαλεσθεὶς τὴν μετὰ τοῦ Πρέσβους τῆς Γαλλίας συν-
διάλεξιν τοῦ καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ πρῶν Κυβέρνησις καὶ διέ-
λυσε τὴν Βουλὴν καὶ διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἀνέβαλε
τὴν συγκάλεσιν αὐτῆς μόνον, ἵνα ἀποζητή, λητμονήσασα, ὅτι
Κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ ἠθικὴ εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἐθνικῆς
ἀντιπροσωπείας. Ἡ ἀμφιταλάντευσις τῆς Κυβερνήσεως ἐκεῖνης
ἀπ' ἐτέρου ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ζήτηματι ἐξυτέλισε τὴν
Ἑκκλησίαν, ἣν εἶδε περὶ πολλοῦ νὰ ποιῶμεθα, ὡς γαλουχήσα-
σαν τὸν ἑλληνισμόν, ἀφῆκε δὲ ἐν ἐπαχῇ θρησκευτικῇ κινήσει
ἐν Εὐρώπῃ τὴν Ῥωσικὴν ἑκκλησίαν νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν
Ἑλληνικὴν. Ἐπίσης ἡ συμπεριφορὰ αὐτῆς ἀπέναντι τῆς δικαστι-

κῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ στρατοῦ ἦτο ἀναξία κυβερνήσεως σεβο-
μένης τὸν νόμον καὶ τὴν ἠθικὴν.

Κατόπιν ἐξήτασε τὴν φυγοδικίαν ἀναγνούς ἐκθεσιν τοῦ
πρῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ δι' ἧς καθίστανται γνω-
στοί οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι αὐτῆς καὶ ὡς τοιοῦτους ἀνέφερε τὴν
μακρὰν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἀθλιότητα τῶν φυλακῶν, διὰ δὲ
τῆς συγκρίσεως καὶ παραβολῆς τοῦ ἔτους 1873 πρὸς τὸ 1871
κατέδειξεν ὅτι ἡ κυβερνήσις τοῦ 1871 ἢ μὴ πομπодως ἐξαγ-
γεῖλασα εἰς τὸν ἑλληνισμόν τὴν σύλληψιν φυγοδικῶν κατ' οὐ-
δὲν ὑπελείφθη τῆς διοικήσεως τοῦ 1873.

Ἐπὶ τέλους ἐπεῖπεν, ὅτι ἡ πεσοῦσα Κυβέρνησις ἐκληρονόμησε
παρὰ τοῦ προκατόχου ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀξιοπρεπῆ, ἣν ὁ-
μως ὑπερηκόντησε. Ἡ ἡμέρα ἐν Ἀνατολῇ πολιτικὴ εἶναι δε-
θαίως ἐπαινετὴ, ἀλλ' αἱ θωπεῖαι δὲν σώζουσι τὰ δικαιώματα
τῶν ἐθνῶν, ὡς αἱ ὕβρεις κατ' ἄλλων δυνάμεων οὐδὲν ἀποτρέπουσι
καλόν. Διὰ τοιαύτης πολιτικῆς ἐκερδήσαμεν, εἶπε, πολλοὺς
μὲν ἐχθροὺς, ἀλλ' οὐδένα φίλον, τοῦτο δὲ ἐννοεῖ καὶ ὁ ἑλλη-
νικὸς λαός.

Τῆς συνεδριάσεως διακοπείσης ἐπὶ τινὰ λεπτά, ὁ μὲν πρῶ-
τος ἀντιπρόεδρος κατέλαβε μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητή-
σεως τὴν ἐδραν, εἰς δὲ τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου λαβὼν
τὸν λόγον ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἔρευνα πρέπει νὰ ἐπεκ-
ταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν κυβερνήσεων, ἵνα διὰ τοῦ παραλληλισμοῦ
ἀνευρεθῇ ἡ ἀλήθεια, νὰ ἐξαίρεθῶσι δὲ οἱ μέχρι σήμερον διατε-
λέσαντες ὑπουργοὶ διότι δὲν δύνανται νὰ ὦσιν αὐτοὶ δικασταὶ
καὶ κατηγορούμενοι.

Πρόβη ἀκολουθῶς καὶ ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τῆς με-
ρίδος τοῦ ἐν τῇ ἐθνικῇ Συνελεύσει, ἐπῆνεσε τὴν διαγωγὴν τῆς
πεσοῦσης Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα τὴν ἱκανότητα τοῦ Πρό-
δρου αὐτῆς καὶ συνεπέρανε ὅτι ἡ πλειοψηφία μετὰ τὴν νί-
κην δὲν πρέπει νὰ καταχρασθῇ τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐνθυμου-
μένη, ὅτι αἱ βουλευτικαὶ πλειοψηφίαι δὲν εἶναι πάντοτε πάγια.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος συναίνεσε τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνε-
δρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Κοντογούρης
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'

Τῆς 23 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περί ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνωσθήσαν τα πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἁ. ἀνάγνωσιν καὶ συζητηρίαν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1874.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι διάφοροι βουλευταὶ ὑπέβαλλον πρότασιν περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν πλοίων, φέρουσαν μᾶλλον τὸν τύπον ἐπιστημονικῆς ἐκθέσεως.

Ἐξήτησεν ἀκολουθῶς ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅπερ καθ' ἃ εἶπεν, εἶχε γέινει δεκτὸν εἰς ἁ. ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον. Ἀλλ' ὁ πρόεδρος ἐπρότεινε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅτι θέλει ἐρευνήσῃ. Καὶ εἰ μὲν ὄντως εἶχε γέινει δεκτὸν εἰς ἁ. ἀνάγνωσιν θέλει ἐγγραφῇ καθ' ἃ ὀρίζει ὁ κανονισμὸς, εἰ δὲ τούναντίον, θέλει παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1874 καὶ παρακάλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν. ἵνα τὸ ἐξετάσῃ ταχέως. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Εἰσάγω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἐπείγουστος ἔτους νομοσχέδιον καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ ψηφίσῃ.

Παρατηρῶ δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ περιέχει τὰς ἀκολουθούσας μεταβολὰς καὶ προσθήκας, θεωρηθείσας ἐκ τῆς ἀχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς ἀπολύτως ἀναγκαιᾶς καὶ δικαίας.

Α'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 8.

1) Ἠλεκτρώθη ἡ φορολογία τῶν κικιιδίων ἀπὸ 25 εἰς 15 λεπτά, διότι τὸ βαρὺ τοῦ φόρου εἶδεν χωρὶν εἰς καταχρήσεις.

2) Ἐπεξετάθη εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἡ κατὰ τὴν εξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν φορολογία τοῦ καπνοῦ, τῶν λεμονίων, τῶν πορτοκαλίων καὶ τῶν κίτρων ἀντὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας.

Ἡ φορολογία τοῦ καπνοῦ, πλὴν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργους, ἡξήθη εἰς λεπτά 15 ἀπὸ 12, τῶν δὲ λεμονίων εἰς δρ. 1 καὶ λεπ. 50 ἀπὸ δραχ. 1, θεωρηθείσης τῆς αὐξήσεως ταύτης ὡς πρὸς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν προϊόντων αὐτῶν δικαίας.

3) τῶν σαρωμάτων ἡ φορολογία μετεβλήθη εἰς ἑμμεσον, προσδιοριθεῖσα εἰς λεπτά 12 ἐφ' ἑκάστης ὁκάς.

4) Ὁ φόρος τῶν σταφυλῶν ἡξήθη ἀπὸ 1 εἰς 2 λεπτά τὴν ὁκάν.

Β'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 9.

Περιελήφθησαν ποιναὶ διὰ τὰς τελωνιακὰς παραβάσεις ὡς πρὸς τὰ ἀποδίδοντα τὸν ἑγγειῶν φόρον προϊόντα εἰς τὰ τελωνεῖα.

Γ'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 11.

Τὰ Λακωνικὰ προϊόντα ἐθεωρήθη ἀσφαλέστερον καὶ δικαιοτέρον νὰ διατίθενται δι' ἐνοικιάσεως.

Δ'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 15.

Περιελήφθη ἐσαύτως διάταξις, ἵνα διοικητικῶς ἐκποιῶνται οἱ ἀνεὺ ἀδείας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰσπραττόμενοι φόροι ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν, ὡς ὑποκειμένον εἰς φθορὰν, καθόσον ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη δικαστικὴ ἐκποίηση τούτων ἐπροξένει ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς ζημίας.

Ε'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 17.

Περιελήθη πειθαρχικὴ ποινὴ διὰ τοὺς μὴ ἐμπροθέμως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΣΟΖ', παγίου νόμου, παραδίδοντας εἰς τὸν ἐργον τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἐνοικιαστὰς, καθόσον ἡ μέχρι τοῦδε δικαστικὴ καταδίωξις δὲν ἔφερεν αἰσιν ἀποτελέσματα.

Καὶ Σ'. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 18.

Περιελήθη διάταξις διὰ τὰς ἐκ θεομηνίας ζημίας τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς ἀποφυγὴν δικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1874.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸ ἔτος 1874 ὅ,τι ἑγγειῶς φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὀρίζεται ὡς ἀκολουθοῦσιν.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τι ἑγγειῶς φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται

α) Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἑγγειῶς φόρος 8 τοῖς 0|0, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων ἑγγειῶς φόρος ἐπὶ μὲν

τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ἐρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτά 3 τὴν ὁκτῶν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 0|0 εἰς ἐλαίον καὶ λεπ. 3 τὴν ὁκτῶν ἐπὶ τῶν εἰς ἐρῶσιν χρησίμων ἐλαίων. Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγεῖος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτά 12 τὴν ὁκτῶν.

γ) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 0|0.

δ) Τὸ ἀπὸ σταφιδαμπέλων γλεύκος (μούστος) φορολογεῖται τὸ μὲν ἐξ ἰδιοκτητῶν πρὸς λεπ. 30, τὸ δὲ ἐξ ἐθνικοῦδιοκτῆτων πρὸς λεπτά 60 ἀνά πᾶσαν βαρέλαν ἐξ ὁκάδων 48 συγκεκριμένην. Καὶ ἡ μὲν διάθεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται δι' ἐνοικίσεως, ἡ δὲ θεσθαίωσις τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις διὰ καταμετρήσεως αὐτῶν.

ε) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσθέτου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκακείου ἐγγεῖος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἵτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταβιβάσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας αἱ ἀσκεπεῖς ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' αἷς τὸ παραχωρητήριον παραδόθη τοῖς δικαιούχοις πρὸ τῆς 4. Ἀπριλίου 1874

Ἄρθρον 4.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0|0. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἀρυχείων καὶ λατομείων 10 τοῖς 0|0, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Χ4 νόμου τῆς 22 Ἀυγούστου 1861 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1863 θεσπισματος.

Ὁ στρεμματικός φόρος τῶν λεπτῶν τριῶν πληρόνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους· ὁ φόρος δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος παραχωρήσεως ὑπολογίζεται καὶ πληρόνεται ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν

κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας προσόδου ὡς ἐξῆς.

Εἶδος κτημάτων ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσια προσόδος	Εγγεῖος φόρος		Δικαίωμα ἐπικαρπίας	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπελοι.....	Μέχρι τῶν δρ. 10 ..	70	..	70	..
	Ἀπὸ δρ. 11 ἕως 20 ..	1	50	1	50
	» » 21 » 30 ..	2	50	2	50
	» » 31 » 40 ..	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπικείνα ..	4	50	4	50
Περιδόλια ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 45 ..	3	..	3	..
	Ἀπὸ δρ. 45 — 74 ..	6	..	6	..
	» » 75 » 104 ..	9	..	9	..
	» » 105 καὶ ἐπικείνα ..	12	..	12	..
Ἀμυγδαλαί.	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ..	2	..	2	..
Λαχανόκηποι, σικεῖναι, γεωμήλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 45 ..	2	40	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45 — 64 ..	4	40	8	25
	» » 65 καὶ ἐπικείνα ..	6	40	12	..
Γραδίτι καὶ τριφύλλια ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 30 ..	1	60	3	..
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπικείνα ..	2	80	5	25
Κοκκάρια ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 30 ..	2	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49 ..	3	20	6	..
	» » 50 » 69 ..	4	80	9	..
	» » 70 καὶ ἐπικείνα ..	6	40	12	..
Βαμβακία ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 20 ..	..	..	..	90
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29 ..	..	..	1	80
	» » 30 » 39 ..	..	..	2	70
	» » 40 καὶ ἐπικείνα ..	..	..	3	60
Καννα ..	Ἐλαττον τῶν δρ. 30 ..	..	..	3	75
	Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49 ..	..	..	6	..
	» » 50 » 69 ..	..	..	9	..
	» » 70 καὶ ἐπικείνα ..	..	..	12	..
Ἐθνικοῦδιοκτῆτα μυροδένδρα	Κατὰ δένδρον τῶν συμπληρουσάντων τὸ ἴσον ἔτος τῆς ἡλικίας ..	..	..	..	5

Ἄρθρον 6.

Ἐάν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ὅτι ἀμπέλοι ἢ περιβόλια ἐσημειώθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τὸν πραγματικὸν ιδιοκτήτην ἢ κάτοχον, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικά διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Ἄρθρον 7.

Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ' παγίου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν παρὰ γόμενα βαμβάκια καὶ καπνὰ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ὁμοίας ιδιότητος τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μυκῶνου, Σερφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων γρόρων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τοὺς ἐπομένους πίνακας

α.) Προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Εἶδος προϊόντος	Ἐγγειος φόρος	
	Δραχ.	Λ.
1) Σταφίς δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Πυλίας, Ὀλυμπίας καὶ Ἡλείας ἀνὰ δρ.	11	
ὁσάκις ἡ φόρτωσις γίνεται ἐν τινι λιμένι τῆς ἐπαρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρτωσις τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ γείνη καὶ ἐν Κατακόλῳ τῆς Ἡλείας.		
Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ δρ.	13	
2) Βαμβάκια κατὰ καντάριον,		
Ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	9	
Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθαρίστου	3	
3) Κουκούλια ἐφ' ἐκάστης ὀκάς	1	50

καὶ β.) προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν.

Εἶδος προϊόντος	Δραχ.		Λ.		Εγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπίας
	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
1) Βαλανίδια ἐφ' ἐκάστου κανταρίου,					
α. Διὰ τὸν Νομὸν Λακωνίας, Ἀττικὴν, Ἀνδρον καὶ Κέα	1	20			
β. Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους			2	50	
2) Κικελίδια ἐφ' ἐκάστης ὀκάς					15
3) Πρινοκόκιον » »			3		
1) Ριζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου	3				
5) Ξηρὰ σῦκα	1	50			
6) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦ δικητῶν οὐκῶν τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Ἐπ. Αἰμωρῆς καὶ Πυλίας κατὰ στατήρα			1	50	
7) α. Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας	1	50			
β. Ἐφ' ἐκάστης ὀκάς τοῦ ζιμουῦ τῶν λεμονίων				10	
8) Πορτοκάλια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος	2				
9) Μανταρίνια » »	2				
10) Κίτρα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς				03	
11) Οἶνος Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας, Κύθνου, Μυκῶνου, Σερφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ἐφ' ἐκάστης βαρέλλας ἐκ 48 ὀκάδων συγκεκλιμένης	1	20			
12) Μοῦστα: τῶν ἀνωτέρων μερῶν ἐφ' ἐκάστης ἑμοίας βαρέλλας				60	
13) Σταφυλαὶ τῶν αὐτῶν μερῶν ἐφ' ἐκάστης ὀκάς				02	
14) Καπνὸς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργους ἐφ' ἐκάστης ὀκάς				07	
τῶν δὲ λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἐφ' ἐκάστης ὀκάς				15	
15) Σαρώματα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς				12	

Τὰ μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους 1873 ἰσχύοντα πρωτόκολλα ἐκτιμήσεως τῶν παραχθέντων ἀπὸ ιδιόκτητα συκοδενδρά σύκων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας, Ἐπιδαύρου Λιμνῆς καὶ Πυλίας εἰσὶν ἐγκυρά καὶ ὀριστικά καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τρ. ἔ. 1874 ἐπιτρέπεται μὴ ὅλον τούτο τοῖς ιδιοκτῆταις νὰ ζητήσωσι νέαν ἐκτίμῃσιν ἀναφερόμενοι ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς 1. Μαρτίου μέχρι τῆς 30. Ἰουνίου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ νέοι ιδιοκτῆται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτίμῃσιν τῶν ιδιόκτητων συκοδενδρίων των. Γενικὴν ἢ καὶ σποραδικὴν ἐκτίμῃσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ δημόσιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ΡΜΑ. νόμου τοῦ 1866 καὶ ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ τῇ προτάσει τοῦ Ἐφόρου, δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ καπνὰ καὶ τὰ σαρώματα φορολογοῦνται καὶ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν μεταφορὰν των, ἥτις ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐκδιδόμενη μετὰ προηγουμένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς τὸ ἀρμοδίον ταμεῖον καὶ ὀρίζουσῃ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταφορᾶς.

Ὅσακις δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα, πληρώσαντα ἤδη τὸν ἐγγεῖον φόρον, πρόκειται νὰ ἀποταμιευθῶσιν εἰς ἑτέρον τῆς παραγωγῆς των τόπον πρὸς βραδυτέραν ἐκείθεν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 66 τοῦ τελωνειακοῦ νόμου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὰ ἀποδίδοντα τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν προϊόντων γῆς ἢ μεταλλείων δίδεται ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ ἐγγύησις ἀξιοχρεώ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελων. νόμου, ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς, ὅσακις μεταφέρονται ταῦτα ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δασικά δὲ προϊόντα παραδίδεται εἰς τὴν τελων. ἀρχὴν καὶ ἡ περὶ ὑλοτομίας τούτων δασονομικὴ ἀδεία. Τὰ προϊόντα ταῦτα ὡς καὶ τὰ ἀποδίδοντα τὸν ἐγγεῖον φόρον, κατὰ τὴν μεταφορὰν λαθραίως ἐξαγόμενα εἴτε μεταφερόμενα ἢ καὶ μὲ ἀδείαν ἐκπρόθετον, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὅκταπλου ἐγγείου φόρου ἐπὶ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ

τελων. ἀρχῆς. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων παρουσιασθῇ διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἐλάττω εἴτε κατὰ τὴν φόρτωσιν εἴτε κατὰ τὴν ἀποβίβασιν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 ΧΕΘ. νόμου.

Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀνακαλυπτὴν τοῦ λαθρεμπορίου καὶ πάσης ἄλλης παραβιάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ φορολογία ἐν Ἑπτανήσῳ διατηρεῖται οἷα κατὰ τὸ 1866, ἐπιβάλλεται δὲ δασμὸς εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, α) ἐπὶ τοῦ σάκωνος πρὸς λ. 6 κατ' ὅκταν καὶ β) ἐπὶ τῆς ἐλαιώδους ὕλης, ἥτις παράγεται δι' ἀτμομηχανῶν ἀπὸ ἀγρῆστους ἐλαιοπυρῆνας, πρὸς λεπ. 2 κατ' ὅκταν.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως καὶ δεδαιούται τῇ συμπράξει τοῦ ἐνοικιαστοῦ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ ΣΟΖ. παγίου νόμου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελων. ἀρχῆς, παρ' ἧς καὶ εἰσπράττεται.

Προσδιορίζεται δὲ ὡς ἑξῆς:

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτά 12 τὴν ὁκτὴν καὶ 2 ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου 10 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Ἐπὶ τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν εἰς χρήματα 8 0|0.

Τὰ ἐκ τῶν λιμένων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα δέματα ὑποδίδουσι τὸν φόρον ἀνεὶ διακρίσεως ἡλικίας τῶν ζώων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ΓΜ. νόμου περὶ δεδαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν φόρων.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δημοπρασίαν δὲν παρουσιασθῇ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ἡ πρόσδοδος εἰσπράττεται διὰ λ/σμοῦ τοῦ δημοσίου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Τοὺς ἀγραμμάτους φορολογουμένους δι' ὅλας τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ 10 τοῦ ΣΟΖ. νόμου περιπτώσεις ὡς καὶ τοὺς ἀρνούμενους νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλωτύπων τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων ἐν γένει ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ θῇαι ὁ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου χωρίου ἢ ἐν ἐλ-

λείπει ἡ ἀπουσία τοῦτου, τοῦ πληρωστέρου χωρίου, ἡ δημοτ. σύμβουλος ἡ δημοταρχικός ἡ εἰδικός ἡ εἰρηνοδικειακός πάρεδρος.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀποστέλλοντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΣΟΖ'. παγίου νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ συνδεύωσι ταῦτα μετὰ καταλόγου εἰς διπλὸν, ἐξ ὧν τὸ ἐν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ παραπέμψῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμοδίον δήμαρχον, ἵνα δημοσιεύηται ἀμέσως εἰς τὸ οἰκείον τμήμα ἢ χωρίον πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν περιεχόντων ἀντιρρήσεις καὶ ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀγρῶν διπλοτύπων ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀρμοδία νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας ἐνθα καῖνται οἱ ἀγροί, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῇ τόπῃ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητὸν τῶν, γνωστοποιούντες τοῦτον εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικείου· ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, πρὸς ἐν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου διαδικασία μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων γίνεται ἐπ' ἀπλοῦ χάρτου, ἢ δ' ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ταμίαι, οἰκονομ. ἔφοροι καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογιδοσίαν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς· οἱ ἐνοικιασταὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδιώκονται οὐ μόνον διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα τῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἄσους φόρους δὲν πληρώσωσι μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς οἱ φορολογούμενοι.

Ἐν τούτοις πᾶς ἐνοικιαστὴς δημητριακῶν καρπῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν τοιοῦτων καθυστερημάτων καὶ νὰ ζητήσῃ ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσπράξις εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλο ἐγγράμματον πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπ' εὐθύνην του.

Ὁ κατάλογος ἐξελεγχθεὶς παρὰ τοῦ ἔφορου, κηρύσσεται ἐκτελεστός καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ διορίσῃ εἰσπράκτορα τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπράκτωρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ποσοστά·

θεωρεῖται δὲ ὡς δημοσίος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάξῃ τακτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκείμενος διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων ἢ ἄλλην παράβασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ τοιαῦτα καθυστερήματα χρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερμερίας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὅποια ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστέλλεται ἡ καταδιώξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ 5 μῆνας, λογιζομένους ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς.

Ἐὰν δὲ οὗτος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθεὶς δὲν κατορθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὅλοσχερῶς εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 15.

Τοὺς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου εἰσπραθέντας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπ' εὐθείας φόρους κατασχέει καὶ ἐκποιεῖ τὸ δημόσιον διοικητικῶς διὰ μονοήμερου δημοπρασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποχρεῖται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν ἐξόδων· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ταύτης ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἔφορου καὶ τοῦ ταμίαι.

Ἄρθρον 16.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ'. νόμου ἐπελθούσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1866 νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τιμωροῦνται μετ' πρόστιμον δραχ. 50—200 ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν δὲν ἀποστείλωσιν εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων εἰδῶν ἐμπροθέσμως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΣΟΖ', νόμου· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποράσεως δὲν παραδώσωσι τὰ ἀνωτέρω στελέχη, τιμωροῦνται μετ' χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 200—500, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 18.

Τὸ δημόσιον οὐδὲν ἑνέχεται διὰ ζημίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν δημοσίων προσόδων, συμβάσας μετὰ τὸ πέρας δημοπρασίας ἐκ θεσπηνίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας.

Ἄρθρον 19.

Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδεύματων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1874.

Ἄρθρον 20.

Ἐξαιροῦνται τὸν ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι 5 ἐτῶν, συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ μονοτεῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθούσαι εἰς τὸ δημόσιον ἀμπελοὶ.

Ἄρθρον 21.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου φόρου.

1) Τὰ ἐξαγόμενα τοῦ Κράτους κίτρα συσκευασμένα δι' ἀλμυρῆς ἢ σακχαρώς.

2) Αἱ ἐρώσιμαι ἐλαίας, ὅταν αὗται δὲν μεταφέρονται διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, κατὰ τὸ ΑΔ'. ψήφισμα τῆς Β' ἐν Ἀθήναις ἔθν. Συνελεύσεως.

3) Τὰ ἀχυρα.

4) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἐνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κείνται, ἐκλογῇ τοῦ γεωργοῦ.

Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

5) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτῆτους ἀγρούς καὶ τὰς ἰδιοκτῆτους ἢ ἐθνικοῖδιοκτῆτους ἀμπέλους ἢ σταφιδάμπέλους εὐρισκόμενα.

6) Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλά δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

7) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ρίζαριου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

8) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτῆτων συκαμινομυρῶν, καὶ

9) Ἡ ῥέβη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐξηκολούθησεν εἰτα ἡ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζήτης.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Τριφυλλίας εἶπεν ὅτι ἡ Βουλὴ ὡς σῶμα νομοθετικὸν ἅμα καὶ ἐλεγκτικὸν δικαιούται νὰ ἐξελέγῃ τὰς πράξεις τῶν πρώην ὑπουργῶν, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξαγωγῆς τῆς περὶ τούτου προτάσεως εἶναι ἀξιοπρεπής.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἰσελθὼν εἰς τὴν οὐσίαν εἶπεν ὅτι ἡ πρώην Κυβέρνησις εἰσπράξασα καὶ δαπανήσασα ἀνεὺ προϋπολογισμοῦ δὲν κατέστη μόνον ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Ἰανουαρίου καταστάσαν ὑποχρεωτικὴν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Βουλὴ ἤθελε καταργήσει θέσεις τινάς· ἐὰν ἀφ' ἐτέρου ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰσπράττειν ἐμμέσους φόρους ἀνεὺ προϋπολογισμοῦ καθιερωθῇ ἡ Βουλὴ καθίσταται περιττὴ, ἐν ᾗ περιπτώσει κατασταθῶσι καὶ οἱ ἀμεσοὶ ἐμμεσοὶ φόροι.

Δευτέρα κατηγορία, ἐξηκολούθησε, διευτυπώθη ἡ παραβίασις τοῦ συνταγματικοῦ δικαιώματος τοῦ συνέχεσθαι. οὐδὲν ἄλλως πρόκειται περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἢ τῆς φάλαγγος, ἀλλ' ἡ κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον παραβίασις τοῦ δικαιώματος τούτου. Ἀλλ' ἡ τρίτη κατηγορία, ἥτις εἶναι καὶ ἡ σπουδαιότερα συνίσταται εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν, ἥτις ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς ἐκλεχθησομένης ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1870 αἱ χρήσεις ἐπαρουσίασαν ἐλλείμματα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1871 σκεφθεῖσα ὅτι τὰ δάμνα καὶ τῶν φόρων ἡ αὐξήσις μαραίνει τὰς παραγωγικάς τοῦ τόπου δυνάμεις, ἐστρεψεν ἀλλαγῇ τὸ βλέμμα καὶ ἐχρησιμοποίησε σπουδαῖον ἐθνικὸν πόρον. Οὕτω δὲ τὸ ἔτος τοῦτο, διὰ τὸ ὅποιον ὁ πρώην πρωθυπουργὸς προήγγειλεν ἄλλοτε ἔλεμμα ἐκ 4 ἐκατομμυρίων ἐπαρουσίασε πλεονασμα. Ἐκτοτε ἐλπίζετο ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ ἐπόμενα ἔτη, ἅτινα εἶχον καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα καὶ τὸν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμον παρουσιάζουσιν ἐλλείμματα, ἀπορεῖ δὲ, ἐπεὶ πέν ὁ ἀγορεύων, τίνι τρόπῳ θέλει ἐξευρεθῇ μέσον θεραπείας. Καταλήγων ἐξήτασε καὶ τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ζήτημα, ἰσχυρίσθη, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ὑπέχοντο διὰ ταύτην εὐθύνας καὶ ἐμέμνη τὴν δοικῆσιν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως.

Ἀντιῆπεν ἕτερος βουλευτὴς Σύρου καὶ πρώην ὑπουργός, ὅτι οἱ ζητοῦντες τὴν ἐξέλεξιν τῆς διοικήσεως τῆς πρώην Κυβερνήσεως ἀφαιλοῦσι νὰ ἐξετάσωσι τὴν οἰκονομικὴν διαχείρησιν, διότι αὕτη εἶναι τὸ κάτοπτρον τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Οἱ

αντίπαλοι προβάλλουσι πάντοτε τὴν μὴ συγκαλέσιν τῆς Βουλῆς ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλὰ λησμονοῦσιν ὅτι τακτικὴ Σύνοδος δὲν ἠδύνατο νὰ γείνη, ἔκτακτος δὲ καὶ ἐάν ἐπῆρχετο, δὲν θὰ ἠδύνατο πρὸ τοῦ Ἰανουαρίου νὰ ψηφίσῃ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, ἀνευ τῶν ὁποίων ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει ζωὴν ὅλη ἐπομένως ἡ κατηγορία στρέφεται κατὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ἀλλ' αὕτη ἐνδεικνύει σαφῶς ὅτι οὔτε δάνεια, οὔτε χρέη, οὔτε ἐλλείμματα ὑπάρχουσι.

Ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων δανείων καὶ ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, περὶ ὧν ἄλλοτε ἐμνημόνευσεν, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα δάνεια, παρυσιαζόμενα δὲ καὶ ἑτέροι ἀπαιτήσεις, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπήτησεν ἵνα ὁ ὑπουργὸς δώσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν τὰς δεούσας πληροφορίας.

Ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων εἶναι ἑτερον ζήτημα, σήμερον δὲ πρόκειται περὶ τῆς χρήσεως παρελθόντος ἔτους, ἥτις εἶναι ἀρίστη. Συνεπέρανε δὲ, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν εἶναι ἀπελπιστικὴ. Ταύτου ἕνεκα οὐδόλως φοβεῖται τὴν ἀνάκρισιν, ἀλλ' ἡ σύνεσις ὑπαγορεύει νὰ σκεφθῶσιν ἄλλως καὶ νὰ ἀναμνησθῶσιν, ὅτι καταδίκαι δὲν ἐπέρχονται διὰ τῶν 88 ψήφων τῆς πρώην ἀντιπολιτεύσεως.

Μετά τινα ἐτι συζήτησιν καθ' ἣν ἑτέρος βουλευτῆς Μέσης ἐξήλεγξε τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς πρώην Κυβερνήσεως προέβη ἐπὶ τὰ χεῖρα, ἐμμέμφθη τὰς πωμπώδεις ἐπαγγελίας καταληξάσας εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν, ἔψεξε τὴν κατὰ τῶν φοιτητῶν βιασίαν ἐπίθεσιν καὶ τὴν τοῦ πολιτεύματος δολίειαν, ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ δικαιοῦται νὰ ἐκλέγῃ ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς, ὁ Πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Νέγκας
Π. Μαυρολιγᾶλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'

Τῆς 25 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσέλθεν εἰτα καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὁ ἄρτι ἀφίχθεις βουλευτῆς Μεσσήνης Π. Μπούτος κατὰ τὸ ὅδε προαρκτῶμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 25 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1874, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ συνεδριάζουσας ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφίχθεις βουλευτῆς Μεσσήνης Π. Μπούτος ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὄρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἑπεται.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς

Σακελάριος Α. Εὐταξίας.

Ὁ ὁρκισθεὶς

Π. Μπούτος.

Οἱ γραμματεῖς

Ι. Νέγκας.

Λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Μέσης εἶπεν, ὅτι μεταξὺ τῶν διακηρυθέντων ἐγγράφων περὶ τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων δὲν συμπεριλαμβάνονται οὔτε τῶν ὑπουργῶν αἱ αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐποπτῶν, οὔτε τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀπόφασις, οὔτε αὐτῶν τῶν ἐποπτῶν αἱ ἐκθέσεις. Παρακάλεισεν ἐπομένως τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ὑποβάλῃ ταχέως εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐγγράφα ταῦτα. Προσέθηκεν ἀκολουθῶς ὅτι ἡ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» ἀπεστάλη εἰς Τεργέστην πρὸς ἐπισκευήν, δι' ἣν ἐδαπανήθησαν χρήματα ἱκανά. Ἀπήτησε δὲ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης καὶ τοῦ πλοίου τὴν ἀξίαν πρὸ τῆς ἐπισκευῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, ὅτι ἀγνοεῖ εἰς τὴν ὑπάρχον αἰτιολογικὰ ἐκθέσεις περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐποπτῶν ἢ πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐμαθε δὲ μόνον ὅτι ἐκ τῶν ἐποπτῶν ὑπέβαλον τινες ἐκθέσεις εἰς τὸν πρῶτον πρωθυπουργόν.

Ἐπομένως εἰσήγαγεν ὁ αὐτὸς ὑπουργός.

1) Νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως ἐνὸς γραμματέως Α'. τάξεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ προσθήκης ἐνὸς τμηματάρχου Α'. ἢ Β'. τάξεως.

2) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθηκῆς ΣΜΗ. νόμου. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

« Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ ὑπερ σήμερον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως ἐνὸς γραμματέως Α'. τάξεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ τῆς ἀντ' αὐτοῦ προσθήκης ἐνὸς τμηματάρχου Α'. ἢ Β'. τάξεως, ὑπεβλήθη καὶ προέβησιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις μάλιστα, οἷον προδηλοῦσα τὴν ἐαυτῆς προαίρεσιν, ἐπεδοκίμασε τότε τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθείσαν πίστωσιν ὑπὲρ τοῦ προκειμένου καὶ ἐκτοτε ἐξακολουθεῖ αὕτη ἡ πίστις παραδεκτὴ γενομένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐν τοῖς κατ' ἔτος ἐπιψηφισμένοις προϋπολογισμοῖς.

Ἐπειδὴ δὲν ἐξέλειπον οἱ προκαλέσαντες τὴν μικρὰν ταύτην μεταβολὴν λόγοι, καθὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἤδη ἐξετάσας ἐβεβαίωθην, καὶ οἵτινες διὰ μακρῶν ἐκτίθενται ἐν τῇ συνοδευσάσῃ τὸ προκειμένον σχέδιον Νόμου συνημμένη ἐνταῦθα εἰσηγητικῇ ἐκθέσει, ὅτε κατὰ πρῶτον τὸ 1872 εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ τοῦτο φέρω αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς· παρακαλῶ δὲ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ψήφου τῆς χάριν αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς προδήλως ἐχούσης τὴν τοιαύτην ἀνάγκην.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός

Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐκ τοῦ νενομοθετημένου προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καταργεῖται ἡ θέσις ἐνὸς γραμματέως πρώτης τάξεως, προστίθεται δὲ εἰς αὐτὸ εἰς τμηματάρχης πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως. »

Ὁργανικὸι νόμοι περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.	Ἐκκλησιαστικὰ		Γραμματεῖς		ἰσχύριση κατὰ τὴν
	τάξεις	τάξεις	τάξεις	τάξεις	
	Α'.	Β'.	Α'.	Β'.	Γ'.
Κατὰ τὸν ΑΓ'. Νόμον τῆς 3 Ιουνίου, 1846	2	1	1	1	1
Κατὰ τὸν ΣΙΕ'. Νόμον τῆς 16 Δεκεμβρίου 1852	1		1		
Κατὰ τὸν ΤΟΣ'. Νόμον τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1856	1			1	
Κατὰ τὴν ψήφισιν τῆς Προσωρ. Κυβερνήσεως 23 Ὀκτωβρίου 1863			1		
Κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Προσωρ. Κυβερνήσεως 5 Δεκεμβρίου 1862	1				
	5	1	3	2	1
	2				

(α) Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου ὁ διορισμὸς Γεν. Γραμματέως συνετάγει τὴν ἐλάττωσιν ἐνὸς τῶν τμηματάρχων.

πρὸς τὴν Βουλὴν

Τὸ παρὰ τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ νομισματικὸν Μουσεῖον ἀποτελεῖ σπουδαῖον αὐτῆς μέρος καὶ ἡ ἀμεσὸς αὐτοῦ ἐπιστάσις καὶ ἐργασίαν πολλὴν ἀπαιτεῖ καὶ εἰδικότητα εἰς ταύτην· ὁ ἐν αὐτῷ νῦν ὑπάρχων νομισματογνώμων πρὸς τὴν εἰδικότητα κέκτηται καὶ φιλοπονίαν καὶ ζῆλον, ἀλλὰ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ΣΜΗ' νόμου ἔχει καθμὸν γραμματέως ὑπουργικοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημένος νομισματογνώμων διὰ πολυχρονίου εὐδοκίμου ὑπηρεσίας καὶ διὰ τῆς ὡς εἴρηται εἰδικότητος καὶ φιλοπονίας κρίνεται βελτιώσας τυχὲς ἀξίως, ἵνα καὶ μένῃ ἐν τῇ προκειμένῃ θέσει, ἐθεωρήθη δίκαιον ἢ διὰ νόμου τροπολογία τοῦ πρὸς τὴν θέσιν αὐτὴν σχετικοῦ ἀρθροῦ τοῦ περὶ δημοσίας βιβλιοθήκης νόμου διὰ τῆς προσθήκης, ὅτι ὁ νομισματογνώμων δύναται νὰ ἔχῃ καθμὸν καὶ τμηματάρχου δευτέρας τάξεως. »

Τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ἡ ἐφορεία τῆς βιβλιοθήκης διὰ σπουδαίας ἐκθέσεως τῆς ὑπέδειξε καὶ οἱ προκατοχοὶ μου ὑπουργοὶ ἀποδεχάμενοι τὴν πλήρωσιν αὐτῆς ἐπεζήτησαν, διὰ τοῦτο μάλιστα ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ 1872 προϋπολογισμοῖς τίθεται ἡ δέουσα πρὸς τοῦτο πίστωσις καὶ ἐγκρίνεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

ὑποβάλλων λοιπὸν Νομοσχέδιον περὶ τούτου εἰς τὴν Βουλὴν, παρακαλῶ αὐτὴν, ἵνα τὸ παραδεχθῇ χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός

Ι. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Τὸ 18 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ΣΜΗ' νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς·

«Τὸ νομισματικὸν Μουσεῖον διευθύνει εἰς νομισματογνώμων, ἔχων καθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως ἢ τμηματάρχου Β'. τάξεως, διοριζόμενος δὲ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ τελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφόρου τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης. »

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς Β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ Νομοσχέδιον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1874.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ ἔθμα εἰς τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας ἐξετραγώδησε τὰ παθήματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ τὰς κατασχέσεις τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, ἀπαιτήσας ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους.

Ἐπίσης ἕτερος βουλευτὴς Καλαβρύτων ἀρνηθῆναι τὰ ὄργια, ἅτινα διεπράξαντο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ στρατιῶται τινές, τῶν τὰ ὀνόματα ἀγνοεῖ, παρεκάλει δὲ τὸν ὑπουργόν, ὅπως προσαγάγῃ σημειώσεις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δεόντα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀληθῶς πολλοὶ κατήγγειλαν εἰς αὐτὸν πράξεις τοιαύτας, αἰτίνας ἀσχηματίζουσι τὸν στρατὸν. Τοῦτου ἕνεκα ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον δι' ἧς καθιστᾷ ὑπευθύνους τοὺς διοικητὰς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἐπὶ τοῖς τοιούτοις παραπτώμασι, διέταξε δὲ καὶ ἀνακρίσεις καὶ προτίθεται νὰ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς πᾶσαν παρεκτροπὴν προστρίβουσαν μῶμον εἰς τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα.

Ἀνελθὼν εἶτα τὸ ἔθμα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, εἶπεν ὅτι, συμμορφούμενος πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν ἀντιπροσωπῶν τινῶν πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαμίας ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου παρεκατέθετο συμφωνίαν πρὸς τὴν σύμβασιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὴν νόμιμον ἐγγύησιν· Ἀλλ' ἡ ἑταιρία τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Βοιότσης σιδηροδρόμου δὲν παρεκατέθετο ἐπίσης τὴν ὁρισθεῖσαν ἐγγύησιν οὔτε εἰς χρήματα οὔτε εἰς χρεώγραφα, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἡ πιστωτικὴ Τράπεζα ἐπέστειλεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἐγγραφον, δι' οὗ ὑπόσχεται νὰ πληρῶσῃ κατὰ παραγγελίαν τῆς εἰρημένης ἑταιρίας τὴν ἐγγύησιν ταύτην· ὡς ἐκ τούτου, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, θέλει προσκληθῇ νὰ τὴν προκαταβάλῃ. Ἡ ἑταιρία ὅμως τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πελοποννήσου δὲν παρεκατέθετο τὴν διὰ τοῦ 3 ἀρθροῦ τῆς συμβάσεως ὁρισθεῖσαν προκαταβολήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προθεσμία ἔληξε, θέλει κηρυχθῇ ἐκπτώσις τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ ζητηθῇ ἡ ἐγγύησις αὐτῆς.

Ἠρξάτο εἶτα ἡ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Μεσσηνίας, εἶπεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας ἀπαιτεῖ τὴν εὐθύνην, ἀλλ' ἡ εὐθύνη δέον νὰ στηρίζεται ἐπὶ πραγμάτων καὶ οὐχὶ ἐπὶ εἰκασίῳ, ἐνῷ ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις δὲν καταγγέλλει πράξεις ὠρισμένας, ἀλλὰ προτείνει τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐρευναν τῶν ἀρχαίων καὶ ἀνακαλύψιν ἀδικημάτων. Κατηγόρησαν τινές τὴν

ὑπὸ τῆς πρῆν Κυβερνήσεως διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ ἐνστάσις τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ τοὶ ἀπὸ πολλοῦ διατελεῖ ἀντικείμενον μελέτης, εἶναι προνόμιον ἡγεμονικὸν καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον συζητήσεως. Μόνον ἡ συμβουλὴ ἢ διδουσιν οἱ σύμβουλοι τοῦ στέμματος δύναται νὰ συζητηθῇ, διότι ἀνεῦ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν οὐδὲν βασιλικὸν διάταγμα ἰσχύει· ὡς δὲ διουχυρίσθησαν τινὲς πρῶν ὑπουργοί, ὑπῆρχον λόγοι πρὸς διάλυσιν.

Προβαίνων δ' ἐπέφερον ὅτι ἡ μομφὴ διὰ τὴν βραδύτητα τῆς διαλύσεως ἀποβαίνει μᾶλλον πρὸς ἔπαινον τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἔδει νὰ ἐπέλθῃ ὥρμος ἢ κρίσις τοῦ κοινού· ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν συνεκάλεσεν ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν Βουλὴν, οὐδεμία παρέβη συνταγματικὴν διατάξιν, καὶ ὅτι ἐὰν ἐκ τῆς βραδύτητος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνεφύρουν δικαιώματα, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ ἡ ζητούμενη ἐπιτροπὴ, διότι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἀντικείμενον τούτου. Ὑπερασπίσθη ἀκολούθως τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς φάλαγγος τῶν φοιτητῶν, ἀπέκρουσε τὰς προσαφθείσας κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποκρίματος ἐν Μεσσηνίᾳ παρεκτροπὰς καὶ συνεπέραναν ὅτι δὲν εἶναι ἔργον πολιτικῆς συνέσεως τὸ νὰ θέλῃ τις στασιζόμενος ἐπὶ εἰκασίῳ νὰ κατασυντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ. Προσέθηκε τέλος ὅτι δέχεται τὴν ἔρευναν τῆς διχειρίσεως τῶν πρῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐπεκταθῇ αὕτη ἐπ' ὅλων τῶν Κυβερνήσεων μέχρι τοῦ 1865.

Ἀποπειρῶνται, εἶπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ζακύνθου, νὰ μετακινήσωσι τὸ πεδίον, ἀφοῦ δὲ ἠδυνήθησαν νὰ προσβάλωσι τὴν πρότασιν ἐν αὐτῇ· ἐνῶ δὲ ἀποκρούουσι τὴν ἐξελεγχθῆναι ἐνὸς ὑπουργείου, ζητοῦσι τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐπ' ὅλους τῶν ὑπουργείων. Ἀλλ' ἤλπιζε μᾶλλον, ὅτι ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς ἤθελεν αὐτὸς ζητήσει τὴν ἀνάκρισιν. Λέγουσιν ὅτι αἱ ἀποδιδομέναι πράξεις εἰσὶν ἀόριστοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀόριστα τὰ περὶ φοιτητῶν λεγθέντα, οὔτε αἱ παραβιάσεις τῶν νόμων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὧν ἐμνημόνευσαν οἱ προλαλήσαντες. Ἡ πρῶν κυβερνήσις ἀνῆλθεν ἀντικοινοβουλευτικῶς, διετηρήθη ἀντικοινοβουλευτικῶς καὶ ἐξήντησε τὰς προνομίας, ὅπως ἐνισχυθῇ. Ἐὰν οἱ πρῶν ὑπουργοὶ ἔτρεφον τὸν ἐλάχιστον πρὸς τὸ πολίτευμα καὶ πρὸς ἑαυτοὺς σεβασμόν, ἤθελον ἐγκαταλείπειν τὰ ὑπουργικὰ ἐδῶλια εὐθὺς ὡς μετὰ τὴν ἐν τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ ψηφοφο-

ρίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης, ἥτις μετὰ τὰς γενομένας δηλώσεις δὲν ἦτο ἄλλο ἢ πλειονοψηφία ἀπλῶς ἀνοχῆς καὶ οὐχὶ ὑποστηρίξεως. Ἀλλ' ἔστω· ἐξήντησαν ὅλα τὰ μέσα ἀνεστάτωσαν τὰ πάντα διὰ τῶν φίλων αὐτῶν, ἀνέβαλαν τὴν Βουλὴν, ὅπως διὰ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν διάσωσι τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν καὶ καθ' ἣ γινώσκει ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἐμπιστευτικὴν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ἵνα ταχέως ἀκυρώσωσιν καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοῖς τὰ ἐγγράφα τῶν ἀκυρωθεισῶν ἐκλογῶν. Εἰσέπραξαν καὶ ἐδαπάνησαν ἀνεῦ προϋπολογισμοῦ, ἐδιώρισαν εἰς θέσεις μὴ νομοθετημένας, ἀπέστειλαν ἐπόπτας ἐναντίον τῶν κεμένων νόμων καὶ ἔθεντο ὑπὸ τὰς διατάγας τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων διοικουμένων ὑπὸ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, Νομάρχας, εἰσαγγελεῖς, φρουράρχους, μοιράρχους. Κατὰ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐξασκούντων δικαίωμα συνταγματικόν, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ τοὺς ἐνεθάρμυναν εἰς τοῦτο ἐπετέθησαν ἐνόπλις, ἀπέστειλαν αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακὰς καὶ, ὅπως ἐνοχοποιήσωσιν αὐτοὺς ἐπέσαν δικαστάς, ἀλλὰ τὸ βούλευμα ἀνατρέπει τὴν κατὰ τῶν φοιτητῶν συκοφαντίαν. Οἱ προτείναντες, ἐξηκολούθησε, τὴν ἐπιτροπὴν ζητοῦσιν ἔρευναν προβάλλοντες ὡρισμένας κατηγορίας. Ἐνταῦθα ἐκθέτων καὶ ἀναπτύσσων διάφορα γεγονότα ἀναγκάσματα εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν διαφόρων ὑπουργῶν ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἀνακρίνῃ ἐπὶ τῶν ὡρισμένων ἐκείνων γεγονότων τὴν διαχείρισιν ἀπάντων τῶν ὑπουργῶν. Οἱ ἀντίπαλοι προσέθηκε κατηγοροῦσι τὴν διαχείρησιν τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὸ 1867 προτείνοντες ἀπλῶς ὑπονοίας. Καὶ τοὶ ἡ διοίκσις ἐκείνη ἔδωκεν εὐθύναν ἐπανελημμένας, οὐδὲ τώρα διστάζει νὰ ὑποστῇ πάντα ἐλεγχόν. Προκαλεῖ μάλιστα, εἶπεν, πάντα δικαστὴν νὰ καταθέσῃ ἐλευθέρως ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπιέσθῃ περὶ τὴν ἐξάσκουσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ἀλλὰ τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐξηκολούθησε, δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὡς ἠθέλησαν οἱ ἀντίπαλοι νὰ τὸ παραστήσωσι. Πρόκειται νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἡ κυβερνήσις τοῦ τόπου θέλει εἶσθαι ἀπόρροια ἐξ ὑπαμαρτίης ραδιουργίας ἢ εὐνοίας, ἢ βὰ σύγκειται ἐξ ἐκείνων, οὗς ὁ τόπος ὑποδεικνύει. Τὸ κυβερνητικόν τῆς Ἠλλάδος ζήτημα πρωταγωνιστεῖ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπὸ τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἔκτοτε ἐλύθη ὀριστικῶς. Ὁ Καποδίστριας εἶπε, μ' ἄγας καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ ἔπεσε, διότι ἐνόμισεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ διοικήσῃ οὐχὶ διὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐς ὁ τόπος ὑποδεικνύει,

ἀλλὰ δι' ἐκείνων, οὓς ἐν τῇ φιλοπατρίᾳ καὶ τῇ ἀνωτέρᾳ διανοίᾳ τοῦ ἐνόμιζε καταλλήλους. Ὁ Ὄθων, Βασιλεὺς ἐνάρετος καὶ φιλέλλην δὲν ὠφελήθη ἐκ τῶν διδαγμάτων τοῦ παρελθόντος. Ἄνδρες ἀνευ αἰσθήματος καὶ ἀρετῆς, τιθέμενοι τὸ συμφέρον καὶ τὰ πάθη ὑπεράνω παντός ἐνέπνευσαν εἰς αὐτὸν φόβους ἀνυπάρκτους, ἐδίχασαν τοὺς πολιτευομένους εἰς δημοκράτας καὶ βασιλικούς, ὅπως διατηρῶσιν τὴν ἀρχὴν ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν τάσεων. Ἀλλ' ἐάν ὁ Ὄθων ἐπειθετο, ὅτι δὲν εἶχεν ἐχθρούς ὅτι οἱ φιλίαν ὑποκρινόμενοι ζητοῦσι δι' αὐτοῦ νὰ κατασυντρίψωσι τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν ὡς ἀνίκαναι νὰ δολιχοδρομήσωσιν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ συναγωνισμῷ τῆς πολιτείας, ὅτι ὁ Ἕλλην λατρεύει τὴν ἰσότητά ἐκ φύσεως καὶ παραδόσεως προσκολλᾶται εἰς τὸ ἄρμα τῆς βασιλείας, καίτοι ὦν ὁ δημοκρατικώτερος λαὸς τῆς ὑψηλῆς, διότι τὴν κατοχὴν τοῦ θρόνου ὑπὸ βασιλείας θεωρεῖ ἐγγύον, ὅτι οὐδεὶς τῶν πολιτῶν τὸν θρόνον θὰ καταλάβῃ καὶ τὴν γενικὴν ἰσότητά διαταράξῃ, ἐάν τέλος ὁ Ὄθων δὲν ἀνεδεικνύετο Βασιλεὺς κομματάρχης, τὸ ἔθνος δὲν ᾔθελεν ἀναλάβει πάλιν πεισματώδη, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς δυναστείας. Τὸ ζήτημα ἐπομένως, ὅπερ νῦν μᾶς ἐπασχολεῖ, ἐάν τὰ κοινοβούλια θέλουσιν ὑποδεικνύει τὰς κυβερνήσεις, ἢ θέλουσιν ἀποδειχθῇ ἅπλᾳ συμβουλευτικὰ σώματα, ἐλύθη, εἶπε, πρὸ πολλοῦ ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ ἔθνους διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου.

Συνεπέρανε δὲ λέγων, ὅτι ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀνάκρισιν τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον, διότι ἐπαναφέρει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἀνευ μεγάλης θλάσεως καὶ τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ἔθνους, δηλαδή τὸ ζήτημα ἂν τὸ προνόμιον τοῦ διορίσκειν καὶ παύειν τοὺς ὑπουργούς, τοῦ διαλύειν τὰς Βουλὰς ἐδόθη εἰς τὸ στέμμα, διὰ νὰ ἄρῃσι τὰς μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους ἀναφωσμένους συγχρούσεις καὶ ἐπαναφέρωσι τὴν ἁρμονίαν ἢ διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς θεράπειαν ἀτομικῶν συμφερόντων ἢ ἰδιοτροπιῶν καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἐκαστοῦτε μειονοψηφῶν ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τόπου.

Μεθ' ὃ πρόεδρος, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Α. ΤΣΟΚΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Κονισογούρης
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 27 Φεβρουαρίου 1874.

Προεδρεύοντος τοῦ Α' ἀντιπροέδρου ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν βουλευτῶν περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρεκάλει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας μέχρι οὗ ἔλθῃ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦθ' ὑπὲρ ἡ Βουλὴ παραδέξατο.

Μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ μετὰ τινα μικρὰν διόρθωσιν ἐνεκρίθησαν.

Ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι, ἐν τῇ χθρσινῇ συνεδρίᾳ, ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς ἀντὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως τῆς πρῶτης κυβερνήσεως ἐξέφρασεν ἰδέας ἀντικειμένους πρὸς τὸ πολιτεῖμα. Εἶπε δηλαδή, ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες εἶναι δημοκράται καὶ μόνον τὸ κατάλληλον πρόσωπον ἐλλείπει, ὅπως καταλάβῃ τὴν προεδρίαν ἀλλὰ τοιαῦται ἰδέαι τείνουν πρὸς ἐξασθένειν τῆς βασιλείας, ἀγνοοῦν πρὸς τὴν ἀναρχίαν, δὲν πρέπει νὰ ῥέπνυνται ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου. Ἐάν τοῦλάχιστον τὰς ἰδέας ταύτας ἐξέφραζεν ὡς γνώμην ἄπλην ᾔθελεν εἶσθαι ἀνάγκη ἀπλῆς ἀντικρούσεως, ἀλλὰ τὸ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ γνώμη αὕτη εἶναι γνώμη τοῦ ἔθνους, τὸ νὰ καλῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς πρῶτης ἀντιπολιτεύσεως, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις, διότι ἀντεπολιτεύθησαν ἐπὶ βελτιώσει τῶν κοινῶν καὶ ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν. Ἐπρότεινεν ἐπομένως ὅπως ἀποδοκιμάσῃ ἡ Βουλὴ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀγορεύσεως τὸ ἀρῶν τὴν δημοκρατίαν, ὅπερ ἐνέβαλεν εἰς ἀνυστήριαν τὴν βασιλείαν θέλουσαν ἤδη νὰ γνωρίσῃ τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται καὶ ἐξέθηκε τὴν Κυβέρνησιν ἀναλαβούσαν νὰ διοικήσῃ συνταγματικῶς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρυτίων ὅτι φράσεις τινες τοῦ χθρσ ἀγορεύσαντος ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ περὶ δημοκρατίας παρέσχον ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις, αἵτινες οὔτε αὐτὸν οὔτε τοὺς φίλους τοῦ ἀποβλέπουσιν. Δὲν εἶναι, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, δημοκράτης. Κατεβέβηθη δευτέρως ἀναγνούς καὶ αὐτὸς τὰ μεγάλα γεγονότα ἀτινα εἰσὶν ὁ καρπὸς τῶν ἀρχαίων δημοκρατιῶν, ἀλλ' ἐπίσθη συνάμα ὅτι οὐχὶ τὴν δη-

μοκρατίαν ἀλλὰ τὴν βασιλείαν ἐπεζήτησεν ἡ νέα Ἑλλάς. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔκπεν ὑπὸ τὸν Ὀθωνα διὰ τῆς βασιλείας, καὶ ὅτε ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις συνεχίζουσαι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους τὴν βασιλείαν ἀνεκέρυζαν. Δὲν εἶναι ἐπομένως ἀληθές ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες εἰσὶν δημοκράται· τοῦλάχιστον αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, προσέθηκεν, ἐθεώρησαν τὴν βασιλείαν ὡς ἔρεισμα τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ὅτε δὲ κατηρτίσθη ὁ συνασπισμὸς τῶν κομμάτων, ὡς πρώτη ἀρχὴ τῆς συμπράξεως ἐτέθη ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν κρατοῦσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, οὐδεμία δὲ προσβολὴ κατὰ τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Στάμματος. διὰ τοῦτο μετ' ἀπορίας παρετήρησεν ὅτι ὁ γῆρας ἀγορεύσας ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς, ὅστις ὡς πληρεξούσιος ἐν τῇ ἐθνικῇ συνέλευσει ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἐδραιώσεως τῆς συνταγματικῆς βασιλείας, ἔρριψε φράσεις αἰτίνες δὲν ἔπρεπε νὰ τῷ ἐκφύγωνσιν· ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ γῆρας ἀγορεύσας θέλει ἐμμένει εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ πεποιθήσεις καὶ θέλει δώσει ἐξηγήσεις ἀρκούσας. Ταῦτα δὲ λέγει, προσέθηκεν, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἐν τῇ κατὰ τῆς πρώην κυβερνήσεως συμπτῶναι οὐδεὶς ἐγένετο λόγος περὶ ἰδεῶν τοιούτων, τὰς ὁποίας δὲν παραδέχεται ὡς ἀπαδούσας εἰς τὰς ἰδίας πεποιθήσεις καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακάς του παραδόσεις. Καταλήγων ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι οὐδεὶς θὰ εὐρεθῇ ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου ὁ μὴ ἀναφωνήσων, Ζήτω ἡ Βασιλεῖα τοῦ Γεωργίου.

Λοβὼν τὸν λόγον ἕτερος ἐκ Μεσσηνικῆς βουλευτῆς, ἀφοῦ ἰσχυρίσθη ὅτι πάντοτε ἐπρόβλεψε τὴν εἰλικρινὴ ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο συνέπραξε μετὰ τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ, ἐπομένως δὲν εἶναι ἀληθές τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ τούτου ὅτι παρεξέκλινε τῶν ἀρχῶν του, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε ἐσκέφθη περὶ δημοκρατίας, ἥτις δὲν ικανοποιεῖ οὔτε τὰς τάσεις οὔτε τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Καὶ ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς, εἶπεν, ἐπίστευσεν καὶ ὑπεστήριξεν ἀρχὰς συνταγματικάς, ἐπομένως φρονεῖ ὅτι κατὰ τὴν χθεσινήν ἀγόρευσίν του ἡ ῥῆμη τοῦ λόγου τὸν παρέσυρεν εἰς ἐκφράσεις συνεπαγούσας κλισίους εἰς τὴν καθοστηκυῖαν ἀρχήν. Ἀλλ' ὥφελε νὰ ἀναμνησθῇ ὅτι τὸ ἔθνη τοῦτο δὲν εἶναι ἀκαθαρμαῖκόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζητοῦνται αἱ μορφῆς τῶν πολιτευμάτων· ὅπως δὴποτε αἱ περὶ δημοκρατίας ἐκφράσεις οὐδένα δύναμι νὰ ἐνοχοποιήσωσι. Καταλήγων ἐξέφρασε τὴν πεποιθῆσιν ὅτι οὐδεὶς εὐρίσκειται συμμεριζόμενος τὰς τοιαύτας ἰδέας,

οὔτε αὐτὸς ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς, διότι ἔχει παρελθόν, ἐκτός πλέον, εἰς ἀπεράσιον νὰ τὸ ἀρνηθῇ.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτῆς Μεσσηνικῆς ὅτι πάντες μὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὑποπτοί, οὐδέποτε ὁμως αὐτὸς, διότι οὐδέποτε συμμετέσχε τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν μεταβολῶν, φρονεῖ ὁμως ὅτι παρερμηνεῖα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ ἐπέφερε τὸν σάλον τούτον· εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ὁ βουλευτῆς οὗτος ἔχων δύναμιν λόγου θὰ ἀνασκευάσῃ τὴν παρερμηνείαν ταύτην.

Ἀνελθὼν εἶπα τὸ ἔθνη ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς, ἡρώτησεν ἐν πρώτοις τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἀνέγνω τὴν στενογραφημένην ἀγόρευσίν του, ἢ ἂν ἐπὶ ἄλλων πληροφοριῶν βασιζόμενος προέβη εἰς τοιαύτην πρότασιν. Τούτου δὲ ἀπαντήσαντος ὅτι πληροφορίας κατὰ γράμμα ἔλαθε πληροφορίας παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου περὶ τῆς γῆρας ἰδέας ἀγορεύσεως, ὁ ἀγορεύων ἐξηκολούθησεν, εἰπὼν, ὅτι θαυμάζει νὰ γίνεταί ἡ ἀγορεύσις του ἀντικείμενον τοιούτων σχολίων καὶ διαβημάτων, ἐπεκατέσθη δὲ τὴν μαρτυρίαν τῶν παρόντων καὶ ἀκροασμένων ἐπὶ τῆς ἐνοίας τῆς ἀγορεύσεως του. Ἐμαθεν, εἶπε, ὅτι θόρυβος ἐγένετο μέγας καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὰ στενογραφημένα πρακτικά. Εὐτυχῶς ἐγράφησαν παρὰ διακεκριμένου στενογράφου καὶ οὐδεμίαν φέρουσιν ὑπὸ τοῦ ἀγορευόντος μεταβολήν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνέγνω τὴν παρερμηνευθεῖσαν περικοπήν. Βλέπετε, συνεπέρανε, ὅτι οὐδὲν ἐπιλήψιμον περιέχει, ὅτι ἡ δημοκρατία, χαρακτηρίζεται ἐν αὐτῇ ὡς ἀνεφάρμοστος τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἥτοι τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν γενεάν, διότι ὁ βίος τῶν ἐθνῶν δὲν εἶναι βίος ἀτόμων καὶ ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ δὲν μεταβάλλεται τῶσαν εὐκόλως καὶ ταχέως, ὡς τῶν ἀτόμων.

Ἰπομνήσας ἀκολουθῶς τὸ παρεθὼν αὐτοῖς, ὅπερ ἐνδείκνυται ἐκφραστικῶς τὰς πολιτικάς αὐτοῦ ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις προσεκάλεσεν εἰς μαρτυρίαν τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων νὰ εἰπώσιν, ἂν κατὰ τὸ δεκαοκτάμηνον διάστημα τῆς συμπτῶν αὐτῶν διατύπωνται τοιαύτας ἰδέας, ὡς ἡ ραδιουργία ἤδη εἰς τὰ σκότη τῶν ἀντιπαλάμων τεκταίνει. Ἐννοεῖ, εἶπε, τὴν διαγωγὴν τῶν ἀντιπάλων, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ τοὺς γῆρας συνεργάτας αὐτοῦ, οἵτινες γινώσκοντες αὐτὸν κάλλιον πάντος ἄλλου δὲν ὑπερασπίζονται συνάδελφον συκοφαντούμενον, ἀλλ' ἐκφράζουσιν ὑποθέσεις ἐνισχυούσας τὰς συκοφαντίας.

Καταλήγων, εἶπεν, ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ βλέπῃ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἔθματος ἐν Κράτει ἐλευθέρῳ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν

τοῦ λόγου δεσμευομένην διὰ τῶν χαλινῶν φοβερὰς ἐρεζετάσεως καταθέτει τὴν ἀπὸ τῆς βουλευτικῆς θέσεως παραίτησιν αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν συζήτησιν, ἐνόσω περιορίζετο εἰς τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς πρώην κυβερνήσεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ χθεσινὸν ἐπεισὸδιον φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τηρήσῃ σιγὴν τούτου ἕνεκα καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην καὶ ὡς ἀρχηγὸς κόμματος ἀπέκρουσεν ἰδέας, ἃς ἀποκρούει ἡ κοινὴ συνείδησις. Διὸν εὐφωρὸς θεσπίζων ἡρμήνευσεν τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς ἀλλ' οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ πείσῃ. Ἡ Βουλὴ ἐπομένως εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς πρότασιν φέρουσαν τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

«Ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμαζέει τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Φεβρουαρίου περὶ δημοκρατίας λαχθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου Κ. Λουδοῦρου.»

Δ. Γ. Βούλγαρης, Ίω. Βαλασόπουλος, Ν. Παπαμιχαήλπουλος, Δ. Τριγγέτας, Β. Κ. Νικολόπουλος, β

Ἀκολουθῶς προτεινάντων τινῶν τὴν ἀναβολὴν, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιψηφίσαι τῆς προτάσεως, ἀλλ' ἡ Βουλὴ εἶναι κυρία ν' ἀποφάνθῃ ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος, ὅτι ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιψηφίσαι οἱ προτείνοντες τὴν ἀναβολὴν ὀφείλουσι νὰ ἀποσύρῃσι τὴν πρότασιν. Κατόπιν ἐδικαιολόγησεν ἑαυτὸν λαμβάνοντα τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐπεισὸδιου τούτου καὶ εἶπεν ὅτι ἀφοῦ συνυπέγραψε τὴν ἐπὶ δέκα ἡμέρας συζητούμενην πρότασιν περὶ ἐξελέγξεως τῆς πρώην Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ, ὥφειλε νὰ ἐξημεύσῃ τὸ φρόνημά του, ἀφοῦ ἡ ἀγόρευσις τοῦ συναδέλφου τοῦ ἐθαυρήθη περιέχουσα ἐνοίας ἀντισυνταγματικὰς· ἰσχυρίζθη δὲ ὅτι ἀντιπολιτευόμενοι τὴν πρώην κυβερνήσιν δὲν ἠνόησαν τὰ διαφωρα κόμματα νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἰδίας ἀρχάς. Ἀκολουθῶς εἰσελθὼν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ προκειμένου ζητήματος, εἶπεν ὅτι, ὡς ὅλοι οἱ λαχόντες μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν συζήτησιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγορεύσας βουλευτὴς Ζακύνθου περιπλανήθη ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, θελήσας νὰ δικτυώσῃ τοὺς ἱστορικοὺς λόγους

οἵτινες ὠδήγησαν τὸ ἔθνος εἰς ἐκλογὴν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτεύματος. Ἀλλ' ἡ ἀνακρίβεια τῶν ἐκφράσεων τοῦ παρόντος ἀφορμῇ εἰς παρεξηγήσεις, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι εἴγε καθήκον νὰ καθυπαγάσῃ τὴν κοινὴν συνείδησιν. Ἀπὸ τούτων ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν εἶπε τι ἀπάθον εἰς τὸ πολίτευμα καὶ ὅτι εὗρισκεν ἑαυτὸν ὑπέρτερον τοῦ πολιτεύματος. Ἡ συζήτησις ἐπομένως ἀπολήγει εἰς δύο, εἰς τὸ πραγματικὸν πρόβλημα καὶ εἰς τὸ συνταγματικόν, ἡ δὲ Βουλὴ δικαιούται νὰ θεωρήσῃ τὴν δοθείσαν ἐρμηναίαν ἀκούσασθαι ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τοῖς πρακτικαῖς αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐκφράσεις, οὐδέποτε ὅμως δικαιούται νὰ ἀποδοκιμάσῃ ἢ ἐπιδοκιμάσῃ τοὺς ἀπορρινωμένους οὕτως ἢ ἄλλως περὶ τοῦ πολιτεύματος. Καταλήγων δὲ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δικαιούται δυνάμει τοῦ Συντάγματος νὰ ἐκφράσῃ μὴ μὲν κατὰ βουλευτοῦ ἕνεκα γνώμης δοθείσης, οὐδὲ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἀπάλειψιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκφράσεων νὰ ἐπιτρέψῃ, διότι τὰ πρακτικὰ ἐνεκρίθησαν. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς ἡρμήνευσεν τὸσαν σαφῶς τὸ πνεῦμα τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεώς του, οὐδεὶς δικαιούται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ. Φίλοι ὑπῆρχαν τῆς βασιλείας εἰλικρινεῖς οἱ σήμερον συκοφαντούμενοι, μετὰ λύπης δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἡ εὐθύνη ἐκτοπιζομένη ἐκ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας μεταβαίνει εἰς τὸ Κοινοβούλιον, οὕτω δὲ ἐμβάλλουσι τὸ ἔθνος εἰς περιορισμὸν. Ἐπομένως ἐάν ἡ περὶ ἀποδοκιμασίας πρότασις γείνη δεκτὴ, ὑποβάλλει καὶ αὐτὸς τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Λαβὼν τὸν λόγον ἀκολουθῶς ἕτερος βουλευτὴς Καλαβρύτων, εἶπεν ὅτι δὲν ἀνεκάλεσε τὸν χθὲς ἀγορεύοντα εἰς τὴν τάξιν, διότι δὲν εἶναι τιμητὴς τῶν λόγων ἐκείνου. Κατόπιν ἠμολόγησεν ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει σύμπραξιν τοῦ οὐ μόνον ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς δὲν ἐξέφρασε οὐδεμίαν ἰδίαν ἀπάθουσαν εἰς τὸ πολίτευμα, ἀλλὰ καὶ ὑπεστήρικτε τοιαύτας, αἵτινες τὸν ἀποδεικνύουσι συντηρητικώτατον. Ἐπεθύμει, προσέθηκε, νὰ μὴ ὑπέβαλε τὸ ὑπουργεῖον τοιαύτην πρότασιν, διότι δι' ἀποτόμων τρόπων γεννᾶται ὅτι δὲν ὑπόχει, τὸ δὲ σήμερον τῆς βασιλείας ἀπαιτεῖ νὰ μὴ δημιουργῇ ἐχθρούς ἐκ τοῦ μηδενός, φρονεῖ δὲ ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἐκ Ζακύν-

του βουλευτου ή Κυβέρνησις εδει ν' ανακαλέσῃ τὴν πρότασιν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένῃ, ἀναγκάζεται μετὰ λύπης νά τὴν ψηφίσῃ, ἀφοῦ ἀπαξ ὑπεσχέθη τὴν συνδρομὴν του εἰς αὐτὴν, καίτοι συναισθάνεται ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἀποβῇ ἐπὶ βλάβῃ τῆς βασιλείας· παρεκάλεσεν ἐπομένως τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως δεχθῇ τὴν ἀναβολὴν, ἵνα ἡ πρότασις λάβῃ τὴν πρῶταν τροποποίησιν.

Μεθ' ὃ τῆς Κυβερνήσεως ἐπινευσάσης, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Ν. Δ. ΤΣΟΚΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ε. Βιρόλλης,
Ἀλέξ. Πετσάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 28 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνελθὼν εἰτα τὸ εἶμα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον σχετικῶς μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα ἐθεώρησε κατὰλληλον τὴν ὑποβαλλομένην πρότασιν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

« Ἡ Βουλὴ πτωχῶς διερμηνεύουσα τὸ φρόνημα ἐαυτῆς καὶ συμπαντος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς καθεστῶσης συνταγματικῆς μοναρχίας δηλοῖ ὅτι ἀπακροῖε τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 λήγοντος περὶ δημοκρατίας λεχθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου Κ. Λομβάρδου καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Μετὰ τινὰ σαζήτησιν καθ' ἣν εἰς βουλευτὴς Νέων Φαρῶν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου καὶ παρεκέλευσεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παίξῃ τις μὲ τὰ δικαιώματα, ἅτινα τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπέκτησε διὰ μυρίων

θυσιῶν, ἐμμέσθῃ δὲ καὶ τοὺς ἐπιζητοῦντας νὰ ἐπιθέσῃσι χαλινὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ἥτις αὐτὴ καὶ μόνη φέρει εἰς τὴν τάξιν, ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μέσσης κατακρίνας τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθεῖσαν πρότασιν ὡς ἀσύνητον καὶ ἀδίκον ὑπέβαλε τὴν ἑξῆς πρότασιν.

« Ἡ Βουλὴ νομίζουσα πεπλανημένης διανοίας χιμαῖραν πᾶσαν περὶ δημοκρατίας ἰδέαν καὶ εἰς τὰ λεχθέντα ἀρκυμένη μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Διαμαρτύρομαι, εἶπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν μεθ' ὅλης τῆς ἰσχύος μου ἐναντίον προτάσεως ἀδίκου καὶ ἀντισυνταγματικῆς τεινούσης νὰ προστρίψῃ τὴν μομφὴν τῆς ἐπιτορκίας εἰς τὸν ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴν, ἐναντίον τῶν ἐξηγήσεων, αἱ μετὰ παρρησίας ἐξέθηκα. Ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴς ἀφηγήθη ἀπλῶς τὴν συνταγματικὴν ἱστορίαν τῆς πατοῖδος του, ἐξέφρασε γνώμην ἀτομικὴν, ἡρμήνευσεν ἀκολουθῶς τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων του, ὅτι οὐδόλως ἐσκόπευε νὰ προσβάλλῃ τὸ καθεστῶς, καὶ ἐπομένως ἀδίκον εἶναι νὰ ἐπιμένῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀποδοκιμασίαν ἀνδρὸς, ὅστις αἰέποτε ὕψωσε τὴν φωνὴν του ἐναντίον πάσης τῶν νόμων ἀθετήσεως, ὑπερεμάχησε τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ διὰ τῆς ἱκανότητός του κατέστη ἀπαραίτητον στοιχεῖον τοῦ κοινοβουλίου. Ἡλιπίζον, ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὁμολογησάντων, ὅτι αἰέποτε εὗρον τὸν ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴν ὑπέρμαχον τοῦ συνταγματισμοῦ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἤθελεν ἀρκεσθῇ εἰς τὰ λεχθέντα. Ἀλλ' ἡ πρότασις ἐστὶ εἶναι καὶ ἀντισυνταγματικὴ, διότι ὑποβάλλεται εἰς ἐξέτασιν βουλευτῆς ἐνεκα γνώμης δοθείσης κατὰ τὴν ἐνάσκηπιν τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Ἀλλοτε ἐν τῇ Συνελεύσει ἰσχυρίσθησαν ἕτεροι, ὅτι δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδοκιμάσωσι συνάδελφον δι' ἐπιστολὴν, ἣν ἐθεώρησαν προσβάλλουσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως. Πῶς σήμερον θέλουσι ν' ἀποδοκιμάσωσι βουλευτὴν διὰ γνώμην ἀπλὴν, ἥτις κατὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ὑπὸ τοῦ ἰδίου δὲν φέρει τὸν ἀποδοθέντα αὐτῇ χαρακτῆρα; Μὴ θελήσωμεν ἐπομένως νὰ δεσμεύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καθιερῶντες ἀρχὰς ἀπαθροῦσας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἡ δέσμευσις τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου εἶναι δέσμευσις αὐτοῦ τοῦ κοινοβουλίου, οὐ τὴν ἀνεξαρτησίαν ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν. Τὸ ἐπ' ἐμοί, εἶπεν ὁ ἀγορεύων, διαμαρτύρομαι ἐναντίον προτάσεως ἀντιβαίνουσας εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀντικειμένης

εις τὰ ἀλήθη συμφέροντα τῆς βασιλείας καὶ τὴν ἀποκρῶν ὁ-
λαίς δυνάμειν, ὡς μέλλουσιν νὰ ἐπιφέρει θλιβεράς συνεπείας.

Ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτῆς Ἑρμιονίδος ὅτι δὲν πρόκειται
σήμερον περὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ. Ἀλ-
θὺς προκειμένου γὰρ, εἶπε, περὶ ἀποδοκιμασίας εὐρέθη εἰς ἀμή-
χανον θέσιν, διότι καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὥρκει νὰ ὑποστηρίξῃ,
καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ βουλευτικοῦ σώματος νὰ προστατίσῃ. Ἀλ-
λὰ σήμερον διηνοίχθη διέξοδος, διότι διὰ τῆς προτάσεως ταύτης
ἀνακρούονται λογικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ λεγ-
θέντα, καὶ ἐξαιεῖται τὸ δημοσίον ῥόδιμα. Καταλήγων ἐπρό-
τεινε τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως δι' ἀναστάσεως.

Ἀντίειπεν ἕτερος βουλευτῆς Ζακύνθου, ὅτι ἡ Βουλὴ ὥρκει
νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἐξηγήσεις τοῦ συναδέλφου ταυ, ἀποκρούοντα πρό-
τασιν στηριζομένην ἐπὶ παρεξηγήσεων καὶ συκοφαντίας. Ζητοῦ-
σιν, εἶπε, νὰ ἀνακηρύξωσι τὸν ἐκ Ζακύνθου βουλευτὴν δημο-
κράτην ἐναντίον τῆς ἰδίας του ὁμολογίας, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς οὔ-
τε οἱ φίλοι του πρεσβεύουσι τοιαύτας ἀρχάς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτῆς ἐκ Καλαβρυτίων, ὅτι ἡ εἰσαγο-
μένη πρότασις τοῦ ὑπουργείου ἀληθῶς ὑπέρβη μεγάλην τροπο-
ποίησιν, ἀλλὰ καὶ οὕτως δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ, μετὰ τὰς
ἐξηγήσεις τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ. Ἄγει δὲ καὶ τοὺς μέλ-
λουςιν νὰ καταψηφίσωσιν αὐτὴν εἰς θέσιν διλημματικὴν, διότι
παράδεχονται μὲν τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς, ἥτοι θεωροῦσι γί-
μαιραν τὴν περὶ δημοκρατίας ἰδέαν, ἀλλὰ δὲν παραδέχονται
ὅτι καὶ ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς ἐξέφρασεν ἰδέαν δημοκρατι-
κῆς. Διὸ ἐπρότεινε νὰ διακριθῇ ἡ πρότασις, ὡς σύνθετος, κατὰ
τὸν κανονισμόν, ὑπεστήριξε δὲ ὡς ἀρμοδιωτέραν τὴν ὑπὸ τοῦ
βουλευτοῦ Μέσης εἰσαχθεῖσαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ περὶ
διακρίσεως πρότασις οὐδόλως στηρίζεται εἰς τὸν κανονισμόν.
Πρόκειται ἀπλῶς νὰ ἀποκρούσῃ ἡ Βουλὴ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκ Ζα-
κύνθου βουλευτοῦ περὶ δημοκρατίας λεγθέντα. Οἱ δὲ ἀντιφρο-
νούντες νὰ ἀποφανθῶσιν, εἰάν ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς ἐξέφρα-
σεν ἰδέαν δημοκρατικῆς.

Μεθ' ὃ ὁ πρεσβυτέρων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἐξαντληθεῖσαν
τὴν συζήτησιν.

Ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν
βουλευτῶν Καλαβρυτίων ὑπεστήριξε τὴν διαίρεσιν τῆς προτά-
σεως, διότι ἀποκρούουσιν μὲν τὰς δημοκρατικὰς ἰδέας, δὲν πα-
ραδέχονται ὅμως, ὅτι καὶ ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς ἐξέφρασεν ἰ-

δέας τοιαύτας. Ὑπάρχοντες ἐπομένως κατὰ τῆς προτάσεως ὡς
εἶχε θὰ θεωρηθῶσιν, ὅτι συμμερίζονται τὰς δημοκρατικὰς ἰδέας,
τοῦθ' ὅπερ αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι ταυ, οὔτε ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς
παράδεχονται. Ἀλλ' ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουρ-
γός, ὅτι οἱ κατὰ τῆς προτάσεως ὑπάρχοντες θεωροῦνται, ὅτι δὲν
παράδεχονται, ὅτι ὁ ἐκ Ζακύνθου βουλευτῆς ἐξέφρασε ἰδέαν δη-
μοκρατικῆς, οὐδόλως δὲ, ὅτι θεωροῦνται δημοκράται.

Τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἐπαρκεῖς θεωρηθεῖσαι, παρετήρη-
σεν ἕτερος ἐκ Γόρτυνος βουλευτῆς, ὅτι θέλει ἀρνηθῆ ψῆφον, διότι
πιστεύει, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐντολήν ἐκ τοῦ νόμου νὰ ἀποδοκιμάζῃ
ἢ ἐπιδοκιμάζῃ τὰ ὑπὲρ ἢ ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος λεγθέντα.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀπαιτούμενου ὑπὸ τοῦ κανο-
νισμοῦ ἀριθμοῦ βουλευτῶν ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν
κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολευτῶν Ε. Λούντζη καὶ Α.
Ρούγκη. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέδωκε τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως
διὰ ψήφων 127 κατὰ 18 ἀρνηθέντων 11.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τῷ εἰς τὴν ἐκτίμησιν.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ εἰς τὴν θέσιν * «Ἡ Βουλὴ πιστῶς διε-
μνημόνευσε τὸ ῥόδιμα αὐτῆς καὶ συμπάντος τοῦ ἔθνους
ὑπὲρ τῆς καθιερωσῆς συνταγματικῆς Μοναρχίας δηλοῖ, ὅτι
ἀποκρῶναι τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 λήγοντος περὶ
δημοκρατίας λεγθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου Κ.
Λομβάρδου καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν,
καὶ ἡ ὅχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	Μ. Ριχλὴς Πατρίκης	N
Α. Μιχαλόπουλος	Λημ. Γαλλῆς	O
Σπυρ. Λογιωτάτης	Λ. Ιάκωβ	N
Ιω. Κυριακός	Κ. Σιμάτος	N
Μ. Καίρης Ὁρφαῆς	Νημ. Γαβριήλ	N
Νικολ. Α. Μαροκεράτος	Γ. Γαβριήλ	N
Νικολ. Δ. Τσιώρτης	Χρ. Κασσιανίδης	N
Ἀνδρ. Δεσποῦλος	Γ. Παπαδόπουλος	N
Α. Μαν. Βολιγιάδης	Θ. Λαλιγιάννης	ἀρ.
Δημ. ἱ. Κλημ. Πάρις	Β. Νικολόπουλος	N
Σπυρλ. Σούσης	Ιω. Α. Αλεξιάδης	N
Ὁθων. Μαρτυράδης	Γ. Λαδοπούλος	ἀρ.
Στυλ. Κολιβάτσος	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	ἀρ.

Κ. Κοσσονάκος	Ο	Γ. Καραβάς	Ν
Λεων. Πετροπουλάκης	Ν	Αλέξ. Κοντόσταυλος	Ν
Ιω. Γ. Ανδρίτσου	Ν	Κων. Π. Οικονόμου	Ν
Ιω. Σαφάκης	Ν	Ιω. Χωρεπισκοπίδης	Ν
Αριστομ. Λιδωρίκης	Ν	Ιωάννης Αντωνιάδης	Ν
Ν. Π. Παμιγαλόπουλος	Ν	Ν. Βασιλάκης	Ο
Ιω. Καπιταίνης	Ν	Αθαν. Παραμυθιώτης	Ν
Γ. Μίλησης	Ν	Δημ. Δοράνδος	Ο
Ιω. Ζέρβας	Ν	Αναστ. Δημητριάδης	Ν
Α. Βουλπιώτης	Ν	Ιω. Δεληγιάννης	Ν
Κ. Γιολδάσης	Ν	Ιω. Ιωάννου	Ν
Δ. Δημητριάδης	Αρν.	Γεώρ. Κούστας	Ν
Τ. Κουτρουβέλης	Ν	Αριστ. Μεντζελόπουλος	Ν
Κωνστ. Λομβάρδος	Ν	Νικόλ. Μηλλιερής	Ν
Νικόλ. Β. Δούνιζης	Ο	Μ. Ίγγλέσης	Ν
Διον. Κολλυβάς	Ο	Σπυρ. Μοντεσάτος	Ν
Ιω. Νέγκας	Ο	Άγαμ. Μεταξάς	Ν
Άνδρ. Γαίτας Φωσκάκης	Ο	Κοσμ. Παναρέτος	Ο
Στέφ. Σταφινόπουλος	Ν	Αναστ. Βαρδαργός	Ν
Άνδρ. Αύγερινός	Ν	Δημ. Ραπτάκης	Ν
Χρ. Στεριόπουλος	Ν	Θ. Θερμογιάννης	Ν
Αύγερ. Πετραλιάς	Ν	Δ. Σαρρήγιάννης	Ν
Θ. Δαραλέξης	Ν	Κ. Κατσιόπουλος	Ν
Α. Κατσίνης	Ν	Γ. Βακαλόπουλος	Ν
Άναγν. Δημητρίου	Ν	Ν. Λεϊπούλος	Ν
Δημ. Κλίμακας	Ν	Ιω. Βαλασόπουλος	Ν
Άντ. Λαγκαδάς	Ν	Λεων. Μαυρομιχάλης	Ν
Γερ. Βαλλιάνος	Ν	Νικήτας Βαρδισιώτης	Αρν.
Αριστομένης Βαλέττας	Ν	Αναστ. Κορφωτιάκης	Ν
Βαρδαργός Πήλλικας	Ν	Άντ. Γεωργαντάς	Ν
Εύστ. Πεταλλής	Ν	Γ. Λάπας	Ν
Άθαν. Γ. Πετιμεζάς	Ο	Σπ. Βαλαωρίτης	Ν
Θρ. Α. Ζαίτης	Ν	Άγγ. Φ. Καλιάνης	Ν
Άργύρ. Διαμαντόπουλος	Ο	Ιωάν. Σ. Χαλιζιάς	Ο
Άθαν. Π. Πετιμεζάς	Ο	Άρ. Ρούλης	Ν
Γεώργ. Κ. Παπαδάτος	Ν	Αλ. Παπαλουκάς	Ν
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Ιωάν. Παπαζαφειρόπουλος	Ν
Κωνστ. Φλέπτας	Ν	Χρ. Χριστόπουλος	Ν
Σταύρος Οικονομόπουλος	Ν	Φίλιππος Βάρβογλης	Ν
Ιω. Τζιώτης	Αρν.	Αριστείδης Σακελλαρόπουλος	Ν

Δημ. Ζέγγιλης	Ν	Π. Τζαμάλας	Ν
Ηλ. Φλέσσας	Ν	Α. Καραλίδανος	Αρν.
Βασίλ. Μπούντουνας	Ν	Θ. Κανακάκης	Ν
Άλέξ. Βάσσης	Ν	Άρ. Μπουκαούρης	Ν
Γ. Μαλιέας	Ν	Άρ. Κοντογούρης	Ο
Σπυρ. Ζερβός	Ν	Π. Χαλικιόπουλος	Ν
Γερ. Ζωγιάς	Ο	Εύστ. Ηλιόπουλος	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ν	Ν. Καραπούλος	Ν
Επ. Δεληγεώργης	Ν	Αθ. Μισυρλής	Ν
Σταμ. Μακρής	Ν	Δημ. Τριγγέτας	Ν
Αλ. Κουμουνδούρος	Αρν.	Γ. Κόκκινος	Ν
Σπυλ. Αντωνόπουλος	Ν	Γ. Δελλαπόρτας	Ν
Π. Μπούτος	Ο	Ιω. Δαστούνης	Ν
Α. Κυριακίδης	Ν	Ιω. Δουλιδής	Ν
Γ. Προβελέγιος	Ν	Κ. Έπιφανίου	Ν
Μιχ. Δαμηράλης	Ν	Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Ν
Ν. Χατζόπουλος	Ν	Άνδρ. Μανούσος	Ν
Κ. Κρίσπης	Ν	Δημ. Χρηστίδης	Ν
Ν. Φαρμάκης	Ν	Ν. Σούτσος	Ν
Ν. Καναβάς	Ν	Κ. Πλατύς	Ν
Μ. Βότσαρης	Ν	Γ. Μπούμπουλης	Αρν.
Κ. Ευθυμιόπουλος	Ν	Ιω. Ζαλλώνης	Ν
Π. Ιατρού	Ν	Α. Δρόσος	Ν
Αλ. Πεταύλης	Αρν.	Γρηγ. Μαυρομαράς	Ν
Έπαμ. Βιρβίλης	Ν	Γ. Γεωργακόπουλος	Ν
Δημήτριος Σαράβας	Ν	Θ. Αναστασόπουλος	Ν
Π. Λεωτσάκος	Ν	Σ. Σωτηρόπουλος	Ν
Ιω. Μαυρομιχάλης	Ν		Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ν	Γ. Σταίλος	Ν
Χ. Κανελλόπουλος	Ν	Ιω. Δρυσινός	Ν
Άντ. Οικονομόπουλος	Ν	Σταμ. Κορυζής	Αρν.
Άγαμ. Χριστόπουλος	Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης	Ν
Μολ. Κωσταντάς	Ν	Θ. Γκίκας	Ν
Αναστ. Τράφινος	Ν	Θ. Θεοδωράκης	Ν
Θεόδ. Ίωμπίος	Ο	Θ. Παπακώστας	Ν
Μιχ. Χαριτάτος	Ν	Ιω. Χατζίσκος	Ν
Όθ. Πυλαρινός	Ν	Δημ. Τσιριμώκος	Ν
Διον. Δελλαπόρτας	Ν	Κ. Αυοθανιώτης	Ν
Γ. Κάγκας	Ν		Ν
Ευθ. Κεχαγιάς	Ν	Βασ. Ν. Βουδούρης	Ν

Ατμ. Ν. Κριεζώτης Ν | Ν. Άγγελικάρης
Γεώργ. Τ. Θωμάς Ν | Μιλτ. Κ. Κανάρης Ο

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀπαγγέλλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συ-
νεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοντογούρης,
Ε. Βυβλίου,
Δ. Σαρριγιάννης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙΙ.

Τῆς 1 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀναγνώσθησαν τὰ
πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὑπέβαλε πρότασιν περὶ ἀνα-
βολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τινὰ συζητήσιν καθ' ἣν οἱ μὲν ἀντίκρουσαν, ἕτεροι δὲ
ὑπεστήριξαν αὐτὴν ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλη-
σιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Μαυρομιχάλην καὶ Γ. Προδελέ-
γιον ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς
πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ ψήφων 91 κατὰ 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρωθυπου-
ροῦ πρότασιν περὶ δεκαήμερου ἐκουσίας ἀναβολῆς τῶν ἐρ-
γασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ὅχι;

Κωνστ. Θεοδώρου Ν	Σκαρλ. Σούτσος
Α. Μιχαλόπουλος	Ὄθων Μικρογιάννης Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης Ο	Στυλ. Κολιάτσος Ν
Ἰω. Κυριακός Ν	Περικλῆς Πετρίδης Ν
Μ. Καίρης Ὀρφανός Ο	Δημ. Βάλλης Ν
Νικ. Α. Μαυροκορδάτος Ν	Αθ. Ἰσκιός Ν
Νικόλ. Δ. Τζώλης Ν	Κ. Στράτος Ο
Ἄνδρ. Δανόπουλος Ν	Δημήτρ. Γρίβας Ο
Λεων. Βούλγαρης	Γ. Γεροθανάσης Ο
Δημ. Καλλιφρονάς Ο	Χρ. Κατσιογιάννης Ο

Γ. Πλαπούτας Ν	Ἰθάν. Π. Πατιμεζᾶς Ν
Θ. Δελγιγιάννης Ν	Γεώργ. Κ. Παπαδάτος Ν
Β. Κ. Νικολάου Ν	Περ. Μαυρομιχάλης Ν
Ἰω. Α. Δελγιγιάννης	Κωνστ. Φλέσσας Ο
Γ. Λαδόπουλος Ν	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος . . . Ο
Ἄντ. Α. Ἀντωνόπουλος Ν	Ἰω. Τζιώτης Ν
Χ. Κοτσονάκος Ν	Γ. Καραβᾶς
Λεων. Πετροπουλάκης Ο	Ἀλέξ. Κοντοστάυλος Ν
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου Ο	Κωνστ. Π. Οἰκονόμου Ο
Ἰω. Σαράκας Ο	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης Ν
Ἀριστομ. Αἰδωρίδης Ν	Ἰω. Ἀντωνιάδης Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ Ν
Ἰω. Καπιταίνης Ν	Ἰθάν. Παραμυθιώτης
Γ. Μίλησης Ν	Δημ. Λοράνθος Ν
Ἰω. Ζέρδας	Ἀναστ. Δημητριάδης Ο
Δ. Βουλπιώτης Ο	Ἰω. Δελγιγιάννης Ο
Κ. Γιολλάδης Ο	Ἰω. Ἰωάννου Ν
Δ. Δημητριάδης Ο	Γεώργ. Κούτσας Ο
Τ. Κουτρουζέλης Ο	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος Ο
Κωνστ. Λαμβάρδος	Νικόλ. Μηλιαρέσης Ν
Νικόλ. Ε. Λούτζης Ν	Μ. Ἰγγλέσης Ν
Διον. Κολλυβᾶς Ν	Ἄγαμ. Μεταξᾶς Ο
Ἰω. Νέγκας Ν	Σπυρ. Μαντεσσάντος Μπαυλελάς Ο
Ἄνδρ. Γατίας Φωσκαρίδης . . . Ν	Κοσμ. Παρίτιος Ν
Στέφ. Στεφανόπουλος Ν	Ἀναστ. Βαρβαρίγας Ο
Ἄνδρ. Αὐγερινός Ν	Δημ. Ραπτάκης Ν
Χρ. Στεφάνουλος	Θ. Θιρμογιάννης Ν
Αὐγερ. Πετραλιάς Ο	Δ. Σαρριγιάννης Ν
Θ. Δαραλιζής Ν	Κ. Κατσικόπουλος Ν
Α. Κατσίνης Ο	Γ. Βικαλόπουλος Ο
Ἀναγν. Δημητρίου Ν	Ν. Λεωπόπουλος Ο
Δημ. Κλίμακας Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος Ν
Ἄντ. Ασγκαδάς	Λεων. Μαυρομιχάλης Ν
Γερ. Βαλλιάνος Ν	Νικόλ. Βαρδιτσιώτης Ν
Ἀριστομένης Βαλέττας Ο	Ἀναστ. Καρφωτάκης
Βαρβαρίγας Πηλίκας Ο	Ἄντ. Γεωργαντᾶς Ο
Κύστ. Πεταλλάς Ο	Γ. Λάπης Ν
Ἰθάν. Γ. Πατιμεζᾶς Ν	Σπ. Βαλαωρίτης Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης Ν	Ἀγγ. Φ. Καλκάνης Ο
Αργύρ. Διμαντιόπουλος Ν	Ἰω. Σ. Χαλκιᾶς Ν

Αρ. Ρούκας	Θεόδ. Ρωμαίος	Ν
Αλ. Παπαλουκάς	Μιχ. Χαριτάτος	Ο
Ιωάν. Παπαζαφειρόπουλος	Θδ. Πυλαρινός	Ο
Χρ. Χρηστόπουλος	Διον. Δελλαπόρτας	Ν
Φίλιππος Βάρβογλης	Γ. Κάγκας	Ο
Άριστειδης Σακελλαρόπουλος	Ευθ. Κεχαγιής	Ν
Δημ. Ζίγγελος	Π. Τζαμάλας	Ο
Πλ. Φλέσσας	Α. Καραλίζακος	Ν
Βασίλ. Μπούντουνας	Θ. Κανακάρης	Ο
Άλξ. Βάσσης	Αρ. Μπουκαγιώρης	Ν
Γ. Μαλίας	Αρ. Κοντογιώρης	Ν
Σπυρ. Ζερβός	Π. Χαλικιάδης	Ο
Γερ. Ζωχίος	Εύστ. Ηλιόπουλος	Ο
Νικ. Παγκράτης	Ν. Καραπάουλος	Ν
Έπ. Διληγεωργής	Αθ. Μισυρλής	Ν
Σταμ. Μακρής	Δημ. Τριγγέτας	Ν
Άλ. Κοιμουνοδούρος	Γερ. Κόκκινος	Ο
Σπ. Αντωνόπουλος	Γ. Δελλαπόρτας	Ο
Π. Μπούτος	Ιω. Δεστούνης	Ο
Δ. Κυριακίδης	Ιω. Δουλίδης	Ο
Γ. Προβελύγος	Κ. Επιφανίου	Ν
Μιχ. Δαμπαλάς	Δ. Ι. Κουσουπιώτης	Ν
Ν. Χατζόπουλος	Ανδρ. Μανουσός	Ν
Κ. Κρίσπης	Δημ. Χρηστίδης	Ν
Ν. Φαρμάκης	Ν. Σούτσος	Ο
Ν. Καναβός	Κ. Πλατός	Ν
Μ. Βότσαρης	Γ. Μπούμπουλης	Ν
Κ. Εύθυμιόπουλος	Ιω. Ζαλλώνης	Ν
Π. Ιατρού	Δ. Αρόσος	Ο
Άλ. Πετσαλής	Γρηγ. Μαυρομαρξής	Ο
Β. Βιρβίλης	Γ. Γεωργακόπουλος	Ν
Δημήτριος Σαράβας	Θ. Αναστασόπουλος	Ν
Π. Λεωτσάκος	Σ. Σωτηρόπουλος	Ν
Ιω. Μαυρομιχάλης	Γ. Σταίκος	Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης	Ιω. Δροσινός	Ο
Χ. Κανελλόπουλος	Σταμ. Κορυζής	Ν
Αντ. Οικονομόπουλος	Δ. Γ. Βούλγαρης	Ν
Άγαμ. Χρηστόπουλος	Θ. Γκίκας	Ν
Πολ. Κωσταντάς	Θ. Θεοδοράκης	Ν
Αναστ. Τρύφωνος		

Θεμ. Παπακώστας	Βασ. Ν. Βουδούρης	Ο
Δημ. Τσιριμώκος	Δημ. Ν. Κριεζιώτης	Ν
Ιω. Χατζίσκος	Γεώργ. Τ. Θωμάς	Ο
Κ. Δουδωνιώτης	Ν. Αγγελικάρης	Ο
.. .. .	Μιλ. Κ. Κανάρης	Ν

Ἀναγγελλαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά καὶ ἐπεκυρώθησαν αὐθρὴν, προσθέντος τοῦ προέδρου, ὅτι κατετέθη ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς ὅστις θέλει τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ.

Ὁ πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Κοντογιώρης,
Ι. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 11 Μαρτίου 1874.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι προκειμένου σήμερον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος ἡ Κυβέρνησις παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ τὴν αὐριαν τὴν συζήτησιν, ὡς μὴ δυναμένη σήμερον νὰ παρευρεθῇ.

Δεκτῆς γενομένης τῆς ἀναβολῆς ὁ πρόεδρος ἔλυσε ἀμέσως τὴν συνεδρίαν.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Στεριάπουλος,
Α. Κοντογιώρης,
Ε. Βιρβίλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 13 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Λομβάρδος ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματικῶς παραίτησίν του. Ἀκούων δὲ τὸν λόγον ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ζακύνθου εἶπεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς κ. Λομβάρδος ἐκλαβὼν τὴν περὶ ἀποκρούσεως πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως ὡς δεσμεύουσαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ ὡς ἐπεμβαίνουσαν εἰς τὴν διάνοικιν παρητήθη· ἀλλ' ἡ Βουλὴ φρονεῖ ὅτι ἡ πρότασις ἐκείνη δὲν ὑπεργραυεῖται ἐκ τοιούτων σκέψεων καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ ἢ παραιτήσις. Μεθ' ἧς ἡ Βουλὴ οὐδενὸς ἀντιλέγοντος ἀπέρριψε παμύηφει δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Λομβάρδου πρότασιν.

Εἰσήχθη ἐν πρώτοις ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἐπιτροπῆς πρότασις νόμου περὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ κατὰ στρέμμα φορολογικοῦ συστήματος.

Εἰσήχθησαν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ

1) Νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὑπερτῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ Βουλῇ κηρύξασα κατεπεῖγον παρδέχθη εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄθρον καὶ σύνολον.

2) Ὅμοιον περὶ βαθμολογίας τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τὰ ἐξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ πτωχεύσεως.

2) Ὅμοιον περὶ προσθήκης καὶ γ'. ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, αἵτινα παραπεμφθέντα εἰς τὰς οὐκείας ἐπιτροπὰς, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ὁ ἐφ' ἐστεινὸς θαρὺς καὶ παγερὸς ἐπικρατήσας χειμὼν, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ἐπέφερε μεγάλην καταστροφὴν εἰς τὰ ζῶα, διέκοψε τὴν συγκοινωνίαν καὶ κατέστησε πλείπτα μέρη ἀδιάβατα. Ἐνεκα δὲ τῆς ἐκτάκτου ταύτης καταστάσεως προβλέπω ὅτι ἡ δηλώσις τῶν ζώων δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐμπροσθέντως ἐκ μέρους τῶν κτηνοτρόφων, καὶ θεωρῶ ἀναγκασιότατην τὴν παράτασιν τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως, καθὼς καὶ τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἐπὶ τούτῳ εἰσάγω νομοσχέδιον, δι' οὗ παρατείνεται ὁ χρόνος τῆς μὲν δηλώσεως διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, τῆς δὲ ἀπαριθμήσεως μέχρι τῆς 20 Ἰουνίου,

καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τάχιστα ὡς κατεπεῖγον.

Ἐ Ἀθήναις, 10 Μαρτίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς τε δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθροι μοναδικόν.

Ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως τῶν ζώων διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1874 παρατείνεται μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, τῆς δὲ ἀπαριθμήσεως μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ βουλευτὴς Ἐπιδ. Ἀμπερᾶς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ βαθμολογίας τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 15|27 Ἀπριλίου 1843 νόμου περὶ σχηματισμοῦ καὶ διακρίσεως τῶν δασονομικῶν τοῦ Κράτους, ὁ μισθὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν ὀρίζεται εἰς δραχ. 280 κατὰ μῆνα. Διὰ τοῦ νόμου δὲ ΦΛΓ'. τοῦ 1869 περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν ὁ μισθὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν ὑψήθη εἰς δραχ. 320.

Κατὰ τὴν κρίσιν μου, μετὰξὺ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν δασῶν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑπάρχῃ διακρίσις τις ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθόν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ οἱ εἰρημέναι ἐπιθεωρηταὶ τῶν δασῶν ἀναγκαιῶς πρέπει νὰ ἔχουσιν ἐπιστημονικὴν τοῦ κλάδου τῶν μᾶθσιν, στάδιον δὲ προαγωγῆς ἀνώτερον τῆς θέσεως ταύτης δὲν ἔχουν, διὰ ταῦτα ἐνόμισα δίκαιον νὰ ἐξομοιωθῶσιν ὁ τε βαθμὸς καὶ μισθὸς τῶν δασονομικῶν ἐπιθεωρητῶν μετὰ τοὺς τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ παραδοχὴν τῆς Βουλῆς τὸ συνημιμένον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθῆναις, 8 Μαρτίου 1874.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ βουλευτὴς Ἐπιδ. Λιμενῶν
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ βαθμολογίας καὶ μισθοδοσίας τῶν ἐπιθεωρητῶν
τῶν δασῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δασῶν ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν τμη-
ματάρχου Α. ἢ Β. τάξεως.

Ἀθῆναι, 8 Μαρτίου 1874.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ΕΚΘΕΣΙΣ

αἰτιολογικὴ τοῦ περὶ πτωχεύσεως νομοσχεδίου.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ὀρίζει κατὰ πρῶτον τοὺς χα-
ρακτῆρας τῆς πτωχεύσεως. Ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμπορι-
κῶν ὑποχρεώσεων ἀκρίβεια εἶναι τοσοῦτον οὐσιώδης, ὥστε δὲν
δύναται ὁ ἐμπόρος νὰ παύσῃ τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ
διακοπῇ ἀμέσως ἡ ἐμπορικὴ αὐτοῦ ὑπαρξίς, διὰ τὴν στέρεσιν
τῆς ὑποστηριζούσης αὐτὴν πίστεως.

Μεμονωμένοι τινὲς διαμαρτυρήσεις δὲν δύνανται θεθαίως
νὰ ἐπιφέρωσι συνέπειαν τοσοῦτον σπουδαίαν ὡς πρὸς τὴν προσω-
πικὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δὲ ἄρθρον 441 τοῦ μέ-
χρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς ἐμπορικοῦ νόμου, καθιεροῦν ὡς συμ-
πτώματα τῆς πτωχεύσεως ἐξωτερικὰ τινὰ φαινόμενα καὶ ἀνα-
λῶν εἰς τὰ στοιχεῖά του τὸ σύνθετον γεγονός τῆς παύσεως τῶν
πληρωμῶν, ἀποπλανᾷ πολλὰκις τὸν δικαστὴν εἰς τὴν ἀπόφα-
σίν του. Προτιμότερον ὅθεν ἦτο ν' ἀφῇται εἰς τὴν πείραν τοῦ
δικαστοῦ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις, καὶ οὕτω
ν' ἀποκίνηται πότε ὑπάρχει παῦσις πληρωμῶν καὶ ἐπομένως
πτωχεύει.

Ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 437 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἡ παῦ-
σις τῶν πληρωμῶν χαρακτηρίζεται τὴν πτωχεύσιν, ἀποκρούεται
προδήλως πᾶν ἀντίθετον σύστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ ἀνα-
στολὴ τῶν πληρωμῶν δὲν ἐπάγει τὰς αὐτὰς μετὰ τὴν παῦσιν αὐ-
τῶν συνέπειας. Πῶς ἤθελε τινόντι δυνήθῃ ὁ δικαστὴς νὰ δια-
κρίνῃ τὴν παῦσιν ἀπὸ τῆς ἀπλῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν;

Οἱ ὅπαδοι τῆς διακρίσεως ταύτης θέλουσι νὰ χαρακτηρίζωσι
δι' αὐτῆς τὴν κατάστασιν τοῦ φερεγγύου ἐμποροῦ ἄλλὰ διὰ
νὰ θεβαιωθῇ ἡ φερεγγυότης ἢ ἀφερεγγυότης αὐτοῦ ἀπαιτεῖται
νὰ προκηθῶσιν αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως προ-
απαιτούμεναι ἐρευναι, πολλάκις δὲ νὰ προβῶσι καὶ μέχρι τῆς
ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου, ἐξ ἧς μόνως θέλει
προκύβει ἀκριβῶς ἡ ἀξία του, ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκ-
τιμηθῇ ἡ φερεγγυότης τοῦ ἐμποροῦ εἰμὴ διὰ τῆς πίστεως αὐ-
τοῦ, τῆς μέτρον εἶναι ἡ πίστις τοῦ κοινου. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀφε-
θῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν τῶν δανειστῶν ἐκτιμῆσιν τοιαῦτα συμ-
βιβαστικὰ μέτρα, προϋποθέτοντα τὴν πίστιν καὶ τὸ ἀξιώμα
τοῦ ὀφειλέτου. Ἐάν τινες τῶν δανειστῶν δὲν συγκατατίθενται
οὐδεμία δύναται νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ θυσία εἰμὴ μετὰ τὰς ἀπο-
δεικνύουσας τὴν ἀνάγκην αὐτῆς δικαιοσύνης.

Ἡ 2 § τοῦ άρθρου 437, ἀρυσθεῖσα ἐκ τοῦ Βελγικοῦ νόμου
στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ ἐνασκήσας ἐπίτινα χρόνον τὴν
ἐμπορίαν δὲν δύναται, παραιτούμενος αὐτῆς μετὰ τὴν παῦσιν
τῶν πληρωμῶν του, νὰ στερήσῃ τοὺς πιστωτὰς τοῦ κεκτημέ-
νου δι' αὐτοὺς δικαιώματος, νὰ τὴν κηρύξωσιν εἰς κατάστασιν
πτωχεύσεως, διὰ νὰ παραχθῶσιν ἐντέθεν αἱ νόμιμοι συνέπειαι.
Ἐν τῷ μέχρι τοῦδε περὶ πτωχεύσεως νόμῳ οὐδεὶς ὑπῆρχεν
ὁρισμὸς περὶ τοῦ ζητήματος, ἐάν ἡ πτωχεύσις τοῦ ἐμποροῦ ἦ-
δύνατο νὰ κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποδίωσιν του. Ἡ νομολογία
εἶχε καθιερώσει τὴν διάκρισιν, ἣν παρεδέχθησαν ὅτε περὶ πτω-
χεύσεως Γαλλικὸς νόμος τοῦ 1838, ὁ Ἰσπανικὸς καὶ ὁ Βελ-
γικὸς, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποδιώσαντος ἐμποροῦ δύναται νὰ
κηρυχθῇ ἡ πτωχεύσις, ἐάν ζῶν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς του,
οὐχὶ δὲ ἐάν ἀπεδίωσεν πρὶν ὅπως δῇποτε φανῶσι σημεῖα διατα-
ράξεως τῶν ἐμπορικῶν ὑποχρεώσεων του. Τὴν ἀρχὴν ταύτην
καθιεροῖ τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος άρθρου, περιορίζον τὴν
ἐνάσκησιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς εὐλόγου ἐτησίας προ-
θεσμίας.

Τὸ ἄρθρ. 448 ὑποχρεοῖ τὸν παύσαντα τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ
ἐμπορὸν νὰ τὸ δηλώσῃ συντόμως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου.

εμποροδικαίου. Ἐπὶ πτωχεύσεως δὲ ὑπορρύθμου ἢ ἐτερορρύθμου ἐταιρίας ἐν τῇ δηλώσει πρέπει ν' ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα καὶ ἀπάντων τῶν ὑπευθύνων συνεταίρων, καθ' ὧν διευθύνεται ἡ διαδικασία τῆς πτωχεύσεως. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνομήσου ἐταιρίας, μὴ ὑπαρχόντων ὑπευθύνων ἐταίρων ἐξ ἀνάγκης ἡ διαδικασία διευθύνεται κατὰ τῶν διευθυντῶν αὐτῆς ὑπὸ ταύτην τὴν ιδιότητά των.

Ἄν καὶ ἡ παύσις τῶν πληρωμῶν ἐπιφέρει σπουδαίας συνεπειάς καὶ ἀγει εἰς τὴν κηρύξιν τῆς πτωχεύσεως, δὲν ταυτίζονται ὅμως αὗται πρὸς τὰς πρὶν τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἐπερχομένας. Ἐντεῦθεν γεννᾶται τὸ ζήτημα τίς θέλει εἶναι ἡ τύχη τῶν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου γενομένων πράξεων ἢ πληρωμῶν καθ' ὅλον τὸ μεταξύ τῆς παύσεως αὐτῶν καὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε διέποντα ἡμᾶς νόμον, ὁ πτωχεύσας λογίζεται ἀπαλλοτριούμενος τῆς διαχείρισεως τῆς περιουσίας του, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἣν τὸ δικαστήριον ἤθελεν ἀναθεῖναι ἀναδρομικῶς τὴν ἐναρξιν αὐτῆς καὶ δέκα προτέτι ἡμέρας πρότερον. Ἐπομένως κατ' αὐστηρὸν δίκαιον ἔπρεπε νὰ λογίζεται ἄκυρος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης πᾶσα πράξις τοῦ πτωχεύσαντος ἀναγομένη εἰς τὴν τῆς περιουσίας του διαχείρισιν, οὐχ ἥτιον πρὸς τὸ συμφέρον τῶν καλῆς πίστεως τρίτων ὁ νομοθέτης ἀναγκάζεται νὰ καθιερώσῃ ἐξαιρέσιν ὑπὲρ τῶν πλείστων πράξεων τοῦ ἐμποροῦ, ἀποδεικνύουσιν τὸ ἄτοπον τῆς ἀρχῆς. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἀρθρ. 445 τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει ὅτι ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς διαχείρισεως ἐπέρχεται μόνον ἀπὸ τῆς κηρυττούσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Καὶ μολοντοῦτο ἡ παύσις τῶν πληρωμῶν ἐπάγει καὶ κατὰ τὸ ἥδη εἰσαγόμενον σύστημα συνεπείας προηγουμένης τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ δέκα ἡμέρας πρὸ αὐτῆς διάφοροι πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος λογίζονται αὐτοδικαίως ἄκυροι, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐξ αὐτῶν ὠφεληθέντων γνώσις τῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἀρκεῖ νὰ ἐγένοντο εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης, μὴ ὧν πλέον εἰς καταστάσιν νὰ ικανοποιήσῃ τοὺς δανειστὰς του, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαντλήσῃ δι' ἐλευθεριοτήτων ἢ ἀκαίρων προτιμήσεων τὴν περιουσίαν, ἥτις ἦν τὸ ἐχέγγιον ἐκείνων. Τὴν ἀρχὴν ταύτην τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου, καθ' ἣν ἀκυροῦνται πᾶσα πράξις γενομένη πρὸς καταδολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν, πρέπει ἀόστηρότερον νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐν περιπτώσει πτω-

χεύσεως, καθ' ὅσον ἐν τῇ κοινῇ τούτῳ ναυαγίῳ ἀναφαίνεται ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως καὶ ἄλλης σωτηρίου ἀρχῆς, τῆς ἰσότητος τῆς τύχης τῶν δανειστῶν. Ἐντεῦθεν κηρύττεται ἄκυρος πᾶσα ἐτεροδραχρὴς πράξις ἢ ἐξόρλησις μὴ ἐμπροθέσμων χρεῶν εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε δι' ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεων, πωλήσεων ἐμπορευμάτων, συμψηφισμοῦ, ἢ ἄλλως. Ἀλλ' ἐπίσης αὐτοδικαίως ἄκυρος κηρύττεται ἡ πρὸς ἐξόρλησιν καὶ ληξιπροθέσμων χρεῶν πληρωμὴ, γενομένη ἄλλως ἢ ἐπὶ μετρητοῖς ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων, τοῦτο δὲ διὰ τὸ λίαν ὑποπτον αὐτῆς, ἐτι δὲ καὶ ἡ παραχώρησις ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου γενομένη κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διὰ χρεὴν προγενέστερα καὶ ἄνευ ἐνεστώσης καταβολῆς χρημάτων. Τοιαῦται πράξεις ἐκτός ὅτι προσβάλλουσι τὴν μεταξύ τῶν δανειστῶν ἰσότητα, ἐμφαίνουσι περιπλέον ὅτι ὁ ζητὼν ὑποθήκην διὰ προὔπαρχον χρεὸς συνιστᾷ τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως καὶ τελεῖ ἐν κακῇ πίστει.

Ἐκτός τούτου κηρύττεται ἄκυρος αὐτοδικαίως πᾶσα προσημειωσις εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 66 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ὅπερ ὡς ἥδη ἰσχύον δίκαιον καθίσταται περὶ τὴν πᾶσαν περικεῖρην αἰτιολογίαν. Ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 451, οἱ ἐγκύριος ἀποκτηθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην, ἐπομένως οἱ μὲν ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ ἐκ δικαστικῆς αποφάσεως, καθόσον οὗτοι ἀπεκτήθησαν δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς πτωχεύσεως, οἱ δ' ἐκ τοῦ νόμου, καὶ ἂν ἀπεκτήθησαν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσεως τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως. Οὐχ ἥτιον τοιαῦται ὑποθήκαι δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἐὰν παρῇλον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέγχι τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης σκοπεῖ τὸ νομοσχέδιον νὰ προλάβῃ πάντα δόλον ἐκ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς βλάβην τῶν αὐτοῦ δανειστῶν. Ὡς οὖν οἱ τρίτοι μὴ βλέποντες τὰ κτήματα αὐτοῦ θεσφαρμένα μὲ ὑποθήκας θέλουσιν τῇ χορηγήσει πίστιν ἀναλόγως τῆς φαινομένης ἐλευθερίας ἀκινήτου περιουσίας του, ἐνῶ αὕτη διὰ τῆς μεταγενεστέρως ἐγγραφῆς ὑποθήκης στρεφόμενης εἰς προηγουμένον τίτλον, θέλει διαρῶναι πᾶσαν καταδίωξιν.

Καθὼς ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ μετρητοῖς πληρωμὰς ληξιπροθέσμων χρεῶν καὶ ἀπάσας τὰς ἀμφοτεροδραχρὲς πράξεις, ἐκτός τῶν ἐν τῷ 449 διαλαμβανόμενων ἐξαιρέσεων, τότε μόνον αὗται ἄκυροῦνται, ὅταν οἱ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου πληρωθέντες ἢ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι ἐνῆργησαν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πλη-

ρωμών (450). Ἡ ἀκύρωση τῶν πράξεων τούτων ματαιοὶ ἐν λόγῳ τὸ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς μεταξύ ἀπάντων τῶν δανειστικῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἀναγκαστικῆς ἐπιδιωχθῆναι κέρδος.

Ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 450, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξέλεξις τῶν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως γενομένων ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος πληρωμῶν, ὑπόκειται εἰς ἐξαιρέσιν ὑπὲρ τῶν τρίτων κοιμιστῶν ἐμπορευσίμων γραμματίων, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ διαμαρτυρηθῶσι πλέον μετὰ τὴν γενομένην πρὸς αὐτοὺς πληρωμὴν, μᾶλλον ἐπομένως νὰ ἐναγκηθῶσι τὰς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ χορηγουμένης αὐτοῖς ἀναγωγῆς, θέλον ἀδικηθῇ κηρυττομένοι ὑπεύθυνοι περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς ἣν ὑποχρεοῦντο τὰ δεχθῶσιν. Ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ληρθέντος μόνον τὸν ἐκδότην τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τὸν διατάκτην, οἵτινες ὠφελῶνται ὀριστικῶς ἐκ τῆς πληρωμῆς, καὶ μόνον καθόσον διετέλουν ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου, μὴ δυνάμενοι νὰ ᾧσιν ὑπεύθυνοι περὶ μεταγενεστέρου γεγονότος.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρ. 447, καθ' ἣν ἡ κηρύττουσα τὴν πτωχεύσιν ἀπόφασις, καθίσταται τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρεὴ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτητὰ δὲν ἐκτείνεται ἐν γένει εἰς τοὺς μὴ ἐν πτωχεύσει διατελοῦντας συνοφειλέτας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐὰν ὅμως ὁ πτωχεύσας εἶναι ἐκδότης γραμματίου εἰς διατάγην, ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει ἀποδοχῆς, ἐκδότης αὐτῆς, ἡ πτωχεύσις ἐπηρεάζει καὶ τῶν λοιπῶν ἐνεχομένων τὴν θέσιν, ὑποχρεοῦμένων εἰς τὴν περὶ τῆς ἐμπροθέσου πληρωμῆς ἐγγύησιν ἢ τὴν ἀμέσων πληρωμῆν. Οὕτω ρυθμίζεται συμφωνότερον πρὸς τὰς διεποῦσας τὴν ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρέωσιν ἀρχὰς τὸ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου διαφοροτρόπως, πολλαχῶς δὲ καὶ ἀντιθέτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων λυθὲν τοῦτο ζήτημα. Εἶναι τινόντι ἀναμερισιδύητον ὅτι διὰ τῆς πτωχεύσεως ἐνὸς τῶν υπογράφων ἢ τῶν ὀπισθογράφων αἱ ἐγγυήσεις τοῦ δανειστοῦ ἐλαττοῦνται, ἀλλ' ἀπὸ ἐνὸς μὲν τοῦ περιορισμοῦ τούτου τῶν ἐγγυήσεων τοῦ κοιμιστοῦ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὑπαίτιοι αἱ συνυπόχρεοι, ἀπὸ ἑτέρου δὲ, ἐὰν ἤθελον ὑποχρεῶνται ἀδιακρίτως ἀπαντες οἱ συνοφειλέται εἰς τὸ νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν ἢ νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως, ἠδύναντο ἐντεῦθεν νὰ διαταραχθῶσι σπουδαίως τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου τῶν. Ὁ ἐμπόρος τιμῶντι ρυθμίζει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν εἰσπραξέμενων εἰσπραξέων τοῦ ἐὰν τὸν ὑποχρεώσωμεν νὰ πληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας, θέλο-

μεν διαταραξῇ ἀπασαν τὴν οἰκονομίαν τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ. Ἐντεῦθεν ἐδέησε νὰ τροποποιηθῇ ἡ διάταξις τοῦ 2 ἐδ. τοῦ ἀρθροῦ 448 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ οὕτω περιορίσθη ἐντὸς εὐλογωτέρων ὁρίων τὸ κατὰ τὴν λοιπῶν συνυποχρέων δικαίωμα τοῦ κοιμιστοῦ, καὶ ἡ ἐκ τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας ἐπιπτώσις ἐπέρχεται μόνον ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ κυρίου ὀφειλέτου.

Εἰς τὸ ἀρθρον τοῦτο προσετέθησαν δύο διατάξεις ληρθεῖσαι ἐκ τοῦ Βελγικοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου. Κατὰ τὴν πρώτην ὁ δανειστής, ὅστις κατὰ τὴν συνωμολογημένην μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου προθεσμίαν δὲν ἤθελε πληρῶσθαι τὴν πίστωσιν τοῦ εἰμὴ μετὰ ἐν ἔτος ἢ πλέον, ὀφείλει πληρονομήσας ἤδη πολὺ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ὑποστῇ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας χρόνον, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἐν τῷ αὐτῷ πῶς μετὰ προθεσμίας ὀφειλομένῳ κεφαλῶν ὑποτίθεται ἐν γένει συνυπολογισθεῖς καὶ ὁ ἀνάλογος τόκος. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ περιπλέκωνται αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως καὶ ἀπασχολῶνται οἱ σύνδικοι εἰς ὑπολογισμοὺς, οἵτινες θέλουσιν ἀπολήγει εἰς ἐλαχίστων ποσῶν οἰκονομίαν, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τόκου δὲν ἐθεωρήθη εὐλογος εἰμὴ ὁ σάκκις ἤθελον ὑπολείπεται ἐν ἔτος τοῦλάχιστον μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὀφειλῆς.

Ἐὰν συνοφειλέτης τις πληρώσῃ ἀμέσως τὴν μὴ ληξιπρόθεσμον συναλλαγματικὴν ἢ τὴν γραμματίαν, προαφαιρείται ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ νόμιμος τόκος ἕως τῆς λήξεως. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑφίστανται ἐνταῦθα καὶ ὡς πρὸς τὴν πτωχεύσιν προεκτεθεῖσαι παρατηρήσεις, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τόκου γίνεται ὅσον βραχύς καὶ ἐν ἡ ὁ μέχρι τῆς λήξεως χρόνος.

Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτωχεύσιν ἀποφάσεως παύουσιν οἱ τόκοι τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένων ποσοτήτων. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης σκοπεῖται ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἰσότητος μεταξύ τῶν πιστωτῶν, πρὸς δὲ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἀπώρουθις τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως διὰ τῶν τόκων μεγάλων πιστώσεων, πρὸς ἐλάττωσιν τῶν μικρῶν πιστωτῶν. Ἀλλ' ἡ συνέπεια αὕτη ἀφορᾷ μόνον τὴν βμάδα, ὥστε ὁ πτωχεύσας ζητῶν τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐξώλησε τοὺς ὀφειλομένους τόκους.

Ἐπὶ πιστώσεων ὅμως δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων, τὰ ὑπὲρ γὰρ πράγματα τελοῦσι τρόπον τινὰ ἐκτὸς τῆς κοινῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως καὶ ὑπόκεινται μέχρι παν-

τελου, εξαντλήσεως εις την ικανοποίησιν του τε κεφαλαίου και των τόκων της εις ην εισίν υπέγνυα πιστώσεως.

Η διάταξις του άρθρου 453, καθ' ην και αυτά αι καταδιώξεις των προνομισούχων πιστωτών επί της κινητής περιουσίας του πτωχεύσαντος αναστέλλονται μέχρι της περατώσεως της περιεξελέξεως των δανείων εκθέσεως, ελήφθη εκ του άρθρου 453 του Βελγικού νόμου, στηρίζεται δε εις την ανάγκην του να λάβωσιν οι σύνδικοι τον αναγκαίον καιρόν όπως γνωρίσωσι την κατάστασιν της πτωχεύσεως και προημεθεωώσι τυχόν τ' απαιτούμενα ποσά προς εξόφλησιν των προνομισούχων πιστώσεων, εάν το συμφέρον της ομάδος αντίκειται εις την προς τούτο εκποίησης της κινητής περιουσίας. Βεβαίως διά του μέτρου τούτου περιορίζονται επί τινα τουλάχιστον χρόνον τα συνθήδικα δικαιώματα των προνομισούχων πιστωτών, αλλά το συμφέρον της ομάδος απαιτεί ως επί το πλείστον αυτήν την θυσίαν, ήτις άλλως συνίσταται εις μίαν άπλην ανάβολήν της ένασκήσεως των τοιούτων άγωγών, μη δυναμένη να επιφέρη εις τους προνομισούχους δανειστάς πραγματικήν βλάβην, καθόσον θέλουσι πάντοτε πληρωθῇ τας πιστώσεις των εκ του προϊόντος της εκποιήσεως των κινητών μετά των ως προς αυτούς μη διακοπτομένων τόκων, άνω καταδιώξεις έσπευσμένοι δύνανται να φέρωσιν εις την ομάδα λίαν επιζημίους συνεπειάς.

Οι προνομιστοχοι πιστωται δύνανται εν τούτοις να λάβωσι παν συντηρητικόν μέτρον, ό δε ιδιοκτήτης του έμφοθυμένου κτήματος δύναται επίσης να ένασκήσῃ τό τυχόν κεκτημένον ήδη δικαίωμα του ν' αναλάβῃ την κατοχήν αυτού, και τότε παύει υπέρ αυτού ή εν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ του άρθρου τούτου ορίζομένη αναστολή παντός καταναγκαστικού μέτρου. Δέν δύνανται τινόντι να εξέλθωσι τά κινητά εκ του μισθωμένου κτήματος χωρίς να επιτραπῇ συγχρόνως εις τόν ιδιοκτήτην τό δικαίωμα να τα μεσεγγυήσῃ διά να εξασφαλίσῃ την ενέργειαν του προνομίου του.

Τό κεφάλαιον 2ον πραγματεύεται περί του εισηγητοῦ, όστις διοριζόμενος κατά τό άρθρον 440 διά της κερυττούσεως την πτωχευσιν άποράσεως, επιφορτίζεται να επιτραῇ τας εργασίας της πτωχεύσεως και να επιταχύνῃ την εκκαθάρισίν της. Είς αυτόν άπονέμεται ώσαύτως ή εξουσία να διατάσῃ τά προς εξασφάλισιν της περιουσίας μέτρα. Πάσα δε διάταξις αυτού είναι προσωρινώς εκτελεστή, επιφυλασσομένης της εις τό έμποροδι-

κειον προσφυγῆς. Το δικαστήριον δύναται, δοθείσῃ περιπτώσεως, να τόν αντικαστήσῃ δι' άλλου.

Τό κεφ. 3ον πραγματεύεται περί της επιθέσεως των σφραγίδων και των κατ' αυτήν αναγκαίων μέτρων, ταυτιζόμενον διά διατάξεων μη απομακρυνόμενων του εν ισχύϊ δικαίου, εἰμῇ καθόσον διά του άρθρου 460 αἰρούνται αι μέχρι τούδε υφιστάμεναι άνυπερόβλητοι δυσχερείαι της περί την πτωχευσιν διαδικασίας, όταν δέν υπάρχωσι εν τῷ ταμείῳ της πτωχεύσεως τά προς εξαγωγήν αὐτῆς αναγκαία χρήματα, εκτεινόμενης της και ήδη εν ισχύϊ έγκυκλίου της επί των Οικονομικών Γραμματείας προς τοὺς ταμίας του βασιλείου περί προκαταβολῆς εκ του δημοσίου ταμείου του αναγκαίου σφραγιστοῦ χάρτου και εις την λοιπήν διαπάνην την απλύτως απαιτούμένην διά τήν δημοσίευσιν της άποράσεως, την επίθεσιν των σφραγίδων, και την εκτέλεσιν της προσωπικῆς κρατήσεως ή της φυλάξεως του πτωχεύσαντος. Εξασφαλίζεται δε ή απόλειψις της υπό του δημοσίου ταμείου προκαταβαλλομένης ταύτης διαπάνης διά προνομίου ένασκουμένου επί των πρώτων εἰσπράξεων της πτωχεύσεως. Αλλά τό δικαίωμα του ιδιοκτήτου του έννομιου κτήματος προκηρύττει πάντοτε κατά τόν νόμον.

Κατά τό μέχρι τούδε σύστημα, άμα τῇ κηρύξει της πτωχεύσεως, ή διαχείρισις της περιουσίας του πτωχεύσαντος ανατίθεται διά της αὐτῆς άποράσεως εις ένα ή πλείονας πράκτορας, διοριζομένους υπό του δικαστηρίου. Η εξουσία αὐτῶν όλως εφήμερος μεταβαίνει έντός της βραχυτάτης προθεσμίας 15 ή τό πολύ 30 ημερῶν εις τοὺς προσωρινούς συνδίκους, διοριζομένους πάλιν υπό του δικαστηρίου, αλλά κατά πρότασιν των εἰκαζομένων δανειστών. Εαν δε μετά την εξέλεξιν των δανείων δέν κατορθωθῇ ό μεταξύ του πτωχεύσαντος και τῶν επί τούτῳ συγκαλούμενων δανειστών αὐτοῦ συμβιβασμός, διορίζονται υπό των τελευταίων οι όριστικοί σύνδικοι άνευ συμπράξεως του δικαστηρίου. Τήν τριπλήν ταύτην διαδοχήν των αναβεγομένων να διοικήσωσι και να εκκαθαρίσωσι την περιουσίαν της πτωχεύσεως κατέκριναν ως πολλαπλασιάζουσιν τάς διατυπώσεις ασκόπως, και ως αντικαθιστῶσαν υποχρεωτικῶς και μεθ' ώρισμένην τινά περίοδον χρόνου διαχειριστάς οἰτινες, συνοικειωθέντες ήδη με την κατάστασιν της πτωχεύσεως, ήδύναντο ακριβέστερον και ταχύτερον να φέρωσιν εις πέρας την έντολήν των. Έντεθεν ό νέος Γ'άλλ. νόμος κατήργησε τοὺς πράκτορας και ανέθεκεν εις τό έμποροδικεῖον τόν διά της κερυττούσεως την

πτωχεύσιν αποφάσεως άμεσον διορισμόν των προσωρινών συνδίκων.

Μολαταύτα οι αύτω διοριζόμενοι σύνδικοι είναι όλως προσωρινοί· έπιφορτίζονται την διαχείρισιν της περιουσίας της πτωχύσεως εις εποχήν, καθ' ην είναι αδύνατον εισέτι να γνωσθών οι δανεισταί, ών οι σύνδικοι θέλουσι θεωρούνται ενταλοδόχοι, όθεν εξ ανάγκης ο διορισμός αυτών ενεργείται υπό μόνου του δικαστηρίου και άνευ της συμπράξεως δανειστών. Εντεύθεν η διαχείρισις αυτών περιορίζεται εις όλως προσωρινά ή κατεπείγοντα μέτρα, έως ου οι δανεισταί συγκαλούμενοι εντός της υπό του δικαστηρίου όριζόμενης θραχίας προθεσμίας, αποφανθώσι περί της αντικαταστάσεως ή της διατήρησεως αυτών.

Οι δανεισταί, συνερχόμενοι κατά την διά της αποφάσεως όρισθείσαν ήμέραν, γνωμοδοτοῦσιν υπέρ της διατηρήσεως των μέχρι τούδε συνδίκων ή της αντικαταστάσεως αυτών, συντάσσοντες περί τούτου έκθεσιν· τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει αυτούς ή επικυροί τους πρώτους, και οὔτοι είναι οι όριστικοί σύνδικοι.

Μολαταύτα διατηρούσιν οι δανεισταί τὸ δικαίωμα να προτείνωσι βραδύτερον εἴτε τὴν μερικὴν ή ὁλικὴν αυτών αντικατάστασιν (άρθρον 465), ή τὴν προσθήκην νέων· ἅμα δὲ αποτύχη ὁ συμβιβασμός, συγκαλούμενοι ἐπὶ τούτῳ προτείνουσι τὴν αντικατάστασιν ή τὴν διατήρησιν αυτών κατά τὸ άρθρον 534.

Οι σύνδικοι διαχειρίζονται ἀπὸ κοινοῦ τὰς υποθέσεις της ομάδος, ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς δύναται να ἐπιτρέψῃ εις ἕνα ἐξ αυτών τὴν ἐνέργειαν ὁρισμένης τινὸς πράξεως, περί της τότε αὐτὸς μόνος εὐθύνεται.

Ἐν γένει τὸ σύστημα τοῦ μέχρι τούδε διέκοντος ἡμᾶς ἐμπορικοῦ νόμου ὀλιγίστας λαμβάνει τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὴν λεπτομέρειαν των εις τοὺς συνδικους ἀνατιθεμένων πράξεων.

Τὸ σπουδαιότερον των κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ενεργητέων μέτρων ἀφορᾷ τὴν συγκάλεισιν των δανειστών και τὴν ἐξέλεγχιν των πιστώσεων αυτών. Τὸ νομοσχέδιον εἰσάγει διαφορὰς εις τὸ μέχρι τούδε ἰσχύον σύστημα τροποποιήσεις πρὸς τὴν σκοπὸν μείζονος αὐτοῦ τελειοποιήσεως και ταχύτητος των εργασιών. Καί πρῶτον κατὰ τὸ άρθρον 494 τὰ παραστατικά των πιστώσεων ἐγγράφα δύναται ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξιν της πτωχεύσεως να κατατεθῶσιν εις τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἐπὶ ἀποδείξει. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδέχεται δανεισταί τινες να μὴ προ-

φθᾶσιν να παραδώσωσι τὰ ἐγγράφα των μέχρι της εποχης, καθ' ην συνέρχονται διά να αποφανθῶσι περί της διατηρήσεως ή της αντικαταστάσεως των προσωρινών συνδίκων, τοῖς δίδεται προθεσμία εἰκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, παρετεινομένης της προθεσμίας ταύτης κατὰ λόγον της ἀποστάσεως. Ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ της παρελεύσεως των διὰ τοῦ άρθρου 495 όριζομένων προθεσμιών διά τοὺς ἐντός τοῦ Κράτους διαμένοντας πιστωτάς ἀρχεται ἡ ἐξέλεξις. Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμένοντας πιστωτάς, πρὸς οὓς χορηγείται μακροτέρα προθεσμία, ἐπειδὴ τὰ συμφέροντα των ἐν τῷ βασιλείῳ πιστωτῶν ἤθελον πάθει ἐάν πρὸς σχηματισμὸν της συνελεύσεως ἥτις μέλλει ν' αποφασίσῃ περί της ἐνώσεως ή της δια συμβιβασμοῦ ἀποπερατώσεως της πτωχεύσεως, ἀπαιτεῖτο να παρέλθωσιν αἱ μέχρις ἐξ μηνῶν δυνάμεναι να παρατεθῶσιν υπέρ των ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμένωντων πιστωτῶν, ἐπειροήθη τὸ ἐπόμενον μέτρον· κατὰ τὸ άρθρον 573 ἐπιφυλάσσεται τὸ εις τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις των ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ δανειστών ἀναλογοῦν μέρος α ἐκ των διανεμητέων χρημάτων, μεθ' ἧς δύνανται αἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δανεισταί να προβῶσι μετὰ τὴν παρέλευσιν των υπέρ αυτών χορηγομένων προθεσμιών εις τὰς περὶ καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ διασκέψεις, ὡς και εις τὰς λοιπὰς ἐργασίας της πτωχεύσεως. Ἐάν οἱ ἀπόντες δανεισταί στερῶνται οὕτω τοῦ πλεονεκτήματος να μετὰσχῶσι των διασκέψεων, ἀλλ' αἱ εις αὐτοὺς ἀνήκουσαι πιστώσεις σταθμίζονται οὐχ ἥττον κατὰ τὸ άρθρον 503 τοῦ νομοσχεδίου. Τοιοῦτοτρόπως ἐκλείπει ὁ κυριώτερος λόγος δι' ἃν συνήθως παρατείνονται αἱ κατὰ τὴν πτωχεύσιν προθεσμίαι. Ἀνάλογον μέτρον λαμβάνεται ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητούμενας πιστώσεις, ὧν ἡ όριστικὴ παραδοχὴ θέλει αποφασισθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου. Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι ἐάν ἀφ' ἑνὸς χάριν ταχύτητος ἐπιτρέπεται ἡ πρόσδος των εργασιών της πτωχεύσεως άνευ της συμπράξεως τινων δανειστών, ἀφ' ἑτέρου διατηρεῖται ἀκέραιον τὸ δικαίωμα των υπερημέρων δανειστών ὡς πρὸς τὴν εις τὰς άνευ της συμπράξεως αυτών γενομένης διανομᾶς μετοχῆν των, καθόσον κατὰ τὸ άρθρον 508 ἐπιτρέπεται εις τοὺς κατὰ τὰς τελευταίας διανομὰς ἐμφανιζομένους δανειστάς να προαφαιρέσωσιν ἐκ τοῦ μήπω διανεμηθέντος ενεργητικοῦ τὰ ἐπὶ των προγενομένων διανομῶν ἀναλογούντα εις τὰς πιστώσεις αυτών μερίσματα.

Ολίγας καινοτομίας ἔχομεν να υποδείξωμεν ὡς πρὸς τὸ με-

ἡ τοῦδε ὑπὸν δίκαιον περὶ τῶν ὄρων τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ. Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅτι τὸ νομοσχέδιον, εὐκολύνον τὴν τοσοῦτον εὐκτέαν ἀποπεράτωσιν τῆς πτωχεύσεως διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, δὲν ἀποκλείει αὐτοῦ τὸν ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδικασθέντα ἔμπορον, χορηγεῖ δὲ μόνον εἰς τοὺς δανειστάς τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ τὰς περὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ διασκέψεις τῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ ἐπικυρωθεὶς συμβιβασμὸς καθίσταται ὑποχρεωτικὸς ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστάς, εἴτε ἀναφέρονται ἢ μὴ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, εἴτε αἱ πιστώσεις αὐτῶν ἐξελέγχθησαν ἢ οὐ. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀβεβαιότης τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τῆς ἀκυρώσεως αὐτοῦ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστάς ἢ ὡς πρὸς μόνους τοὺς αἰτησαμένους αὐτήν, ἐπέφερεν ἀποτελέσματα παράλογα, καθόσον ὁ πτωχεύσας ἐλογίζετο συμβιβασθεὶς ὡς πρὸς τινὰς τῶν δανειστῶν αὐτοῦ, ὑπεβάλλετο δὲ εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐνώσεως ὡς πρὸς ἄλλους. Ἄλλως τε τοιαύτη διαίρεσις τῆς καταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται εἰμὴ νὰ φέρῃ σύγχυσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπολογισμούς, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ὁ συμβιβασμός.

Ὁ συμβιβασμὸς, καθὼ ἀφορῶν τὸ γενικὸν ἀπάντων τῶν δανειστῶν συμφέρον, καθίσταται ὑποχρεωτικὸς δι' ὅλους, ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ ἀμετακλήτου αὐτοῦ ὑποχωρεῖ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ συμφέρον τῆς ομάδος προσεβλήθη διὰ δόλον τοῦ πτωχεύσαντος, ὡς ὅταν ἀνακαλύπτονται περιπτώσεις δολίαις χρεωκοπίαις μετὰ τὴν δικαστικὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Πλήρης ἀβεβαιότης ἐπικρατεῖ μέχρι τοῦδε, διὰ τὴν ἀπόλυτον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου σιωπὴν, ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ καταρτισθέντος συμβιβασμοῦ συνεπείας τῆς μετ' αὐτὸν καταδίκης τοῦ πτωχεύσαντος ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Τὸ ἄρθρον 527 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ συμβιβασμὸς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος. Κατὰ δὲ τὸ 2ον αὐτοῦ ἐδάφιον δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἕνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν χάριν ἀποκρύψεως τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, πᾶσα δὲ ἄλλη ἀγωγὴ πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ κηρύσσεται ἀπαράδεκτος. Ἐκτός τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης περιπτώσεως οὐδεμία περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγὴ χωρεῖ μετὰ τὴν δικαστικὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, καθόσον διὰ τοῦ μέσου τούτου ἤθελον ἀνανεοῦνται μετὰ τῶν πλειονοψηφούντων καὶ μειοψηφούντων δανειστῶν, διενέξεις διὰ τῆς ψή-

φου τῶν πλειόνων, καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου ἀποπερατωθεῖσαι.

Ἀλλ' ἡ διατήρησις τοῦ συμβιβασμοῦ προϋποτίθει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐφ' οἷς οὗτος συνήρθη ὄρων. Πᾶσα τῶν συνωμολογημένων παραβάσις παράγει ἀγωγὴν πρὸς διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἕκαστος δανειστὴς δὲν σχηματίζει ἰδίαν ἀτομικότητα, ἀλλ' ὑπάρχουσι κυρίως δύο μόνον συμβαλλόμενα μέρη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ πλειονότης τῶν δανειστῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ πτωχεύσας, τὸ ἄρθρον 528 ὁρίζει ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν δανειστῶν, σχηματιζόμενης κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἁρθροῦ 512. Βεβαίως ἡ ἀνέυρεσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆν πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συνάγουσιν ἀναγκαίων στοιχείων δὲν εἶναι εὐκόλος μετὰ παρέλευσιν τινος χρόνου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι, ὡς καὶ ἡ διατήρησις αὐτοῦ, ἀδιαίρετος, δὲν ἡδύνατο ὁ νόμος νὰ καταστήσῃ ἕκαστον δανειστὴν κύριον τῆς τύχης τῶν λοιπῶν, χορηγῶν αὐτῷ ἀγωγὴν δυναμένην νὰ μεταβάλλῃ τὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ομάδος.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἕνεκα δολίαις χρεωκοπίαις, καὶ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ διὰ μὴ ἐκπληρώσιν τῶν συνωμολογηθέντων δὲν ἐπάγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἀκύρωσις τῆς κυρίας συμβάσεως συνεπάγει καὶ τὴν τῆς ἐγγυήσεως ὅταν δὲ ὁ συμβιβασμὸς διαρρήγνυται διὰ τὴν μὴ ἐκπληρώσιν τῶν συνωμολογηθέντων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαλλοχθῶσιν οἱ ἐγγυηταὶ τῆς ἣν ἀνεδέχθησαν ἐνοχλῆς δι' αὐτὴν ἰδίως τὴν περίπτωσιν, τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου ὀφειλόμενῃ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν συνωμολογηθέντων.

Αἱ περὶ τῆς ἀκυρώσεως καὶ τῆς διάρρηξεως τοῦ συμβιβασμοῦ νέαι τοῦ νομοσχεδίου διατάξεις εἰσήχθησαν πρὸ πάντων πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συναλλαχθέντων πιστωτῶν. Κατὰ τὸ σήμερον διέπον ἡμᾶς δίκαιον δὲν ἀμετρήται μὲν ἀπολύτως ἡ ἀρχὴ τῆς ἀκυρώσεως καὶ τῆς διάρρηξεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀλλ' οὐδεμία τοῦ νόμου διάταξις εὐρηται καθιερούσα τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναβίωσιν τῆς πτωχεύσεως. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ θλαπτομένους δανειστάς οὐδὲν ἄλλο μέσον θεραπείας χορηγεῖται ἢ τὸ νὰ προκαλέσωσι νέαν πτώχευσιν, συνεπάγουσαν ἀπᾶσας τὰς διατυπώσεις καὶ τὴν βραδύτητα ἀνακλήρου τῆς δια-

δικασίας. Τέλος οι αρχικοί δανειστές γίνονται δεκτοί μόνον ως προς το διά του συμβιβασμού επιφυλαχθέν αὐτοῖς μέρος, ὁπερ υποβαλλόμενον εἰς νέαν ἀνάλογον μείωσιν μηδενίζεται ὁλοσχερῶς. Τὸ νομοσχέδιον θεραπεύει τὰ ἀτοπήματα ταῦτα, συμβιβάζον τὰ δικαιώματα τῶν ἀρχαίων δανειστῶν μετὰ τὰ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποκτησάντων τοιαῦτα· τέλος διατηρῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης διαδικασίας τῆς πτωχεύσεως, προλαμβάνει τὴν ἐπανάληψιν νέων καὶ ἀνωφελῶν διχτυπώσεων.

Ἐάν δὲν καθαρτισθῇ συμβιβασμός, οἱ δανειστές τελοῦν αὐτοδικαίως ἐν καταστάσει ἐνώσεως. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ μετὰ τὴν ἐνωσιν διορισμὸς τῶν συνδίκων δὲν εἶναι πλέον ἔργον καθαρῶν τῶν δανειστῶν, οἵτινες διορίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὡς καὶ οἱ προσωρινοί, ἀφοῦ ὁ εἰσηγητὴς λάβῃ τὴν περὶ τῆς δικτηρήσεως ἢ ἀντικατάστασεως τῶν συνδίκων γνώμην τῶν δανειστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 537. Ἡ καινοτομία αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκασία πρὸς τὸ συμφέρον ἰδίως τῶν μὴ παρόντων δανειστῶν, καὶ ἵνα τὸ δικαστήριον ἐξακολουθῇ καὶ κατὰ ταύτην τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς διαδικασίας τῆς πτωχεύσεως νὰ ἐνάσκη τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ ἐποπτείαν ἐπὶ πράξεων ἐνδιαφερουσῶν ἀπαντᾶς τοὺς δανειστὰς τοὺς τε παρόντας καὶ τοὺς ἀπόντας. Τοιοῦτοτρόπως προλαμβάνονται ἐπικινδυνοὶ καὶ καταχρηστικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ τινῶν ἐκ τῶν τολμηροτέρων δανειστῶν καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων συνδίκων, ἡ δὲ διατήρησις ἢ ἀντικατάστασις αὐτῶν δὲν εἶναι πλέον ἔργον εὐνοίας ἀλλὰ τῆς συμφέροντα ἀπάντων ἐν γένει τῶν δανειστῶν ἐφορευούσης δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν τῆς πτωχεύσεως χρεῶν καὶ ἡ ἐκποίηση τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος ἐνεργοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπάντων τῶν πιστωτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ περιουσία αὕτη εἰκάζεται ἀνεπαρκὴς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν, οὐδεμίαν ποσότητα δύναται νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ἀνεῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 538 ἀποφάσεως τῶν πιστωτῶν. Ἡ διαχείρισις τῶν συνδίκων ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐλεγχον τῶν πιστωτῶν, συγκαλούμενων ἀπαξ τουλάχιστον τοῦ ἐκαστοῦ διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν λογοδοσίαν αὐτῶν καὶ ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικατάστασεως τῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 540 δύναται ὁ πιστωτὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὸ ἐκτακτὸν δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐντολὴ

αὕτη ὑποβαίνει βεβαίως τὰ ἔργα τῆς διὰ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνώσεως σκοπομένης ἐκκαθαρίσεως, ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς ομάδος, ὑπὲρ ἧδυνάτο νὰ καταστρέβῃ ἐσπευσμένη τις ἀβροὰ ἐκποίησης τοῦ ἐργοστασίου ἢ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπήτει τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ἐνέργειαν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἐν συνόλῳ ἐκποίησης ἀναρτῇ συμφέρονσα.

Κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον δὲν ὁρίζεται ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐνώσεως, οὔτε ἡ τύχη τοῦ πτωχεύσαντος· ἤδη κατὰ τὰ ἄρθρα 544 καὶ 545 τοῦ νομοσχεδίου, τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλεσθέντων δανειστῶν καὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποφαίνεται ἂν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, ὅτε παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἐνωσις. Καὶ ἂν μὲν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, ἕκαστος δανειστὴς ἀναγκά τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἀγωγῶν κατὰ τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἄν τὸν κινήσῃ κηρυχθῇ συγγνωστός, ὁ πτωχεύσας ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως, οἵτινες δὲν δύναται πλέον νὰ τὸν καταδιώξωσιν εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἡ καθιέρωσις τῶν ἀρχῶν τούτων ἐπέτρεψε τὴν κατάργησιν τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας, ἥτις ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἐχρησίμευε μόνον πρὸς ἀποφυγὴν ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος εἰδικῶν διατάξεων, συνεπῆς καὶ τὸ ἀτόπημα νὰ καταστήτῃ ἀρμόδιον δικαστὴν τῆς ἡθικότητος τοῦ ἐμποροῦ ὀφειλέτου τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ὑπὲρ, ὅπως ξένον εἰς τὰς περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως, στερεῖται καὶ τῶν ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν, ὅπως ἐκτιμήσῃ τὸν χαρακτῆρά της.

Κατὰ τὸ ἰσχύον δικαίον ἡ τῆς πτωχεύσεως διαδικασία ἀποπερατοῦται εἴτε διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, εἴτε διὰ τῆς ἐνώσεως. Συμβαίνει ὅμως πολλάκις ν' ἀναστέλληται ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως δι' ἐλλείψιν περιουσίας· ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις παρατείνεται ἐπ' ἀπειρον, καὶ ἡ μηδὲνα οὕτως ἐνδιαφέρουσα πτώχευσις λησμονεῖται, μέχρις οὗ ὁ νέος ἐμπορικὸς ὑποχρεώσεως ἀναδεχόμενος πτωχεύσας ἐπικαλεσθῇ τὴν κηρύξαν τὴν πτώχευσιν αὐτοῦ ἀπόφασιν πρὸς ἀπάκρυσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Καὶ ἄλλαι δὲ καταχρήσεις προκύπτουσιν ἐκ τῆς νόθου ταύτης καταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐντεύθεν ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ἡ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἡ παύσις τῆς ὅλης ἀκόπου ταύτης διαδικασίας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐ-

καστος δανειστής αναλαμβάνει τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ ἀγωγὰς καὶ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐάν ὁ ἔμπορος ἐξήντησεν ὁλοσχερῶς τὴν περιουσίαν του, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ δηλώσῃ τὴν πτώχευσίν του, εἶναι ἀνάξιος προστασίας, ἐάν δὲ διατήρησεν ἀγνωστὸν τινα εἰς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ περιουσίαν, τὸ συμφέρον τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας θέλει τὸν ἀναγκάσει νὰ τὴν καταστήσῃ γνωστήν, ὅπως δι' αὐτῆς ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως.

Εἰς τὰς περὶ τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν τῶν δανειστῶν διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ὁλίσταται ἐπιφέρει τὸ νομοσχέδιον τροποποιήσεις καθιστοῦσας νομοθετικῶς τὴν λύσιν τῶν ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης ἀναφυαμένων πολλαπλῶν ζητημάτων, σύμφωνα μὲ τὴν μέχρι τοῦδε σχηματισθεῖσαν περὶ αὐτῶν νομολογίαν.

Τὰ δικαιώματα τῶν ὑπ᾿ ἀνδρῶν γυναικῶν, παραγνωρισθέντα ἐν πολλοῖς ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος δικαίου, ἐρρυθμίσθησαν εἰς τρόπον ἐπιεικέστερον, χωρὶς ἐν ταῦτοις νὰ παραλειφθῶσι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν ἀναγκαῖα μέτρα.

Τὸ πρὸς διεκδικησὶν δικαίωμα τῶν αὐτοσυζῶς σωζομένων ἐμπορευμάτων ἢ γραμματίων διατηρήθη ὡσαύτως κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε αὐτοῦ κατάστασιν, ρυθμισθὲν συνεπέστερον ὡς πρὸς τινὰς πρακτικὰς λεπτομερείας. Εἶναι δίκαιον νὰ μὴ καθίσταται ἀντικείμενον διανομῆς τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἀλλὰ τρία περιουσία ἀνευρισκομένη αὐτοσυζῶς. Ὁ τρίτος κύριος αὐτῆς οὐδὲν ὀφείλῃν εἰς τὴν ὁμάδα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν διεκδικήσῃ.

Ἡ εἰς τὸ πρόσωπον τῶν συνδίκων συγκέντρωσις παντὸς μέσου ἐκτελέσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως ἤθελε διασπᾶται μὲ ματαίαν αὐξήσιν τῶν ἐξόδων, ἂν ἐπιτρέπετο εἰς πάντα δανειστὴν, φέροντα τίτλον ἐκτελεστὴν νὰ προῆλθῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκ δὲ τῆς ἀκαίρου ταύτης καὶ ἐσπευσμένης καταδιώξεως δύνανται καὶ ἄλλως νὰ προσβληθῶσι τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος, ὑποτιμωμένον τῶν ἀκινήτων. Ἀλλὰ τοῦ κανόνος τούτου ἐξήρθησαν οἱ ἐνηπόθητοι πιστωταὶ ὡς πρὸς τὰ ὑπέρβια αὐτοῖς ἀκίνητα, ὧν τὴν ἐκποίησιν δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον 577 νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀτομικῶς, ἐάν ἡ πίστωσις αὐτῶν εἴναι ληξιπρόθεσμος καὶ ἤρξαντο τῆς ἀναγκαστικῆς διαδικασίας πρὸ τῆς ἐνώσεως· ἄλλως ἢ ἐκποίησις αὕτη ἐπιδιώκεται μόνον ὑπὸ τῶν συνδίκων ὀφειλόντων μάλιστα νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνώσεως. Πρὸς

αὐξήσιν δὲ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐπετράπη καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπερθεματίσωσιν.

Διὰ τῶν ἄρθρων 587—590 ἐρρυθμίσθη θετικώτερον ἢ χρῆσις τῶν κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐνδίκων μέσων. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ματαίας ἀπωλείας χρόνου καὶ περιορισμὸν στρεφθῆναι διαθέσεως ὠρίσθησαν τὰ εἶδη τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες, εἴτε διὰ τὸν καθαρῶς προδικαστικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, εἴτε διότι ὑπέστησαν ἤδη τρόπον τινὰ τοὺς δύο βαθμοὺς τῆς δικαιοδοσίας, καθ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν ἐξεδόθη πρῶτον ἀπόφασις τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός του, δευτέραν ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἐφεσις, οὔτε ἀναίρεσις.

Περὶ χρεωκοπίας.

Τὸ εἰς τὴν χρεωκοπίαν ἀναγόμενον μέρος τοῦ νομοσχεδίου περιέχει λεπτομερεστέραν καὶ εὐλογωτέραν κατάταξιν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπλῆς καὶ δολίης χρεωκοπίας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 589 τοῦ ἰσχύοντος νόμου, καθ' ἣν τὰ ἐξοδα τῆς ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως ἐπιβάλλονται εἰς τὴν ὁμάδα, ὡσάκις ἡ καταδιώξις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων, ἐπέφερεν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὴν ἀτιμωρησίαν τοῦ τοιοῦτου πλημμελήματος, καθόσον οἱ σύνδικοι, πρὸς ἀποφυγὴν νέας δαπάνης, ἀπεσιώπων τὰς περιπτώσεις τῆς ποινικῆς καταδιώξεως. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὰ ἐξοδα ταῦτα ἐπιβάλλονται εἰς ἕναρς τοῦ δημοσίου, καὶ οὕτω παύει πᾶσα ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ συμφέροντος τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τοῦ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν.

Ἰδιαιτέρον κεφάλαιον ὅλως νέον ὀρίζει περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ἐπὶ ἀπλῇ ἢ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ συνεργῶν καὶ συναιτίων. Πρὸ πολλοῦ τὸ συμφέρον τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν ἐντίμων δανειστῶν ἐξηγεῖτο κατὰ τῆς ἀτιμωρησίας τῶν ἀντὶ ἰδιαιτέρων πλεονεκτημάτων καὶ πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς ὁμάδος συγκατατιθεμένων εἰς συμβιβασμὸν μὴ θαρύνοντα αὐτοὺς. Διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως τὸ νομοσχέδιον θέλει συντελέσει εἰς τὴν θεραπείαν τῆς αἰσχροτέρας πληγῆς τῶν πτωχεύσεων.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

Μετὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις, σκοπούσας τὴν τιμωρῆσιν τῶν κατὰ τὰς πτωχεύσεις λαβουσῶν χώραν ἀξιοποιῶντων πράξεων, ὁ νόμος ἐπάγει τὴν ἀποκατάστασιν πρὸς ἐνδάρρυνσιν τοῦ (Πρακτικὰ Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 14

πτωχεύσαντος εμπόρου, αναζητούντος διά παντοίων θυσιών τὴν ἀνάγκησιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἡ κατάσταση τῆς πτωχεύσεως βελτιοῦται μὲν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ, ἐν περιπτώσει ἐνώσεως, διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὸν πτωχεύοντα συγγνωστῶν, ἀπαλαττόμενον αὐτῷ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἀλλὰ δὲν ἀπαλείφεται εἰμὴ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως, δι' ἧς μόνος παύουσιν αἱ πολιτικαὶ ἢ ἐμπορικαὶ ἀνεκωνότητες τοῦ πτωχεύσαντος. Τὸν διὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς ἐπενεργούντα τοῦτον θεσμὸν καθιστᾷ μᾶλλον εὐπρόσιτον τὸ νομοσχέδιον, καθόσον, ἐναντίον τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος δικαίου, ἐπιτρέπει τὴν μετὰ ἐν ἔτος ἐπαλάμπην τῆς ἀπαξ ἀπορριφθείσης περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεως. Διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 619 ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς μνήμης τοῦ ἐν πτωχεύσει ἀποδιώσαντος εμπόρου.

Ἐκ τῆς συνοπτικῆς ταύτης ἐκθέσεως, δι' ἧς διεξήλθομεν τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νέου νομοσχεδίου, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει πεισθῆ περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ νόμου, καὶ περὶ τῶν βελτιώσεων, ὡς καὶ τῆς πρακτικῆς ὠφελείας, ἃς ὑπόσχεται διὰ τὸ ἐμπόριον, εἰς τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἀναδᾶλναι νὰ χορηγήσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς νέας ταύτης νομοθεσίας, πρὸ πολλοῦ παρά τε τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἀναζητουμένης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός
Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ πτωχεύσεως νομοσχεδίου,
ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

Ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἀστικοῦ νόμου ἐπιτροπὴ, ἔχουσα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9851 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ συντάξῃ νέον περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Νομοσχέδιον, καὶ ἀποπερατώσασα τὸ ἔργον τῆς τοῦτο, σπεύδει νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ

νομοσχεδίου τοῦτου ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὡς ἔασι τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1838 περὶ πτωχεύσεως Γαλλικὸν νόμον, παρεδόχθῃ δὲ ὡς πρὸς τὰς καθ' ἑκάστα λεπτομερείας καὶ πολλὰς νεωτέρας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1851 περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας καὶ ἀναστολῶν Βελγικοῦ νόμου, ὡς καὶ τοῦ ἀπ' αὐτῶν νεωτάτου ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1865 περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας Νόμου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας.

Ἐπειδὴ δὲ πλεῖστοι διατάξεις τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος παρ' ἡμῖν τὰ περὶ πτωχεύσεως νόμου ἐπαναλαμβάνονται ἀνευ τροποποιήσεως ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, ἐκρίθη περιττὸν νὰ ἐκτεθῶσιν ἰδιαι καὶ περὶ τῶν πρὸ πολλοῦ τῶν πᾶσι γνωστῶν τούτων διατάξεων αἰτιολογίαι· ὅθεν ὁσῶκις αἱ ἤδη ἰσχύοντες ὁρίσμοι διατηροῦνται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, γίνεται ἀπλῶς μνεία περὶ τῆς ταυότητος τῆς διατάξεως.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 437.

Τὸ παλαιὸν ἄρθρον 437 ἀποτελεῖ τὴν πρώτην § τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καθιερωμένης καὶ ἤδη τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ παῦσις τῶν πληρωμῶν τοῦ εμπόρου ἀποτελεῖ τὴν πτώχευσιν.

Διὰ τῆς δευτέρας § λύεται, ὡς καὶ ἐν τῷ Βελγ. νόμῳ, καταφατικῶς τὸ εἶναι ἐγερθὲν ζήτημα, εἰν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις τοῦ μὴ μετερχομένου πλέον τὴν ἐμπορίαν, ἀρκεῖ νὰ εἴγῃ παύσει τὰς πληρωμὰς του, ὅτε τὴν μετῆρχετο.

Διὰ δὲ τῆς τρίτης § λύεται ἐπίσης καταφατικῶς ὡς καὶ ἐν τῷ γαλλ. νόμῳ, τὸ ζήτημα, εἰν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις ἀποδιώσαντος εμπόρου· οὐχ ἥτιον, πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως τῶν κληρονομικῶν σχέσεων, περιορίσθη τὸ δικαίω-
τοῦ νὰ προκληθῇ ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ ἐντὶς τοῦ ἔτους τῆς ἀποδιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 438.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀπαραλλάκτου πρὸς τὸ 440 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι ὀρίζει τὸ ἐμπορικὸν τοῦ τόπου, ἐνθα ὑπάρχει τὸ κύριον κατὰστημα τοῦ πτωχεύσαντος ἀτόμου, ἢ τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας, ὡς ἀρμόδιον

νά δεχθῇ τὴν δόλῳ, ὡς καὶ ἥδη ἄλλως ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει δικονομικὰς ἀρχὰς, καὶ ὅτι ἐπὶ πτωχεύσεως οὐ μόνον τῆς ὁμορρύθμου ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἑτερορρύθμου ἐταιρίας ὀφείλου, διὰ τὴν ταυτότητα τῶν λόγων, νὰ περιέχωνται ἐν τῇ δηλώσει τὰ ὀνόματα, ἡ κατοικία κλπ. ἀπάντων τῶν ὑπευθύνων ἀλληλεγγύων συνεταιρῶν, ἐπὶ δὲ πτωχεύσεως ἀνωνύμου ἐταιρίας, μὴ ὑπαρχόντων ὑπευθύνων συνεταιρῶν, ἡ διαδικασία ἀπευθύνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς, χωρὶς οὗτοι νὰ τελῶσι προσωπικῶς ἐν πτωχεύσει.

Ἄρθρον 439.

Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ πτωχεύσας ὀφείλει μετὰ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ νὰ καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν, ἐνῷ κατὰ τὸ ἄρθρ. 470 τοῦ παλαιοῦ νόμου ἡ παράδοσις τοῦ ἰσολογισμοῦ δὲν ἦτο ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πτωχεύσαντα εἰμὴ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων.

Ἄρθρον 440.

Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ ἐμποροδικεῖον κηρύττει τὴν πτώχευσιν ἐπὶ τῇ βίσει εἴτε τῆς δηλώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἀναφορὰς τινος τῶν δανειστῶν, ἡ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος σύμφωνα μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 449. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορίζεται ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 454, διατάσσεται δὲ ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, καὶ διορίζονται εἰς ἡ πλείονες προσωρινοὶ σύνδικοι, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε πρακτόρων. Διὰ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως σκοπεῖται ἡ ἀπλοποίηση τῆς διοικήσεως τῶν ὑποθέσεων τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἡ ἀποφυγὴ τριπλῆς ἀλλεπαλήλου καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιζήμιου μεταβολῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται συντομωτάτη προθεσμία ἐντὸς τῶν πολὺ 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, καθ' ἣν ὀφείλου νὰ συνέλθωσιν οἱ δανεισταὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων. Ἡ διάταξις αὕτη ληρθεῖσα ἐκ τοῦ ἄρθρου 516 τοῦ ἰταλικοῦ νόμου συντὴναι κατὰ πολὺ τὴν πρὸς κατάρτισιν τῆς συνελεύσεως ταύτης προθεσμίαν καὶ ἐπιταχύνει τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 441.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφίησιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστοῦ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ δὲν ὑποχρεοῖ τὸ δικαστήριον, ὡς τὸ μέχρι 441, νὰ λάβῃ ὡς βᾶσιν τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου ὠρισμένα τινὰ γεγονότα. Ἐν ἑλλείψει εἰδικοῦ προσδιορισμοῦ, ἡ ἡμέρα τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως

ταυτίζεται μετὰ τὴν τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ ἀποβιώσαντος, ἐφ' οὗ τοιαύτη λογίζεται ἡ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ. Ἡ τελευταία § τοῦ ἄρθρου τούτου ταυτίζεται μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 457, καθ' ἣν οὐδεμία αἰτίας περὶ προσδιορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς παύσεως πληρωμῶν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ ἐξελέξεως τῶν δανειῶν ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 442.

Κατὰ τὸ σήμερον ἰσχύον ἄρθρον 455 ἡ κήρυξις τῆς πτωχεύσεως ἐπιφέρει ὑποχρεωτικῶς τὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τὴν κατ' οἶκον φύλαξιν αὐτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη προσβάλλουσα πολλὰκις ἀδίκως τὴν φιλοτιμίαν εὐπολῆπτων ἐμπόρων ὧν ἡ πτώχευσις δὲν εἶναι συνήθως εἰμὴ ἀνυπερβλήτος συνέπεια ἀτυχῶν περιπετειῶν ἢ ἐμπορικῆς κρίσεως, ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς αὐστηρότης ἀναιτιολόγητος κατὰ τοῦ δυστυχοῦς ἀλλ' ἐντὶμου ἐμπόρου, ἀνωφελὲς δὲ ὡς πρὸς τὸν δόλιον, ὅστις, προπαρασκευάζων τὴν πτώχευσίν του, δὲν θέλει λείψῃ ν' ἀποφύγῃ διὰ τῆς δραπέτευσως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ταπεινωτικοῦ τούτου μέτρου, ἐντεῦθεν δὲ προέρχεται καὶ τὸ ἀτόπημα νὰ στερῶνται οἱ σύνδικοι τῶν πληροφοριῶν, ἃς μόνος ὁ πτωχεύσας εἶναι συνήθως εἰς θέσιν νὰ τοῖς χορηγήσῃ ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων του· οὕτω δὲ ἐπέρχεται ἀθεράπευτος ζημία εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ομάδος. Τὸ ἄρθρον 442 ἀφῆκεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ διατάξῃ ἢ μὴ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν κράτησιν ἢ κατ' οἶκον φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου εἰς τοὺς συνδίκους ἢ τὸν εἰσαγγελέα, ὅπερ διὰ τὴν σιωπὴν τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου ἔμενε πολλὰκις σκανδαλωδῶς ἀνεκτέλεστον.

Ἄρθρον 443 καὶ 444.

Ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τοὺς συνδίκους παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐμποροδικείου, καὶ οὕτω πληροῦται τὸ κενὸν τοῦ μέχρι τοῦδε 449 ἄρθρου καθ' ὃ τοιαύτη κοινοποίησις ἐγένετο πρὸς μόνον τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐντεῦθεν δὲ μὴ εἰδοποιούμενοι ἐγκαίρως οἱ σύνδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, δὲν ἐλάμβανον τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα. Τὸ δὲ 444 ὀρίζει ἀκριδέστερον τὸν τρόπον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 445 καὶ 446.

Μία τῶν σπουδαιοτέρων τῆς πτωχεύσεως συνεπειῶν εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς διαχείσεως τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρον 442

αὐτὴ ἐλογίζετο ὡς συνέπεια ἀνατρέχουσα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, μολοντί ἡ κηρύττουσα τὴν πτωχεύσιν ἀπόφασις ἐκδίδεται πολὺ μεταγενεστέρως. Ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης ἐπέρχεται πολλὰς ἀβεβαιότητας ἐπιζημίως ὡς πρὸς τὸ κύρος τῶν ἐντοσούτων πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος, καθόσον ἐνὶ πράγματι ἐξηκολούθει οὗτος νὰ ἔχῃ τὴν διαχειρίσιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὸν διαληφθέντα νόμον λογίζεται στερηθείς αὐτῆς. Ἡ μικτὴ αὕτη κατάστασις παύει δυνάμει τῆς παρουσίας τοῦ νομοσχεδίου διατάξεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐβέβαιωσε σκόπιμον τὴν παραδοχὴν νέας τινὸς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 451 τοῦ ἰταλικοῦ νόμου, καθ' ἣν ὁ πτωχεύσας στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα, ἐκτός ἐάν ἀποκατασταθῇ ἡ συμβιβασθῇ. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν πίνακι τοιχοκολλημένῳ ἐν τῷ ἀκροατήριῳ τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τὰ μέτρα ταῦτα ἐνεργοῦντα διὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν περιστολὴν τῶν καθ' ἡμέραν διαταρασσουσῶν τὴν ἐμπορικὴν πρὶν καταχρηστικῶν πτωχεύσεων, δι' ὧν σκοπεῖται καὶ κατορθοῦται ἡ λήψεις τῆς ἀλλοτρίας περιουσίας. Τέλος πᾶσα πληρωμὴ ἢ ὑποιαδήποτε ἄλλη νομικὴ τοῦ πτωχεύσαντος πράξις, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς αὐτὸν καταβολὴ λογίζεται ἄκυρος πρὸς τὴν ὁμάδα. Ἐτέρα συνέπεια τῆς προμηθεύσεως ἀρχῆς εἶναι ὅτι ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα ἀγωγή ἢ ἐκτελέσις ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ νὰ ἐγερθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τῶν συνδίκων. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῇ τὸν πτωχεύσαντα εἰς παρέμβασιν, ἐάν κρίνῃ ὅτι ἐνδέχεται ἄλλως νὰ παραμεληθῶσι τὰ συμφέροντά του.

Ἄρθρον 447.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἀναγκτύσσεται ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 448 τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου ἀρχῆς, ὅτι τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρεὴ τοῦ πτωχεύσαντος καθίστανται ἀπαιτήτα, ὡς πρὸς αὐτόν. Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς συνοφειλέτας, οὗτοι διατηροῦσι τὸ πλεονέκτημα τῆς συνωμολογημένης προθεσμίας· ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐξαιρέσιν καθιεροῖ τὸ ἀρθρον 448 τοῦ ἰσχύοντος νόμου ὡς πρὸς τοὺς ὑπογραφεῖς συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διαταγὴν γραμματίου, καθόσον ἡ πτώχευσις ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ὑποχρεῶν τοὺς λοιποὺς νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν περὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίας πληρωμῆς, ἢ νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως. Ἐνεκα τῆς γενικότητος ταύτης συνάγουσιν ὅτι ἡ πτώχευσις καὶ ἐνὸς ὁποιοῦ-

δῆποτε ὑποσηγογράφου χορηγεῖ εἰς τὸν κομιστὴν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν λοιπῶν συνοποχρεῶν ἐγγύησιν ἢ ἀμεσον πληρωμὴν. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπέρχεται διωτάραξις εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπολογισμοὺς, καθ' ὅσον ὁ ἐμπορος, ὑπολογίζων ὅτι δὲν θέλει πληρῶσει τὸ παρ' αὐτοῦ ὑπογραφεὶν γραμματίον εἰμὴ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁρισμένον κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον μακρὰν προθεσμίαν, ὑποχρεοῦται αἰφνης εἰς τὴν ἀμεσον αὐτοῦ πληρωμὴν, ἢ δὲ αὐστηρότης αὕτη εἶναι τόσῳ μάλλον ἀναιτιολόγητος, καθόσον ὁ κύριος ὀφειλέτης, ὁ ὑπογραφεὺς δηλ. τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου, ὁ ἐκδότης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ ὁ ἀποδέκτης αὐτῆς, μὴ πτωχεύσαντες, εἰσὶν ὑπόχρεοι καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐγκαιρον πληρωμὴν. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μόνον ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τῶν κυρίων ὀφειλετῶν, τούτεστι τοῦ ὑπογραφῆος τοῦ γραμματίου, τοῦ ἀποδέκτου τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τοῦ ἐκδότου, ἐλλείψει ἀποδοχῆς, ὑποχρεοῦνται οἱ λοιποὶ συνοποχρεῖοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, ἐν δὲν προτιμῶσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως.

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ 1ου ἐδ. τοῦ ἀρθροῦ τούτου προέκυψαν δύο ζητήματα, α) ἐάν ἡ μὴ ἐμπροθέσμος ἀπαίτησις, καθισταμένη ληξιπρόθεσμος δυνάμει τῆς πτωχεύσεως, ὀφείλει νὰ γείνη δεκτὴ εἰς τὰ χρεὴ τῆς ὁμάδος προκαταρκτικῶν τοῦ νομίμου τόκου· β) ἐάν ὁ πληρόνιον συνοφειλέτης δὲν δικαιούται νὰ προκαταρτίσῃ τὸν προεξοφλητικὸν τόκον. Οὕτω δανειστής τις ἔχει κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαίτησιν 1,000 δραχμ. ἥτις δὲν θέλει κατασταθῇ ληξιπρόθεσμος εἰμὴ μετὰ δύο ἐτη· θέλει ἄρα γίνη δεκτὴ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρ. ἢ, δυνάμει τῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ τόκος περιελήφθη ἐν τῷ κεφαλαίῳ, θέλει ἀφαιρεθῇ ποσότης ἴση πρὸς τὸν νόμιμον τόκον. Τὸ νομοσχέδιον στηριζόμενον εἰς τὸ προμνησθὲν τεκμήριον, καὶ περιπλέον εἰς τὸ ἀρθρ. 448, καθ' ὃ οἱ τόκοι παύουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ὁρίζει, ὅτι θέλει γίνη ἡ ἐκπτώσις τοῦ νομίμου τόκου διὰ τὸ ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χρονικὸν διάστημα.

Μολταυτὰ διὰ νὰ μὴ περιπλέκωνται αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως καὶ ὑποβάλλωνται οἱ σύνδικοι εἰς περιπλοκοὺς ὑπολογισμοὺς, ἐξ οὗ δὲν θέλει προκύψῃ εἰμὴ ἐκπτώσις ἐλαχίστων ποσῶν, δὲν θέλει γίνηται ἡ ἀφαίρεσις τῶν τόκων, εἰμὴ καθόσον ἠθέλει ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον ἐν ἔτος μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

Τὸν περιορισμὸν τοῦτον δὲν ἐκτείνει τὸ νομοσχεδίον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τῶν συνοφειλετῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ. Ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουσι πλέον οἱ αὐτοὶ λόγοι οἱ ὀρισταμένοι ὅταν ἡ ὁμάς πληρῶνῃ, καὶ θεωρήθῃ δίκαιον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν προτιμῶντα τὴν ἄμεσον πληρωμὴν συνοφειλέτην, νὰ κρατῇ τὸν νόμιμον τόκον τῶν πρὸ τῆς προθεσμίας παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένων ποσῶν, ὅσον ἐραχὺς καὶ ἂν ᾖναι ὁ μέχρι τῆς φυσικῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χρόνος. Ἄλλως ἤθελεν ὠφελεῖται ὁ τρίτος κομιστὴς τοῦ τοιούτου γραμματίου λαμβάνων ὀλόκληρον τὸ ποσόν, εἰς οὗ τὴν ἀπόλαυσιν δὲν ἐδικαιούτο εἰμὴ πολὺ ἐραδύτερον, καὶ τὸ ὅποιον δύναται ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ νὰ καταστήσῃ τοκοφόρον.

Ἄρθρον 448.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως οἱ τόκοι τῶν χρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, α) διότι ὁ πτωχεύσας καθίσταται τούντεθεν ἀνέκωνος νὰ πληρώσῃ, καὶ β) καθόσον, ἐάν οἱ τόκοι ἐξηκολούθουν, οἱ τῶν μεγάλων ποσοτήτων ἤθελον ἀπορροφᾶ ἐν σπουδαίῳ μέρει τοῦ ἐνεργητικοῦ πρὸς ἐλάττω τῶν μικρῶν πιστωτῶν καὶ τῆς μεταξύ αὐτῶν ἰσότητος. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς δι' ἐνέχυρου, δι' ὑποθήκης, ἢ ἄλλου προνομίου ἐξασφαλισμένας πιστώσεις, καθ' ὅσον αὐταὶ λογίζονται τελοῦσαι ἐκτὸς τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐξαίρουται τοῦ διὰ τῆς πτωχεύσεως παραγομένου νόμου τῆς ἰσότητος. Ἀλλὰ δὲν ὀφείλονται εἰμὴ καθόσον πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ ἀξία τοῦ εἰς τὸ πρὸνόμιον, τὸ ἐνέχυρον, ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύου πράγματος.

Ἄρθρον 449.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπαναλαμβάνονται τελειοποιούμεναι αἱ ἀτελεῖς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 443, 444 καὶ 446 τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου.

Καὶ δυνάμει μὲν τοῦ 2ου ἐδαφ. λογίζεται ἄκυρος πᾶσα ἐτεροβαρὴς μεταβίβασις εἴτε κινήτης εἴτε ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, διότι πράξεις ἐλευθεριότητος δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπωνται ἐπὶ ἐλάττω τῶν δανειστῶν, οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει ἐξαίρεσεως τῆς κινήτης περιουσίας ἀπὸ τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος τῶν ἀκυροτήτων. Καὶ ἐάν δὲ ἡ μεταβίβασις γίνεταί ὑπὸ τύπον ἀμφοτεροβαροῦς πράξεως, δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τὴν προμνησθεῖσαν ἀκυρότητα, ὡς ἂν ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος δοθέντος ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν τοῦ ληρθέντος.

Διὰ τοῦ 3ου ἐδαφ. κηρύττονται ἄκυροι αἱ ἐπὶ μετρητοῖς ἢ

ἄλλως ἐνεργούμεναι πληρωμαὶ χρεῶν μὴ ληξιπροθέσμων, διότι λογίζονται γενόμεναι χάριν προστασίας τινῶν δανειστῶν καὶ πρὸς ἐλάττω τῶν λοιπῶν.

Ἡ δὲ διάταξις ἰσχύει διὰ πᾶσαν προπληρωμὴν εἴτε ἐμπορικοῦ εἴτε ἀστικοῦ χρέους, καθόσον οὐδὲν δικαιολογεῖ τὸν διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἁρθρου 446 περιορισμὸν αὐτῆς εἰς μόνον τὰ ἐμπορικά χρεῖ.

Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ληξιπροθέσμων χρεῶν ἡ πληρωμὴ λογίζεται ἄκυρος, ἐάν γίνῃ ἄλλως ἢ τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ἐμπορικῶν γραμματίων, καθόσον εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ δόσις πρὸς πληρωμὴν εἶναι μέσον λίαν σπάνιον τῆς ἀπαλείψεως τῶν ἐνοχῶν, καὶ ἐπομένως λίαν ὑποπτον.

Διὰ τοῦ 4ου ἐδαφ. κηρύττεται ἄκυρος πᾶσα ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικῆς ὑποθήκης ἀποκτηθεῖσα ἐντὸς τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἐάν ὁ πρὸς ἐγγραφήν αὐτῶν τίτλος, δὲν ἀπεκτήθῃ πρὸ τῆς διαληφθείσης ἐποχῆς, ἢ σκοπῇ τὴν ἐξασφάλισιν προϋπαρχούσης ἤδη ἀπαιτήσεως.

Διὰ τοῦ 5ου τέλους ἐδαφίου κηρύττεται ἄκυρος ἡ προσημείωσις ὑποθήκης καθόσον ἐλαβε χώραν δυνάμει ἐγγράφων ἀποκτηθέντων ἐντὸς τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, ὡς ἂν στηρίζεται εἰς τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 23 § 1 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβανόμενα ἐγγραφα, ἢ δὲ προσημείωσις ἢ στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2ῳ καὶ 3ῳ τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου τίτλους, καὶ τοὶ προγενεστέροις τῶν 10 ἡμερῶν, λογίζεται ἄκυρος, ἐάν δὲν ἐνεγράφη πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 450.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἐπανάληψις τελειότερα τοῦ ἁρθρου 445 τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος νόμου, καθόσον παραλείπεται ἡ ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ γινομένη διάκρισις ἐμπορικῶν πράξεων καὶ ὑποχρεώσεων, ὥστε ἐν γένει δύναται ν' ἀκυρωθῇ πᾶσα πράξις τοῦ πτωχεύσαντος, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἀστικῶν ἐξαίρουμένων, λαβοῦσα χώραν μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν, ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαξάμενοι τὴν ἐγνωρίζον.

Ἄρθρον 451.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου τούτου σχετίζεται πρὸς τὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 449 καὶ ὁρίζει τὸν χρόνον μέχρι οὗ δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἐπὶ τῇ βάσει τίτλου ἐγκαίρως ἀποκτηθέντος, δηλονότι πρὸ τῶν 10 ἡμερῶν πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν ἢ ἐντὸς 10 ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς ἐγγραφὴν τῶν ἐγκυρῶς ἀ-

πρακτηθέντων τούτων τίτλων δύναται τὸ δικαστήριον νὰ κηρύξῃ ἄκυρον, ἂν παρήλθον πλέον τῶν 15 ἡμερῶν, παρατεινόμενων κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς. Διὰ δὲ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ δανειστοῦ δολίαν συνεννόησιν πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, ἵνα ἐν τούτῳ ἀπολαύῃ ὁ ὀφειλέτης φαινομένην τινὰ πίστιν ἀξιοχρεώτητος, δυναμένην ν' ἀπατήσῃ τοὺς τρίτους ὡς πρὸς τὴν ἀληθὴ τοῦ ὀφειλέτου κατάστασιν.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ νόμου ἐγγραφομένης ὑποθήκης, ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ συμπαιγνία.

Ἄρθρον 452.

Ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ πληρωμὴ καὶ αὐτῶν τῶν ἐμπροσθέντων χρεῶν, γινομένη ἐπὶ μετρητοῖς ἢ ἐμπορευσίμοις γραμματίοις μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, δύναται ν' ἀκυρωθῇ, ἐὰν ὁ πληρωθεὶς πιστωτὴς ἐγνώριζε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ὑπόκειται εἰς ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τοῦ τρίτου κοιμιστοῦ συναλλαγματικῆς ἢ εἰς διαταγὴν γραμματίου. Ὅταν τοιαῦτα γραμμάτια ἢ συναλλαγματικά πληρώνονται μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς κηρυγούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ὁ κοιμιστὴς αὐτῶν, καὶ τοι ἐν γνώσει τῆς παύσεως ταύτης τῶν πληρωμῶν, δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ληφθέντος.

Τοιαῦτα δικαιόγραφα κυκλοφοροῦσιν ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἡθέλει εἶσθαι ἐπικίνδυνος πᾶσα παρεμπόδις τῆς ἀπροσκόπτου κυκλοφορίας τῶν. Τίς ἤθελε τῶνόν τι δέχεται ἀντὶ πληρωμῆς, δυνάμενος νὰ προῖδῃ τοιαύτην ἐνδεχομένην ἀνάκλησιν; Ἄλλως τε, καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ δέκτης ἢ ὁ ἐκδότης τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου ἐπτώχευσεν, ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν κοιμιστὴν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἅτινα ἔλαβε παρὰ τοῦ δέκτη ἢ τοῦ ἐκδότη τῶν γραμματίων, καθότι, ἐὰν ὅταν ὁ κοιμιστὴς παρουσιάσθῃ διὰ νὰ πληρωθῇ τὴν συναλλαγματικὴν ἢ τὸ γραμμάτιον, δὲν ἐπληρόντο, ἤθελε διαμαρτυρηθῇ καὶ ἐνασχῆσαι πᾶσαν ἀγωγὴν του. ἀλλ' ἐὰν ἐπληρώθῃ, δὲν ἠδύνατο νὰ διαμαρτυρηθῇ οὐδὲ νὰ ἀποπειρηθῇ καὶ τὴν προσφερομένην αὐτῷ πληρωμὴν. Ἰδοὺ οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ τρίτος κοιμιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ τὸ ληφθὲν εἰς τὴν ὁμάδα καὶ ἂν ἦτο ἐν γνώσει τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν μόνον τὸν ἐκδότην ἢ

τὸν τρίτον διατάκτην, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ ἐξεδόθη, ὡς καὶ τὸν πρῶτον ὀπισθογράφον ἐπὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων, καὶ μόνον καθόσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ τοιαύτος εἶχε γνῶσιν τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου ἢ τῆς συναλλαγματικῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ἄρθρον 453.

Ἡ διὰ τοῦ ἁρθροῦ τούτου ὑπαγορευομένη ἀναστολὴ πάσης ἐκτελέσεως πρὸς πληρωμὴν προνομιούχων πιστώσεων ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τῆς περατώσεως τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν δανείων ἐκθέσεως σκοπὸν ἔχει νὰ δώσῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως δυνθῶσιν, ἐξετάζοντες τὴν κατάστασιν τῆς πτωχεύσεως, ν' ἀποφασίσωσιν ἂν εἶναι συμφερότερον εἰς τὴν ὁμάδα νὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐκποίησης τῶν ὑπεργύων κινητῶν, ἢ νὰ ἐκανοποιηθῶσιν ἄλλως οἱ ἐναχρούχοι δανεισταί. Βεβαίως διὰ τῆς ἀναβολῆς ταύτης τὰ δικαιώματα τῶν προνομιούχων δανειστῶν προσβάλλονται, ἀλλὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς ὁμάδος. Ἄλλως ἐκ τοῦ μέτρου τούτου οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν οἱ προνομιούχοι δανεισταί ἢ μικρὰν τινὰ ἀργοπορίαν, ἐνῷ, δι' ἐσπευσμένης ἐκποιήσεως τῶν ὑπεργύων κινητῶν ἠδύνατο νὰ προκύβῃ σπουδαία βλάβη διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁμάδος.

Οὐχ' ἦτοον οἱ προνομιούχοι δανεισταί δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν πᾶν συντηρητικὸν μέτρον, ἐκτός δὲ τούτου, ὁ κύριος τοῦ ἐνοικιασμένου κτήματος δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, ἅμα λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως παύει αὐτοδικαίως ὡς πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἐνοικιασμένου κτήματος, καὶ τοῦτο διότι, ἕνεκα τῆς ἀλλαγῆς μετακομίσεως τῶν κινητῶν, αἱ ἀσφάλειαι αἱ προκύπτουσιν ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτῶν προνομίου τοῦ δυνατόν νὰ ἐλαττωθῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 454 καὶ 455.

Διὰ τῶν ἁρθρῶν τούτων ὁρίζονται ὡς ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε ισχύουσιν ἀρθροῖς 454 καὶ 458, τὰ περὶ διορισμοῦ, ἀντικατάστασεως, καὶ ἀρροδιότητος τοῦ εἰσηγητοῦ, οὗτινος αἱ διατάξεις κηρύττονται προσωρινῶς ἐκτελεσταί, καθιεροῦνται δὲ κατ' αὐτῶν δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

Ἄρθρον 456—460.

Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁρίζουσιν ἀκριβέστερον τὰ διὰ τῶν ἀρθρ. 449—458 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὑπαγορευόμενα ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεσὶν τῶν σφραγίδων μέτρα, καθίστανται δὲ ταῦτα κοινὰ εἰς τοὺς μετόχους τῆς ὁμορρυθμοῦ εταιρίας καὶ εἰς τὰ ὑπεύθυνα μέλη τῆς ἑτερορρυθμοῦ, ἐπελθούσης πτωχεύσεως αὐτῶν.

Τέλος, τὸ ἀρθρ. 460 ὁρίζει, ὅτι τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδα, ὅταν δὲν ὑπάρχουσιν πρόχειρα χρήματα τῆς πτωχεύσεως, προκαταβαλλόμενα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται εἰς αὐτὸ προνομιακῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων. Ἡ διάταξις αὕτη ἐπεκτείνει, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν ἥδη ἐν ἰσχύϊ ἐγκύκλιον τῆς γραμματείας τῶν οικονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίαις τοῦ Βασιλείου, ἐκδεδομένην ἐν τοῖς ἐλλ. Κώδικιν ἐν ὑποσημειώσει ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 476 τοῦ ἐμπορ. νόμου. Ἡ διάταξις αὕτη συνδυαζομένη μετὰ τὴν τοῦ ἀρθρου 549 τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ μετὰ τὸ διὰ τὰς προκαταβολὰς τοῦ δημοσίου διδόμενον αὐτῷ προνόμιον, ἀσφαλίζει μὲν ἀφ' ἑνὸς κινδυνεύοντα συμφέροντα τῶν τρίτων, ὡς καὶ τὸ τῆς δημοσίας τάξεως, προφυλάττει δ' ἀφ' ἑτέρου ἀποχρώντως τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 461—468.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ νομοσχεδίου τροποποιεῖ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως. Οὕτω περιορίζονται εἰς δύο περιόδους ἐκλογῆς τοῦ χάριν τῆς διοικήσεως ἀναγκαίου προσωπικοῦ αἱ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον δικαίον τρεῖς ἀλληλοδιαδόχοι τοιαῦται. Ἡ συνεχὴς μεταβολὴ τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν ταύτην καλουμένου προσωπικοῦ ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ομάδος, καὶ παραίτιος οὐ μικρᾶς ἀπωλείας χρόνου.

Εντεῦθεν, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε πρακτόρων, προσωρινῶν καὶ

ὀριστικῶν συνδίκων, ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως ἀνατίθεται ἤδη ἀμέσως μὲν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτωχεύσιν ἀποφάσεως εἰς προσωρινούς συνδίκους, διοριζομένους ἀπευθείας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀνευ συμπράξεως τῶν εἰσέτι ἀγνώστων δανειστῶν, εἴτα δὲ εἰς τοὺς ὀριστικούς, τῇ συμπράξει τῶν ἤδη ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων δανειστῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ τελευταῖοι ἐκλέγονται ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τῶν εἰσέτι εἰκαζομένων δανειστῶν, μετὰ τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἐξέλεξιν τοῖς δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ διασκεφθῶσιν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένη συνελεύσει, ἂν συμφέρῃ νὰ διατηρήσῃσι τὸ αὐτὸ προσωπικὸν ἢ νὰ τὸ ἀντικαταστήσωσι. Οὐχ' ἦττον ἐθεωρήθη συντελεστικώτερον εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς διοικήσεως τῶν πραγμάτων τῆς πτωχεύσεως, καὶ αὐτῶν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων ὁ διορισμὸς ἢ ἡ ἐπικύρωσις νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιοῦτοτρόπως κατορθοῦται ἀσφαλέστερον ἢ ἐπιβλέψας τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐνδιαφερούσης οὐ μόνον τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοῦτο δυναμένους ευκόλως νὰ συνεννοηθῶσι δανειστάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπόντας καὶ ἀπορριμωμένους.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων.

Ἄρθρον 469—480.

Τὸ ἀρθρ. 469 ἀπονέμει εἰς τοὺς προσωρινούς συνδίκους τὰ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε 462 εἰς τοὺς πράκτορας ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα.

Τὰ ἀρθρα 470—472 ὁρίζουσιν τ' ἀντικείμενα, ἅτινα δύναται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ νὰ μὴ σφραγισθῶσιν, ἢ σφραγισθέντα νὰ ἐξακριβῶσι μετέπειτα τῶν σφραγίδων διὰ τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου αὐτῶν χρήσεως, ἢ ἀλλῆς ἐνεργείας, ὅλιγον δὲ μεταβάλλονται δι' αὐτῶν τ' ἀρθρα 463 καὶ 464 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 471 ἰδίως δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐπιτραπῇ ἢ προσωρινῇ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ὅταν τὸ συμφέρον τῆς ομάδος τὸ ἀπαιτῇ· ἀλλ' ἡ ἐκποίησις ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ πρὸ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ συμβιβασμοῦ, καθόσον εἶναι πάντοτε εὐχταία ἡ διὰ συμβιβασμοῦ ἀποπεράτωσις τῆς πτωχεύσεως, καθίσταται δὲ οὗτος ἀσκαπός, ἐὰν προηγουμένως ἐκποιήθῃ ἡ περιουσία τοῦ πτωχεύσαντος. Μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς πε-

μιστάσεις δύναται ἡ τοιαύτη ἐκποίηση νὰ λάβῃ χώραν, ἀδεία τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀκουσθέντος προηγουμένως τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἡ διατάξις τοῦ ἀρθροῦ 473 καθιεροῖ τὴν καὶ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἀρθρον 463 ἀρχὴν τῆς ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξελέγξεως τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ πτωχεύσαντος, καθόσον αὕτη λογίζεται τὸν τεθέν, ὅτι ἀφορᾷ μᾶλλον τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν ἢ τὸ άτομον τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς ἐκσχύσιν τῆς ιδέας ταύτης, τὸ τελευταῖον ἐδάριον τοῦ προκειμένου ἀρθρου ἐπιβάλλει εἰς τοὺς συνδίκους τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀποδίδωσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορείας αὐτοῦ ἐπιστολάς καὶ νὰ τηρῶσιν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν αὐστηροτάτην ἐγχευδαίαν.

Ὁμοίᾳ σχεδὸν μὲ τὰ ἀρθρ. 466 καὶ 467, τὰ νέα ἀρθρ. 474 καὶ 475. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἐτέθῃ ὑπὸ κράτησιν ἢ ὑπὸ φύλαξιν, δύναται ὁ εἰσηγητὴς νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδοσὶν προπεμπτηρίου, ἢ ἂν αὐτὸς δὲν πράξῃ τοῦτο, τοιαύτην αἴτησιν δύναται νὰ υποβάλλῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἀπ' εὐθείας ὁ πτωχεύσας αὐτός. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον νὰ ἐγκρίνῃ τὸ μέτρον ἢ ἐπὶ ὑποχρέωσει ἐγγυήσεως ἢ καὶ ἀνευ τοιαύτης.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 476 δύναται νὰ δοθῇ τὸ πρὸς διατροφὴν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐμποροδικείου. Τοιοῦτο ἐσθῆγμα δὲν χορηγεῖται κατὰ τὸν σήμερον ἰσχύοντα νόμον, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκκρίσιν τῶν δανειστῶν, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας.

Τὸ ἀρθρον 477 προβλέπει περὶ τῆς συμπράξεως τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἔργων τῶν συνδίκων ὡς πρὸς τὴν εξέτασιν τῶν βιβλίων αὐτοῦ, ὅμοιον κατὰ τοῦτο μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἀρθρ. 468.

Αἱ δὲ διατάξεις τῶν ἀρθρων 478, 479 καὶ 480 ὀλίγον διαφέρουσι τῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων τῶν ἀρθρων 472, 473, 474, καὶ 475 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀγαιρέσεως τῶν ἀφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς.

481 — 485

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων τούτων δι' ὧν κανονίζονται αἱ δικτυώσεις τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ τῆς συντάξεως τῆς ἀπογρα-

φῆς, ὀλίγον διαφέρουσι τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν κατὰ τ' ἀρθρ. 486 — 490.

Πρὸς ἀσφαλῆ διατήρησιν τῆς ἀπογραφῆς, τὸ 2. ἐδάριον τοῦ 482 ἀρθρ. διατάσσει νὰ γίνηται ἡ ἀπογραφή εἰς διπλὸν, καὶ ἐν μὲν ἀντίτυπον νὰ κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἔμποροδικείου, ἕτερον δὲ νὰ κρατῶσιν οἱ συντάττοντες αὐτὴν σύνδικοι. Τὸ 4ον δὲ ἐδάριον τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ὁρίζει νὰ σημειῶνται ἐν τῇ ἀπογραφῇ τὰ τῆς σφραγίσεως ἐξαιρηθέντα πράγματα. Ἐν τῷ ἀρθρῷ 483 ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει κηρύξεως πτωχεύσεως ἀποδιώσαντός τινος, ἡ ἀπογραφή θέλει γίνεσθαι κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐνώπιον τῶν κληρονόμων, δικταξίς ἧτις δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα νόμον, διότι δὲν ἐπρωκαίτο ἡ περίπτωσις τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποδιώσαντος ἐμποροῦ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀγαιρέτων.

486 — 492

Τ' ἀρθρ. 486, 487, καὶ 488, ὅμοια μὲ τὰ μέχρι τοῦδε 491 καὶ 492, μὲ τὴν προθήκην ὅτι τὰ χρήματα τῆς πτωχεύσεως θέλουσι, χάριν ἀσφαλείας, κατατίθενται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν τραπεζικὴν. Τὸ αὐτὸ ἐκφράζουσι καὶ τὰ ἀρθρ. 491 καὶ 492 ρυθμίζοντα τὸν τρόπον, τὸ μὲν 491 τῆς καταθέσεως ταύτης, τὸ δὲ 492 τῆς ἀπολήψεως τῶν χρημάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἀρθρ. 497 καὶ 498 ἡδύνατο μόνον ἐξαιρετικῶς νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ κατάθεσις τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον. Κατὰ τὸ 2. ἐδάριον τοῦ 488, ὁ εἰσηγητὴς ἀποφασίζει περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει γίνῃ ἡ πώλησις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύνανται νὰ υποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

Τὸ ἀρθρον 489 εἶναι ἐντελὲς νέον κατ' αὐτὸ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κλητεθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, περὶ πάσης διαφοράς ἀφορώσης τὴν ὁμάδα· ἀλλ' ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων, ἢ ἀντικείμενον ἀξίας ἀπροσδιορίστου, ἢ ὑπερβινοῦσης τὰς 300 δραχ. καθίσταται ὑποχρεωτικὸς μόνον μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὑποίου κλη-

τεύεται ὁ πτωχεύσας, καὶ οὐτινος ἡ ἀντιφρόνησις κωλύει τὴν συμβίβασμόν, ἀν οὗτος ἀφορᾷ ἀκίνητα, ὡς ἀποτελοῦντα ἐν γένει τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ μάλλον ἐξειδικασμένως ὑπὸ τοῦ νόμου προστατευόμενον μέρος τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

Τὸ ἄρθρον 490 ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν συνδίκων πρόσληψιν τοῦ πτωχεύσαντος διὰ τὰ εὐκόλυνε τὴν διοικήσιν των εἶναι ἐπανάληψις τοῦ ἄρθρου 493, μετ' ὅν τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ πτωχεύσαντος ὀρίζεται οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν συνδίκων ἀλλ' ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρηστικῆς συγκαταβάσεως ἢ παραχωρήσεως.

ΤΜΗΜΗ Ε'.

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων.

Τὸ ἄρθρον 493 εἶναι σχεδὸν ἡ ἐπανάληψις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 499 καὶ 500.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ ἐξελέξεως τῶν πιστώσεων.

494—508

Ἐνθ' κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα ἡ ἐμφάνισις τῶν δικαιωμάτων τῶν δανειστῶν ἐγένετο κατὰ πρόσκλησιν τῶν συνδίκων ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 494, χάριν μείζονος ταχύτητος, τὰ δικαιόγραφα τῶν πιστωτῶν δύνανται νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κηρυκτικῆς τῆς πτώχευσις ἀποφάσεως. Οὐχ ἦν τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 495 ἀπευθύνονται διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως προσκλήσεις τῶν συνδίκων πρὸς τοὺς πιστωτάς, ἵνα, ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, προσάξωσι τὰ δικαιόγραφα των εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην προστίθεται διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντας πιστωτάς μία ἡμέρα διὰ πᾶσαν πέντε μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου μέχρι τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ πιστωτοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ πιστωτάς ἡ διαληφθεῖσα προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 541 τῆς πολιτ. δικονομίας. Ταιαύτη δὲ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ συμφώνως μετ' ὃ ἄρθρον 496.

Ἡ ἐξελέγξις τῶν πιστώσεων, κατὰ μὲν τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 503, ἐγένετο ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τεσσαρακονθημέρου προθεσμίας· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 496 ἡ ἐρ-

γασία αὕτη ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποπερατοῦται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀριζόμενον χρόνον, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται νὰ παρέλθῃ, ὡς μέχρι τοῦδε, ἡ δεκαπενθήμερος προθεσμία.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 497 αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μείζονων πιστωτῶν, ἐπὶ τούτῳ καλουμένων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τὸ σύστημα τοῦτο, ληφθὲν ἐκ τοῦ ἄρθρου 603 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου, ἐφάνη, καθὼς παρέχον πλείονας ἐγγυήσεις αὐστηρότητος ὡς ἐκ τῶν συγκρουομένων χρηματικῶν συμφερόντων, προτιμότερον τοῦ Γαλλικοῦ, καθ' ὃ αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου χορηγεῖται δικαίωμα ἀντιφρόσεως καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐξελέγξις τῶν πιστώσεων γίνεται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Οὕτω τ' ἄρθρα 498 καὶ 499 περιέχουσι τὰς αὐτὰς σχεδὸν διατάξεις μετ' ὃ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 495.

Τὸ ἄρθρον 500 ὁμοίον τῷ ἄρθρ. 506.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 501 ὁ πιστωτής, οὐτινος ἡ πίστις ἐξηλέγχθη, ὀφείλει, ὡς κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρ. 507, νὰ δεδαιώσῃ ἐνὸρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ ἄλλου δικαστοῦ, ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέξεως τῆς πιστώσεώς του, ὅτι ἡ πίστις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδολέυτος.

Τὸ 2ον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου τούτου λύει ὑπὲρ τοῦ υπερήμερου δανειστοῦ τὸ πολλάκις ἐγερθὲν ζήτημα, εἰν ἡ παράλειψις τῆς ἐνὸρκου δεδαιώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει ἐκπτώσιν αὐτοῦ, ἐπάγει δὲ ὡς μόνην συνέπειαν τῆς ταιαύτης υπερθέσεως ὅτι μέχρι τῆς ἐνὸρκου δεδαιώσεως ὁ δανειστής οὐτος δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν δανειστῶν ἢ εἰς τὰς γινομένας διανομὰς, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαίου ναὶ νὰ μετασχη τῶν μεταγενεστέρων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 508.

Τέλος, κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφ. ὁ εἰσηγητής δύναται ἕνεκα σπουδαίων λόγων, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀφίεται εἰς αὐτὸν, ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς ὁμοδοσίας τοὺς μὴ διαμένοντας ἐν τῷ βασιλείῳ πιστωτάς. Ἀμφότεραι αἱ τελευταῖαι διατάξεις ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 502 καθιστᾷ τὸν εἰσηγητὴν ἀρμόδιον ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἀμνησθητομένων ἐμπορικῶν πιστώσεων, καθ' (Πρακτικὰ Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 15

δσον αὐται δὲν ὑπερβαίνουν τὰς χιλίας δραχμὰς· κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ δύναται νὰ γείνη ἔρεσις ἐνωπίων τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπὶ ἀνωτέρας δὲ ποσότητος ἡ διένεξις παραπέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Διὰ τῆς καθιερωμένης ταύτης δικαιοδοσίας τοῦ εἰσηγητοῦ συντέμνεται τὰ μέγιστα ὅ πρὸς ἐκδίκασιν τοιαύτων διενέξεων ἀπαιτούμενος χρόνος. Ἐὰν ἡ διένεξις ἀφορᾷ πίστωσιν πολιτικὴν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς τὸ ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα διεξάγεται ἡ πτωχεύσις.

Διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλεται ἡ πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συγκρότησις τῆς συνελεύσεως ἐκ τῆς μάλλον ἢ ἥττον βραδείας ἐκδίκασεως τῶν ἀναφυομένων τοιούτων διενέξεων, ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι δὲν δύνανται αὐταὶ νὰ ἐκδικασθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 495 καὶ 501 ὀριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ βασιλείου διαμένοντας πιστωτὰς, δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν ἀναβολὴν εἴτε τὴν συγκάλεσιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν περιπτώσιν δύναται συγχρόνως νὰ ὁρίσῃ πῶσον τι μέχρι τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι προσωρινῶς δεκτὸς ὁ καθ' οὗ ἡ ἀμφισβήτησις πιστωτῆς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς συνελεύσεως.

Ἐὰν αἱ κατὰ τοῦ δανείου ἀντιρρήσεις φέρονται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ μὲν ἐμποροδικεῖον κατὰ τὸ ἀρθρον 504 ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συγκαλέσεως τῶν δανειστών, τὸ δὲ πολιτικὸν δικαστήριον ἀποφαίνεται διὰ κλήσεως βραχυπροθέσμου, ἐὰν πρέπη νὰ γείνη προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστωσις ἢ μέρος αὐτῆς.

Τὰ αὐτὰ πράττονται ἀναλόγως κατὰ τὸ ἀρθρον 505, ὡς αὖτις περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης πιστώσεως ἐνεργεῖται ποινικὴ ἀνάγκη, ἀλλ' ἡ προσωρινὴ παραδοχὴ τῆς πιστώσεως δὲν δύναται ν' ἀποφασισθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ ζητήματος ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐὰν μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑποθήκη πιστώσεως τινος ἀμφισβητεῖται, ὁ πιστωτὴς γίνεται ἐν τοσούτῳ δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἐγγχειρόγραφος.

Ἐπειδὴ τὰ συμφέροντα τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου διαμένωντων πιστωτῶν ἤθελον, πάθει ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ καταρτισθῇ ἡ περὶ συμβιβασμοῦ συνέλευσις πρὸ τῆς λήξεως τῶν εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμένοντας δανειστὰς χορηγουμένων προθεσμιῶν, τὸ ἀρθρον 507 ὀρίζει, ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς ἐ-

ξέλεξιν καὶ ἐνωκὸν βεβαίωσιν τῶν δανείων ὀριζομένων ἐν τοῖς ἀρθροῖς 495 καὶ 501 προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς προβαίνουν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς περαιτέρω ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 573 καὶ 574 ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμένοντας πιστωτὰς, καθ' ἃ διατηρεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ποσὸν ἀνάλογον τοῦ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἀντιστοιχοῦντος μερίσματος.

Τὸ ἀρθρον 508 καθιστοῖ τὰς καὶ ἐν τῷ μέχρι τοῦδε 513 ὀριζομένῃ συνεπίεσι τῆς μὴ ἐγκαιροῦ ἐμπανίσεως καὶ βεβαίωσεως τῶν πιστώσεων, ἐπάγει ὅμως ἐν τέλει τὴν ἐπιεικῆ διατάξιν, ὅτι ἐὰν ἀνγκυρωσθῶσι μετὰ ταῦτα αἱ πιστώσεις αὐτῶν, θέλουσιν αὐ μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὰς μελλούσας διανομὰς ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ προακαίρει ἐκ τῶν τοίνυνθεν διανεμητέων ποσῶν τὰ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως.

509—511.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 509, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἐξέλεξιν καὶ βεβαίωσιν τῶν δανείων προθεσμίας, συγκαλοῦνται οἱ δανεισταί, ἵνα διασχεθῶσι περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος προτεινομένων ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ τοῦτο μὴ γενομένου δεκτοῦ, ἐπέρχεται ἡ ἐνωσις.

Πρὸς ἀποφυγὴν πίσεως ὑφάρπαγῆς δυναμένης νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς παντελοῦς ἀγνοίας εἰς ἣν οἱ πλείους τῶν δανειστῶν εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνελεύσεως περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος προταθσομένων ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ, τὸ ναυοσχέδιον ἀπαιτεῖ ἵνα ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, παρὰ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸ σχέδιον τοῦ συμβιβασμοῦ, παρὰ δὲ τῶν συνδιδίων ἢ πρὸς ταύς δανειστὰς ὑποβληθσομένη ἐκθεσις, ἄλλως προβαίνουν εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐνωσιν ὀριστικὰ μέτρα κατὰ τὰ ἀρθρ. 536 καὶ ἐπόμενα, ὁ δὲ πτωχεύσας δὲν καλεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην εἰς ἣν λαμβάνουν πλεον μέρος καὶ οἱ ἐνυπόθηκοι ἢ προνομιούχοι δανεισταί. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττεται ὅ,τι καὶ μέχρι τοῦδε, συμφώνως μὲ τὰ ἀρθρ. 515—518.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ συμβιβασμοῦ.

§. Α'.

Περὶ κατάρτισως τοῦ συμβιβασμοῦ.

512—521.

Τὸ ἄρθρον 512, ὅμοιον σχεδὸν μὲ τὸ μέχρι τοῦδε 519, ἀπαιτεῖ πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ διττὴν πλειονοψηφίαν, ἥτοι πιστωτῶν πλείονων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παριστῶντων ἐν ταύτῃ τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ ὅλου τῶν ἐξελεχθεῖσων πιστώσεων· κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον, ἐκτὸς τῶν ἐξελεχθεῖσων πιστώσεων, ὑπολογίζονται διὰ τὴν διαληφθεῖσαν πλειονοψηφίαν καὶ αἱ προσωρινῶς γενόμεναι δεκταί.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 513 οἱ ἐνυπόθηκοι, ἐνεχυροῦχοι, ἢ ἄλλοι προνομιοῦχοι δανεισταὶ δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις, ἐκτὸς ἐὰν παραιτηθῶσι τῶν υποθήκων, ἐνεχυρῶν, ἢ προνομίων αὐτῶν, λογίζονται δὲ παραιτηθέντες αὐτῶν, ἐὰν ψηφοφορήσῃσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἀλλ' ἡ παραίτησις αὐτῇ μένει ἀνευ αποτελέσματος, ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς δὲν καταρτισθῇ.

Τὸ ἄρθρον 513 ἐπιτρέπει μαλακαῦτα ἐπιεικῶς εἰς τοὺς προνομιοῦχους ἢ ἐνυποθήκους δανειστάς νὰ παραιτηθῶσιν ἐν μέρει μόνον τῶν υποθήκων ἢ προνομίων τῶν, καὶ τότε μόνον τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῶν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἀναγομένων πράξεων.

Τὸ 514 καθιστοῖ, ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 522, τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογράφηται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας, ὁ συμβιβασμὸς ἐπὶ συνεδριάσεως. Ἀλλὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, δύναται, ἐὰν καταρτισθῇ ἡ ἐτέρα τῶν δύο πλειονοψηφιών, ἐνθ' ἕως τοῦδε ἀπαιτεῖτο πάντοτε ἐπὶ τούτῳ ἡ προσωπικὴ, ν' ἀναβληθῇ ἡ διάσκεψις ἐράπαξ εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἣν ὁ εἰσηγητὴς ὀρίζει ἐντὸς 14 τὸ πολὺ ἡμερῶν. Δὲν ἐθεωρήθη ἀσχοπος ἡ ἐπιεικὴς διάταξις τοῦ ἄρθρου 620 τοῦ ἰταλικοῦ νόμου, καθ' ἣν, ἐὰν σπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, καίτοι μηδετέρας πλειονοψηφίας ὑπαρχούσης κατὰ τ' ἀνωτέρω, συναινέσῃ, δύναται ὁ εἰσηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἐτέραν ἐντὸς τῆς αὐτῆς δεκαπενθήμερου προθεσμίας συνεδριάσιν. Ἐκαστος δὲ δανειστὴς εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἐκφράσιν τῆς γνώμης του, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῆς προηγουμένης ψήφου του.

Κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 521, ἐὰν ἐκ τῶν πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος παρήγεται τεκμήριον χρεωκοπίας δὲν ἐπιτρέπεται ὁ συμβιβασμὸς. Κατὰ τὸ 515 τοῦ νομοσχεδίου γίνεται διάκρισις μεταξὺ δολίης καὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς δολίης ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμὸς, ἐὰν ὑπῆρξε καταδίκη. Ἐὰν δὲ γίνεται ἀνάκρισις ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, οἱ πιστωταὶ ἀποφασίζουσι διὰ τῆς ἀνωτέρω διττῆς πλειονοψηφίας, ἐὰν ἐπιφυλάσσωνται, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως, νὰ διακτεθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀναβάλλωσιν οὕτω τὴν ἀπόφασιν τῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἀναβολῆς λογίζεται ἀπόρριψις τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐνθ' ὅτε κατὰ τὸ 516 ἡ ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδίκη δὲν ἀποκλείει τὸν συμβιβασμὸν, δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις τῶν πιστωτῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς περὶ αὐτῆς ἀνακρίσεως, καθόσον προδήλως δύναται νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῆς χαρακτὴρ δολίης χρεωκοπίας.

Τὸ ἄρθρον 517 ὀρίζει ἀκριέστερον ἢ τὸ μέχρι τοῦδε 523 τίνες πιστωταὶ δύνανται ν' ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμὸν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ κατ' αὐτὸ μόνον οἱ δικαιοῦμενοι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν κατάρτισιν του, ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως. Ἡ κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς τῆς καὶ μέχρι τοῦδε ὀκταήμερου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ ἅπαντες οἱ σύνδικοι ἀνακόπτωσι τὸν συμβιβασμὸν, προκαλεῖται ὁ διορισμὸς ἑτέρου, πρὸς ὃν κοινοποιεῖται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἢ διαληφθεῖσα ἀνακοπὴ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 518, ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακοπῆς ταύτης ἀναφύωνται ζητήματα διαφεύγοντα τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ περὶ αὐτῆς ἀπόφασις του, καὶ χορηγεῖται εἰς τὸν ἀνακόπτοντα σύντομος προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 519, τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπαγγέλλεται πρὸ τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, αἵτινες χορηγοῦνται διὰ τὴν ἀνακοπὴν· ἄλλως ἤθελε ματαιοῦται ἡ πρὸς τοὺς θέλοντας ν' ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμὸν χορηγομένη ὀκταήμερος προθεσμία.

Χάριν οἰκονομίας καιροῦ καὶ δαπάνης τὸ δικαστήριον ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ περὶ τε τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ

περὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἀνακοπῶν διὰ μίας καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄν γαίην δικτὴ ἀνακοπὴ τις ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, καθόσον ἤθελεν εἶναι ἀνακόλουθον τῇ ἐλθῇ ὁ πτωχεύσας ἐν συμβιβασμῷ ὡς πρὸς τινὰς τῶν δανειστῶν, καὶ ἐν πτωχεύσει ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς.

Τὸ ἄρθρον 520 ὑποχρεοῖ τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὴν νὰ ὑποβάλῃ ἐκθεσὶν πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἢ μὴ τήρησις τῶν διατάξεων τούτων εἶναι διὰ τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 521 λόγος ν' ἀποποιήθῃ τὴν ἐπικυρώσιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅπερ πράττεται καὶ ἂν λόγοι δημοσίου ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν συμφέροντος ἀντίκειται εἰς αὐτόν.

§ Β.

Περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ.

522—525

Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυρωθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 522 καθίσταται ὑποχρεωτικὸς ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς εἴτε ἐξελεγχθέντας εἴτε μὴ, εἴτε παρόντας εἴτε ἀπόντας, εἴτε προσωρινῶς γενομένης δεκτοὺς πιστωτὰς, διατηρεῖ δὲ κατὰ τὸ 523 εἰς ἑκάστον αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὸ 493 ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην, ὅθεν, ἐπιμελεῖα τῶν συνδίκων, σημειοῦται ἀπέναντι τῆς ἐγγραφῆς ἡ ἐπικυρώσασα τὸν συμβιβασμὸν ἀπόφασις. Μετὰ τὴν περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ τελείωσιν ἀπόρριπτον παύσει τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων, ἐκτός τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 526 καὶ 527 ὁριζομένων περιπτώσεων, διδουσι δὲ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν δριστικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των, ὡς καὶ ἅπασαν τὴν περιουσίαν του. Ὁ τυχὼν τοῦ συμβιβασμοῦ δύναται, ἐὰν δὲν καταδικάσεται ἐπὶ χρεωκοπίᾳ, ν' ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, σημειοῦται δὲ ὁ γένόμενος συμβιβασμὸς ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν πτωχευσάντων ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ὁ πτωχεύσας ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς συνομολογηθέντας ὅρους περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ, καὶ παρέλθωσιν εἴς μῆνες ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν προθεσμίας.

§ Γ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει συμβιβασμοῦ.

526.

Ἐν τῷ σήμερον διέποντι ἡμᾶς περὶ πτωχεύσεως νόμῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 28 Μαΐου 1838 Γαλλικῷ, οὐδὲν εὐρηται περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ δι' ἐγκαταλείψεως, κατέχοντος μέσσην θέσιν μεταξὺ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως, καθόσον δι' αὐτοῦ ἢ μὲν περιουσία τοῦ πτωχεύσαντος διαχειρίζεται ὡς ἐὰν ὑπῆρχεν ἐνωσις, τὸ δὲ πρόσωπόν του χαίρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα ἃ καὶ ὁ τυχὼν τοῦ κοινοῦ συμβιβασμοῦ πτωχεύσας ἐμπορος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ δανεισταὶ δὲν ἤθελον ἔχει ἀρκετὴν πεποιθήσιν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, καὶ ἐπομένως δὲν ἤθελον ν' ἀπεκδυθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς δικητέως καὶ διαθέσεως τῆς ἐνεργητικῆς τῆς περιουσίας, ὁ συμβιβασμὸς καθίσταται ἀδύνατος. Οὐχ' ἦτον δυνατόν νὰ ᾖναι εὐδιάθετοι νὰ συναινέσωσιν εἰς συμβιβασμὸν, ἐὰν δυνάμει αὐτοῦ ἤθελον διατηρῆσαι ἀκέραια τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας. Ἀρ' ἐτέρου ὁ πτωχεύσας προτιμᾷ πάντοτε ὅποιονδήποτε συμβιβασμὸν τῆς ἐνώσεως καὶ τῶν ὁμοεργῶν δι' αὐτῶν συνεπειῶν αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἂν ἐγκαταλείπων τὴν ἐνεργητικὴν τῆς περιουσίας ἤθελεν ἐλευθεροῦται πάσης ὑποχρεώσεως, λαμβάνει δὲ καὶ ἀντικειμένῃ τινι ἐκ τῆς περιουσίας του, τὰ ὅποια διὰ μὲν τοὺς δανειστὰς ἐνδέχεται νὰ ἔχωσιν ἐλαχίστην ἀξίαν, δι' αὐτὸν δὲ μεγάλην, οἷον τὰ ἐπιπλά του κλπ.

Ἐκτός τούτου ὁ ἐπὶ ἐγκαταλείψει συμβιβασμὸς ἀπαλλάττει τοὺς δανειστὰς τῶν ὁμηλικῶν βραδυτήτων καὶ ἐξόδων τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης ἐλαττώσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐνεκα τῆς ἐσπευσμένης ἐκποιήσεως τῶν σωζομένων πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος, καθ' ὅσον δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸν συμφερότερον αὐτοῖς τρόπον.

Ἢ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε καλὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ τριστάτου συμβιβασμοῦ, ἰσχύοντος ἤδη καὶ ἐν Γαλλίᾳ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1856 νόμου, καὶ περιλαμβανόντος τὰ ἀνω ἐκτεθέντα ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως πλεονεκτήματα.

§ Δ.

Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

527—530

Ἄν καὶ ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυρωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφά-

σιως καθίσταται αμετάκλητος και δεν δύναται πλέον ν' ακυρωθῇ ἔνεκα παρατυπιῶν ἢ παραμελήσεως τῶν πρὸς τὴν κατάρτισιν αὐτοῦ προϋποτιθεμένων ὄρων, καθόσον ἀπέκειται εἰς τοὺς δανειστάς νά μὴ συναινέσωσιν εἰς τὴν συνομολογήσιν του ἢ νά τὸν ἀνακόψωσιν ἐμπροθέσμως ἔνεκα τῶν ἐν λόγῳ ἐλλείψεων, τὸ ἄρθρον 526 ἐπιτρέπει νά ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ ἔνεκα δόλου σκοποῦντος τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ παθητικοῦ ἢ τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἐνεργητικοῦ. Περιπλέον λογίζεται αὐτοδικαίως ἄκυρος ἐάν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ καταδικασθῇ ὁ πτωχεύσας ἐπὶ δολία χρεωκοπία.

Ἡ ἀκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας, καθ' ὅσον ἀποσβεσμένης τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κυρίου ὀφειλέτου ἀποσβέννυται καὶ ἡ τῶν ἐγγυητῶν.

Τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 527 ὁ συμβιβασμὸς δύναται νά διαρρηχθῇ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑφ' οὗς συνομολογήθη ὄρων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐπὶ τούτῳ νά συντρέξῃ ἡ καὶ πρὸς κατάρτισιν αὐτοῦ ὀριζομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 512 διττὴ πλειονοψηφία.

Κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοιαύτη διαρρήξις δύναται νά ζητηθῇ καὶ ἀτομικῶς παρὰ τινος ἢ παρὰ τινων πιστωτῶν μὴ ἱκανοποιηθέντων κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, ὅτε οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν πάσης αὐτῶν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Δὲν δύναται ὅμως ν' ἀπαιτήσωσιν ἐπέκεινα τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ ὀρισθέντων ποσῶν εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὠρισμένων προθεσμιῶν. Ἄλλως ἢ θέλῃσι ἐνός ἢ τινων δανειστῶν θέλει καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ κοινοῦ συνομολογηθέντων.

Ἡ ἐπὶ διαρρήξει ἀγωγή δικάζεται ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐπιμελεῖα τῶν συνδίκων, ἢ τῶν πλειονοψηφούντων δανειστῶν, καλούμενων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τῶν ἐγγυητῶν, διότι ἡ διαρρήξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἐπιφέρει ὡς ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντων.

Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

Ἀν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδικωθῇ ἐπὶ δολία χρεωκοπία, τὸ ἐμποροδικεῖον διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ πρόσφορα συντηρητικὰ μέτρα, ἅτινα παύουσιν αὐτοδι-

κτικῶς ἅμα ἀποφασισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ καταδιώξεως κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ ἀθωωθῇ οὗτος.

Ἐάν ὁ συμβιβασμὸς ἀκυρωθῇ ἡ διαρρηχθῇ, ἡ πτώχευσις ἀναζῇ, καὶ ἐνεργοῦνται ὅσα καὶ κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτώχευσεως. Τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ δολία χρεωκοπία καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, διορίζει διὰ τῆς ἀπαγγελοῦσας τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν διαρρήξιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφασίως εἰσηγητὴν καὶ ἓνα ἢ πλείονας συνδίκους, οὗτοι δὲ ἐνεργοῦσι πανθ' ὅσα καὶ οἱ κατὰ πρῶτον διοριζόμενοι σύνδικοι, προβαίνοντες κατὰ τὸ ἄρθρον 533 εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν δικαιογράφων τῶν πιστωτῶν. Τῆς διατυπώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται αἱ ἤδη προηγουμένως δεκταὶ γενομένης καὶ δι' ὅρου βεβαιωθείσαι πιστώσεις.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι, δι' οὓς κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς πτώχευσεως κηρύσσονται ἄκυροι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 449 ἀπαριθμούμεναι πράξεις, περὶστάνται καὶ ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἄρθρ. 535 δι' ὅσας τοιαύτας ἐνήργησεν ὁ πτωχεύσας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ του καὶ πρὸ τῆς ἀκύρωσεως ἢ διαρρήξεως αὐτοῦ. Ὅσον ἀφ' ὧν τὰς λοιπὰς πράξεις, αὗται δὲν ἀκυροῦνται εἰμὴ ἐάν ἀποδειχθῶσιν ἐνεργηθεῖσαι κατὰ παραβίαν τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ πρὸς καταδολίευσιν τῶν δανειστῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 536 οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀπαλλάσσονται πάσης θυσίας γενομένης ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, καθ' οὗ ἀναλαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ δικαιώματά των. Καὶ ἂν μὲν οὐδὲν ἔλαβον εἰς λογαριασμὸν τῶν πιστώσεων αὐτῶν διαρκούντος τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐμφανίζονται εἰς τὴν νέαν ὁμάδα διὰ τὸ ὅλον τῆς πιστώσεώς των. Ἐάν ἔλαβον μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ εἰς αὐτὸ ἀντιστοιχοῦν μέρος τῆς πιστώσεως θεωρεῖται ἀποσβεσμένον καὶ δὲν κατατάσσονται εἰς τὴν ὁμάδα, εἰμὴ μόνον δι' ὅσον μέρος τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν πιστώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ μὴ ληφθέν μέρος τοῦ συνομολογηθέντος μερίσματος. Οὕτως, δανειστὴς 10,000 δραχμῶν εἶχε λαμβάνειν συνεπεία τοῦ συμβιβασμοῦ 50 τοὶς 0|0 ἢ 5,000. Ἐάν οὐδὲν ἔλαβε μέχρι τῆς ἀκύρωσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, θέλει ἐμφανισθῇ εἰς τὴν νέαν πτώχευσιν διὰ τὸ ὅλον τῆς ἀρχικῆς πιστώσεώς του δηλ. διὰ δραχ. 10,000, ἐάν δὲ ἔλαβε 2,500 θέλει ἐμφανισθῇ εἰς τὴν δευτέραν πτώχευσιν διὰ τὰς 5,000, μολονότι πράγματι ἔχει εἰσέτι λαμβάνειν 7,500 ἐκ τῆς ἀρχικῆς πιστώσεως του, καθότι ὁ πτωχεύσας πληρώσας 2,500 λογίζεται ἐξοφλήσας διὰ τοῦ μέρους τούτου τοῦ μερίσματος τὸ 1|2 τῆς ἀπαιτήσεως ἢ

τάς 5,000 δραχ. Ὅθεν ὁ δανειστής, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ὁμάδα εἰμὴ διὰ τὰς ἐτέρας 5,000.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσηιν καθ' ἣν ἐπέλθῃ νέα πτώχευσις ἀνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθρον 537—548.

Τὸ ἄρθρον 537 ἀποφαίνεται, ὡς καὶ τὸ παλαιὸν 527, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ λαμβανόμενον μέτρων. Διαφέρει ὅμως ἐκείνου, καθόσον, κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα ἡ ἐνωσις ἦτο συνάλλαγμα συνομολογούμενον ὑπὸ τῶν πιστωτῶν ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐνῶ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ κατάστασις τῆς ἐνώσεως ἐπέρχεται αὐτοδικαίως. Κατὰ τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἀπαιτεῖτο νὰ καταρτισθῇ προσωπικὴ τις πλειονοψηφία ἐνθυμίζουσα τοῖς ὅροις ὑπ' οὗς ἤθελε διοικηθῇ τὰ τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἀλλὰ τί ἤθελε γίνεαι, ἐὰν δὲν καθίστατο ἐπικτὸν νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς τοῦτο οἱ πιστωταί; Τὸ ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νόμου ἀφιέμενον τοῦτο κενὸν ἀναπληροῖ ἡ νέα διάταξις ὀρίζουσα, ὅτι καὶ χωρὶς νὰ σχηματισθῇ ἡ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ συναλλάγματος τοῦτου ἀπαιτούμενη πλειονοψηφία, τὸ περιληπτικὸν πρόσωπον οὗ τινος οἱ ἐν ἐνώσει πιστωταὶ εἶναι μέλη, λαμβάνει ὑπαρξίν.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει οἱ πιστωταὶ ἀνευ διακρίσεως τῆς ἐξως αὐτῶν γνωμοδοτοῦσι περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν συμφερόντων τῆς ὁμάδος, ἀποφαίνοντο συγχρόνως περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, ὅτε πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 462 περὶ τούτου ὀριζόμενα, λαμβάνεται δὲ ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως τῶν μὴ διατηρουμένων συνδίκων ἐνωπίον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Μολοντί διὰ τοῦ ἄρθρου 476 ὠρίσθη, ὅτι τὸ ἐμποροδικεῖον χρηγεί τῇ προτάσει τῶν συνδίκων τὰ πρὸς διατροφήν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀνγκαῖα ἐξόδα, τὸ βῆθλημα τοῦτο δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς δανειστάς μετὰ τὴν ἐνωσιν. Ἐὰν ἡ πλειονότης αὐτῶν τὸ θεωρήσῃ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ συμφέροντά των, δύναται νὰ γνωμοδοτήτῃ περὶ τῆς πύψεως αὐτοῦ, τῆς ἐλαττώσεως, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦδε χρηγήσεως τοιούτου, ἐὰν πρότερον δὲν εἴχε δοθῇ. Οἱ σύνδικοι προτείνουσι τὸ παρόν, ὅπερ ὀρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τῆς

ἀποφάσεως τοῦ ὁποῖου εἰς μόνους τοὺς συνδίκους ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὡς ἄλλοτρίους πρὸς πᾶν ἀτομικὸν συμφέρον τούναντιον οὔτε εἰς τὸν πτωχεύσαντα, οὔτε εἰς τοὺς δανειστάς ἀτομικῶς ἐπιτρέπεται τοιαύτη προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐὰν, ἐπὶ πτωχεύσεως ὁμαρξήσῃ ἢ ἐπερξήσῃ ἐταιρία, δὲν ἐπέλθῃ συμβιβασμός, ἅπαντα αὐτῆς ἡ ἐνεργητικὴ περιουσία ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐνώσεως ὡς καὶ ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπευθύνου ἐταίρου· ἐὰν ὅμως καταρτισθῇ συμβιβασμός μετὰ τινος ἢ μετὰ τινων ἐταίρων, ἡ προσωπικὴ αὐτῶν περιουσία ἐξαιρεῖται τῆς ἐνώσεως, δηλ. δὲν λογίζεται ἀποτελούσα μέρος τῆς ἐνεργητικῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσασας ἐταιρίας. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπεταὶ ὡσαύτως, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ συμβιβασθέντος ἐταίρου ὀφειλόμενα μερίσματα δὲν δύναται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῆς εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τῆς πτωχεύσεως μετοχῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ὀρεῖται νὰ τὰ ἐξορλήσῃ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας.

Ὁ αὗτος συμβιβασθεὶς ἐταίρος ἀπαλλάσσεται τοιοῦτοτρόπως τῆς ἀλληλεγγύης, μὴ ἔχων ὡς πρὸς τὰ ἐταιρικὰ χρεῖα ἥλικήν ὑποχρέωσιν ἐκρύνουσιν αὐτὸν εἰμὴ ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀποκαταστάσεως (ἄρθρον 609).

Ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ὁμάδος οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ προέωσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως, πωλοῦντες τὰ τε κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτοῦ κτήματα, τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ, καὶ ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρεῖα καὶ τὰς πιστώσεις τῆς πτωχεύσεως, τὰ πάντα δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρειαν τοῦ εἰσηγητοῦ. Δύνανται ὡσαύτως νὰ συμβιβασθῶσι περὶ τῶν εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἀντικείμενων δικαιωμάτων, χωρὶς πλέον νὰ δύναται οὗτος, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ περίοδῳ κατὰ τὸ ἄρθρ. 481, νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων. Δύνανται δὲ οἱ δανεισταὶ νὰ ἐπιτρέψωσι εἰς τοὺς συνδίκους καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ὀρίζοντες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἔργων τούτων. Ἐπὶ τούτῳ ὅμως τὸ ἄρθρον 439 ἀπαιτεῖ νὰ συντρέξῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 512 διττὴ πλειονοψηφία.

ἵνα μὴ χαλαροῦται ἡ ἐνέργεια τῶν συνδίκων ἀρ' ἐνός, διαφωτίζονται δὲ ἀρ' ἑτέρου οἱ δανεισταὶ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, τὸ ἄρθρον 512 ἀπαιτεῖ νὰ συγκαλῶνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ οἱ ἐν καταστάσει ἐνώσεως πιστωταὶ ἅπασι τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ

διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, ἐάν ἡ ἐκκαθάρισις παρατείνεται ἐπέκεινα τοῦ πρώτου ἔτους· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ ὑποβάλλεται ἡ λογοδοσία τῶν συνδίκων καὶ γίνεται ἀπόφασις περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρ. 561 καὶ ἐπ. τύπους.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως, οἱ σύνδικοι ὑποβάλλουσιν ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλεσθέντων πιστωτῶν τὴν ὀριστικὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς των, καταθέτοντες ἀντίγραφον αὐτῆς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, συγχρόνως δὲ γνωμοδοτοῦσιν ἐάν ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός, περὶ οὗ ἀποφασίζει ὀριστικῶς τὸ ἐμποροδικεῖον, μεθ' ὃ παύει αὐτοδικαίως ἡ ἐνωσις.

Καὶ ἂν μὲν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, ἕκαστος δανειστὴς ἀναγκά τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἀγωγῶν κατὰ τὸ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Τούναντίον διατηρεῖ κατὰ τὸ ἀρθρ. 545 τὰς ἀγωγὰς αὐτοῦ μόνον κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις ἐκηρύχθη συγγνωστός.

Ἀποκλείονται τοῦ δικαιώματος τούτου κατὰ τὸ ἀρθρ. 546 οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ ἢ ὑπεξαίρεσει καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, ἂν δὲν ἔδωκαν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, οὐδ' ἐξώφλησαν τὸ ὀφειλόμενον.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 548 τὸ εὐεργέτημα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας ἀντικατασταθὲν διὰ τῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα παράγει ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος ἡ κερύττουσα αὐτὸν συγγνωστὸν ἀπόφασις, ἐθεωρήθη περιττὸν καὶ κατηργήθη ὡς πρὸς τὸν ἔμπορον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἔσκειν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.

Ἄρθρ. 549 καὶ 550.

Ἐπειδὴ πλείστα πτωχεύσεις μένουσι πολλάκις ἀνεκπεραίωτοι δι' ἑλλείψιν περιουσίας, μεταβαίνουσιν μόνον κατ' ὄνομα ἀπὸ ἐνὸς εἰρηγητοῦ εἰς τὸν διάδοχόν του, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσι εἰς ἓνα τῶν νομίμων τρόπων τῆς ἀρσεως τῆς τοιαύτης καταστάσεως, τὸ νομοσχέδιον ὁρίζει ἐν ἀρθρῷ 549, ὅτι τὸ δικαστήριον δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπὶ τῇ

ἐκθέσει τοῦ εἰρηγητοῦ καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν παῦσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δι' ἰδιαιτέρους λόγους τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀποφάνῃ τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστόν. Τοιαύτη ἀπόφασις θεωρεῖται τοσοῦτον αὐστηρὰ, ὥστε κατὰ τὸ ἀρθρ. 549 ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀναστέλλεται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς, καθόσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνδιέχεται ν' ἀναφανῶσι μέσα ἀγνωστα μέχρι τοῦδε πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 549 ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ πάντα ἄλλον διαφερόμενον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχουσι χρηματικὰ μέσα πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἢ προκαταβάλλῃ εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὴν ἐπὶ τούτῳ ποσότητα, δι' ἧς πρὸ πάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν πρὸς ἑκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως γενομένων δικαστικῶν πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ πιστωτῶν διαφορῶν κατηγοριῶν καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συνοφειλέτων καὶ ἐγγνητῶν.

Ἄρθρ. 551—555.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 551, καθ' ἣν ὁ φέρων δικαιογράφα ἐκδόντα ἀλληλεγγύως διαφορῶν συνοφειλέτας ἐν πτωχεύσει διατελοῦντας, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἀπάσας τὰς ομάδας δι' ὅλην τὴν ὀνομαστικὴν τῶν δικαιογράφων του ἀξίαν μέχρι ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτῶν, δὲν διαφέρει τοῦ μέχρι τοῦδε ἀρθροῦ 534 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, εἰμὴ καθόσον ἀπαριθμεῖ ἀναλυτικώτερον τὰς διαφορὰς περιστάσεις τῆς ἀλληλεγγύου ὑποχρέωσιν, καὶ ἐκφράζει ῥητῶς ὅτι πρότερον ὑπακούστα, ὅτι πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἀπάσας τὰς ομάδας δι' ὅλην τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου του· ἄλλως, ἐπειδὴ ἕκαστη πτωχεύσει καταβάλλει ποσοστὸν μόνον τοῦ παρ' αὐτῆς ὀφειλόμενου κεφαλαίου, ἐμφανιζόμενος ὁ τοιοῦτος πιστωτὴς μετὰ τὸ κεφάλαιόν του ἡλκτωμένον διὰ τῶν ἤδη πρὸς αὐτὸν γενομένων πληρωμῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν πτωχεύσων. οὐδέποτε ἤθελεν

ἐπιτυχάνει τῆς, ὡς ὁ νόμος ἐκφράζεται, ὁλοσχερῶς εἰσπράξεως τῆς ἀπαιτήσεώς του.

Τὸ ἄρθρον 552 τοῦ νομοσχεδίου λύει ἀποφατικῶς τὸ ἐκάστοτε ἀνυφόμενον ζήτημα, ἐν ᾗ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ καταβαλόντα πρὸς τὸν πιστωτὴν τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρισμα πτωχεύσει ἔχῃ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν πτωχεύσεων τῶν λοιπῶν συνοφειλετῶν. Τοῦ κανόνος τούτου γίνονται ἐξαίρεσις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων τούτου πτωχεύσεων καταβαλλομένων μερισμάτων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως, κατὰ κεφάλαιον, τῶν καὶ ἐξοδα, ὅτε τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ομάδας τῶν πτωχευσάντων κατὰ λόγον τῶν παρ' αὐτὸν πληρωθέντων ποσῶν καὶ τοῦ εἰς τοὺς πτωχεύσαντας, καθὼ συνοφειλέτας, ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς ὀφειλῆς. Ἐάν ὅμως τινὲς τῶν συνοφειλετῶν εὐθύνονται πρὸς ἄλλους εἰς ἀποζημίωσιν, τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ομάδας τῶν πτωχευσάντων συνοφειλετῶν πρὸς ὅς ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται.

Ὅταν ὁ κομιστὴς δικαιογράφου, εἰς οὗ τὴν πληρωμὴν ὑποκρίνεται ἀλληλεγγύως ὁ πτωχεύσας καὶ ὅπερ συνοφειλέται, ἔλαβον παρὰ τῶν συνοφειλετῶν πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ομάδα τοῦ πτωχευσάντος δι' ὅλην τὴν ἀπαίτησίν του, καθόσον αὕτη ἀπεστέθη ἐν μέρει, ἀλλ' ἀφ' οὗ μόνον προαφαιρῆθ' ὅτι διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς ἐλάβεν, ἐπιφυλαττομένων διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν δικαιοματίων αὐτοῦ κατὰ τοῦ συνοφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἰσαύτως δὲ ὁ καταβαλὼν τὴν μερικὴν πληρωμὴν ἐγγυητῆς δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν ομάδα τοῦ πτωχευσάντος δι' ὅσον ὑπὲρ αὐτοῦ κατέβαλεν. Ἐκ δὲ τῆς διατεῆς ταύτης κατατάξεις τοῦ ἐν μέρει πληρωθέντος πιστωτοῦ καὶ τοῦ ἐν μέρει καταβαλόντος εἰς χεῖρας αὐτοῦ συνοφειλέτου, δὲν προκύπτει τὸ ἄτοπον νὰ πληρῶν ἡ πτώχευσις δις τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν, ὅπερ ἤθελε συμβῇ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἁρθροῦ 551 καθόσον ὁ πιστωτὴς ἐνταῦθα δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ομάδα, ὡς ἐκεῖ, διὰ τὴν ὀλικὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἀλλὰ μετὰ προηγούμενην ἐκπτώσιν τοῦ ποσοῦ ὑπὲρ ἐλάβεν, ὁ δὲ ἐγγυητὴς διὰ μόνον τὸ ποσὸν ὑπὲρ προκατέβαλεν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὁμοτιμία τῶν δύο τούτων κατατασσόμενων ποσῶν ἐξ οὗτοῦ πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπερ ἀπαξ μόνον οὕτως ἐμφανίζεται. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν προσβάλλει

λοιπὸν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἡ αὕτη ἀπαίτησις δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ δις εἰς τὴν αὐτὴν ομάδα.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πιστωτὴς δικαιούται ν' ἀπαίτησιν παρὰ τοῦ πτωχευσάντος τὴν πληρωμὴν τῆς ὅλης πιστώσεώς του, δύναται νὰ προαφαιρῇ ἐκ τῆς ομάδος ταύτης τὸ εἰς τὸν ἐγγυητὴν ἢ τὸν συνοφειλέτην ἐπιβάλλον μέρισμα, καὶ τότε δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνέξῃ τοὺς συνοφειλέτας ἢ τὸν ἐγγυητὴν εἰμὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν λήψιν τῶν δύο μερισμάτων ὀφειλόμενον ἐπὶ αὐτῷ μέρος τῆς πιστώσεώς του.

Ὡς συνέπειαν τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ ἔδαφ. τοῦ ἁρθροῦ 553 τεθείσης ἀρχῆς ὅτι ὁ πιστωτὴς δικαιούται νὰ λάβῃ ἐκ τῆς πτωχεύσεως τὸ εἰς τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ ἢ τὸν συνοφειλέτην τοῦ πτωχευσάντος ἐπιβάλλον μέρισμα, τὸ ἄρθρον 554 καθιεροῖ ὅτι, ἐάν ὁ συνοφειλέτης τοῦ πτωχευσάντος ἢ ὁ ἐγγυητὴς ἐξησφάλισαν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου τὴν κατὰ τοῦ πτωχευσάντος ἀναγωγὴν των, τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου δεσφαιρμένων τούτων κτημάτων εἰσπραττόμενον ποσόν, συγχρόμενον μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτούμενου, ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστωτὴν τοῦ μήπω ὁλοσχερῶς ἐξοφληθέντος μέρους τῆς ἀπαιτήσεώς του.

Ἡ παραδοχὴ τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ, καθὼ συνέπειαν ἀναγκαίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, δὲν λογίζεται ἐκουστία ἀρετὴ τοῦ χρεώτου ἐκ μέρους τοῦ πιστωτοῦ, ὅτε ἤθελον ἀπαλλάττονται κατὰ τοσοῦτον οἱ μετὰ τοῦ πτωχευσάντος συμβιβασθέντες συνοφειλέται ἢ ἐγγυηταὶ ἐντεῦθεν ἢ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 555, καθ' ἣν οἱ συμβιβασζόμενοι πιστωταὶ δικτηροῦσιν ἀκέραια τὰ δικαιώματά των περὶ τοῦ ὅλου τῆς πιστώσεως των κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἢ ἐγγυητῶν τοῦ πτωχευσάντος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινητῶν ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν.

556—559.

Τ' ἄρθρα 556, 557 καὶ 558 ἐλήφθησαν σχεδὸν αὐτοεξεί ἐκ τῶν ἁρθρῶν 535, 536, καὶ 537 τοῦ μέχρι τοῦδε νόμου, καὶ ἀφορῶσι τὸν δι' ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον πιστωτὴν, ὃς ὀφείλουσι νὰ ἐξοφλήσωσιν οἱ σύνδικοι, ἐάν θέλωσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἐνέχυρον. Ἐάν τούναντίον μείναι παρὰ τῷ πιστωτῇ πωληθῇ παρ' αὐτοῦ, εἰ μὲν τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὴν πίστω-

σιν, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται πρὸς τοὺς συνδίκους, εἰ δὲ ἀναφανῇ ὑποδέσμετον αὐτῆς, ὁ πιστωτὴς πληρώνεται διὰ τὸ ἐλκεῖν συμμέτρως ὡς ἀπλοὺς ἀνέγγυος.

Ἐπειδὴ συνήθως οἱ ἐργάται πληρόνονται καθ' ἡμέραν ἢ καθ' ἑβδομάδα, ὥστε σπανίως θέλουν εὐρεθῇ ἔχοντες ἀπαιτήσεις δ' ἐπέκεινα τοῦ χρόνου τούτου, τὸ ἄρθρον 558 περιορίζει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 940 § 4 τῆς Πολ. Διοικονομίας προνόμιόν των εἰς ἓνα μόνον μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν ἀπονέμει καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν οὐδὲν προνοεῖ τὸ 940 τῆς Πολ. Διοικονομίας, διὰ τοὺς ὀφειλομένους αὐτοῖς μισθοὺς ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως· ἐν γένει δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 559 κατάλογος τῶν ἐπὶ τῶν κινητῶν προνομιστῶν πιστωτῶν παραδίδεται ὑπὸ τῶν συνδίκων πρὸς τὸν εἰσηγητὴν, ὁστις διατάσσει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν πρώτων συναχθησομένων χρημάτων. Περὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀναφυσμένων διενέξεων ἀποφασίζει ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 502 ἢ τὸ ἔμποροδικεῖον.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν.

560—561.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων ταυτίζονται μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 539—543 τοῦ σήμερον ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου, ὅθεν οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν χωρεῖ παρατήρησις.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.

565—571.

Τὰ ἄρθρα 565, 566, καὶ 567 ὁρίζουσι περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα καὶ τὰ παλαιὰ 544, 545, 546, καὶ 547, ἐπομένως καθίσταται περιττὴ πᾶσα ἐπ' αὐτῶν παρατήρησις.

Τὸ ἄρθρον 568 ὁρίζει ὡς πρὸς τὰ κινητὰ τῆς γυναικὸς, ὅτι αὕτη δύναται νὰ τ' ἀναλάβῃ αὐτοῦσια, ἐὰν περιέχωνται ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ, ἢ περιήλθον αὐτῇ ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, καὶ ἡ ταυτότης των ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως ἐχούσης θεαίαν χρονολογίαν· τὸ μέχρι τούτου ἄρθρον 554 ἀπέκλειε τὰ ἐκ δωρεᾶς περιελθόντα εἰς τὴν

γυναῖκα κινητὰ Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τούτων, τὸ νομοσχέδιον παρεδέχθη τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 674 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου καθιερωμένην εὐλογον ἀρχήν, ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ διὰ τοῦ τιμήματος τῶν πωληθέντων κινητῶν αὐτῆς ἀγορασθέντα ἄλλα κινητὰ, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀντικαταστήσαντα αὐτὰ ἄλλα κινητὰ ἢ ἀκίνητα, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις θεβαιούται δι' ἐγγράφου φέροντος θεβαίαν χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ θεβαία χρονολογία, ὡς πρὸς τὰ χειρόγραφα, δύναται νὰ προκύψῃ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 413 τῆς πολιτικῆς διοικονομίας ὁριζουμένων τρόπων, καὶ ἐκ τῆς καταχωρήσεως αὐτῶν ἐν ταῖς διβλίαις δημοσίων καταστημάτων, ἀνωμόμων ἐταιριῶν, καὶ κατὰ μετοχὰς ἐτερορρυθμίων. Μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης ἀποδείξεως, ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κινητὰ περιέρχονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, ἐξαίρουμένων τῶν πρὸς χρῆσιν τῆς γυναικὸς ἀναγκαίων ἱματίων καὶ ὀσθίων, ἅτινα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν συνδίκων, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὁ εἰσηγητὴς νὰ δοθῶσι πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν τὸ ζητήσῃ οὐχ ἥττον λαμβάνει πάντοτε χώραν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 458.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 569 ταυτίζεται κατ' οὐσίαν μετὰ τὴν τοῦ ἄρθρου 548 τοῦ μέχρι τούτου νόμου, καθόσον ὡς καὶ κατ' ἐκεῖνο, τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναλαμβανόμενα ἀκίνητα ἐξακολουθοῦσι νὰ βαρύνωνται μετὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς χρετὴ καὶ τὰς νομίμως ἐγγραφεύσας ὑποθήκας.

Ἐὰν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρετὴ τοῦ ἀνδρὸς, ἰσχύει κατὰ τὸ ἄρθρ. 570 καὶ ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς ταύτας τὸ Μουικιάνειον τεκμήριον, ἐκτὸς ἐν ἡ γυνὴ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρ. 567. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαλλοτριωθέντα πράγματα τῆς γυναικὸς, αὕτη παρουσιάζεται διὰ τὸ τίμημα αὐτῶν ὡς ἀπλοὺς πιστωτῆς εἰς τὴν πτώχευσιν τοῦ συζύγου τῆς.

Τὸ ἄρθρον 571 στερεῖ τὴν γυναῖκα, ἢ ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου, ἢ μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα ἡσπάζθη τὸ ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους, πάσης ἀγωγῆς πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ διαλαμβανόμενων ὑπὲρ αὐτῆς κερδῶν. Ἀλλὰ κατ' εὐλογον ἀμοιβαιότητα οὐδ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ὠρελθῶσιν ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἀνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου γενομένων δωρημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διορμῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινητῶν.

572—576.

Τὸ ἄρθρον 572 πραγματεύεται, ὡς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἄρθ. 558 καὶ 559, περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐκ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος προερχομένων κτημάτων μεταξὺ τῶν πιστωτῶν, καὶ ἀφοῦ προαφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ ἐξόδα τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως, τὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα, καὶ τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ δοθέντα βοηθήματα, καὶ τὰ πρὸς τοὺς προνομιούχους πιστωτὰς πληρωθέντα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 573 γιγνομένων τῶν διανομῶν, ἐπιφυλάσσεται τὸ εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτὰς ἐπιβάλλον μέρος κατὰ τὰς ἐν τῇ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας αὐτῶν πιστώσεις, ἂν καὶ δὲν ἐγένοντο εἰσέτι δεκταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς.

Ἐὰν οὐδὲν ὁρισμὸν περιέχῃ περὶ αὐτῶν ὁ ἰσολογισμὸς, ἡ ἐπιφυλακτικὰ ποσότης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ· ἀλλ' ἂν οἱ σύνδικοι διαφωνήσῃ, δύνανται νὰ προσφύγῃσιν εἰς τὸ ἔμποροδικεῖον.

Τὰ ποσὰ ταῦτα φυλάσσονται ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἢ τῷ τῆς τραπεζῆς μέχρι τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 495 ὁριζομένης προθεσμίας· ἀλλ' ἂν αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ὑποβλήθωσιν εἰς ἐξέλεξιν, τὰ δι' αὐτὰς ἐπιφυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν.

Ἡ αὕτη ἐπιφύλαξις ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς τὰς μὴπω γενομένας ὁριστικῶς δεκτὰς πιστώσεις, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν τόκοι ὠφελοῦσι τοὺς πιστωτὰς ὑπὲρ ὧν τὰ χρήματα ἐπεφυλάχθησαν. Ἀλλ' αὐτοὺς ταῦτος ὁρῶσι καὶ τὰ ἐξόδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλάσσομένων ποσῶν.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 475 ὑπὸ τῶν συνδίκων, μόνον ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ καταστατικοῦ τῆς πιστώσεως ἐγγράφου, ἐφ' οὗ καὶ σημειοῦνται.

Ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοιούτου, δύναται ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν ἐπὶ ἀποσπάσματος τῆς περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως. Ἡ ἐξόφλησις γίνεται ὑπογραμμένου τοῦ πιστωτοῦ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ καταλόγου τῆς διανομῆς.

Διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκκαθάρισις, τὸ ἄρθρον 576 ὁρίζει, σύμφωνα μετ' τὸ μέχρι τοῦδε 563, ὅτι δύναται νὰ ζητηθῇ πα-

ρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄδεια περὶ τῆς ἀθροῦς ἐκποιήσεως τῶν ὑπολειπομένων κινητῶν καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεισῶν πιστώσεων. Ἡ κῆρυξ δὲ πιστωτῆς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου διακρίσιν τὴν ἐνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἄρθρον 577—579.

Τὸ κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 532 χορηγούμενον εἰς πάντα πιστωτὴν κῆρυξον ἐκτελεστοῦ ἐγγράφου δικαίωμα νὰ προῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κερυττούσης τὴν πτωχεύσιν ἀποφάσεως, ἀλλὰ πρὸ τοῦ διαορισμοῦ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων, περιορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 577 εἰς μόνους τοὺς ἐνυποθήκους πιστωτὰς ὡς πρὸς τὸ ὑπὲρ γυναικῶν αὐτοῦ κτήμα, ἀλλὰ μόνον καθέσθιν ἡ πίστωσις αὐτῶν κατέστη ληξιπροθέσμιος ἀνεξαρτήτως τῆς πτωχεύσεως.

Τὸ δὲ ἄρθρον 578 ἀποδίδει εἰς μόνους τοὺς συνδίκους τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, καθόσον αὕτη δὲν ἤρξατο πρὸ τῆς ἐνώσεως ἐπιμελεῖα τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν, ἡ δὲ ἐκποίησις ὀρεῖται νὰ γείνη ἐντὸς ὁκτώ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ἀνελίκων.

Τὸ ἄρθρον 579 ἐπιτρέπει καὶ εἰς τῆς συνδίκους νὰ ὑπερματίσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ διεκδικήσεως.

Ἄρθρα 580—586.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο καθιεροῖ τὴν καὶ ἐδησιγούσαν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως εἰδικὴν διεκδικήσιν ὡς πρὸς τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα.

α.) Ἐμπορικά γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα παραδοθέντα ἢ ἀπαταλόμενα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, οὐχὶ μὲν πρόθεσιν τῆς πρὸς αὐτὸν μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ.

β.) Ἐμπορεύματα παρακατατεθέντα ἢ παραδοθέντα πρὸς πώλησιν.

γ.) Ἐμπορεύματα πωληθέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀλλὰ μὴ πληρωθέντα.

Περὶ πλέον ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τοῦ πωλητοῦ δικαίωμα ἐπιστάσεως τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὴπω παραδοθέντων ἢ ἀποσπαιέντων ἐμπορευμάτων.

Τὸ ἄρθρον 580 τοῦ νομοσχεδίου, ὅμοιον σχεδὸν μετὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ 583, ἐπιτρέπει, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἢ ἀνυπόθετος τις τὰ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦσια εὐρισκόμενα χρεώγραφα καὶ γραμμάτια, ἐὰν ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ιδιοκτήτου μετὰ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ ὁ παραλήπτης καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποσταλέως, ἢ ἂν προωρίζοντο εἰδικῶς εἰς πληρωμὰς. Ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο τὰ γραμμάτια ταῦτα νὰ μὴν ἐξηργυρώθωσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, ἄλλως ἢ ἀξία αὐτῶν συγχέεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ομάδας, καὶ ὁ ἀποσταλέως καθίσταται ἀπλῶς πιστωτὴς τῆς ἀξίας των.

Τὸ ἄρθρον 581 τοῦ νομοσχεδίου, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ταυτάριθμον ἄρθρον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐπιτρέπει τὴν διεκδικησιν πραγματικῶν, αἰτίνες παρεκατετέθησαν ἢ παρεδόθησαν πρὸς πώλησιν, ἐνὸς εὐρίσκονται αὐτοῦσι καθόλου ἢ ἐν μέρει, ὡς καὶ τὴν τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἢ τοῦ μέρους τοῦ τιμήματος, ὑπερδὲν ἐπληρώθη εἰς χρήματα ἢ δι' ἄλλης ἀξίας, δὲν συνεψηφίσθη, οὐδὲ κατεχωρίσθη εἰς ἀλληλόχρεον λογαριασμόν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Τὸ ἄρθρον 582 ρυθμίζει τὴν διεκδικησιν τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὰ ἐμπορεύματα, αἵτινα ἀπέστειλε πρὸς τὸν πτωχεύσαντα χωρὶς νὰ πληρωθῇ τὴν ἀξίαν των. Ὅπως δὲ καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἄρθρα 576, 577 καὶ 580, ἀπαιτεῖ ν' ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης τῶν ἐμπορευμάτων, νὰ μὴ εἰσῆχθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ, ἢ νὰ μὴ ἐτέθησαν ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς τὴν διάθεσιν του. Οὐχ ἦτον παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς διεκδικήσεως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ ἀποσταλθεῖσαι πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν, πρὶν ἢ εὐάσσωσιν, ἀδόλως ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστηρίων, ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ἀποσταλέως.

Ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ομάδα τῶν πιστῶν τὰς προκαταβολὰς καὶ τὰ ἐνεῖα τῶν διεκδικουμένων πραγματικῶν γενόμενα ἔξοδα.

Ἐὰν ὁ πωλητὴς κατέχῃ εἰσέτι τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματα, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισχέσεως κατὰ τὸ 584 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ εἰσάγει τὴν νέαν ταύτην ἀρχὴν.

Διατηροῦσιν ὅμως οἱ σύνδικοι τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρον

585 ν' ἀπαιτήσωσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσληγτοῦ, τὴν παραδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων πληρόντες τὸ συμφωνηθέν τίμημα.

Τὸ ἄρθρον 586 διδίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς συνδίκους νὰ παρελθῶσιν ἐξουδίκως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσληγτοῦ, τὰς περὶ διεκδικήσεως ἀπαιτήσεις ἐν περιπτώσει διενέξεως, ἀποφαρίζει τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρα 587—590.

Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ, ὅπως νέοι, ὁρίζονται, α) αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται ἐνδίκαι μέσα κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ πτωχεύσεως, β) τίνες ἀποφάσεις εἶναι ἀνεπίδεκτοι ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως.

Κατ' ἀποφάσεως κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν, ἡ ὁρίζουσα προγενεστέρην τινὰ ἐποχὴν παύσεως τῶν πληρωμῶν, ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 587, ὑπὸ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν, ὑπὸ παντὸς δὲ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἐντὸς τριάκοντα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 444 δι-αλαμβανομένων διατυπώσεων, ἀπευθύνεται δὲ κατὰ τῶν συνδίκων. Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἥτις κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον 457 ἄρθρον ἐπετρέπετο εἰς τοὺς δανειστὰς ἢ ἄλλους ἐνδιαφερομένους μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, εἰς δὲ τοὺς ὑπερημέρους δανειστὰς μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς αὐτοὺς παραχωρηθείσης τελευταίας προθεσμίας, συντέμνει ἀποτελεσματικῶς τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως, ἥτις, δυνάμει τοῦ ἰσχύοντος δικαίου, διετῆρει ἐπ' ἀπείρον μετέωρα τὰ δικαίωματα τῶν ἐνδιαφερομένων.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ ἰδίως τὸ δικαίωμα τῶν δανειστῶν τοῦ ν' ἀνακόψωσι τὴν ὁρίζουσαν τὴν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἀπόφασι, τὸ ἄρθρον 588 τίθησιν ὡς τελευταῖον ὅριον πρὸς χρῆσιν τοῦ δικαίου τούτου τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῶν πιστώσεων καὶ ὀφεισῶν τῶν πιστῶν ὁρίζουμένης προθεσμίας, ὥστε, ἂν αὕτη εἶναι συντομωτέρα τῶν 30 ἡμερῶν, τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα πρὸς τὸν διαληφθέντα εἰδικὸν σκοπὸν ἐκπνέει καὶ πρὸ τῆς τριακονθήμερας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 589 οἱ ὅρισμοί τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τέλος, κατὰ τὸ ἄρθρον 590 κηρύττονται ἀνεπίδεκτοι ἀνακαπῆς ἢ ἐφέσεως διάφοροι ἀποφάσεις, εἴτε διότι ἀφορῶσι μέτρα προπαρσκευαστικά ἢ ἐκουσίῳ δικαιοδοσίᾳ, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν παρατάσεως τῆς διαδικασίας· α) αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδίκων· β) αἱ περὶ προπεμπτηρίου ἢ βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος· γ) αἱ περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ· δ) αἱ περὶ ἀναβολῆς τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ περὶ προσωρινῆς παραδοχῆς ἀμφισβητουμένων πιστώσεων, καὶ ε) αἱ περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκδιδομένων ἐντὶς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἀποφάσεων.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Περὶ χρεωκοπίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 591—596.

Τὸ ἄρθρον 591, ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 588, ὑποβάλλει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πλημμελειοδικῶν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας, διατηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 592 ἀπαριθμεῖ τὰς περιπτώσεις καθ' αἷς ὅφειλει νὰ γείνη καταδίωξις ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ. Τὸ δὲ ἄρθρον 595 τὰς περιπτώσεις καθ' αἷς δύναται νὰ γείνη τοιαύτη, μετ' ἐλαφροῦς τροπολογίας τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων ἄρθρων 586 καὶ 587.

Τὸ ἄρθρον 593 χαρακτηρίζει ὡσαύτως ὡς περιπτώσιν ἀπλῆς χρεωκοπίας τὴν παραμέλησιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 42—46 ἐμ. νόμου ὀριζομένων διατυπώσεων ἐκ μέρους τῶν διαχειριστῶν τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας, οἵτινες καὶ καταδιώκονται ἐπὶ τούτῳ.

Τέλος, τὸ ἄρθρον 594 χαρακτηρίζει ὡς ἀπλὴν χρεωκοπίαν τὴν πτώχευσιν τοῦ μεσίτου, συμφώνως μετ' τὸ ἄρθρον 89 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἄν καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς καταδίωξεως βαρύνουσι τὸ δημόσιον, ἐν περιπτώσει ὅμως καταδίωξεως γενομένης τῇ μνηύσει τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν δανειστῶν ἢ ἐπὶ τῇ μνηύσει τινὸς δανειστοῦ ἰδίῳ ὀνόματι, δύναται, ἐν περιπτώσει ἀδωλέσεως, νὰ καταψηφισθῇ κατὰ τῆς ὁμάδος ἢ κατὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ. Διὰ νὰ γείνη δὲ καταδίωξις ἐν ὀνόματι τῶν δανειστῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἐκ-

δοσις βουλήματος, καταρτιζομένου διὰ τῆς πλειονότητος τῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων δανειστῶν.

Τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ κατὰ τῆς ὁμάδος τὰ ἐκ τῆς καταδίκης τοῦ πτωχεύσαντος προκύψαντα ἐξόδα εἰμὴ μόνον ὅσους αὐτὰ καταψηφίσθησαν ῥητῶς κατὰ τῆς ὁμάδος.

Ἡ καταδίωξις τῶν ἐγκλημάτων, ὡς ἀφαιρῶν τὴν δημοσίαν τάξιν, δὲν πρέπει νὰ βαρύνῃ τὴν ὁμάδα, ἐὰν δὲν ἐνταγθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς. Τὸ ἀντίθετον σύστημα ἔθελε πείθει τοὺς δανειστάς ν' ἀποκρύπτουσι τὰς φερούσας χαρακτῆρα ἀπλῆς χρεωκοπίας πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος διὰ ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἐν περιπτώσει καταδίκης αὐτοῦ καταψήφισιν τῶν ἐξόδων εἰς χάρος τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν ἀνάλογον μείωσιν τοῦ μερίσματος τῶν.

Ἄλλ' οὐδὲ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δημόσιον τὰ ἐκ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως προκύψαντα ἐξόδα, πρὶν ἢ λήξουσιν αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν δανειστῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνομολογηθεῖσαι προθεσμίαι.

Ἐὰν ἐπιτρέπετο εἰς τὸ δημόσιον ν' ἀπαιτήσῃ τὴν δαπάνην ταύτην ἀπὸ τῶν πτωχεύσαντων, πρὶν αὐτοὶ πραγματοποιήσῃ τὰς συνομολογηθείσας καταβολὰς πρὸς τοὺς πιστωτάς αὐτοῦ, οἱ δανεισταί, ὄν τοιοῦτοτρόπως τὰ μερίσματα ἔθελον ἐλαττοῦνται, ἔθελον ἔχει συμφέρον ν' ἀποκρύπτουσι τὰς αἰτιολογίας πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ἡ καταδίωξις ἔθελε καθίσταται ἀνεφικτός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ δολίης χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 597—599.

Ὑπάρχει δολία χρεωκοπία, κατὰ τὸ ἄρθρον 597, ὅσκις ὁ πτωχεύσας καθίσταται ὑπαίτιος ἀποκρύψεως τῶν βδολίων του, δολίως αὐτῶν ἀφαιρέσεως ἢ ἀλλοιώσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, ἢ ἐν περιπτώσει ὑπεξαίρεσεως ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ἐνεργητικοῦ του ἢ ἐξογκώσεως τοῦ παθητικοῦ του.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἐταιρίας τινὸς, οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς καταδιώκονται ἐπὶ δολία χρεωκοπία, α) ἐὰν δολίως παρέλειψαν τὴν δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ· β) ἐὰν δηλώσωσι ψευδῶς τὸ κατατεθὲν ἢ ὑποχρεῖται κεφάλαιον· γ) ἐὰν καταβάλωσι μερίσματα μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον· δ) ἐὰν δολίως λάβωσι προκαταβολὰς ἀνωτέ-

ρος τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζομένων· εἰ, ἐὰν δια δόλου αὐτῶν δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἐταιρίας.

Τὰ ἐξοδα τῆς ἐπὶ δολία χρεωκοπία κατηγορίας οὐδέποτε καταλογίζονται εἰς θάρος τῆς ομάδος κατὰ τὸ 599. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατηγορία ἐγένετο ἐπὶ τῇ μὲνύσει τινῶν τῶν δανειστῶν, δύνανται, ἐν περιπτώσει ἀθώωσης, νὰ καταψηφισθῶσι κατ' αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'.

Περὶ συνεργῶν καὶ συναιτίων.

Ἄρθρα 600—606.

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυόντων 597 καὶ 598 ἄρθρ. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, οἱ ἔνοχοι τῶν αὐτῶν μνημονευμένων πράξεων, αἰτίνες εἶναι αὐταὶ μετὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 600 τοῦ νομοσχεδίου ἀπαριθμουμένας, μετὰ τὴν διὰ τοῦ τρίτου ἐδαφίου γιγνομένην προσθήκην τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 597 προνουμένων δολίων πράξεων, ἐθεωροῦντο ὡς συνεργοὶ τοῦ ἐπὶ δολία χρεωκοπία καταδικαζομένου πτωχεύσαντος, καὶ ἐπομένως, ἐὰν ἡ κατ' αὐτοῦ ὡς αὐτοῦργοῦ κατηγορία ἀπερρίπτετο, διέφυγον τὴν καταδίωξιν καὶ οἱ ἐπὶ συνεργείᾳ συγκατηγορηθέντες, καίτοι πολλάκις μᾶλλον ἔνοχοι τοῦ πτωχεύσαντος αὐτοῦ. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτοπήματος τούτου, ἡ προκειμένη διάταξις καθιεροῖ τὴν ἐνοχὴν παντός ὅστις ἤθελεν κατασταθῇ ὑπαίτιος μίᾳς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 600 διαλαμβανομένων πράξεων ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος κατηγορίας.

Λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τοὺς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς συζύγου, τῶν κατιόντων καὶ ἀνιόντων ἢ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κληδετῶν αὐτοῦ ἠθικῶς δεσμούς, τὸ ἄρθρον 601 ἀπειλεῖ κατ' αὐτῶν τὰς ποινὰς τῆς κλοπῆς ἐν περιπτώσει ὑπεξαίρεσεως ἢ ἀποκρύψεως πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν πτώχευσιν, ἀνεῦ ὅμως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνῷ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἄρθρα 555 καὶ 556 αὐτοὶ καταδιώκονται ὡς συναίτιοι δολίας χρεωκοπίας διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένας ἀξιοποίνους πράξεις. Τὸ ἄρθρον 602 ὀρίζει, ὡς καὶ τὸ παλαιὸν 598, τὰς πολιτικὰς συνεπείας τῆς καταδικαστικῆς ἀποράσεως.

Αἱ καταχρήσεις τῶν συνδίκων κατὰ τὴν χρηματικὴν αὐτῶν διαχείρισιν τιμωροῦνται κατὰ τὸ 603 ἄρθρον μετὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας ποινὰς κατὰ τῶν ἐνόχων τοιούτων πράξεων δημοσίων ὑπαλλήλων, μολονότι οἱ σύνδικοι δὲν εἶναι κυρίως τοιοῦτοι.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 604, 605 καὶ 606 ἀναπληροῦσι τὴν ἐν τῷ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντι ἐμπορικῷ νόμῳ ἀτυχῇ παραλειψὶν διατάξεις περιοριστικῆς τῆς ἐν ταῖς πλείσταις πτωχεύσεσιν ἀναφαινομένης σκανδαλώδους καταχρήσεως τοῦ νὰ συνυμολογῶνται μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ δανειστῶν τινῶν, ἐπὶ προσφορὰ τῆς ψήφου τῶν πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἰδιαίτερα πλεονεκτήματα πρὸς ἐλάτυν τῶν λοιπῶν ἐντίμων πιστωτῶν. Πᾶσα τοιαύτη ἰδιαίτερα συμφωνία κηρύττεται ἀκυρὸς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 605 ὡς πρὸς ἅπαντας καὶ ὡς πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, καὶ τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἐτους, καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐν λόγῳ δανειστὴς εἶναι σύνδικος, ἡ ποινὴ τῆς φυλάκισις δύναται νὰ εὐθασθῇ καὶ μέχρι δύο ἐτῶν.

Αἱ δὲ δυνάμει τῆς ἀκυρωθείσης συμφωνίας ληφθεῖσαι τυχόν ποσότητες καὶ ἀξίαι ἀποδίδονται εἰς ὅτινα ἀνήκει δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐὰν ἡ ἀκύρωσις τῆς συμφωνίας ἐπιδιώκεται πολιτικῶς. Ἡ δὲ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 444 τοῦ παρόντος νόμου δαπάνῃ τῶν καταδικασθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

Ἄρθρα 607—608.

Τὰ ποινικὰ δικαστήρια, καίτοι γενομένης καταδίωξεως ἢ ἐπεληούσης καταδίκης ἐπὶ χρεωκοπία, δὲν δύνανται κατ' οὐδένα λόγον ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως. Ἡ ἐμπορικὴ διαδικασία τῆς πτωχεύσεως καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης διατελοῦσιν ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων. Ἐπομένως ἅπανσαι αἱ ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν τῆς πτωχεύσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐμποροδικείου χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτῶν τὰ πλημμελειοδικεῖα ἢ τὰ κκαουργιοδικεῖα. Ἐξαιροῦνται αἱ περὶ πτώσεως τῶν ἄρθρων 602 καὶ 604, ὅτε τῇ ἐπιληφμένῳ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως δικαστήριον ἀπορρίπτεται καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Διὰ νὰ ρωτισθῇ δὲ ἡ ἀνάγκη, οἱ σύνδικοι ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 608, νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα ὅσα ἤθελε παρ' αὐτῶν ζητήσῃ ἐγγράφα ἢ πληροφορίας. Τὰ ἐγγράφα τὰῦτα μένουσι διαρκούσας τῆς ἀνακρίσεως κατατεθειμένα ἐν τῇ

δικαστικῶν γραφῶν, ἐξ ὧν οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ λάβωσιν εἴτε ιδιωτικὰ εἴτε ἐπίσημα ἀντίγραφα, ὧν δὲ δὲν διετάχθη ἡ παρκατάθεσις, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρα 609—619

Συνοψία τῆς κερυττούσης τὴν πτωχεύσαν ἀποφάσεως, ὁ πτωχεύσας ὑποκύπτει εἰς διαφόρους ἀνικανότητας, αἵτινες δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσι διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 609, ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει ν' ἀποκατασταθῇ, οφείλει νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλοςχερῶς ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ οφειλόμενα κεφάλαια, τόκους καὶ ἐξόδα, δὲν ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπιβληθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

Ἐάν ὁ ζητῶν τὴν ἀποκατάστασιν εἶναι μέλος πτωχευσάσης εταιρίας, ἡ αἰτία αὐτοῦ εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι ἅπαντα τὰ χρεὶ τῆς εταιρίας ἐξοφλήθησαν ὅλοςχερῶς, καὶ ἐάν εἴχῃ τὴν οὕτως ἰδιαιτέρου συμβιβασμοῦ.

Ἡ ἀποκατάστασις στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὅλοςχερου ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ὅθεν καὶ ἐάν ὁ ὀφειλὴς ἐπέτυχῃ κατ' ἰδιὰζουσιν εὐνοίαν ἀτομικὸν συμβιβασμὸν παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς εταιρίας, ἡ ἀρχὴ διακινεῖται ἡ αὐτὴ, διότι δὲν ἀποτελεῖ ζήτημα χρημάτων μεταξὺ τῶν θανουσίων καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ ζήτημα ἠθικότητος· ἡ τιμὴ τοῦ ἐμπορίου ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἀπολαύῃ ὁ ἐμπορὸς πλήρη τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπαγγελλομένου του, εἰμὴ καθόσον ἐξώφλησεν ἅπαντα τὰ χρεὶα του, τὰ δὲ χρεὶα τῆς εταιρίας εἶναι καὶ χρεὶα τοῦ ὕπου θήσαν συναιτέρου.

Ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασία περιλαμβανομένη ἐν τοῖς ἄρθροις 610—616 μένει οἷα ἦτο καὶ μέχρι τοῦδε, κατὰ τ' ἄρθρα 605—611. Ἀλλ' ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 610 τοῦ παλαιοῦ νόμου ἀπαγγελλομένη ἀρχή, ὅτι ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτία, ἀπλῶς ἀπορριβθεῖσα, δὲν δύναται πλέον νὰ γειῇ, κατακριθεῖσα ὡς ὑπερμέτρως αὐστηρὰ, ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 615 ὁρίζοντος, ὅτι τοιαύτη αἰτία ἀπορριβθεῖσα δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἀλλὰ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους.

Ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον 616, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀρχαῖον

611, προτετέθη ἡ διατάξις ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἀποκατασταθέντος διαγράφεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πτωχευσάντων.

Τὸ ἄρθρον 617 ὡς καὶ τὸ μέχρι τοῦδε 612 ἀπαλείπει τῆς ἀποκαταστάσεως τοὺς ἐνεκα πράξεων ἐμφανιστοῦν δομύτητα ποινικοῦς καταδικασθέντας, καὶ τοὺς μὴ ἀποδόντας τὴν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ὑπολόγους.

Τ' ἄρθρα 618 καὶ 619 ὁρίζουσιν, ἐκείνο μὲν, ὅτι ὁ ἀπλὸς χρεωκόπος εἶναι δεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν, ἐάν ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιβληθείσαν αὐτῷ ποινὴν, ὅπως καὶ τὸ μέχρι τοῦδε ἄρθρον 613, ἀλλ' ἐκτός τούτου, καὶ ἐάν ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπαγγελλθεῖσα ποινὴ ἐξηλερίσθη διὰ τῆς βασιλικῆς χάριτος· τὸ δὲ ἄρθρον 619 ὁρίζει ὅτι ἡ μνήμη τοῦ πτωχεύσαντος δύναται καὶ μετὰ θανάτου νὰ τύχῃ ἀποκαταστάσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΜΙΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ πτωχεύσεως.

437. Πᾶς ἐμπορὸς παύων τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ εἶναι εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως.

Δύναται νὰ κερυχθῇ ἡ πτωχεύσις καὶ αὐτοῦ τοῦ παραιτηθέντος τῆς ἐμπορίας, ἐν μετερχόμενος αὐτὴν εἶχε παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.

Ἡ πτωχεύσις τοῦ ἐμποροῦ δύναται νὰ κερυχθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποδιώσεως αὐτοῦ, ἐάν ζῶν εἴχῃ παύσει τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, καὶ τῶν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον τοῦ πτωχεύσαντος προκαταρκτικῶν διατάξεων.

438. Πᾶς πτωχεύσας οφείλει, ἐντὺς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς, νὰ δηλώσῃ τούτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ τόπου, ἐνθα ἔχει τὸ κύριον αὐτοῦ ἐμπορικὸν κατάστημα.

Ἐπὶ πτωχεύσεως ὁμορρυθμοῦ ἢ ἐτερορρυθμοῦ εταιρίας ἡ δηλώσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ ἐπωνυμίαν, καὶ νὰ φανερῶνται τὴν κατωκίαν ἢ τὸν τόπον τῆς δικαιοῦς ἐκστάσεως τῶν

υπευθύνων συνεταιρῶν. Γίνεται δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάρχει ἡ ἐδρα τῆς εταιρίας.

Ἐπὶ πτωχεύσεως ἀνώνυμου εταιρίας ἡ διαδικασία ἀπευθύνεται κατὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς, ὑποχρεωμένων νὰ χορηγῶσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τοὺς συνδίκους τὰς ζητούμενας πληροφορίες, καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῶν, ὡς αἰσ ζητηθῶσι.

439. Μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ πτωχεύσαντος κατατίθεται ὁ ἰσολογισμὸς, ἡ σημείωσις, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ λόγοι ἐξ ὧν ἐμποδίσθη ὁ πτωχεύσας νὰ τὸν καταθέσῃ.

Ὁ ἰσολογισμὸς περιέχει σημείωσιν ἀπάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς ὡς ἐγγιστα ἀξίας αὐτῶν, κατὰστασιν τῶν πιστώσεων καὶ τῶν χρεῶν, πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ σημειῶσιν τῶν δαπανῶν, φέρει δ' ἐπὶ τέλους τὴν βεβαίωσιν ὅτι εἶναι εἰλικρινὴς, χρονολογεῖται, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

Κάτωθι τῆς δηλώσεως ὁ γραμματεὺς συντάττει ἐκθεσιν, δι' ἧς βεβαιῶνται ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς παρακαταθέσεως αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιῶνται ἡ εἰς τὸ γραφεῖον παρακαταθεσὶς παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν πτώχευσιν.

440. Ἡ πτώχευσις κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου εἴτε ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν δανειστῶν, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου:

Διορίζει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων.

Διορίζει ἓνα ἢ πλείονας προσωρινούς συνδίκους.

Ὅρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ὅπου καὶ ὅτε οἱ δανεισταὶ θέλουσι συνέλθῃ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν συνδίκων, ἐντὸς τῶν εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

441. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἡ καὶ διὰ μεταγενεστέρως ἐκδιδόμενης ἐπὶ τῇ ἐκθεσὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τὸ ἐμποροδικεῖον ὁρίζει εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἰτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Ἐὰν ἡ ἐποχὴ αὕτη δὲν ὀρισθῇ ῥητῶς, ἡ παύσις τῶν πληρωμῶν θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπο-

εἰώσεως τοῦ πτωχεύσαντος, ἐὰν ἡ πτώχευσις κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἀποθίωσιν αὐτοῦ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ προσδιορισμοῦ ἄλλης ἐποχῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν παρὰ τὴν διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἢ δι' ἄλλης μεταγενεστέρως ἀποφάσεως ὀριθεύσας εἶναι ἀπαράδεκτος τετὰ τὴν περὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως.

442. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐν πάσῃ καταστάσει τῆς πτωχεύσεως, καὶ δι' αὐτῆς τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ἤδη εἰς προσωπικὴν κράτησιν, νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπεκρίθη ὁ πτωχεύσας, ἢ δὲν προσήγαγε τὸν ἰσολογισμὸν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις οὐδ' αἰτησις περὶ παρατάσεως κρατήσεως ἕνεκεν οἰουδὴποτε χρέους.

Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

443. Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐμποροδικείου κοινοποιεῖ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τοὺς προσωρινούς συνδίκους, ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς διατάσσεται ἡ σφράγις τῆς περιουσίας, ἡ προσωπικὴ τυχὸν κράτησις τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ διορίζονται οἱ σύνδικοι.

444. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 440 καὶ 441 ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι ἐνθα ἐδρεύει τὸ ἐμποροδικεῖον καὶ τὸ ἐφετεῖον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν καίται τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐν τῷ δήμῳ τῆς κατοικίας τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ὅπου ἄλλοι ὑπάρχουσιν ἐμπορικὰ αὐτοῦ κατὰστάματα ἀπόσπασμα τῶν ἀποφάσεων τούτων καταχωρίζεται εἰς δημόσιόν τι φύλλον, αἱ δὲ δημοσιεύσεις καὶ καταχωρίσεις γίνονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐμποροδικείου, ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου διατασσόμενων.

445. Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως ὁ πτωχεύσας ἀπαλλοτριεῖται αὐτοδικαίως τῆς διαχειρίσεως ἀπάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας, περιλαμβανομένης καὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτωχεύσεως ἀποκτωμένης.

Ὁ πτωχεύσας ὁ μὴ τυχὼν ἀποκαταστάσεως δὲν δύναται

ἢ ἀναλάβῃ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 525 προνοουμένης ἐξαίρεσεως ὑπὲρ τοῦ συμβιβασθέντος.

Τὸ ὄνομα τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ, ἐάν, ἐπὶ τῷ χρεῶσι ἐταιρία, τὰ ὀνόματα τῶν ὑπευθύνων ἐταίρων ἐγγράφονται καὶ μένουσι διὰ πάντος γεγραμμένα ἐν πίνακι τοιχοκολλημένῳ ἐν τῷ ἀκροτήριῳ τοῦ ἐμποροδικείου, καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐπιφύλασσόμενον τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 525 καὶ 546 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρυχθείσης ἀποφάσεως, πάντα ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη πληρωμὴ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις ἢ πράξεις, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς αὐτὸν καταβολή, εἶναι ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, αὐτοδικαίως ἄκυροι.

446. Ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως πᾶσα περὶ κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας ἀγωγή, πᾶν μέτρον ἐκτελέσεως εἴτε ἐπὶ τῶν κινήτων εἴτε ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος ἐξακολουθοῦσιν ἢ ἐπιχειροῦνται κατὰ μόνον τῶν συνδίκων.

Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ δεχθῇ κατὰ τὸ δοκὸν αὐτῷ τὴν παρέμβασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

447. Ἡ κηρύττουσα τὴν πτώχευσιν ἀπόφασις καθίσταται τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα χρεὴ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτητὰ ὡς πρὸς αὐτὸν.

Ἐάν ὁ πτωχεύσας ᾖ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν, ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς, ἢ ἐκδότης αὐτῆς, ἐν ἐλλείψει ἀποδοχῆς, οἱ λοιποὶ ἐνεχόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐμπροθέστου πληρωμῆς, ἐάν δὲν προτιμῶσι νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς.

Τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα καὶ μὴ τοκοφόρα χρεὴ, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ προθεσμίας ἐπέκεινα τοῦ ἔτους, δὲν θέλουσι καταλογισθῇ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως, εἰμὴ προαφαιρουμένου τοῦ ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν νομίμου τόκου.

Ἐάν οἱ εἰς τὴν πληρωμὴν μὴ ληξιπρόθεσμων καὶ μὴ τοκοφόρων γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ συναλλαγματικῶν συνυποχρεοὶ πληρώσωσιν αὐτοὺς, θέλει ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πληρονομήσεως ποσότητος ὁ νόμιμος τόκος δι' ὅλον τὸν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου ἢ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπολειπόμενον χρόνον.

448. Ἀπὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως οἱ τόκοι πάσης πιστώσεως μὴ ἐξασφαλισμένης διὰ προνομίαν, δι' ἐγγύησιν, ἢ δι' ὑποθήκας, παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα μόνον.

Οἱ τόκοι τῶν οὕτως ἐξασφαλισμένων πιστώσεων δὲν δύνανται νὰ ληρθῶσιν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὸ προνόμιον, τὸ ἐνέχυρον, ἢ τὴν ὑποθήκην ὑπεγγύων πραγμάτων.

449. Εἶναι ἄκυροι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα, ἐάν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρισθείσης ἐποχῆς τῆς πώσεως τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς.

Πᾶσα ἐτεροβάρης πράξις ἐλαττούσα εἴτε τὴν κινήτην εἴτε τὴν ἀκινήτην τοῦ πτωχεύσαντος περιουσίαν, ὡς καὶ πᾶσα αὐτοτεροβάρης πράξις ἢ συμβασις, ἐάν ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος δοθέντος ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν τοῦ ληθέντος.

Πᾶσα πληρωμὴ εἴτε ἐπὶ μετρητοῖς, εἴτε δι' ἐγκυρίσεως, πωλήσεως, συμβιβασμοῦ, ἢ ἄλλως ἐνεργουμένη, ἕνεκα χρεῶν μὴ ληξιπρόθεσμων, ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ ἕνεκα ληξιπρόθεσμων χρεῶν, γενομένη ἄλλως ἢ ἐπὶ μετρητοῖς ἢ δ' ἐμπορικῶν γραμματίων.

Πᾶσα εἰς ἰδιωτικῆς θελήσεως ἢ δικαστικῆς ὑποθήκης, καθόσον ὁ πρὸς ἐγγράφην αὐτῶν τίτλος δὲν ἀπεκτέθη πρὸ τῆς διακηρυχθείσης ἐποχῆς, ὡς καὶ πᾶν δικαίωμα ἐνεχυροῦ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, πρὸς ἐξασφάλισιν προνομιούσης ὀφείτης.

Πᾶσα προσημειωτὴς ὑποθήκης στηριζομένη εἰς τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 23 ἀρ. 1 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου διαλαμβάνοντα ἐγγράφα, ἂν ταῦτα ἀπεκτέθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας. Πᾶσα προσημειωτὴς, στηριζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ἀρ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' ὅσονδήποτε καὶ ἂν ἐλάβον οὗτοι ὑπαρξίν, εἶναι ἄκυροι, ἐάν δὲν ἐγγράφῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ταῦτα.

450. Πᾶσα ἄλλη πληρωμὴ γενομένη ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα χρεῶν ληξιπρόθεσμων, καὶ πᾶσα ἄλλη αὐτοτεροβάρης πράξις ἐνεργηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν, καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, δύνανται ν' ἀκυρωθῶσιν, ἐάν οἱ πληρωθέντες ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ οἱ μετ' αὐτοῦ συναλλαχόμενοι ἐνέργησαν ἐν γνώσει τῆς πώσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ.

451. Οἱ ἐγκύριως ἀποκτεθέντες τίτλοι πρὸς ὑποθήκην δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως.

Αἱ μετὰ τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ αὐτῆς γινόμεναι ἐγγράφαι δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι.

εάν παρήλθον πλέον των δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ τίτλου τῆς ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐγγραφῆς. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς δυνάμει τοῦ νόμου ἐγγραφομένας ὑποθήκας.

Εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην προστίθεται μίᾳ ἡμέρᾳ κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων μεταξύ τοῦ τόπου, ἐνθα τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἀπεκτέθη καὶ τοῦ τῆς ἐγγραφῆς. Οἱ μὴ ἐγγράψαντες τὸν τίτλον αὐτῶν πιστῶται κατατάσσονται μεταξύ τῶν ἐγχειρογράφων.

452. Ἐν ἐπληρώθησαν συναλλαγματικαὶ μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐποχὴν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν καὶ πρὸ τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ πρὸς ἀνάκλησιν τῆς πληρωμῆς ἀγωγή δύναται νὰ κινηθῇ μόνον κατὰ τοῦ ἐκδότης ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐκδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ πρὸς ἀνάκλησιν ἀγωγή κινεῖται κατὰ μόνου τοῦ πρώτου ὀπισθογράφου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ καθ' οὗ ζητεῖται ἡ ἀνάκλησις ἐγνώριζε τὴν παύσιν τῶν πληρωμῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαιογράφου.

453. Πᾶσα ἐκτέλεσις πρὸς πληρωμὴν προνομιοῦχων πιστώσεων ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ἀνατέλλεται μέχρι τῆς περικοπῆς τῆς περὶ ἐξελέγχσεως τῶν δανείων ἐκθέσεως, μὴ παρὰβλαπτομένου ἐντεῦθεν παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου, καὶ τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀνήκοντος τυχόν ἥδη δικαιοματός ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκμισθωμένου κτήματος.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει παύει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ ἀνωτέρω ὀριζομένη ἀναστολὴ παντὸς καταναγκαστικοῦ μέτρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

454. Καθῆκον τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς, ἐπιταχύνων τὴν ἐκκαθάρισιν· ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, δημοσίᾳ συνεδριάξων, ἐκθεσιν περὶ ὅλων τῶν ἐκ τῆς πτωχεύσεως ἀναφωρισμένων διενέξεων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, διατάσσει τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ συντήρησιν τῆς περιουσίας τῆς ομάδος

κατεπιείγοντα μέτρα, καὶ προεδρεύει τῶν συνελεύσεων τῶν τοῦ πτωχεύσαντος δανειστῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ εἰσηγητοῦ εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί, ἐπιφυλασσομένης τῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων.

455. Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν εἰσηγητὴν δι' ἑτέρου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

456. Ἀμα ὁ εἰρηνοδίκης λάβῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 443 ἀπάσπασμα τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ὀφείλει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἴτε ἐνώπιον τῶν προσωρινῶν συνδίκων, ἂν παρευρεθῶσιν, εἴτε καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 443 κοινοποιήσεως, νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν πιστωτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐν περιπτώσει φυγῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ἀποκρύψεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ περιουσίας.

457. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ ἐγγραφα, τὰ ἐπιπλά, καὶ λοιπὰ κινητὰ τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἐταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται οὐ μόνον εἰς τὸ κύριον τῆς ἐταιρίας κατὰστημα καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς ὑποκαταστήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ὑπευθύνων ἐταίρων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ εἰρηνοδίκης διευθύνει ἀνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τὴν περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθεσιν, εἰδοποιῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοὺς προσωρινοὺς συνδίκους.

458. Τὰ ἐνδύματα, ὀθόνια, ἐπιπλά, καὶ ἄλλα πρὸς ἰδίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ χρῆσιν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πράγματα, ἐξαίρουμένα τῶν σφραγίδων, καταγράφονται ἀκριβῶς ἐν καταλόγῳ καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν τυχόν γενομένων ἀντιρρήσεων τῶν συνδίκων ἀποφασιζέει ὁ εἰσηγητής.

459. Εἰάν ὁ εἰσηγητὴς φρονῇ, ὅτι ἡ ἀπογραφή τῆς περιουσίας (Πρακτικὰ Βουλῆς Β΄. Συνόδοι Ε΄. Περιόδοι). 17

σίας τοῦ πτωχεύσαντος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διατάττει τὴν διὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων ἐνέργειαν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐπιτεθῶσιν αἱ σφραγίδες.

460. Ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι πρόχειρα χρήματα τῆς πτωχεύσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰ τέλη τῆς κηρυττούσης τῶν πτωχεύσιν ἀποφάσεως, τὴν τοιχακόλλησιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῆς, τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἢ τὴν φύλαξιν τοῦ πτωχεύσαντος, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατ' ἀπόφασιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀποδίδονται δὲ προνομικῶς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων, προτυπωμένου τοῦ ἰδιοκτῆτος τοῦ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐνοικιασμένου κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν συνδίκων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

461. Κατὰ τὸν διὰ τῆς κηρυττούσης τῶν πτωχεύσιν ἀποφάσεως ὁρισμένον χρόνον καὶ τόπον συνέρχονται οἱ πιστωταὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅπως καταρτίσωσι κατάλογον τῶν εἰσχωμένων πιστωτῶν καὶ προτείνωσι νέους συνδίκους, συντασσόμενης περὶ τούτου ἐκθέσεως.

462. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ τὸ δικαστήριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ διαληφθέντα ἔγγραφα, διορίζει ἑοὺς συνδίκους, ἢ ἐπικυροῖ τοὺς πρώτους. Οἱ οὕτω διορισθέντες ἢ ἐπικυρωθέντες σύνδικοι εἶναι ὁριστικοί. Δύναται μολαταῦτα τὸ δικαστήριον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλους κατὰ τὰς κατωτέρω ὀριζομένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις.

463. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδίκων δύναται ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ὀρισθῇ μέχρι τῶν τριῶν.

Δύναται δὲ νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ πρόσωπα ξένα τῆς ομάδος τῶν πιστωτῶν, οὐχὶ δὲ συγγενεῖς ἢ κληστοὶ τοῦ πτωχεύσαντος μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ αὐτοῦ.

Οἱ σύνδικοι, πιστωταὶ ἢ μὴ, ἀφοῦ δώσωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, δύναται νὰ λάβωσιν ἀντιμισθίαν, ἥς τὸ ποσὸν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

464. Οἱ προσωρινοὶ ἢ ὁριστικοὶ σύνδικοι εἰδοποιοῦνται ἀμέσως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου.

Οἱ μὴ δεχόμενοι τὸν διορισμὸν ὑπείλνυσι νὰ υποβάλωσι τὴν ἀποποίησιν αὐτῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν καθελόντων τούτων δύναται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἐκκα νομίμων λόγων, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ πείσωσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν πρὶν ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων.

465. Ἐὰν ἀναφανῇ ἀνάγκη προσθήκης ἢ ἀντικαταστάσεως ἑνὸς ἢ πλείονων ὁριστικῶν συνδίκων, ὁ εἰσηγητὴς υποβάλλει τὴν προσήκουσαν πρότασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ συνεληφθέντων πιστωτῶν συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν, διορίζει τοὺς νέους συνδίκους. Ὅσακις ἀπαιτεῖται προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις προσωρινῶν συνδίκων, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὰ εἰκότα ἐπὶ ἀπλῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

466. Ἐὰν διορισθῶσι πλείονες σύνδικοι, διαχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ. Δύναται μ' ὅλα ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς εἰς ἕνα ἢ πλείους αὐτῶν τὴν διεξαγωγὴν ὀρισμένων πράξεων διαχειρίσεως, περὶ ὧν αὐτοὶ μόνοι εὐθύνονται.

467. Ἐὰν ἀναφανῶσι παράπονα κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφαρίζει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς.

Ἡ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστέα.

468. Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσει τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ τῶν πιστωτῶν, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἀνακλήσιν ἑνὸς ἢ πλείονων συνδίκων.

Ἐὰν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ὁ εἰσηγητὴς δὲν υποβάλῃ τὴν ἀνήκουσαν πρότασιν, δύναται νὰ γίνῃ αὕτη ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ δικαστήριον.

Τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν ἐν συμβουλίᾳ τὴν ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τὰς διασαφῆσεις τῶν συνδίκων, ἀποφαίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει περὶ τῆς ἀνακλήσεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν συνδίκων.

469. Ἐὰν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν συνδίκων δὲν ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, οἱ σύνδικοι προτελοῦσι τὸν εἰρηνοδικὴν πρὸς ἐπίθεσιν αὐτῶν.

470. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων, νὰ

επιτρέψη ὥστε νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν τῶν σφραγίδων.

α.) Τὰ εἰς προσεγῇ φθορὰν ἢ υποτίμησιν υποκείμενα.

β.) Τὰ εἰς τὴν ἐμπορίαν τοῦ πτωχεύσαντος χρήσιμα πράγματα, ἂν αὐτὴ δὲν δύναται νὰ διακοπῇ ἀζημίως.

Τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα πράγματα ἀπογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν συνδίκων, καὶ ἐκτιμῶνται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου προσυπογραφομένου εἰς τὴν ἐκθεσιν.

471. Ἡ πώλησις τῶν εἰς προσεγῇ φθορὰν ἢ υποτίμησιν υποκειμένων πραγμάτων, ἢ ὧσων ἢ διατήρησις εἶναι δαπανηρὰ, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἐμπορίου τοῦ πτωχεύσαντος, ἐνέργειται ἐπιμελείᾳ τῶν συνδίκων καὶ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ λοιπῇ τοῦ πτωχεύσαντος περιουσίᾳ δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ πρὸ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ συμβιβασμοῦ, εἰμὴ μόνον ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου, ὀρίζοντος, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ἀκουσθέντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν τρόπον καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐκποιήσεως.

472. Ὁ εἰσηγητὴς, τῇ αἰτήσει τῶν συνδίκων, δύναται νὰ ἐπιτρέψη νὰ μὴ σφραγισθῶσιν ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν τῶν σφραγίδων,

α.) Τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ πτωχεύσαντος, ἅτινα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἀφοῦ βεβαιωθῇ διὰ συνοπτικῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἡ κατάστασις αὐτῶν.

β.) Τὰ ἀγγιπρόθεσμα ἢ τὰ χρήζοντα ἀποδοχῆς γραμμάτια, ἢ περὶ ὧν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι συντηρητικαὶ πράξεις. Τὰ γραμμάτια ταῦτα, περιγραφέντα ἀκριβῶς, παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἵνα εἰσπραχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ἐνεργηθῶσι τὰ συντηρητικὰ μέτρα. Σημείωσις αὐτῶν παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητὴν.

Αἱ λοιπαὶ πιστώσεις τοῦ πτωχεύσαντος εἰσπράττονται ὡσαύτως ἐπὶ ἐξαφλήσει τῶν συνδίκων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

473. Αἱ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀπευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες τὰς ἀποσφραγίζουσιν. Ἐὰν δὲ ὁ πτωχεύσας ᾖναι παρών, παρευρίσκεται εἰς τὴν ἀποσφράγισιν.

Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὰς ξένας τῆς ἐμπορίας αὐτοῦ ἐπιστολάς, ὑποχρεούμενοι ὡς πρὸς αὐτάς εἰς αὐστηροτάτην ἐγγεμίθειαν.

474. Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ προτείνῃ τὴν ὑπὲρ

αὐτοῦ ἐκδοσιν προσωρινοῦ προπεμπτηρίου, τὸ δὲ δικαστήριον χορηγοῦν αὐτὸ, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πτωχεύσαντα νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει ἐμφανισθῇ ἐγκαιρῶς, ἐπὶ πληρωμῇ χρηματικῆς ποσότητος, ὅτις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ, μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, καταπίπτει ὑπὲρ τῆς ομάδος.

Ἐὰν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος προπεμπτήριον, ἔαν ὁ εἰσηγητὴς ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλὴ ἢ διπλή, ἂν ἐξεδῶθῃ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἐντάλμα προσαγωγῆς, συλλήψεως ἢ φυλάξεως, καὶ εἰδοποίησιν περὶ τούτων ἀνυπερθέτως τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου.

475. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὑποβάλῃ πρότασιν περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πτωχεύσαντος ἀπὸ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀποφασίζει ἀκούσαν τὸν εἰσηγητὴν.

476. Δύναται ἐπίσης νὰ παραχωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναγκαῖα χρήματα, τὸ δὲ ποσὸν ὀρίζει τὸ δικαστήριον, προτάσει τῶν συνδίκων καὶ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

477. Οἱ σύνδικοι καλοῦσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν πτωχεύσαντα πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων, ἀναγνώρισιν τοῦ περιεχομένου, βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ διὰ τὰ κλείωσι καὶ περατώσωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τεσσαράκοντα ὁκτώ ὡρῶν τὸ βραδύτερον.

Ὁ κρατούμενος ἢ διατελὼν ὑπὸ φύλαξιν καὶ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου πτωχεύσας ἐμφανίζεται διὰ πληρεξουσίου. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ὀδηγηθῇ ὅπου πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσι τὰ βιβλία. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν κρατῆται ἢ ἐτυχε προπεμπτηρίου, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἔαν ἔχῃ λόγους κωλύοντας τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

478. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν καταθέσῃ τὸν ἰσολογισμόν, οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι προβαίνουν εἰς τὴν σύνταξιν ἢ τὴν τακτοποίησιν αὐτοῦ, βοηθούμενοι ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων πληροφοριῶν.

Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἐμφανίσῃ ἰσολογισμόν, οἱ σύνδικοι προβαίνουν εἰς τὰς διορθώσεις καὶ τὰς προσθήκας ὅς ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖας, καὶ τὸν καταθέτουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

479. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὸν πτωχεύσαντα, τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτοῦ πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους, καὶ πάντα ἄλλον περὶ παντός ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεγχιν ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὡς πρὸς τὰς αἰτίας καὶ τὰς περιστάσεις τῆς πτωχεύσεως.

480. Εάν κηρυχθῇ ἡ πτωχευσις ἐμποροῦ ἀποδιώσαντος ἢ εἰν τις ἀποδιώσῃ μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς πτωχεύσεως, ἢ χρεὼν, τὰ τέκνα, ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀντ' αὐτοῦ, ἢ νὰ παρασταθῶσι διὰ πληρεξουσίων εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν βιβλίων, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἀφορώσαν τὴν πτωχευσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀγαιρέσεως τῶν σφραγίδων καὶ ἀπογραφῆς.

481. Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀρ' ἧς ἀναλάβωσι τὰς ἐργασίας, οἱ ὁριστικοὶ σύνδικοι ζητοῦσι τὴν ἀποσφράγισιν τὰς περιουσίας καὶ προβαίνουν εἰς τὴν κατὰ τοὺς συνθέεις τύπους ἀπογραφὴν αὐτῆς, παρόντος ἢ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, πληρουμένης καὶ τῆς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διατυπώσεως.

482. Ἡ ἀπογραφή συντάσσεται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς διπλὴν, λυομένων βαθμίδων τῶν σφραγίδων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐξηκουδίκου, ὅστις ὑπογράφει αὐτὴν κατὰ πᾶσαν διακοπήν.

Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς περατώσεως αὐτῆς, τὸ μὲν τῶν ἀντιτύπων κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικαίου, τὸ δὲ διατηροῦσιν οἱ σύνδικοι.

Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ προσλάβωσι βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν πρὸ σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 470 καὶ 472 ἐξαιρουμένα τῆς σφραγίσεως ἢ ἀποσφραγισθέντα καὶ ἀπογραφέντα πράγματα.

483. Κηρυχθείσης τῆς πτωχεύσεως ἐμποροῦ ἀποδιώσαντος, εἰν δὲν συνετάχθῃ προηγουμένως ἀπογραφή, ἢ ἀποδιώσαντος τοῦ πτωχεύσαντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπογραφῆς, γίνεται αὕτη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα ἐνώπιον τῶν κληρονόμων ἢ αὐτῶν κλητευθέντων.

484. Εἰς πᾶσαν πτωχευσιν, οἱ σύνδικοι ὁρμίσουσιν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν, νὰ παραδίδωσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λο-

γιασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτῆρος αὐτῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς διαδίδει ἀμέσως τὸ ὑπόμνημα μετὰ τὸν παρατήρησιν τοῦ πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελέα. Εάν οἱ σύνδικοι δὲν παραδώσωσι τὸ ὑπόμνημα ἐντὶς τοῦ ἀνωτέρω ὁρισμένου χρόνου, ὁ εἰσηγητὴς ἀναφέρει τοῦτο πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

485. Ὁ παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν. Δύναται δὲ πάντοτε νὰ παρευρισχῆται καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν τῆς πτωχεύσεως, νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἐγγράφων, νὰ ἐλέγξῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητῇ παρὰ τῶν συνδίκων πᾶσαν διασάφτην καὶ πληροφορίαν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ πώλησεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ περὶ εἰσπραξέως τῶν ὀφειλομένων.

486. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς τὰ ἐμπορεύματα, τὰ χρήματα, τὰ βιβλία, τὰ ἐγγράφα, τὰ χρεώγραφα, τὰ κινητὰ, καὶ ἄλλα τοῦ πτωχεύσαντος πράγματα παραδίδονται πρὸς τοὺς συνδίκους, οἵτινες θεθαίνουσι παραπιδας τῆς ἐκθέσεως τὴν παραλαβὴν.

Τὰ χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τῶν συνδίκων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τὸ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

487. Οἱ σύνδικοι ἐξακολουθοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν εἰσπραξίν τῶν πιστώσεων τοῦ πτωχεύσαντος.

488. Ὁ εἰσηγητὴς, ἀκουσθέντος τοῦ πτωχεύσαντος ἢ προσελόντος ἐπὶ τούτῳ κλητευθέντος, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν κινητῶν αὐτοῦ. Ἀποφασίζει δὲ ἂν ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνῃ ἰδιωτικῶς ἢ ἐπὶ πλειστηριασμῶν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

489. Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ συμβιβασθῶσι περὶ πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης τὴν ὑμᾶδα, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν εἰς ἀκίνητα κτήματα ἀναφερομένων ἀγωγῶν ἢ δικαιωμάτων.

Ἐάν ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων, ἢ ἀντικείμενον ἀξίας ἀπροσδιορίστου ἢ ὑπερβαίνουσας τὰς 300 δραχμὰς, καθίσταται ὑποχρεωτικὸς μόνον μετὰ δικαστικὴν ἐπικύρωσιν γενομένην ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μὲν τῶν ἐμποροδικῶν, ὡς ἀκίς πρόκειται περὶ προσωπικῶν ἢ εἰς κινήτὰ ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου δὲ, ὡς ἀκίς ὁ συμβιβασμὸς ἀφορᾷ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων. Ὁ πτωχεύσας κλητεύεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. δύναται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ ἀντίρρηση τοῦ πτωχεύσαντος κωλύει τὸν συμβιβασμόν, ἐάν οὗτος ἀφορᾷ ἀκίνητα.

490. Ἐάν ὁ πτωχεύσας δὲν διατελῇ ὑπὸ κράτησιν ἢ φύλαξιν, ἢ ἔτυχε προπεμπτηρίου, οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ τὸν προσλάβωσι διὰ νὰ διευκολύνῃ καὶ φωτίσῃ τὴν διοίκησιν τῶν, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ὀρίζει τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

491. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων ἢ ἐκ τῶν εἰσπράξεων προερχόμενα χρήματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὀριζομένου ἀναγκαίου ποσοῦ δι' ἐξοδα δικαστικά καὶ διαχειρίσεως, κατατίθενται ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ τὸ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὴν περὶ τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἀποδείξιν. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς, ὀφείλουσι τοὺς νομίμους τόκους τῶν μὴ κατατεθέντων χρημάτων.

492. Τὰ ὑπὸ τῶν συνδίκων ἢ παρ' ἄλλων διὰ λογαρισμὸν τῆς πτωχεύσεως κατατεθέντα χρήματα ἀναλαμβάνονται μόνον δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐάν ὑπάρχωσι κατασχέσεις, οἱ σύνδικοι ὀφείλουσι προηγουμένως νὰ ζητήσωσι τὴν ἀρσιν αὐτῶν. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ διατάξῃ, ὥστε τὰ χρήματα ν' ἀποδοθῶσι ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχεύσεως, ἐπὶ τῇ ἔσσει λογαριασμοῦ διανομῆς συνταχθέντος ὑπὸ τῶν συνδίκων καὶ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ ὑπ' αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ συντηρητικῶν μέτρων.

493. Ἀρ' ἧς οἱ σύνδικοι ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, υποχρεοῦνται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην νὰ ἐνεργήσωσι πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. Ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐγγράψωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ

πτωχεύσαντος ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ἐν οὗτος παρημέλησε τὴν ἐγγράφην.

Ἡ ἐγγράφῃ γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῆς ομάδος ὑπὸ τῶν συνδίκων, οἵτινες ἐπισυνάπτουσιν εἰς τὰς περιλήψεις πιστοποιήσιν τοῦ γραμματέως περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ὁφείλουσι προσεῖν νὰ ἐγγράψωσι ὑποθήκην ἐπ' ὀνόματι τῆς ομάδος τῶν πιστωτῶν ἐπὶ τῶν γνωστῶν αὐτοῖς ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος. Ἡ ἐγγράφῃ γίνεται ἐπὶ ἀπλῇ περιλήψει, ἐν ᾗ αναφέρεται ἡ ὑπαρξίς τῆς πτωχεύσεως, ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς διορίσθησαν.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ ἐξελέγχσεως τῶν πιστώσεων.

494. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κηρυττούσης τὴν πτωχεύσιν ἀποφάσεως δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδώσωσι εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μὲ σημειώσιν τῶν παρ' αὐτῶν ἀπαιτουμένων ποσοτήτων. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει περὶ αὐτῶν κατάλογον καὶ δίδει ἀποδείξιν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, εἶναι δὲ ὑπεύθυνος περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιόγραφων ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐξελέγχσεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως.

495. Ἐάν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεκυρώθωσαν ἢ ἀντικατέστησαν οἱ σύνδικοι, πιστωταὶ τινες δὲν παρέδωκαν τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν, εἰδοποιεῖνται ἀμέσως διὰ δημοσιεύσεων καταχωρισμένων εἰς δημόσιον φύλλον καὶ δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν αὐτῶν δημοσιεύσεων, ἐνώπιον τῶν συνδίκων, καὶ νὰ τοῖς παραδώσωσι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιόγραφα αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων ποσῶν, ἐν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ καταθέσωσι εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ τόπου ἐνθα ἔδρευε τὸ δικαστήριον κατοικούντων πιστωτῶν, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μίᾳ ἡμέρᾳ ἀνὰ πᾶσαν τεσσαρὶν μυριαμέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐνθα ἔδρευε τὸ δικαστήριον μέχρι τῆς καταικίας τοῦ πιστωτοῦ, ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας πιστωτὰς ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρεκτείνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 541 τῆς Πολ. Δικονομίας.

496. Ἡ ἐξελέγξις τῶν πιστώσεων ἄρχεται ἐντὸς τριῶν ἡ-

μερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων προθεσμιῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἄνευ διακοπῆς κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, εἰδοποιουμένων τῶν πιστωτῶν περὶ τούτου διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον γνωστοποιήσεως. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς τὸ κρίνῃ ἀνῆχαιον, δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἐκ νέου τοὺς πιστωτάς χάριν τῆς τῶν πιστώσεων ἐξελέγξεως, εἴτε δι' ἐπιστολῶν τοῦ γραμματέως ἐπὶ συστάσει διευθυνομένων, εἴτε διὰ δημοσίου φύλλου.

497. Αἱ πιστώσεις τῶν συνδίκων ἐξελέγχονται παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένων μεζόνος ποσότητος πιστωτῶν καλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ. Τῶν λοιπῶν πιστώσεων ἡ ἐξέλεξις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν συνδίκων, αὐτοὺς παραβάλλουσι τὰ δικαιόγραφα πρὸς τὰ βιβλία καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔγγραφα. Ἡ ἐξέλεξις γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀντιπαρισταμένων τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ τῶν συνδίκων. Οἱ πιστωταὶ, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξελέγχθησαν, δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν λοιπῶν πιστώσεων, καὶ νὰ ἐπιφέρουσιν ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενόμενας ἢ γενησόμενας ἐξελέξεις· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ πτωχεύσας.

498. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων, υπογραφομένην κατὰ πάσαν συνεδρίαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων. Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τὴν καταταξὶν τῶν πιστωτῶν ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, σύντομον περίγραφὴν τῶν ἐμφανισθέντων δικαιογραφῶν, καὶ σημειῶσιν τῶν ἐπιδιωρθείσων, διαγραφῶν, καὶ παρεγγραφῶν, φανερῶν δὲ ἂν ἡ πίστις ἐγένετο δεκτὴ ἢ ἀμφοσβητή.

499. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτίῳσι τῶν διαφορομένων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παραγωγὴν τῶν βιβλίων τοῦ πιστωτοῦ, ἢ ἀκριβοῦς αὐτῶν ἀποσπάσματα συντακτέου ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ δικαστοῦ.

500. Ἐὰν ἡ πίστις γίνῃ δεκτὴ καθόλου ἢ ἐν μέρει, οἱ σύνδικαι γράφουσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου τὴν ἐξῆς δήλωσιν·

Δεκτὸν εἰς τὰ χρέη τοῦ πτωχεύσαντος διὰ τὴν ποσότητα τῆς χρονολογούντες αὐτήν. Ὁ εἰσηγητὴς θέτει τὸ ἀθεωρήθη.

501. Πᾶς πιστωτὴς, ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως τῆς πιστώσεως αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ὀρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰ-

σηγητοῦ, ἢ, εἰάν ὁ πιστωτὴς δὲν κατοικῇ ἐν ᾧ τόπῳ γίνεται ἡ ἐξέλεξις, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ παραγγελλομένου εἰρηνοδίκου ἢ παντὸς ἄλλου δικαστοῦ, ὅτι ἡ πίστις αὐτοῦ εἶναι ἀληθὴς καὶ ἀδολέυστος ὡς πρὸς τὸ δεκτὸν γινόμενον ποσόν.

Μολταυτὰ ὁ πιστωτὴς, οὐ τινος ἐξῆλθῃ ἡ πίστις, δύναται νὰ ὀρκισθῇ καὶ μετὰ παρελεύσιν τῶν ὁκτῶ ἡμερῶν καὶ ἐν οἰοδήποτε χρόνῳ δὲν δύναται ὅμως, πρὶν ὀρκισθῇ, αὐτὸ νὰ προκληθῇ αὐτὸ ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσεως ἢ ἄλλης τοιαύτης, οὐδὲ νὰ μετᾴσῃ εἰς τὰς ἐνεργοῦσιν διανομὰς, ἢ ν' ἀναβάλῃ τὰς ἤδη δικταχθείσας, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος νὰ μετᾴσῃ εἰς τὰς γενησόμενας κατὰ τὸ ἄρθρον 508 ἐδάριον τελευταῖον.

Δύναται ὁ εἰσηγητὴς, καυσθέντων τῶν συνδίκων, ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας ἀπὸ τῆς ὀρκιστικῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ οὕτως ἀπὸ τοῦ ὅρκου ἀπυλαγμέναι πιστώσεις λογίζονται προσκόντως θεβαιωθείσαι.

502. Ἐὰν ἡ πίστις ἀμφοσβητήθῃ καὶ ἴσως ἐμποικῇ, ὁ εἰσηγητὴς ἀπορραίζει περὶ αὐτῆς, ἂν δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμὰς. Κατὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δύναται νὰ γίνῃσι ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐπὶ πιστώσεως ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τοὺς διαφορομένους κατὰ ῥητὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, ὅπερ διατάζει ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ.

Ἐὰν ἡ ἀμφοσβητικὴ ἀφορᾷ πίστιν πολιτικὴν, ὁ εἰσηγητὴς παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα διεξάγεται ἡ πτωχευσις.

503. Ὅσακις ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς παραδοχῆς πιστώσεως τινος, εἰάν δὲν δύνανται νὰ ἐκδικασθῶσιν ὀριστικῶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 495 καὶ 501 τεταγμένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συγκαλέσιν τῆς συνελεύσεως πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν συγκαλέσιν τῆς συνελεύσεως, δύναται συγχρόνως ν' ἀπορραίσῃ τὴν εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς προσωρινὴν παραδοχὴν τοῦ καθ' ᾧ ἡ ἀμφοσβητικὴ πιστώσεως ὡς πρὸς τὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποράσεως ὀριζόμενον ποσόν.

504. Ὅσακις ἡ διαφορὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ πολιτικὸν δι-

καστήριον, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς συγκαλέσεως τῶν πιστωτῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, εἰς δ' ὑπεβλήθη ἡ διαφορά, δικάζει βραχυπροθέσμως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων κατ' ἀντιμωλίαν τῶν συνδίκων καὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου πιστωτοῦ, ἐὰν πρέπει νὰ γίνῃ προσωρινῶς δεκτὴ ἡ πίστις ἢ μέρος αὐτῆς.

505. Ἐὰν περὶ τῆς πιστώσεως ἐνεργῇται ποινικὴ ἀνάκρισις, δύναται τὸ ἐμποροδικεῖον νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν συγκαλέσιν τῶν πιστωτῶν, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν προσωρινὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως, οὐδὲ ὁ πιστωτής, νὰ μετᾷσῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, πρὶν τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἀποφασίσωσιν.

506. Ὁ πιστωτής, οὗτος ἀμφισβητεῖται μόνον τὸ προνόμιον ἢ ἡ ὑπόθεσις, γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς πτωχεύσεως ὡς ἀνέγγυος πιστωτής.

507. Μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 495 καὶ 501 ὁριζομένων προθεσμιῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμένοντας πιστωτάς, προβαίνουν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας τῆς πτωχεύσεως, φυλάσσομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 573 καὶ 574 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους πιστωτῶν.

508. Ὅσοι δὲν δηλώσωσιν οὐδὲ βεβαιώσωσι τὰς πιστώσεις των ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισμένης καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 495 παραταθείσης προθεσμίας ἀποκλείονται τῶν γενησόμενων διανομῶν, εἴτε γνωστοὶ εἶναι εἴτε ἄγνωστοι. Δύνανται μολατοῦτα ν' ἀνακόψωσι καὶ βεβαιώσωσι τὰ δάνειά των ἰδίᾳ δαπάνῃ μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης. Ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ ἀνακοπῇ ἀποφασίζεται ἡ παραδοχὴ τῆς προτεινομένης πιστώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 502.

Τοιαῦται ἀνακοπαὶ δὲν ἀναστέλλουσι τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθεῖσας διανομὰς· ἀλλ' ἐὰν διαταχθῶσι νεαὶ διανομαὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀνακοπῶν, οἱ πιστωταὶ περιλαμβάνονται εἰς αὐτάς κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ὁριζόμενον ποσόν, ὅπερ φυλάσσεται μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐὰν δὲ οἱ διαληφθέντες πιστωταὶ ἀναγνωρισθῶσι μετὰ ταῦτα, οὐδὲν δύναται νὰ ζητήσωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταχθεῖσων διανομῶν δικαιῶνται ὅμως ν' ἀφαιρέσωσιν ἐκ τῶν ποσοτήτων, ὧν δὲν διατάχθη εἰσέτι ἡ διανομή, τὰ εἰς

τὰς πιστώσεις αὐτῶν ἐπιβάλλοντα μερίσματα ἐπὶ τῶν προγενομένων διανομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τῆς συγκαλέσεως καὶ τῆς συνέλευσεως τῶν πιστωτῶν.

509. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 501 ὁριζομένης πρὸς ὁρκοδοσίαν προθεσμίας, ὁ γραμματεὺς, κατὰ διατάχην τοῦ εἰσηγητοῦ, συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ βεβαιώθησαν ἐνῶρως ἢ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ἵνα διασκεφθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ. Τὸ ἀντικείμενον τῆς συνέλευσεως γνωστοποιεῖται δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ καταχωρίσεως εἰς δημόσιον τι φύλλον κατὰ τὸ ἄρθρον 444.

510. Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁρισθέντα τόπον καὶ χρόνον συγκαροτεῖται ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν προεδρευαντος αὐτοῦ. Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην δεκτοὶ εἶναι μόνον οἱ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς ἀναγνωρισθέντες πιστωταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν.

Ὁ πτωχεύσας καλεῖται εἰς τὴν συνέλευσιν, ἐνθα ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ προσωπικῶς, ἂν ἀπηλλάγη τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἢ ἐξεδόθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ προπεμπτήριον· δὲν δύναται δὲ νὰ παρασταθῇ διὰ πληρεξουσίου, εἰμὴ ἐνεκα λόγων ἰσχυρῶν καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγκρινομένων.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐξελέγχει τὰ πληρεξούσια τῶν δι' ἐπιτροπῆς ἐμφανιζομένων.

511. Οἱ σύνδικοι ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, περὶ τῶν τηρηθεισῶν διατυπώσεων, περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν πράξεων, καὶ τῆς πιθανῆς ἐκδίκσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως. Ὁ πτωχεύσας ἀκούεται, ἢ δὲ ἔκθεσις τῶν συνδίκων, ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, παραδίδεται πρὸς τὸν εἰσηγητὴν συντάσσοντα ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν τῇ συνέλευσει.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ συμβιβασμοῦ.

Α΄.

Περὶ καθαρτίως τοῦ συμβιβασμοῦ.

512. Συμβιβασμός δὲν δύναται νὰ γένῃ μετὰ τὴν δια-

σεπτομένων πιστωτῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων.

Πρὸς κατάρτισιν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται συνδρομὴ τοῦ πλείονος ἀριθμοῦ τῶν ἐξελεγχθέντων πιστωτῶν καὶ παριστῶντων ἐν ταυτῇ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν πιστώσεων, αἵτινες ὀριστικῶς ἀνεγνωρίσθησαν καὶ δι' ὅρκου ἐβεβαιώθησαν. ἡ προσωρινῶς ἐγένοντο δεκταί, ἄλλως ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἀκυρὸς.

513. Οἱ δι' ὑποθήκης, διὰ προνομίων, ἢ δι' ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένοι πιστωταὶ δὲν ἔχουσι ψῆφον κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις δυνάμει τῶν πιστώσεων αὐτῶν, αἵτινες τότε μόνον ὑπολογίζονται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὅταν οἱ πιστωταὶ παραιτηθῶσι τῶν ὑποθηκῶν, ἐνεχύρων, ἢ προνομίων τῶν. Ἡ κατὰ τὸν συμβιβασμὸν ψηφοφορία συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν παραίτησιν ταύτην, μὲναι ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος, εἴην ὁ συμβιβασμὸς δὲν καταρτισθῇ. Δύνανται μολαταῦτα οἱ πιστωταὶ οὗτοι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ παραιτούμενοι τῶν προνομίων, ὑποθηκῶν, ἢ ἐνεχύρων αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν πιστώσεων τῶν· τότε δὲ μόνον τὸ μέρος τῆς πιστώσεως εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ παραίτησις ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἀναγόμενων πράξεων.

514. Ὁ συμβιβασμὸς ὑπογράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας καθ' ἣν συνεδρίασιν ἀποφασίζεται. Εἴν μόνον ἡ προσωπικὴ πλειονότης τῶν πιστωτῶν, ἢ μόνη ἡ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν πιστώσεων καταρτισθῇ, ἡ διάσκεψις ἀναβάλλεται ἐνῆκα εἰς ἄλλην συνεδρίαν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς δεκαπέντε το πολὺ ἡμερῶν.

Καὶ ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ὑπάρξῃ μὲν πλειονότης προσώπων ἢ πιστώσεων, συναινέσῃ ὅμως εἰς τὸν συμβιβασμὸν σπουδαῖος πιστωτῶν ἀριθμὸς, δύναται ὁ εἰσηγητὴς ν' ἀναβάλῃ τὴν διάσκεψιν εἰς ἑτέραν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συνεδρίαν· δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἄλλη ἀναβολὴ καὶ ἂν ᾔθελεν ἡδὴ καταρτισθῇ ἡ ἑτέρα πλειονότης.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν γινόμεναι ἀποφάσεις ἢ δοθεῖσαι συγκαταβάσεις μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις εἰς τοὺς πιστωτὰς νὰ λάβωσι γνώσιν τῆς περὶ τῆς διασκέψεως συνταχθείσης ἐκθέσεως.

515. Ἀπαγορεύεται ὁ συμβιβασμὸς, εἴν ὁ πτωχεύσας κατεδικάσθῃ ἐπὶ ὁλίγα χρεωκοπία. Εἴν ἀνακρίνεται ἐπὶ ὁλίγα χρεω-

πία, αἱ πιστωταὶ συγκαλοῦνται διὰ ν' ἀποφασίσωσιν, ἂν, ἐν περιπτώσει ἀθώσεως αὐτοῦ, ἐπιφυλάσσονται νὰ διασκεφθῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἂν ἐπομένως ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἀποφασίζεται μόνον διὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 512 ὀριζομένης διττῆς πλειονότητος. Εἴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναβολῆς γαίρη διάσκεψις περὶ συμβιβασμοῦ, ἐπαρμύζονται εἰς αὐτὴν οἱ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὀρισμοί.

516. Ἡ ἐνεκεν ἀπλῆς χρεωκοπίας καταδικαζόμενος καὶ καὶ τὸν συμβιβασμὸν μολαταῦτα, ἅμα γαίρη ἐπαρμύζει τῆς ἀνακρίσεως, δύνανται οἱ πιστωταὶ, συμμορφούμενοι, πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ν' ἀναβάλῃ τὰς διασκέψεις αὐτῶν μέχρι τῆς περατώσεως τῆς ἀνακρίσεως.

517. Οἱ δικαιούμενοι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὸν συμβιβασμὸν πιστωταὶ ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταχρονῶτερος, δύνανται ν' ἀνακύψωσιν αὐτὴν.

Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ ᾔναι ἐπισημασμένη καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας· περιέχει δὲ κλήσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ ἐμποροδικείου.

Εἴν ἀπαντες οἱ συνδικοὶ ἀνακόπτωσι τὸν συμβιβασμὸν, ὀφείλουσι νὰ προκαλίσωσι τὸν διοριστὸν ἑτέρου συνδίκου, πρὸς ὃν κοινοποιεῖται ἡ ἀνακοπὴ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

518. Εἴν ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀπόφασις ἡρτηται ἐκ τῆς λύσεως ζητημάτων μὴ ὑπαγομένων λόγῳ ὕλης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐμποροδικείου, ἀναβάλλεται ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ μέχρι οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ ζητήματα ταῦτα. Τὸ ἐμποροδικεῖον τάσσει ἐπὶ ταύτῃ σύντομον προθεσμίαν εἰς τὸν ἀνακόπτοντα πιστωτὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

519. Ἡ ἐπακύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ζητεῖται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεσιτέρου τῶν δικολῶν, ἢ δὲ ἀπὸ φασίς τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπαγγέλλεται πρὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 517 ὀριζομένων ὁκτώ ἡμερῶν.

Εἴν διαιρούσῃ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγένοντο πλείονες ἀνακοπαί, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐπικυρώσεως διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Δεκάτης γινόμενης τῆς ἀνακοπῆς ὁ συμβιβασμὸς ἀκυροῦται ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς διαφερομένους.

520. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸ τῆς περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγητὴς υποβάλλει εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς πτωχεύσεως καὶ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τοῦ συμβιβασμοῦ.

521. Ἐάν αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν τηρηθῶσιν, ἢ ἐάν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἢ τοῦ τῶν πιστωτῶν ἀντίκεινται εἰς τὸν συμβιβασμόν, τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.

§. Β.

Περὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ συμβιβασμοῦ.

522. Ἡ ἐπικύρωσις καθιστᾷ τὸν συμβιβασμόν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστωτάς καταγεγραμμένους ἢ μὴ ἐν τῷ ἰσολογιασμῷ, ἐξελεχθέντες ἢ μὴ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους κατοικοῦντας, ὡς ἐπ' ἴσης καὶ διὰ τοὺς κατὰ τ' ἄρθρα 503 καὶ 504 προσωρινῶς γενόμενους δεκτοὺς πρὸς διάσκεψιν, δι' οἷονδήποτε ποσὸν ἀναγνωρισθῶσι διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

523. Ἡ ἐπικύρωσις αὕτη διατηρεῖ εἰς ἕκαστον τῶν πιστωτῶν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 493 ἐγγραφεῖσαν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τούτου ἐνεκεν οἱ σύνδικοι φροντίζουσι νὰ σημειωθῇ ἀπέναντι τῆς μνησθείσης ἐγγραφῆς ἢ δι' ἧς ἐπικυροῦται ὁ συμβιβασμὸς ἀπόφασις, ἐν ἧλῳ τι δὲν ἀπεφασίσθη διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ.

524. Ἀμα καταστάσης τελεσιδίκου τῆς περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως, παύουσι τὰ καθήκοντα τῶν συνδίκων ἐντὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 527 καὶ 528 προνοουμένων περιπτώσεων.

Οἱ σύνδικοι δίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα τὸν ὁριστικὸν λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ὅστις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, ὑπὸ τοῖς ἐν τῷ συμβιβασμῷ συνομολογηθέντας ὅρους, ὅλα ἀνεξαίρετος τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὰ βιβλία, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐπιπλά· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, συντάσσεται δὲ περὶ τούτων ἀπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἐν περιπτώσει διενέξεως ἀποφασίζει τὸ ἐμποροδικεῖον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ.

525. Ὁ μὴ καταδικαζόμενος ἐπὶ χρεωκοπία πτωχεύσας, ὅστις ἔτυχε τοῦ συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τοῦ ἐμ-

πορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὁ γενόμενος συμβιβασμός· ἐκπίπτει δὲ τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ διαγράφεται ἡ τυχὸν γενομένη ὡς ἀνωτέρω σημειώσις, ἐάν, ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τὴν τελευταίαν πληρωμῆν τῶν πρὸς τοὺς πιστωτάς ὀφειλομένων ὀφισίων ὠρισμένης προθεσμίας, δὲν πληρωθῶσιν οὗτοι ὁλοσχερῶς.

§. Γ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας συμβιβασμοῦ.

526. Δύναται νὰ συνομολογηθῇ συμβιβασμός ἐπὶ ὅλῃς ἢ μερικῇ ἐγκαταλείψει τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 512—525 ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος τμήματος· ὁ συμβιβασμὸς αὗτος ἐπιφέρει τὰ ἀποτελέσματα τῶν λοιπῶν συμβιβασμῶν, ὑποκαίμενος ὡσαύτως εἰς ἀκύρωσιν ἢ διάρρηξιν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκκαθάρισις τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας γίνεται διὰ διαχειριστῶν ἐκλεγμένων κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 512 ὁριζομένην διττὴν πλειονοψυκίαν παρὰ τῶν πιστωτῶν, ἐνεργούντων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ. Ὁ εἰσηγητὴς παύει τὸν καθήκοντων αὐτοῦ ἅμα ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ μετὰ τὴν νόμιμον λογοδοσίαν. Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἢ νὰ ἀνακληθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν ἄρθρων 467, 468 καὶ 537.

Οἱ διαχειρισταὶ δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι συμμορφούμενοι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 489. Τὸ ἄρθρον 491 ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ εἰσπραξέων προερχόμενα χρήματα. Οἱ δανεισταὶ συγκαλοῦνται ἅπασι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς λογοδοσίας τῶν διαχειριστῶν. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως δίδουσι οὗτοι τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν λογοδοσίαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκαλούμενην συνέλευσιν τῶν πιστωτῶν, εἰς ἣν ὁ πτωχεύσας δύναται νὰ παρευσεθῇ τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου. Περὶ τῆς λογοδοσίας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν γενομένων τυχόν ἀντιρρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

§. Δ.

Περὶ ἀκυρώσεως καὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

527. Ὁ συμβιβασμός, καὶ τοὶ ἐπικυρωθεῖς δικαστικῶς, εἶναι (Πρακτικά Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 18

αυτοδικαίως άκυρος, εάν ο πτωχεύσας καταδικασθῇ ἐπὶ δολία χρεωκοπία.

Δύναται δὲ ν' άκυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν, κλητευθέντων τῶν συνδίκων καὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἕνεκα δόλου ἀνακαλυφθέντος μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκρύψεως τῆς ἐνεργητικῆς περιουσίας ἢ ἐξογκώσεως τῆς παθητικῆς.

Ἡ άκύρωσις τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλάττει αὐτοδικαίως τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγυηθέντας.

Οὐδεμία ἄλλη ἀγωγή πρὸς άκύρωσιν αὐτοῦ εἶναι δεκτὴ.

528. Εάν ο πτωχεύσας δὲν ἐκπληρώσῃ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ διάρρηξις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συνελεύσει συνεληθόντων δανειστῶν, καθόσον δὲν ἔλαβον τὰς δι' αὐτοῦ ὁρισθείσας ποσότητας· ἡ πλειονότης σχηματίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 512.

Ἡ αἴτησις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν διακληθέντων πιστωτῶν, ἢ παρ' αὐτῶν τούτων, καλουμένων τῶν συνδίκων, τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἐγγυητῶν.

Ἡ διάρρηξις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ατομικῶς, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἴδιον τῶν αἰτούντων συμφέρον, παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων πιστωτῶν μὴ λαθόντων καθόλου ἢ ἐν μέρει τὰς διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ ὁρισθείσας ὑπὲρ αὐτῶν δόσεις· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ πτωχεύσαντος, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ περὶ πλεόν τῶν ἐν τῷ συμβιβασμῷ σημειωμένων ποσοτήτων, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν τελευταίων δόσεων ὁρισμένων προθεσμιῶν.

529. Ἡ διάρρηξις τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν ἀπαλλάττει τοὺς περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς αὐτοῦ ἐκτελέσεως ἐγγυηθέντας.

530. Ἡ περὶ διάρρηξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἀγωγή παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλομένης τελευταίας δόσεως.

531. Εάν μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ πτωχεύσας καταδικώκεται ἐπὶ δολία χρεωκοπία καὶ ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ κατασχέτηρὸν ἐν περιπτώσει φυγῆς, τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον συντηρητικὸν μέτρον.

Τὰ μέτρα ταῦτα παύουσιν αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποφασισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ἀπολύθῃ οὗτος ἢ ἀθωωθῇ, ἢ ὡς ἐπὶ τῇ παύσει ἢ κατ' αὐτοῦ ποινικῇ καταδίωξις.

532. Τὸ δικαστήριον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ δολία χρεωκοπία καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ τὴν ἀπαγγέλλουσαν τὴν άκύρωσιν ἢ τὴν διάρρηξιν τοῦ συμβιβασμοῦ, διορίζει εἰσηγητὴν καὶ ἕνα ἢ πλείονας συνδίκους. Οἱ σύνδικοι οὗτοι δύνανται νὰ προκαλέσωσι τὴν σφοδρίσιν προβαίνοντες ἀνεῖ ἀνάβολῆς ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐιρηνοδικοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ θέσει τῆς παλαιᾶς ἀπογραφῆς, εἰς τὸν ἐλεγχὸν τῶν κεφαλαιῶν, τῶν πιστώσεων, καὶ τῶν ἐγγράφων, συντάττοντες, χρεῖας καλῶντας, συμπληρωτικὴν ἀπογραφὴν καὶ ἰσολογισμὸν.

Οἱ σύνδικοι δημοσιεύουσιν ἀνεῖ ἀνάβολῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὸ ἄρθρον 414 μετ' ἀποσπάσματος τῆς περὶ τοῦ διαρισμοῦ αὐτῶν ἀφάσεως τὴν πρὸς τοὺς νέους τυχόν πιστωτὰς πρόσκλησιν, ἵνα ἐμφανίσωσιν ἐντὸς 20 ἡμερῶν πρὸς ἐξέλεξιν τὰ δικαιώματα αὐτῶν· ἡ πρόσκλησις γίνεται δι' ἐπιτολῶν τοῦ γραμματέως κατὰ τὰ ἄρθρα 465 καὶ 496.

533. Τὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου άρθρου ἐμφανιζόμενα δικαιώματα ἐξελέγχονται ἀνεῖ ἀνάβολῆς.

Τὰ προηγουμένως δεκτὰ γινόμενα καὶ ὃ ἄρκειν βεβαιωθέντα δὲν ἐξελέγχονται ἐκ νέου· ἀπορρίπτονται δὲ ἢ περιορίζονται τὰ ἔκτοτε καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθέντα.

534. Εάν μετὰ τὴν ἐνέσκησιν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπέλθῃ νέος συμβιβασμός, συγκαλοῦνται οἱ δανεισταί, ἵνα γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων.

Οὐδεμία δὲ διανομή γίνεται πρὶν τῇ παρέλθῃ ὡς πρὸς τοὺς νέους πιστωτὰς ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 495 καὶ 501 χρησιμοποιεμένη πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ βασιλείου διαμένοντας πιστωτὰς προθεσμία.

535. Κηρύττονται άκυροὶ καὶ μὴ οὔσαι αἱ ἐν τῷ άρθρῳ 449 ἀναφερόμεναι πράξεις, αἱ γινόμεναι ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῶν συμβιβασμῶν ἀποφάσεως, καὶ πρὸ τῆς άκυρώσεως ἢ διάρρηξεως αὐτοῦ. Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο λοιπαὶ πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος άκυροῦνται μόνον εάν ἐξελεγχθῶσι γινόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν ὁρίων τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ πρὸς καταδολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν.

536. Οἱ πρὸ τοῦ συμβιβασμοῦ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι ἐκ νέου τὴν ὅλσχησιν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς

πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μόνον, κατατάσσονται δὲ εἰς τὴν ὁμάδα κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

Ἐάν δὲν ἔλαβον παντάπασι μέρος, κατατάσσονται διὰ τὸ ὅλον τῶν πιστώσεων τῶν εἰς τὴν ἀναλογίαν τινὰ τοῦ μερίσματος, κατατάσσονται διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀρχικῶν πιστώσεων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ μὴ ληφθὲν ποσὸν τοῦ συνολογηθέντος μερίσματος. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἑν περὶ πτωχὸν ἢ ἐπὶ κληρονομίᾳ καὶ πτωχεύσει ἀνευ προηγουμένης ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανιστῶν.

337. Ἐάν δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, οἱ πιστωταὶ τελοῦσιν αὐτοδικαίως εἰς κατάστασιν ἐνώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς λαμβάνει ἀμελητὴ τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τοῦ τοῦ διαχειρίσεως καὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν συνδίκων, ὑποφοροῦσι δὲ περὶ τούτου οἱ τε προνομιούχοι, οἱ ἐνυπόθητοι, καὶ οἱ ἐπὶ ἐνέχυρῳ πιστωταί. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν πιστῶτων γενομένων παρατηρήσεων συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις ὑποβάλλεται εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτο δὲ λαμβάνον αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἀποφαίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 462 καὶ ἐπ. διατεταγμένα.

Οἱ μὴ διατηρούμενοι σύνδικοι δίδουσιν ἀμελητὴ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς νέους συνδίκους ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, κληθέντος τοῦ πτωχεύσαντος.

538. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ συνέλευσις τῶν πιστῶτων γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 476 χορηγηθείσης ἢ τῆς ἀπὸ τούτου χορηγητέας χρηματικῆς βοήθειας ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς πτωχεύσεως. Ἐάν ἡ πλειονότης τῶν παρόντων πιστῶτων συγκατατεθῇ, τὸ βοήθημα διατηρεῖται ἢ χορηγεῖται. Οἱ σύνδικοι προτείνουν τὸ ποσόν, ὑπερ ὀρίζεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσφυγῆς ἐκ μέρους τῶν συνδίκων μόνον.

539. Ἐάν ὁμόρρυθμος ἢ ἐτερόρρυθμος ἐταιρία πτωχεύσῃ, δύνανται οἱ πιστωταὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸν συμβιβασμὸν καὶ μόνον ὑπὲρ ἐνὸς ἢ τινῶν τῶν ὑπευθύνων ἐταίρων. Ἐν τῇ περιπτώσει ἅπασα μὲν ἡ ἐταιρικὴ περιουσία ὑπόκειται εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐνώσεως· ἐξαιρεῖται δὲ αὐτῆς ἡ προσωπικὴ περιουσία τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο δεκτὸς ὁ συμβιβασμὸς ἐταίρου, τὰ δὲ κατὰ τὸν εἰδικὸν πρὸς τοὺς πιστωτάς συμβιβασμὸν πλεον-

τεα ὑπ' αὐτοῦ μερίσματα δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας.

Ὁ ἐπιτυχὼν εἰδικὸν συμβιβασμὸν ἐταίρος ἀπαλλάσσεται τῆς ἀλληλεγγύης.

540. Οἱ σύνδικοι παρυστῶσι τὴν ὁμάδα τῶν πιστῶτων καὶ ἐπιφορτίζονται νὰ προῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν· δύνανται μεταταῦτα οἱ πιστωταὶ νὰ τοῖς ἐπιτρέψωσιν, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πτωχεύσαντος, ὅτε ὀρίζεται συγχρόνως ἡ διάρκεια καὶ ἡ ἐκτασις τῶν ἔργων τούτων, ὡς καὶ τὸ ποσόν, ὃ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ρυθώσωσιν, ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν προκειμένην δαπάνην· τοιαύτη ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ γείνη εἰμὴ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 512 διττὴν πλειονοψηρίαν.

Ὁ πτωχεύσας καὶ οἱ ἀντιλέγοντες πιστωταὶ δύνανται ν' ἀνακόψωσι τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀλλ' ἡ ἀνχκοπή δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

541. Ἐάν οἱ σύνδικοι κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαχείρισιν ἀναδεχθῶσιν ὑποχρεώσεις ὑπερβαίνουσας τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἐνώσεως, οἱ ἐπιτρέψαντες αὐτὰς πιστωταὶ ἐνέχονται μόνον προσωπικῶς ἐπέκεινα τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μετοχῆς των, ἐντὸς ὅμως πάντῃ τῶν ὅρων τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν ἐντολῆς, συνεισφέροντες κατὰ λόγον τῶν πιστώσεων των.

542. Οἱ σύνδικοι προβαίνουν εἰς τὴν ἐκποίησην τῶν ἀκινήτων, τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ λοιπῶν κινητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐκκαθαρίζοντες τὰ χρεῖα καὶ τὰς πιστώσεις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀνευ προσκλήσεως τοῦ πτωχεύσαντος.

Οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 489 διαλαμβανόμενον τρόπον περὶ παντὸς εἶδους δικαιωμάτων ἀντικειμένων εἰς τὸν πτωχεύσαντα, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε αὐτοῦ ἀντιρρήσεως.

543. Οἱ ἐν καταστάσει ἐνώσεως πιστωταὶ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἅπασι τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, καὶ γρεῖας καλοῦσης, καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα· ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ σύνδικοι δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καὶ διατηροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρου 461 καὶ ἐπ. ὀριζομένους κανόνας.

544. Ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς πτωχεύσεως, ὁ εἰσηγητὴς συγκαλεῖ τοὺς πιστωτάς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων οἱ

συνδίκαι διδόνσι λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, παρόντος ἢ νομίμως κλητευθέντος τοῦ πτωχεύσαντος. Τῆς λογοδοσίας ταύτης κατατίθεται ἀντίγραφον ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ ἐμποροδικείου, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ οἱ πιστωταὶ γνωμοδοτοῦσιν, ἐὰν ὁ πτωχεύσας ᾖ καὶ συγγνωστός, συντάσσεται δὲ ἐκθεσις ἐν ἣ ἐκαστος τῶν πιστωτῶν καὶ ὁ πτωχεύσας δύνανται νὰ καταχωρίσωσι τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν. Διαλυθεὶς τῆς συνελεύσεως ταύτης ἡ ἐννομία παύει αὐτοδικαίως.

545. Ὁ εἰσληγτὴς ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ τὴν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν πιστωτῶν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ πτωχεύσας ᾖ καὶ συγγνωστός, καὶ ἐκθεσὶν περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν περιστάσεων τῆς πτωχεύσεως. Τὸ δικαστήριον αποφασίζει, ἂν ὁ πτωχεύσας ᾖ καὶ συγγνωστός.

546. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας δὲν κηρυχθῇ συγγνωστός, οἱ πιστωταὶ ἀναγκάζονται τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἐὰν ὁ πτωχεύσας κηρυχθῇ συγγνωστός, ἀπαλλάσσεται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς πρὸς τοὺς πιστωτάς τῆς πτωχεύσεως του, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιληρθῶσι μόνον τῆς περιουσίας αὐτοῦ πλὴν τῶν δι' ἐδικῶν νόμων προνοουμένων ἐξαίρεσεων. Κατ' αἵτησιν τοῦ πτωχεύσαντος σημειοῦται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πτωχευσάντων καὶ ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

547. Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσι συγγνωστοὶ οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ ἐπὶ κλοπῇ, πλαστογραφίᾳ, ἀπάτῃ, ἢ ὑπεξαίρεσιν καταδικασθέντες, οἱ θεματοφύλακες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ διαχειρισταί, ἢ ἄλλοι ὑπόλογοι, καθόσον δὲν ἔδωσαν λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν οὐδ' ἐξώφησαν τὸ ὀφειλόμενον.

548. Οὐδεὶς ὀφειλέτης ἑμπόρος εἶναι δεκτὸς εἰς παραχωρήσιν τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

*Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως
Ἐνεκεν ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.*

549. Ἐὰν αἱ ἐργασίαι τῆς πτωχεύσεως δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι δι' ἐλλείψιν περιουσίας, τὸ δικαστήριον δύνανται, ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσληγτοῦ καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδί-

κων, νὰ κηρύξῃ καὶ εἰς ἐπαγγέλματος τὴν παύσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πιστωταὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν ἀγωγῶν κατὰ τε τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς αποφάσεως τὸ δικαστήριον ἐνεκεν ἐνδιαφερόντων λόγων καὶ ἀκουσθέντων τῶν συνδίκων δύναται ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὁ πτωχεύσας εἶναι συγγνωστός. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως αποφάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

550. Ὁ πτωχεύσας καὶ πᾶς ἄλλος διαφερόμενος δύναται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ὑποθέσεως, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς αποφάσεως, δι' ἣς κηρύττεται ἡ παύσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως, ἀποδεικνύων ὅτι ὑπάρχουσιν ἱκανὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως χρήματα, ἢ προκαταβάλλον εἰς χεῖρας τῶν συνδίκων τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκάζαν ποσότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ πάντων ἐξοφλοῦνται τὰ ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἀρθοῦ γενομένων δικαστικῶν πράξεων.

ΚΦΑΛΛΙΟΝ Γ'.

Περὶ πιστωτῶν διαφορῶν κατηγοριῶν καὶ
περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ συνομαιδῶν καὶ ἐγγυητῶν.

551. Ὁ πιστωτὴς ὁ φέρων δικαιοῦντα ὑπογεγραμμένα, ὑποσημασμένα, ἢ ὑπεχυσμένα δι' ἐγγυήσεως, ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων ἐν πτωχεύσει συνομαιδῶν, μετέχει τῶν διανομῶν ἀπάσων τῶν ὀφειλῶν, ἐμφανιζόμενος εἰς ἐκάστην αὐτῶν δι' ὅλην τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τοῦ δικαιογράφου τοῦ μέχρι τελείας καὶ ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς αὐτοῦ.

552. Οὐδεμίᾳ ἀναγωγῇ ἐνεκεν τῶν πληρωθέντων μερισμάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς πτωχεύσεις τῶν συνομαιδῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν πτωχεύσεων τούτων διδομένων μερισμάτων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως κατὰ κεφάλαιον, τόκους, καὶ ἔξοδα, ὅτε τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται εἰς τὰς ὀφειλὰς τῶν πτωχευσάντων, κατὰ λόγον τῶν πρὸ αὐτῶν πληρωθέντων ποσῶν, καὶ τοῦ εἰς τοὺς πτωχεύσαντας, καθὼ συνομαιδῆς, ἀμοιβαίως ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς ὀφειλῆς.

Ἄν ἐκ τῶν συνοφειλετῶν τινες εὐθύνωνται εἰς ἀποζημιώσιν πρὸς τοὺς λοιποὺς, τὸ ὑπερβάλλον ἀποδίδεται, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς τὰς ομάδας τῶν πτωχεύσαντων συνοφειλετῶν, τῶν δικαιουμένων ἢ ἀποζημιωθῶσι παρὰ τῶν λοιπῶν.

553. Ἄν ὁ κομιστὴς δικαιογράφων ἀλληλεγγύων μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων προσώπων ἔλαβε πρὸ τῆς πτωχεύσεως μέρος τῆς πιστώσεώς του, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ομάδα εἰμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκαταβληθέντος αὐτῷ ποσοῦ, διακτηρῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τὰ δικαιώματα τοῦ κατὰ τῶν συνυποχρέων ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ὁ ἐν μέρει πληρώσας συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν ομάδα δι' ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος.

Διατηρεῖ μολαταῦτα ὁ πιστωτὴς τὸ δικαίωμα νὰ προαφαιρῇ μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως τῆς πιστώσεώς του τὸ εἰς τὸν συνοφειλέτην ἢ τὸν ἐγγυητὴν προωρισμένον μέρος· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ κατὰ τοῦ αὐτοῦ συνοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ ἀγωγή τοῦ πιστωτοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσόν, οὗτινος διατελεῖ εἰσέτι πιστωτὴς μετὰ τὴν λήψιν τῶν δύο μερισμάτων.

554. Ὁ συνοφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς, ὅστις χάριν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ ἠσφαλίσθη δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐνέχυρον, περιλαμβάνεται εἰς τὴν ομάδα διὰ τὸ δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένον ποσόν. Τὸ δὲ ποσόν τοῦτο συγχέεται μετὰ τοῦ ἐκ τῆς πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ἀπαιτουμένου, καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων ἢ τῶν ἐνεχύρων ἀποδίδεται εἰς τὸν πιστωτὴν ἀπέναντι τοῦ εἰσέτι πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένου.

555. Καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ πιστωταὶ διατηροῦσι τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν διὰ τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως τῶν κατὰ τῶν συνυποχρέων ἢ τῶν ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ τοὶ παραδεχθέντες ἐκουσίως τὸν δικαστικὸν συμβιβασμόν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δι' ἐνεχύρου ἢ διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν κινήτων ἐξησφαλισμένων πιστωτῶν.

556. Ὅσοι τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἠσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ομάδα τῶν πιστωτῶν εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως.

557. Οἱ σύνδικοι δύνανται πάντοτε τῇ ἀδείᾳ τοῦ Εἰσηγητοῦ νὰ παραλάβωσι τὰ ἐνέχυρα ὑπὲρ τῆς πτωχεύσεως πληρόντες τὸ χρέος.

Ἐάν οἱ σύνδικοι δὲν παρελάβωσι τὸ ἐνέχυρον, ἀλλὰ πωληθῇ εἰς τιμὴν ὑπερβίνουσαν τὴν πίστωσιν, τὸ περιπλέον ἀποδίδεται πρὸς τοὺς σύνδικους. Ἐάν τὸ τίμημα ᾗναι ὑποβέσσοτερον τῆς πιστώσεως, ὁ ἐνεχυροῦχος πιστωτὴς πληρόνεται διὰ τὸ περιπλέον συμμέτρως ὡς ἀνέγγυος πιστωτὴς.

558. Οἱ μισθοὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πτωχεύσαντος διατελεσάντων ἐργατῶν δι' ἓνα μῆνα πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως κατατάσσονται ὡς προνομιοῦχοι κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 940 § 4 τῆς πολ. δικονομίας ὀριζομένην τάξιν.

Οἱ εἰς τοὺς ἐμπορικὸς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενοι μισθοὶ δια τοὺς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἑξ μῆνας κατατάσσονται ὡσαύτως ὡς προνομιοῦχοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν.

559. Οἱ σύνδικοι παραδίδουσι πρὸς τὸν εἰσηγητὴν κατάλογον τῶν πιστωτῶν τῶν ἀντιπαισχυμένων προνομίων ἐπὶ τῶν κινήτων, ὁ δὲ εἰσηγητὴς διατάσσει νὰ πληρωθῶσιν οἱ πιστωταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, ἅτινα ᾗθελον συναχθῇ. Ἐάν ἐγερθῶσι διενέξεις, ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὸ ἀρθρον 502.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν.

560. Ἐάν τὸ τίμημα τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τοῦ τιμήματος τῶν κινήτων ἢ καὶ συγχρόνως, οἱ ἐνυποθήκων πιστωταὶ, οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων, συντρέχουσιν ὡς πρὸς τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰσέτι ὀφειλόμενα ποσὰ μετὰ τῶν ἀνεγγύων πιστωτῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν εἰς τὴν ομάδα τῶν τελευταίων τούτων ἀνηκόντων χρημάτων, μετὰ προηγουμένην τῶν πιστώσεων τούτων ἐξελεγχὴν καὶ ἐνορκὸν θεδαίωσιν κατὰ τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς διαγραφόμενους τύπους.

561. Ἐάν πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ τιμήματος τῶν ἀκινήτων ἐνεργηθῶσι χρηματικαὶ διανομαὶ ἐκ τοῦ τῶν κινήτων, οἱ ἐνυποθήκων πιστωταὶ μετὰ τὴν προηγουμένην ἐξελεγχὴν καὶ ἐνορκὸν θεδαίωσιν αὐτῶν συντρέχουσιν εἰς αὐτάς κατὰ λόγον ὁλικλήρου τῆς πιστώσεώς των, ἐνεργουμένων, χρεῖας τυχούσης, τῶν κατωτέρω ἀφαιρέσεων.

562. Ἐάν οἱ ἐνυποθήκων πιστωταὶ καταταχθῶσιν ἐπωρελῶς

ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀκινήτων διὰ τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων των, ἡ ἀνέγγυος ὁμάς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν διὰ τὰς δυνάμεις τοῦ προηγούμενου ἀρθρου ληρθείσας παρ' αὐτῶν ποσότητας.

563. Ἐν οἱ ἐνυποθήκοι πιστῶται καταταχθῶσιν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀκινήτων ὡς πρὸς μέρος μόνον τῶν πιστώσεων αὐτῶν, τὰ ἐπὶ τῆς ἀνέγγυος ὁμάδος δικαιώματα αὐτῶν καθιερῶνται ὁριστικῶς κατὰ λόγον τοῦ μετὰ τὴν κατάταξιν ὑπολειπομένου μέρους τῆς πιστώσεώς των, ἡ δὲ ἀνέγγυος ὁμάς ὑποκαθίσταται ἀντ' αὐτῶν δι' ὅσον οὗτοι ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 561 ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας τοῦ μὴ καταταχθέντος μέρους τῆς πιστώσεώς των.

564. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων πιστῶτων δὲν τυγχῶσιν ἐπιφελούς τάξεως θεωροῦνται ὡς ἄπλοι ἀνέγγυοι πιστῶται καὶ ὑποκινῶνται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ παρὼν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνέγγυος ὁμάδος.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.

565. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρός, ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει τὰ προικῶ καὶ ἐξώπροικα αὐτῆς ἀκίνητα, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός διαχειριζόμενα, ἅτινα εἶχεν ἐν καιρῷ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ὡς καὶ τὰ ἐκ κληρονομίας ἢ ἐκ δωρεᾶς μεταξὺ ζώντων ἢ αἰτία θανάτου ἀποκτηθέντα ὡσαύτως δὲ ἀναλαμβάνει τὰ κατ' ἀνταλλαγὴν ἢ ἀντικατάστασιν ἄλλων ἀκινήτων τῆς γυναικὸς ὑπ' αὐτῆς ἀποκτηθέντα, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις συνωμολογήθῃ ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ καὶ ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς γυναικὸς δεκά τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν.

566. Ἀναλαμβάνει ὡσαύτως ὅσα αὐτὴ καὶ ἐν ἴδιῳ αὐτῆς ὀνόματι ἐπέκτησεν ἀκίνητα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου ἀνηκόντων αὐτῇ κτημάτων, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται ῥητῶς ἐν τῷ τῆς κτήσεως ἐγγράφῳ ἢ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων καὶ νὰ ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου, ἔχοντος θεδαῖον χρονολογίαν, πῶθεν ταῦτα ἐπῆλθαν.

567. Ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενης περιπτώσεως, ὁ νόμος τεκμαίρεται, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουσιν εἰς

τον συζύγον τῆς, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν, καὶ πρέπει νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναικὰ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

568. Ἡ γυνὴ ἀναλαμβάνει αὐτοῦσια τὰ ἐν τῷ γαμικῷ συμβόλῳ σημειούμενα κινητὰ προικῶ ἢ ἐξώπροικα, ἢ ὅσα ἀπέκτησεν ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, ἐὰν ἡ ταυτότης αὐτῶν ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ ἄλλης πράξεως ἐχούσης θεδαῖον χρονολογίαν.

Ἐὰν τὰ κινητὰ τῆς γυναικὸς ἐπωλήθησαν καὶ διὰ τοῦ τμήματος αὐτῶν ἡγοσάθησαν ἄλλα, ἡ καθ' οἷονδῆποτε ἄλλον τρόπον ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων κινήτων ἢ ἀκινήτων, ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ἐπὶ ἀπολήψει ἀγωγὴν τῆς, ἐὰν ἡ ἀντικατάστασις θεδαῖνται δι' ἐγγράφου ἔχοντος θεδαῖον χρονολογίαν. Ἐν ταῖς περιπτώσει τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολ. δικαιοσίᾳ ὀριζομένων ἄλλων τρόπων, ἡ θεδαῖα χρονολογία δύναται νὰ προκύβῃ ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα καὶ ἐν τῆς καταχωρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις δημοσίων καταστημάτων, ἀνωνύμων ἐταιριῶν, καὶ κατὰ μετοχὰς ἐτερορρυθμίων.

Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἀποδείξεως, ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικὸς κατεχόμενα κινητὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστῶτων, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνδίκους, ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῶν καὶ κατ' αἰτήσιν τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ τῇ παραδώσῃ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ ὀθόνια, τρουμένης οὐχ ἥττον τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 458.

569. Ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 565 καὶ 566 παγάζουσαν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρῆν καὶ τὰς νομίμως ἐγγραφεύσας ὑποθήκας.

570. Ἄν τυχόν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσεν χρῆν τοῦ ἀνδρός, ὑπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐγένετο διὰ χρημάτων αὐτοῦ, ὅθεν οὐδεμίαν δύναται νὰ κινήσῃ κατὰ τῆς πτωχεύσεως ἀγωγὴν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρον 567.

Ἡ γυνὴ τοῦ πτωχεύσαντος κατατάσσεται μετὰ τῶν πιστῶτων τῆς πτωχεύσεως διὰ τὸ τμήμα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ ἀνδρός ἀπαλλοτριωθέντων πραγμάτων αὐτῆς.

571. Ἡ γυνὴ, ἢ ὁ ἀνὴρ ἦτον ἐμπορὸς κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου, ἢ, μὴ ἔχων τότε ἐπάγγελμα, ἡσπάσθη τὸ ἐμπόριον

ἐντός τοῦ ἐπομένου ἔτους, δὲν δύναται ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αὐτοῦ, νὰ κινήσῃ ἀγωγήν λόγῳ τῶν ἐν τῷ γαμικῷ συμφώνῳ ὑπὲρ αὐτῆς διαλαμβανόμενων κερδῶν ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὐδ' οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου γενομένων διαρρημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινήτων.

572. Τὰ ἐκ τῶν κινήτων τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαιρουμένων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν χάριν τῆς διοικήσεως τῆς πτωχεύσεως ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα καὶ τὴν οἰκογενεῖαν αὐτοῦ δοθέντων ἐσθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων πρὸς τοὺς προνομιοῦχους, διανεμόνται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξελεγχθεῖσων καὶ ἐνόρκως βεβαιωθείσων πιστώσεων τῶν. Ἐπὶ τούτῳ οἱ σύνδικοι παραδίδουσι κατὰ μὴνα πρὸς τὸν εἰσρηγτὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμίῳ χρημάτων, ἡ δὲ εἰσρηγτὴς διατάσσει, χρεὶας καλούσης, νὰ γείνῃ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν διανομή, ἥς ὀρίζει τὸ ποσόν, φροντίζων νὰ εἰσποινηθῶσιν ἅπαντες οἱ πιστωταί.

573. Οὐδεμία διανομή γίνεται μεταξὺ τῶν ἐντός τοῦ κράτους διαμεινόντων πιστωτῶν, χωρὶς νὰ φυλαχθῇ τὸ μέρος τοῦ ἀναλογοῦν εἰς τὰς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναφερομένας πιστώσεις τῶν ἐκτός τοῦ κράτους διαμεινόντων, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ἔγέναντο εἰσέτι δεκταὶ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως.

Ἐάν τοιαῦται πιστώσεις δὲν ἀναφέρονται ὠρισμένως ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ὁ εἰσρηγτὴς ὀρίζει τὴν φυλακτέαν ποσότητα μὴ καλυπτομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγῆς τῶν συνδίκων.

574. Τὰ ὑπὲρ τῶν ἐκτός τοῦ κράτους πιστωτῶν φυλασσόμενα ποσὰ μένουσιν ἐν τῷ δημοσίῳ ταμίῳ ἢ τῷ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἔθρῳ 195 ὀριζομένης προθεσμίας. Ἐάν δὲ οὗτοι δὲν ὑποβάλλωσιν εἰς ἐξέλεξιν τὰς πιστώσεις αὐτῶν κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δι' αὐτοὺς φυλαχθέντα ποσὰ διανέμονται μεταξὺ τῶν ἀναγνωρισθέντων πιστωτῶν. Ὡσαύτως φυλάσσονται τὰ ἀνέχοντα ποσὰ ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις, ὧν ἡ παραδοχὴ δὲν ἀ-

πεφασίσθη, εἰσέτι ὀριστικῶς. Οἱ ἐκ τῶν φυλαχθέντων τούτων ποσῶν παραγόμενοι τόκοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πιστωτάς, ὑπὲρ ὧν ἐφυλάχθησαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῶν φυλασσόμενων ποσῶν ὁρῶσι τοὺς πιστωτάς.

575. Οὐδεμία πληρωμή γίνεται ὑπὸ τῶν συνδίκων, ἐάν δὲν ἐμφανισθῇ τὸ καταστατικὸν τῆς πιστώσεως ἐγγράφον. Οἱ σύνδικοι σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ δικαιογράφου, τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην ἢ διαταχθεῖσαν πληρωμήν. Ἐάν ᾖναι ἀδύνατος ἡ παραγωγή τοῦ δικαιογράφου, ὁ εἰσρηγτὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμήν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἀποσπασμάτος τῆς περὶ ἐξελεγχέσεως τῆς πιστώσεως ἐκθέσεως.

Ὁ πιστωτὴς ἐξορᾷ τὸν περὶ διανομῆς κατάλογον ὑπογράφόμενος ἐν περιθώριῳ.

576. Ἡ ἐνωσις, κλητευθέντος νομίμως τοῦ πτωχεύσαντος, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀδειαν νὰ συναμολογήσῃ τὴν ἐν ὁμαδίᾳ ἐκποιήσιν καθόλου ἢ ἐν μέρει τῶν ὑπολειπομένων κινήτων καὶ τῶν μὴ εἰσπραχθεῖσων πιστώσεων, ἐπιμελεῖα τῶν συνδίκων.

Ἐκαστος πιστωτὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ διὰ τοῦ εἰσρηγτοῦ τὴν πρὸς τὸν διακληθέντα σκεπὸν διάταξιν τῆς ἐνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς πώλησεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.

577. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως ἀποφάσεως οἱ πιστωταὶ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων, ἐρ' ὧν δὲν ἔχουσιν ὑποθήκην.

Οὐδ' αὐτοὶ δὲ οἱ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπερχύων αὐτοῖς ἀκινήτων, ἐάν ἡ πίστωσις αὐτῶν δὲν κατέστη ληξιπρόθεσμος.

578. Ἐάν πρὸ τῆς ἐνώσεως δὲν ᾔρξατο τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν ἀκινήτων, μόνον οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι τὴν πώλησιν αὐτῶν ὀφείλουσι δὲ νὰ προβῶσιν εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὁκτώ μηνῶν, δι' ἀδείας τοῦ εἰσρηγτοῦ, φυλαττομένων τῶν περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἀνελίκων διαγραφομένων διατυπώσεων.

579. Καὶ οἱ σύνδικοι δύνανται νὰ υπερβουατίσωσι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ διεκδικήσεως.

580. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως δύνανται νὰ διεκδικηθῶσι τὰ μὴ πωληθέντα ἐμπορικά γραμμάτια ἢ ἄλλα χρεώγραφα, ἅτινα ἤθελον εἰρεθῇ αὐτοῦσα ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κηρύττουσας τὴν πτώχευσιν ἀποφάσεως, ἐὰν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀποστολέως, ἢ ἂν ἦσαν εἰδικῶς προοριζόμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς βητάς πληρωμῆς.

581. Δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνὸς οὗ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα, καθόλου ἢ ἐν μέρει, ἐμπορεύματα, ἅτινα παρεδόθησαν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ πασακαταθήκης ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ τῇ περιπτώσει δύνανται νὰ γενῇ διεκδικήσις καὶ τοῦ τιμήματος τῶν εἰρημένων ἐμπορευμάτων ἢ μερὸς αὐτοῦ, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθη διὰ χρημάτων ἢ ἄλλως, ἢ δὲν κατεχωρήσθῃ εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀλληλόχρεον λογαριασμὸν, ἢ δὲν συνεψηρίσθῃ μεταξὺ αὐτῶν.

582. Τὰ πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἀποσταλμένα ἐμπορεύματα δύνανται ὡσαύτως νὰ διεκδικηθῶσιν, ἐνὸς οὗ δὲν παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ, ἢ ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ παραγγελοδότη τοῦ, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος ἐκποίησιν τῶν δὲν εἶναι μολαταῦτα δεκτὴ ἢ διεκδικήσις, ἐὰν, πρὶν θῶάσῃ τὰ ἐμπορεύματα, ἐπωλήθησαν ἀδόλως ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωνιστηρίων, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ ἀποστολέως.

583. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα αὐτὸς ἐπλήρωσε τυχὴν ἐνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας, ἢ ἄλλων ἐξόδων, ἢ νὰ πειρώσῃ τὰ ἐνεκα τοιούτων ἀπαιτήσεων ὀφειλόμενα.

584. Δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ τὰ παρ' αὐτοῦ πωληθέντα, ἀλλὰ μὴ πωληθέντα πρὸς τὸν πτωχεύσαντα, μὴτε ἀποσταλμένα πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς τρίτον τινὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐμπορεύματα.

585. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἀρθρῶν

οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων, πληρόντες πρὸς τὸν πωλητὴν τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνηθέν τίμημα.

586. Οἱ σύνδικοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ παραδεχθῶσι τὰς περὶ διεκδικήσεως αἰτήσεις ἐγερθείσας δὲ διενεξέως ἐκ μέρους τῶν συνδικίων, ἢ ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τινὸς πιστωτοῦ, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζον ἐπὶ τῇ ἐκθεσὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ ἀνακοπῆς καὶ ὁρίσεως κατὰ τῶν ἐπὶ τῇ πτωχεύσει ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

587. Ἡ ἀπόφασις δι' ἧς κηρύττεται ἡ πτώχευσις, ὡς καὶ ἡ ὁρίζουσα προγενεστέραν τινὰ ἐποχὴν παύσεως τῶν πληρωμῶν, δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ὑπὸ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐντὸς ὧν αὐτῶν ἡμερῶν, ὑπὸ παντός δὲ ἄλλου ἐνδιαφερομένου ἐντὸς τριάκοντα ἁπ' ἧς ἐκπληρωθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 444 διατυπώσεις περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἐν δημοσίῳ βύλλῳ καταχωρήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀνακοπὴ ἐκδικάζεται ἀλητευσόμενον τῶν συνδικίων.

588. Ἡ αἴτησις τῶν δανειστῶν τοῦ νὰ ὁρισθῇ ἄλλως ἢ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν εἶναι δεκτὴ μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν πιστώσεων καὶ ὁρισμὸν τῶν πιστωτῶν ὁριζομένης προθεσμίας.

Μετὰ τὴν προθεσμίαν αὐτὴν ἡ ἐποχὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν μένει ἀμετάκλητος ὡς πρὸς τοὺς πιστωτάς.

589. Ὡς πρὸς τὴν ἔρεσιν κατὰ τῶν ἐπὶ τῇ πτωχεύσει ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐγχεύουσιν οἱ ὁρίσμοι τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

590. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν ἢ ἔρεσιν αἱ ἀποφάσεις,

1.) Περὶ διορισμοῦ καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τῶν συνδικίων.

2.) Περὶ προπρωτοκτορίου ἢ βοηθημάτων χορηγητέων πρὸς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

3.) Περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν ἀντικειμένων εἰς τὸν πτωχεύσαντα κινητῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

4.) Περὶ ἀναβολῆς τοῦ συνδεδεσμένου ἢ προσωρινῆς παραβολῆς ἀμφισβητούμενων πιστώσεων.

5.) Ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσληγτοῦ ἐντὸς τῆς ἀμεριδιότητος αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ χρεωκοπίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

591. Περὶ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας δικάζουσιν οἱ πλημμελειοδίκαι ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν συνδίκων ἢ τινος τῶν πιστωτῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ αὐτεπαγγέλτως καταδιώκοντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

592. Κηρύσσεται ἀπλοῦς χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ᾔθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν τῶν ἐξῆς περιστάσεων.

1.) εἰάν σὶ προσωπικαί ἢ αἱ οἰκιακαὶ αὐτοῦ δαπάναι κριθῶσιν ὑπερβολικαί· 2) εἰάν ἐδαπανῇ μεγάλας ποσότητας εἰς παίγνια ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις καθαρῶς ἐκ τῆς τύχης ἐξαρτωμένας, εἰς εἰκονικὰς ἀγοράς ἐμπορευμάτων ἢ χρεωγράφων· 3) εἰάν σκοπῶν ἢ ἀναβάλῃ τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεώς του ἡγόρασε καὶ μετεπώλησεν ἐμπορεύματα κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἢ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν συνῆψε δάνεια, ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἢ κατέφυγεν εἰς ἄλλα ἐπιζήμια μέσα πρὸς εὐρεσιν χρημάτων. 4) εἰάν μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν ἐπλήρωσε πιστωτὴν τινὰ πρὸς βλάβην τῆς ομάδος.

593. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρίας, καταδιώκονται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς, εἰάν παρημέλησαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 42—46 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων, ἢ εἰάν ἐξ ἐλλείψεως αὐτῶν ἐπῆλθεν ἡ πτώχευσις τῆς ἑταιρίας.

594. Καταδιώκεται ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ ὁ πτωχεύσας μεσίτης.

595. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος διατελὼν ἐν τινὶ τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· 1) εἰάν διὰ λογαριασμὸν τρίτων καὶ ἄνευ ἀντιτίμου συνῆψε χρηματικὰς ὑποχρεώσεις, κρινομένης ὑπερβολικᾶς ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκετο ὅτε συνεβάλετο· 2) εἰάν κηρυχθῇ ἐκ νέου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως πρὶν ἐκπληρώσῃ τὰς ἐκ προτέρου συμβιβασμοῦ ὑποχρεώσεις του· 3) εἰάν κατὰ τὴν ἐν ἀρθρῷ 438 ὁρισμένην προθεσμίαν δὲν δηλώσῃ τὴν παῦσιν τῶν

πληρωμῶν του, ἢ εἰάν διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης δὲν φανερωῖνται τὰ ὀνόματα ἀπάντων τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων, ἢ εἰάν μετ' αὐτῆς δὲν κατέθεσε τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 439 ὁριζόμενα ἔγγραφα· 4) εἰάν ἀπουσιάσῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ εἰσληγτοῦ, ἢ ἄνευ νομίμου καλύμματος δὲν ἐμφανίζεται αὐτοπροσώπως κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰσληγτοῦ ἢ τῶν συνδίκων γενομένας προσκλήσεις, ἢ εἰάν τυχὼν προπεπτηρίου δὲν ὑπέκλυσεν εἰς τὴν διαταγὴν νὰ ἐμφανισθῇ· 5) εἰάν δὲν ἐτήρησε τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου διαγραφόμενα ἐμπορικά βιβλία, καὶ δὲν συνέταξεν ἐγκαιρῶς ἀκριβῆ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας του, ἢ τὰ βιβλία καὶ ἡ ἀπογραφὴ αὐτοῦ εἶναι ἀτελῆ καὶ ἄτακτα, ἢ δὲν παριστάνωσι τὴν ἀληθῆ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἀλλ' ἄνευ δόλου.

596. Τὰ ἐξόδα τῆς ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ καταδιώξεως βαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ἐάν μολταῦτα ἡ καταδιώξις γίνῃ ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν συνδίκων ἐξ ὀνόματος τῶν πιστωτῶν, ἢ ἐπὶ τῇ μηνύσει τινὸς πιστωτοῦ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, τὰ ἐξόδα δύνανται ἐν περιπτώσει ἀθώωσης νὰ καταψηρισθῶσι κατὰ τῆς ομάδος ἢ τοῦ καταδιώκοντος πιστωτοῦ.

Δὲν δύνανται οἱ σύνδικοι νὰ καταμηνύσωσιν ἐπὶ ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ ἐξ ὀνόματος τῶν δανειστῶν, εἰάν δὲν τοῖς ἐπετράπη τοῦτο διὰ βουλεύματος τῆς πλειονότητος αὐτῶν συνεληθόντων ἐπὶ τούτῳ. Ἡ ἐπὶ ἀπολήψει τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἀπαιτήσις δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς βλάβην τῆς ομάδος, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ ἐξόδα κατεψηρισθῶσιν κατ' αὐτῆς.

Τὸ δημόσιον δὲν δύναται ἢ ἀπαιτήσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν πιστωτῶν διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ συνυμολογηθεῖσιν προθεσμιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δολίης χρεωκοπίας.

597. Κηρύττεται δολίος χρεωκόπος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρίσματος τοῦ ποινικοῦ νόμου πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ᾔθελεν ἀποκρύψει τὰ βιβλία του, ἢ δολίως ἀφαιράσει, διαγράψῃ, ἢ ἀλλοιώσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ὅστις ᾔθελεν ὑπεξαίρεισεν ἢ ἀποκρύψει μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ του, ἢ διὰ τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ, εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἢ διὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ του, ᾔθελε δολίως παραστήσῃ ἑαυτὸν ὀφειλέτην ποσῶν μὴ ὀφειλομένων.

598. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἑταιρίας τινός, καταδύονται ἐπὶ δολία χρεωκοπία καὶ τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου οἱ διαχειρισταὶ αὐτῆς.

1.) Ἐὰν δολίως παρέλκυον τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ νόμου δημοσίευσιν τοῦ καταστατικοῦ.

5.) Ἐὰν δηλώσῃσι ψευδῶς τὸ ὑποσχεθὲν ἢ κατατεθὲν κεφάλαιον.

3.) Ἐὰν καταβάλωσι πρὸς τοὺς συνεταίρους μερίσματα προφανῶς μὴ ὑπάρχοντα καὶ ἐλαττώσωσιν οὕτω τὸ ἐπιχειρὸν κεφάλαιον.

4.) Ἐὰν δολίως λάβωσι προκαταβολὰς ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τοῦ ἑταιρικοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένων.

5.) Ἐὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἑταιρίας ἐκ δόλου ἢ συνεπείᾳ δολίων πράξεων.

599. Οὐδέποτε τὰ ἐξόδα τῆς ἐπὶ δολία χρεωκοπίας κατηγορίας καταψηφίζονται εἰς βάρος τῆς ἑμάδος.

Ἐὰν ἡ κατηγορία ἐγένετο ἐπὶ τῇ μνήσει τινός τῶν πιστωτῶν, τὰ ἐξόδα, ἐν περιπτώσει ἀθώσεως, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ συνεργῶν καὶ συναιτιῶν.

600. Καταδικάζονται εἰς τὰς ἐπὶ δολία χρεωκοπία ὀριζομένας ποινάς.

1.) Ὅσοι ἐν γνώσει καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πτωχεύσαντος ἀφαιρῶσιν ἢ ἀποκρύπτουσιν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοουμένων λοιπῶν περιπτώσεων περὶ συνεργῶν καὶ συναιτιῶν.

2.) Ὅσοι δολίως προτείνωσι καὶ ἐνόρκως θεοβαιώσωσιν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἢ δι' ἄλλου προσώπου προσπεποιημένα δάνεια.

3.) Ὅσοι ἐνασκούντες τὸ ἐμπόριον ἐν ὀνόματι ἄλλου ἢ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα κατασταθῶσιν ἑνοχοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 597 προνοουμένων πράξεων.

601. Ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες ἢ οἱ ἀνιόντες τοῦ πτωχεύσαντος καὶ οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν κληδεσταὶ αὐτοῦ, οἵτινες ἤθελον ὑπεξαίρεσει, ὑπεξαγάγει, ἢ ἀποκρύψει πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὴν πτώχευσιν ἀνεῦ συνεννόησεως μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ κλοπῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

602. Κατὰ τὰς ἐν ταῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς προνοουμένας

περιπτώσεις τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμοδίον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει ἀθώσεως, α) διατάσσει ἐξ ἐπαγγέλματος τῆς εἰς τὴν ἑμάδα τῶν δανειστῶν ἀπόδοσιν, χρεὶας καλούσης, ὅλων τῶν δολίως ἀφαιρεθέντων πραγμάτων, ἀξιών, καὶ ἀπαιτήσεων β.) ἀποφασίζει περὶ τῶν ζητούμενων ἀποζημιώσεων, προσδίδον τὸ μέτρον αὐτῶν διὰ τῆς ἀποράσεως.

603. Πᾶσα κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν κατὰχρησις ἐκ μέρους τινός τῶν συνδικῶν τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

604. Ὅστις τῶν πιστωτῶν συνωμολόγησεν εἴτε μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε μετ' αἰσθηθέντος ἄλλου προσώπου, ἰδιαιτέρα ὠφελήματα χάριν τῆς ἐν ταῖς διασκέψεσι τῆς πτωχεύσεως ψήφου τοῦ, ἢ ὅστις συναψῇ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ἐξ ἧς προκύπτει ὑπὲρ αὐτοῦ ὠφελὸς ἐπιβαρύναν τὴν ἐνεργητικὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τὸ πᾶν ἕως ἑταῦς καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς διττὰς δραχμὰς. Δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ φυλάκισις μέχρι ὅτου ἑταῦς, ἐὰν πιστωτὴς ᾖ καὶ συνδικὸς τῆς πτωχεύσεως.

605. Ταυτῶν συμφωνιῶν ἀνυπόγραφοι περιπλέον ἀκούει ὡς πρὸς πάντας καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν πτωχεύσαντα ἡ πιστωτικὴ ὑποχρεῖται ν' ἀποδοῇ εἰς ὅν τινα ἀνήκει τὰς δυνάμεις τῶν ἀκυρωθεῖσων συμφωνιῶν ληφθεῖσας ποσότητας καὶ ἀξίας.

Ὅσῳκι ἡ ἀκύρωσις τῶν συμφωνιῶν τούτων ἐπιδικάζεται τῇ δικῇ, ἡ δίκην φέρεται ἐνώπιον τοῦ ἐμποροδικείου.

606. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, ταχυκαλλίστα καὶ δημοσιεύεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 414 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους τρόπους, δαπάνη τῶν καταδικασθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

607. Εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀπείρας ἢ δολίας χρεωκοπίας καταδικάζει αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαὶ ἐκτος τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 602 διαλαμβανομένων, χωρίζονται ἀπὸ τῆς ποινικῆς δίκης· πᾶσαι δὲ ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀριζομένην διατάξεις ἐκτελοῦνται, μολύτως ἐπιλαμβανομένων αὐτῶν τῶν πλημμελειοδικείων ἢ καυουργοδικείων.

608. Ὁφείλουσιν ἐν τούτοις οἱ συνδικοὶ τῆς πτωχεύσεως νὰ παραδῶσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ τὰ ἐγγράφα, διασκήρυκτα, καὶ τὰς πληροφορίες ὅσαι ἤβησαν παρ' αὐτοῦ ζητηθῇ.

Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαυόγραφα, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων διευθυνθέντα μένουσι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαφερομένων. Ἡ κοινοποίησις αὐτῶν γίνεται κατ' αἰτησιν τῶν συνδίκων, δυναμένων νὰ λάβωσιν ἰδιωτικὰ αὐτῶν ἀντίγραφα, ἢ νὰ ζητήσωσιν ἐπίσημα παρὰ τοῦ γραμματέως. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαυόγραφα, ὧν δὲν διετάχθῃ ἡ παρακατάθεσις, ἀποδίδονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως

609. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις ἐξώφλησεν ὀλοσχερῶς ἅπαντα τὰ ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα δύναται ν' ἀποκατασταθῇ.

Δὲν δύναται ν' ἀποκατασταθῇ εἰς μέλος ὡν πτωχευσάτης τινὸς ἐμπορικῆς εταιρίας, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἅπαντα αὐτῆς τὰ χρεῖα ἐξώφλησεν ὀλοσχερῶς ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, τοὺς τόκους, καὶ τὰ ἐξόδα, καίτοι συνάψας ἰδιώτερον μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συμβιβασμὸν.

610. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐφέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἐκνήχθη δικαστικῶς ἡ πτώχευσις, ἐπισυναπτομένων εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐξοφλητικῶν καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

611. Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, κοινοποιηθεὶς πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφοράς, διευθύνει ἀντίγραφα αὐτῆς, παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένα, πρὸς τὸν παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεῖα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίᾳ τοῦ πτωχεύσαντος· εἰ δὲ μετέβαλεν οὗτος κατοικίαν μετὰ τὴν πτώχευσιν, καὶ πρὸς τὸν παρὰ Πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεῖα καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου, ἐντὸς τῆς περιφέρειᾳς τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλὼν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας δυνατόν πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτιθεμένων.

612. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὅ,τε παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσι φροντίσει ὥστε ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀναφοράς νὰ μείνῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τὴν ἀκροατήριον ἑκατέρων τῶν δικαστηρίων, εἰς τὸ χρηματηστήριον, καὶ εἰς τὸ δημαρχεῖον, καὶ νὰ καταχωρισθῇ περίληψις αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

613. Ὅστις τῶν πιστωτῶν δὲν ἔλαβεν ὀλόκληρα τὰ πρὸς αὐτὸν ἕνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων ὀφειλόμενα, καὶ πᾶς

ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται διαρκούσης τῆς τοιχοκολλησεὶς ν' ἀνακόψῃ τὴν ἀποκατάστασιν δι' ἀπλῆς ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ ἐκθέσεως, συνοδευομένης μὲ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἂν ἡ χρεὶα τὸ καλῇ· ὁ ἀνακόπτων πιστωτὴς δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀντιδίκος εἰς τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως διαδικασίαν.

614. Παρελθόντων τῶν δύο μηνῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμποροδικείου θέλουσιν ἀποστείλει ἕκαστος ἰδίᾳ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖα, ὅσας συνήγαγον πληροφορίες καὶ τὰς γενομένας τυχὸν ἀνακοπὰς, προσθέτοντες καὶ τὴν περὶ τῆς αἰτήσεως γνώμην τῶν.

615. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ἀναφέρει περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ παραδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν. Εἰάν αὕτη ἀπορρίπθῃ, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους.

616. Ἡ ἀποδεχόμενη τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησιν ἀπόφασις ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν δικαστηρίων εἰς ἃ ἡ αἴτησις εἶχε διευθυνθῇ. τὰ δὲ δικαστήρια ταῦτα διατάττουσι ν' ἀνγνωσθῇ δημοσίᾳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ν' ἀντιγραφῇ εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀποκατασταθέντος διαγράφεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πτωχευσάτων.

617. Εἶναι ἀπρόσδεκτοι εἰς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιπαραδεδόται, οἱ ὀφειλῶντες, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἀπάτῃ καταδικασθέντες, καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπίτροποι, διαχειρισταί, ἢ θεματοφύλακες, ὅσοι δὲν ἔδωκαν ἢ δὲν ἐξώφλησαν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

618. Εἶναι πρόσδεκτος εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἀπλὸς χρεώσιμος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν, ἢ ἔλαβε τὴν βασιλικὴν χάριν.

619. Ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκατασταθῇ καὶ μετὰ θάνατον.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν»

Δυναμὶς τοῦ ἀρθροῦ 596 τῆς Πολ. Δικονομικῆς, κατὰ τῆς ἐρημνῆς ἐκδόσεως, ἀποφάσεως, ἀνακοπῇ ἤτο δεκτὴ 1) ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν διάδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ἐπίδωσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, εἰάν ὁ διάδικος οὗτος κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον· 2) εἰάν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς

ἄλλον τόπον, ἢ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος ἐτροπὴ ποιήθη κυρίως τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 596 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐτέθη, ὅτι, ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀπ' ἧς ἐγινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον. λαμβανομένων ὑπ' οὖν τῶν ἀρθρῶν 195 καὶ 196 ὥστε τὸ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως δικαίωμα πρὸς ἀνακοπὴν καταργήθη, περιωρίσθη δὲ διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐντὸς προθεσμίας. Αὕτη δὲ ἡ προθεσμία εἶναι ὀκταήμερος, ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς Πολ. Δικονομίας προστιθεμένης τῆς ἀποστάσεως τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων, ὡς αἱ οὗτοι δὲν κατοικοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ τύπῃ· ἀλλὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ Διατάγματος, χορηγῶν τὴν προθεσμίαν τῆς ἀποστάσεως, καθιεροῖ ἀνισότητά δικαιοματῶν, μεταξὺ διαδίκων, ἐν τῇ ἡμιδαπῇ κατοικούντων καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων, διότι τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 προσδιορίζουσι προθεσμίαν ἀποστάσεως διὰ τοὺς ἐχόντας κατοικίαν ἐντὸς τοῦ Κράτους· διαδίκους οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὥστε κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων δὲν χορηγεῖται ἀποστάσεως προθεσμία, ἀλλὰ μόνη ἡ ὀκταήμερος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς ἀνακοπῆς, ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν διαδίκων τούτων, ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται ὅτι οὗτοι στεροῦνται τοῦ δικαίωματος ν' ἀνακλήσῃσι τὴν ἐρήμην αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἢ ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀνακλήσῃσι ταύτην εἰς ἀόριστον χρόνον, ἢ μέχρι τριακονταετίας, ἐνῷ αὐ' ἐτέρου τὸ τῆς ἐφέσεως καὶ τὰ λοιπὰ ἐνδικὰ μέσα περιορίζονται ἐντὸς συντομωτέρας προθεσμίας δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 754, 793 καὶ 816 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν τούτοις προκύπτει καὶ τὸ ἄτοπον, ὅτι, διαρκούσης τῆς τριακονταετίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐρήμην κατὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμενόντων ἐκδοθεῖσα ἀπόφασιν, καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀντιδίκων τῶν μένουσι μετέωρα, καὶ ἐπομένως τελεσιδικία ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων καταντῶν δυσἀπώκλιτος.

Ἀλλ' οὗτε ἐξ ἀναλογίας τῶν διατάξεων τῶν προσκειμένων ἑντὸς ἀρθρῶν τῆς Δικονομίας ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ ἡ τῆς ἀποστάσεως προθεσμία διὰ τὴν ἀνακοπὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος,

διότι ἀποστάσεως προθεσμία δίδεται τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς ἐπιτρέπεται αὕτη ὑπὸ τοῦ νόμου, κατὰ τὴν περὶ τούτου σαφῆ διατάξιν τοῦ 195 ἀρθροῦ τῆς Πολ. Δικονομίας.

Τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχθη ἐπανειλημμένως καὶ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναιρέσαν ἀποφάσεις κατωτέρων δικαστηρίων, δι' ὧν ἐξ ἀναλογίας ἢ προσετέθη ἀποστάσεως προθεσμία χορηγούμενη πρὸς χρῆσιν τῶν λοιπῶν ἐνδικῶν μέσων, καὶ διὰ τὴν ἀνακοπὴν, ἢ, ἀνευ νόμου, ὑπελογίσθη ἡ τῆς ἀποφάσεως προθεσμία ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς πρὶν ἐν τῇ ἡμιδαπῇ κατοικίας τῶν διαδίκων μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νέας διαμονῆς τῶν.

Ὅθεν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀτοπημάτων τούτων, δεόν νὰ ῥηθῇ νομοθετικῶς καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων, καὶ τούτου ἐνεκα θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην καὶ τρίτου ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διατάγμα, ἐπ' ᾧ καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ συζητηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης καὶ τρίτου ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διατάγμα.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διατάγμα προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς.

« Ἐὰν δὲ ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τότε αἱ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίαι ἔσονται αἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 541 ἀναφερόμεναι ».

« Περὶ καταργήσεως τοῦ νῦν φορολογικοῦ συστήματος τῆς γεωργίας καὶ ἐγκαθιδρύσεως νέου φορολογικοῦ συστήματος κατὰ στρέμματα.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τῆς γεωργίας φορολογικὸν σύστημα οὐ μόνον καταστρεπτικὸν καὶ τυραννικὸν ἀποβαίνει καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐισπράξεως καὶ τῶν προσεγγιζομένων καταχρήσεων, ἀλλὰ καὶ ἀπόρητον θεωρεῖται, ὡς στίγμα τῆς βαρβαρίας ὑπο-

δουλώσει; τὸν ἔθνον; ἡμῶν, ἐξ οὗ δὲν ὠφελούνται εἰμὴ οἱ τὰ ἀθέμιτα διώκοντες.

Πολλά κατὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐρρήθσαν· πολλά περὶ ἀντικαταστάσεως ἐπροτάθησαν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπικρατεῖ εἰσέτι πρόληψις, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι τὸ μόνον κατάλληλον. Εἰς τοῦτο δὲ ἀπαντᾷ ὁ γεωκλήμων καὶ γεωργὸς καταρῶμενος τῷ συστήματι τούτῳ καὶ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀντικατάστασιν ἄλλου ὠφελιμότερου καὶ ὑπὸ τὴν δημοσίαν ἐποψὴν ἐπιεικεστέρου καὶ δικαιότερου διὰ τὴν εἰσπραξίν, καὶ λογικωτέρου ὑπὸ τὴν ἐπιψὴν τῆς πιθανολογήσεως τῶν δημοσίων ποσόδων ἀμείνου φορολογίας. Ἡ δὲ τοῦ συστήματος τούτου ἀντικατάστασις εὐκόλος καὶ ὠφέλιμος θεωρεῖται διὰ τοῦ νέου φορολογικοῦ τῆς γεωργίας συστήματος κατὰ Β. στρέμματα.

Ἀκροθιγῶς, κατὰ τὸ παρὸν ἀφίνοντες καὶ εἰς ἄλλους τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν, φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰς συγκακρυμμένας προτάσεις ἡμῶν περὶ τοῦ νέου τούτου φορολογικοῦ συστήματος ὡς ἐπεται.

Ἄρθρον 1. Νὰ πληρώνη ὁ γεωργὸς φόρον πρὸς τὸν δημοσίον δι' ὅσας γαίας καλλιεργεῖ.

Ἄρθρον 2. Ὅλαι αἱ τῆς Ἑλλάδος γαίαι νὰ διακριθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις· α.) Ποτιστικὰ, τὰ ἰδιόκτητα τούτων νὰ πληρῶνται φόρον λεπτὰ 160 κατὰ Β. στρέμμα, τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ δραχ. 3 καὶ 20|00. β.) Σπρικτὰ, τὰ ἰδιόκτητα τούτων δραχ. 1 καὶ 20, τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ δραχ. 2 καὶ 40|00 κατὰ στρέμμα καὶ γ.) Τὰ ὀρεῖα λεγόμενα τοσοῦτα λεπτὰ 60 κατὰ στρέμμα, τὰ δὲ ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ δραχ. 1 καὶ 20|00.

Ἄρθρον 3. Αἱ γαίαι εἰ πρωτὶμως καλλιεργουμέναι νὰ δηλώνωνται κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα ἐκάστου ἔτους, ἥτοι ἀπὸ πρώτης μέχρ' ἐλθόντος αὐτοῦ, ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖνται αἱ γαίαι. Πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ μὴ γίνωνται δεκταὶ τοιαῦται δηλώσεις.

Ἄρθρον 4. Ὁ οικονομικὸς ἔφορος ἐκάστης ἐπαρχίας μετὰ τὸ πέραν τῆς δηλώσεως, καὶ ἀφ' οὗ ὑπὸ τῶν δημάρχων υποβληθῶσιν αὐτῷ τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων, ἀρτίζει ἀνυπερθέτως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, οὐχὶ δὲ καὶ πέραν αὐτοῦ, ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰ σχετικὰ δημαρχεῖα ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων, οἱ δὲ δημαρχοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐροδιάσωσι μὲ ἀντίγραφον τῶν ἐν λόγῳ ἀποσπασμάτων τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, ἀρτίζοντας τούτους ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν πέντε ἀπὸ τῆς παρὰ

λαΐας τῶν ὡς ἐρρήθ' ἀποσπασμάτων νὰ ἐξετάσωσιν ἕκαστος τούτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν, ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ ἐδήλωσαν τὰς ὑπὸ τούτων καλλιεργηθείσας γαίας· ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσι τυχὸν καλλιεργητὴν τινὰ μὴ ἐμπροθέσμως δηλώσαντα, ὑποχρεοῦνται νὰ συντάξωσι τὸ τῆς ἀνακαλύψεως πρωτόκολλον ὅπερ θέλλει εἶσθαι ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν παρέδρον τοῦ χωρίου, τὸν ἐφημέριον αὐτοῦ καὶ δύο συγχωρίους ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς διοριζομένους. Οἱ δὲ παρόντες οὗτοι ὀφείλουσι τὰς ἐργασίας τῶν ταῦτα· νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸν δημαρχὸν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀποσπασμάτων, ὑπόχριον τούτων ὅσα ν' ἀποστείλῃ τὰ τυχὸν συνταχθέντα πρωτόκολλα ἀνακαλύψεως εἰς τὸν ἔφορον ἐντὸς πέντε τῶ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν. Ὁ δὲ οικονομικὸς ἔφορος θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὴν διατάξιν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 12. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἔδει τούτου ἕκαστος δήμαρχος κατὰ γνημονότασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου θέλει διορίσῃ ἀνὰ δύο ἰκανὰ πρόσωπα εἰς ἕκαστον χωρίον, τὰ ὅποια πρέπει νὰ δίδωσι διοριζόμενα τὸν νομισμένον ὅσον ἐνώπιον τοῦ δημάρχου. Ἡ ὑπηρεσία ἐστὶν τριετής τούτων. Εἰς ἀποζημίωσιν δὲ θέλει χορηγεῖσθαι αὐτοῖς ἀνά ἑξήκοντα πενήντα κατὰ στρέμμα ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεῖσιν ὡς μὴ δηλωθεῖσιν γαιῶν ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρον 5. Πᾶσα παράστασις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων ἀρχῶν θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον δραχ. 200—500.

Ἄρθρον 6. Αἱ δηλώσεις τῶν γαιῶν τούτων πρέπει ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἐφορίαν τὸ πολὺ μέχρι τῆς 5 Ἀπριλίου.

Ἄρθρον 7. Αἱ δηλώσεις διὰ τὰς ὀψίμους γαίας ποίπει νὰ ἐνεργῶνται ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, ν' ἀποστέλλωνται δὲ εἰς τὴν ἐφορίαν μέχρι τῆς 5 Ἰουλίου τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 8. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4 ἐφαρμόζονται καθ' ὅλοκληρίαν καὶ διὰ τῆς δηλώσεως τῶν ὀψίμων γαιῶν. Οἱ δὲ οικονομικοὶ ἔφοροι ἀρτίζουσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου οὐχὶ δὲ καὶ πέραν αὐτοῦ ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὰ σχετικὰ δημαρχεῖα ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουν ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ ἐρημένου ἄρθρου 4 καθ' ὅλοκληρίαν.

Ἄρθρον 9. Ἡ πληρωμὴ τοῦ κεκανονισμένου φόρου διὰ μὲν τὰς πρωτὶμως γαίας γίνεται κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα, διὰ δὲ τὰς ὀψίμους κατὰ τὸν Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον.

Άρθρον 10. Ο τύπος των δηλώσεων γίνεται ως εκείνος διὰ τὰ ζώα.

Άρθρον 11. Οἱ μὴ δηλώσαντες πληρώνουσι λόγῳ ποινῆς κατὰ πρῶτον τὸ τετραπλὸν τοῦ φόρου, ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς τὸ ὅκταπλουν.

Άρθρον 12. Τὰ πρωτόκολλα των ἀνακαλυφθεισῶν ὡς μὴ δηλωθεισῶν γαίων ὀφείλει ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ν' ἀποστέλλῃ τακτικῶς εἰς τοὺς δημοσίους κατηγοροὺς, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐντὸς ἡμερῶν ἵκουν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των νὰ εἰσπράξωσι τοὺς ὑπαίτιους εἰς τὸ πεισιματοδικεῖον. Πᾶσα παράδοσις θίλει τιμωρισθῆναι μὲ πρόστιμον δραχ. 200—500. Οἱ δὲ ὑπαίτιοι ὑπάλλληλοι ἐκτὸς τῆς ποινῆς τοῦ πρόστιμου ὑπόκεινται καὶ εἰς ἀποζημιώσεις λόγῳ παραγραφῆς.

Άρθρον 13. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἐφοροὶ ὀφείλουσι νὰ περιθεύσωσιν ἀπὸ δήμου εἰς δήμον καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον πρὸς καταγραφὴν τῆς ιδιοκτησίας, ὡς ἄνωθεν, ἐκάστου ιδιοκτητοῦ προσλαμβάνουσι δὲ οἱ ἐφοροὶ μετ' αὐτῶν τὸν πάρεδρον, τὸν ἱερέα καὶ δύο γεροντοτέρους τοῦ χωρίου. οὗτοι δὲ ὀρκιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καταγράφουσι τοὺς ἀγροὺς προσδιορίζοντες τὴν θέτην, ὀνομασίαν, ὄριθεϊάν, ποσότητα καὶ ποιότητα ἐκάστου Β. στρέμματος.

Άρθρον 14. Ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ ὀφείλει νὰ γίνηται χωριστὸς πίναξ τῆς ὅλης ποσότητος των ἀγρῶν τοῦ χωρίου, οὗτω δὲ ἑτέρος πίναξ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ των ἀγρῶν ἐκάστου δήμου ἐν τριπλογράφῳ· τὸ μὲν πρῶτον τῶν τριπλογράφων παρακατατίθεται εἰς τὸν δήμον, τὸ δὲ δεύτερον ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐφορίαν καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου λυτρῶνται ὁ γεωργὸς καὶ ὁ γεωκτημὼν, ἀνιξάρτητοι γενόμενοι ἐκ των σήμερον διαπραττομένων καταπίεσεων.

Ἐὰν δὲ θελήσωμεν γενικὸν τινα ὑπολογισμὸν νὰ κάμωμεν περὶ τῆς προκυφόμενης διαφορᾶς ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ συστήματος τούτου πρὸς τὸ δυστυχῶς εἰσὶ ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχον ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τούτου θέλωμεν πεισθῆναι ὅτι διὰ τὸ πρῶτον μόνον ἔτος θέλουσιν εἰσπραχθῆναι ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῷ σήμερον διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ τουρκικοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου φορολογίας δὲν εἰσπράττονται εἰμὴ πάντε ἑκατομμύρια περίπου. Καὶ τῶνδε ὑπολογίζοντες ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς ὅλον τὸ κράτος 300,000 περίπου οἰκογενειῶν, τὸ ἐν τρίτον (1/3) καὶ περισσότερον εἶναι γεωργοὶ· πιθανολο-

γοῦντες δὲ ὅτι ἐκάστῃ οἰκογένειᾳ ἔχει 80 στρεμμάτων ἐκτάσεως ἀγρῶν, ἔχομεν ὅτι ἑκατομμύρια στρεμμάτων φορολογουμένων ἀγρῶν προσδιορίζοντες ἐξ ἄλλου κατὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τὸν ὡς ἄνωτέρω κανονισθέντα φόρον πρὸς μίαν δραχμὴν δι' ἑκάστον στρέμμα, ἔχομεν ὅτι ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ τοῦτο ἐσθίω· διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καιροῦ δὲ πρὶόντος καὶ των γεωργῶν καὶ γεωκτημόνων λιτρωθέντων τῆς μαστιγῆς τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἡ εἰσπραξὶς ἔσται περισσότερῃ, ἀπλυστέρῃ, ἐσθιαιότερῃ, οἱ δὲ γεωργοὶ θέλουσι πεισθῆναι ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἐπέβησαν τῇ τύχῃ των, ἀφίσαντες πρὸς στιγμὴν τὰς ἀνωφελεῖς καὶ ἀλυσιτελεῖς ἀντεγκλήσεις αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῇρίῳ.

Ἀθήναι, τῇ 11 Μαρτίου 1874.

Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς γεωργίας ἐπιτροπῆς.

Γ. Γεροθανάσης, πρόεδρος. Γ. Παπαδαῖος, Γ. Σταῖκος, Α. Τρύφωνας, Κ. Ἐπιφανίου, Α. Δημητρίου.»

Ἀκολούθως εἰσήχχεν ὁ εἰσηγητὴς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ των ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1874 ἔχουσαν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ ἐπιληφθεῖσα των ἐργῶν αὐτῆς, θεωρήσας κατὰ πλειοψηρίαν κατὰλληλον νὰ δικρίσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς δύο μέρη, ἅτοι τὸ πρῶτον διὰ τὰ ἐσοδα, τὸ δεύτερον διὰ τὰ ἐξοδα.

Περαιώσασα τὴν ἐπὶ των ἐσόδων ἐξέτασιν, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ θέσῃ ὑπ' ὄφιν τῆς Βουλῆς τὰς ἐξῆς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις.

Παραδεχομένη κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη των προϋπολογισμῶν των ἐσόδων, προτείνει τὰς ἐξῆς μεταβολάς·

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἀρθρ. 1.

Νομιματοκοκσίον.

Ἐκτελουμένης ἤδη, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, τῆς συμφάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐργολάβου τῆς ἐκτελέσεως των ἀγρῶν καρμάτων κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1867, δεόν νὰ προστεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ τὸ ἄρθρον τούτου ἡ κατὰ τὴν σύμβασιν ταύτην ὁρισμένη ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὠφέλεια συμπόσσημένη μὲν εἰς εἰρήν. 200,000, περιοριζομένη

ὅτε μόνον εἰς ἑξαχ. 110,000, ἢτοι δραχμὰς 120,000, τῆς διαβροῆς μενούσης πρὸς ὄφελος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἥτις κατὰ μεταγενεστέραν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν ἀνεδέχθη ἡ ἀνταλλάξι διὰ τοῦ μεταλλικοῦ αὐτῆς τὰ ἐκτυπούμενα κέρματα, διευκολύνουσα τοιοῦτοτρόπως καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῆς κυκλοφορίας.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Δ'. ἀρθρ. 1.

Μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς σημειωμένης ὑπὸ τὸ ἀρθρον τοῦτο προσόδου τοῦ δημοσίου ἐκ τοῦ παραγομένου ἐκ τῶν μεταλλουργειῶν Λαυρίου μολύβδου ἔχουσα ἀμφιβολίας, ἐθεώρησε κατάλληλον νὰ ἀκούσῃ ἐνα ἐκ τῶν δημοσίων παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ συμβούλων καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν μεταλλείων. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γνώμην παρετήρησεν, ὅτι δὲν πιστεύει κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ δυνήθῃ ἡ ἑταιρία νὰ παραγάγῃ πλέον τῶν 7,000 τόνων, διότι πρὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους δὲν θὰ ᾖναι δυνατὴ ἡ τοποθέτησις τῶν μηχανικῶν πλυντηρίων, ἡ δὲ καμίνευσις θὰ περιορισθῇ κατ' ἀνάγκην εἰς ὀλίγας μόνον ἐκβολὰς. Ἡ αξία δὲ τοῦ τόνου ὑπολογίζεται μόνον μέχρις 700 δραχμῶν, τὰ δὲ ἔξοδα πῦξιναν ὡς ἐκ τοῦ δυστήκτου τῶν ἐκβολῶν, αὗται ὅμως ἀποσέρουσιν αὐξάνειν τοῦ πασσοῦ τοῦ περιεχομένου ἀργύρου καὶ ἐπομένως εἰς τὴν τιμὴν τοῦ τόνου.

Ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἐπομένως στηριζομένη ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι ἡ διὰ τὸ 1874 σημειωμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὸ τὸ εἰρημένον ἐδάριον πρόσδος τοῦ δημοσίου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 1,300,000 μόνον ἀντὶ τῶν 2,000,000.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Β'. ἀρθρ. 3.

Διάφορα δικαιώματα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέριμναν ὡς πρὸς τὴν προξενικὴν διατίμησιν, ἥτις εἶναι δεκτικὴ πολλῶν βελτιώσεων, χάριν τῆς ἰσότητος τῶν βαρῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἀρθρ. 2.

Ταχυδρομῖον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ

ὑπὲρ καὶ σκεφθῇ ἐπισταμένως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γραμματοσλήμου παρ' ἡμῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐξοικονομῶσιν αἱ ἀπαυτῶμεναι βελτιώσεις, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι παντοῦ, ὅπου γίνεται ἐφαρμογὴ γραμματοσλήμου, ἡ πρόσδος τοῦ εἰσοδήματος τούτου εἶναι καταφανὴς, ἐν ᾧ παρ' ἡμῶν δὲν ἀνταποκρίνεται αὕτη κατὰ σχετικὸν λόγον.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Π'. ἀρθρ. 1.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσάγει ἐξωγκωμένον τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου, ἀπὸ τῶν 1873 εἰσπραχθέντων 693,000, καὶ τὴν περιορίζει εἰς 700,000.

Μετὰ τὰς προτεινομένας μεταβολὰς, τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους ὑπολογίζει εἰς δραχμὰς 39,426,000 ἀντὶ τῶν εἰς δραχμὰς 40,000,000, καὶ τὴν παραδογὴν αὐτῶν συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπιφυλασσομένη νὰ υποβάλῃ λίαν προσεχῶς καὶ τὴν περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐκθεσὶν τῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαρτίου 1874.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Ἐπιτροπὴ
τῆς Βουλῆς.

Ὁ πρόεδρος

Γ. ΖΩΧΙΟΣ.

Ὁ εἰσαγγελὴς

Γ. Μπουμπουλῆς.

Τα μέλη

Θ. Δαρχαλέξης, Κ. Κατσικόπουλος, Εὐθ. Κεχαγιᾶς, Ν. Σούτσος, Ν. Βασιλάκης, Ν. Ε. Λούντζης, Πέτρος Α. Μαυρομυγᾶλης, Σ. Σωτηρόπουλος, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Ν. Μαυροκορδάτος.

Εἰσὶν καὶ ὁ εἰσαγγελὴς ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ραττητῶν ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ ταύτης ἐκθεσὶν τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπαί.

Συνελθούσαι ἀπὸ κοινοῦ ὡς ὑποκαθίσταται, κατὰ τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς δοθεῖσαν ἐντολὴν, ἐπὶ τῆς ἀπὸ 11 δεκεμβρίου π. ε. ἀναγραφῆς ἡ διαμαρτυρήσεως τῶν ραττητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ πανιστημίου.

Καὶ λαβοῦσαι ὑπὲρ ὅψιν

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 9996/6934 τῆς 8 δεκεμβρίου π. ε. ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκ-

παιδεύσεως, δι' οὗ γνωστοποιεῖται τῇ πρυτανείᾳ τοῦ ἔθνικ. Πανεπιστημίου, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου π. ε. πρακτικοῦ τοῦ ἀπερχόμενου τοῦ περὶ αὐτῆς τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1862 μὴ δυνάμενον νὰ συνυπάρξῃ μετὰ τῶν μεταγενεστέρων αὐτοῦ νόμων ὑπὸ στοιχ. ΡΟΑ', ΡΟΑ', ΣΚ', ΣΑΔ' ΡΗΘ' καὶ ΣΙΑ', ὡς περιεχόντων ἐναντίας πρὸς αὐτὸ διατάξεις εἰς τὰ κύρια καὶ θεμελιώδη, καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἀναπιδεχτὸν ἐκτελέσεως.

2) Τὸ ἐν λόγῳ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου π. ε. πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

3) Τὸ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 9659/6744 ἐπιφανὲς ἐγγράφον τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευστος πρὸς τὴν πρυτανείαν τοῦ ἔθνικ. Πανεπιστημίου, ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα μὲ τὸ ἄνω πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συντεταγμένον, ἐρχόμενον δ' εἰς ἐξήγησιν αὐτοῦ, καὶ ὃ τι τῆς 8 Δεκεμβρίου 1862 ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖται καθιερωμένον, διότι κατὰ τοὺς ἀνωτέρω νόμους καθιερώθησαν.

α) Τὸ προνόμιον τῶν ἀνδρῶν τῆς φάλαγγος τοῦ μὴ ὑπάκειν εἰς στρατολογικὴν ἀπογραφὴν.

β) Τὸ προνόμιον τῶν ἀνδρῶν τῆς φάλαγγος (ἦτοι τῶν καθηγητῶν, ὑφηγῶν καὶ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου) τοῦ μὴ ὑπερεστῆν εἰς τὴν ἐθνοφυλακίαν.

γ) Ὁ θεσμὸς περὶ ἀρχηγῶν ἐθνοφυλακῆς Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς.

4) Τὸ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1867 ὑπ' ἀριθμ. 23,689 ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων, περὶ οὗ διαλαμβάνουσι τὸ τε ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὸ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου πρὸς τὴν πρυτανείαν ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευστος καὶ.

5) Τέλος τοὺς ἐν τοῖς ἄνω ἐγγράφοις μνημονευμένους ὑπὸ στοιχ. ΡΟΑ', ΡΟΑ', ΣΚ', ΣΑΔ' ΡΗΘ' καὶ ΣΙΑ' νόμους.

Συμφερεῖται δέ,

Ὅτι ἐκ τῶν ἄνω νόμων οἱ ὑπὸ στοιχ. ΡΟΑ', περὶ δυνάμει τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1867, ΡΟΑ', περὶ δυνάμει τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1867 καὶ ΣΚ', περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς, οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως τῆς φάλαγγος τοῦ

Πανεπιστημίου, καὶ κατὰ παραδρομὴν δευδαίως ἀνεγράφησαν ἐντε τοῖς δύο ἐγγράφοις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ὅτι ὁ ὑπὸ στοιχ. ΣΑΔ' νόμος, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, ὑπέγραψε μὲν εἰς τὴν πρὸς στρατείαν ὑποχρεῶσιν τοὺς τε μαθητὰς τῶν γυμνασίων καὶ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐμπλήρωσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεως, οἱ μὲν πρῶτοι ἐπὶ ἑτὶ τέσσαρα, οἱ δὲ δευτέραι ἐπὶ ἑτὶ πέντε, δίδοντες πρὸς τοῦτο ἀξιώσεων ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐμπλήρωσεως τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω προθεσμιῶν, καὶ ὅς ἐν αὐτοῖς δύνανται νὰ διανύσωσι τὰς σπουδὰς τῶν.

Ὅτι ἐντεῦθεν ὁ νομοθέτης φαίνεται, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ 2ου τοῦτου άρθρου τοῦ ΣΑΔ' νόμου ἐλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπάρξιν τῆς φάλαγγος καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐκγόμενασιν τῶν φοιτητῶν, χάριν δὲ τούτου καὶ ὅπως μὴ διακοπῶνται αἱ σπουδαί, καὶ τοι εἰσαγαγὼν τὴν γενικὴν στρατολογίαν, ἐγράφηκε τὴν ἐν λόγῳ πεντακτὴ προθεσμίαν πρὸς τοὺς φοιτητὰς.

Ὅτι ἄλλως ἐκ τοῦ ὅτι ἐχορηγεῖτο αὐτοῖς ἡ φάλαγγς πρὸς ὀπλισμὸν δὲν ὑπῆρχε καὶ λόγος ὅπως χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀσύδατοι ἐφ' ὅσον ζῶσι, ὅτε τούτο ἤριστο πρὸ τοῦ ΣΑΔ' νόμου.

Ὅτι ὁ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμων ὑπὸ στοιχ. ΡΗΘ' νόμος, ἐν μὲν ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ὁρίζει, ὅτι εἰς τὴν ἐνεργὴν ἐθνοφυλακὴν ὑπάγονται οἱ ἄγοντες τὸ 21 μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους συμπληρωμένου, εἰς δὲ τὴν διαθεσίμους οἱ ἄγοντες τὸ 18, 19, 20, 21, 24 μέχρι τοῦ 50 ἔτους, ἐν δὲ ἀρθρῳ 4ῳ, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὰς τακτικὰς ἀσκήσεις ἐκ τῶν ἐνεργῶν ἐθνοφυλακῶν εἰσὶν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 21 ἀρχομένου μέχρι τοῦ 30 συμπληρωμένου, ἐκ δὲ τῶν διαθεσίμων οἱ ἀπὸ 18 μέχρι τοῦ 20. Ἐν ἀρθρῳ 12ῳ, ὅτι ἡ ἐθνοφυλακὴ διοργανῶνται πανταχῶς τοῦ κράτους ἐν ἀρθρῳ 11ῳ, ὅτι ἐντὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐν ἐκαστῷ δήμῳ διοργανώσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς Β. διατάγματος, πᾶς ἐθνοφυλακὴ μὴ προηκουσας τὸν ὀπλισμὸν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἢ μὴ καταβάλλων τὸ ἀντίστοιχον αὐτῶν ἐν τῇ τῶν ταμείων τοῦ κράτους, ἐξαναγκάζεται εἰς τοῦτο κατὰ τὸ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερουμένων νόμον.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀρθρῶν τούτων τοῦ ἐν λόγῳ ΡΗΘ' νόμου, τῶν

μύων δυναμένων να θεωρηθῶσιν ὡς ἐχόντων σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ ἐντεῦθεν μόνων μνημονευομένων ἐν τῷ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1373 ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, μετὰ τοῦ ἀρθροῦ 21, τοῦ καταργούντος πᾶσαν διατάξιν ἀντιδιδόνσαν ἐν τὸν ἐν λόγῳ νόμον, ἡδύνατό τις ἀναλογιζόμενος ὅτι οἱ πλείστοι τῶν φοιτητῶν, ὡς ἄγοντες ἀπὸ τοῦ 18 μέχρι τοῦ 25 ἔτους, ὑπαγό-δ' ἐντεῦθεν εἴτε εἰς τὴν ἐνεργὸν, εἴτε εἰς τὴν διαθέσιμον ἐθνοφυλακὴν ἀποτελοῦσι μέρος ταύτης καὶ ἐξαχάγη τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐκ τῶν ἀνω διατάξεων ἐπλήθε σιωπηρὰ κατάργησις τοῦ περὶ τῆς φάλαγγος τοῦ πανεπιστημίου ψήφισματος, καθόσον μάλ-ιστα ἄλλως οἱ φοιτηταὶ θὰ ὑπῆγοντο εἰς διπλὰς ὑποχρεώσεις.

Ὅτι, ὅμως κατὰ μὲν τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ΨΜΑ' περὶ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμου τῆς 27 Ἀυγούστου 1862, « ἡ ἐθνοφυλακὴ κέλῃται πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς πατρίδος, τοῦ βασιλείου, τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ασφαλείας, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ » κατὰ δὲ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ψήφισματος τῆς 8 δεκεμβρίου 1862, περὶ ἰσαγωγῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ὀπλῆς καὶ ατλ. « πρὸς ἀσκασιν τῶν ἐν τοῖς δημοσίαις ἐκπαιδευτήρισι φοιτῶντων εἰσάγεται, εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἡ ὀπλῆ, εἰς δὲ τὰ κατώτερα ἐκπαιδευτήρια ἡ γυμναστικὴ » ἐκ τῆς παραβολῆς δὲ τῶν δύο τούτων ἀρθρῶν προκύπτει καθαρὰ καὶ ἀναιμισηδότητος ἡ ἐκ τῶν νόμων διαφορὰ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν μεταξὺ τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς φάλαγγος, καθίστανται δὲ ἢ τε ἐν λόγῳ διαφορὰ καὶ τὸ αὐτοῦ παρὸν τῆς φάλαγγος εἶτι μάλ-ιστον κατὰδὲ ἐκ τοῦ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 2 τοῦ αὐτοῦ ψήφισματος τῆς 8 δεκεμβρίου 1862, καθ' ἃ « ὁ μὲν ὀργανισμὸς τῆς φάλαγγος ψηφίζεται ὑπὸ τῆς συγκλήτου », « οἱ δὲ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου θέλουσι γυμνάζεσθαι τὴν ὀπλῆν εἰς τεταγμένας ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ προγράμματι ἡμέρας καὶ ὥρας », καὶ ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 6 ἃ § § 2 καὶ 3, καθ' ἃς τὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν δικαιώματα ἔχει ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς φάλαγγος ὁ πρύτανης, ἡ σύγκλητος, ἡ ὁ πρύτανης καὶ ἡ σύγκλητος, αἱ δὲ παιδαγωγικαὶ ποιναὶ ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἥτις ὀρίζει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδικάσεως τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματων.

Ὅτι τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ ψήφισμα τῆς 8 δεκεμβρίου 1862 εἶναι

εἰδικόν, μάλ-ιστα δὲ καὶ μεταγενέστερον τοῦ νόμου ΨΜΑ' τῆς 27 Ἀυγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ ἐθνοφυλακῆς, τοῦ ὁποῖου εἰδικὰς διατάξεις ἐτροποποίησεν ὁ ΡΠΘ'. νόμος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου οἱ εἰδικοί εἶναι ἐπικρατέστεροι τῶν γενικῶν νόμων ὅτι οἱ αὐτοὶ λόγοι τῆς δῆθεν ἀδυναμίας τῆς συνυπάρξεως τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς φάλαγγος ὑφίσταντο καὶ ἐκ τοῦ νόμου ΨΜΑ', κατὰ μὲν τὰ ἀρθρα 6 καὶ 9 τοῦ ὁποῖου, τὴν ἐνεργὸν καὶ διαθέσιμον ἐθνοφυλακὴν ἀπετέλουν οἱ ἄγοντες τὸ 18 μέχρι τοῦ 60 συμπληρωμένοι. κατὰ δὲ τὰ 39 καὶ 40, ἦσαν ὑπόχρεοι οἱ ἐθνοφυλακῆς εἰς κατασκευὴν στολῆς, καὶ μολαταῦτα συνυπῆραν ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ Συντάγματος « θάπανη τοῦ κράτους ἐνεργεῖται ἢ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις », ὡς μέρος δὲ ταύτης ἐκ τοῦ ψήφισματος τῆς 8 δεκεμβρίου 1862 χαρακτηρίζεται καὶ ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὀπλῆ, ἀφού καὶ ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ περιλαμβάνεται ὅτι οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνήκοντες εἰς ἅπασας τοῦ κράτους τὰς ἐπαρχίας, εἶναι οὐχ ἥττον ἡναγκα-σμένοι νὰ διαμένωσιν ἐν Ἀθήναις χάριν τῶν σπουδῶν τῶν ἐννέα ὅλων μῆνας τοῦ ἔτους, καθ' οὓς ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκγυμνάζωνται εἰς τὰ σώματα τῆς ἐθνοφυλακῆς, εἰς ἃ κατὰ δῆλους ἀνήκουσιν ὅτι ἀκριβῶς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου ἐδπαιμοργήθη ἡ φάλαγγ', ἥτις περιλαμβάνει καὶ φοιτητὰς μὴ φθάσαντας τὸ 18 ἔτος τῆς ηλικίας τῶν ὅτι ἐντεῦθεν οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία διὰ τὸν κοινὸν νόον ἔχοντα ὅτι τὸ περὶ φάλαγγος νομοθέτημα οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐβίβη ὁ ΡΠΘ'. νόμος.

Ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπουργικαὶ ὁδηγαὶ ἢ ἐγκύ-κλιοι δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν δύναμιν νὰ καταργήσωσι νόμους τοῦ κράτους, πάλιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 23,589 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1867 ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν εἰς οὐδεμίαν εὐρίσκαται ἀντίρρῳ πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς 8 δεκεμβρίου 1862, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ὑπογραμματεύς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἡδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀφού κατὰ τὸ ἀρθρον 2 αὐτοῦ, μόνον αὐτοὶ φοιτηταὶ, μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν ἀποτελοῦσι τὴν φάλαγγα τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ φοιτητὴς Δημήτριος Κηρύκος παρὰ τὸν νόμον ἐζήτην ν' ἀπαλειφθῇ τοῦ μητρώου τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἐνῶ κατὰ 1867 καὶ ἡ φάλαγγ' δὲν ἦν διωργα-σμένη, καὶ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ ψήφισματος τοῦ 1862 ἀπαλ-λάσσει τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν φάλαγγα ἀνδράς μόνης τῆς ἐ-

ποχρώσεως τοῦ ὑπηρετεῖν ὡς ἐθνοφυλάκις, οὐδὲ δίδει αὐτοῖς δικαίωμα εἰς ἀπάλειψιν τοῦ ὀνόματός των ἐκ τοῦ μητρώου τῆς ἐθνοφυλακῆς.

Ὅτι καὶ ὁ ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1867 ΣΙΑ. νόμος, περὶ καθάρσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, οὐδόλως ἠδυνήθη νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ψηφίσματος τοῦ 1862, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἄρθρον 5 αὐτοῦ προεῖδε τὴν τυχόν ἐλλείψιν ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνέθηκε τὴν μηχαναίαν θεωρήσιν τῆς φάλαγγος εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ἐκτετακτοὶ περιστάσεις, περὶ ὧν προέβλεψε τὸ ἄρθρον 6, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὑπῆρχε ἡ φάλαγξ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς, δὲν ὑφίστανται εὐτυχῶς πλέον· ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἁρθροῦ τὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς καθήκοντα καὶ δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς περὶ ὑπηρεσίας αἰτήσεις, τὰς περὶ ὀπλισμοῦ προτάσεις, τὸν ὄρκον, τὸν κανονισμὸν τῶν ἀσκήσεων, τὴν διανομὴν τοῦ ὀπλισμοῦ, τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς συνελεύσεις τῶν ἀνδρῶν τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνετίθησαν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, εἰς τὸν πρότακιν, τὴν σύγκλητον, ἢ τὸν πρότακιν καὶ τὴν σύγκλητον.

Ἀποφαίνονται ἀέριμον τὸ τῆς 8 δεκεμβρίου 1862, περὶ εἰσαγωγῆς ἐν τῷ ἰθιῳ Πανεπιστημίῳ τῆς ὁπλοασίας καὶ π. ψήφισμα, ἀπόκειται δὲ τῇ κυβερνήσει, ὅπως συνεννοημένη μετὰ τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου, παρ' ἧς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ψηφίζεται ὁ ὀργανισμὸς τῆς φάλαγγος, διατάξῃ, τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον, ὃ ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὸ τῆς 5 δεκεμβρίου π. ε. πρακτικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δὲν φαίνεται ὡς μέλλον νὰ εἰσαχθῇ ταχέως ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαρτίου 1874.

Οἱ πρόεδροι

Θ. Θεοδωράκης, Α. Α. Κοντόσταυλος.

Τὰ μέλη

1. Μαυρομυχάλης, 1. Τζιώτης, Διον. Κολυβάς, Γ. Μίλησσης, 1. Παπαζαφειρόπουλος, Δ. Σαρριγιάννης, Γ. Γεωργακόπουλος, Κ. Εὐθυμιάδης, Θ. Ἀναστασόπουλος.

Ἐπιφυλακτικοὶ Ε. Ἡλιόπουλος, Χ. Κανελλόπουλος.

Α. Βαλέτας καὶ Α. Δημητριάδης παρατηροῦσιν ὅτι ὁ νόμος δεῖται συμπληρώσεως ὅπως ἐκτελεσθῇ.

Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ.»

Παρακάλεσεν εἰτα ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Οὐτίλων τὸν πρόεδρον, ἵνα συστήσῃ εἰς ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν τὴν μελέτην τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ἀρειοπαγῆτων, ὅπως εἶχεν ὑποβληθῇ κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον. Τοῦ δὲ προέδρου ἀπαντήσαντος, ὅτι πολλάκις συνέστησεν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τὴν ταχέως ἐπεξεργασίαν τῶν υποβληθέντων νομοσχεδίων, ἀλλ' ὅτι ἀποφεύγουσι τὴν ἐργασίαν, παρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Κυνουρίας ὅτι δέχεται μὲν τὴν περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου πρότασιν, προτίθει ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ διορίζονται ἢ προδικάζονται δικασταὶ πρὶν ἢ ψηφισθῇ νόμος περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὑπέβαλε τὴν εἰς τὴν πρῶτην παραπεμφθεῖσαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

« Ἄρθρον 1. Οὐδεὶς διορίζεται ἢ προδικάζεται Πρωτοδικὴς, Πρώτης ἢ Ἀρειοπαγίτης πρὶν τῆς ἐπιψηφίσσεως καὶ κυρώσεως ἐιδικοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων νόμου.

Ἄρθρον 2. Ὁ παραβάτης τοῦ παρόντος νόμου τιμωρεῖται με πενταμηνον φυλάκισιν καὶ με πένταξτὴ στέφανον τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1874.

Ὁ ἐκ Κυνουρίας βουλευτὴς

Κ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.»

Λαθὼν ἀκολουθῶς τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι τὸ εἰσπράττειν καὶ δαπανᾶν τῇ ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' οὐχ ἔπταν ὁ τρίτος ἅδη μὴν τοῦ ἐτους διεργετῆται ἀνεὶ προϋπολογισμὸν. Καὶ ὁ ἐπόμενος δὲ θὰ ἐκπύσῃ ἀνεὶ τούτου ἐνεκα τῶν ἰσχυρῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ διάθεσις τῶν δημοσίων προσόδων ἐγγίζει καὶ ἀνεὶ τῆς ἐγκαιροῦ διαθέσεως τὰ δημόσια θέλει ὑποστῇ ζημίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ νὰ προτάξῃ τὴν ἐπιλήψιν τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθήσῃ τὴν διακρίσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος. Κατόπιν δὲ, εἶπεν ὁ ὑπουργός, ἡ Βουλὴ εἶναι κυρία νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἐκπερῶντος πολιτικοῦ ὑποτάκτου καὶ αἰσθη-

ποτε ἑτέρου. Καταλήγων ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα τὴν ὀρθότητά της προτάσεως καὶ τὴν Κυβέρνησιν θέλουσα νὰ διευκολίῃ εἰς τὴν ἐννομον πορείαν θὰ ἀποδεχθῇ τὴν περὶ μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως πρότασιν.

Ἀντίπερ ἕτερος βουλευτὴς Μέσης, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις δὲν δύναται νὰ γείνη, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ θέλουσα μετὰ περισκέψεως νὰ ἀναλύσῃ αὐτὸν δὲν ἀπεπεράτωσέ τὸ ἔργον αὐτῆς. Ὡς πρὸς τὴν μεταβολὴν δὲ τῆς ἡμερησίας διατάξεως παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐξακολουθήσις τοῦ ἐκκρεμικοῦ πολιτικοῦ ζητήματος εἶναι καθήκον ἐπίσης σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν, διότι πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ μεγάλη ἀρχὴ καθ' ἣν ἡ Βουλὴ δικαιούται νὰ διορίζῃ ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐνδιαφέρεται ἡ τιμὴ τῶν κατηγορηθέντων κομμάτων, καὶ ἐπομένως ἀνάγκη εἶναι νὰ λυθῇ ὅπωςδήποτε τὸ ζήτημα, ἵνα προληφθῶν ὑπόνοιαι αὐτῆς διαιαι, οὔτε πρέπουσαι.

Ἐτέρου τινος βουλευτοῦ Σπυριδίου ὑποστηρίζοντος τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ παρήλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα εἰς βουλευτὴς Μεσολογγίου καὶ πρῶτον προθυπουργός. Δὲν ἐννοεῖ, εἶπε, νὰ φέρῃ οὐδὲν πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ Κοινοβούλια ἀντιπολιτεύοντο τὰς Κυβερνήσεις διὰ τῆς παραλυσίας τοῦ Κράτους· ἀποκρούει μόνον τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐξήτει ἀμέσως τὸν προϋπολογισμὸν, ἀντὶ τῆς διακοπῆς καὶ τῆς ἀναβολῆς, εἰάν ὑπεβῇ τὴν Βουλὴν εἰς τὴν λύσιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὁ ἀγὼν δὲν ἔθελε συναρθῇ καὶ διαρκέσει ἐπὶ τοσούτον. Σιωπήσασα ὁμῶς ἡδίκησε πάντας καὶ ἑαυτὴν, ὡς κόμμα, καὶ ὡς κυβέρνησιν· ὡς κόμμα, διότι ἐπρόκειτο περὶ τῆς δικιήσεως τοῦ παρελθόντος εἰς τὴν συμμετέχε, καὶ ὡς Κυβέρνησιν, διότι συζητούμενης τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης χρήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Στέμματος εἶχε καθήκον ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Στέμματος ν' ἀποφανθῇ γνώμην. Ἐπειπε νὰ ἐκφρασθῇ, ἂν ἐπιδοκιμαζῇ ἢ οὐ τὴν ἐπιζητούμενον τρόπον τῆς ἐξελέγξεως τῶν κυβερνήσεων, ἢ ἂν παραδέχεται τὴν διδομένην ἐμπνεσίαν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς βασιλείας. Ἐκπλήττεται ὁμῶς βλέπων τὴν μὲν Βουλὴν ἐπιθυμοῦσαν νὰ προβῇ ὅπως δῆποτε εἰς λύσιν τινά, τὴν δὲ Κυβέρνησιν ἀναβάλλουσαν τὸ ζήτημα ἐπ' ἀόριστον. Διὰ τοῦτο, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει παραδεχθῇ τοιαύτην πρότασιν.

Ἀντίπερ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κληθεῖσα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἐνέκυβεν εἰς τὴν μελέτην τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μὴ λαμβάνουσα μέρας εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζητήσεις, ὑπερῆρθε ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως. Ὅτε ὁμῶς παύσθη τὸν δικαιοσύμῳ τοῦ ζητήματος ἡ Κυβέρνησις μὴ προσφεύγουσα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν τοῦ Στέμματος προνομίων, ἐζήτησεν ἐκουσίαν ἀναβολὴν, ὅπως ἐργασθῇ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὗ τινος ἤδη τὴν ἐπιψήφισιν ἐπιζητεῖ, χωρὶς ὁμῶς νὰ ἐννοῇ τὴν παύσιν τῶν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζητήσεων. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρέβη τὸ καθήκον αὐτῆς σιωπήσασα, ὅτε διημιρυσθῆναι τὰ δικαιώματα τοῦ Στέμματος, διότι οὐδεὶς διημιρυσθῆναι αὐτὰ. Τὰ πρόνομα εἶναι ἀνώτερα πάντος ἐσέγγου, μόνον δὲ αἱ ὑπουργοὶ ὑπέχοντο εὐθυνας διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ τὰς εὐθυνας ταύτας ἐζήτησεν ἡ Βουλὴ διὰ τῆς παρατεταμένης ἐκείνης συζητήσεως. Τούτου δὲ οὕτως ἔχοντας, ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν εἶχεν νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν προκατόχον Κυβέρνησιν. Οὐδεὶς πρέπει νὰ κρύπτεται ὀπίσθεν τῶν βασιλικῶν προνομίων, ἀλλὰ προθύμως νὰ παύσῃ τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης χρήσεως τῶν προνομίων τούτων. Ἀποκρούει ἐπομένως καὶ ὡς κόμμα καὶ ὡς Κυβέρνησις τὰς ἰδέας τοῦ προκληθέντος καὶ προσθέτει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐνδικαίως τὸ σπουδαιότατον δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τοῦ πρῶτου ὑπουργείου οὐδόλως διαμιρυσθῆναι τὰ ἡγεμονικὰ πρόνομα.

Ἀντίπερ ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Γούρτου, ὅτι μετὰ λύπης παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προβάλλει ἐκαστοτε ζήτηματα ἐμπιστοσύνης ἐκδιόζουσα οὕτω τὴν λύσιν τῶν ἀντικειμένων, ἐνῷ αἱ ἀφορμαὶ δὲν εἶναι σπουδαίαι. Ἡ βραδεία ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπιδοκίμαζεν τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ζητῆται ἡ ἀναβολὴ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Ἄλλως δὲ ἡ προεξέλεξις τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἀπεπεράτωσεν εἰσέτι, ὥστε νὰ γείνη ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις, ὁ δὲ φορολογικὸς νόμος καὶ εἰ τι ἄλλα ἀντικείμενον δύναται νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Ἄλλαι ὁμῶς, ἐπεὶ πιν, εἰσιν αἱ ἀφορμαὶ δι' ἃς ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ματαιωθῇ τὴν ἐρευναν τοῦ παρελθόντος, ὅτις ὑπῆρξεν ἡ πρόβησις καὶ ἡ σκέψις τῆς πρῆν ἀντιπολιτεύσεως, οὐχὶ δὲ τῶν συνυπογραψάντων τὴν περὶ τούτου πρότασιν. Ἐπειπεν ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ λησμονήσῃ τὰς ἀφορμὰς αἵτινες ἤνωσαν τὴν πρῶτην ἀντιπολιτεύ-

σιν και να μη ζητήσῃ τὴν ματαίωσιν μέτρου, ὅπερ ἐγγυᾶται τὴν εὐημερίαν τοῦ μέλλοντος.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν τινες ὑποστήριξαν τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἑτεροὶ δὲ τὴν ἐξακολουθήσῃν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος ὁ πρόεδρος κηρύξας περατωθεῖσαν τὴν συζήτησιν, ἠρώτησεν, ἂν ἡ περὶ μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως πρότασις ὑποστηρίζεται ὑπὸ δέκα κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Πολλῶν δὲ ἀναστάντων ἤρξατο ψήφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Πετσάλη καὶ Α. Ρούκη, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτοι νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ 86 κατὰ 84, ἀρνηθέντος ἑνός, κατὰ τὸ ἐξῆς πρωτόκολλον ψήφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ προηγηθῇ πρὸ παντὸς ἄλλου ζητήματος ἡ συζήτησις τοῦ φορολογικοῦ νόμου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ναι ἢ όχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Χρ. Κατακογιάννης	O
Α. Μιχαλόπουλος		Γ. Πλαπούτας	O
Σπυρ. Λογιωτατίδης	O	Θ. Δηλιγιάννης	O
Ιω. Κυριακός	N	Β. Νικολόπουλος	N
Μ. Κάρης Ὁρφανός	O	Ιω. Α. Δηλιγιάννης	N
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος	N	Γ. Λαδόπουλος	O
Νικόλ. Δ. Τσιώρης	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	O
Ἀνδρ. Δαμόπουλος	N	Κ. Κασσανάκης	N
Λεων. Βολγαράς		Λεων. Πετροπουλάκης	O
Δημ. Καλλιφρύνης	O	Ιω. Γ. Ἀνδρίτσου	ἀρ.
Σταρλ. Σούσης	N	Ιω. Σαράκης	O
Ὀθων. Μαρυγιάννης	O	Ἀριστομ. Αἰδωνίτης	N
Στυλ. Κολιάτσος	O	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Περικλῆς Πετράκης	N	Ιω. Καπιτσίνης	N
Δημ. Ράλλης	N	Γ. Μίλησης	N
Ἀθ. Ἰσάκος	N	Ιω. Ζέρβας	O
Κ. Σιράτος	O	Δ. Βουλπιώτης	O
ἀνμ. Γρίβας	O	Κ. Γιολδάσης	O
Γ. Γεροθινάσης	O	Δ. Δημητριάδης	N

Τ. Κουτρουβέλης	O	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος	
Κωνστ. Δομαζάρδος		Νικόλ. Μηλλιάρης	N
Νικόλ. Β. Λούντζης		Μ. Ἰγγλέσης	N
Διον. Κολυβάς	N	Σπυρ. Μοντεσάντος	O
Ιω. Νέγκας	N	Ἀγαμ. Μεταξάς	O
Ἀνδρ. Γαίτας Φωσκάρδης	N	Κοσμ. Πικνάρης	N
Στ. Στεφανόπουλος	N	Ἀναστ. Βαρδαρίδης	O
Ἀνδρ. Λύγαρινός	N	Δημ. Ῥαπτάκης	N
Χρ. Στεριόπουλος	N	Θ. Θερμογιάννης	N
Λύγαρ. Πετραλίδης	O	Δ. Σαρόρηγιάννης	N
Θ. Δαραλέζης	N	Κ. Κατσικόπουλος	N
Α. Κατσίνης	O	Γ. Βακαλόπουλος	O
Ἀναγν. Δημητρίου	N	Ν. Λεοπούλος	O
Δημ. Κλίμακας	N	Ιω. Βαλασόπουλος	N
Ἀντ. Λαγκαδάς		Λεων. Μυρομιχάλης	N
Γερ. Βαλλιάνος	N	Νικήτας Βαρδοτσιώτης	N
Ἀριστομένης Βαλέττας	O	Ἀναστ. Κορφιωτάκης	
Βαρβαρίδης Πήλλικας	O	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	O
Κωνστ. Πεταλλᾶς	O	Γ. Λάπης	
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς	N	Σπ. Βαλκωρίτης	O
Θρ. Α. Ζαζάνης	N	Ἀγγ. Φ. Καλιάνης	O
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος		Ιωάν. Σ. Χελικιάς	N
Ἀθαν. Η. Πετιμεζᾶς	N	Αρ. Ρούκης	O
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος	N	Ἀλ. Παπαλουκάς	O
Περ. Μυρομιχάλης	N	Ιωάν. Παπαζαφειρόπουλος	N
Κωνστ. Φλέσσας	O	Χρ. Χρυσόπουλος	O
Σταύρος Οἰκονομόπουλος	O	Φίλιππος Βάρδογλης	N
Ιω. Γζώτης	N	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος	O
Γ. Καραβᾶς		Δημ. Ζέγγελης	O
Ἀλέξ. Κοντόσταλος	N	Ηλ. Φλέσσας	O
Κων. Π. Οἰκονόμου	O	Βασίλ. Μπούντουνας	
Ιω. Χωρεπιτακοπίδης	N	Ἀλέξ. Βάσσοι	O
Ιωάννης Ἀντωνιάδης	O	Γ. Μπλέας	O
Ν. Βασιλάκης	N	Σπυρ. Ζερβός	O
Ἀθαν. Παρμενιώτης	O	Γερ. Ζωχιός	O
Δημ. Λοράνης	N	Νικ. Παγκράτης	N
Ἀναστ. Δημητριάδης	O	Ἐπ. Δεληγεώργης	O
Ιω. Δηληγιάννης	O	Σταμ. Μακρής	O
Ιω. Ιωάννου	N	Ἀλ. Κομμουνδοῦρος	N
Γεώρ. Κούστας	O	Σπ. Ἀντωνόπουλος	O

Π. Μπούτας	N	Αθ. Μισυράλης	N
Δ. Κυριακίδης	O	Δημ. Τριγγέτας	N
Γ. Προβελέγιος	O	Γερ. Κόκκινος	O
Μιχ. Δαμπαλάς	N	Γ. Δελλαπόρτας	O
Ν. Χατζόπουλος	O	Ιω. Δεστούνης	O
Κ. Κρίστης	N	Ιω. Δουλιδής	O
Ν. Φαρμάκης	O	Κ. Επιφανίου	O
Ν. Κανακός	O	Δ. Ι. Κουντουριώτης	
Μ. Βότσαρης	O	Ανδρ. Μανούσος	N
Κ. Εύθυμίουπουλος	N	Δημ. Χρησιδής	O
Π. Ιατρού		Ν. Σούττος	O
Αλ. Πετράλης	N	Κ. Πλατὺς	
Βασ. Βερβίλης	N	Γ. Μπούμπουλης	N
Δημήτριος Σαράβας		Ιω. Ζαλλώνης	N
Π. Αιωτσάκος	N	Δ. Δρόσος	O
Ιω. Μαυρομιγάλης	N	Γρηγ. Μαυρομαρξί	O
Πέτρος Μαυρομιγάλης	N	Γ. Γιωργακόπουλος	N
Χ. Κανελλόπουλος	O	Θ. Αναστασόπουλος	N
Αντ. Οικονομόπουλος	O	Σ. Σωτηρόπουλος	N
Άγαμ. Χριστόπουλος	N		
Πολ. Κωσταντάς	N	Γ. Στάϊκος	N
Αναστ. Τρυφωνάς	O	Ιω. Δροσινός	O
Θεόδ. Ρωμάτος	O	Σταμ. Κορυζής	N
Μιχ. Χαριτάτος	O	Δ. Γ. Βούλγαρης	N
Όθ. Πυλαρινός	O	Θ. Γαϊκάς	N
Διον. Δελλαπόρτας	N	Θ. Θεοδωράκης	N
Γ. Κάγκας	O	Θεμ. Παπακώστας	O
Εύθ. Κεχαγιάνης	N	Δημ. Τσιριμώκος	N
Π. Τζαμάλης	O	Ιω. Χατζίσκος	N
Α. Καραλίδης	N	Κ. Δουδυνιώτης	O
Θ. Κανακέρης	O		
Αρ. Μπουκαγιώτης		Βασ. Ν. Βουδούρης	O
Αρ. Κοντογούρης	N	Δημ. Ν. Κριζιώτης	N
Π. Χαλκιαδόπουλος	O	Γεώργ. Τ. Θωμάς	O
Εύστ. Ηλιόπουλος	O	Ν. Αγγελάρας	
Ν. Καράπουλος	N	Μιλτ. Κ. Κανάρης	N

Ακολουθῶς τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῇ συζήτησεως τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου διὰ τὸ ἔτος 1874 εἰς ἄ. ἀνάγνωσιν.

Μετὰ τινὰ δὲ συζήτησιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Μεσσηνίας, εἰπόντος ὅτι ἐν Κερκίρᾳ ἡ φορολογία ἐπιβαρύνει μίαν μόνον τάξιν πολιτῶν καὶ ἀπαιτῶντος, ὅπως ἡ Κυβέρνησις μελετήσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον καὶ εὖρει δίκαιαν θεραπείαν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς ἄ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

Μεθ' οὗ ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλας ὅτι ἀντικείμενα τῇ ἐπιούσῃ εἶναι ἡ γ'. συζήτησις:

1) Τοῦ νομοσχεδίου περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ 1874.

2) Β'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου πρὸς δόλῳ καὶ ἀπαρτίσματι τῶν ζώων.

3) Β'. συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1874.

4) Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς.

5) Β'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Ταμιείου τῶν ἀποστράτων αξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐλύσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Αρ. Κοντογούρης.

Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ.

Τῆς 14 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίαις γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἐν πρώτοις παρεκάλεσε τοὺς ἔχοντας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, ἵνα τὰς ὑποβάλλωσι καθ' ὅσον αὐρίον πρόκειται νὰ συζητηθῇ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1874, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρον 1.

Ἡ δυνάμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὀρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς χιλίους ἐνενήκοντα ἐννέα ἄνδρας, ἥτοι 122 αξιωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι, 20 ἐν ἐνεργείᾳ, 23

δοκιμους ἐν ἐνέργειᾳ, 136 ὑπαξιωματικούς, 30 μηχανικούς, 79 θερμαστας, 521 ναυτας, 88 τεχνήτας, 60 πολιτικούς ὑπαλλήλους καὶ 17 μαθητευομένους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1874 προσδιορίζεται εἰς 50 ἄνδρας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θελοῦσι πληρωθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρουχῶν ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Ἐπίσης παρεδέχθη καὶ εἰς Βαν ἀναγνώσιν καὶ συζήτησιν το νομοσχέδιον, περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως καὶ ἀπαριθμίσεως τῶν ζώων.

Ἠρξάτο εἴτα ἡ β'. ἀναγνώσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς, τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἀναγνωθέντα ἐγέναντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν. Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 3 ἐπέφερε βουλευτῆς τις παρατηρήσεις συνεπεία τῶν ὑποίων ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός εἶπεν, ὅτι αὐτὸν, ἀφοῦ ἴδῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θελεῖ φέρει τὴν κατάλληλον τροπολογίαν. Μεθ' οὗ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 8 ὑπέβαλον διάφοροι βουλευταὶ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν λεμονίων προτείνοντες, ἵνα κατὰ τὸ ἔτος τούτο τὸ τόσῳ ὀλεθρίῳ ἐνεκα τοῦ ψύχους καὶ τῶν παγῶν ἀπαλλαγῇ τοῦ φόρου, ἐπιβλήθη δὲ φόρος ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ τῶν λεμονίων λεπτὰ 10 ἐφ' ἑκάστης ὀκάς. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐδέχθη μόνον νὰ μετριάσθῃ εἰς δραχμὴν 1 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἀντὶ μιᾶς καὶ ἡμισείας καὶ νὰ ἐπιβληθῶσι τὰ 10 λεπτά κατ' ὀκάν ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπορρίψαντα δι' ἀνυστάσεως ἑτέραν πρότασιν καθ' ἣν ἐπεβάλλετο φόρος ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος 50 λεπτά, παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δραχμ. 1 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος καὶ τῶν λεπτῶν 10 κατ' ὀκάν τοῦ ζωμοῦ, διὸ καὶ προστέθη β'. ἐδάφιον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, αὐτῷ δὲ τὸ 7 ἐδάφιον τῆς β'. κατηγορίας ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς 7. α) λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος δρ. 1' β) ἐφ' ἑκάστης ὀκάς τοῦ ζωμοῦ τῶν λεμονίων λεπτὰ 10.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 14 τοῦ ἰδίου ἁρθροῦ ἐπροτάθη ἡ ἐλάττω-

σις τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ τῆς μὲν Ναυπλίας καὶ Ἀργεῶς εἰς λεπτά 5 κατ' ὀκάν, τῶν δὲ ἄλλων ἐπαρχιῶν εἰς λεπτά 12 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 7 καὶ 15. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἐδάφια ὡς ὑπεστήριξεν ὁ ὑπουργὸς καὶ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 15 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν σαρωμάτων φόρος εἶναι δίκαιος, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐξαίρεθῇ τῆς φορολογίας ὁ σπόρος αὐτῶν. Τὴν πρότασιν αὐτὴν παρεδέχθη ὁ ὑπουργὸς καὶ ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἐν τῷ ἁρθρῷ 21.

Τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 ἐγέναντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 13 παρετήρησεν ἕτερος βουλευτῆς Μεσσήνης ὅτι ἐν γένει πᾶσα ἀνάγκη πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐπρότεινε νὰ γείνη ἡ τροποποίησις, ὅτι αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν διπλοτύπων καθὼς καὶ ἐκεῖναι κατὰ τῶν περιεχόντων ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀγρῶν ὁμοίων διπλοτύπων ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν. Τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ἀπεδέχθη ὁ ὑπουργὸς ἐπιφυλαχθεὶς κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδριάσιν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν τροποποίησιν. Μεθ' οὗ τὰ ἄρθρα ἐγένετο δεκτὸν.

Τὰ ἄρθρα 14, 15, 16 καὶ 17 ἐγέναντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι. Τοῦ δὲ ἁρθροῦ 18 ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπαύριον ἡ συζήτησις, ὅπως ἀκούσῃ ὁ ὑπουργὸς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν γνώμην.

Τὰ ἄρθρα 19, 20 καὶ 21 ἐγένοντο δεκτὰ προστεθέντος μόνον εἰς τὸ τελευταῖον ἐν ἐδαφίῳ 7 ὅτι ἐξαίρεται καὶ ἡ σπόρος τῶν σαρωμάτων.

Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὰς τροπολογίας καὶ παρατηρήσεις αὐτάς ἐγένετο δεκτὸν.

Ἐντάθῃ εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ νομοσχεδίον περὶ ἐλεγκτοῦ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, ὅπερ ἐστάλη εἰς τύπωσιν, ὅπως παραπεμφθῇ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν.

Ἐγχεῖ δὲ ὡς ἐξῆς

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἐλεγκτοῦ τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπὸ στοιχείον ΣΒ'. νόμου τῆς 7 Ἀπριλίου 1867 περὶ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ,

τοῦ προωρισμένου, ἵνα διὰ τῶν βοηθημάτων αὐτοῦ ἀνακουρίζῃ τὴν ἐπαχθεῖ κατὰστασιν τῶν ὑπὸ τῆς πενίας κατατροχολομένων χερῶν καὶ ὁρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ ἰδίως τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων, αἵτινες οὐδεμίαν ἀπολαμβάνουσι βοήθειαν παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, διότι οἱ ἀρχηγεῖται αὐτῶν ἀπέδωσαν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ παρέχοντος δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν συντάξεως, ὥρυσεν, ὅτι ὁ ἐλεγχος τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξασκούμενος παρ' ἀξιωματικοῦ τῆς οἰκονομίας, ἐλεγκτοῦ διοριζομένου διὰ Π. δικτάγματος, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ συνεπευθύνου ὅντος ἀλληλεγγύως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἐλλάβην.

Ἡ διάταξις αὕτη ὑπαγορεύθεισα ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τοῦ νόμου, σκοποῦντος διὰ τῆς διηνεκῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τοῦ συνεπευθύνου ἐλεγκτοῦ, οὐδεμίαν ἄλλην ἀσφαλίαν ἔχοντος, οὐχὶ μόνον νὰ ἐξασφαλισθῇ τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναπτύξιν αὐτοῦ καὶ τὴν τακτικὴν τῆς ὑπηρεσίας του ῥυθμίσιν νὰ συντελέσῃ, αἷμα παρήκ-γεν ἀποτελέσματα.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΖ'. νόμου τῆς 27 Μαΐου 1871 ἡ εἰρημένη διάταξις ἐτροποποιήθη ἕνεκα λόγων οἰκονομίας καὶ συνεπὶς τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ παρὰ τῷ Μετοχικῷ ταμείῳ ἐλεγκτοῦ ἀνετίθη εἰς ἓνα τῶν παρὰ τῷ Στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ ἐπεξεργαστῶν εκπληρῶντα συνάμα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἡ πείρα ὁμοῦς ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ τροποποίησις αὕτη ἀποβαίνει πρὸς χαλάρωσιν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου τούτου, διότι ὁ διοριζόμενος ἐπεξεργαστὴς μὴ ἀπαλλασσόμενος τῆς συνήθους αὐτοῦ ἐν τῷ στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ ἐργασίας, ἥτις εἶναι ἀέναντος καὶ σπουδαία, δὲν δύναται νὰ διεξάγῃ καὶ ἐντελῆ, προστηκόντως ἕνεκα ἐλλείψεως τοῦ ἀναγκαίου χρόνου καὶ τὴν πρόσθετον τοῦ ἐλεγκτοῦ ὑπηρεσίαν, ἀπαιτοῦσαν τὴν διαρκὴ παρουσίαν τοῦ ἐν τῷ μετοχικῷ ταμείῳ, ἥδη μάλιστα ὅτε ἡ μὲν περιουσία αὐτοῦ κυξήθη εἰς δύο ὡς ἑγγιστα ἑκατομμύρια, αἱ δὲ ἐργασίαι του κρύνθησαν τὰ μέγιστα καὶ διηνεκῆς ἀπαιτεῖται ἐπίβλεψις, ἀλλ' οὕτε, ὡς ἐπόμενον εἶναι, εἰς τὸν γραμματέα, τὸν ἐπιφορτισμένον ἀπασαν τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου τούτου, ἀρωγὴν τινα παρέχει. Ἵνα προληφθῶσιν οὕθεν ἐνδεχόμενα ζημίαι ἡ παραλυσία τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου δυνάμεναι νὰ

ματαιωθῶσι τὸν ἱερὸν καὶ φιλόφρονον σκοπόν, δι' οὗ συνεστήθη τοῦτο, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ διορθῇ παρ' αὐτῶν, ὡς καὶ πρότερον, εἰδικὸς ἐλεγκτὴς εἰς ἓκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Στρατ. οἰκονομίας, καὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέπει ἡ διὰ τῆς παρούσης συνοδευομένη πρότασις νόμου, οὗ τὴν κύρωσιν ἐπικαλοῦμαι.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 6 Μαρτίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπὸ στοιχείων ΥΖ. νόμου τῆς 27 Μαΐου 1871 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐλεγχος τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξασκούμενος παρ' ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, διοριζομένου διὰ Βασ. διατάγματος, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ, παρὰ τῷ εἰρημένῳ ταμείῳ.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀντιπροέδρου καταλαμβάνοντος τὴν ἐδραν, ἡρξάτο ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ άρθρου 1 τοῦ κατ. Α. ἀποζημιώσεις τῶν κ.κ. βουλευτῶν» καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξε τις, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ λαβῶσι πλήρη τὴν ἀποζημίωσιν τῶν οἱ βουλευταί, ὅσοι μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ κρατήσεις τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συνταξιούχων κατὰ τὰς λογιστικὰς διατάξεις. Κατόπιν δὲ ἐπρότεινε νὰ ἀφαιρῇ καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας, ὡς αἱ ἐκλογαὶ εἶχον ἀκυρωθῇ.

Ἐπὶ τούτου ἐπῆλθε μακρὰ συζήτησις καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν, ὅτι ὡς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς συνταξιούχους δὲν πρέπει νὰ γείνη οὐδεμία κρατήσις διότι ἡ συντάξις οὕσα κτήμα αὐτῶν ἀναφαίρετον δὲν συνταυτίζεται πρὸς τὴν μισθοδοσίαν, ἣν προβλέπει τὸ σύνταγμα, ἄλλω δὲ ὑπεστήριξαν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν συνταξιούχων πρέπει νὰ γείνη διάκρισις μετὰ τῶν συντάξεων, ὧν ἀπολαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῆς ἐτέρας, ἣν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου αὐτῶν ταμείου. Ἐπομένως πρέπει ἐπὶ τῆς διακρίσεως ταύτης νὰ ὑψηλῇ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνάκρισις.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας τινὲς μὲν ὑπεστήριζαν, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ὅπωςδὴποτε ὑρκίσθησαν καὶ ἐξεπλήρωσαν τὰ βουλευτικά αὐτῶν καθήκοντα, ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν τὴν πρότασιν, εἰπόντες, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνθεσιν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν καὶ οἱ βουλευταὶ οὗτοι δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰ κύρια αὐτῶν βουλευτικά καθήκοντα, ὡς ἀκουσθεῖσθαι τῆς ἐκλογῆς, τῆς δὲ Βουλῆς διαλυθείσης ποῖν ἢ ἐπανέλθωσιν οὗτοι.

Μετά τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γνώμων τούτων ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα τὸ ἀφορῶν τοῖς πολιτικαῖς καὶ στρατιωτικαῖς συνταξιοδοτικαῖς ἢ Βουλῇ ἐψηφίσθη τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς ἀναγραφομένην ποσότητος τῶν 380 χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τὸν ὅρον, ἵνα ὁ πρόεδρος ἐκτελέσῃ τὰ ἄρθρον συνεννοούμενα μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου ἐπὶ τῇ ἔασει τῶν κεμένων νημῶν καὶ τῶν λογιστικῶν διατάξεων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημίωσης τῶν βουλευτῶν Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας ἐπρότεινέ τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λογιστικοῦ, ὡς καὶ ὅλαι αἱ ὁμοίαις φετινῆς αἰτήσεως, ἐρ' ὅν αὕτη νὰ φέρῃ γνώμην καὶ πρότασιν εἰδικήν.

Προβὰς ἀκολουθεῖς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀνεῖν ἀντιρρήσεις τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κεφ. Α' καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Β', ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 «Βοηθῶν συντάκτου πρακτικῶν» τῇ προτάσει τινὸς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐπὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὴν πῶξιν τοῦ κονδυλίου ἐκ δραχμ. 900 εἰς 1800.

Ἀκολουθῶς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ κεφ. ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφ. 1'. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Συζητουμένου δὲ τοῦ ἄρθρου 5, ὁ πρόεδρος συναινέσει τῇ Βουλῇ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Νέγκας,
Χ. Στερόπουλος,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 15 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγκρίθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ βουλευτοῦ Τραιζινίης κ. Κοριζῆ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ὑπ' αὐτοῦ αἰτουμένην ἄδειαν ἀπουσίας.

ὑπεβλήθη ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ἡ ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐκθεσις αὐτῆς ἔχουσα ὡς ἑπεται.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς φορολογικῆς τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1874.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Οἰκονομικῶν λαθῶσα ὑπὸ σκέψιν τὸ περὶ φορολογικῆς νομοσχεδίου διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1874 γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ περὶ τῆς Βουλῆς, ὅπως ἔχη ἐν γένει ἐπιπέρασα τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν άρθρων 3, 8, 11, 15 καὶ 18.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ μεταβληθῇ ὡς ἑπεται διὰ νὰ ᾖ εἰς ἁρμονίαν μετὰ τοὺς νόμους περὶ ἐθνικῆς γῆς καὶ ἐθνικοῦ δικαίου φετεινῶν ἔτσι.

«Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας 1) αἱ μὴ πορυτευμένα ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς τὸ παραχωρητήριον παραδόθη τοῖς δικαιούχοις πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874· 2) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι κατὰ τὸν νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις τοῦ τιμήματος πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874· καὶ 3) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι ἐθνικοῦ δικαίου φετεινῆς, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις ἡ παραδόθη τὸ παραχωρητήριον πρὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1874.

Ἄρθρον 8.

Ἡ φορολογία τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν λεμονίων διατηρεῖται ὡς πρὸς καὶ κατὰ τὸ 1873 ἥτοι τοῦ καπνοῦ τῶν ἐπαρχικῶν Ναυπλίου καὶ Ἀργους εἰς λεπτά 7, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπαρχικῶν εἰς

λεπτά 12' των δε λεμονιών εις δραχ. 1. Καθ' ὅσον ἡ προτεινόμενη αὐξήσις ἀσύμφορος ἀποδίδειν εἰς τοὺς παραγωγούς. Διότι εἰς πλεῖστα μέρη μέγα μέρος καπνοῦ μένει ἀζήτητον τὴν ἀζητησίαν δὲ θέλει αὐξήσει ἡ αὐξήσις τῶν φόρων· αἱ δὲ λεμονῶνες ὑπέστησαν ζημίας σπουδαίας ἐνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος ὑπερβολικοῦ χειμῶνος.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἄρθρῳ 8 ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς 1 μὲνον λεπτὸν φορολογίαν τῶν σταφυλῶν κατ' ὅκον, καὶ οὐχὶ 2.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα τὸ δι' ἐνοικιάσεως τῶν φόρων σύστημα ἐν γένει καταπιεστικόν δὲν θεωρεῖ ἀκόπμιον τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν λακωνικῶν προϊόντων. Ἐπομένως θεωρεῖ δικαίωτον νὰ ἐπικρατῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸ ἐπικρατοῦν μέχρι σήμερον σύστημα τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων ἐπὶ τῶν λακωνικῶν προϊόντων διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων. Πάσαν δὲ τυχόν κατάχρησιν δύναται ἡ Κυβέρνησις δι' ἄλλων μέσων νὰ ἀποτρέψῃ.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ τὴν διὰ δικηκετικῆς διαδικασίας ἐκποίησιν τῶν ἀνευ ἀδείας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰσπραττομένων φόρων θεωρεῖ ἀσύμφορον καὶ δυνάμενον νὰ ἐπιφέρει ζημίας εἰς τὸ δημόσιον. Καθ' ὅσον ἐνδέχεται νὰ προσβάλωνται δικαιώματα τρίτων, οἵτινες ἀναγκάτως θέλουσι προστρέξει ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ζητοῦντες ἀποζημιώσειν παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτάσκει τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ 18 ἁρθροῦ. Καθ' ὅσον ἡ προσθήκη τῆς διατάξεως ταύτης μεταβάλλει τὸν χαρακτήρισμόν τῆς ἐνοικιάσεως ἀπὸ ἀγορᾶς (ἐκποιήσεως) εἰς μίσθωσιν (χαρακτήρισμόν δὲ γενικῶς παρεδέχθησαν τὰ δικαστήρια). Διότι μόνον ἐπὶ μισθώσεως ἰσχύουσιν αἱ περὶ θεωμνίας ἀρχαί. Ἄλλως τε ἀντιβαίνει εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, καθ' ὅς οἱ κίνδυνοι τοῦ πράγματος ὁρῶσι τὸν κύριον. Ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς πρὸ τῆς κατακυρώσεως δὲν καθίσταται εἰσέτι κύριος τοῦ ἐλπιζομένου πράγματος.

Ὁ Πρόεδρος.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς

Ι. Δ. ΧΑΤΖΙΣΤΑΚΟΣ.

Τὰ μέλη

Α. Βάσσος, Σ. Α. Ζερβός, Ε. Κεχαγιᾶς, Ι. Νέγκας.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀναγνωσθῇ αὕτη κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν εἰς γ' ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχεδίον περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως τῶν ζώων διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1874 παρατείνεται μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, τῆς δὲ ἀπαριθμήσεως μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Οὕτω δὲ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀνεγνώσθη αὐθιρῶν καὶ ἐπεκυρώθη τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν.

Ὁ πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Κοντογούρης,

Χ. Στεριόπουλος.

Ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησεν.

Εἰσήχθη κατόπιν ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων πρότασις νόμου περὶ ὀργανώσεως Μαιευτηρίου σταλεῖσα εἰς τύπωσιν, ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐπιτροπὴν. Ἐχει δὲ ὡς ἑξῆς·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Μαιευτικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Κύριοι Βουλευταί!

Εἰς τῶν σπουδαιωτάτων τῆς ἱατρικῆς κλάδων εἶναι καὶ ἡ Μαιευτικὴ.

Καθ' ὅσον διὰ τοῦτο τὰ τῆς Εὐρώπης Πανεπιστήμια ὁ κλάδος οὗτος ἰδιαζόντως προστατεύεται, καὶ περίφροντι ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς ἐν γένει ἱατρικῆς τέχνης· τὸ μὲν διὰ τὰς ἐν τοῖς μαιευτηρίοις τιτουσας, τὸ δὲ, διὰ τὰ ἐκτῶν νήπια, καὶ τὸ τρίτον διὰ τοὺς ἀποδυμένους εἰς τὴν τῆς Μαιευτικῆς ἐκμάθησιν ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας.

Εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἅμα ἐκ τοῦ ἐνθουσίου βαρείας καὶ μακρᾶς δουλείας ἀναδύσασαν, ἐπαισθητὴ ὑπάρχουσα καὶ ἡ ἐλλειψὶς ἐπιστημονικῶν μαθῶν, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ συστήθῃ ἡ ἐν Ἀθῆναις Μαιευτικὴ σχολὴ εἰς πρόχειρον, εἰπεῖν, μόρφωσιν μαθῶν,

(Πρακτικὰ Βουλῆς Β' Συνόδου Ε' Περιόδου) 21

γινώσκουσιν κάπως τελειότερον τῶν ἐμπειρικῶν μαίωιν τὰς τῆς μαιεύσεως λειτουργίας.

Ἐν δὲ διάταγμα Βασιλικὸν τῆς 26 Φεβρουαρίου τοῦ 1838 ἔτους, ὅπερ παρεκολούθησε ὁ ἀπὸ τῆς 8 Σεπτεμβρίου τοῦ 1856 νόμος καὶ τὸ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1856 Β. Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ Μαιευτικῆς σχολείου, ἐκνόνισαν ὁριστικῶς τὰ καθ' ἑκάστον τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς περὶ τε τὴν διαχείρισιν τῆς ἐν αὐτῇ περιουσίας καὶ τὴν σπουδὴν τῶν μαθητῶν.

Κατὰ τὰ εἰρημένα, ἡ Μαιευτικὴ σχολὴ χρησιμεύει διὰ τὸν τοκετὸν ὀλιγίστων πενομένων γυναικῶν, συντηρουμένων ἐπὶ τινὰς μόνον ἡμέρας ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ, εἰς τὰ φιλανθρωπὰ τοῦ ὁποίου σπλάγγχν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχωσι, τὸ γὰρ νῦν ἔχον, πλείους τῶν ἐξ κλινῶν, καὶ τοῦτο εἰς πόλιν κατοικοῦμένην ὑπὸ τεσσαράκοντα χιλιάδων κατοίκων, διατελοῦσαν ὡς πρωτεύουσιν, καὶ καθήκον ἔχουσαν τὴν κατὰ τὴν δυνατόν ὑποστήριξιν τῆς ἐν γένει ἐπιστήμης, καὶ λόγῳ φιλανθρωπίας, καὶ διότι εἰκότως πάντοτε πρέπει νὰ θεωρῆται καὶ νὰ ᾖ αὕτη ἡ ἀληθὴς ἐστία πάσης γνώσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἥς κέλῃται, ἵνα ποδηγετήσῃ τὰς τύχας.

Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς ἔχουσιν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ἐν λόγῳ ἰδρύματος, εἰς ὃν καὶ αὐτοῦ, διδάσκων ἐν τῷ μαιευτηρίῳ τὴν μαιευτικὴν εἰς ὀλίγας ἀγράμμάτους μᾶλλον γυναῖκας, καὶ μία ἐπιστήμων μαιὰ ἐπιτετραμμένη τὴν περιποίησιν τῶν λεχωίδων, τὴν τῶν ἐπιπλῶν τοῦ κατὰ τὴν διατήρησιν, ὡς καὶ τὴν εἰς ἀπόκλινσιν πρακτικῶν γνώσεων τῶν μαθητῶν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπεγρύπνησιν, ἰδοὺ τὸ προσωπικὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἡμεῖν παιδευτηρίου, προσωπικὸν ἔλλειπει, ἔλλειπῃ τινα πάντως καὶ δυσανάλογον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, προωρισμένον, ὡς ἐκ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ του, νὰ δημιουργῇ πράγματα, καὶ τοῦτο εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς, ἐπὶ τὰ πρόσω εἰς πᾶν εἶδος γνώσεως χωροῦσα, ἀνάγκη ἔχει ἀπόλυτον καὶ ταχίστην νομοθεσίαν, δεόντως κανονίζουσαν τὰ κατὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν διαφόρων ἀναγκαίων εἰς πᾶσαν τὴν ἐν ἡμετέραν τοῦ ἔθνους γνώσεων, ἂν μὴ ἐθέλῃ αὕτη αἰετοῦ εἰς περιδίνεσιν λυπηρὰν κύκλῳ σημείου νεκρωτικῆς στασιμότητος νὰ κατατρίβῃ τὸν χρόνον.

Ἄλλ' ὥστε μὴ ἔρουν τὰ εἰρημένα εἰς τὴν τοῦ ἐν λόγῳ παιδευτηρίου ἀνεπάρκειαν, ἐπιπροστίθεται καὶ ἡ μὴ παραδοχὴ ἐν

αὐτῷ τῶν ἐν τῇ Ἀστυκλικῇ καταγινόμενων εἰς ἀπόκτησιν πειραματικῶν γνώσεων διδασκτῶν τῆς ἱατρικῆς καὶ ἑλλείπει ὅπως ἡ κλινικὴ παράδοσις διὰ τὰς μαιάς, αἰτίνες ἀναγκαίως ἐξέρχονται τοῦ μαιευτηρίου τὴν μὲν θεωρίαν ἴσως ἱκαναί τὴν δὲ πείραν τὸ παράπαν ἀδασίς καὶ ὑποσπάζουσι.

Ὅτε τὸ πρῶτον συνέστη ἡ Μαιευτικὴ σχολή, ἡ γραφὴ, καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἐθεωρήθησαν ἱκανὰ προσόντα διὰ τὰς μαθητρίδας. Τότε καὶ ἡ γνώσις περισσοτέρων γραμμάτων ἦν σπάνιον τι χρῆμα παρὰ ταῖς γυναῖδι, καὶ ἡ ἑλλειψὶς μαιῶν μεγίστη. Σήμερον ὅμως καὶ ἡ πρὸς τὰ γράμματα γυναικεία τάσις ἐπέξεσται, καὶ πλείους τῶν 250 ἔχουσιν ἐπιστημόνων μαιῶν. Ἀναγκαίως ἄρα ἡ τῶν γραμμάτων ἐγγύνη ἀπὸ μερὶς τῶν σπουδαζουσῶν πρέπει νὰ αὐξηθῇ.

Ἡ τῶν γυναικῶν, κυρίως βουλευταί, ἀρετὴ τόσῳ κοινωνικῆς ἀποδοῖναι καθ' ἀπάσας τὰς κοινωνίας, ὥστε ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου ἡδὴ Λεϊβνιτίου ἐθεωρήθη αὕτη ὡς τὸ μόνον μέσον πρὸς διαμόρφωσιν τῶν ἡθῶν. Σήμερον δὲ θεωρεῖται ὡς κατὰ κράτος κοινωνικὴ τὸ δόγμα τοῦ ὅτι δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν καλοὺς πολίτας ἂν προηγουμένως δὲν ἀποκτήσωμεν καλὰς γυναῖκας, καλὰς μητέρας. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ἀξίωμα ἐπομένως, δικαιοῦμεθα νὰ περιμένωμεν εἰδικότερον παρὰ τῶν μαιῶν οὐχὶ κοινὴν, ἀλλὰ σπανίαν καὶ τὰ μάλιστα διακεκομμένην ἀρετὴν, ἐφ' ᾧ καὶ φρονούμεν ὅτι μεγάλη τις πρέπει νὰ καταβάλληται προσοχὴ περὶ τὴν ἐν γένει διαγωγὴν καὶ τὴν καθόλου ἠθικὴν τῶν μαθητῶν τοῦ τῆς Μαιευτικῆς σχολείου.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1838 μνημονευθὲν διάταγμα εἰς τὴν ἐν λόγῳ σχολὴν γίνονται παραδεκταὶ μαθήτριάς ἀγούσαι τὴν μέχρι τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίαν. Γίθεται ἄλλοις ἔφημασι τὸ ἐν λόγῳ Β. Διάταγμα τὴν ὀψιμᾶθειαν, καὶ τοὶ γνωστοῦ ὄντος ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς γνώσεων, ὅτι κατὰ τὴν ὥρην ταύτην τῆς ἡλικίας περίοδον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἀποδοῖναι ἀνίκανον εἰς ἐκμάθησιν ὁλοσχεροῦς τινος σειρᾶς γνώσεων οἰωνοῦ ἀποτελοῦσῶν σύστημα τι τέχνης ἢ ἐπιστήμης, ἴδιον ἔχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πλεονέκτημα νὰ τελειοποιῇ καὶ πλατύνῃ ἡσυχίαν εἰς τὴν τῆς νεότητος ἡλικίαν ἰδιδάχθῃ. Κατὰ τὸν ψυχολογικὸν ἄρα τοῦτον κανόνα, ἡ ἡλικία τῶν ἐν τῇ σχολῇ μαθητῶν δέον νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν 30 ἐτῶν, διότι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καὶ ἡ ἀντίληψις εἶναι ἀμυαία, καὶ ἡ μνήμη εἰσέτι ζωηρά, καὶ ἡ κρίσις ὡς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑδραία.

Ἡ διὰ τοῦς τοκετοὺς κλινὴ καὶ ὁ διὰ τούτους θάλαμος ἔδον

νά ὡσι κατάλληλα, ἐκείνη μὲν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν κατασκευὴν τῆς, οὗτος δὲ διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τοῦ. Κλινὴ ἀκατάλληλος ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς, θάλαμος δὲ στενόχωρος ἐκτός ὅτι παρεμποδίζει πᾶσαν ἐργασίαν ἐν ὧρ δυσκολίας, εὐκόλως δὴ νάται, ἵνα χρησιμεύῃ καὶ ὡς ἐδρα μολυσματικῶν νοσημάτων.

Τέλος πάντων, ὅπως εἰς πᾶν ἔργον, ἀναγκαιότατον εἶναι νά ἔχη ὁ ἐργάτης τὰ εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ χρήσιμα ἐργαλεῖα, οὕτω καὶ ἐν τῇ μαиеυτικῇ προυργιαιτάτον ἀποβαίνει ἔργον νά ὑπάρχωσιν ἐν τῷ τῆς Μαиеυτικῆς καταστήματι ἅπαντα τὰ διὰ τὰς ἐγγειρίσεις καὶ τὴν σπουδὴν τῆς Μαиеυτικῆς ἐργαλεῖα. τόσω παλαιότερα, ὅσω καὶ νέα, ἅπασι διὰ παντὸς προμηθευόμενα ἐξώθεν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, κ. βουλευταί, μεταβαίνο μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω σύντομον ἐκτίσιν μου, εἰς τὰ ἄρθρα, ἅτινα ἐνόμισα καθήκον μου νά διαχαράξω ὡδε διὰ νά προστεθῶσιν εἰς τὰ ἄχρι τοῦδε περὶ τοῦ τῆς Μαиеυτικῆς σχολείου νομοθετηθέντα, πεποιθώς ὅτι ταῦτα θέλουσιν υἱοθετηθῇ παρ' ὑμῶν, καὶ λόγῳ φιλάνθρωπις καὶ χάριν προαγωγῆς ἐνὸς χλωαίνοντος παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικοῦ κλάδου.

Εὐελπιστῶ δὲ, ἐκτός τῶν εἰρημένων, ὅτι καὶ τὸ ἀσήμενον τῆς προστεθησομένης δαπάνης ἔσεται ὁμοίως λόγος θαρῶς καὶ ἱκανός εἰς τὸ πείσαι ὑμᾶς νά ἐπιψηφίσητε τὸν προτεινόμενον νόμον, ἵνα μὴ λέγωσιν οἱ μετ' ἡμᾶς ὅτι ἀμέεμνοι διηρύσσαμεν τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, καθ' ὃ ἐσχόμεν τὴν ἐντολὴν ἐφ' ὅλων τῶν λειτουργιῶν τοῦ τόπου νά ἐπαγρυπνώμεν, καὶ τὴν τῶν πάντων καλλιτέρευσιν νά ἐπιδιώκωμεν.

Ὁ βουλευτὴς

Αργ. Θ. Διαμαντόπουλος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀθῆναις Μαиеυτικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς τῆς Μαиеυτικῆς σχολῆς παραδόσεις δὲν γίνονται δεκταὶ ὡς μαθήτριοι, εἰμὴ αἱ ἔχουσιν τὴν ἡλικίαν 20—30 ἐτῶν, καὶ φέρουσαι πιστοποιητικὸν ἀμείμπτου διαγωγῆς, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας, ὑπευθύνων ὄντων διὰ τὸ ἐμπεριεχόμενον καὶ τιμωρομένων ἐπὶ ψευδεὶ πιστοποιήσει, ἐν ᾗ περιστασί ἤθελον ἀποδειχθῇ ὡς μὴ ὁμοιολήθη τὰ ἐν τῷ δοθέντι πιστοποιητικῷ διαβεβαιούμενα.

Ἄρθρον 2. Διὰ νά καταταχθῇ τις ὡς μαθήτρια ἐν τῷ Μα

εὐτέρῳ δεῶν νά φέρῃ τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον ἐνὸς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἀποδεικτικὸν ἱερέως ἢ δημοδιδασκάλου τοῦ ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτῷ καὶ ἐξητάσθη εἰς τὸ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ τῆς κατηρήσεως μάθημα. Πλὴν καὶ μετὰ τὰ εἰρημένα ὡς μαθήτριοι δὲν γίνονται παραδεκταί, εἰμὴ αἱ ἐξεταζόμεναι καὶ πάλιν εἰς τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα καὶ εἰς τὴν γραφὴν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ κρινόμεναι ὡς ἱκαναί.

Ἄρθρον 3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Μαиеυτηρίου συγκροτεται, 1) ἐξ ἐνὸς διευθυντοῦ, τοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς Μαиеυτικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἔχοντος τὴν ἀνωτάτην ἐπαπειρίαν ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὸ Μαиеυτήριον ἀναγομένων, 2) ἐνὸς ὑποδιευθυντοῦ ἢ βοηθοῦ, καθηγητοῦ ὄντος καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς τὸ τῆς Μαиеυτικῆς μάθημα, τὸν διευθυντὴν ἀναπληροῦντος ἐν ταῖς θεωρητικαῖς καὶ κλινικαῖς παραδόσεσι, 3) μιᾶς μαίας τρυφῆς ἀπαρχμειῶτα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, 4) μιᾶς βοηθοῦ τῆς μαίας λαμβανομένης ἐκ τῶν ἀριστεροῦστων, καὶ ἀναπληρούσας τὴν καθ' αὐτὴν μαίαν ἀπουσιάζουσαν, κατοικουμένης δὲ ἐντός τοῦ καταστήματος πρὸς περιποίησιν τῶν λεγούσων, καὶ 5) ἐκ δύο ὑπηρετῶν ἔχόντων ἀριτεροεῖκητα προσόντα ἡθικῆς ἀγωγῆς ἀποδεικνυόμενης ἐκ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ δύο ἱερέων, ὡς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4. Αἱ παραδόσεις εἰσὶν ὅχι μόνον θεωρητικαὶ ἀπὸ τῆς ἐδρας, ἀλλὰ καὶ πρακτικαὶ ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν τε ἐγγύων καὶ λεγούσων. Εἰς τὰς τελευταίας λαμβάνουσι μέρος ὡς μαθήται καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ εἰς πρακτικὰς σπουδὰς καταγινόμενοι διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς.

Ἄρθρον 5. Ὁ μισθὸς τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ὀρίζεται κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 2,400 ἥτοι κατὰ μῆνα δραχ. 200.

Ἄρθρον 7. Ὁ μισθὸς τῆς μαίας ὀρίζεται κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 1,800 ἥτοι κατὰ μῆνα δραχμὰς 150.

Ἄρθρον 6. Ὁ τῆς βοηθοῦ τῆς μαίας μισθὸς ὀρίζεται κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 600 ἥτοι δραχμὰς 50 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 8. Ὁ τῶν δύο ὑπηρετῶν μισθὸς ὀρίζεται εἰς δραχμὰς κατ' ἔτος 720 ἥτοι 80 δραχμὰς ἑκάστος κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 9. Ἐξόδα κατ' ἔτος διὰ φάρμακα, εργαλεία δραχμᾶς	300
Ἄρθρον 10. Ἐξόδα κατ' ἔτος ἐπίπλων καὶ ἐνδυ- μάτων δραχμᾶς	500
Ἄρθρον 11. Δι' 80 κατὰ μέσον ὄρον τοκετοῦ, ὡς ἐκαστος ἀποφέρει δραχμᾶς κατὰ μέσον ὄρον 20	1,600
Ἄρθρον 12. Δαπάνη διὰ προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων εργαλείων ἐραπνῆς δραχμᾶς	1,000

Συμπέρασμα.

Οὕτω δὲ εὐτελοῦς δαπάνης τὸ τῆς Μαιευτικῆς Κατάστημα, γενομένου δεκτοῦ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, οὐ μόνον διπλάσιον ἀριθμὸν τικτούσων θέλει περιποιεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς μαιευτικῆς σπουδῆς τελειότεραν καὶ τῇ ἱατρικῇ τέχνῃ ὠφελιμωτέραν θέλει παράσχει.

Κλείω δὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἀφ' οὗ πρῶτον παρατηρήσω ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ 9 μέχρι τοῦ 11 ἄρθρου ἔξοδα δύνανται νὰ ὦσι καὶ ὀλιγώτερα, ἄτε ἐξαρτώμενα ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λεγόντων, καὶ ἀφ' οὗ τέλος προσθήσω ὅτι ἡ διὰ τὰ εργαλεία δαπάνη ἀπαξ μόνον θέλει λάβει χώραν, ὥστε ἐν τῷ μέλλοντι εἰς μόνον 9,700 δραχμ. κατ' ἀνώτερον ὄρον θέλουσιν ἀναδίδειν τὰ τοῦ μαιευτηρίου ἔξοδα καὶ θέλουσιν ὑπερβῆναι τὰ μέχρι ταῦδε προϋπολογισθέντα κατὰ 1,300 δραχμᾶς περίπου.

Ἀθῆναι, τῆ 14 Μαρτίου 1871.

Ὁ βουλευτὴς

ΑΡΙΣΤ. Θ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀνεκοίνωσεν ἀκούσθως διαφόρους ἀναφορὰς κατοίκων τινῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν δι' ὧν ὑπεστήριξεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν φόρων τῶν ἐπιτηδεύματων συμβαίνει πλεῖστα ἄτοπα, ἐπιβαρυνόμενων τῶν πολιτῶν διὰ διπλῶν ἢ τριπλῶν φόρων ἕνεκα φατριασμοῦ. Παρεκάλεισεν ἐπομένως τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ἀποστείλῃ ἀνακριτὴν ἵνα ἐξετάσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὅπως ἐπέλθῃ θεραπεία τῆς τοῦ κακοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε τὰς ἀναφορὰς ταύτας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς συζήτης.

Ἀναγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ Κεφ. Γ'. τὰ ἄρθρα 1, 2, 3,

καὶ 4 τοῦ Κεφ. Δ'. τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, καὶ 9 τοῦ Κεφ. Ε'. τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. ΣΤ', καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, καὶ 4 τοῦ Κεφ. Ζ', ἐγένοντο παραδεκτά ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Τὸ Κεφ. Η'. «Συνδρομὴ ἀναγνώστηριον Γ. Νικολαοπούλου» ἐκ δραχμ. 720 ἀπλείφθη, πολλῶν ὑποστηρίξαντων τὴν ἀπαλείψιν, ὡς οὐδὲμία σχέσιν ἔχοντος τοῦ ἀναγνώστηριου πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς. Τὸ δὲ Κεφ. Θ'. γενομένον Η'. μετὰ τὴν ἀπαλείψιν τοῦ ἀνωτέρω παρεδέχθη κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Ι'. γενομένου Θ'. ἐπῆλθε συζήτης καθ' ἣν πολλοὶ μὲν ὑπεστήριξαν, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδοθῇ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866 εἰς τοὺς βουλευτὰς Σπ. Κοπανίτσαν, Γ. Λεβυδάν, Ν. Καίρην καὶ Δ. Παπαλουκᾶν, ἀφ' οὗ ἔλαβον ἡδὴ τὰς δύο δόσεις, ἕτεροι δὲ ἀπήτησαν τὴν ἀπαλείψιν τοῦ ποσοῦ ἰσχυρισθέντες ὅτι ἡ Βουλὴ ἄλλατε ἀπεφάνισεν νὰ ἀποζημιωθῶσι μόνον οἱ βουλευταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866 ἐνῷ οἱ περὶ ὧν πρόκειται βουλευταὶ δὲν φαίνονται ἐν τοῖς ὀνομαστικαῖς κατατάξεσιν καὶ τοῖς πρωτοκόλλοις τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλὰ πολλὴν ἄλλων ἀντιλεζάντων, ὅτι ἕνεκα τοῦ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος μεταξὺ τῆς λήξεως τῆς τακτικῆς Συνόδου καὶ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκτάκτου δὲν ἰδυνήθησαν νὰ ἔλθωσιν ἐγκαίρως, ἀνεχώρησαν ὁμοῦ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐφθασαν εἰς τὴν πρωτεύουσιν, ἐπομένως ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ λάβωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν Κ. Κοσκινάκου καὶ Δ. Κυριακίδου, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν διὰ ψήφων 85 κατὰ 50 καὶ ἐπομένως παρεδέχθη τὸ κεφ. Ι'. γενομένον Θ'. ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνώσθησαν τοῦ Κεφ. ΙΑ'. ὁ προεδρεύων δεύτερος ἀντιπρόεδρος ἀνεκοίνωσεν διαφόρους ἀναφορὰς, δι' ὧν ἐζητοῦντο διαφορὰ ποσῶν ὡς καθυστεροῦνται μισθοδοσίαι, πρῶτην ὑπαλλήλων ἐκ παρελθουσῶν Συνόδων, ἐπέστησε δὲ ἐπὶ τούτῳ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς. Μετὰ μικρὰν ἐπὶ τούτου συζήτησιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀναγραφόμενων ποσῶν εἰς τοὺς ἀναφερομένους δικαιοῦχοις, ἰσχυρισθέντες, ὅτι αἱ πρῶται ὑπαλλήλοι οὗτοι διορισθέντες τακτικῶς καὶ νομίμως ἀπελύθησαν ὑπὸ τοῦ πρώτου προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐπιλοίπων μελῶν τοῦ προεδρείου, ἐναντίον ἐπομέ.

νως τοῦ Κανονισμοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐξηκολούθουν τινὲς ἐργαζόμενοι, ἄλλοι δὲ ἀπεπέμθησαν, δικαιούνται ἄρα εἰς ἀποζημίωσιν, ἕτεροι δὲ ἀπέκρουσαν τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ἰσχυρισθέντες, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὄντες ἐκ τῶν ὑπεραριθμῶν ἀπελύθησαν καὶ οὐδέποτε ἐργάσθησαν, οὐδὲ ὡς ἄρα δικαιούνται νὰ λάβωσι μισθοδοσίαν, ἀνοικτὴ δὲ ὑπολείπεται αὐτοῖς ἡ τῶν δικαστηρίων ὁδός, ἕτερος δὲ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἀφοῦ δὲν ἠγέρθησαν ἀγωγαὶ δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς συμβιβασμὸν, ἐπρότεινάν τινες, ὅπως τὸ ζήτημα διαχωρισθῇ ἐπὶ τῶν λόγων, ὅτι ἀναγνωρίζουσι μὲν τὸ δίκαιον τινῶν πρώην ὑπαλλήλων, αὐτῶν ὅμως καὶ ἑτέρων. Δεκτῆς γενομένης τῆς προτάσεως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατ' ἀρχὴν, τὸ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς δικαιουμένους.

Προκειμένου δὲ νὰ εὐκρινισθῇ μερικῶς τίς τῶν ἐν τῷ Κεφ. ΙΑ' μνημονευομένων δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπρότεινέ τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ἵνα παραπεμθῶσιν αἱ αἰτήσεις αὗται μετὰ τῶν ἄλλων ἀναφορῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς, ὅπως φέρῃ τὴν προσήκουσαν ἐκθεσιν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος.

Ἡ δὲ Βουλὴ προῆλθε εἰς τὸ κεφ. ΙΒ' γενόμενον Ι' παρεδέχθη τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Κωνσταντᾶ ἐκ δραχ. 600 ὡς καὶ τὸ ποσὸν χιλίων δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τοῦ βουλευτοῦ Θ. Ψωμίου τῆς αὐτῆς συνόδου κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, ἐν ὧν δὲ δραχ. 1600. Κατόπιν παρεδέχθη καὶ τὸ κεφ. ΙΙ' γενόμενον ΙΑ' ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 450,182.50 ἐγένετο δεκτὸν ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

Προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Ε'. Βουλευτικῆς περιόδου ὡς ἐπιψηφίσθη ἐν τῇ συνεδριάσει ΚΒ' τῆς 15 Μαρτίου 1874.

Κεφ.	Ἄρθρον	Ποσά			Ποσά κατὰ κεφάλαιον		
		κατ' ἄρθρον		Σύνολον	Δραχ.		Λ.
		Δραχ.	Λ.				
	1	380000				381480	
	2	1480					
							13080
Κεντρικὸν Γραφεῖον							
Β'	1				3600		
	2				2880		
	3				3000		
	4				1800		
	5				1800		

Ἀποζημιώσεις τῶν κ. κ. Βουλευτῶν
 Ἑνόκων ἀμείνων διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κ. Πρέσβ. ἀπὸ 5 φεβρουαρίου μέχρι 5 ἰουνίου κ. κ.
 1 Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἀπὸ δραχ. 300 κατὰ μῆνα ἐπὶ ἑν ἔτος
 2 " εἰς Βουλῆς " 240 " ὡς αὐτῶν
 3 " Συντάκτου τῶν Πρακτικῶν " 250 " ὡς αὐτῶν
 4 " τοῦ Βιβλιοῦ αὐτοῦ " 150 " ὡς αὐτῶν
 5 Δύο Γραμμάτων ἀπὸ δραχ. 100 τὸ μῆνα ἑκάστω, τοῦ μὲν ἐπὶ ἑν ἔτος, τοῦ δὲ ἐπὶ ἑξ. μῆνας

Στενογράφοι Γραφείων	
1	Μισθός: Επιδρωροῦ ἀπὸ δρχμῶν 300 κατὰ μῆνα ἐπὶ ἑνὶ ἔτει
2	» πέντε στενογράφων » 250 » ὡσαύτως
3	» δευδωροῦ τέων ἐντόπων » 240 » ὡσαύτως
4	» δύο εὐρωπ. » 100 » ἐπὶ ἑξ. μῆνας
5	» ὀκτώ στενογράφων » 70 » ὡσαύτως
Μισθοδοσία Βουλῆς.	
1	Μισθός: Επιδρωροῦ ἀπὸ δρχμ. 120 κατὰ μῆνα ἐπὶ ἑνὶ ἔτει
2	» ἀρχιλόγων: » 90 » ὡσαύτως
3	» ἐκὸς ἀντιγράφοι: » 70 » ὡσαύτως
4	» πρῶτον ἀπὸ ἀντιγράφων ἐπὶ ἑξ. μῆνας:
Εἴσοδα Γραφείων.	
1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης
2	κεντρικὰ βιβλία καὶ Πρακτικῶν
3	Φωτισμοὶ Βουλευτηρίου
4	Φωτισμοὶ ἐξωτερικῆς δι' ἀνάγκης
5	Χώστος πρὸς ἐκτύπων νομοσχέδιων κλπ.
6	Κατακτα Εἴσοδα τελετῶν δι' αὐτῶν πρῶτον καὶ Εἴσοδα καθυπόμνητος ..
7	ἱ. ὁρὰ, ἐπισκευὴ ἐπιτόμων, κατασκευὴ θωρακῶν κλπ.
8	ἱ. ὁρὰ καὶ ἀποσκευῶν
9	Μισθοδοσία ἀντιγράφων ἐπὶ ἑνὶ ἔτει

Σ.	Εξέδω τραπεζαγείαν.	2000	2000
1	Μισθοδοσία ἐργατῶν εἰς τὸ ἔθνηκόν Τραπεζαγείαν διὰ τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἐξ ἡμέρας	2000	2000
2.	<i>Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς.</i>		
1	Μισθοδοσία ἀρχιεργάτης ἀνά ὄργ. 300 κατὰ μῆνα ἐπὶ ἐν ἔτος	3600	
2	» ἐνὸς βοηθοῦ αὐτοῦ » 100 ἐπὶ ἐξ ἡμέρας	600	
3	» ἐνὸς κλητῆρος » 60 ἐπὶ ἐν ἔτος	720	
4	Εἰδικὸν διδασκάλον	2440	
Η.	Λογιστὴν ἐντόπιον προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγωγῆς βου- λευτῶν νόμου κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς	190	190
Θ.	Καθηγητοὶ μὲν ἀποζημιώσι τῆς τελευταίας δόσεως τῶν ὀργ. 500 τῆς ἐκπαικτοῦ Συνόδου τοῦ 1866 εἰς τοὺς βουλευτάς π. Κοπανίτσαν, Γεράσιμον Αιεσιπῶν, Νικόλ. Καίτην καὶ Δ. Παπαλουκᾶν	2000	2000
Ι.	Καθηγητοὶ μὲν ὑπόλοιπον τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Π. Κωσαντῆ διὰ τὴν ε'. Σύνοδον τῆς γ'. Περιόδου τοῦ 1871 ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τῆς τοῦ βουλευτοῦ θ. Περιόδου τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐκ δρ. 1000, ἐν ὅλῳ	1600	1600
ΙΑ.	Καθηγητοὶ μὲν εἰς τὸ κατὰ τῆμα ἀνδρῶν Καρομηνᾶ δι' ἀγορᾶν ἐξαγορακοῦ νόμου καὶ Συντάγματος	172	50
	Ἦτοι τὸ ὅλον ὄργ. τετρακόσια πενήκοντα χιλιάδες, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτὰ πενήκοντα	172	50
			450182 50

Ἡρξάτο ἀκολουθῶς ἡ γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1874.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθρου ἐπρότεινε τις βουλευτὴς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου α'. ἵνα ἐξαίρεθῃσι τῆς φορολογίας οἱ δημητριακοὶ καρποὶ τῶν ἀμπέλων τῆς Θήρας, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Βουλὴ πρῶτῃ δι' ἀνυστάσεως· ἀλλὰ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος ἀπέτρεξαν τινες τὴν ὀνομαστικὴν κλήσιν. Τοῦ δὲ προταίναντος ἀποσύραντος τὴν πρότασιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον ὡς ἔχει. Ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε τροπολογίαν, ἣτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ. Οὕτω δὲ τὸ ἐδάφιον β'. ἔχει ὡς ἑξῆς·

« Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων ἐγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ἐρώσιν ἢ παραγόνται ἐν δήμοις, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα λεπτὰ 3 τὴν ὁκτὴν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0|0 εἰς ἔλαιον καὶ λεπτὰ 3 τὴν ὁκτὴν ἐπὶ τῶν ἐλαίων, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς ἐρώσιν ἢ παραγόνται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα. Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λίσμον τοῦ δημοσίου ὁρίζεται αὐτός εἰς λεπτὰ 12 τὴν ὁκτὴν.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ τροπολογία αὐτῆς, ἣν, τοῦ ὑπουργοῦ ὑποστηρίζαντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 3 ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐχει δὲ αὕτη ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 3. α Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας 1) αἱ μὴ πεφυτευμένα ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς τὸ παραχωρητήριον παρεδόθη τοῖς δικαιούχοις πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874· 2) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι κατὰ τὸν νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις τοῦ τμήματος πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874 καὶ 3) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι ἐθνικοῦδιόκτηται φυτεῖαι δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις ἢ παρεδόθη τὸ παραχωρητήριον πρὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1874.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἐπρότεινάν τινες βουλευταὶ νὰ προστεθῇ καὶ τῶν θεωρείων τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ παρατηρήσαντος τοῦ

ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη δεόν νὰ γένη δι' ἐιδικοῦ νόμου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 4 ὡς ἔχει.

Τὰ ἄρθρα 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 8 ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 14, παραγράφου δευτέρας ἡ Βουλὴ ἠλάττωσε τὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρον διὰ τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους ἐπαρχίας ἀπὸ λεπτῶν 15 εἰς 12, ὡς ἦτο δὴλ. καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὁ ἐπὶ τῶν καπνῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργους φόρος διατηρήθη εἰς λεπτὰ 7 ἐφ' ἑκάστης ὁκτῆς. Ἀκολουθῶς ἡ Βουλὴ ἐπιμένοντος τοῦ ὑπουργοῦ παρέτεινεν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένην προθεσμίαν καθ' ἣν οἱ ιδιοκτῆται δικαιούνται νὰ ζητήσωσι νέαν ἐκτίμησιν ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι 30 Ἰουλίου ἀντὶ 30 Ἰουνίου, ὡς εἶχε τὸ νομοσχεδίον. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει καὶ ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 10 ἐζήτησέ τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζήτησεως, ὅπως μελετηθῇ προσεκτικότες.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 ἐπρότεινεν ὁ ὑπουργός, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν ἀπὸ τῶν λέξεων « διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως » μέχρι τῆς λέξεως « εἰσπράττεται ». Ἐπίσης δὲ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 11 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς·

« Ὁ ἐγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 12 τὴν ὁκτὴν καὶ 2 ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλευκοῦ (μούστου) ἢ οἴνου 10 τοῖς 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν· 2) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν εἰς χρήματα.

Τὰ ἐκ τῶν λυμένων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα δέματα ἀποδίδουσι τὸν φόρον ὅντιν δικαιώσεως ἡλικίας τῶν ζώων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ΓΜ. νόμου περὶ θεσπιστέων καὶ εἰσπραξτέων τῶν ζώων καὶ μελισσιῶν φέρον».·

Τὸ ἄρθρον 12 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 13 ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέθελε τροπολογίαν, ἣτις ἐγένετο δεκτὴ ὡς ἄρθρον 13. Ἐγένετο

νετο δὲ ἡ ἐξήγησις, ὅτι καὶ ἂν τὸ ποσὸν τῶν διπλοτύπων ᾗ ἀνώτερον τῶν 300 δραχμῶν, τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰσὶν ἀρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς. Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 13 ἔχει ὡς ἑξῆς:

« Ἄρθρον 13. Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν φορολογικῶν διπλοτύπων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν περιεχόντων ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος ἀνακοπαὶ ἀπυθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς ἀνακοπὰς εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἐνθα κείνται οἱ ἀγροί, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ἀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητὸν τῶν, γνωστοποιούντες τούτον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμόδιου εἰρηνοδικείου· ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασία μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν φορολογουμένων γίνεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἡ δ' ἐκδοθησομένη ἀπόκρισις δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ δημοσίου ».

Ἐπ' αὐτοῦ προσετέθη προσθήκη ὡς 2 παραγράφος, αἰ. 1. ἡ συζήτησις αὐτῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον. Ἡ προσθήκη αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

« Αἱ μὴ στηριζόμεναι εἰς διπλότυπα κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν παραγράφονται μετὰ δικτακίου ἀπὸ τοῦ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ».

Τὸ ἄρθρον 14 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 15 πρὸςτέθη προσθήκη 2 παραγράφου καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ὡς ἑξῆς: « Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς διακήρυξιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ». Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 15 ἐγένετο, δεκτὸν, ἐξηγηθέντος ὅτι αἱ ἀνακοπαὶ γίνονται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατασχέσεως.

Τὸ ἄρθρον 16 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθρου 17 ἐπρότεινε τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ μεταβληθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ 200—500 εἰς 100—500, ἐξηγηθέντος ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς. Μεθ' ὃ καὶ τὸ ἄρθρον 17 ἐγένετο δεκτὸν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἁρθρου 18 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἀπαλειψίν, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶς εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ ἁρθρῳ τούτῳ διαγράφονται οἱ ὅροι ἐφ' οὓς τὸ δημοσίον διαθέτει τὰς προσόδους αὐτοῦ. Καὶ ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ἡ Βουλὴ ἀπαλείψει τὴν διάταξιν, ὃ ὑπουργὸς κηδόμενος καὶ μερμηνῶν ποι

τῆς ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου πλούτου θέλει ἐμπεριλάβει τὸν ὅρον τούτον εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτοῦ. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ ἀπέλειψε τὸ ἄρθρον 18.

Τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 19 ἁρθρου, ἣν δὲ γενομένου 18 διὰ τὴν ἐπελθούσαν ἀπαλειψίν, ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις ὡς συνάφους ὄντος πρὸς τὸ ἄρθρον 10. Τὰ δὲ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νομοσχεδίου γενομένα 19 καὶ 20 ἐγένοντο δεκτὰ τὸ μὲν ὡς ἔχει, τὸ δὲ μὲ τὴν γενομένην προσθήκην κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Νέγκας

Α. Κοντογιάννης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΥ.

Τῆς 16 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη πρότασις νόμου ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν τῆς Ἐπτανήσου περὶ τροποποιήσεως καὶ συντάξεως τῶν πρώην χωροφυλάκων ἐν Ἐπτανήσῳ, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πρώην χωροφυλάκων τῆς Ἐπτανήσου ΤΝ' νόμου.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ΤΝ' νόμου παρσιςφόρου λάθος, καθ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος προέβλεψε μόνον περὶ τῶν χωροφυλάκων ἐκείνων, οἵτινες εὐρέθησαν ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ διοικητικῶν ἀστυνομικῶν καὶ οἵτινες ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, κατὰ τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1859 νόμον τοῦ ἱ. Ἰονίου Κοινοβουλίου. Πλὴν ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι, οἵτινες τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀπέκτησαν καὶ οἵτινες δὲν εὐρέθησαν κατὰ τὴν κατάργησιν τῶν διοικητικῶν ἀστυνομικῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ, διότι πρὶν παραιτηθῶσιν ἢ ἀπὸλλάγησαν τῆς ὑπηρεσίας ἢ διορίσθησαν εἰς ἄλλας θέσεις.

Τούτων ἕνεκα, ἡ Βουλὴ οφείλει νὰ θεραπεύσῃ τὴν συνεπείᾳ τῆς ἀτελείας τοῦ νόμου ΤΝ'. γενομένην προφανῆ ἀδικίαν, παραδεχομένη τὴν ἐξῆς πρότασιν νόμου.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 21 Νοεμβρίου 1869 ΤΝ' νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀποκτήσαντας δικαίωμα συντάξεως χωροφύλακας ἢ ἀνωτέρους αὐτῶν τῆς πρώτης ἰονίου πολιτείας, εὐρεθέντας ἢ μὴ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταργήσεως τοῦ σώματος τῆς ἐν Ἐπτανήσῳ χωροφυλακῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαρτίου 1874.

Οἱ βουλευταὶ

Ν. Βασιλάκης, Α. Παρχαυθιώτης, Α. Τρύφωνας, Γ. Ζωχίος, Δ. Λοράνδος, Θ. Ρωμαίος.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀναφορᾶ διαφόρων βουλευτῶν Κεφαλληνίας ζητούντων ἵνα ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον ὑποβληθέν νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐγγωρίου περιουσίας τῶν δῆμων Κεφαλληνίας· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη, ἵνα μετὰ τὴν τύπωσιν ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ συζητηθῇ μετὰ τὸν προϋπολογισμόν. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἐπὶ τὴν Βουλὴν.

Κατὰ τὸ 1871 ἐπεψηφίσθη καὶ ἐξεδόθη νόμος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Μαΐου καὶ ὑπὸ στοιχ. ΓΙΓ'. περὶ διανομῆς τῆς ἐγγωρίου περιουσίας τῶν δῆμων Ζακύνθου. Βάσιν ὡς πρὸς τὴν διανομὴν ἔχει ὁ νόμος οὗτος τὸν πληθυσμόν, τὴν δὲ ἐνέργειαν αὐτῆς ἀνατίθησιν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ νομαρχοῦ, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτις δύναται νὰ διορίσῃ πρὸς τοῦτο καὶ πραγματογνώμονας, ἀφοῦ συνταχθῇ κατάλογος τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων, τῶν οφειλῶν καὶ τῶν πιστώσεων τῆς ἐπαρχίας, ὅπως κοινοποιηθῇ πρὸς τὰ δημοτικά συμβούλια τῶν δῆμων τῆς Νήσου, ἵνα ἐπενέγκωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς περὶ τῆς ἐνότητος ἀπὸ τῆς εἰς ἑκάστην κοινοποιήσεως τοῦ ἐξαιρεῖ τῆς διανομῆς κτήματά τινα, ἀνατίθησι τῷ δήμῳ Ζακυνθίων τὴν διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ ὁρφανοτροφείου, διὰ τῆς προσόδου προσδιοριστέων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κτημάτων, λαμβάνων πρόνοιαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς διατηρητέως τῶν καθιερωμένων δι-

κρίματα ἐρέσεως ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συμβουλίῶν κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ καταργεῖ τὴν δύναμιν τοῦ άρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουρίου 1866 ΠΝ'. νόμου περὶ ἀφομοιώσεως ὑφισταμένην διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν, προβλεπόντων περὶ τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων παρεσκευάσθη νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐγγωρίου περιουσίας τῶν δῆμων τῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο σύγκειται ἐξ άρθρων 12· ἐξ ὧν τὰ ἀρθρα 1, 2, 4, 5 καὶ 6 ρυθμίζουν τὴν ἑστῆσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς, τὰ ἀρθρα 7, 8 καὶ 9 προνοοῦσι περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ διοικήσεως τοῦ κοινῆς νοσοκομείου τῆς Νήσου περιλαμβανόντος καὶ τὰ νῆα, αὐξάνεται δὲ διὰ τοῦ άρθρου 8 ἡ τιμὴ τοῦ ἀλατος, διότι ἀνεῖ τῆς αὐξήσεως ταύτης ἀποδοίνει μὴ ἐφικτὴ ἡ συντήρησις τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν νῆων, ἡ δὲ σημερινὴ τιμὴ τοῦ ἀλατος εἶναι εὐτελὲς συνσταμένη εἰς δραχ. 1 καὶ 48 το καλόν, ἥτις εἰς 6 περίπου λεπτά τὴν ὁκάν, ὥστε ἡ αὐξήσις δὲν εἶναι καὶ ἐπαχθῆς.

Τὸ ἀρθρον 10 προνοεῖ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ τῆς διαθέσεως τῶν κτημάτων τῆς ἐγγωρίου περιουσίας, ὅσα ἰδιωτικῶς ἐσφτερίσθησαν, καθόσον πολλοὶ σφετερισμοὶ ἔλαβον χώραν δυστυχῶς καὶ ἀνεῖ αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνακαλυφθῶσι ταῦτα, οἱ δὲ δῆμοι ἀπολέσωσιν ἄλλας σπουδαίας περιουσίας μεταξὺ τῶν ἀπὸ τινος εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας, καὶ τέλος τὰ ἀρθρα 11 καὶ 12 ὁρίζουσι περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι οὐδετέρω τούτων δικαιοῦται εἰς ἀποζημιώσιν καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ νομοσχεδίου εἰς νόμον καὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παύει ἡ ἐσχὺς τῶν άρθρων 11—15 περιλαμβανομένου τοῦ ΠΝ'. νόμου περὶ ἀφομοιώσεως.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ταχέειαν ἐπιφέρεισιν του.

Ἀθῆναι, τῇ 23 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διανομῆς τῆς ἐγγωρίου περιουσίας τῶν δῆμων Κεφαλληνίας.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰδε.

(Πρακτικά Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου). 22

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ' νόμου ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία ἀδιανέμητος ἐπιχώριος περιουσία τῶν δῆμων διανομηθήσεται εἰς τοὺς δῆμους κατὰ πλῆθυσμόν.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ ἐνεργηθήσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου, ὡς προέδρου, καὶ ἀπάντων τῶν δημάρχων Κεφαλληνίας.

Ἄρθρον 3. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ' νόμου διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν διοίκειν τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων ἑτέρα συγκειμένη ἐκ τοῦ νομάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ δημάρχου Κρανίων καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν ἡ διαλυομένη παρὰδίδει δι' ἀκριβοῦς πρωτοκόλλου ἅπαντα τὰ βιβλία, ἐγγράφα, λογαριασμοὺς κτλ. ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπιχώριον διαχείρισιν. Οἱ δῆμαρχοι τῆς νήσου δύνανται νὰ διορίσωσιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ τῶν Κρανίων, ἑτερον δῆμαρχον. Τὰ πρακτικὰ ἐκάστης συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κοινοποιούμενα διὰ τοῦ νομάρχου εἰς ἅπαντα τὰ δημοτικὰ συμβούλια ὑπάρχοντα εἰς ἑφεσιν παντός συμβουλίου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 4. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπὴ, ὁδηγούμενη ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ κωδίκων τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων καὶ εἰδικῶν ἀπεσταλμένων, ὀφείλει ἐντός δύο τοῦ πολὺ μηνῶν ἀφ' ἧς ἀναλήξῃ τὰ ἐκαστὴς καθήκοντα νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ κατὰλογον ἅπαντων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιχώριον περιουσίαν κτημάτων, περιέχοντα κατὰ στήλας τὸ εἶδος ἐκάστου, τὴν κατὰ στρέμμα ἑκτασιν, τὴν θέσιν, τὸ χωρίον καὶ τὸν δῆμον, ἐνθα κείνται, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπεριεχομένων δένδρων, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγρολήπτου ἢ ἐπικερπτώου, τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐὰν ᾖ πολυετὲς ἐκμεμισθωμένον, τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἐκμισθώσεως, τὴν κατὰ στρέμμα ἀξίαν εἰς δραχμὰς, συμπεριλαμβανούσαν καὶ τὴν τῶν ἐμπεριεχομένων δένδρων καὶ τέλος στήλην παρατηρήσεων.

Ἄρθρον 5. Τοῦ καταλόγου τούτου παραπεμπθήσονται διὰ τοῦ νομάρχου εἰς ἅπαντα τῆς νήσου τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀκριβῆ ἀντίγραφα, ὅπως ἑκαστος αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐντός μηνός, προστιθεὶν καὶ ὅσα τυχὸν παρελείφθησαν κατὰ λάθος κτήματα μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀκριβεῖς παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιστραφῇσονται

διὰ τοῦ δημάρχου συνεδουμένῃ μετὰ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 6. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ αἶμα συγκεντρώσασα τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους τῶν κτημάτων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὀφείλει νὰ παραδῶσθαι αὐτοὺς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις πρὸ πάσης διανομῆς δύναται, ἐν τῷ κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ διορίσῃ δαπάνη τῆς ἐγχωρίου διαχείσεως καὶ εἰδικούς πραγματογνώμονας διὰ τὰ κτήματα, ὧν ἡ ἔκθεσις καὶ ἀξία ἀμφοτέρωται.

Ἄρθρον 7. Τῆς διανομῆς ἐξαιρούνται·

α. Τὸ ἐγγώριον δάσος, ὅπερ θέλει μείναι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε κοινὸν ἅπαντων τῶν δῆμων τῆς νήσου.

β. Τὸ ἐν Ἀργιστολίῳ ἄλλοτε κατάστημα τῆς οἰνοποιίας.

γ. Ἡ νῆσος Πιτταλᾶ, καὶ

δ. Τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῃ τῷ δήμῳ ἐκ τοῦ μονοπωλείου τοῦ ἡλατος.

Ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν κατάστημα τῆς οἰνοποιίας μεθ' ἅπαντων αὐτοῦ τῶν παρατηρημάτων θέλει χρησιμεύει ὡς κοινὸν δι' ἅπασαν τὴν νῆσον νοσοκομεῖον, κατόπιν δὲ ὅταν καὶ ἄλλα κληροδοτήματα συντρέξωσι, καὶ ὡς κοινὸν πτωχοκομεῖον.

Τὸ δὲ μονοπωλίον τοῦ ἡλατος καὶ ἡ νῆσος Πιτταλᾶ προσδιόρίζονται πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινῶς νοσοκομεῖου καὶ τῶν νόθων ἀπάσης τῆς Κεφαλληνίας.

Ἄρθρον 8. Ἡ τιμὴ τοῦ ἡλατος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δύο ἡμισυ κατὰ κοινὴν χάριν τοῦ νοσοκομεῖου, τῶν νόθων καὶ τοῦ πτωχοκομεῖου.

Ἐὰν τὰ προκείμενα ἔσοδα δὲν ἀρκῶσι πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινῶς νοσοκομεῖου μετὰ τῶν νόθων, τὸ περιπλεόν τῆς δαπάνης καταβάλλει ὁ δῆμος Κρανίων.

Ἄρθρον 9. Καὶ τὸ μὲν νοσοκομεῖον περιλαμβάνει καὶ τῶν νόθων τὴν συντήρησιν θέλει διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κρανίων, διοικοῦμενον ὑπὸ ἀδελφάτου τοῦ δὲ ἡλατος προμηθευόμενον ἐκ Λευκάδος, προνοήσῃ τῆς αὐτῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, θέλει πωλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν ὑποκειμένων εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὴν αὐτὴν δημοτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 10. Εἰς ὅντινα δῆμον οἱ ἰδιῶται ἐσφατερίσθησαν κτήματα ἐπιχώρια ἀρμόδια δημοτικῇ ἀρχῇ κείται τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικῇ αὐτὰ δικαστικῶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δῆμος θέλει κρατῇ δι' ἑαυτὸν τὸ κτήσιον τῶν ἀνακαλυφθησομένων καὶ ὀριστικῶς ἐπιδικασθησομένων ὡς ἐπιχωρίων κτημάτων πρὸς ἀποζημίωσίν του, δυνάμενος νὰ προσταποκτῇ καὶ τὸ ἔτερον κτήσιον κατ' ἐκτίμησιν ἐνεργουμένην ὑπὸ διαιτητῶν, διοριζομένων τοῦ μὲν ὑπὸ τοῦ νομαρχοῦ, τοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου δημάρχου, καὶ ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν ὑπὸ ἐπιδικαιτητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐξοδα εἰσὶν ἴσα πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἢ κατὰ μικρὸν μείζονα ἢ ἥττονα αὐτῆς, τότε ὁ διεκδικήσας δῆμος δύναται νὰ ζητήσῃ ὁλόκληρον τὸ κτῆμα νὰ μὲν ὡς τελεία αὐτοῦ ιδιοκτησίᾳ.

Τὸ τμήμα τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ κτήματος ἢ τῶν κτημάτων παρκατατιθέμενον εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον θέλει διανεμῆσθαι εἰς ἅπαντας τοὺς δῆμους κατὰ πληθυσμὸν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ νομαρχοῦ, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 11. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διανομῆς διαλύονται ἀμφότεραι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπαί, ἡ δὲ διαχειριστικὴ θέλει παραδῶσι διὰ τοῦ ἐαυτῆς προέδρου ἅπαντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων βιβλία, ἔγγραφα, λογαριασμοὺς κτλ. διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρχιφυλακείου Κεφαλληνίας.

Οὐδετέρᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 12. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύουσιν ἰσχύουσαι διὰ τὴν νῦσον Κεφαλληνίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 11—15 τοῦ ΡΝ' νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. *

Ὁ πρόεδρος ἀκολουθῶς εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκριμοῦ 10 ἁρθροῦ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου, προσέθηκεν ὅτι ἐπειδὴ σπουδαίαι ὑπεβλήθησαν τροπολογίαι ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις σκέπτεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολήν.

Ἦρξατο κατόπιν ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμεῖου τῶν ἀποσπράτων ἀξιο-

ματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ. Μετὰ τινὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν καθ' ἣν εἰς μὲν ἐπολέμησε ἐν γένει τὸ νομοσχεδίον ὡς ἀσύμφορον, τὸ παρεδέχθη ὅμως ὑπὸ τῶν ὄρων τοῦ νὰ συστηθῇ ἀνεξάρτητον πάσης ἐπαγγελίας τοῦ ὑπουργοῦ, ἕτερος δὲ ἀντίκρουσε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προλαλήσαντος καὶ ὑπεστήριξε τὴν σύστασιν τοῦ ταμεῖου, τὸ νομοσχεδίον ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον δι' εὐδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψήφου φροσύας δι' ἀναστάσεως.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Ι Νεγκας.

Ε. Βοβίλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 19 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναστὰς κατόπιν εἰς τῶν βουλευτῶν Πατρῶν εἶπεν ὅτι μετ' ὀλίγον λήγει ἡ ἐξουσία τῶν ὀργανικῶν ἀρχῶν, δὲν θέλουσι δὲ δυνατόν ν' ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν νέων, διότι πολλοὶ πρόεδροι τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων δὲν συνῆλθον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν. Ἐρώτησεν ἐπισημένως τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν τίνι τρόπῳ θέλει θεραπευθῇ ἡ ἐλλείψις αὐτῆ.

Παραβλῶν ἐπὶ τὸ εἶμα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρόεδρος τοῦ Ἑπουρχικοῦ Συμβουλίου εἶπεν, ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπ' αὐτὴν ὑπουργοῦ, ὁ σχηματισμὸς ἑτέρου ὑπουργοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη. Διὸ μετὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν θέλησιν τοῦ Βασιλέως ἐπανάλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους. Τοῦτο ἀνακινῶν, εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν, παρακαλεῖ αὐτὴν, ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ φέρει εἰς πέρας τὸ ταχύτερον τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους ἔργον. Ὡς πρὸς τὴν ἐρώτησιν δὲ τοῦ ἐκ Πατρῶν βουλευτοῦ εἶπεν, ὅτι ὁ περὶ ἀμειψισμῶν νόμος εἶναι ἀτελής. Καὶ δύναται μὲν ὁ ἀντιπρόεδρος ν' ἀναπληρώσῃ τὸν ἀπόντα πρόεδρον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ καὶ ὁ

νόμος δὲν προβλεπεί περί τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀντιπροέδρου, διὰ τοῦτο φρονεῖ ὅτι δ' ἰδίου ἄρθρου δύναται ν' ἀρθῇ ἡ ἀτέλεια τοῦ νόμου.

Λαθὼν ἀκολουθῶν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου εἶπεν, ὅτι καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέγγειλεν ὅτι ἔλαβε χάριν παραίτησις. Βεβαίως δὲν ἔπρεπε νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ, ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργείου, ἡ πρόσκλησις τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ βουλευτοῦ καὶ ἡ ἐξακολουθήσις τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ὑπουργείου, ἀλλὰ προσέθηκε, χωρὶς νὰ ὑποκινῇ ἐπερωτήσιν οὐδὲ νὰ διεγείρῃ πολιτικὸν ζήτημα, ἐρωτᾷ, ἐάν ᾔρθησαν τὰ αἷτια δι' ἃ παρήτην τὸ ὑπουργεῖον, πῶς καὶ κατὰ πόσον ᾔρθησαν, διότι ἡ γνώσις τούτων θέλει κανονίσει τὴν κοινοβουλευτικὴν αὐτοῦ θέσιν.

Ἀπάντησεν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ηγέρθησαν ἀμφιβολίαι, κίτινες κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑπουργῶν ἐδικαιολογουν τὴν παραίτησιν. Πεισθέντες ὅμως ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐπὶ ἀμφιβολιῶν νὰ στηρίζωσι τὴν παραίτησιν τῶν ἐξακολουθοῦσι διεκθύνοντες τὰ πράγματα τῆς πολιτείας.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτῆς ἐκ Μεσολογγίου καὶ πρῶην πρωθυπουργός, ὅτι προσκλήθηκε ὑπὸ τῆς Α. Μ. ἐμβαλε τοῦ ὑπουργείου τὴν παραίτησιν καὶ ἔλαθεν ἐντολὴν πρὸς σχηματισμὸν ἑτέρου, ἀλλ' ἀπάντησεν, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις οὐδὲν ἔθετο ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὥστε νὰ ὑπαγορεύεται ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδοῦ τῆς ἀντιπολίτευσεως. Ἡ ὑποφορία ἡ προκαλέσασα τοῦ ὑπουργείου τὴν παραίτησιν προήλθεν ἐκ αἰτήσεως τοῦ ὑπουργείου περὶ μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιμένουσα εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος εὐρίσκεται εἰς θέσιν ἀμύνει, ἀλλ' οὐδὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παρεμβάλλῃ πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως οὐχ' ἥττον ὅμως σκεφθεὶς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Βασιλέως, ἀπάντησε τὴν ἐπομένην ὅτι δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου.

Τοῦ προέδρου κατόπιν ἀπαγγελλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἤρξατο ἡ Γ', ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Γενομένης δεκάτης τῆς ἀρχῆς ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 8 μετεβλήθησαν αἱ λέξεις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874» οὕτως, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1875». Ἀκολουθῶν δὲ τὸ ἄρθρον ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 13 ἐν ἑδαφίῳ γ', αἱ λέξεις «καὶ τὸ ἐδάφιν δ' α. ἐγένοντο καὶ τὸ ἐδάφιν β.». Ἀκολουθῶν ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον 14, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 23 ἐγένετο προσθήκη τῆς λέξεως «καὶ» πρὸ τῶν λέξεων αἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ λογιστικῆς» οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 24, 25, 26 καὶ 27 ὡς ἔχουσι.

Μετ' ὃ ἀναγνώσθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὰς μνημονευθείσας μεταβολὰς ἐγένετο παραδεκτὸν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικῆς Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2. Πόροι τοῦ ταμείου ὁρίζονται οἱ ἑξῆς:

α. Συνεισφορά σταθερὰ καὶ διηκκῆς πάντων τῶν ἐνεργούντων, διαθεσίμων καὶ ἀργῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ β) Ἡ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου κτήσις τῶν ἀπολαύων τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν γ. Δωρήματα.

Ἄρθρον 3. Ἡ συνεισφορά ὁρίζεται εἰς δραχμας πάντε κατ' ἄτομον καὶ κατὰ μῆνα.

Κρατεῖται δ' ἐκ τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 4. Τα κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διατίθενται παραγωγικῶς, εἴτε τοκίζόμενα ἐν τινι τραπεζῇ ἀσφαλῶς, εἴτε διὰ καταλλήλου ἀγορᾶς ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν δανείων, εἴτε διὰ προσκλήσεως οἰκοδομημάτων προσυδοφόρων ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ μένων.

Ἄρθρον 5. Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἢ τῶν ακινήτων καθὼς πρόσδοσις καὶ τὰ ἐκ τῶν συνεισφορῶν συναγόμενα χρήματα ὁρίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς περιθάλψιν ἰσόδιον κατ' ἴσα ἐτήσια μερίσματα πάντων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποστρατευομένων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ κλάδου.

Άρθρον 6. Το κατ' έτος μεριζόμενον ποσόν συνιστάται εκ των έννά δεκατημορίων τής όλης προσόδου του λήξαντος έτους, τής προερχομένης.

α) Εκ του έτησιου τόκου των κεφαλαίων εν γένει β) εκ τής έτησιας καθαράς προσόδου των ακινήτων κτημάτων γ) εκ του ποσού τής έτησιας συνεισφοράς του δηmosίου και των αξιωματικών.

Άρθρον 7. Τα κατ' έτος εκ του ταμείου των αποστράτων χορηγούμενα μερίσματα υπολογίζονται μόν αναλόγως του αριθμού των κατά την 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος έτους υπάρχοντων αποστράτων αξιωματικών μεριδιούχων, αποτιόνται δ' αυτοίς εις τέσσαρας ίσας δόσεις κατά το τέλος έκαστης τριμηνίας.

Άρθρον 8. Αι ύπερ του ταμείου των αποστράτων συνεισφοράι και εις πράξεις άρχονται από του αμείσως επομένου μηνός από τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, τά δε μερίσματα λογίζονται από 1 Ιανουαρίου 1875.

Άρθρον 9. Οί έντός του έτους τυθέμενοι εις αποστρατείαν αξιωματικοί λαμβάνουσι το αναλογούν του κανονισθέντος επί το έτος εκείνο μερίσματος, υπολογιζόμενον αφ' ης ημέρας ετέθησαν εις αποστρατείαν.

Άρθρον 10. Το μερίσμα δεν επιτρέπεται να υπερβή κατά τά πρώτα πάντε έτη τας δραχμάς εξήκοντα κατά μήνα, ούτε τας έκάτον είκοσι κατά τά επόμενα, χρημάτων υπάρχοντων.

Άρθρον 11. Το όφειλόμενον μερίσμα των αποβιούντων αποστράτων διδεται, ως όρίζουσι τά εδάφια 1, 2, 3 και 4 του επομένου άρθρου 12.

Άρθρον 12. Τα καταβληθέντα ποσά των συνεισφωρών επιστρέφονται άνευ τόκου.

α) Εν περιπτώσει αποβιώσεως του ένεργου, διαθεσίμου ή άργου αξιωματικού, 1) εις τούς εκ διαθήκης κληρονόμους του, 2) εις τά τέκνα και την χήραν αυτού, εάν αδιαθετος απέθανε, μη υπάρχοντων δε ταιούτων, 3) εις τούς νομίμους κληρονόμους του, 4) ούδενός δε υπάρχοντος εκ των αναφερομένων εν τοις εδάφιοις 1, 2 και 3 μένουσιν εις όφελος του ταμείου.

β) Εις τούς παραιτούμενους εκ του βαθμού των ή αποτασσομένους άνευ ισόβιου συντάξεως.

γ) Εις τούς διά δικαστικής αποφάσεως στερουμένους του βαθμού ή τής συντάξεώς των.

Άρθρον 13. Το αποθεματικόν κεφάλαιον του ταμείου των αποστράτων σχηματίζεται.

α) Εκ του ένός δεκατημορίου των έτησιων εσόδων, ως όρίζονται ταύτα εν τω άρθρω 6.

β) Εξ ένδεχομένων περισσυματών του κατά το άρθρον 10 διανεμητέου ποσού.

γ) Εκ των ώρελχημάτων, τα όποια προβλέπουσι τό εδάφιο γ' του άρθρου 2 και τό εδάφιο 1 § α. του άρθρου 12.

δ) Εκ τής καταβολής των κατά πρώτον βαθμολογουμένων αξιωματικών, ως όρίζει το κατωτέρω άρθρον 24.

Άρθρον 14. Εκ του αποθεματικού αποτιόνται τά μερίσματα, περί ών προβλέπει τό άρθρον 9 καθώς και αι κατά τό άρθρον 12 επιστρεφόμεναι συνεισφοράι.

Άρθρον 15. Το ταμειόν των αποστράτων αξιωματικών του Β. Ναυτικού διοικείται υπό τριμελούς επιτροπής αξιωματικών, μερόντων τουλάχιστον βαθμών υποπλοιάρχου ή ισουάθμου, πάντων δε εκ των εν Αθήναις και εν Πειραιεί ένεργών, διαθεσίμων, άργών ή εν αποστρατεία μεριδιούχων.

Άρθρον 16. Ο άνωτερος των μελών τής επιτροπής διορίζεται επί εν έτος πρόεδρος διά Β. Διατάγματος οί δε άλλοι δύο καλούνται εις την διοίκσιν του ταμείου δι' υπουργικής διαταγής επί εν έτος επίσης.

Άρθρον 17. Η επιτροπή έχει γραμματέα ένα των κατωτέρω αξιωματικών εκ των εν Αθήναις ένεργών, διοριζόμενον διά Βασ. Διατάγματος.

Άρθρον 18. Η επιτήρησις των πράξεων τής διοικητικής επιτροπής του ταμείου των αποστράτων ανατίθεται εις τον επί των Ναυτικών ύπουργόν, εξσκαίται δε υπό βασιλικού επιτρόπου άνω έρου αξιωματικού, διοριζόμενου διά Β. Διατάγματος και έχοντος γνώμην συμβουλευτικήν.

Άρθρον 19. Η ύπηρεσία του προέδρου, των μελών και του γραμματέως τής επιτροπής, ως και ή του Βασ. επιτρόπου είναι άμισθος.

Άρθρον 20. Οί συγκροτούντες την επιτροπήν αξιωματικοί είναι προσωπικώς και άλλπλεγγώς υπεύθυνοι διά πάσαν εις τά συμφέροντα του ταμείου εκ όλου ή όλιγοφρίας προξενηθείσαν ζημίαν. Ο δε Βασ. επιτροπος καθίσταται συνυπεύθυνος, εάν δεν έλαβε τά προς περιστολήν τής ταιούτης ζημίας αναγκαία μέτρα.

Ουδενία τῆς ἐπιτροπῆς πράξις ἔχει κύρος ἀνεῦ τῆς υπογραφῆς τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 21. Κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους, ἐξακριβένου τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συστάσεως, ἡ διοικοῦσα τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἐπιτροπὴ παραδίδει τακτικῶς αὐτὸ εἰς τὴν διαρρυθμιζομένην νέαν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπόμενου ἔτους. Δημοσιεύονται δὲ τότε ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ταμείου, ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ὀνομαστικῶς κατὰλογος τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικών, ὅσοι ἔλαβον μερίσματα, καθὼς καὶ πῖναξ τῶν ἐπιστραφεισῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 22. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ καθὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μερίσματα δὲν ὑπάκουνται εἰς κατάσχασιν.

Ἄρθρον 23. Οἱ ὅρισμοι τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ ἱατρικοῦ καὶ τοῦ ναυπηγικοῦ κλάδου, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δοκίμους α. τάξεως.

Ἄρθρον 24. Οἱ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐαυτομολογούμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, παρὰ τῆς τακτικῆς συνεισφορᾶς ἐκ δραχμῶν πέντε κατὰ μῆνα, θέλουν καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, εἴτε ἐκ μιᾶς, ἢ ἐκ εὐχολύνονται, εἴτε διὰ κερκίσεως, προσκαίρου ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν τὸ ἀναλογικὸν τῆς συνεισφορᾶς δι' ὅλον τὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς χρόνον, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ κατάθεσις αὐτῇ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετὴ συνεισφορὰν.

Ἄρθρον 25. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμείου καὶ τῆς διαθέσεως τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, τὴν ἀπότισιν τῶν μερισμάτων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 26. Εἰς τὰ περὶ λογιστικοῦ καὶ διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τηροῦνται ἀκριβῶς αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις καὶ οἱ περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων ὁρίσμοι.

Ἄρθρον 27. Οὐδενία συγχωρεῖται χρῆσις τῶν κεφαλαίων τῶν πόρων καὶ τῶν τόκων τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἄλλῃ τῆς ὁριζουμένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀνελθὼν τὸ δῆμα ἀκολουθῶνς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κτήσατο, ἵνα ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον συμβάσεων μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς καὶ συζητηθῇ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν, ἀποῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον ἐψηφίσθη εἰς δύο ἀναγνώσεις καὶ συζητήσεις. Ἡ Κυβέρνησις, εἶπε, δὲν ἀποδέχεται τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, ὅπως ἡ κυβερνήσις ἀφελθῇ ἐλευθέρᾳ εἰς τὰς μελλούσας ἐνεργείας τῆς. Ἡ κίτησις αὐτῇ περὶ ἐγγραφῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτή.

Τοῦ προέδρου ἀναγγελλαντος ὅτι ἡ συζήτησις θέλει ἐξακολουθῆσαι ἐπὶ τοῦ ἐκκευμένου 10 ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας νομοσχεδίου, ὅπερ κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ συζητηθῇ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία διατεθειμένων βουλευτῶν Κερκύρας ἔχουσα οὕτως.

«Τροπολογία τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προΐοντων τῆς γῆς ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Τὸ ἐξαγωγικὸν ὅμως τέλος τοῦ κερκυραϊκοῦ ἐλαίου, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐλαττωταὶ καὶ περιορίζεται ἀπὸ 18 τοὺς ἑκατὸν εἰς 16 τοὺς ἑκατὸν. Πρὸς ἐξίσωσιν δὲ τῆς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης προερχομένης ζημίας τοῦ δημοσίου ἐπιβάλλεται ἐν Κερκύρᾳ, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνοικιολογούμενων οἰκιῶν ὁ φόρος τῶν οἰκοδομῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιτηδεύματων τοῦ τροπέζιτου, τοῦ ἐμπορίου, τοῦ ἱατροῦ, τοῦ δικηγοροῦ, ὁ φόρος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος αὐτοῖς ἐπιτηδεύματος.

Γ. Ζωχιῶς, Σ. Θ. Ζερβός, Θ. Ρωμαίος, Ν. Σ. Παγκράτης, Π. Β. Κωνσταντῆς, Α. Τρύφωνας.»

Ἀνστὰς δὲ εἰς τὸν βουλευτὴν Μέσσης ὑποστήριξε τὴν τροπολογίαν ταύτην εἰπὼν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ ἡ ἀνισότης τῶν φόρων ἐναντίον τοῦ θεμελιώδους νόμου καὶ νὰ καταργηθῇ σύστημα καταθλίβον μὲν τὴν τάξιν τῶν κτηματιῶν, ἀπαλλάττον δὲ παντὸς δασμοῦ τοὺς ἐν τῇ πόλει Κερκύρας ἐμπόρους, τραπεζίτας καὶ ἄλλους τινὰς ἐπιτηδευματίας. Τὸ σύστημα εἶπε, κατεδικασθῇ ὑπὸ σπουδαίων πολιτικῶν ἐπὶ προστασίας, ὑπὸ ἐλλήνων πολιτευομένων ἐσχάτως καὶ καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἀντέλεξεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι θεδαίως ἢ ἐν γένει ἀφορμώσις τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀναγκαία, τοιαῦτα ὅμως σπουδαῖα μεταρρυθμίσεις δὲν ἐκτελοῦνται ἐξαπίνης, ἀλλὰ μετὰ περιστάσεως.

και μελετης των αναγκων του τοπου, εμβα θελει εισαχθῇ η μεταρρυθμισις. Ἄλλως δὲ τὸ προτεινόμενον μέτρον εἶναι καὶ τοῦ ἀτελοῦς ἀτελεστέρον, διότι εἰσάγεται μὲν εἰς μίαν μόνην νῆσον ἐπιβάλλεται δὲ φόρος οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐν γένει, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγων. Τούτου ἕνεκα θέλει συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ ἐπτανήσιων μεθ' ὧν νὰ καταρτίσῃ σχεδίων φορολογικῆς ἀφομοιώσεως πληροῦν τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπτανήσιων, ὅπερ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Βουλῆς. Ἐπρότεινε δὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ 10 ἀρθρου ὡς ἔχει, καὶ νὰ προστεθῇ ὡς 2 § αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 19 ἀρθρον μετὰ τὴν προσθήκην «καὶ τῶν οἰκοδομῶν» ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1874.»

Μετά τινα ἐτι συζητήσιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν τὴν μεταβολὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐν Κερκύρᾳ δι' ἑτέρου δικαίου καὶ λογικοῦ, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπρότεινεν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἵνα ἐλαττωθῇ μὲν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος εἰς 16 0/0, διανέμεται δὲ ἡ διαφορά αὕτη εἰς τοὺς ἀπόρους δῆμους τῆς Κερκύρας πρὸς συντήρησιν, ἄλλοι δὲ παραδεχόμενοι κατ' ἀρχὴν, ὅτι δεῖν νὰ μεταβληθῇ τὸ διέπαν τὴν Ἐπτάνησον φορολογικὸν σύστημα, ἀπέκρουσαν ὅμως τὴν τροπολογίαν ὡς εἰσάγουσαν προώρως καὶ ἐξ ἐρόδου μεταρρυθμίσιν μέλλουσιν νὰ διαταρᾷ τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν, ἀτελεσμάτων δὲ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁ πρίεδρος ἐκήρυξεν περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν.

Τελότος τοῦ θεματος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινῶν ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τῶν ψηφολεπτῶν Π. Κωνσταντῆ καὶ Δι. Λοράνδου, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν τροπολογίαν καὶ παρεδέχθη ἐπομένως τὸ 10 ἀρθρον ὡς ἔχει μετὰ τὴν προσθήκην τῆς 2 § διὰ ψήφων 81 κατὰ 44 ἀρνηθέντων 3 κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ 10 ἀρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1874 τροπολογίαν τῶν βουλευτῶν Ζωχίου, Ζερβῶ κλπ. καὶ ἡ δχι;

Κωνστ. Θεοδώρου Ν | Σπυρ. Λογιωτατίδης ()
Δ. Μιχαήλπουλος | Ἰω. Κυριακός

Μ. Καζέας Ὀρμανός Ν	Στῆρ. Στεφανόπουλος Ο
Νικολ. Α. Μακροκορδάτος . . . Ο	Ἀνδρ. Αὐγερινός Ο
Νικολ. Δ. Τσιώκης Ο	Χρ. Στεφανόπουλος
Ἀνδρ. Δανάπουλος Ο	Λύγης. Πατράκης Ν
Λεων. Βοϊλάκης	Θ. Δραλίζης
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Α. Κατσίνης
Σκαρλ. Σούτσος Ο	Ἀναγν. Δημητρίου
Ὁθων Μαρτυριάννης Ν	Δημ. Κλήσιος Ο
Στυλ. Κολιᾶτσος Ν	Ἀντ. Λαγκαδᾶς
Περ. αὐτ. Πατράκης Ο	Γερ. Βαλλιάνος Ο
Δημ. Ράλλης Ο	Αριστομένης Βαλῆτας . . . Ν
Ἀθ. Ἰσάκος Ο	Βασίλειος Πήλλιος Ο
Κ. Στράτος Ν	Ἰωστ. Πατάλλης Ο
Δημήτρ. Γρίβας Ο	Ἰθάν. Γ. Πατιμεζᾶς Ο
Γ. Γε. Θανιάς Ν	Θρ. Α. Ζαΐνης Ο
Χρ. Κατσιογιάννης Ν	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . . Ο
Γ. Πλαπούτας Ν	Ἰθάν. Π. Πατιμεζᾶς
Θ. Δηλιγιάννης	Γεωργ. Κ. Παπαδάκης
Β. Ν. Αλοπούλος	Περ. Μακρομαχᾶς Ο
Ἰω. Δεληγιάννης	Κωνστ. Φλέσσας
Γ. Λαδούπουλος Ν	Σταθός Οἰκοδόμος Ν
Α. Ἀντ. Ὀπύλης Ν	Ἰω. Τζιωτῆς Ο
Κ. Καστονάκης	Γ. Καραδᾶς
Λεων. Πετροπουλάκης Α	Ἀλεξ. Κυντόσταυλος
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσης	Κωνστ. Π. Οἰονόμου Ο
Ἰω. Σαράκας Ν	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης
Ἀριστομ. Αἰδωρίτης	Ἰωαν. Ἀντωνιάδης
Ν. Παπαμιχαήλπουλος Ο	Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλίου . . . Ο
Ἰω. Καπιτσίνης Ο	Ἰθάν. Παπαμιχάη Ο
Γ. Μήλσης Ο	Δημ. Λοράνδος Ο
Ἰω. Ζέρβας Ν	Ἀναστ. Δημητριάδης Ν
Α. Βουλπιώτης Ν	Ἰω. Δηλιγιάννης
Κ. Γυλιδάκης Ν	Ἰω. Ἰωάννου
Α. Δημητριάδης Ο	Γεωργ. Κούστας
Γ. Κουτρούλης Ν	Ἀριστ. Μεντζ. Λοπούλος . . .
Κωνστ. Λουβαδόπουλος Ο	Νικολ. Μιχαηλίδης Ο
Νικολ. Ε. Λοράντης Ο	Μ. Γυλιώτης Ο
Δημ. Κολιᾶδης Ο	Σ. Μονιετάντος Μπουλιᾶς . . Ο
Ἰω. Νέκας Ο	Αγομ. Ματαῖς
Ἀνδρ. Γαῖας Φωταρόδης . . . Ο	Κοσμ. Παναγιώτης Ο

Αναστ. Βαρδαρίδης	Ο	Ν. Φαρμάκης	Ο
Δημ. Ξαπτάκης	Ο	Ν. Καναβός	Ν
Θ. Θερμογιάννης	Ο	Μ. Βάτσας	Ν
Δ. Σαφφηνιάνης	Ο	Κ. Εὐθ. Μιόπουλος	Ν
Κ. Κατσικόπουλος	Ο	Π. Ιατροῦ	Ο
Γ. Βακαλόπουλος	ἀρ.	Αλ. Πετσάλης	Ο
Ν. Αεώπουλος	Ο	Εὐσθ. Βιρόβιλης	Ο
Ιω. Βαλασόπουλος	Ο	Δημ. Σαράβας	Ο
Λεων. Μαυρομιγῆλης	Ο	Π. Αεωτσάκης	Ο
Νικητάς Βαρθολομαίου	Ο	Ιω. Μαυρομιγῆλης	Ο
Αναστ. Κορφιωτάκης	Ο	Πέτρος Μαυρομιγῆλης	Ο
Αντ. Γεωργαντιός	Ο	Χ. Κανελλόπουλος	Ο
Γ. Λάπας	Ν	Αντ. Οικονομόπουλος	Ν
Σπ. Βαλαωρίτης	Ο	Αγαμ. Χριστόπουλος	Ο
Αγγ. Φ. Καλκίτης	Ο	Πολ. Κωστάντης	Ν
Ιωάν. Σ. Χαλκιάς	Ο	Αναστ. Τρύφωνας	Ν
Αρ. Ρούκας	Ν	Θεόδ. Ρωμαίος	Ν
Αλ. Παπαλουκάς	Ο	Μιχ. Χαριτάτος	Ο
Ιω. Παπαζαφειρόπουλος	ἀρ.	Θδ. Πολυζανίδης	Ο
Χρ. Χρηστόπουλος	Ν	Διον. Δελλαπόρτας	Ο
Φίλιππος Βούλογλης	Ο	Γ. Κάγκας	Ο
Αριστ. Σακελλαρόπουλος	Ο	Εὐθ. Κεχαγιάς	Ο
Δημ. Ζέγγελης	Ο	Π. Τζαμάλας	Ο
Ηλ. Φλέσσας	Ν	Α. Καραλίστας	Ο
Βασίλ. Μπούτουντας	Ο	Θ. Καναβός	Ο
Αλέξ. Βάσος	Ο	Αρ. Μπουκαούρης	Ο
Γ. Μαλέας	Ν	Αρ. Κοντογιάννης	Ο
Σπ. Ζερβός	Ν	Π. Χαλικιόπουλος	Ο
Γερ. Ζωχίτης	Ν	Εὐστ. Ηλιάδης	Ο
Νικ. Παγκαλάκης	Ν	Ν. Καραπαύλος	Ο
Επ. Διληγεώργης	Ο	Αθ. Μισυρλής	Ο
Σταμ. Μακρής	Ο	Δημ. Τριγγέτας	Ο
Αλ. Κουμουνδούρος	Ο	Γ. Κόκκινος	Ν
Σπ. Αντωνόπουλος	Ο	Γ. Δελλαπόρτας	Ο
Π. Μπούτας	Ν	Ιω. Δεστούνης	Ο
Δ. Κυριακίδης	Ν	Ιω. Δουλβής	Ο
Γ. Παπαδόπουλος	Ο	Κ. Επιδανίου	Ν
Μιχ. Δαμνιάδης	Ο	Α. Ι. Κουντουριώτης	Ο
Ν. Χατζόπουλος	Ν	Ανδρ. Μανουσής	Ο
Κ. Κρίστης	Ο	Δημ. Χρηστίδης	Ο

Ν. Σούτσος	Ο	Δ. Γ. Βούλαρης	Ο
Κ. Πλατὺς	Ο	Θ. Γκίκας	Ο
Γ. Μπούμπουλης	Ο	Θ. Θεοδοσιάδης	Ο
Ιω. Ζαλλώνης	Ο	Θημ. Παπακώστας	Ν
Δ. Δρόσης	Ο	Ιω. Χαζίσκος	Ο
Γρηγ. Μαυρομαρῆς	Ο	Δημ. Τριμώκης	Ο
Γ. Γεωργαλόπουλος	Ο	Κ. Δουδουνιώτης	Ο
Θ. Αναστασόπουλος	Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης	Ν
Σ. Σωτηρόπουλος	ἀρ.	Δημ. Ν. Κριζώτης	Ο
Γ. Σταΐκος	Ο	Γεώργ. Τ. Θωμάς	Ο
Ιω. Δροσινός	Ν	Ν. Αγγελικάκης	Ν
Σταμ. Κορυζής	Ο	Μιλτ. Κ. Κανάρης	Ο

Επί του 13 άρθρου είχε προταθῇ κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν προσθήκη 2 § περὶ παραγραφῆς δικαιωμάτων, ἀλλὰ παρατηρησάντων τινῶν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθιερωθῇ παραγραφαὶ διὰ νόμων μὴ παγίων, αἷος ὁ φρασιολογικός, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν προσθήκην ταύτην.

Ἀκολουθεῖς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συνόλου ἐπὶ τοῦ 13 άρθρου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῇ εἰς τὰς λέξεις «ἀρμόδια νὰ δικάσῃ» τὰς ἀνακοπὰς ἢ λέξεις «ταύτας». Ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου εἰς τὰς λέξεις «ἢ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων» αἱ λέξεις «ὅλων τῶν βαθμῶν» ἐξηγηθέντος ὅτι συμπεριλαμβάνονται ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδαφίου ἐπίσης προστεθῆσαν μετὰ τὰς λέξεις «δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον» αἱ λέξεις «ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος».

Ὅττω δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου τροποποιήθη καὶ διασκευασθὲν ἐγένετο δεκτὸν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φρασιολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1874.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ ἔτος 1874 ὅτε ἐγγίσι φῶρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικρατικῆς ἐρίζεται ὡς ἀκολουθεῖ:

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅτε ἐγγίσι φῶρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικρατικῆς προσδιορίζονται:

α.) Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 8 τοῖς 0|0, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

β.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων ἔγγειος φόρος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς θρώσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτά 3 τὴν ὁκτῶν. Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0|0 εἰς ἐλαίον καὶ λεπτά 3 τὴν ὁκτῶν ἐπὶ τῶν ἐλαίων, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς θρώσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα. Ὅταν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπραττέται διὰ λίσμον τοῦ δημοσίου, ὀρίζεται αὗτος εἰς λεπτά 12 τὴν ὁκτῶν.

γ.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταριδοκαμπέλων 10 τοῖς 0|0.

δ.) Τὸ ἀπὸ σταριδοκαμπέλων γλευκός (μοῦστος) φορολογεῖται τὸ μὲν εἰς ἰδιοκτητῶν πρὸς λεπτά 30, τὸ δὲ εἰς ἐθνικοῦδιοκτητῶν πρὸς λεπτά 60 ἀνὰ πᾶσαν ἐκατέκην εἰς ὁκάθων 48 συγκειμένην.

Καὶ ἡ μὲν διάθεσις τῆς προσόδου ταύτης γίνεται δι' ἐνοικιάσεως, ἡ δὲ θεξάωσις τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν ταῖς σινοδογείαις διὰ καταμετρήσεως αὐτῶν.

ε.) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράκης, ἀσθέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκακκίου ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς εἰς ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0|0. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΠΖ νόμου προσδιορισμός τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται εἰς ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἵτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἄρθρον 3.

Αὐτὸν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας 1) αἱ μὴ περυστευμένα ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι δι' ἃς τὸ παρχωρητήριον παρεδόθη τοῖς δικαιοῦχοις πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874 2) αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι κατὰ τὸν νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐθνικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ γαῖαι, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις τοῦ τιμήματος πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1874 καὶ 3, αἱ πρὸ διετίας δηλωθεῖσαι ἐθνικοῦδιοκτητοὶ φυτεῖαι, δι' ἃς ἐπληρώθη ἡ πρώτη δόσις ἢ παρεδόθη τὸ παρχωρητήριον πρὸ τῆς 15 Ἰουνίου 1874.

Ἄρθρον 4.

Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0|0

ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μεταλλείων 5 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ὀρυγείων καὶ λατομείων 10 τοῖς 0|0, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΨ νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1861 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1863 θεσπισματος.

Ὁ στρεμματικός φόρος τῶν λεπτῶν τριῶν πληρόνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὁ φόρος δὲ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς παραχωρήσεως ὑπολογίζεται καὶ πληρόνεται ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ δένδρον φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέτρον ὅσον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Είδος κτήματος ή προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὄριον ἐτήσια πρόσθετος	Έγγιστος φόρος		Δικαιώ- ωμα ἐ- πικασο.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Άμπελοι.....	Μέχρι τῶν ὁρ. 10	70	70		
	Από ὁρ. 11 ἕως 20	1 50	1 50		
	» » 21 » 30	2 50	2 50		
	» » 31 » 40	3 50	3 50		
	» » 41 καὶ ἐπείκεινα	4 50	4 50		
Περιβόλια	Έλαττον τῶν ὁρ. 43	3 ..	3 ..		
	Από ὁρ. 45— 74	6 ..	6 ..		
	» » 75 » 104	9 ..	9 ..		
	» » 105 καὶ ἐπείκεινα	12 ..	12 ..		
Άμυγδαλέαι.	Άνευ διακρίσεως ποιότητος.....	2 ..	2 ..		
Λαχανόκηποι, συκιά- νες, γαϊώμηλα, κρόμ- μυα καὶ σκόροδα ..	Έλαττον τῶν ὁρ. 43	2 40	4 50		
	Από ὁρ. 45— 64	4 40	8 25		
	» » 65 καὶ ἐπείκεινα	6 40	12 ..		
Γρασίδια καὶ τρι- φύλλια.....	Έλαττον τῶν ὁρ. 30	1 60	3 ..		
	Από ὁρ. 30 καὶ ἐπείκεινα	2 80	5 25		
Κουκέρια.....	Έλαττον τῶν ὁρ. 30	2 ..	3 75		
	Από ὁρ. 30 ἕως 49	3 20	6 ..		
	» » 50 » 69	4 80	9 ..		
	» » 70 καὶ ἐπείκεινα	6 40	12 ..		
Βαμβάκια	Έλαττον τῶν ὁρ. 20	..	.. 90		
	Από ὁρ. 20 ἕως 29	..	1 80		
	» » 30 » 39	..	2 70		
	» » 40 καὶ ἐπείκεινα	..	3 60		
Καπνά.....	Έλαττον τῶν ὁρ. 30	..	3 75		
	Από ὁρ. 30 ἕως 49	..	6 ..		
	» » 50 » 69	..	9 ..		
	» » 70 καὶ ἐπείκεινα	..	12 ..		
Έθνηκοιδόκητα μορεθόδενδρα	Κατὰ δένδρον τῶν συμπληρωσάν- των τὸ ἵσον ἔτος τῆς ἡλικίας	..	.. 5		

Άρθρον 6.

Έκν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμόδιου δημαρχοῦ ὅτι ἀμπελοὶ ἢ περιβόλια ἐστημενίσθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἢ τὸν πραγματικὸν ιδιοκτῆτην ἢ κάτοχον, τὰ πρωτόκολλα τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς κατατάξεως αὐτῶν θεωροῦνται ἰσχυρὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Άρθρον 7.

Αἱ περὶ δηλώσεως διατάξεις τοῦ ΣΟΖ. παρὸν νόμον ἐφαρ-
μόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν πα-
ραγόμενα βαμβάκια καὶ καπνά, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπελίων ὁ-
μοίας ιδιότητος τῶν νήσων Θήρας, Θηρασίας, Αἰγίνης, Κέας,
Κύθνου, Μυκόνου, Σαρίφου, Πάρου, Ἀντικύρου καὶ Σκοπέλου ὡς
πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικασίας.

Περὶ τῶν δὲ τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων γαιῶν.

Άρθρον 8.

Ο ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγιστος φόρος καὶ τὸ δι-
καίωμα τῆς ἐπικασίας κανονίζονται κατὰ τοὺς ἐπόμενους
πίνακας.

α. Προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Εἶδος προϊόντος	Έγγιστος φόρος	
	Δραχ.	Λ.
1) Σταφίδι δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν διὰ μὲν τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας, Πυλίας, Ολυμπίας καὶ Ἠλείας ἀνὰ ὁρ.....	11	
ὅσακις ἢ φόρτος γίνεται ἐν τινὶ λιμένι τῆς ἐ- παρχίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ φόρ- τος τῆς σταφίδος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύνα- ται νὰ γείνη καὶ ἐν Κατακόλῳ τῆς Ἠλείας.		
Δι' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνὰ ὁρ.....	13	
2) Βαμβάκια κατὰ καντάριον.		
Επὶ μὲν τοῦ καθαροῦ.....	9	
Επὶ δὲ τοῦ ἀκαθαροῦ.....	3	
3) Κουκούλια ἐν' ἐκάστης ὁκάς	1	50

καὶ 6.) προϊόντα φορολογούμενα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν
διὰ θαλάσσης μεταφορὰν.

Είδος προϊόντος	Εγγειος φόρος		Εργασιας φόρος και δικ. επικαρπίας	
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1) Βαλάνδια ἐφ' ἐκάστου κανταρίου, ἂν διὰ τὸν Νομὸν Λευκάδας, Ἀποκίην, Ἀνδρῶν καὶ Κέαν	1	20		
2) Κικκίδια ἐφ' ἐκάστης ὀκά;			2	50
3) Πρινοκάκιον " "			3	
4) Ῥιζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου	3			
5) Σπρά οὐκα	1	50		
6) Δικαίωμα επικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοδωκτηρίων οὐκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μισσηνῆς, Ἐπ. Λιμερῶν καὶ Πυλίας κατὰ στατήρα			1	50
7) Ἄ. Λιμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος	1			
6' ἐφ' ἐκάστης ὀκάς τοῦ ζωμοῦ τῶν λιμανίων		10		
8) Πρωτοκάλια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος	2			
9) Μανταρίνια " "	2			
10) Κίτρα ἐφ' ἐκάστης ὀκά;		02		
11) Ὀῖος, Θήρα, Θηρασία, Αἰγίνη, Κέας, Κύθου, Μυκῶου, Σέρφου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σκοπέλου ἐφ' ἐκάστης ἑξαρέλλας ἐκ 48 ὀκάδων συγκεκλιμένης	1	20		
12) Μαύστοι τῶν ἀνωτέρων μετῶν ἐφ' ἐκάστης ἑμίας ἑξαρέλλας		60		
13) Σακρυλοὶ τῶν αὐτῶν μετῶν ἐφ' ἐκάστης ὀκά;		02		
14) Καπνὸς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους ἐφ' ἐκάστης ὀκάς		07		
Τῶν δὲ λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἐφ' ἐκάστης ὀκά;		12		
15) Σαρώματα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς		12		

Ἰα μέχρι τοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1873 ἰσχύοντα πρωτόκολλα ἐκτίμησεως τῶν παραχθέντων ἀπὸ ἰδιοκτητὰ συκιδένδρων οὐκων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας, Ἐπιδάουρου Λιμερῶν καὶ Πυλίας εἰσὶν ἐγκυρά καὶ ὀριστικά καὶ διὰ τὴν φορολογικὴν τ. ε. 1874 ἐπιτρέπεται μόνον τοῦτο τοῖς ἰδιοκτηταῖς νὰ ζητήσωσι νενεκτίμωσιν ἀναφερόμενοι ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς 1. Μαΐου μέχρι τῆς 30. Ἰουλίου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας υποχρεοῦνται καὶ οἱ νέοι ἰδιοκτητὰ νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτίμωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν συκιδένδρων τῶν Γενικῆν ἢ καὶ σποραδικῆν ἐκτίμωσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ δημοσίον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ΡΜΑ νόμου τοῦ 1866 καὶ ἐντὸς τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ, τῇ προτάσει τοῦ ἐφόρου, δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ καπνά καὶ τὰ σαρώματα φορολογοῦνται καὶ κατὰ τὴν διαξήρως ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν μεταφορὰν τῶν, ἥτις ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμόδιου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἐκδιδομένη μετὰ προηγουμένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ ὀρίζουσα τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς μεταφορᾶς.

Ὅσακις δὲ τὰ προϊόντα ταῦτα, πληρώσαντα ἤδη τὸν ἐγγειον φόρον, πρίκειται νὰ ἀποταμιευθῶσιν εἰς ἑτέρον τῆς παραγωγῆς τῶν τόπων πρὸς βραδυτέραν ἐκείθεν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 66 τοῦ τελωνειακοῦ νόμου.

Ἀρθρον 9.

Διὰ τὰ ἀποδιδόντα τὸν ἐγγειον φόρον εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν προϊόντων γῆς ἢ μεταλλείων διδεται ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ ἐγγυήσις ἀξιοχρεώσ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ νόμου, ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς, ὅσακις μεταφέρονται ταῦτα ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ βασιλείου διὰ τὰ δασικά δὲ προϊόντα παραδίδεται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ ἡ περὶ ὕλοσταμίας ταύτων δασονομικὴ ἀδεία. Τὰ προϊόντα ταῦτα ὡς καὶ τὰ ἀποδιδόντα τὸν ἐγγειον φόρον, κατὰ τὴν μεταφορὰν λαθραίως ἐξαχθέντα εἴτε μεταφερόμενα ἢ καὶ μετ' ἀδείαν ἐκπρόθεσμον, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ πληρωστέρου οἰκονομι-

και φόρου ή τελωνιακής αοχής. Εάν δε κατά την μεταφοράν των ανωτέρω προϊόντων παρουσιασθή διαφορά επί πλέον ή επί ελάττων είτε κατά την φόρτωσιν είτε κατά την αποβίβασιν, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του από 7 Αυγούστου 1861 ΧΣΘ' νόμου.

Τό τρίτον της ποινής αποδίδεται εις τον ανακαλύπτον τον λαθρεμπορίου και πάσης άλλης παραβάσεως.

Άρθρ. 10.

Η φορολογία εν Επτανήσω διατηρείται οία κατά τό 1866 επιβάλλεται δε δασμός εισπραττόμενος εις τά τελωνεία κατά την εξαγωγήν και την δια θαλάσσης μεταφοράν, α) επί του σάπωνος προς λεπτά 6 κατ' όκάν και β) επί της ελαιώδους ύλης, ήτις παράγεται δι' ατμομηχανών από άρχήστους έλαιου πυρήνας προς λεπτά 2 κατ' όκάν.

Ο νόμος περί φόρου επιτηδεύματων και οικοδομών δεν εφαρμόζεται εν ται; Ιονίους νήσους και κατά τό 1874.

Περί των Λακωνικών προϊόντων.

Άρθρ. 11.

Ο έγγενής φόρος επί των προϊόντων των δύο επαρχιών Οιτύλου και Γυθείου προσδιορίζεται ως εξής.

1) Επί του ελαίου λεπτά 12 την όκάν και 2) επί των λοιπών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων και του γλεύκος (μούστου) ή οίνου 10 0|0 εις χρήματα κατά την αγοραίαν τιμήν.

Επί των δημητριακών καρπών ισαύτως κατά την αγοραίαν τιμήν εις χρήματα 8 0|0.

Τά εκ των ληθένων των επαρχιών Οιτύλου και Γυθείου εξαγόμενα ή μεταφερόμενα δέματα αποδίδουσι τον φόρον άνευ διακρίσεως ηλικίας των ζώων, κατά τάς διατάξεις του άρθρου 15 του ΥΜ' νόμου περί δεσμεύσεως και εισπραξείας των επί των ζώων και μελισσιων φόρων.

Γενικάί οιατάξεις.

Άρθρ. 12.

Τους αγραμμάτους φορολογούμενους δι' ύλης τάς εν τω άρθρ. 10 του ΣΟΖ' νόμου περιπτώσεις ως και τους άρνούμενους να υπογράψωσι τά στελέχη των διπλοτύπων της φορολογίας των προϊόντων εν γένει υπογράφουσι δύο μάρτυρες, εξ ών ο εις πρέπει να ήνκει ο ιερεύς του οικείου χωρίου ή εν έλλείψει ή

απουσία τούτου, του πλησιεστέρου χωρίου, ή δημοτικός σύμβουλος ή δημαρχικός ή ειδικός ή ειρηνοδικειακός πάρεδρος.

Οι ένοικιασταί αποστέλλοντες τά στελέχη των διπλοτύπων εις τον οικονομικόν έφορον, κατά τό άρθρον 13 του ΣΟΖ' παγίου νόμου, υποχρεούνται να συνοδεύωσι ταύτα με κατάλόγους εις διπλούν, εξ ών τό εν ο οικονομικός έφορος πρέπει να παραπέμψη επί αποδείξει εις τον αρμόδιον δημαρχον, να δημοσιεύηται άμέσως εις τό οικείον τμήμα ή χωρίον προς γνώσιν των φορολογουμένων.

Άρθρ. 13.

Αι κατά της δικαιοκτητικής εκτελέσεως των φορολογικών διπλοτύπων εν γένει ως και των περιχόντων αντίρρήσεις, είτε ως προς τό είδος του καστού, είτε ως προς την ιδιότητα του κτήματος, ανακοπαι άπευθύνονται κατά των ένοικιαστών αρμόδια να δικάσωσι τάς ανακοπας ταύτας εις τά ειρηνοδικεία της περιφέρειας, ένθα κείνται οι άγροί, οι δε ένοικιασταί οφείλουσιν εν τω τόπω των δικαστηρίων τούτων να διορίσωσιν άντίκλητόν των, γνωστοποιούντες τούτον εις τον γραμματέα του αρμόδιου ειρηνοδικείου. Άλλως θεωρείται τούτος ο γραμματέας του ίδιου δικαστηρίου, προς όν γίνονται οι κοινοποιήσεις. Η ενώπιον των δικαστηρίων ύλην των δαθμίων διαδικασία μεταξύ των ένοικιαστών και των φορολογουμένων γίνεται έρ' απλού καστού, ή δε ένδοθησαμένη άπουσία δεν αποτελεί δεδικασμένην ούτε υπέρ, ούτε κατά του δημοσίου, ως προς την ιδιότητα του κτήματος.

Άρθρ. 14.

Οι ταμιαί, οικονομικοί έφοροι και εισπρακταίς οφείλουσι λογαροδοσίαν προς τους ένοικιαστας οι ένοικιασταί θεωρούνται υπεύθυνοι και καταδικάζονται ου μόνον διά τά καθαρά ελλείμματά των, αλλά και δι' όσους φόρους δεν πληρώσωσι μέχρι του πέρατος της συγκομιδής οι φορολογούμενοι.

Εν τούτοις πάς ένοικιαστής δημητριακών καρπών έχει τό δικαίωμα εντός δεκαπέντε ημερών από του πέρατος της συγκομιδής να παρουσιάσθ εις τον οικονομικόν έφορον όνομαστικόν κατάλογον των τούτων καθυστερημάτων και να ζητήσθ να ανατεθ ή εισπραξίς εις αυτόν ή εις άλλο έγγράμματον πρόσωπον της εκλογής του υπ' εύνην του.

Ο κατάλογος εξελεγχθείς παρά του έφορου κηρύσσεται εκτελεστός και διευθύνεται προς τον ταμιαν, όστις οφείλει να

διοριστῇ εἰσπρακτὴρ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ προταθέντα.

Ὁ εἰσπρακτὴρ οὗτος οὔτε μισθὸν λαμβάνει, οὔτε ποσοστὴν θεωρεῖται δὲ ὡς δημοσίος ὑπόλογος καὶ ὀφείλει νὰ ἐμβάξῃ τακτικῶς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον, ὑποκειμένου διὰ πᾶσαν κατακράτησιν χρημάτων ἢ ἄλλην παράβασιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Διὰ τὰ τοιαῦτα καθυστερήματα γροῦνται οἱ φορολογούμενοι ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαὰ ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ ἐκταῖ τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὸν τῆς ὑπερμερίας τόκον.

Διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, διὰ τὰ ὅποια ἀπεστάλη ὀνομαστικὸς κατάλογος εἰς τὸν ταμίαν, ἀναστελλεται ἡ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπὶ 5 μῆνας, λογιζομένους ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς.

Ἐάν δὲ οὗτος ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ προταθεὶς δὲν κατορθώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ τὰ εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ ὅλοςχερος εἰς τὸ ταμεῖον, καταδιώκεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 15.

Τοὺς κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ ΣΟΖ' νόμου εἰσπραθέντας ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπ' εὐθείας φόρους κατέχει καὶ ἐκποιεῖ τὸ δημοσίον διοικητικῶς διὰ μοναμέρου δημοπρασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὑποχρεῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν ἐξόδων· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ταύτης ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίᾳ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν περὶ αὐτῆς διακήρυξιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 16.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ' νόμου ἐπαλλοθῆναι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψήφισματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1866 νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δραχ. 50—200, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐάν δὲν ἀποστείλωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν τὰ στελέχη τῶν δικλοτύπων βιβλίων ἐμπροθέμως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρ-

θροῦ 13 τοῦ ΣΟΖ'. νόμου ἀλλ' ἐάν ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν παραδώσωσι τὰ ἀνωτέρω στελέχη, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—500, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 18.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγίνου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρκίας:

- 1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι 5 ἐτών, συμπεπληρωμένων.
- 2) Αἱ μοναχῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπικῶν περιελθούσαι εἰς τὸ δημόσιον ἀμπελοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοσίου φόρου:

- 1) Τὰ ἐξαγόμενα τοῦ κράτους κίτρα συσκευασμένα δι' αἰλῆς ἢ σακχαρώδη.
- 2) Αἱ ἐρώσιμοι εἰλαῖαι, ὅταν αὗται δὲν μεταφέρονται διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, κατὰ τὸ ΑΔ. ψήφισμα τῆς Β. ἐν Ἀθήναις ἔθν. Συνελεύσεως.
- 3) Τὰ ἄχρη.
- 4) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἐνὸς στρέμματος, ὅπου καὶ ἂν κητῇ, ἐκλογὴ τοῦ γεωργοῦ.
- Τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξίμωσιν ταυτὴν.
- 5) Τὰ σποράδιον ἀπωροφύρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος εἰς τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτητῆς ἀγρούς καὶ τὰς ἰδιοκτητῆς ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῆς ἀμπελοῦς ἢ σταριδοαμπελοῦς εὐρισκόμενα.
- 6) Τὰ ἀσταχυολογία ἀνα δύο μόνον καὶ αἱ δι' ἑκάστον ἀσταχυολόγον.
- 7) Οἱ σπῆρσι τοῦ λινarioῦ, καναbioῦ, ρίζarioῦ, τριφυλλioῦ, κρομμioῦ καὶ σαρωμάτων.
- 8) Τὰ κύλλα τῶν ἰδιοκτητῶν συκαμινωμενῶν, καὶ
- 9) Ἡ ρίζα, ὁ ἔλικος καὶ τὰ ἀγριοαλθεῖα, ὅταν δὲν αἰωνίζονται.»

Ἀκολουθεῖς ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ ἐπρότεινε νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων συζήτηση. Ἄλλοι δὲ ἐκ θῆρας βουλευτῆς χωρὶς ὡς εἶπεν νὰ παρεμβάλλῃ πρόσκομα εἰς τὴν πορείαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ἀποπὸν εἶναι νὰ συζητῇται τμηματικῶς ὁ προϋπολογισμός, καὶ νὰ διακρίνεται τὰ ἐσοδα ἀπὸ τῶν

εξόδων, συστημα, ὅπερ ἠκολούθησεν ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἀναγγεῖλας ὅτι ἐπινευούσης τῆς Βουλῆς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι

1) Ἡ συζήτηςις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

2) Ἡ γ' συζήτηςις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεων μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς τραπεζῆς.

3) Ἡ δ' συζήτηςις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 18 τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης νόμου καὶ

4) Ἡ συζήτηςις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβολῆς τοῦ νομοθετημένου προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ἐλύσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Β. Μυδῖλλης.
Αρ. Κοντογούρης.
Ι. Νέγκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 20 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνακοινώθη ἐν πρώτῃς ἔγγραφον τοῦ καθηγητοῦ Ν. Σαρπόλου προσφέροντος εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἀ. τόμον τῆς περὶ συνταγματικοῦ δικαίου πραγματικῆς του καὶ ἐπιφυλακτικῆς να προσφέρῃ τὸν β'. ἅμα τυπωθῇ προτεινόντων δὲ τινῶν, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ εἰς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας τας, εἶπεν ὁ πρόεδρος ὅτι θέλει ἀπαντήσῃ.

Εἰσάχθη κατόπιν ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Πλείας πρότασις νόμου περὶ ὑπαγωγῆς τῶν παρὰ ταῖς νομαρχίαις, ἐπαρχίαις καὶ ταμεῖοις ἐργαζομένων δημολογιστῶν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς πολιτικῆς συντάξεως, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ δικνομήν ἔχει δὲ ὡς ἔξω.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Προτάσεως νόμου περὶ συντάξεως τῶν Δημολογιστῶν.

Ἔργον δικαίου καὶ φιλοπάτριδος νομοθέτου εἶναι νὰ προνοῇ,

ὅπως τὰ εὐεργετήματα ἑνὸς νόμου ἐπεκτείνωνται ὑπὲρ ὅλων τῶν τάξεων τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ἢ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπηγορεύθη ἡ ἀνάγκη ἑνὸς νομοθετήματος ἄλλως οἱ σπουδαιότεροι νόμοι ἤθελε καταντῶν προνόμιον, καὶ ταῦτα, ἐκκαθιστῶσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ τὴν ἀνισότητά καὶ ὅπως δῆποτε μίαν πηλὴν τακτοσύνην.

Εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως τῶ τῶν δέμων, ὑπηγόρευσε τὸ ἀριστον μέτρον τοῦ νὰ ἐργάζωνται δημολογισταὶ ἐν τοῖς διοικητικοῖς καὶ ταμειακοῖς γραφείοις, ἅπορον εἶναι πῶς οἱ σχετικοὶ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμοι ἀπέκλεισαν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου τοὺς δημολογιστάς.

Τοιαύτη τις ἀνισότης καὶ νομοθετικὴ ἀδικία ὑπῆρχε καὶ διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐνωρὶς ἤδη τὸ ἀτοπὸν ἐθεραπεύθη διὰ καταλλήλου νόμου ὑπολείπεται εἰσέτι θεραπεία τοῦ ατόπου, πρὸς ἄρσιν τοῦ ὁποῦ ὁ προτεινόμενος νόμος προνοεῖ.

Δὲν εἶναι θεδαίως ἀντικείμενον τῆς προκειμένης ἐκθέσεως νὰ ὑποδείξῃ τὴν χρησιμότητά καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου ὅπως ἐργάζωνται δημολογισταὶ παρὰ τοῖς διοικητικοῖς καὶ ταμειακοῖς γραφείοις. Μόνον ἂν τις ἀμφιβάλῃ ἢ δὲν ἀναγνωρίζῃ πόσον συντελεῖ εἰς πᾶσαν διαχείρισιν ἡ ἀκριβὴς ἐλεγχος καὶ ἡ λογιστικὴ τάξις, δύναται νὰ εὐχρηστῇ τὴν ἐργασίαν τῶν δημολογιστῶν. Ἐν ὀλίγοις μόνον λέγομεν, ὅτι ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς κατεμένους νόμους ἡ δημοτικὴ διαχείρισις ἐν πλείστοις σχετίζεται μετὰ τῆς δημοσίας, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημολογιστῶν καθίσταται πλέον καὶ πρόσθιος, ἐπιβάλλεται μᾶλλον ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἐκτὸς δὲ τοῦ σπουδαίου τούτου λόγου, ἡ ὑπηρεσία τῶν δημολογιστῶν εἶναι ἡ πιεζὶς, οὕτως εἰπεῖν, δι' ἧς δύναται τι προχειρότερον καὶ ἀκριβεστέρον νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως καὶ νὰ ἀνευρίσκῃ πῶς καὶ πού διατίθενται τὰς ἐκατομμύρια δραχμῶν, τὰ κεφάλαια ἀποσπώμενα ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ προωριζόμενα, κατὰ τὸν περὶ δέμων, Νόμον, νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μονάδος τῆς πολιτείας, τῆς κοινότητος' περιπλέον ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἶναι εἰς ὅσον, δι' οὗ δύναται νὰ μεταβιβάζεται εἰς τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν ἀκριβεστέρα λογιστικὴ τάξις, καὶ ἡ περὶ τούτου μέθοδος, ἥτις καθιστᾷ προχειρότερον τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον, ἀπολύτως ἀπαιτούμενον εἰς πᾶσαν διαχείρισιν. ὡς δυνά-

μένον να προλαμβάνη μισίας καταγρήσει. Εφ' ὃ και πρέπει τὰ τῶν δημολογιστῶν νὰ διαρρυθμισθῶσι δι' εἰδικοῦ Νόμου προβλεπόντος περὶ τοῦ διορισμοῦ, περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρόδῳ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαῖον ὁμῶς πρὸς ἀπόκρισιν τῆς σφαλερᾶς ιδέας ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν δημολογιστῶν ἐπενοήθη λόγῳ οἰκονομίας προσώπων.

Ταύτη ὑπηρεσία δὲν εἶναι συμφέρον νὰ μὲν τιμηθῇ, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι δικαίον νὰ μὴ ἀπολαμβάνουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς συντάξεως καὶ νὰ μὴ ἐξασφαλίζονται, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, δι' ἐνὸς εὐεργετήματος, δι' ἐνὸς μέτρου, ὅπερ, ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν, εἶναι σήμερον τὸ μόνον προσὸν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Εἶναι λοιπὸν ἔργον δικαιοσύνης, μᾶλλον εἶναι ἀνάγκη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἵνα οἱ δημολογισταὶ ἐαυτομολογηθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσι ὡς δημοσίου ὑπάλληλοι, καὶ νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμων, πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν, ν' ἀποδοθῇ δηλ. δικαιοσύνη καὶ ἰσότης δικαιωμάτων εἰς μίαν τάξιν πολιτῶν, ἐργαζομένων εἰς σπουδαῖον κλάδον τῆς δημοσίας καὶ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἵνα διὰ μιᾶς τοιαύτης ἐξασφαλίσεως κατασταθῇ ἡ προκειμένη ὑπηρεσία ἐπιζήτητος μεταξὺ τῶν δοκιμωτέρων καὶ ἱκανωτέρων.

Τὰς ἀνάγκας δὲ ταύτας πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ ὁ προτεινόμενος εἰς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νόμος.

Ἀθῆναι, 15 Μαρτίου 1874.

Ο βουλευτὴς Ἠλείας
Χ. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 καὶ 7 Ἰανουαρίου 1866 περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ΧΝΒ⁹ καὶ ΡΑΘ⁹ νόμων ὑπάγονται καὶ οἱ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις, Ἐπαρχίαις καὶ Ταμείοις ἐργαζόμενοι δημολογισταὶ, ὡς ἐκπληροῦντες καὶ χρεὶ δημοσίου ὑπαλλήλου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ δημολογισταὶ ἔχουσι θαμνὸν Γραμματέως ταμείου, εἰς ὃ ὑπάγονται ἡ ὑπηρετοῦσι, τὰ δὲ περὶ συντάξεως

αὐτῶν θέλουσι κανονίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τοῖς ἐγκειμέναις δημοτικοῖς προϋπολογισμοῖς ἐπιχρησιμεύουσας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μισθοδοσίας αὐτῶν, ὑποκειμένους μὲν εἰς αὐξάνειν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἐλάττωσιν.

Ἄρθρον 3. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 19 καὶ 5 τῶν ΧΝΒ⁹ καὶ ΡΑΘ⁹ νόμων γενόμεναι κρατήσεις θέλουσι κατατίθεσθαι παρὰ τῶν δημολογιστῶν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον, εἰς ὃ διατελοῦσιν, ὅπως διαβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων· ὃ δὲ μὴ καταβαλὼν ἐγκαιρῶς καὶ εἰς πέντε συνεχεῖς μηνάς τὰς κρατήσεις ταύτας δημολογιστῆς εἰσπράττειται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 4. Ἡ μισθοδοσία τῶν δημολογιστῶν θέλει προκαταβάλλεσθαι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τρέχ. ἔτους παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕαρος τῶν οικείων δημοτικῶν ταμείων, ἐφραυζομένων κατὰ τοῦτο τῶν διατάξεων τοῦ ΤΑΗ⁹ Νόμου τῆς 12 Ἰουλίου 1856 περὶ προκαταβολῆς τῶν δημοδιδασκαλικῶν μισθοδοσιῶν, καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1856.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 15 Μαρτίου 1874.

Ο βουλευτὴς Ἠλείας
Χ. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀναστὰς εἰτα εἰς τῶν βουλευτῶν Μάτης εἶπεν ὅτι, ὡς γνωστὸν, οἱ εἰσαγγελεῖς ἐν Κερκύρᾳ εὐρίσκονται εἰς διαμάχην, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη καίεται ὑπὸ τὴν ἐρευναν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐπειδὴ ὁμῶς καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει ἐραδύνει ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ σκανδαλώδους τούτου ζητήματος προτείνει ἵνα ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργὸς καταθέσῃ τὰ ἀπορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐγγράφα, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅστις ἐπὶ τούτῳ εἶχε μεταβῇ εἰς Κερκύραν. Ἀπάντησεν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι μὴ ἂντος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ παρόντος παρακαλεῖ τὸν πρῶτον ν' ἀνακοινώσῃ τὴν ἐπερωτήσιν ταύτην εἰς αὐτὴν διὰ νὰ καταθέσῃ τὰ ἐγγράφα.

Λαβὼν τὸν λόγον ἕτερος βουλευτὴς Σηροχωρίου εἶπεν ὅτι πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἐκδοθῇ διάταγμα δι' ὃ ἀπεκλείοντο τοῦ προδιδασκαμοῦ οἱ ἐγγαμοὶ ὑπαξιωματικοί. Τὸ διάταγμα τοῦτο ἐπὶ μεσοδασκαλείας ἐτέθη εἰς ἀχρηστίαν καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐπρόβιβοντο, ἕτεροι δὲ νομιζόντες ὅτι τὸ διάταγμα τοῦτο

παρέπεστον αλλήως εις αχρησίαν είχαν νομισθῆναι, ἀλλὰ πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξεδόθη ἐγκυκλίος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ δι' ἧς καλοῦνται πρὸς εξέτασιν μόνον οἱ ἀγαμοὶ ὑπαξιωματικοί. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἀπελπίσαν πολλά πρόσωπα παρεκάλεσα τὸν ὑπουργόν, ὅπως ἀπαλειφῇ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου τὴν ὅρον τοῦ ἀγᾶμου.

Ἠρξάτο κατόπιν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1874 συζήτηση.

Ἀναγινωσθέντα τ' ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Α'. « ἄλλοι φόροι » ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 « φόρος ἐπὶ τῶν ζώων » ἐπρότεινέ τις τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ κατὰ 200 χιλιάδας δραχμῶν, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς εἰς τὴν κτηναγορίαν ἐπαλθούσης ἐλάττης, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ εἰσπραξίς τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένου ποσοῦ, ἀλλ' ἡ Βουλὴ τοῦ ὑπουργοῦ ἀντιλέξαντος, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν καὶ τὴν δι' ἀναστάσεως, παραδέχθεισα τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν οὕτως δὲ τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 14,909,000.

Ἀναγινωσθέντα τ' ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. Β'. « ἑμμεσοὶ φόροι » ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἄρθρου παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν συνίσταται μέριμνα εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὴν προξενικὴν διατίμησιν ἥτις εἶναι δεκτικὴ πολλῶν βελτιώσεων· οὕτως δὲ τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 15,210,000.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. « δημόσια καταστήματα » ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν προτείνεται ἡ ἐγγραφὴ 120 χιλιάδων δραχμῶν ὑπὸ τὸ 1 ἄρθρον « νομισματοκοπείαν » ὡς κέρδος προερχόμενον ἐκ τῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐργολάου τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀργυρῶν κερματίων κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1867 ἤτις ἐκτελεῖται ἤδη, ἡ δὲ Βουλὴ παραδέχθη τὴν προσθήκην τοῦ ποσοῦ τούτου. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 « ταχυδρομείον » τοῦ ἰδίου κεφαλαίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ κυβέρνησις λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ σκεφθῇ ἐπισταμένως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γραμματισμοῦ ἐπὶ βελτιώσει τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπερεσπείρας· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀκολουθῶν δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ὡς ἔχουν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, οὕτως δὲ τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου Γ'. « δημ.

μόσια καταστήματα » μετὰ τῆς γενομένης προσθήκης ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,204,000.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Δ'. « δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα » ἀρθρον 1 « μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτα » ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καθ' ἣν προτείνεται ἡ ἐλάττωσις ἐκ τῆς προσόδου τοῦ Λαυρίου ἀπὸ 2,000,000 εἰς 1,300,000, διότι ὡς ἐπληροφόρηθη παρὰ τοῦ δημοσίου συμβούλου τῆς κυβερνήσεως παρὰ τῇ εταιρίᾳ καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων, ἡ εταιρία δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ πλέον τῶν 7,000 τόνων, διότι πρὸ τοῦ προσεχούς ἔτους δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τοποθέτησις τῶν μηχανικῶν πλυντηρίων, καὶ ἐπομένως ἡ ἐκκαθαίρεισι θὰ περυνισθῇ εἰς ὀλίγας μόνον ἐκβολάδας.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Μεσσηλογγίου καὶ πρώην πρωθυπουργοῦ ἀνέειρυσσε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ προκάτοχος κυβέρνησις ὑπελόγησε τὴν ἐκ τοῦ Λαυρίου πρὸσδον στασιζομένη ἐπὶ τῆς συμβάσεως, δὲν πρέπει ἐπομένως, εἶπε, νὰ μεταβληθῇ τὸ ποσὸν διότι οὕτω τροποποιεῖται, οὕτως εἶπεν, ἡ σύμβασις. Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχυρισθῆσαν, ὅτι οὐδόλως πρόκειται περὶ μεταβληθείσεως τῆς συμβάσεως, ἀλλὰ μόνον πρόκειται νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἐγγιστα ἡ ἀληθὴς τοῦ Λαυρίου πρὸσδος τοῦ δημοσίου, προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὅτι παραδέχεται τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς σύμφωνον πρὸς τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας καὶ οὗτος ἐλαβε παρὰ εἰδημόνων ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ ἐκ δύο ἐκατομμυρίων εἰς 1,500,000 ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη. Οὕτως δὲ τὸ ἄρθρον 1 ἐκ δραχμῶν 2,932,000 ἐλάττωθη εἰς δραχ. 2,432,000.

Ἀκολουθῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 καὶ ἐπομένως τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ κεφ. Δ'. ἀνέρχεται εἰς δραχ. 4,730,000.

Τοῦ κεφ. Ε'. « ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων » ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα προτεθειμένων μόνον εἰς τὸ ἄρθρ. 7 « παρακατολὰι γαιῶν καὶ ρυτιῶν » δραχ. 200,000 διότι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θέλει εἰσπράξῃ τὸ δημόσιον ἐκ τῶν δηλώσεων τῶν μὴ κατόχων. Οὕτως δὲ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς 1,506,000.

Προβάσα ἀκολουθῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ κεφάλαιον ΣΓ'. « διάφορα εἰσοδήματα » ἐκ δραχμῶν 935,000 καὶ τὸ κεφ. Ζ'.

« Εκκλησιαστικά εισοδήματα » ἐκ δραχ. 316,000 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Η'. « ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων » ἀνεγνώσθη ἡ παρτηρήσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εἰρήσκει ἐξωγαγεμένον τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, καὶ προτείνει τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ εἰς 700 χιλιάδας. Μετὰ τινος δὲ παρτηρήσεως τοῦ ἐπὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασθέντος, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενον ποσὸν θεωρεῖται μᾶλλον προσεγγίζον εἰς τὴν ἀκριβείαν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 700,000. Μετ' ὧς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ κεφ. Θ'. « καθυστερήσεις παρελθουσῶν χρήσεων » ἐκ δραχμῶν 10,000. Ἐπομένως μετὰ τὰς γενομένας προσθαφαιρέσεις τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους ἀνέρχεται εἰς 39,520,000 ἑκατομμύρια κατὰ τὸν ἐπόμενον πῖνακα.

Κεφ. Α'. « Ἀμειβοὶ φόροι »	Δρ. 14,909,000
» Β'. « Ἐμμεσοὶ φόροι »	» 15,210,000
» Γ'. « Δημόσια καταστήματα »	» 1,204,000
» Δ'. « Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα »	» 4,730,000
» Ε'. « Εκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων »	» 1,506,000
» ΣΤ'. « Διάφορα εισοδήματα »	» 915,000
» Ζ'. « Εκκλησιαστικά εισοδήματα »	» 316,000
» Η'. « Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων »	» 700,000
» Θ'. « Καθυστερ. παρελθουσῶν χρήσεων »	» 10,000
Ἐν ὅλῳ	39,520,000

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους τῆς χρήσεως 1874, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

« Ἄρθρον 1. Τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1874 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα ἑννέα πεντακόσια εἰκοσι ἑκατομμύρια, ἀριθ. 39,520,000 κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνакι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσκηνημένα ἀναλυτικὰ φύλλα.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1874 θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων. »

Εἰσάχθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς εἰς τοὺς πέντε λόγους ἀπουσιάζοντάς

προέδρου τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων, ὕπερ ἐστάλη εἰς τύπωσιν. Προτεινόντων δὲ τινῶν τὸ κατεπείγον ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ ἀρξῇται ἀπὸ τῆς αὔριον ἢ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον 1. Μὴ ἐμφανιζομένου τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, καλεῖται ὁ τῆς αὐτῆς συνόδου ἀντιπρόεδρος, καὶ τούτου μὴ ἐμφανιζομένου, ὁ πλειοψηφῶν μετ' αὐτοὺς ἐπαρχικῶς σύμβουλος.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὸν μὴ ἐμφανιζόμενον πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον ἢ πλειοψηφούντα ἐπαρχικὸν σύμβουλον, μὴδὲ ἀποχωρῶντας δικαιολογούντα τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου πρόστιμον δραχμῶν 100—300.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου δύναται νὰ γείνη ἐκκλήσις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.

Δ. Γ'. ΒΟΥΛΑΓΡΑΦΗΣ. »

Τοῦ προέδρου ἀναγγεῖλκντος ὅτι ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔπεται ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀναστὰς εἰς τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου καὶ πρῶτον πρωθυπουργός, πρότεινεν ἵνα ληρῶσιν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν αἱ ὑπὸ τῆς Πιστωτικῆς καὶ Ἰονικῆς Τραπεζῆς ὑποβληθεῖσαι τὸ παρελθὸν ἔτος τροπολογίαι, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις.

Ἀκολούθως εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις προβάσκει ὡς εἶπε προχθὲς εἰς νέας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς πρὶν ἢ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν μετὰ τῆς Πιστωτικῆς συμβάσεων, παρέβη τοὺς κανόνας τῆς λεπτότητος καὶ ἀερόφρουσνης, ἥτις ορεῖται παρὰ τῆς διαδόχου εἰς τὴν προκατόχον κυβέρνησιν, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀπῆλθε νὰ ὑποβληθῶσιν αἱ νῆαι διαπραγματεύσεις, ἵνα μὴ ἀποπλανηθῇ ἡ Βουλὴ.

Ἀντίειπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀληθὲς ἡ ἕσις τῆς κυβερνήσεως ἦτο δύσκολος, ἀλλ' ἀρ' ἑτέρου καὶ ὡς βουλευταὶ καὶ ὡς ὑπουργοὶ δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι γνώμην ἰδίαν τῶσφ μᾶλλον, ὅσφ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξεπράσθησαν κατὰ τὸν συμβάσεων. Δὲν ἠδύναντο ἐπομένως νὰ ὑποστυρίξωσιν ἔργα τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, εἴτινα θεωροῦν ὡς ἀσύμφορα καὶ ἐπιβλαβῆ. Παρεκάλεισεν ἐπομένως τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ τὰς

συμβάσεις διευκολύνουσα οὕτως τὴν κυβερνήσιν πρὸς τὰς νέας διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἤρξαντο μὲν προκαταρκτικῶς, ἀλλὰ δὲν προχωροῦσι, πρὶν ἢ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν μετὰ τῆς Πιστωτικῆς συμβάσεων. Προσέθηκε δὲ ὅτι δεχεται τὴν ἀναβολήν, ἢν προτείνει ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς, ὅπως τιπωθῶσιν αἱ νέαι προτάσεις τῶν Τραπεζῶν τῆς Πιστωτικῆς καὶ Ἰονικῆς, ἃς ὑπέβαλλον κατὰ τὸ παρελθόν, ἀφοῦ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους δὲν εἶναι ἐταίμος, ὅπως συζητηθῇ αὖτις.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτίσει βουλευτοῦ τινος ἐκ Τήνου ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ τὰς ἀντιπροτάσεις τῆς κυβερνήσεως, ἃς ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς φαίνεται εὐδιάθετος νὰ ἀποδεχθῇ.

Μετὰ τινὰ δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες μὲν ὑπεστήριξαν, ὅτι δὲν κατὰ πρῶτον αἱ διαπραγματεύσεις νὰ καταλήξωσιν εἰς ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπιληρθῇ τῆς ἐπὶ τῶν συμβάσεων συζήτησεως, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτοὺς ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἐκκεμοὺς μένοντος τοῦ πρώτου ζητήματος, ἡ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς νέας διαπραγματεύσεις καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτουσα τὰς παλαιὰς συμβάσεις δὲν δεσμευμένη νὰ βασανίσῃ καὶ τὰς νέας ἐὰν εἶναι ὠφελίμοι, ἀναστὰς ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ἀφοῦ ἡ κυβερνήσις προανήγγειλε νέας διαπραγματεύσεις, οὐδεὶς νὰ τὰς ὑποβάλῃ εἰς τὴν μελέτην τῆς Βουλῆς. Αὐτοὶ ἐννοεῖ, εἶπε, τὴν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων ὡς ἐπιβλαβῶν, ἀλλ' οὐδόλως ἐννοεῖ τὴν ἀπόρριψιν συνεπεῖα ἑκράς ἀναγγελίας, ὅτι ἐγένετο ἐναρξὶς διαπραγματεύσεων. Τοῦτου ἐνεκα ἀπῆλθε τὴν κατάθεσιν.

Ἀπήντησεν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι σήμερον ἐπρόκειτο περὶ ἀναβολῆς, καὶ ὅτι ἀπλῶς ἀνήγγειλαν, ὅτι προέβησαν εἰς προκαταρκτικὰς διαπραγματεύσεις, αἵτινες μακρὰν ἀπέχουσι τοῦ νὰ ὦσιν ὀριστικαί, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν μελέτην τοῦ σώματος. Ἀλλ' οὐχ ἥττον, οὐδεμίαν εἶπεν, ἔχει δυσκολίαν νὰ τὰς ὑποβάλῃ.

Συνεπεῖα τῆς δηλώσεως ταύτης ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὸ ἔγγραφο τῶν προτάσεων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς εἰς τύπῳσιν, ὅπου ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΤΡΑΠΙΖΗΣ.

1. Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα θέλει καταστῇ ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Τράπεζα, ἔχουσα τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἐταιρικὸν

συμβόλαιον θέλει συνυμολογηθῇ κατὰ τοὺς τύπους καὶ ὁρισμοὺς τῶν ἑλληνικῶν νόμων καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ καταστατικοῦ συμβολαίου θέλει λαμβῇ πάσα κατὰ τὸν νόμον πρόνοια, ὅπως ἡ διοίκησις τῶν συμφερόντων τῆς εταιρίας ἐνασκειται ὑπὸ τῶν ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν μετόχων τῆς εταιρίας προσώπων καὶ ὑπὸ τὴν ἐξέλεγχον αὐτῶν.

2. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν παρὰ τῇ Ἰονικῇ Τραπεζῇ βασιλικὸν ἐπίτροπον. Ὁ ἐπίτροπος αὐτός θέλει ἐνασκή ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐπιτήρησιν, ἢν ἐνασκή ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ.

3. Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα δι' ἐνὸς τῶν ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις καταστημάτων τῆς νὰ ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμματῖα, πληρωτέα ἐν ὅλῃ εἰς τὸν κομιστὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολύτοις ὅροις.

α. Τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς Ἰονίου Τραπεζῆς θέλουσι κυκλοφορεῖν εἰς τὰς νήσους, αἵτινες ἀπετέλουν τὸ πρῶτον Ἰόνιον Κράτος, καὶ θέλουσι εἶναι δεκτὰ παρὰ τοῖς πεισιτενοῖς τῶν νήσων ἐκείνων ἀντὶ χρημάτων.

β. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων δὲν θέλει χορηγηθῇ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην εταιρίαν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἰονίους νήσους διὰ τὸ διάστημα ἐτῶν εἰκοσι πέντε, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νόμου αὐτῆς καταστατικοῦ.

γ. Τα ἐκδιδόμενα γραμματῖα δὲν δύνανται νὰ ᾖσιν ἐλάσσονος ἀξίας ἑκάστον τῶν δέκα δραχμῶν.

δ. Ἡ εταιρία θὰ ᾖναι ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ εἰς τὰ ταμεῖα τῆς μεταλλικὸν ἴσον τοῦ τρίτου τῆς ἀξίας τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων.

4. Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα ὑποχρεοῦται,

α.) Ν' αὐξήσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον αὐτῆς μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ κατὰ τὴν αὐξήσιν αὐτὴν, ἐὰν θέλῃ καὶ μέχρις 20 ἑκατομμυρίων.

β.) Νὰ χορηγῇ ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις τὸ ποσὸν πέντε ἑκατομμυρίων εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια, ἐξ ὧν τὰ μὲν 3,500,000 εἰς ἀπλὰ ἐνυπόθηκα ἢ χρεωλυτικά ἐπὶ ἐτήσιῳ τόκῳ 6 0/0 τὰ δὲ 1,500,000 ἀποκλειστικῶς εἰς ἀγροτικά χρεωλυτικά ἐνυπόθηκα δάνεια ἐπὶ ἐτήσιῳ τόκῳ 5 0/0.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν ἐνυποθήκων δανείων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἅμα τοῦτο ὑπερβῇ τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Οἱ ὀφειλῆται θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους αὐτῶν διὰ χρεωλυτοῦ ἐπὶ εἴκοσι τρία ἔτη.

Ἡ χορήγσις τοῦ ἀνωτέρου ποσῶ θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἐντὸς διετίας, ἀλλ' ἡ Τράπεζα δύναται νὰ μετατρέψῃ καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων παρ' αὐτῇ δανείων εἰς χρεωλυτικά δάνεια.

γ.) Τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια δύνανται νὰ ὦσι καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν.

5. Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀνοίξῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις τοκοφόρον λογαριασμὸν μέχρι τοῦ 1/3 τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς.

Ἀπέναντι τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἡ Ἰόνιος Τράπεζα θέλει παραλαμβάνει εἰς τὰ ταμεία τῆς ὅλας τὰς ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου, αἵτινες θέλουν εἶσθαι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω ποσόν.

Ὁ τοκοφόρος λογαριασμὸς θέλει ἀποφέρει τῇ μὲν Τραπεζῇ τόκον 6 0/0, τῇ δὲ Κυβερνήσει 4 0/0 ἐπὶ παντὸς περισεύματος.

Ἡ Ἰόνιος Τράπεζα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν τοῦ ἀρθροῦ τούτου τῶν υποχρεώσεων τῆς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ προνομίου τῆς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δύναται ἐκάστοτε νὰ ἀποχωρήσῃ ἀφ' οὗ ἐξοφλήσῃ τὸν τοκοφόρον λογαριασμὸν.

6. Σύμφωνα ἐπὶ τῶν προμνησθέντων ὁρων θέλει συνομολογηθῇ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐμοῦ, ἥτις θέλει καταστῇ ὑποχρεωτική, ἅμα μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

ὑποβάλλων κύριε ὑπουργέ, τὰς προτάσεις ταύτας ἐνώπιον ὑμῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως λάβητε αὐτάς ὑπὸ ἐμβριθῆ σκεψίν καὶ μὲ γνωστοποίησθε τὰς ἀποφάσεις τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ εὐπειθέστατος

Ὁ γενικὸς διαχειριστὴς τῆς Ἰονίου Τραπεζῆς

K. A. B. MERAIN.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως παρετέχθη εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζητησὶν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον.

1) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ περὶ ἐθνικῆς ἐκδιδυκτικῆς νόμου.

2) Ὁμοίον περὶ μεταβολῆς τοῦ νομοθετημένου προσωποῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὑπεβλήθη τροπολογία ὑπὸ τινος τῶν

βουλευτῶν Κυνοῦρίας σταλῆσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

« ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ »

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διακρίνεται εἰς δύο τμήματα, τὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τὸ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ταῦτα διευθύνουσι δύο τμηματάρχαι, ὧν ὁ εἰς δύναται νὰ ᾖ καὶ γενικὸς γραμματεὺς. Εἰς τὸ τμήμα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχονταί τρία γραφεῖα, τὸ τῆς ἀνωτάτης καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὸ τῆς δημοτικῆς καὶ τὸ τῆς ἀρχαιολογίας, τῶν ὁποίων ἕκαστον διευθύνει εἰς γραμματεὺς πρώτης τάξεως.

Ἐκαστον τῶν τριῶν ἄλλων γραφείων, τοῦ τε πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως, τῆς καταχωρήσεως καὶ τοῦ λογιστικοῦ, διευθύνει γραμματεὺς δευτέρας τάξεως. Ὁ τῆς καταχωρήσεως ὑπάλληλος συντρέχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν τμηματάρχην τοῦ τμήματος τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Διορίζονται προσέτι καὶ εἴς γραφεῖς, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, ὧν ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται παρὰ τοῦ γραφείου κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Ἐπὶ τούτοις τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως συνίσταται ἐκ δύο τμηματάρχων, τριῶν γραμματέων πρώτης τάξεως, τριῶν δευτέρας καὶ εἴς γραφέων, πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 20 Μαρτίου 1874.

Γ. Α. Βακαλόπουλος.

Σ' Λογιστατὶδης.»

Μετ' οὗ ὁ Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Νέγκας

Σ. Στεριόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΤ'.

Τῆς 21 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εισήχθη υπό του επί των Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περί κυρώσεως συμβάσεως μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Αὐстро-Οὐγγαρίας περί τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἀποδόσεως τῶν δραπέτων ναυτῶν ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Παρατηρήσεις δὲ γενομένης ὅτι αἱ ἐπιτροπὴ αὐταὶ πιθανὸν νὰ μὴ ὑποβάλωσι ἐγκαιρῶς τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐκθεσιν, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη ἵνα τὸ νομοσχέδιον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐγγραφῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει κατὰ τὸν κανονισμὸν. ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ὑποβάλλων εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον, δι' αὐτὸ ἐγκρίνεται ἡ ὑπογραφείσα τὴν 16/28 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους σύμβασις μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας, περί τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἀποδόσεως τῶν δραπέτων ναυτῶν, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ συνοδῶσω τούτῳ διὰ συνοπτικῆς ἐκθεσεως, ἐξηγουσθῇ τὰς λόγους, ὧν ἕνεκα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε συμφέρουσαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν συνολογῆσιν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Μὴ συμπαραληφθεὶς διατάξεως τινος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν τῇ κατὰ τὸ ἔτος 1835 συναρθείσῃ μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συνθήκῃ περί ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, γνωστοῦ δὲ γενομένου ὅτι λειποταξίαι συμβαίνουσι συνεχῶς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ Αὐστριακῶν καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ὑπὸ Ἑλλήνων ναυτῶν, πρὸς βλάβην τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ Κυβερνήσεις αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι τὴν παρουσταζομένην συνθήκην, ἥς αἱ διατάξεις στηρίζονται ἐπὶ τῇ γενικῇ παραδεδομένῃ διεθνῶς ἀρχῇ τῆς ἀποδόσεως τῶν δραπέτων ναυτῶν, ἣν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπαδέχθη καὶ καθιέρωσεν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς αὐτῆς συνθήκαις μετὰ τῆς Ρωσσίας, Πρωσσίας καὶ ἄλλων Ἐπικρατειῶν. Παρακαλῶ, ἐπομένως, τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ ὅτι τάχιον τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, ἵνα ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων τῆς συμβάσεως ἐπιτευθῇ καὶ ἀρξῇται οὕτω ἐφαρμοζόμενον τὸ λαμβανόμενον μέτρον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ναυτιλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός
Ω. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐννοούμενη ἡμερῶν κατὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάττασθαι.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐκ τριῶν ἀρθρῶν συγκεκριμένη καὶ τὴν 16/28 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους συνολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφείσα μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστο-Οὐγγρικῆς Αὐτοκρατορίας σύμβασις περί τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἀποδόσεως τῶν δραπέτων ναυτῶν τοῦ τε πολεμικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῶν δύο Κοστών καὶ ἥς τὸ κείμενον ἔπεται, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κοστος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1874.

Μετὰφρασις συμβάσεως μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Αὐστο-Οὐγγαρίας περί τῆς κατ' ἀμοιβαιότητα ἀποδόσεως τῶν δραπέτων ναυτῶν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Βοημίας κτλ. κτλ. Βασιλεὺς Ἀποστολικὸς τῆς Οὐγγαρίας, ἐπιθυμοῦντες ἀπὸ κοινῆς νὰ κανονίσωσι τὴν κατ' ἀμοιβαιότητα ἀπόδοσιν τῶν δραπέτων ναυτῶν τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ αὐτῶν ναυτικοῦ, διώρισαν ἐπὶ τούτῳ ὡς πληρεξουσίους Αὐτῶν τοὺς ἑξῆς, ἦτοι:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν καὶ Ἰωάννην Δεληγιάννην, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἀνώτερον Ταξιάρχην καὶ Ταξιάρχην διαφόρων ἄλλων τάγματων, Βουλευτὴν κτλ. κτλ. Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ δὲ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αυτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς τῆς Αὐστο-Οὐγγαρίας, τὸν Βασιλικὸν κύριον Νικόλαον δὲ Παττακούργ, Ταξιάρχην τοῦ αυτοκρατορικοῦ καὶ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος, Ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Αἰο-

πλοίου κτλ. κτλ. "Εκτακτὸν ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξουσίου ὑπουργὸν αὐτοῦ.

Οἷτινες, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, συνεβάλοντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

"Ἀρθρον 1.

Οἱ Προξένοι καὶ λοιποὶ προξενικὸὶ πράκτορες τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δύνανται νὰ συλλαμβάνωσιν, ἐπιδιώξωσιν ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν καὶ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν τοὺς ναύτας ἢ καὶ οἰονδήποτε ἄλλον ὅπωςδήποτε ἀνέχοντα εἰς τὸ πλήρωμα ἐμπορικῷ ἢ πολεμικῷ πλοίου τοῦ ἑθνικοῦ αὐτῶν, οἷτινες ἤθελον ἀποδράσαι ἐπὶ τῆς χώρας θατέρου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ν' ἀπευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρμοδίους τοπικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ δικαιολογῶσι, διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν ἐγγράφων τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ναυτολογίου, ἢ καὶ δι' ἐπισήμου ἀντιγράφου τῶν εἰρημένων ἐγγράφων, καθ' ἣν περιπτώσιν τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἤδη, ὅτι τὰ καταζητούμενα ἀπομαίνοντο ἀληθῶς εἰς τὸ πλήρωμα.

Τῆς αἰτήσεως οὕτω δεδικαιολογημένης, οὐδαμῶς δύναται ν' ἀντιταχθῇ ἀρνήσις εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δραπέτων.

Θέλει χορηγεῖσθαι πρὸς τοῦτοις εἰς τοὺς Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, ὑποπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἐξόφεια πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραπέτων, οἷτινες θέλουσιν ἀπάγεσθαι εἰς τὰς τοπικὰς φυλακὰς καὶ κρατεῖσθαι ἐν αὐταῖς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάνῃ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ αὕτη ἤθελε εὐκαιρίας πρὸς ἀπομπὴν αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη φυλακίσις δὲν δύναται νὰ διαρκῇ πλέον τῶν τριῶν μηνίων, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ὁποίων καὶ κατόπιν γνωστοποιήσεως τῷ προξενικῷ ὑπαλλήλῳ, γινομένης τρεῖς ἡμέρας πρότερον, θέλει ἀπολύεσθαι ὁ κρατούμενος, ὅστις καὶ δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ ἐκ νέου, ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐάν ἐν τοῦτοις ὁ δραπέτης διέπραξεν ἐγκλημα ἢ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἢ τοπικῇ ἀρχῇ δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόδοσιν του μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ αὕτη καθ' ὁλοκληρίαν ἐκτελεσθῇ.

Συνομολογοῦσι τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, ὅτι ναῦται καὶ λοιποὶ τοῦ πληρώματος, οἱ τυγχάνοντες ὑπῆκοι τῆς χώρας, ἐν ἣ ἐγένετο ἡ δραπέτευσις, ἐξαίρουνται τῶν δικτάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Ἀρθρον 2.

Ἡ παρούσα συμβάσις θέλει ἰσχύει ἐπὶ δεκα συνεχῇ ἔτη, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν επικυρώσεων.

Ἐάν δὲ δὲν ἀποκηρυχθῇ ἐν ἑτὸς πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἀνωτέρου προθεσμίας, θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύοντα μέχρις οὗ τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δηλώσῃ τῷ ἑτέρῳ τὴν περὶ λήξεως αὐτῆς διάθεσιν του καὶ ἐπὶ ἐν εἰσὶν ἑτὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης δηλοποιήσεως.

"Ἀρθρον 3.

Αἱ επικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἀνταλλαγίζονται ἐν Ἀθήναις, ὅτι τάχιον.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρου, ἀμφοτέρου οἱ πληρεξουσιοὶ ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν καὶ ἐπέθεντο τὰς ἰδίας ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῶν 16/28 Μαρτίου 1874.

Τ. Σ. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Τ. Σ. ΠΟΤΤΕΜΒΟΥΡΓ.

Ἀνήγγειλεν εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διεύθυναι ἐγγράφον τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετών δι' οὗ ζητεῖται ἡ νομομαρμένη ἄδεια πρὸς διαίαν παραγωγὴν τοῦ βουλευτοῦ Σπερτῶν Κουνουσιώτου ὡς μάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάκῃ κακούργουδικίου, ἢ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην.

Ἠρξάτο ἀκολουθῶς ἡ συζήτησις εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ πρὸς ἐλδικασίν τῶν δικαστικῶν ἐκλογῶν προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Γινομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς παρετήρησέ τις ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ εἰς ἀπαντας τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πρωτόδικον δικαστήριον καὶ νὰ δεισθῇ, ὅτι ὡς τὸ ἐρετρίον, οὕτω καὶ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ὑποχρεοῦται ἐντὸς οἰρισμένου χρόνου νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐκλογῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἀτοπῶς ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ποινὴ χρηματικὴ εἰς τοὺς ἀπουσιάζοντας προέδρους, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἐν ὑπάρξει ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καὶ ποινὴ διοικητικὴ καὶ διότι ἡ ποινὴ αὕτη ἢ ἐπιβάλλεται ὑπὸ ἰσοφύρου κατὰ ἰσοφύρου, προέτεινε δὲ ὅτι πρέπει μᾶλλον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ποινὴ καθ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἀκολούθως ὑπέβαλέ τις τροπολογίαν ἀντικρούσας ἐν μέρει.

το νομοσχέδιον και υποστηρίξας τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἥτις σταλείσα εἰς τὴν Βουλὴν εἶχε ὡς ἑξῆς:

«Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1, τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδίκασις τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ νὰ προστεθῇ τὰ ἑξῆς: «καὶ τούτου μὴ ἐμφανιζομένου, ὁ ἀμέσως πλειονοψηφίας καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν ἐπαρχικῶν συμβούλων.»

Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2.

Νὰ διασκευασθῇ ὁλόκληρον οὕτω πως:

«Εἰς τὸν μὴ ἐμφανιζόμενον πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον ἢ ἀναπληρωτὴν αὐτῶν ἐπαρχικῶν συμβούλων, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἡ ποινὴ τῆς ἀρνήσεως ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 180 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ προσέτι χρηματικὴ ποινὴ δραγμῶν 100—300.

Ἀθῆναι, 21 Μαρτίου 1874.

Ο βουλευτής

Η. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Τοῦ δε προέδρου παρακλήσαντος τοὺς ἔχοντας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου νὰ υποβάλωσι ταύτας ἐγκαίρως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν κατ' ἀρθρον καὶ σύνολον.

Τοῦ Β' ἀντιπροέδρου καταλαβόντος τὴν ἐδραν ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεων συμβάσεων μετὰ τῆς Ηιστωρικῆς Τραπεζῆς εἰς γ'. ἀνάγνωσιν.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν καθ' ἣν ἰσχυρίσθη βουλευτὴς τις ἐκ Μάκρας ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐξεντλήθη κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς παρελθούσης συνόδου καὶ κατέδειξε τὸ ἀσύμφορον τῶν συμβάσεων.

Ἀναστάς ἕτερος προεκάλεσε τὴν κυβέρνησιν ἵνα ἐκφρασθῇ ἐπὶ τῶν συμβάσεων τούτων, αἵτινες κατὰ τὴν παρελθούσαν συνόδον ἐγένοντο δεκταὶ εἰς δύο ἀναγνώσεις μετὰ μακρᾶς συζήτησεως, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἐσύστησεν τὴν ἀπόρριψιν.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἦτον ὑποχρεωμένη νὰ φέρῃ εἰς συζήτησιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἡ δὲ γνώμη τῆς ἦτο γνωστὴ ἀφοῦ ὡς βουλευταὶ ἐξέφρασαν κατὰ τὸ παρελθόν τὰς πεποιθήσεις αὐτῶν. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲ ἐναπόκειται νὰ κρίνῃ μετὰ τῶν δύο γνώμων καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὀρθοτικῶς ὅπως διακυλύνῃ

τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐναρξιν νέων διαπραγματεύσεων καὶ συνολόγησιν δανείου ἐπιωφελοῦς.

Μετὰ τινὰ ἐπὶ συζήτησιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ φέρῃ οἰανδήποτε ψῆφον ἐπὶ τῶν συμβάσεων τούτων, ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ ὡς διάδοχοι τοῦ ἡθικοῦ προσώπου τῆς προαχθέντος κυβερνήσεως δὲν ἠδύναντο νὰ προτείνωσι τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν, ὑποστήριξαν δὲ ὅτι ὑπὸ τὴν οὐσιαστικὴν ἐποψὴν αἱ συμβάσεις εἰσὶν ἐπιωφελεῖς πρὸς τὸ δημόσιον καὶ κοινωνικὸν συμφέρον, ἕτερος δὲ ἀντέκρουσεν ἐπανειλημμένως τοὺς προαλλήσαντας καὶ ὑποστήριξεν ὅτι αἱ συμβάσεις περιέχουσιν ὅρους ἐπιβλαβεῖς καὶ εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑπτανήσου, ἐγένετο ἐνστάσις περὶ ἀναβολῆς.

Ταύτης δὲ ἀποδεκτῆς γινόμενης ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ο Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Βιρόλις
Μ. Βαζιλας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'

Τῆς 22 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γινόμενης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ εισηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς εἰσήγαγε τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τριῶν ὑπουργείων ἦτοι τῶν οικονομικῶν, ἐξωτερικῶν καὶ δικαιοσύνης, εἰπὼν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπεφάνισε νὰ προῇ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ τμηματικῶς. Προτέθηκε δὲ, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν ἐναπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου.

Ἀνταίπων ἕτεροι, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῖν νὰ περιμείνῃ τὴν ὅλην ἐκθεσὶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάσῃ οὕτως ἐν συνόλῳ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους διότι ἄλλως διαφρηνύεται ἡ ἐνότης τῶν ὑπουργείων καὶ παραβιάζονται οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί.

Ἀντέλεξαν ὁ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐδένα ἐπίσταν ἐπ' ἀρπαγῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀ-

πλὴν παρέκαλεσεν ὅπως ἐπιψηφισθῇ ταχέως ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἀναγκαῖων πρὸς συντήρησιν τῆς.

Ἀναστὰς ἀκολουθῶν εἰς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάσθη ἤδη τὸν προϋπολογισμὸν τῶν τριῶν ὑπουργείων, εὐρίσκειται δὲ ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἀλλ' ὅπως δυνατόν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐργασίαν τῆς, εἶναι ἀνάγκη νὰ γείνῃ διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως, ἵνα ἐξακολουθήτῃ τὴν ἐξελεγκτὴν καὶ φέρῃ αὐρίον τὴν ὀλικὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τῆς προτάσεως ταύτης γενομένης ἀποδεκτῆς ὁ πρόεδρος ἐλύσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Νίγκας.

Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ.

Τῆς 23 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἀνεκρίθησαν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ προῦν διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Βουλῆς Α. Βαρελίδου ἐκθεσὶν του. Ἐπὶ ταύτης ἐπρότειναν τινες τὴν ἀναβολὴν μέχρις οὗ ἡ ἐπιτροπὴ φέρῃ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐφ' ὧν τῶν ὁμοίων φύσεως αἰτήσεων κατὰ τὴν προλαβούσαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἄλλοι δὲ ὑπεστήριξαν τὴν εἰς τύπωσιν καὶ παραπομπήν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφρίφασα τὴν ἀναβολὴν δι' ἀναστάσεως παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν τὴν ἐκθεσὶν.

Παρατήρησαν ἀκολουθῶν ἕτεροι ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ φέρῃ ταχέως τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου Θ. Καλμούργου, ὅστις οὐ μόνον ἐπαύθη παρατύπως, ἀλλ' εἰργάσθη μέχρι σήμερον ἡ δὲ παρατήρησις αὐτὴ ἐγένετο δευτῇ.

Εἰσήχθη κατόπιν ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Βονίτσης πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου, σταλίσαι εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπὸ στοιχ. 4Α' Νόμου τῆς 13 Νοεμβρίου 1864 περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀνέως ἀνώτερος βαθμὸς καθέσων ἀπορᾷ τὰ πρὸς συντάξιν ἀπὸ στρατείας δικαιώματα καὶ τὴν ἐν τῷ μετοχικῷ ταμείῳ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἀπόλαυσιν τῶν ἀπονεμομένων εὐεργετημάτων κανονίζεται μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλογίου παντός ὕψους, σώματος ἢ κλάδου, ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωματάχου α'. τάξεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπαυσισταῦ.

Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργεῖται.

Χ. ΚΑΤΣΙΚΟΓΙΑΝΗΣ.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ θέμα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπάντησεν εἰς προγενεστέραν ἐπερώτησιν τοῦ ἐκ Μέσης βουλευτοῦ περὶ τῆς δικιμάχης τῶν ἐν Κερκύρα ἐπαγγελέων. Εἶπεν, ὅτι ἀληθῶς ἐπῆλθε ῥῆξις τις μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη ἀπὸ πολλοῦ ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν ἐλύθη εἰσέτι. Διότι προκειμένου περὶ ἀνωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ συνέλθῃ πλῆρως. Ἐβράδυνε δὲ, καθόσον μέλη τινὰ αὐτοῦ εἶχον ἀπέλθει ὡς ἐπόπται, ἀλλ' οὐχ ἥττον διεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη συντόμως θέλει ἀπεπερατωθῇ.

Ἀκολουθῶν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου εἶπεν, ὅτι κατὰ τὴν περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς νόμον οἱ πληρώσαντες τὴν α'. δόσιν τοῦ τιμημάτος τῆς δηλωθείσης ἐκτάσεως πρὸ τῆς 1. Ἀπριλίου ε. ε. θεωροῦνται κύριοι καὶ αὐθόρως ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπικαρπίαν. Ἀλλ' οὐχ ἥττον ἡ προθεσμία πλησιάζει, οἱ δὲ κάτοχοι λειψαδίων καὶτοι δηλώσαντες καὶ πληρώσαντες τὴν α'. δόσιν θέλουσιν ὑποχρεωθῇ, ὡς μανθάνει, νὰ πληρώσωσιν ἐπικαρπίαν. Προεκάλεσεν ἐπομένως τοὺς συντάξαντας τὸν νόμον τούτον, ὡς καὶ τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ἀπορρανθῶσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὑπέβαλε δὲ περὶ τούτου καὶ πρότασιν νόμου ἐρμηνευτικοῦ σταλίσαι εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον ἐρμηνευτικὸν τοῦ περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς ΓΑΗ νόμου

Οἱ δηλώσαντες πρὸ διετίας ἐθνικὰς γαίας καὶ προκαταβί-

λόντες τὴν ετησίαν δόσιν πρὸ τῆς α'. Ἀπριλίου 1874 γίνονται κύριοι τοῦ χόρτου καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων, ἐνὸς κατ' ἔτος συμφωνίας μετὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου προκαταβάλλουσι τὰς ετησίας δόσεις τοῦ τιμήματός τῶν δόσεων γαιῶν.

ΣΤ. ΜΑΚΡΙΣ.

Βουλευτὴς Μεσολογγίου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ οὗτος ἀσπάζεται τὴν γνώμην ταύτην, ἀλλὰ τὸ δικαστικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συμβουλίου νομομαθῶν ἀπεφάνησαν γνώμην ἐναντίαν. Ἐπιφυλαχθεὶς δὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς υποβληθείσης ἐμφανευτικῆς προτάσεως προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ἐπὶ τέλους εἰσήγαγε σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 371,840 τοῦ ἔτους 1873, ὑπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 371,840 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1873.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κύριοι,

Μὴ προδόσας τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν αὐτῆς Συνόδον εἰς τὴν ἐπιφύρασιν τῶν συμβάσεων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τραπεζῶν, Ἑθνικῆς καὶ Γενικῆς Πιστωτικῆς, τῶν ἀφορισμῶν οἰκονομολογικῶν τινὰ συνδυασμὸν, ἐπιτρέποντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων, τὸ ἔλαος τοῦ δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν 2 ἐξαμηνιῶν τοῦ π. ε. ἔμεινεν ἀνέριστον.

Ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ π. ε. ἐψηφίσθη μετὰ πίστειν ὀλιγωτέραν τοῦ ὅλου τῶν δύο δόσεων πρὸς τακτοποιήσιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιφύρασιν σχέδιον Νόμου, δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πιστὸς δραχμῶν 372,840, ποσότης, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πραγματικῆς διὰ τὸ ἔτος 1873 πιστώσεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰρημένου δανείου.

Ἀθήναι, 23 Μαρτίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 371, 840 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1873.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις δραχμῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα μιᾶς χιλιάδων, ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα ἀριθ. 371,840, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 2. ἄρθρ. 5 « Δάνεια χρεωλυτικά », πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως διὰ τὴν χρεωλυτικὴν δόσιν τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1874.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Τριφυλλίας εἰς ἐκ τῶν προκληθέντων νὰ ἀποφανθῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη, καθ' ὅσον οὐκ ἔστι νόμος ἐμφανευτικὸς, διότι ὁ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμος ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι οἱ δαλιώσαντες καὶ πληρώσαντες τὴν α'. δόσιν πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου εἰσὶ κύριοι καὶ ἀπαλλάσσονται τῆς ἐπικαρπίας. Ἐάν δὲ τοῦτο ἀληθεύῃ διὰ τὰς ἀσκεπτεῖς γαῖας καὶ τὰς φυτείας, ἐφαρμόζεται βεδαιῶς καὶ διὰ τὰ λειψάδια, διότι τὸ χόρτον εἶναι ἡ παραγωγή τῶν.

Παρατήρησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Γορτυνῆς, λαβὼν ὡς εἶπεν, ἀφορμὴν ἐκ τῆς συζητήσεως συναφοῦς ζητήματος, ὅτι τὸ παρελθὼν ἔτος ἐψηφίσθη καὶ ἐξεδόθη νόμος, δι' οὗ βραβεύεται ἡ ἡλικίαις τοῦ δημοσίου πλούτου. Καὶ τὸ μὲν δημοσίον δύναται νὰ διαθέτῃ, ὡς θέλει, τὴν περιουσίαν του, δὲν δύναται ὅμως νὰ δημεύῃ οὕτως εἰπεῖν, τὴν περιουσίαν τῶν τρίτων, τοῦτο δὲ συνέβη διὰ τοῦ ψηφισθέντος νόμου ἀπαλλάξαντος μὲγα μέρος φυτειῶν ἀπὸ τῶν υποχρεώσεων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς. Ἐκώστησεν ἐπομένως πρὸς τὴν ὑπουργὸν τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς Κορινθίας, ὅτι, ὅτε ἐψηφίστο ὁ νόμος οὗτος, ἐγένετο παρατήρησις, ὅτι τὸ δημοσίον δὲν παρὶχόρει εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τῶν φυτειῶν τούτων, ἐπειδὴ ἦσαν ἐπιδικοί, τοῦτο δὲ ἐγίνωσκον καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἀλλήθως ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι δημευτικὴ.

Παρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀληθὲς

ἔχει δίκαιον ὁ ἐκ Γόρτινος βουλευτὴς ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρι-
σμὸν τῆς προκειμένης διατάξεως. Ὑποσχέθη δὲ νὰ φέρῃ τὴν
δέουσαν τροποποίησιν.

Κιτήγαγεν εἰς τὸν ἑτεροῦ βουλευτῆς ἀναφορὰν τῆς ἑταιρίας
τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρίου, δι' ἧς παρακαλεῖ τὴν Βου-
λὴν νὰ συστήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρ' αὐτῆς ὑπο-
βληθείσας ἐγγράφους παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν
μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη. Παρατηροῦν-
των δὲ τινῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν πρὸς τὸν πρῶτον τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐγένετο ἀκολουθῶς δεκτὸν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν
τὸ νομοσχέδιον περὶ προέδρων ἐπαρχιακῶν συμβουλιῶν κατ'
ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον, ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τῶν
ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν κατὰ τὴν γ' συζήτησιν.

Ἐξηκολούθησε κατόπιν ἡ γ' ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις ἐπὶ
τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστω-
τικῆς Τραπεζῆς συμβάσεων.

Λαθὼν τὸν λόγον εἰς βουλευτὴς ἐκ Μεσσηνίας ὑπεστήριξε διὰ
μακρῶν τὰ εὐεργετήματα πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς ἐλευθερίας
τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποκρούσας τὴν ἰδέαν,
ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη ἄγει πρὸς κρίσεις οἰκονομικάς. Ἐν Ἀμε-
ρικῇ, εἶπεν, ὑπάρχουσι πλείους Τράπεζαι ἔχουσαι τὸ δικαίωμα
τῆς ἐκδόσεως πιστωτικῶν γραμματίων καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ αὐτὴ
ἀρχὴ καθιερώθη, ἡ δὲ στατιστικὴ οὐδόλως ἀποδίδει εἰς τὸν
πολλαπλασιασμὸν τῶν Τραπεζῶν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀρχὴ αὕτη θέλει ἐπενεργῆσαι ἐπωφελῶς.
Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τούτου. Ἀνάγκη πρὸ πάντων νὰ
ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῆς γεωργίας, τοιοῦτον δὲ ἀντάλλαγμα δὲν
φέρουσιν αἱ συμβάσεις αὗται. Ἡ προκατόχος Κυβέρνησις πα-
ραιτούσα τὴν μίαν σύμβασιν καὶ συνομολογοῦσα τὴν ἑτέραν οὐδὲν
ἐκέκδησεν. Εἶχον δίκαιον ἐπομένως οἱ παραπανοῦντες κατὰ τῶν
συμβάσεων, διότι, ἀπὸ, ἐγκατελείφθη τὸ σύστημα τῆς ἐλευ-
θερίας καὶ καθιερώτο τὸ προνόμιον ὡς εἶλον νὰ ἐκλέξωσιν ὁ-
πωσδήποτε τὸ ἐπωφελέστερον προνόμιον, καθότι ὁ δυνάμει
δὲν εἶναι διαγωνισμὸς, ἀλλὰ καταστροφὴ.

Ἀκολουθῶς ἐκτεθείς τὴν ἀθλίαν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν
κατάστασιν, ἐριστῶν δὲ τὴν προσοχὴν πάντων ἐπὶ τοῦ ζητή-
ματος τούτου ἰσχυρίσθη, ὅτι ἀπὸ καὶ αὗται αἱ τράπεζαι προ-
τείνουσιν ὁλονέν νέας προτάσεις, ἡ κυβερνήσις δύναται νὰ προβῇ

εἰς διαπραγματεύσεις καὶ νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐξα-
γόμενόν της. Ἐπρότεινεν ἐπομένως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητή-
σεως.

Ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρο-
πῆς ὑπέβαλε τὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπολοίπων ὑ-
πουργείων ἐκθεσὶν του.

Ἡ ὅλη δὲ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν».

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἀποφασίσασα κατὰ
πλειοψηφίαν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τμηματικῶς καὶ
καθ' ὅσον προβαίνει ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν προϋπολογι-
σμῶν τὰς παρατηρήσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ζητούμενων πιστώσε-
ων, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἑξῆς:

Α'. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦ. 2. Χρέος ἐσωτερικόν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5. «Δάνεια Χρεωλυτικά.» Ἡ πλειοψηφία
τῆς ἐπιτροπῆς δέχεται τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Κυ-
βερνήσεως τροποποιήσεις συναδούσας ἀκριβῶς μετὰ τὰς κεκλιμένας
ὕποχρεώσεις τοῦ Κράτους· ἀλλ' ἡ μειοψηφία φρονεῖ, ὅτι αἱ
πιστώσεις διὰ τὸ δάνειον τῶν 9 ἑκατομμυρίων φράγκων καὶ
διὰ τὰ λοιπὰ δάνεια πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν κατὰ τὸ π. ε. εἰσαχθεῖσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δις ἀνα-
γνωσθεισῶν συμβάσεων μεταξὺ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως
καὶ τῶν Τραπεζῶν, Ἑθνικῆς καὶ Πιστωτικῆς διὰ τὸν λόγον,
ὅτι αἱ μεταξὺ ἐταιριῶν ἢ ἰδιωτῶν καὶ κυβερνήσεων συνομολο-
γούμεναι συμβάσεις δὲν συνομολογοῦνται μεταξὺ αὐτῶν καὶ
τῶν προσώπων τῶν ὑπουργῶν Α. ἢ Β. ἀλλὰ ὡς ἡθικοῦ προ-
σώπου τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ συν-
έχεια κυβερνητικὴ καὶ ἀλληλουχία. Εἰς τὴν Βουλὴν μόνον ἀ-
πόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὰς συμβάσεις.

ΚΕΦ. 6. Ἄρθρον 6.

Προσωπικὸν ἐπιθεωρητῶν.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν κατάργησιν.
Κατὰ πλειοψηφίαν ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν διατήρησιν
ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ Κυβέρνησις νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς χρησίμους,
σύμφωνα μετὰ τὸν καταστατικὸν περὶ αὐτῶν νόμον.

ΚΕΦ. 7. Ἄρθρον 7.

Ποσοτὰ εἰσπράξεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους
(Πρακτικὰ Βουλῆς Β' Συνόδου Ε' Περιόδου.) 25

ἐπιγενομένης αὐξήσεως, προτείνει τὴν αὐξήσιν τῆς διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων δαπάνης κατὰ δραχμὰς 30,000, ἐπομένως ἡ πίστις τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ ὀρίσθῃ εἰς δραχ. 210,000.

ΚΕΦ. 10. Ἄρθρον 3.

Ποσοστὰ φόρου ἐπιτηθευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προτείνεται αὐξήσις κατὰ δραχμὰς 30,000, ἐπομένως τὸ ἄρθρον νὰ ἀναθεωρηθῇ εἰς δραχ. 160,000

ΚΕΦ. 11. Ἄρθρον 3.

Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τελωνειακῶν καταστημάτων.

Παραδεχόμενη ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ γενομένην προσθήκην δραχ. 30,000, εὐχεται ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσῃ συντόμως περὶ κατασκευῆς καὶ ἄλλων τελωνειακῶν καταστημάτων, ὅπου ὑφίσταται ἀνάγκη.

ΚΕΦ. 13. Ἄρθρον 1.

Προσωπικὸν δασῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέμνηται, ὅπως διακανονισθῶσιν ἀκριβέστερον τὰ τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πολυτίμου τούτου θησαυροῦ καὶ τῆς προλήψεως τῶν ἐμπρησμῶν, ἐνεκα τῶν ὁποίων μεγάλη ἐπέρχεται καταστροφὴ. Ἐν δὲ τῶν μελῶν προτείνει ἵνα διορίζωνται δασυνομοὶ ἐκ τῶν ἐν ἀποστρατεία ἢ ἀορίστῳ ἀδείᾳ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ, τοῦθ' ὅπερ καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἐγγυήσεις προσφέρει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

ΚΕΦ. 14. Ἄρθρον 3.

Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ δημοσίων κτιρίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορίπτει τὴν ζητηθεῖσαν προσθήκην δραχ. 20,000 δι' ἀγορὰν οἰκίας ἐν Νάξῳ χραιοῦ διὰ τὰς δημοσίας ἀρχάς, μὴ συνυποβληθέντος κατὰ τὸν νόμον διαγράμματος καὶ προϋπολογισμοῦ.

Β'. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

ΚΕΦ. Α'. Ἄρθρον 1.

Προσωπικὸν Ὑπουργείου.

Κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ συνομολογεῖται τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς θέσεως διεκρινέως τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ, συνίστασι τὴν παραδοχὴν τῆς ζητουμένης κατὰ προσθήκην πιστώσεως.

ΚΕΦ. 1. Ἄρθρον 1.

Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.

Παραδέχεται τὴν προτεινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως διὰ μισθὸν προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρον 1

Προξενικὴ ὑπηρεσία.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδεχόμενη τὰς προτεινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τροποποιήσεις, ἔχει τὴν προσθήκην γραμματέως διὰ τὸ ἐν Ἀλεξάνδρῃ Προξενεῖον καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς πιστώσεως διὰ προσωπικὸν προξενικὸν δικαστηρίον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ, παρατηρεῖ ὅτι ἐνθυμημένη, ὅτι καὶ κατὰ τὸ π. ε. ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορά τις ἐν Τύρῃ. Ἑλληνικῆς κοινότητος περὶ συστάσεως προξενικῆς ἀρχῆς καὶ πειθόμενη ἐκ τούτου, ὅτι διὰ τῆς συστάσεως ταύτης ἔχελον σπουδαίως ἀναπτυχθῇ αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις, συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαθέματα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Κατὰ πλειονοψηφίαν ἐπίσης παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ζητουμένην πίστιν διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀποστολάς.

Γ'. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

ΚΕΦ. 1. Ἄρθρον 1.

Προσωπικὸν Πρωτοδικεῖον

Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἀπαλειπτέαν τὴν προστεθεῖσαν πίστιν διὰ τὴν προσθήκην Πρωτοδικῶν μέχρις οὗ ὑψηλὴ νόμος περὶ προσόντων παραδέχεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν προσθήκην διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστικῶν ὑπαρχματείων.

Ἄρθρον 5. Προσωπικὸν Εἰρηνοδικεῖον.

Δὲν παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προσθήκην τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Γ'. τάχως ἐν Ἐπτανήσῳ ἰσαύτως δὲ ἀπορίπτει καὶ τὴν προτεινομένην ἀνασύστασιν κατεργηθέντων εἰρηνοδικεῖων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2. Ἄρθρον 1.

Ὑλικὸν Ὑπουργεῖον.

Δὲν παραδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προτεινομένην προσθήκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4. Ἄρθρον 2.

Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.

Ἡ πίστις τοῦ ἄρθρου τούτου ὅς καὶ τῶν λοιπῶν, ἅτινα κατὰ τὸν οικονομικὸν νόμον εἶναι ἐπιθετικά αὐξήσεως, δὲν

νά υπολογισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθεισῶν τοῦ π. ε. πιστώσεων. Ἐπομένως τὸ μὲν ἄρθρον 2 νά ἀναβιβασθῇ εἰς δραχ. 145,000, τὸ δὲ ἄρθρον 4 εἰς δραχμὰς 55,000.

Ἀποκρίνεται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νά ἀπορραίσῃ εἰάν θέλῃ νά προβῇ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν πρὶν ἢ υποβληθῶσιν αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων.

Δ. Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν.

Κεφάλαιον 1. Ἄρθρον 5.

Ἑτακτον προσωπικόν.

Κατὰ πλειοψηφίαν προτείνεται, παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἀπαλειψὶς τῆς ἐκ δραχ. 5000 πιστώσεως. Εἰάν ἡ ὑπηρεσία εἴη ἀνάγκην προσωπικῶν, δεόν νά νομοθετηθῶσιν αἱ θέσεις.

Ἄρθρον 6. Ἀποδελιπτα ἐξόδα.

Παραδεχομένη τὴν πίστωσιν, συνιστᾷ νά διακριθῶσιν αἱ Νυμφραί εἰς τάξεις, ὅπως ἡ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγημένα ἀνακούφισις ἢ ἀνχλόγη πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τέτου, ἐν ᾧ ἕκαστος ἐδρεύει.

Κεφάλαιον 3. Ἄρθρον 1.

Φυλακαί.

Ἡ κατὰστασις τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους ἐπιβάλλει καταπειγόντως τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τοιοῦτων καταλλήλων πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦ νόμου καὶ τὴν φιλανθρωπίαν. Συνιστᾶται ἐπομένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν σπουδαίαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐπὶ τῷ τελεί νά ἐξευρεθῇ τάχιστα ὁ τρόπος τῆς θεραπείας.

Κεφάλαιον 4.

Ἑθνοφυλακί.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινῶν περὶ προσθήκης δραχ. 50,000 πρὸς σύστασιν τῆς φάλαγγος τοῦ Παινεπιστηλίου, ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπέριψε τὴν πρότασιν.

Κεφάλαιον 5. Ἄρθρον 3.

Ἐξόδα τοῦ Μαιευτηρίου.

Προτείνεται ἡ προσθήκη δραχ. 1000 διὰ προμήθειαν ἐργαλείων καὶ κλινῶν, λίαν ἀναγκαίων εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 5.

Δαπάναι λυμφοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅσα τὰ ἐν Ἑλλάδι

ἱατρικὰ ὄργανα παραχωρηθῶσιν εἰς ἑταιρίαν ὑπο συμφέροντος ὄρους.

Κεφάλαιον 6. Ἄρθρον 3.

Γεωργικὴ Σχολὴ ἐν Τυρνῶν.

Ὑπο τὸ ἄρθρον τοῦτο προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προσθήκην ἀνολόγου πιστώσεως διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων κατεστημάτων, νά φρονίσῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις περὶ συστάσεως δύο γεωργικῶν σχολῶν.

Ἄρθρον 4.

Σχολεῖον τῶν τεχνῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ σύστημα τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν συνάδει πρὸς τὰ κείμενα ἐπομένως κρίνει ἀνάγκαιον νά συστήσῃ ἵνα αἱ θέσεις αὗται ὁρισθῶσι νομοθετικῶς.

Ἐπίσης συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν κυβερνητικὴν νά ἐγγραφῇ ἀνάλογος πίστωσης πρὸς σύστασιν σιδηροδρογίου ὡς παρορτήματος τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν, προστιθεῖσιν τὴν παρατήρησιν τινῶν, ὅτι τὸ σιδηροδρογεῖον εἶναι ὅθεν νά συστήσῃ ἐν Τριπόλει.

Ἄρθρον 6.

Ἰπότεροποι.

Κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παραδέχεται τὴν προτεινομένην αὐξήσιν ἐκ δραχ. 6,000.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτροπὴ βιομηχανίας κλπ.

Ὁμοφωνῶς προτείνεται ἡ προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δρ. 6,000 διὰ συνδρομὴν τοῦ δραματικοῦ συλλόγου.

Ἄρθρον 8.

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰ καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς δικαίη ἡ πιστοποιημένη αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ Β. Ἐπιτροπῆς, οὐχ ἥττον ἡ ἐπιτροπὴ δὲ δύναται νά παραδεχθῇ ταύτην, ὡς μὴ στηριζομένην εἰς τὸν ὀργανικὸν νόμον.

Ἄρθρον 9.

Μεταλλουργεῖα Λαυρίου.

Κατὰ πλειοψηφίαν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παραδέχεται τὴν ζητούμενην προσθήκην πιστώσεως ἐκ δραχ. 10,800.

Ἄρθρον 4.

Ἐξόδα ὑπηρεσίας τῶν κατ' ἐπαρχίαν ταχυδρομείων.

Τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσιν ν' αὐξηθῇ ἡ

χρησιμὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων Γαστούνης, Λαγκαδινῶν, Μήλου καὶ Κύθου ἀπὸ δραχ. 10 εἰς 25, ὡσαύτως δὲ διὰ τὴν συντήρησιν συγκοινωνίας τοῦ στενοῦ μεταξὺ Τήνου καὶ Ἀνδρου καὶ τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς τὸν δῆμον Γανίης τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρον 5.

Μετασκευὴ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Φρενοκομείου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπηγόρευσε τὴν προτεινομένην προσθήκην δραχ. 50,000, ἀλλὰ προκειμένου περὶ κατασκευῆς κτιρίου, ἀπαιτούσης δαπάνης πλέον τῶν 3000 δραχμῶν, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐὰν εἰς τὴν πρώτην αἰτήσιν πιστώσῃ· δὲν προσάγεται προϋπολογισμὸς καὶ διάγραμμα. Προκειμένου δὲ εἰδικῶς περὶ μετασκευῆς τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Φρενοκομείου εἰς σφοδριστικὰς φυλάκας, ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειψηφίαν δὲν παρεδέχθη τούτο.

Ἀρθρον 6.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἀποπεράτωσεως τοῦ ἀειγυριμένου Βουλευτηρίου εἶναι ὁμολογουμένη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπομένως συνίσταται, ὡς καὶ ἡ ἀποπεράτωσις πραγματοποιηθῇ ἐν τῷ Νοεμβρίῳ ε. ε. αὐξανόμενης ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῆς ἀπαιτούμενης πιστώσεως, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὀνομασθῇ ἐπιτροπὴ τις ἐκ Βουλευτῶν, ὕψις, μένοντες εἰς Ἀθήνας, νὰ ὁρίσωσι πᾶσαν ὥσθιν διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποπεράτωσιν.

Ἀρθρον 9.

Ἀποξήρανσις ἐλῶν καὶ τελαμάτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρασκευασθῇ ταχιστα καὶ ὑποβαλῇ εἰς τὴν Βουλὴν Νομον περὶ ἀποξήρανσεως τῶν ἐλῶν. Προτείνει δὲ κατὰ πλειψηφίαν, ἵνα ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσις αὐξηθῇ καὶ διατεθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, ἐν αἷς ὑφίσταται ἡ μεγαλειτέρα ἀνάγκη.

Ἀρθρον 10.

Ἀνέγερσις Φάρων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου πίστωσις προτείνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ν' αὐξηθῇ εἰς δραχ. 50,000 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ θεραπευθῶσι μεγάλοι τῶν ναυτιλωμένων ἀνάγκαι.

Ἀρθρον 11.

Λιμένες.

Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν καὶ ταχυτέραν βελτίωσιν τῶν λιμένων τοῦ Κράτους, ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὴν αὐξησιν τῆς δι' ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν βυμουλικῶν δαπάνης εἰς

δραχ. 60,000 καὶ προτείνει συνάμα νὰ χρησιμοποιοῦνται τιθέμενοι εἰς ἐνέργειαν καὶ οἱ διαθέσιμοι βυμουλκοί.

Ἀρθρον 13.

Σιδηρόδρομοι.

Παραδεχομένη τὸ διὰ μισθοδοσίαν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν σιδηροδρόμων ποσὴν δραχ. 10,000, ἐννοεῖ, ὅτι θέλει γίνεαι χρῆσις μόνον διὰ τοὺς κατασκευαζομένους.

Κεφάλαιον 10. Ἀρθρον 2.

Βοήθειαι ἰδιαιτέραι.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδεχομένη τὴν διὰ βοηθήματα ζητούμενην πίστωσιν, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς κατὰ προτίμωσιν εἰς ἀγωνιστάς.

Ε' Ὑπουργεῖον Ἑκκλησιαστικῶν.

Κεφάλαιον 2. Ἀρθρον 6.

Ἑκκλησιαστικαὶ ἱερωτικαὶ δαπάναι.

Κατὰ πλειψηφίαν προτείνεται ἡ ἀπάλειψις τῆς ὑπὸ τὸ ἐδάφ. Γ. πιστώσεως δραχ. 2,000 διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Κεφάλαιον 3. Ἀρθρον 1.

Προσωπικὸν Πανεπιστημίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν παρεδέχεται τὴν ζητούμενην προσθήκην δραχ. 5,000 διὰ τὴν προσθήκην 2 καθηγητῶν· περιορίζει δὲ τὴν δι' αὐξάνειν μισθοῦ τῶν πενταετῶν συμπληρωσάντων πῶσιν μόνον εἰς δραχ. 1,000 ὅσαι κρίνονται ἐπαρκεῖς· προτείνει δὲ συγχρόνως τὴν ἀπάλειψιν τῆς ὑπὸ τὸ ἐδάφ. Β' σημειουμένης πιστώσεως διὰ μισθοδοσίαν ὑπογραμματέων, λογιστῶν καὶ κλητῶν εἰς δραχ. 10,800, συνίσταται εἰς τὴν κυβέρνησιν ἵνα ἐξασκήσῃ διηγετὴ ἐπιτηδεύσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς προυσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀρθρον 10.

Ἐξόδα ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Παραδέχεται μὲν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὑπὸ τὸ ἐδάφ. η. πίστωσιν δραχ. 10,000 διὰ τὴν πρόσκτησιν τῆς συλλογῆς τῶν προϊστορικῶν χρόνων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ἀφ' οὗ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.

Ἀρθρον 11.

Προσωπικὸν Γυμνασίου.

Λόγω ἐξοτήτος, ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ἵνα ἡ συνδρομὴ διὰ τὸ ἐν Πύργῳ Γυμνάσιον αὐξηθῇ κατὰ 2000, ὀριζομένη ἐτησίως

εἰς δραχ. 6000. Ἀνάγκη δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ συστάσεως τοῦ μαθήματος τῆς ἱερογραφίας παρὰ τοῖς Γυμνασίοις.

Κεφάλαιον 4. ἄρθρον 2.

Ἐξοδα δημοτικῶν σχολείων.

Παραδέχεται ν' αὐξηθῇ εἰς 2000 δραχ. τὸ δι' ἀγορὰν βιβλίων κλπ. διὰ τὰ δημοτικά σχολεῖα ποσὸν ἀντὶ τῶν σημείων μένου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δραχ. 1000.

ΣΤ'. Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν.

Κεφάλαιον Α. ἄρθρον 9.

Λόγος πρεσβυτῶν.

Προτείνεται ἡ ἀπαλειψὶς τῆς ζητούμενης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προσθήκης δραχ. 3516 λόγω ἀνακλήσεως πρεσβυτῶν, παραδεχομένη τὴν πίστωσιν τοῦ υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ εἰς δραχ. 7950.

Κεφάλαιον Β. ἄρθρον 3.

Ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησις πλοίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδίδεται τὴν κατὰ τὸν υποβληθέντα προϋπολογισμὸν πίστωσιν δραχ. 190,000 πλέον τῆς διὰ τὸ 1873 χορηγηθείσης.

Κεφάλαιον Γ. ἄρθρον 2.

Ἐνταύθις.

Προτείνεται ἡ μὴ παραδοχὴ τῆς ζητούμενης κατὰ προσήλκην πιστώσεως δραχ. 4000 διὰ τὴν διεύθυνσιν Μετεωρολογικοῦ γραφείου.

Ζ'. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς ἀπαιτεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ υποβάλῃ νόμον ὁργανικὸν τῶν κλάδων τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς ὑπηρεσίας, ἵνα παύσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι αἱ ἀξιομειώσεις τῶν θέσεων.

Κεφάλαιον 2. ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδίδει τὴν προσθήκην τῶν 2 αἰθροπολογητῶν συμφώνως πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, ἀπορρίψατα τὴν προσθήκην τοῦ ταγματάρχου ἐπιθεωρητοῦ.

Κεφάλαιον 3. ἄρθ. 1, 2, 3.

Ἐφ' ἑαυτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδίδει τρεῖς ὑπολοχαγοὺς, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρεθὼν, ἀπορρίψατα τὴν προσθήκην τοῦ τετάρτου.

Κεφάλαιον 5. ἄρθ. 1, 2, 3.

δὲν ἐγκρίναι τὴν προτεινομένην ὑπὸ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ ἐλάττωσιν 20 χιλ. δραχμῶν διὰ καὶ θέσεις στρατιωτῶν, θεωροῦσα ἐπαρκεῖς τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ γενομένην ἐκτίμησιν.

Κεφάλαιον 7. ἄρθ. 1, 2, 3.

Ἀρχηγεῖον Ἐπτανήσου.

Ἐπρωτάθη ὑπὸ τινῶν μελῶν ἡ κατήργησις τοῦ αρχηγείου, διότι εὐτε ὁ συνταγματάρχης, εὐτε ὁ ταγματάρχης ἀνδραβὼν ποτε τὰ καθήκοντά των, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν παρεδίδει τὴν διατήρησιν.

Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ἀπερρίφθη ἡ πρότασις περὶ διορισμοῦ ἀντισυνταγματάρχου ἢ ταγματάρχου εἰς τὴν θέσιν Φρουράρχου Παιριῶς καὶ ὑποφρουραρχοῦ Ναυπλίας. Ἀπερρίφθη ἐπίσης ἡ σημείωσις τοῦ νὰ ᾖ καὶ ὁ ταμίας τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν ὑπεπισπελτής ἢ λογαγῆς οἰκονομίας. Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ᾖ συνταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγματάρχης ὁ Βασ. Ἐπιτροπὸς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Στρατοδικείου καὶ οἱ πρόεδροι τῶν διακρίων.

Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἑκτισμοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδίδει τὴν προσθήκην τοῦ ταγματάρχου ὑποδιευθυντοῦ.

Στρατιωτικὰ χρονοποιεῖα.

Ἀπέρριψε τὴν πρότασιν περὶ προδιδασμοῦ εἰς λοχαγὸν τοῦ υπολοχαγοῦ τῆς οἰκονομίας.

Μετοχικὸν Ταμεῖον.

δὲν δέχεται οὐδ' ἐμὴν προσθήκην, ὡς μήπω ψηφισθέντος τοῦ νόμου, ἐφ' οὗ προτείνεται ἡ προσθήκη.

Γενικὴ ἐπιτροπὴ.

Ἀπερρίφθη πᾶσα ἄλλη προτεινομένη προσθήκη ἐκτὸς τῆς τοῦ ἐπιάρχου προέδρου, ὅστις ἔτο καὶ τὸ παρεθὼν.

Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν περὶ προσθήκης 2 ἐπιθεωρητῶν συνταγματάρχων, παρεδίδει δὲ τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν δι' ἐνδεχομένης μεταβολῆς θέσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ νὰ ἀπαλειφῇ τὸ εἶδος τοῦ ὅπλου, εἰς τὸ ὁποῖον θέλων ἀνήκει οἱ εἰς τὰς γενικάς δικηκτικὰς θέσεις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διορίζονται αξιωματικοί.

Κετ. 8. ἄρθ. 1.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δέχεται κατὰ πλειοψηφίαν δικηκτὰς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς νὰ ᾖ συνταγματάρχαι.

Επιστῆς δὲν δέχεται οἱ καθηγηταὶ τῆς περιγρ. Γεωμετρίας νὰ ἦναι ταγματάρχαι.

Κεφ. 8. ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτροπὴ δέχεται μόνον 8,500 δραχμὰς ἀντὶ τῶν 12,000 διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διδασκομένους.

Κεφ. 14.

Ἡ ἐπιτροπὴ δέχεται τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προτεινομένας ἐλαττώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δέχεται τὴν προσθήκην τῶν δραχμ. 5,000 δι' ἐνοίκια.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαρτίου 1874.

Ο πρὸς
Σ. ΣΥΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο εἰσηγὴς
Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΑΝΣ.

Τὰ μέλη.

Θ. Δραγατζῆς, Α. Δικμαντόπουλος, Θ. Ν. Γκίκας, Ν. Θ. Λεωπόπουλος, Ν. Μαυροκορδάτος, Δ. Ζέγγιλης, Ν. Λούντζης, Κ. Κατσικόπουλος, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Ν. Βασιλάκης, Ε. Κεχαγιάς.

Βουλευτὴς ἕτερος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν συμφωνῶν πληρεστάτῃ πρὸς τὸν προλαλήσαντα ὡς πρὸς τὸ πολλαπλοῦν τῶν τραπεζῶν, δὲν συμφωνεῖ ὅμως ὡς πρὸς τὸ συμπέρασμα ὑπὲρ ὃ προλαλήσας ἐξήνεγκεν. Διότι ἂν τὸ πολλαπλοῦν εἶναι προτιμητέον τότε δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν πρώτην τῶν ὑπὸ συζήτησιν συμβάσεων ὃ δὲ μόνος λόγος ὃ κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς πρώτης συμβάσεως ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ὑποστηρήθει, ὅτι διὰ δίδοντας τὸ δικαίωμα εἰς τὴν πιστωτικὴν ὅπως ἐκδίδῃ τραπεζικὰ γραμματῖα ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μείζον ἀντάλλαγμα ἢ μόνον τὴν εἰς 7 0|0 καταβίβασιν τοῦ τόκου τῶν προεξοφλήσεων, δὲν εἶναι αὐτὴ δίκαιος οὔτε ὀρθὸς διότι οὐδαμῶς Κυβερνητικὸς μόνον δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμματῖα παραχωροῦσα ἐξήνεγκε ποτε ἀντάλλαγμα. Τοιαῦτα ἀνταλλάγματα ζητοῦνται μόνον ὅσκις δίδεται μονοπωλίον ἐπὶ τέλους συνεπέρανε ὅτι προκειμένου περὶ τῆς ἐπιψηφίσσεως τῶν ὑπὸ συζήτησιν προτάσεων δύνανται οἱ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν τραπεζῶν παραδεχόμενοι νὰ ψηφίσωσιν τὴν πρώτην τῶν συμβάσεων, οἱ δὲ τὸν ὑπὸ περιορισμὸν συναγωνισμὸν νὰ ψηφίσωσιν, ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν τριῶν συμβάσεων.

Ἀκολουθῶν λόγου γενομένου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπρεπε νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων, ἀνελθὼν τὸ εἶγμα ὃ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, παράδοξον, εἶπεν, εἶναι νὰ ἐπιμένωσιν οἱ ἀντιπροσώπωντες ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων. Ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι ἀπρεπὲς εἰάν ὑποστήριζον ἰδέας καὶ γνώμας τὰς ὁποίας ὡς βουλευταὶ διὰ λόγου καὶ διὰ ψήφου κατεπολέμησαν. Καταλήγων παραδέχθη τὴν προταθείσαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ἀκούων ἀκολουθῶν τὸν λόγον ἕτερος βουλευτὴς Μεσολλογίου ἐξήνεγκε τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῆς προταθείσαν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων, ἀνεπτυξέ ἀκολουθῶν τοὺς λόγους οἵτινες προσέκαλεσαν τὴν συναμολόγησιν τῶν τριῶν συμβάσεων ὑποστήριξε τὴν ὀφελυμότητα αὐτῶν καὶ ὅτι ἐπερίωρε τὸν διαγωνισμὸν ἐν Ἑπτανήσῳ διότι φρονεῖ ὅτι ἡ κοινωνία ἐκείνη δὲν ἀντέχει εἰς μείζονα ἀνταγωνισμὸν. Ὅσον ἀφορᾷ, προσέθηκε, τὴν ὑπὲρ τῆς Γεωργίας Τράπεζαν εἶναι δύσκολον, εἰάν πρέπει νὰ προτιμηθῇ τῇ ὑπὲρ τῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας. Ἄλλως δὲ μεριμνῶντες ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κλάδων τούτων δὲν παρέβλεψαν καὶ τὴν γεωργίαν. Καταλήγων ἀπεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Μετὰ τινα ἀγόρευσιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Καλαβρυτῶν ἰσχυρισθέντος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν συμβάσεων ἀκολουθήσασα τὰς ἰδέας, ἃς ἐξέφρασε ὡς ἀντιπολίτευσις ἐπολιτεύθη αξιοπρεπῶς, καὶ τιμῆς, ἀτοπον δὲ ἤθελεν εἶσθαι εἰάν ἐπακινώδει, ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Ἀναβὰς ἀκολουθῶν τὸ εἶγμα ὃ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν εἶπεν ὅτι ἐλπίζει μὲν ἡ Βουλὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν πρὸ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἀλλ' οὐχ ἔττον πάντα ἐναντίον περιπτώσιν προλαμβάνων εἰσάγει νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαρτίου ε. ε. Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἡ Βουλὴ θεωρήσασα κατεπίγειον παραδέχθη κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σήκωλον εἰς Α'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον μόνον

Ἐπὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Μαρτίου ε. ε. χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἰση μὲ τὸ ἐν δωδεκαμημῶριον τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1874.

Ἐπίσης παραδεκτὰ ἐγένοντο κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς Β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν.

1. Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Νόμου.

2. Νομοσχέδιον περὶ μεταβολῆς τοῦ νενομοθετημένου προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Μεθ' ὃ ὁρισθέντος ὅτι αὐριο· ἡ Βουλὴ θέλει συνεδριάσει περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ Πρόεδρος ἀναγγεῖλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ μηνὸς Μαρτίου Β'. ἀνάγνωσις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Νέγκας.
Χ. Στεριάπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 24 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίαις γενομένης περὶ ὥραν 10 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη εἰς τὰς προτάσεις νόμου ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Κυνοῦρας περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ὑπὸ τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων διαπραττομένων ἀδικημάτων εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ἥς τὸ κατεπεῖγον συνέστησε πρὸς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' αὕτη παρέπεμψε αὐτὴν εἰς τύπωσιν, ἵνα διέλθῃ ἀκολουθῶς τὴν κανονισμένην ὁδόν. Ἐχει δὲ ὡς ἑξῆς:

«Τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων διαπραττόμενα ἀδικήματα δικάζονται ἀπὸ τὰ τακτικά δικαστήρια, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου».

Πᾶσα διάταξις ἀντικείμενη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἀθῆναι, τὴν 22 Μαρτίου 1874.

Οἱ βουλευταὶ

Α. Σαρριγιάννης, Γ. Λαδούπουλος, Περικλ. Μπούτος, Γω. Α.

Τζιώτης, Δ. Ι. Δημητριάδης, Χ. Α. Κανελλόπουλος, Ν. Π. Βασιτωπάκης, Φ. Βάρδογλη, Κ. Κατσικούπουλος, κ.

Ἐγένετο κατόπιν δεκτὴν εἰς Β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ χρημίστης πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαρτίου ε. ε.

Εἰς α. δὲ ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρου-ουγγαρίας.

Ἐπροτάθη ἀκολουθῶς ἡ ἐναρξὶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν Ἠλείας Ὀλυμπίας καὶ Μεσσηνίας συζήτησις, ὃ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν συμφῶνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀλλ' ἀντιπαρητηρησάντων ἑτέρων, ὅτι ἡ σημερινὴ συνεδρίασις εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἔκτακτος καὶ δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολήν.

Κατόπιν ἐπρότειναν τινες, ἵνα συνεδριάσῃ τὴν ἐπαύριον ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπαρτίφασα τὴν πρότασιν προσδιώρισεν ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως τὴν προσεχῆ τρίτην πρὸς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Νέγκας,
Χ. Στεριάπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 26 Μαρτίου 1874.

Ἀπαρτίαις γενομένης περὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη ἐν πρώτοις ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Σύρου πρότασις νόμου περὶ ὁδοποιίας κατὰ τὰς νήσους, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν. Ἐχει δὲ ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς τὴν Βασιλιν».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1867 Νόμου ὁδοποιίας, ἐθνικαὶ ὁδοὶ εἰσὶν αἱ συνδέουσαι τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ἀλλήλας ἢ πρὸς λιμένας ἢ πρὸς πόλεις τοῦ

ὁμοῦ κράτους. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ εἰσὶν αἱ συνδεύσαι τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας πρὸς ἀλλήλας ἢ πρὸς ὁμοίας τῶν δήμων τῶν ὁμοῦ ἐπαρχιῶν ἢ πρὸς ἐθνικὴν ὁδὸν ἢ πρὸς τινα λιμένα.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς συγκοινωνίας ὁ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 νόμος ἐδημιούργησε πύρους διανενομένους μεταξὺ τῆς ἐθνικῆς, τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ τῆς δημοτικῆς ὁδοποιίας. Ἐν ταῖς συζητήσεσι τοῦ νόμου ἐκείνου ἀνεπτύχθη καὶ ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ δικαία καὶ εὐλογαὶ γνώμη, ὅτι τὰ ἐξ ἐκάστης τῶν ἐπαρχιῶν εἰσπραττόμενα ποσὰ πρέπει νὰ διατιθέσθαι ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς, ῥητὶς διατάχθη ἡ ἀποκλειστικὴ αὐτῇ χρῆσις διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου· αἱ δὲ ἐθνικαὶ ὁδοὶ, ἐπὶ ὧν ἡ ἀποκλειστικὴ αὐτῇ χρῆσις δὲν ἦν δυνατὴ, ὡς μόνον ἀποβαίνουσιν ἀναντιρρήτως ὠφελίμοι εἰς πάσας τὰς ὁμοῦς ἢ παροικεμέναις ἐπαρχίαις, ἀλλὰ καὶ χαρακτηρίζονται διὰ νόμου, ὅπερ ἐγγράφεται τὴν συμφωνοτέραν πρὸς τε τὰς κοινὰς ἀνάγκας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους κατὰ τὰς τῆς κατασκευῆς αὐτῶν. Ὁ νομοθέτης ἠθέλησεν, ἵνα αἱ ὑφιστάμεναι τὰ ἔκρη ἐπαρχίαι καὶ δήμοι ἐχῶσι καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας.

Ἀλλ' ἡ δικαία αὕτη ἀρχὴ εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν μὲν ταῖς μεμονωμέναις ἐπαρχίαις τῶν νήσων ὡς πρὸς τὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς, ἐν δὲ τοῖς μεμονωμένοις δήμοις ὡς πρὸς ταύτας τε καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς. Ἡ Τήνος π. χ. ἡ Ἄνδρος καὶ ἄλλαι νῆσοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωσιν ἐθνικὴν ὁδόν, διότι οὔτε μὲ ἀλλὰς ἐπαρχίας συνορεύουσιν, οὔτε μὲ τὸ ὁμοῦν κράτος· αἱ δὲ πρωτεύουσαι αὐτῶν κείνται ἐπὶ τῶν λιμένων. Ἡ Μύκονος δὲ ἀδύνατον νὰ ἔχῃ οὐδ' ἐθνικὴν, οὐδ' ἐπαρχιακὴν ὁδόν, μὴ αποτελούσα ἢ ἓνα μόνον δήμον, ὅπως καὶ ἡ Ὑδρα καὶ αἱ Σπέτσαι καὶ ἄλλαι νῆσοι.

Ἐν τούτοις, ἡ νῆσος μὲν αὕτη φερομένηται κατ' ἐπὶ ὑπὲρ ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἐξ ὧν οὐδέποτε ὠφελήθησεται, αἱ δὲ ἄλλαι τοῦ παραδεδειγμένου νήσου φορολογεῖνται ὑπὲρ ἐθνικῶν ὑποῖται νόμῳ ἀδύνατον νὰ κατασκευασθῶσιν ἐν αὐταῖς.

Πρὸς ἄρῳ τῆς προφανοῦς ταύτης ἀδικίας καὶ ἐπ' ἀνάνδον εἰς τὴν διέπουσαν τοὺς ὁδικούς πόρους ἀρχὴν τοῦ νόμου, συνέταξε καὶ ὑποβάλλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 1 εἶναι ἀναγκαία κύρωσις τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπὲρ τῶν καταβλησομένων ἐπαρχιῶν χρήσεως τῶν εἰσπραττομένων.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐξαίρει τῶν διατάξεων τοῦ γ' γ' νόμου τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἐπαρχίας καὶ δήμους, διότι δὲν περιλαμβάνονται αὐταὶ εἰς τὸ συμπλέγμα τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, αἱ δὲ οὐδὲ τῶν ἐπαρχιακῶν, καὶ προσέτι διότι εἶναι ὅλως ἀπίθανον νὰ ἐπιτευχθῇ γενικὴ ἐργασιὰ κατασκευῆς ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐν ταῖς μεμονωμέναις καὶ μὲν ἰσχυρὰς συγκοινωνίας προκείμεναις παρουσιαζούσαις νήσοις.

Τὸ ἄρθρον 3 εἶναι συνέπεια τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς. Ἀπὸ ὑπάρχει ἐνόμως ἀνεγνωρισμένον ὅτι αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ δήμοι δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν πόρων τῆς ὁδοποιίας, ἐπεται ἀναγκαιῶς, ὅτι, συμπληρωθεῖσιν ἢ μὴ ὑπαρχουσὶν ἀναγκῶν συγκοινωνίας, τὰ ἐκ τῶν εἰρημίνων πόρων εἰσοδήματα δύνανται νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ἄλλων ἐργῶν κοινῆς ὠφελείας.

Ἐπιφυλασσόμενος ν' ἀναπτύξω κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν πρότασιν μου ταύτην, παρακλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιταχίῃ τὴν θεραπείαν ἀνάγκης ὁμολογουμένης, ν' ἀποτιμῇ δὲ εἰς τὰς νομοθετικὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους δικαιοσύνην, ἣν δικαιοῦνται νὰ προσδοκῶσιν ἐκ μέρους τοῦ Κοινοβουλίου οἱ φίλεργοι αὐτῶν κάτοικοι.

Ὁ ἐκ Σύρου βουλευτὴς
Γ. ΜΗΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

Ἄρθρον 1.

Ἐν ταῖς μεμονωμέναις ἐπαρχίαις τῶν νήσων, ἐν αἷς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατασκευασθῶσιν ἐθνικαὶ ὁδοὶ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1867 νόμου περὶ ὁδοποιίας, τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιίας εἰσαγόμενα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ γ' γ' νόμου τῆς 25 Ἰουλίου 1873 ποσοστὰ, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν τελωνιακῶν δικαιοματίων, ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν καὶ δημοτικὴν ὁδοποιάν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Ἐν δὲ τοῖς μεμονωμένοις δήμοις τῶν νήσων, ἐν οἷς οὐδὲ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς δύναται νὰ κατασκευασθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρου περὶ ὁδοποιίας νόμου, τὰ εἰρημμένα ποσοστὰ ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δημοτικὴν ὁδοποιάν τῶν δήμων τούτων.

Ἄρθρον 2.

Ἐν ταῖς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐπαρχίαις καὶ δήμοις δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ δημοπρασίας διατάξεις τοῦ γ' γ' νόμου. Ἰσχύουσι δὲ ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς αὐτῶν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ΣΚΣ Νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Άρθρον 3.

Θεραπευθεισών πασών των αναγκών της επαρχιακής δημοτικής οδοποιίας εν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου επαρχιαῖς ἢ τῶν της δημοτικῆς ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 2, τὰ ἐκ τῶν ποσοτῶν εἰσοδήματα διατίθενται δυνάμει εἰδικοῦ Β. Διατάγματος ἐν ταῖς μεμονωμέναις μὲν επαρχίαις ἐπὶ τῇ ἔασει γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου επαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τοῖς μεμονωμένοις δήμοις ἐπὶ τῇ ἔασει γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπὲρ ἄλλων ἐργῶν κοινῆς ὠφελείας.

Άρθρον 4.

Ληξάσης της ισχύος τοῦ Γ' νόμου, αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ΣΚ' νόμον σχετικῶν εἰσοδημάτων της επαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς οδοποιίας.

Ὁ ἐκ Σύρου βουλευτὴς
Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ.

Ἐπίσης εἰσῆχθη ἡ ἔκθεσις της ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς περὶ διοργανισμοῦ της Μαιευτικῆς σχολῆς, ἥτις ἐπίσης ἐστάλη εἰς τύποις, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ της Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπὴ μελετήσασα ἐπισταμένως τὸ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων κ. Ἀργυρ. Θ. Διαμαντοπούλου «περὶ της ἐν Ἀθήναις Μαιευτικῆς Σχολῆς» ἐν τῇ Βουλῇ ὑποβληθέν Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ λεπτομερῆ καὶ ἐμбрηθῆ αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, παρατηρεῖ ὅτι.

Ἡ βελτίωσις τοῦ μόνου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐν πόλει ὁσημέραι κατὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων αὐξούση, ὑπάρχοντος τοιοῦτου φιλανθρωπικοῦ ἅμα καὶ διδακτικοῦ καταστήματος, καθίσταται ἀναγκαιοτάτη, ἀφοῦ ἀνεκαθεν παρὰ πάσαις ταῖς μεγαλοπόλεσι τῶν λοιπῶν ἐθνῶν μεγίστη πάντοτε καταβάλλεται φροντίς πρὸς πολλαπλασιασμὸν καὶ τελειοποίησιν τοιούτων ἱερῶν ἀσύλων, ἵνα ὅσον ὁλον τε πλείοτερα δυστυχῆ πλάσματα εὐρίσκουσιν ἐν αὐτοῖς τὴν ὑπὸ της κοινωνίας καὶ φιλανθρωπίας χορηγημένην προστασίαν καὶ περίθαλψιν.

Διὰ της βελτιώσεως δὲ ταύτης κατορθοῦται, ὡς ὀρθότατα ἐκθέτει ὁ εἰσαγγών τὸ νομοσχέδιον κ. βουλευτῆς, καὶ ἕτερος ἀξιολογώτατος ἐπιστημονικὸς σκοπός, δηλ. ἡ ἐπείγουσα ἐντελεστέρα διδασκαλία τῶν μαῶν, ἡ μέχρι τοῦδε ἀρκούντως, ἔνεκα της ἀνεπαρκείας τοῦ καταστήματος, ἐλλειπῆς ὑπὸ πρά-

κτικὴν ἔποψιν οὖσα καὶ πολλὰ τὰ ἐπιζήμια διὰ τοῦτο παρέχουσα, καὶ τὸ σπουδαιότατον, ἡ μαιευτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν, ἐν τῇ Ἀστυκλικῇ καταγινόμενων διδασκῶν της ἱατρικῆς, οἵτινες ὅλως ἀδαῖς τῶν ἀναγκαιοτάτων πρακτικῶν μαιευτικῶν γνώσεων ἤδη ὄντες, θέλουσι δινηθῆ διὰ της ἐν τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον καταρτισθέντι Μαιευτηρῷ φοιτήσεως καὶ ἀσκήσεως νὰ ἀναπληρώσωσιν ἑλλειψιν, ἔνεκα της ὁποίας καθεκάστην πλείστα ἀκούσια συμβαίνουσι δυστυχήματα.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἰσχυροὺς καὶ δικαίους λόγους, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καθῆκον νὰ συστήσῃ τὴν ταχεῖαν παρὰ της Βουλῆς παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀφοῦ μάλιστα καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ἐπὶ πλέον ποτὸν εἶναι πάντῃ ἀτήλαντον.

Ὁ πρόεδρος

Στ. Κολιάτσος.

Τὰ μέλη

Δ. Ράλλης, Δ. Λοράνδος, Ἀρ. Σκελλαρόπουλος, Α. Τρύφωνας, Ν. Βαρβιτσιώτης, Σ. Λογιωτατίδης.»

Ἐγένετο ἀκολούθως δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ 1874 εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Μαρτίου κ. ε. χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἰση μὲ τὸ ἐν δωδεκατημόριον τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων της χρήσεως 1874.»

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐτροσυγγαρίας περὶ ἀμοιβαίας ἀποδόσεως τῶν δραπετῶν ναυτῶν.

Προτάθη μετὰ ταῦτα ἡ γ'. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ προέδρου τοῦ επαρχιακοῦ συμβουλίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

Ἐπὶ τοῦτου ὑπεβλήθησαν διάφοροι ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν τροπολογίαι αἵτινες καὶ ἀνεπύχθησαν ὑπ' αὐτῶν, ἀνεβλήθη δὲ ἡ ἐξακολουθήσις της συζητήσεως ἐπὶ μικρὸν ὅπως συγχωνευθῶσιν αἱ δεκτικαὶ συγχωνεύσεως τροπολογίαι, ἡ δὲ Βουλὴ προέβη ἐν τῇ μετὰ εἰς τὴν συζήτησιν 1) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 18 ἁρθροῦ τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ΣΜΗ' νόμου καὶ 2) τοῦ περὶ καταργήσεως ἐνὸς γραμματίως α. τά-

(Πρακτικὰ Βουλῆς Β'. Συνόδου Ε'. Περιόδου.)

ξως εκ του προσωπικού του υπουργείου των Εκκλησιαστικῶν καὶ προσθήκης ἐνὸς τμηματάρχου α. ἢ β'. τάξεως.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον δι' ἀναστάσεως τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 18 ἁρθρου τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης νόμου μεταβληθεῖσιν τῶν λέξεων «ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφόρου» εἰς «ὑπὸ τὸν ἐφορον» ἔχει δὲ ὡς ἐτροποποιήθη τὸ νομοσχέδιον αὐτῷ.

«Τὸ νομισματικὸν μουσεῖον διευθύνει εἰς νομισματογνώμων, ἔχων ἑαυτὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α. τάξεως ἢ τμηματάρχου β'. τάξεως, διοριζόμενος δὲ διὰ Β. Διατάγματος καὶ τελῶν ὑπὸ τὸν ἐφορον τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως ἐνὸς γραμματέως εκ τοῦ υπουργείου τῶν Εκκλησιαστικῶν κλπ. εἰς τῶν βουλευτῶν ἀπέλυσεν τὸν νομοσχέδιον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δι' ἐνὸς τμηματάρχου ἀντικατάστασιν τῆς θέσεως ἐνὸς γραμματέως α. τάξεως ἰσχυρισθεὶς ὅτι οὐδεμία ἐντεῦθεν προκύπτει ὠφέλεια· ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Ἀκολουθῶς ἐδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς γ'. συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, δι' ἀναστάσεως, ἔχων ὡς ἑπεται.

«Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐκ τοῦ νενομοθετημένου προσωπικοῦ τοῦ υπουργείου τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καταργεῖται ἡ θέσις ἐνὸς γραμματέως πρώτης τάξεως· προστίθεται δὲ εἰς αὐτὸ εἰς τμηματάρχης α. ἢ β'. τάξεως.»

Μετὰ τοῦτο εἰς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου παρετήρησεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία δὲν προσεγγίζει ταχτικῶς ἐν λιμένι κατὰ τὴν περὶ τούτου ὑποχρέωσιν τῆς παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ὅπως θεραπευθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη.

Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπάντησεν ὅτι θέλει ἐξετάσει καὶ ἐνεργήσῃ ὅ, τι δέον.

Ἐνταῦθα προσελθὼν ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τὰς ἐπομένους ἐκθέσεις.

1) Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ δευτέρου ἀντεισαγγελέως εἰς τινὰ πρωτοδικεῖα.

2) Ἐπὶ τοῦ περὶ τῶν ἐμμέσθων δικαστικῶν κλητῶν καὶ αἱ ἐκθέσεις αὗται ἔχουσιν οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἐπειδὴ ἀναμφισβήτητον εἶναι, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τριμηνίαν δημοσιευομένων ἐπιστῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προκύπτει, ὅτι παρὰ τιτὶ τῶν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικεῖσις εἰσαγγελιῶν τοσαύτη συσσώρευσις ἐκκρεμῶν ποινικῶν υποθέσεων ὑπάρχει, ὥστε ἀναπόδραστος καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκείσε προσθήκης καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως, τὴν πληρῶσιν τῆς ὑποίας σκοπεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν περὶ τούτου σχέδιον νόμου.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς τοιαύτης ἀνάγκης τὸ προτεινόμενον μέτρον εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀποδεκτὸν, καθ' ὅσον ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς θέλει ἐξυπηρετῆσαι σπουδαῖον κοινωνικὸν συμφέρον, οὐδεμίαν ἀφ' ἑτέρου θέλει ἐπιφέρει αὐξήσιν ἐξόδων, προκειμένου οἱ εἰς τὰς πολυσσχόλους εἰσαγγελίας προτεθησόμενοι προσωρινῶς ἀντεισαγγελεῖς νὰ ἀφαιρῶνται ἀπὸ τῶν σχετικῶς εἰς ἐνήμερον κατὰστασιν εὐρισκομένων ἄλλων τοῦ κράτους εἰσαγγελιῶν.

Τούτων ἕνεκα ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ σχέδιον νόμου, τὸ ἐπιτρέπον τὸν διορισμὸν καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως παρὰ ταῖς εἰσαγγελεῖαις τῶν πρωτοδικεῖων Τριπόλεως, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Σπάρτης καὶ Πάτρων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαρτίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ,

Τὰ μέλη

Α. Μ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Γ. Δ. ΤΖΙΩΤΗΣ, Α. Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΣΑΡΡΙΓΙΑΝΝΗΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ εἰσαγγητὴς

Α. ΒΟΥΛΙΑΠΩΤΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ, ὑπ' ὅψιν λαβοῦσα τὴν περὶ νόμου προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμμέσθων δικαστικῶν κλητῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν πρωτοδικεῖων Ἀθηνῶν, Χαλκίδας, Παρνασσίδος, Ναυπλίου, Καλαμῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Κυπαρισσίας, Πατρῶν, Μεσολογγίου, Πλείας καὶ Κερκύρας σχέδιον νόμου, καὶ σχεφάμενη ὅτι αἱ δι' αὐτοῦ ἐπιφερόμεναι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ΓΝΑ νόμου σκοποῦσιν ὁμολογοῦμένως τὴν ἀρσιν ἀποσπασίων τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας διατε-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΑ'.

Τῆς 15 Ἀπριλίου 1874

Συμπληρωθέντος τοῦ απαιτουμένου πρὸς ἀπορίαν ἀριθμοῦ περὶ ὥραν 2 Μ. Μ., εἶπεν ὁ Πρόεδρος ὅτι δὲν ὑπῆρχον πρακτικὰ πρὸς ἀνάγνωσιν, ὡς ἀναγνωθέντα κῆρυξεν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς 26 Μαρτίου ε. ε.

Ἀνῆγγειλεν ἀκολουθῶς ὅτι ὁ ἀρχαῖος ὑπάλληλος καὶ ἀκέραιος δικαστὴς καὶ διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς Γ. Τερτσέτης, ὁ διὰ λόγων μεστίων φαντασίας ποιητικῆς καὶ ἀκραιφνούς πατριωτισμοῦ ἐξυμνήσας τοὺς ἀγῶνας τῆς νέας Ἑλλάδος ἐξεμέτρησε σήμερον τὸ ζῆν καὶ πρότεινεν, ἵνα οἱ ΚΚ. Βουλευταὶ συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ γεννητομένην αὐρίον τὴν 9 ὥραν Π. Μ. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτή.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀναφορὰ τῶν Βουλευτῶν ἀξιοματικῶν αἰτουμένων ὁλόκληρον τὴν ἐκ δύο χιλιάδων δραχμῶν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐπὶ συμφωνισμῷ τοῦ μισθοῦ των.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τηλεγράφημα ἐκ Καλαμών τοῦ Ἑμμ. Μπενάκη δι' οὗ ἀναγγέλλει εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ἄρτι περαιωθεῖσα δημοτικὴ ἐκλογή τοῦ δήμου τούτου πρόκειται ν' ἀκρωθῇ λόγῳ πολιτικῶν ὑπολογισμῶν καὶ παρκαλεῖ τὴν Βουλὴν ἵνα ζητήσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκλογῆς, ὥπως δυνήθῃ νὰ ἀποστείλῃ ταχυδρομικῶς ἀναμφισβήτητους ἀποδείξεις τοῦ τολμήματος τούτου.

Ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἐγένετο μακρὰ συζήτησις καθ' ἣν οἱ μὲν πρότεινον, ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐνεργήσῃ αὕτη ὥστε δεῖν, οἱ δὲ ἀντικρούοντες τὴν γνώμην ταύτην ὑποστήριξαν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ οὕτως εἰς τὰ καθήκοντα δικαστικῆς ἐξουσίας ἐπιφέρουσα σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν.

Ἀναστὰς εἰτα ἕτερος βουλευτὴς ὑπέβαλε πρότασιν καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἀρκομένη εἰς τὰ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἐγένετο ψηφοφορία δι' ἀναστάσεως ἀλλὰ ἀμφιδύλου μέναντος τοῦ αποτελέσματος ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Μαυρομαχάκη καὶ Π. Φλέτσα ἡ δὲ πρότασις ἐγένετο δεκτή διὰ ψήρων 63 κατὰ 58 ἀρνηθέντα 3. κατὰ τὸ ἐπὶ ταύτῃ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐπὶ τῆς τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μπενάκη, καὶ ἡ ὅχι.

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Ἰω. Ζέρδας	
Α. Μιχαλόπουλος		Δ. Βουλπιώτης	Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ο	Κ. Γιολδάσης	Ο
Ἰω. Κυριακός		Δ. Δημητριάδης	N
Μ. Καίρης Ὁρφανός	Ο	Τ. Κουτρούζλης	Ο
Νικ. Α. Μαυροκορδάτος	N	Κωνστ. Λομβάρδος	N
Νικόλ. Α. Τσώκης	N	Νικόλ. Ε. Λούτζης	N
Ἄνδρ. Δανόπουλος	ἀν.	Διον. Κολλυβάς	N
Λεων. Βούλγαρης		Ἰω. Νέγκας	N
Δημ. Καλλιφρονάς	Ο	Ἄνδρ. Γαῖτας Φωκάρδης	N
Σκαρλ. Σούτσος		Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Ὄθων Μακρυγιάννης	Ο	Ἄνδρ. Αὐγερινός	N
Στυλ. Κολιᾶτσος	N	Χρ. Στεριόπουλος	
Περικλῆς Πετράκης	N	Λύγερ. Πετραλίδης	Ο
Δημ. Ράλλης	ἀν.	Θ. Ασραλίδης	N
Λθ. Ἰσχος	N	Α. Κατσίνος	
Κ. Στράτος		Ἀναγν. Δημητρίου	
Δημήτρ. Γρίδας		Δημ. Κλίμακας	N
Γ. Γερθωνιάσης		Ἀντ. Λογκοθῆς	Ο
Χρ. Κατσιογιάννης	Ο	Γερ. Βαλκάνος	N
Γ. Πλαπούτας	Ο	Ἀριστομένης Βαλιττάς	Ο
Θ. Δηλιγιάννης		Βαρθελαῖος Πέλλικας	N
Β. Κ. Νικολόπουλος		Εὐστ. Πεταλλᾶς	Ο
Ἰω. Α. Δεληγιάννης		Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς	N
Γ. Λαδόπουλος	N	Θρ. Α. Ζαῆνης	N
Ἀντ. Α. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀργύρ. Διμαντιόπουλος	
Μ. Κοσσονάκος		Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς	N
Λεων. Πετροπουλάκης	Ο	Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος	N
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	Ο	Περ. Μαυρομιχάλης	N
Ἰω. Σφράκας	Ο	Κωνστ. Φλίσσας	
Ἀριστομ. Λιδωρίκης	N	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος	Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰω. Τζιώτης	N
Ἰω. Καπιτίνης	N	Γ. Καραβᾶς	
Γ. Μίλητος	N	Ἀλέξ. Κοντοσταυλῆς	N

Κωνστ. Π. Οίανόπουλος Ο	Βασίλ. Μπουτουνάς Ο
Ιω. Χωρεπισκοπίδης Ν	Αλ. Βάστος
Ιω. Αντωνιάδης Ο	Γ. Μαλέας Ο
Ν. Βασιλάκης του Ηλίου	Σπυρ. Ζαζόβας Ο
Αθαν. Παραμυθιώτης Ο	Γερ. Ζωγιάς
Δημ. Λοράνδος Ν	Νικ. Παγκράτης
Αναστ. Δημητριάδης	Επ. Δελνγεώργης Ο
Ιω. Δελνγιάννης	Σταμ. Μακρής
Ιω. Ιωάννου Ν	Αλ. Κουμουνδούρος Ν
Γεώργ. Κούστας	Σπυλ. Αντωνόπουλος Ο
Αριστ. Μεντζελόπουλος	Π. Μπούτος Ν
Νικόλ. Μηλιαρέσης	Δ. Κυριακίδης Ο
Μ. Ιγγλέσιος	Γ. Προβελίγιοι Ο
Αγαμ. Μεαζάς	Μιχ. Δαμνίλης
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλεάς	Ν. Χατζόπουλος Ο
Κοσμ. Πανάριτος Ν	Κ. Κρίστης
Αναστ. Βαρθαρίγος Ο	Ν. Φαρμάκης
Δημ. Ραπτάκης	Ν. Καναβός Ο
Θ. Θερμογιάννης Ν	Μ. Βάτσαρης Ο
Δ. Σαργγιάννης Ν	Κ. Εύθυμιόπουλος
Κ. Κατσικόπουλος Ν	Π. Ιατρού
Γ. Βακαλόπουλος Ο	Αλ. Πεταλάς Ν
Ν. Λεώπουλος	Επαμ. Βερβίλης
Ιω. Βαλασόπουλος	Δημήτριος Σαράβας Ο
Λεων. Μαυρομιχάλης	Π. Λεωτσάκος Ν
Νικήτ. Βαρδισιώτης	Ιω. Μαυρομιχάλης Ν
Αναστ. Κορφωτιάκης	Πέτρος Μαυρομιχάλης Ν
Αντ. Γεωργαντζής Ο	Χ. Κανελλόπουλος Ο
Γ. Λάπης Ν	Αντ. Οικονομόπουλος Ο
Σπ. Βαλαωρίτης Ο	Αγαμ. Χριστόπουλος Ν
Αγγ. Φ. Καλκάνης	Πολ. Κωσταντάς Ν
Ιω. Σ. Χαλκιάς Ν	Αναστ. Τρύφωνας Ο
Αρ. Ρούκης Ο	Θεόδ. Ρωμαιοί αρν.
Αλ. Παπαλουκάς	Μιχ. Χαριτάτος
Ιωάν. Παπαζαφειρόπουλος Ν	Θ. Πυλαρινός Ο
Χρ. Χρηστόπουλος	Διον. Δελλαπόρτας
Φίλιππος Βάρδαγλης Ν	Γ. Κάγκας
Αριστίδης Σακελλαρόπουλος Ο	Εύθ. Κεχαγιάς Ν
Δημ. Ζίγγιλης Ο	Π. Τζαμάλης Ο
Πλ. Φλέσσας Ο	Α. Καραγιάννης Ν

Θ. Κανακάρης	Γρηγ. Μυρομαρής Ο
Αρ. Μπουκαεύτης	Γ. Γεωργακόπουλος Ν
Αρ. Κοντογιώργης	Θ. Αναστασόπουλος Ν
Π. Χαλικιόπουλος Ο	Σ. Σωτηρόπουλος Ν
Εύστ. Ηλιοπούλος Ο	
Ν. Καραπυλός Ν	Γ. Στάϊκος Ν
Αθ. Μισυρλής	Ιω. Δροσινός
Δημ. Τριγγέτας	Σταμ. Κορυζής
Γ. Κόκκινος Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης
Γ. Δελλαπόρτας	Θ. Γκίλιας Ν
Ιω. Διστεύνης Ν	Θ. Θεοδωράκης Ν
Ιω. Δουλιδής Ο	Θ. Παπακώστας Ο
Κ. Επιφανίου Ο	Ιω. Χατζίσκος Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Δημ. Τσιριμώκος
Ανδρ. Μανούρας	Κ. Δουβουνιώτης Ο
Δημ. Χυχσιδής Ο	
Ν. Σούττος Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης Ν
Κ. Πλατός Ο	Δημ. Ν. Κριζώτης Ν
Γ. Μπούμπουλης Ν	Γεώργ. Τ. Θωμίς Ο
Ιω. Ζαλλώνης	Ν. Αγγελοκάρης
Δ. Δρόσος Ο	Μιλ. Κ. Κανάρης Ν

Γενομένης εἴτα κληρώσεως διὰ τὴν ἐξαλογὴν Τριγωνίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Ν. Τσώκρη ἐλαχε εἰς τὸ Λον τμήμα, ὃ δὲ Πρόεδρος παρεκάλεσε τὰ μέλη τοῦ τμήματος, ἵνα συνέλθωσιν πρὸς ἐξέλεγχιν αὐτῆς.

Ἐκοινοποιήθη κατόπιν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφορὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετόχων τοῦ Λαυρίου παρακαλούντων τὴν Βουλὴν, ὅπως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας ἐνεργήσῃ ὅ, τι δεόν πρὸς θεραπείαν τοιαύτης καταστάσεως. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἀναγνωθεῖσα παρεπέμφθη ἀπλῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως καὶ ἄλλοτε ὅμοια τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων.

Ἀνῆγγειλлен εἴτα ὁ Πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως, ἀλλ' ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ἀναβληθῇ, ἅτε τοῦ Ὑπουργείου, καθ' ὃς ἔχει πληροφορίας, καταθέτος τὴν ἐξουσίαν Ἀ-

ποδεκτῆς δὲ γενομένης τῆς προτάσεως, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 M. M.

Ὁ πρόεδρος
Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Νέγκας.
Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'

Τῆς 22 Ἀπριλίου 1874.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 M. M. προεδρεύοντος τοῦ Α'. ἀντιπροέδρου ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις ζητήσαντος τινος, ὅπως ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν βουλευτῶν ἀξιωματικῶν αἰτουμένων ὁλόκληρον τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γείνη ἀκολουθῶς ἡ νόμιμος κράτησις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου ἐγένετο μικρὰ ἐπὶ τούτῳ συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν, ἄλλοι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτὴν ἰσχυρίζομενοι ὅτι τὸ ζήτημα λύεται σαφῶς παρὰ τοῦ Συντάγματος, ἐπάγοντες δὲ ἄλλοι ὅτι ἡ Βουλὴ συνῆλθε σήμερον δι' ἑτερον ἀντικείμενον.

Τῇ προτάσει δὲ τινὸς ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν, ἥτοι εἰς τὴν ἐκλογὴν δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐνεκρίθησαν δὲ, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἀντιπροέδρου Γ. Ζωχίου τὰ ἐξῆς μέλη, Χ. Χρηστόπουλος, Ἀνδ. Δανόπουλος, Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, Ν. Μηλιαρέσης, Ι. Ἀνδρίτσου, Κ. Οἰκονόμου, Εὐστ. Πεταλάς, Σ. Σωτηρόπουλος, Ι. Μαρομυχάλης, Ι. Σαφάκας.

Ἀκολουθῶς ἐπανῆλθεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν βουλευτῶν ἀξιωματικῶν, μετὰ τινὰς δὲ παρατηρήσεις εἰπόντος, τινὸς ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἀποσύρει τὴν πρότασιν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 M. M.

Ὁ πρόεδρος
Δ. Ν. ΤΣΟΚΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Νέγκας
Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'

τῆς 26 Ἀπριλίου 1874.

Ἑπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 M. M. προεδρεύοντος τοῦ ἀντιπροέδρου Δ. Τσιριμώκου ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνήγγειλεν εἰτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσληγτοῦ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριγωνίας ἐκθεσις, ἐπικυρωτικὴ κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἀντέτεινε ἀκολουθῶς εἰς τῶν βουλευτῶν Κορινθίας παρατηρήσας ὅτι δὲν ἐτηρηθῆσαν αἱ διατυπώσεις τοῦ Κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὴν διάσχεψιν τοῦ τμήματος, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ υποβληθῇ τοιαύτη ἐκθεσις καὶ ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης τῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς συζητήσεως· καὶ πρὶν ἐτι τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις.

Παρατήρησεν ὁ εἰσληγτὴς ὅτι συνέταξε τὴν ἐκθεσιν, ἣν ὑπέγραψαν ἑνδεκα μέλη τοῦ τμήματος, ἀπὸ ἑκαστον αὐτῶν διεξῆλθε τὰ τῆς ἐκλογῆς ἔγγραφα. Ἡ δὲ Βουλὴ εἶναι κυρία νὰ προβῇ ἢ μὴ εἰς τὴν συζήτησιν.

Μετὰ βραχείαν ἐτι συζήτησιν καθ' ἣν εἰς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐπρότεινε, ἵνα κηρυχθῇ κατεπείγουσα ἡ συζήτησις τῆς ἐν λόγῳ ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ἀναστάσεως ἀπεράνθη νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οὕτω ὑποβληθείσης ἐκθεσεως.

Γενομένης δὲ ἀντιρρήσεως ἐπὶ τοῦ αποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Δημητριάδου καὶ Α. Πετροπουλάκη, ἡ δὲ Βουλὴ διὰ ψήφων 11 κατὰ 35, ἀρνηθέντων 2 παρεδέχθη τὸ κατεπείγον τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὸ ὡς δε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τῇ ἐξῆς ζητήματι.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ κατεπείγον τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας καὶ ἡ ὅχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	Νικόλ. Α. Μαροκορδάτος
Α. Μιχαλόπουλος	Νικόλ. Δ. Τσιώργης
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ἀνδρ. Δασιόπουλος
Ἰω. Κυριακός	Α.ων. Βαλλαχίης
Μ. Καίτης Ὁρμαδῆς	Ἀντ. Παλλήγιαννης

Σκτλ. Σούτσος	Ἀναγν. Δημητρίου
Ὁθων Μακρυγιάννης	Δημ. Κλίμακας
Στλ. Κολιάτσος	Ἀντ. Λαγκαδάς
Π. Ραλλῆς Πετράκης	Γερ. Βαλλιάνος
Δημ. Ραλλῆς	Ἀριστομένης Βιλέττας
Λθ. Ἰσάκος	Βαρβαρίκος Πηλλικας
Κ. Στράτης	Εὐστ. Πεταλλάς
Διμήτρ. Γεϊσας	Ἰθων. Γ. Πετιμεζῆς
Γ. Γεροβινάκης	Θρ. Α. Ζαχίης
Χρ. Κατσιογιάννης	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος
Γ. Πλαπούτας	Ἰθων. Π. Πετιμεζῆς
Θ. Δηλιγιάννης	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος
Β. Νικολόπουλος	Περ. Μαυρομιχάλης
Ἰω. Α. Δελιγιάννης	Κωνστ. Φλέπας
Γ. Λαδόπουλος	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ἰω. Τζώτης
Κ. Κοσσονάκος	Γ. Καραβῆς
Λεων. Πετροπουλάκης	Ἀλέξ. Κοντόσταλος
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	Κων. Π. Οἰκονόμου
Ἰω. Σαράκης	Ἰω. Χωρεπιτικοπίτης
Ἀριστομ. Λιδωρίκης	Ἰωάννης Ἀντωνιάδης
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν. Βασιλάκης
Ἰω. Καπιταίνης	Ἰθων. Πραμοθιώτης
Γ. Μίλησης	Δημ. Λοράνδος
Ἰω. Ζέρβας	Ἀναστ. Δημητριάδης
Δ. Βουλπιώτης	Ἰω. Δελιγιάννης
Κ. Γιολδάσης	Ἰω. Ἰωάννου
Δ. Δημητριάδης	Γεώρ. Κούστας
Τ. Κουρουδέλης	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος
Κωνστ. Λομβάρδος	Νικόλ. Μελλιτρίδης
Νικόλ. Β. Λοιμύτης	Μ. Ἰγγλέσης
Διον. Κολλιδῆς	Σπυρ. Μοντεσάντος
Ἰω. Νέγκας	Ἀγαμ. Μετξῆς
Ἄνδρ. Γαῖτας Φωσκάκης	Κοσμ. Παναρέτος
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ἀναστ. Βαρβαρίκος
Ἄνδρ. Λύγερινος	Δημ. Ραπτάνης
Χρ. Στεριόπουλος	Θ. Θεοδογιάννης
Λύγερ. Πετραλίδης	Γ. Σαββηγιάννης
Θ. Δαραλιῆς	Κ. Κατσιόπουλος
Δ. Καταίνης	Γ. Βακαλόπουλος

Ν. Λεώπουλος	Ἰθων. Βαρβίλης
Ἰω. Βαλασόπουλος	Δημήτριος Σαράβας
Λεων. Μαυρομιχάλης	Π. Λεωστάκος
Νικήτας Βαρβιτσιώτης	Ἰω. Μαυρομιχάλης
Ἀναστ. Κορβιτωτάκης	Πέτρος Μαυρομιχάλης
Ἀντ. Γεωργαντάς	Κ. Κανελλόπουλος
Γ. Λάπας	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος
Σπ. Βαλαωρίτης	Ἀγαμ. Χριστόπουλος
Ἀγγ. Φ. Καλαάνης	Πολ. Κωνσταντῆς
Ἰωάν. Σ. Χαλικιάς	Ἀναστ. Τρόφωνος
Ἀρ. Ρούκας	Θεόδ. Ρωμαῖος
Ἀλ. Παπαλουκάς	Μιχ. Χαριτάτος
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος	Ὁθ. Πυλαρινός
Χρ. Χρηστόπουλος	Διον. Δελλαπόρτας
Φίλιππος Βάρβογλης	Γ. Κάγκας
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος	Εὐθ. Κεχαγιάς
Δημ. Ζέγγελης	Π. Τζαμαλῆς
Ἠλ. Φλέπας	Λ. Καραλίδης
Βασίλ. Μπούντουντας	Θ. Κανκέρης
Ἀλέξ. Βάσσος	Ἀρ. Μπουκαύρης
Γ. Μαλέας	Ἀρ. Κοντογούρης
Σπυρ. Ζερβός	Π. Χαλικιόπουλος
Γερ. Ζωχίης	Εὐστ. Ηλιοπούλος
Νικ. Παγκράτης	Ν. Καραπαυλός
Ἐπ. Διληγεώργης	Λθ. Μισυρλής
Σταμ. Μακρῆς	Δημ. Τριγγέτας
Ἄλ. Κοιμουνητῆς	Γερ. Κόκκινος
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Γ. Δελλαπόρτας
Π. Μποῦτος	Ἰω. Δεστούνης
Δ. Κυριακίδης	Ἰω. Δουλίδης
Γ. Προβελέγιος	Κ. Ἐπιφανίου
Μιχ. Δημητράκης	Δ. Ι. Κουσουπιώτης
Ν. Χατζόπουλος	Ἄνδρ. Μανούσος
Κ. Κρίστης	Δημ. Χρηστίδης
Ν. Φαρμάκης	Ν. Σούτσος
Ν. Καναβός	Κ. Πλατὺς
Π. Βότσας	Γ. Μπούμπουλης
Κ. Εὐθυμιάδης	Ἰω. Ζαλλώνης
Μ. Ἰατροῦ	Δ. Δρόσος
Ἄλ. Πετσάλης	Γρηγ. Μαυροματῆς

Γ. Γεωργακόπουλος	N	Θεμ. Παπακώστας	O
Θ. Αναστασόπουλος	N	Δημ. Τσιριμώκος	N
Σ. Σωτηρόπουλος	N	Ιω. Χατζίσκος	N
.....		Κ. Δουδυνιώτης	O
Γ. Στάϊκος	N		
Ιω. Δροσινός	O	Βασ. Ν. Βουδούρης	
Σταμ. Κορυζής	N	Δημ. Ν. Κριαζώτης	N
Δ. Γ. Βούλγαρης	N	Γεώργ. Τ. Θωμάς	O
Θ. Γκιός	N	Ν. Αγγελεδάκης	
Θ. Θι. Δωράκης	N	Μιλτ. Κ. Κανάρης	

Ἀναγνωθεύσας τῆς ἐκθέσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέ-
χθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκύριον τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας καὶ
νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν Ι. Δεληγιάννην, ὅστις προσελθὼν ἔ-
δωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον πρω-
τόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 26 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1874
προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Τριγωνίας καὶ φέρων εἰσι-
τήριον Ἰω. Δεληγιάννης, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνε-
δριάζουσας, ὤμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 61 τοῦ Συντάγματος
νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀ-
νδραγαθίου Τριάδος νὰ φυλάξω πίσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ
εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα
καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυ-
νείδῃτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἔπεται.

Ὁ πρόεδρος

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς

.....

Οἱ Γραμματεῖς

Αρ. Κοντογούρης,

Ι. Νέγκας,

Ε. Βερβίλης.»

Ὁ ὁρκισθεὶς

Ιω. Δεληγιάννης.

Ἀνελθὼν εἰτα τὸ δῆμα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου εἶπεν ὅτι, ἡ μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως
ἀνωμάλια ἐπλήτην τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου

Ἀλλὰ μετ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπάθειας ἐστάθη ἀδύ-
νατος ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς καὶ μονίμου, διότι
οὐδεμία πολιτικὴ τῆς Βουλῆς ἀπόφωσις ἠδύνατο νὰ συγκεν-
τρώσῃ περὶ ταυτὴν ἱκανὴν πλειοψηφίαν πρὸς ὑπαρξίν βιωσίμου
Κυβερνήσεως καὶ τούτου ἕνεκα οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἠδυνήθη νὰ
σχηματίσῃ Κυβέρνησιν οὕτω δὲ ὁ τόπος ἔμενεν ἀνεὺ Κυβερνή-
σεως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας. Ὅπως προσληφθῇ τοιαύτη ἀνώμαλος
τῶν πραγμάτων κατάστασις μία μόνον ὑπολείπετο διεξόδος
καὶ αὕτη ἦτο ὁ μετασχηματισμὸς τῆς Βουλῆς ἐφ' ᾧ καὶ ἐξε-
δόθη τὸ προσήκον Β. Διάταγμα, περὶ τῆς διαλύσεως τῆς Βου-
λῆς· παρεκάλεσε ἐπομένως τὴν Βουλὴν, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὴν
Κυβέρνησιν πεντάμηνον πίστωσιν ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ὑποβλη-
θέντος προϋπολογισμοῦ, ἵνα ἡ Κυβέρνησις δαπανήσῃ κατὰ τὸ
Σύνταγμα.

Κατὰ συνέπειαν εἰσῆλθον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑ-
πουργοῦ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως πενταμήνου· πα-
ρεκάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν ἵνα κηρύττουσα αὐτὸ κατεπέμψῃ παρα-
δεχθῆ εἰς πρώτην συζήτησιν. Ἐγείνεται ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγείται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις διὰ τὰ ἐξόδα τῶν
μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου ἐνε-
στῶτος ἔτους ἰση μὲ τὰ 5/12 τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέν-
τος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ τρ. ἔτος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Βουλευτὴς Ἐπιδάφου Λαμπράς
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.»

Παρελθὼν εἰτα ἐπὶ τὸ δῆμα εἰς τῶν Βουλευτῶν Μεσσῆνης,
εἶπεν ὅτι, λαβὼν μέρος εἰς τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν κρίσιν
καθῆκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ διαφωτίσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν τε-
λευταίων πολιτικῶν γεγονότων. Οὐχὶ ἔλλειψις ὑποστηρίξεως,
εἶπεν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἐκάλυπεν αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ τοῦ
Κράτους τὴν διοίκησιν, ἀπεναντίας εἶχε πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν
συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, ὥστε νὰ καταρτίσῃ Κυβέρνησιν ἰσχυρὰν
καὶ ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὴν δὲ πε-
ποιθῆναι ταύτην ἐξέφρασεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ἐνόμισε
ὅμως, προσέθετο, καθῆκον αὐτοῦ ἀπαραίτητον πρὸς τὸ ἔθνος
καὶ τὴν Βασιλείαν νὰ ὑποβάλῃ τῇ Βασιλεὶ σκέψεις καὶ ἰδέας,
καθ' ἃς ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν δυναμένην νὰ ἀντα-
ποκρίνῃ εἰς τὰς προδοκίμους καὶ τοῦ βυβαλέως καὶ τοῦ Κοινοῦ

Βουλίου, και να υπηρεστή την πατρίδα, Κυβέρνησιν τέλος ζωόντων. Τὰς σκέψεις ταύτας ἄς και προφορικῶς ἀνέπτυξεν ὑπέβαλε και ἐγγράφως κατ' αἰτίσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἀλλὰ τούτων μὴ ἐγκριθέντων, ἀπεποιήθη τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου. Οὐχὶ ἐπομένως ἔλλειψις ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ διαφωνία μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐκώλυεν αὐτὸν νὰ καταρτίσῃ ὑπουργεῖον.

Προσέθετο ἑτέρος Βουλευτῆς Μεσσηλογίου ὅτι και οὗτος προσεκληθὲν νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον ἀλλὰ καθὰ εἶπεν και τῷ Βασιλεῖ, λίαν ἐξεπλάγη ἑλεπων τὸν νῦν Πρωθυπουργὸν παραιτούμενον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Βουλῆς. Τοῦτο συμβαίνει, εἶπεν, ὅταν ἐπέρχεται ἡ ἀρμονία μετὰ τοῦ ὑπουργείου και Βασιλέως, ἀλλὰ τοιαύτης τινὸς περιστάσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου μὴ ὑπαρχούσης ἀπορὸν καθίσταται ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργείου ἐκτὸς και ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Κοινοβουλίου οὕτω δὲ ὤφειλε νὰ σκεφθῇ ὡς ἀντιπολιτευτικῆς και τὴν σκέψιν ταύτην ὤφειλε νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς τὸν Βασιλέα, διότι κληθεὶς νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἤρνηθη. Τὸ νῦν ὑπουργεῖον εἶναι προϊόν πλειοψηφίας συμμαχικῆς ἐάν ἐπὶ ἡγεμονίᾳ διατάραξις ἐξῶθεν ἐν τῇ πλειοψηφίᾳ οὐδόλως δικαιολογεῖται παραιτήσθαι, διότι οὐδεμίαν ὑπέστη ἦσαν κοινοβουλευτικὴν ὥφειλε νὰ εἴρῃ ἑτέρον τι σπουδαῖον πολιτικὸν ἔργον, και ἀνῆλθῆτο, ἡ ἀντιπολιτευτικῆς ἦτοι ἡ πλειοψηφία ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδοχῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἐναντίον τῆς φυσικῆς τῶν πραγμάτων πορείας ἐδημιούργησε διὰ ὑπουργικὴν κρίσιν ἀνευ λόγου και τοῦτο ἐνῶ ἡ θέσις αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὅλως ἀρίστη. Εὐρεθὲν ἀπέναντι ἀντιπολιτευτικῆς δηλωσάσης ἐγκαίρως ὅτι ἦτον ἐτοίμη νὰ χορηγήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν και πᾶν ὅτι ἦτον ἀπαράιτητος πρὸς ὑπαρξιν αὐτῆς ἡ δύναμις νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπροσκοπίτως τὴν πορείαν του, ἀλλὰ τοῦτο σκοπίμως ἀπέφυγε νὰ ὤφελθῃ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Κατατρίβόμενον εἰς ἀναβολὰς και ἀπουσίας, παραιτούμενον ἐκτὸς τοῦ Κοινοβουλίου προπαρεσκευάζεν τὴν διάλυσιν αὐτοῦ, οὕτω δὲ διὰ τοιαύτης συμπεριφορῆς ἠδίκησε και τὴν Βουλὴν και τὸ πολίτευμα. Φρονεῖ ἐπομένως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δημιουργήσαν τὴν κρίσιν ταύτην και εἰς τὴν διάλυσιν προσφεύγον ἀναδέχθη μεγίστην εὐθύνην, και ἔβλαψεν οὐ μόνον τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ και αὐτὸ τὸ πολίτευμα.

Ἀφῆντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀληθῶς τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον εἶναι προϊόν τῆς πρώτης ἀντιπολιτευτικῆς ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐτύχε τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοβουλίου,

διότι ἐν τῇ φασματικῇ μάχῃ διὰ μίαν ψήφον ἀπορρίψαντες συνταγματικῶς δὲ φερόμενον κατεβέτο τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιθυμίας τὴν ἐξακολουθήσαν, τὸ ὑπουργεῖον συνενομήθη πρὸς τὴν Βασιλικὴν θέλῃ. Γινώσκον οὖτως ὅτι τὰ πράγματα μόνον εἰς τὴν αὐτὴν κατατάσσιν, ὅτι δὲν ἀπολαύει τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοβουλίου δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ προκαλέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης· οὕτω δὲ ἐπολιτεύθη και ὁ προκαλήσας κατὰ τὸ παρελθὸν και ἄλλοι ἀλλάχῃ.

Μετὰ τινὰ ἐτι συζητήσιν καθ' ἡ Βουλευτῆς τις ἐκ Μεσση κατέκρινε τὴν κυβερνήσιν, ὡς προκαλέσαντες ὑπουργικὴν κρίσιν χωρὶς νὰ ὑποστῇ ἦσαν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἐδικαιολόγησε δὲ τοὺς ἀποσυραντας τὴν ὑποστήριξιν των. ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀλίγους βουλευτάς, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐγκατέλειπε τὰς ἀρχὰς ἃς ἡ πρώην ἀντιπολιτευτικὴ εἴθετο πειραμένη τὸ προκαλεῖν ὑπουργεῖον, ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τὸν εἰς Ζακύνθου βουλευτῶν. Οἱ ἀγωνες, εἶπεν, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν δὲν ἔμειναν ἐντελῶς ἀγνοοί· ἤδη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ποιοῦσα και πάλιν χρῆσιν τῶν Βασιλ. προνομίων ἀναγνωρίζει τὰ δικαιώματα τῆς ἑτέρας τῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους· και ζητεῖ παρ' αὐτῆς τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως· τὰς δὲ Βουλὰς μελετῶσα τὰς περιστάσεις ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰ μέσα τῆς ὑπαρξεως εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἵνα μὴ παράσῃ ἐπιχειρήματα δικαιολογίας εἰς αὐτήν, ὅτε ἡ διάδοχος Βουλὴ θέλει ἴσως ζητήσει λόγον ἢ και κατηγορήσῃ τὴν σημερινὴν διαγωγὴν τῆς.

Ἡ κυβερνήσις, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορευτὴς, ἀναγγέλλει τὴν διάλυσιν τοῦ κοινοβουλίου· ἐάν τοῦτο ᾖναι ἐνίσχυσις προνομίου, ἢ κατάχρησις, ἢ διάδοχος Βουλὴ θέλει τὸ ἐξετάσει· ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ γνώμη εἶναι γνωστὴ τοῖς πᾶσι. Τὸ προνόμιον τῆς διαλύσεως πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὸ Στέμμα, ἵνα και τὸ Στέμμα και ἡ Βουλὴ ἀπαλλάχθωσι τοῦ συνεχοῦς βλαύματος τῆς ἀνατατάσεως εἰς ἣν ῥίπτεται ὁ τόπος. Ἀλλ' ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου, νῦν μόνον ὑπολείπεται ἡμῖν εἶπε νὰ ζητήσωμεν διασαφῆσεις ἐπὶ τῶν τελευταίων πολιτικῶν γεγονότων, διότι παρατηρεῖται ἀντίρροσις τις μετὰ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ νῦν προέδρου τῆς κυβερνήσεως και τοῦ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτοῦ. Ἀδύνατος ἦτον ὁ σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως ὡς ἐκ τῆς διαίρεσεως τῶν κομμάτων, εἶπεν ὁ πρώτος· οὐχὶ ἔλλειψις ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ διαφωνία μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ σκέψεων και γνωμῶν, ἃς ὑπέβαλον. Αὐτῷ ἔκαμον ὥστε νὰ μοι ἀρχειθῇ ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνή-

ειως, εἶπεν ὁ δεύτερος. Ἀνάγκη ἐπομένως, ἐξηκολούησεν ὁ ἀγροειὴς, νυν ὅτε ὁ λαὸς πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ νὰ μάρθῃ, ὅποια εἰσὶν αἱ σκέψεις καὶ αἱ γνώμαι τοῦ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτοῦ, ἃς τὸ Στέμμα ἐθεώρησεν ἀντιφρόνους πρὸς τὸ ἔθνος διὰ νὰ κρίνῃ ἀνά μέσον τῶν ἀντιθέτων τούτων σκέψεων καὶ γνώμων.

Ἀπήτησε λοιπὸν ἵνα ὁ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτὴς καταθέσῃ τὰς πρὸς τὸν βασιλέα ἐγγράφους αὐτοῦ σκέψεις ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ εἰπόντος ὡς ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία σέβεται τὰ δικαιώματα τῆς νομοθετικῆς, οὕτω καὶ αὕτη ὀφείλει νὰ σέβεται τὰ δικαιώματα τῆς ἐτέρας, ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ καταλληλὸς ὥρα ἃς ἐξετασθῇ τὸ περὶ προνομίων ζήτημα, ἀνῆλθε τὸ ἔθνος ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πιστώσεως καὶ τὴν λήξιν τῆς πολιτικῆς συζητήσεως. Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον ἀνεγνώσθη.

Ἀνελθὼν εἰτα τὸ ἔθνος ὁ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτὴς εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ πίστωση θὰ δοθῇ ἐπιφυλάσσεται ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐν δέοντι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἵνα μὴ φανῇ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεκδύεται τοῦ δικαιώματος τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως ὡς λαβὼν μέρος εἰς τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν κρίσιν ἐαρέσκει τὴν εὐθύνην, παρακατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν τὰς πρὸς τὸν βασιλέα ἐγγράφους σκέψεις αὐτοῦ, τὴν ἀπάντησιν ὅμως τοῦ βασιλέως ἀμείχανε νὰ ὑποβάλῃ, εἰς τὴν κυβερνήσιν δὲ ὡς ἀντιπροσωπεύουσιν τὸν βασιλέα ἀπόκειται νὰ συγκατατεθῇ εἰς ταῦτα. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινος παραδέχθη νὰ καταχωρισθῇ τὴ πρὸς τὸν βασιλέα ἐγγράφον τοῦ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτοῦ εἰς τὰ στενογραφημένα πρακτικά. Τινὼν δὲ προτεινόντων, ἵνα λήξῃ ἡ πολιτικὴ συζήτης καὶ ἐπιφανεσθῇ ἡ πίστωση, ἐτέρων δὲ ἀντιλεγόντων καὶ ζητούντων νὰ λαλήσωσιν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἀναβὰς εἰς τὸ ἔθνος ἀνέγνω τὸ ἐπόμενον περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς Β. Διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἀρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, διαλύωμεν τὴν Βουλὴν τῆς ἐκτελέσεως Παρλίου. Συγκαλοῦμεν δὲ συγγράμμιον τοῖς μὲν ἔλλοις νὰ ταυλῶσιν τὴν εἰσαγωγὴν τρίτην

τουτοῦ ε. ε. ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὸν περὶ ἐλλογῆς νόμον, τὴν δὲ Βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν εἰσαγωγὴν πέμπτην Ιουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δημοσιεύει καὶ ἐκτελεῖται τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1874.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ,
Π. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ι.
ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ὁ δὲ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξακολουθοῦντος τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Β. Διατάγματος ἐβεβαίωσεν, ὅτι θέλει καταχωρίσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὰ πρακτικά.

Μετὰ ταῦτα διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 9 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Τσιριμώκος.

Ὁ γραμματεὺς
Χ. Στεφανόπουλος
Κ. Βαββίνας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ΑΙΓΙΑΔΕΙΑΣ

Κωνστ. Θεοδώρου.
Α. Μεγαλόπουλος.

ΑΙΓΙΝΗΣ

Σ. Λογιοτατίδης.

ΑΝΑΡΟΥ

Ίω. Κυριακός.
Μ. Καίρης Ὀρρανός.
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος.

ΑΡΓΟΥΣ

Νικόλ. Α. Τσώκρης.
Ἀνδρ. Δανόπουλος.
Λεων. Βούλγαρης.

ΑΤΤΙΚΗΣ

Δημ. Καλλιφρονάς.
Σκαρλ. Σούτσος.
Ὁθων Μακρυγιάννης.
Στυλ. Κολιάτσος.
Περικλῆς Πετράκης.
Λημ. Ῥάλλης.

ΒΑΑΤΟΥ

Ἀθ. Ἰσχος.
Κ. Στράτος.

ΒΟΝΙΤΣΗΣ ΚΑΙ ΣΗΡΟΜΕΡΟΥ

Δημ. Γρίβας.
Γ. Γεροθανάσης.
Χρ. Κατσιογιάννης.

ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ

Γ. Πλαπούτας.

Θ. Δηλιγιάννης.
Β. Κ. Νικολόπουλος.
Ίω. Α. Δεληγιάννης.
Γ. Λαδόπουλος.
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος.

ΓΥΘΕΙΟΥ

Κ. Κοτσουκάς.
Λεων. Πετροπουλάκης.

ΔΩΡΙΔΟΣ

Ἰωάννης Υ. Ἀνδρίτσου.
Ἰωάννης Σαφάκας.
Ἀριστομένης Λιδωρίκης.

ΕΠΙΔ. ΑΙΜΗΡΑΣ

Ν. Παπαμεγαλόπουλος.
Ἰωάν. Καπιτσίνης.

ΕΡΝΙΟΝΙΔΟΣ

Γ. Μίλησης.
Ίω. Ζέρβας.

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Α. Βουλπιώτης.
Κ. Γιολδάσης.
Α. Δημητριάδης.
Τ. Κουτρουβέλης.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Κωνστ. Λαμβάρδος.
Νικόλ. Ε. Αούντζης.
Διον. Κολιβάς.
Ίω Νέγκας.
Ἀνδρ. Γάιτας Φωσκάδης.

ΠΑΡΙΑΣ

Στέφ. Στεφανόπουλος.
 Ἄνδρ. Αὐγερινός.
 Χρ. Στεφανόπουλος.
 Αὐγερ. Πετραλίας.
 Θ. Δαραλέζης.

ΘΗΒΩΝ

Α. Κατσίνος.
 Ἀναγν. Δημητρίου.
 Δημ. Κλίμακας.

ΘΗΡΑΣ

Ἄντ. Λαγκαδάς.
 Γερ. Βαλλιάνος.
 Ἀριστομένης Βαλέττας.

ΙΘΑΚΗΣ

Παύλος Πήλλικας.
 Εὐστ. Παταλλάς.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ἄθην. Γ. Πετιμεζάς.
 Θρ. Α. Ζαβίης.
 Ἀργύρ. Διαμυχτόπουλος.
 Ἄθην. Π. Πετιμεζάς.
 Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος.

ΚΑΛΑΜΩΝ

Περ. Μαυρομυχάλης.
 Κωνστ. Φλέσσας.
 Σταύρος Οἰκονομόπουλος.

ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Ἰω. Τζιώτης.
 Γ. Καραβίς.
 Ἀλέξ. Κοντόσταυλος.
 Κωνστ. Π. Οἰκονόμου.

ΚΕΑΣ

Ἰωάννης Χωρεπισκοπίδης.
 Ἰωάννης Ἀντωνιάδης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ν. Βασιλάκης.
 Ἄθην. Παπαμυθιώτης.
 Δημ. Λοράνδος.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀναστ. Δημητριάδης.
 Ἰω. Δελιγιάννης.
 Ἰω. Ἰωάννου.
 Γεώργ. Κούστας.
 Ἀριστ. Μεντζελόπουλος.

ΚΡΑΝΑΙΑΣ

Νικόλ. Μηλιαρέσης.
 Μ. Ἰγγλέσης.
 Σπυρ. Μονταστάς.
 Ἀγαμ. Μεταξάς.

ΚΥΘΗΡΩΝ

Κοσμ. Πανάρετος.
 Ἀναστ. Βαρόαρηγος.
 Δημ. Γαπτάκης.

ΚΥΝΟΥΝΙΑΣ

Θ. Θεοδογιάννης.
 Α. Σαρηγιάννης.
 Κ. Κατσιρόπουλος.
 Γ. Βακαλόπουλος.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Ν. Λεώπουλος.
 Ἰω. Βαλασόπουλος.
 Λέων. Μαυρομυχάλης.
 Νικήτ. Βαρδισιώτης.
 Ἀναστ. Κορριωτάκης.

ΛΕΒΒΑΔΙΑΣ

Ἀντ. Γεωργαντάς.
 Γ. Λάμπας.

ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Σπ. Βαλαωρίτης.
 Ἀγγ. Φ. Καλιάνης.
 Ἰωάν. Σ. Χαλκιάς.

ΛΟΚΡΙΑΟΣ

Ἀρ. Ροδάκης.
 Ἀλ. Παπαλουκάς.

ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

Ἰωάν. Παπαζαχαριόπουλος.
 Χρ. Χρηστόπουλος.
 Φίλιππος Βάρδαλης.
 Ἀριστ. Σακελλάρηπουλος.
 Δημ. Ζέγγελης.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Πλ. Φλέσσας.
 Βασίλ. Μπούντουνας.

ΜΑΓΑΡΙΔΟΣ

Γ. Μαλιέας.
 Ἀλέξ. Βάσσης.

ΜΕΣΗΣ

Σπυρ. Ζαβίης.
 Γερ. Ζωγιάς.
 Νικ. Παγκράτης.

ΜΕΣΣΑΟΓΓΙΟΥ

Ἐπ. Δελιγεωργής.
 Σταμ. Μαρσής.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Ἀλέξ. Κομουνδούρος.
 Σπ. Ἀντωνόπουλος.
 Π. Μπούτος.

ΜΗΑΟΥ

Α. Κυριακίδης.
 Γ. Προβελέγιος.

ΝΑΞΟΥ

Μιχ. Δημητριάδης.
 Ν. Χατζόπουλος.
 Κ. Κρίστης.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Ν. Φαραμάκης.
 Ν. Κανέλης.
 Μ. Βούτσας.

ΝΑΥΠΑΛΙΑΣ

Κ. Εὐθυμίουπουλος.
 Π. Τατρός.

ΟΗΡΟΧΩΡΙΟΥ

Ἀλ. Πετσάλης.
 Ἐπαμ. Βερδίκης.

ΟΙΤΥΛΟΥ

Δημήτριος Σαράβας.
 Ἰω. Μαυρομυχάλης.
 Πέτρος Μαυρομυχάλης.
 Πέτρος Λεωτσάκος.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Χ. Κανελλόπουλος.
 Ἀντ. Οἰκονομόπουλος.
 Ἀγαμ. Χριστόπουλος.

ΟΡΟΥΣ

Πολ. Κωνσταντάς.
 Θωδ. Ρωμανός.

ΠΑΛΗΣ

Μιχ. Χαματάς.
 Θδ. Πολυανός.
 Λέων. Δελλαπύρτας.

ΠΑΞΩΝ

Γ. Καραβίς.

ΠΑΡΝΑΣΣΙΑΔΟΣ

Εὐθ. Καραβίς.
 Π. Τζαμάλας.
 Α. Καραλιδανός.

ΠΑΤΡΙΩΝ

Θ. Κανακάρης.
 Ἀρ. Μπουκαλιώτης.
 Ἀρ. Κοντογιώργης.
 Π. Χαλκιδόπουλος.
 Εὐστ. Ηλιόπουλος.

ΠΥΛΙΑΣ

Ν. Καραβίς.
 Αθ. Μιχαήλ.

Δημ. Τριφυλίας
ΣΑΜΗΣ
 Γερ. Κόκκινος.
 Γ. Η. Αελλαπόρτας.
 Ιω. Αστουάνης.
ΣΚΟΠΕΛΟΥ
 Ιω. Δουλιδής.
 Κ. Επικουής.
ΣΗΤΕΣΣΩΝ
 Δ. Ι. Κουκουπιώτης.
 Άνδρ. Μανώλης.
ΣΥΡΟΥ
 Δημ. Χρητιδής.
 Ν. Σούπας.
 Κ. Πλατής.
 Β. Μπουμπουλής.
ΤΗΝΟΥ
 Ιω. Ζακλίωνης.
 Α. Αράτος.
 Γρηγ. Μπουρμαρής.
ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ
 Γ. Γεωργακόπουλος.
 Θ. Αναστασόπουλος.
 Σ. Χατζηγιαννίδης.

ΤΡΙΧΩΝΙΑΣ
 Γ. Στάκος.
 Γ. Αελογιάννης.
ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ
 Ιω. Λησινός.
 Σταθ. Χορτζής.
ΥΔΡΑΣ
 Δ. Γ. Βαλλήγας.
 Θ. Γούλας.
 Θ. Θεοδοράκης.
ΦΘΙΩΤΙΑΣ
 Θερμ. Παπακούτσας.
 Ιω. Χατζίσκος.
 Δημ. Τσιριμάνης.
 Κ. Ανδροννάτης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ

 Βασ. Ν. Βουδούρης.
 Δημ. Ν. Κριαζής.
 Γεώργ. Τ. Θωμάς.
ΝΕΩΝ ΨΑΡΙΩΝ
 Ν. Αγγελικάκης.
 Μ.λ. Κ. Κανόνης.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ.

23 Ιανουαρίου 1874.

Σελ.

Τέλεισι: άγκισμοῦ. — Κατάρτισις: προς. προς-
 δρείου. — Ανάγνωσις: όνομαστ. καταλόγου. — Ανά-
 γνωσις: Β. Διατάγματος περί ενάρξεως τῆς Συνόδου

1—4

ΣΥΝΕΛΠΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 30 Ιανουαρίου 1874.

Ανακρίνωσις: έγγραφου δι' οὔ ἀγγέλλεται ὁ θά-
 νατος τοῦ βουλευτοῦ Χαλκίδας Ζήση Ιατροῦ. —
 Παραπομπή: ἐκλογῶν τινῶν εἰς Τμήματα. — Κλήρω-
 σις τῶν βουλευτῶν Γορτυνίας εἰς Τμήματα. — Προ-
 δισμότης τῆς ἡμέρας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ
 προέδρου

5—6

ΣΥΝΕΛΠΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 4 Φεβρουαρίου 1874.

Εκλογὴ ὁριστικοῦ προέδρου. — προσφώνησις αὐ-
 τοῦ. — Προδισμότης τῆς ἡμέρας πρὸς ἐκλογὴν τῶν
 αντιπροέδρων καὶ γραμματέων. — Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰ-
 κονομικῶν υποεργῶν ζήτην εἰσαγάγῃ τὸν προῦπο-
 λογισμόν τοῦ ἐτους 1874, συζήτησις ἐπὶ τούτῳ,
 καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ ἀπλῆς τοῦ προῦπο-
 λογισμοῦ καταθέσεως

6—10

ΣΥΝΕΛΠΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1874.

Εἰσαγωγή τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου ἐκθέ-
 σις τοῦ Τμήματος. — Απόφασις τῆς Βουλῆς περὶ
 ταχίας εἰσαγωγῆς τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μισσῆνης
 ἐκθέσεως. — Εκλογὴ ἀντιπροέδρων καὶ γραμμα-
 τέων. — Εἰσαγωγή ὑπὸ τινῶν μελῶν τοῦ οἴκτου

Τμήματος τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μασσηνίας ἐκθέσεως.—Προσδιορισμός τῆς ἡμέρας πρὸς ἐκλογὴν τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν

10—11

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1874.

Εἰσαγωγὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μασσηνίας ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ.—Συζήτησις ἐπὶ ταύτης.—Κύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ ὀρκωμοσία τῶν κκ. Α. Κουμουνοπούλου καὶ Σπ. Ἀντωνοπούλου.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου, πρωτόκολλον ψηφοφορίας, κύρωσις αὐτῆς καὶ ὀρκωμοσία τοῦ βουλευτοῦ Π. Αεωτσάκου.—Εἰσαγωγὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας ἐκθέσεως, καὶ ἐπιστροφή αὐτῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Τμήματος πρὸς σύνταξιν τακτικωτέρως

12—17

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ὅπως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας ἐκθεσις σταλῇ εἰς τύπωσιν, ἅμα τῇ συντάξῃ αὐτῆς καὶ προσδιορισμός τῆς ἡμέρας τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συζήτησεως

18

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 12 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀνάγνωσις τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα προσφωνήσεως τοῦ προεδρείου καὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἀντιφωνήσεως.—Ἀνάγνωσις ἐγγράφου δι' οὗ ἀγγέλλεται ὁ σχηματισμός τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη.—Ἀγύρευσις τοῦ νέου προεδροῦ τῆς Κυβερνήσεως.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1874 καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.—Κατάθεσις πίνακος ἐμφαίνοντος τὴν κατάστασιν τῶν ταμείων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου.—Ἐπερώτησις βουλευτοῦ τινος ἐκ Νέσσης περὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς πορείας τῆς νέας κυβερνήσεως. Συζήτησις ἐπὶ ταύτης καὶ υποβολὴ προτάσεων περὶ ἐξελέγξεως τῆς πολιτικῆς πορείας τοῦ παρατηθέντος ὑπουργείου καὶ τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν

ἀπὸ τοῦ 1865 ὑπουργείων.—Εἰσαγωγὴ 1) ἀναφορᾶς κοινητῶν περὶ συστάσεως τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος. 2) Πρώτης νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου

18—86

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

τῆς 13 Φεβρουαρίου 1874.

Παραδοχὴ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε.—Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς εἰς τὸν δημόσιον λειτουργὸν τὸν εἰσπράττοντα ἐναντίον τοῦ 60 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος δέχουσα ἐσοδα.—Ἀναγγελία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ συνομολογήσεως δανείου μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας, πρωτόκολλον ψηφοφορίας καὶ καὶ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν δέμων Παμφίλιας, Ἀμβρακίας καὶ Θέρμου, κύρωσις δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀγρινίου

87—94

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

τῆς 14 Φεβρουαρίου 1874.

Παραδοχὴ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου πιστώσεως περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.—Πρώτης περὶ καταθέσεως τοῦ πίνακος τῶν ἐνταλμάτων τῆς δημοτικῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν βοηθημάτων τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ἀντιπρότασις περὶ καταθέσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἀπὸ τοῦ 1865, συζήτησις ἐπὶ τούτων καὶ μετάβασις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.—Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ βουλευτοῦ Μετζεσποῦλου περὶ ἀδείας ἀπουσίας.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσιῶν διὰ τὸ ἔτος 1874, καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.—Κλήρωσις τῶν εἰδικῶν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῶν

94—98

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

τῆς 18 Φεβρουαρίου 1874.

Ἐπαναλήψις τῆς κλήρωσεως τῶν μεμονωμένων

πάντων μελῶν διὰ τὰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς καὶ κατ' ἄλλοις αὐτῶν. — Κύρωσις τῶν βουλευτῶν Α. Κουμουνδούρου, Σ. Ἀντωνοπούλου, Π. Μπούτου καὶ Π. Λεωτάκου εἰς τμήματα. — Παραδοχὴ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν. — Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν Κ. Λομβάρδου καὶ Θ. Δηλιγιάννη περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ὑπουργείου τῆς 8 Ἰουλίου καὶ τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν Ὁθ. Μακρυγιάννη καὶ λοιπῶν περὶ ἐξελέγξεως τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν ὑπουργείων ἀπὸ τοῦ 1865. — Ἐπιδοκιμασίαι καὶ ἀποδοκιμασίαι ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου. — Ἐρώτησις τοῦ προέδρου περὶ ἐκκενώσεως αὐτοῦ, ἀπόρριψις ταύτης καὶ ἐγκατάλειψις τῆς θέσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου. — Κατάληψις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Α'. ἀντιπροέδρου, καὶ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως. — Ἀνάγνωσις τῆς ἀπὸ τῆς προεδρείας παραιτήσεως τοῦ προέδρου, ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ὅπως παρακληθῇ ὁ πρόεδρος νὰ καταλάβῃ τὴν ἐδρὰν καὶ ἀγόρευσις αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ. — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος 98—105

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

τῆς 19 Φεβρουαρίου 1874.

Παραδοχὴ εἰς γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας τοῦ ἔτους 1874. — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν Κ. Λομβάρδου καὶ Θ. Δηλιγιάννη περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ὑπουργείου τῆς 8 Ἰουλίου 1872 κτλ. 106—111

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

τῆς 20 Φεβρουαρίου 1874.

Παραδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ κατασκευῆς ἐντός τῆς αἵθουσας περιφράγματος διὰ τῆς δημοσιωγήσεως. — Ὑποβλῆ ἐκθέσεως ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δυνά-

μεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1874. — Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου εἰς α'. ἀνάγνωσιν. — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 106,000. 2) περὶ κυρώσεως ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 204,000. 3) περὶ κυρώσεως ὁμοίων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δρ. 335,006. 4) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχ. 103,500. — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος 111—139

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

τῆς 21 Φεβρουαρίου 1874.

Χορήγησις ἀδείας εικοσήμερου ἀπουσίας εἰς τὸν βουλευτὴν Αἰγιαλείας Α. Μιχαλόπουλον. — Παραδοχὴ περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν νομοσχεδίων κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον εἰσαχθέντων 1) περὶ προσδιορισμοῦ ἀμίσθων κλητήρων ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ 2) διορισμοῦ δευτέρων ἀντεισαγγελέων ἐν τοῖς πρωτοδικείοις. — Ἀναμνηστικὴ περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ ὑποβληθέντος ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. — Ὑψίσις δραχ. 500 πρὸς ἀγορὰν ἐπίπλων τῆς Βουλῆς. — Παραδοχὴ εἰς β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος 140—144

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

τῆς 22 Φεβρουαρίου 1874.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου 1) περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐν Κερκύρᾳ δημοτικῶν προσόδων. 2) περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἑκπλ. ΣΕ'. καὶ 4Α'. Νόμου. 3) νομοσχεδίου ὑποβληθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον περὶ

ευστάσει· ταμείον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.
— Παραδοχὴ εἰς γ' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ
δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ κτλ. ἐξακολούθη-
σις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. 144—155

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

τῆς 23 Φεβρουαρίου 1874.

Παραδοχὴ εἰς α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ
τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. — Αἰ-
τήσεις τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ περὶ ἐγγρα-
φῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ νομοσχεδίου περὶ
μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀποφασί-
σις Βουλῆς περὶ τούτου. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου
περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ
1874. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ
πολιτικοῦ ζητήματος 156—168

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

τῆς 25 Φεβρουαρίου 1874.

Ὁρκωμοσία τοῦ βουλευτοῦ Π. Μπούτου. — Ἐπε-
ρώτησις περὶ καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς
δαπάνης καὶ τῆς ἀξίας τῆς θαλαμηγού Ἀμφιτρίτης
καὶ ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουρ-
γοῦ. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ καταργή-
σεως τῆς θέσεως ἐνὸς γραμματέως Α'. τάξεως ἐν τῇ
ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ προσθήκης ἐνὸς
Τριμητάρχου Α'. ἡ Β'. τάξεως 2) περὶ τροποποίη-
σεως τοῦ περὶ ἐθνικῆς βιβλιοθήκης ΣΜΗ'. νόμου.
— Παραδοχὴ εἰς β' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου
περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. — Α-
φήγησις βουλευτῶν Κυνορίας καὶ Καλαβρύτων περὶ
καταχρήσεων τρατωτικῶν ἀποσπασμάτων ἐν ταῖς ἐ-
παρχίαις ταύταις καὶ ἀπάντησις ὑπουργοῦ Στρατι-
ωτικῶν. — Πληροφορία ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν περὶ
τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Ἀχμίνας,
ἀπὸ Παιραιῶς μέχρι Βονίσσης καὶ τῆς Πελοποννήσου
σιδηροδρόμων. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ
τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος 169—176

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣΤ'.

τῆς 27 Φεβρουαρίου 1874.

Ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου—ἀνα-
βολὴ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν μέχρι τῆς ἐ-
λεύσεως τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. — Ἀνάγνω-
σις αὐτῶν—Πρότασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀποδο-
χῆς τῶν περὶ δημοκρατίας λεγθέντων ἐν τῇ
χθεσινῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Λομβάρδου. Συ-
ζητήσεως ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως. 167—182

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

τῆς 28 Φεβρουαρίου 1874.

ὑποβολὴ ἐτέρας προτάσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως ἐπὶ τοῦ περὶ Δημοκρατίας ἐπεισοδίου. — Συζή-
τησις ἐπ' αὐτῆς καὶ ὑποβολὴ ἀντιπροτάσεως. — Συ-
ζητήσεως ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος καὶ ψηφοφο-
ρίᾳ ἐπ' αὐτοῦ 182—188

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

τῆς 1 Μαρτίου 1874.

Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βου-
λῆς καὶ ψηφοφορία ἐπ' αὐτῆς 188—191

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

τῆς 11 Μαρτίου 1874.

Πρότασις περὶ ἀναβολῆς καὶ παραδοχὴ αὐτῆς. 191

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

τῆς 13 Μαρτίου 1874.

ὑποβολὴ παρατηρήσεως ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀ-
ξιωματοῦ τοῦ κ. Λομβάρδου συζητήσεως καὶ ἀπόφ-
ασις αὐτῆς. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ πα-
ρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς δελώσεως καὶ ἀπαριθ-
μήσεως τῶν ζώων καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς α' ἀνά-
γνωσιν. 2) περὶ βαθμολογίας τῶν ἐπιτελεστικῶν τῶν
δικτῶν. 3) περὶ πτωχεύσεως. 4) περὶ προσθήκης
καὶ γ' ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836
Β. Διάταγμα. 5) Πρότασις νόμου περὶ ἐγκαθιδρύ-

σεως τοῦ κατὰ στρέμμα φορολογικοῦ συστήματος. 6) Τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. 7) Τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἀναφοράς τῶν ρυθιγμένων ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν. 8) Προτάσεως νόμου περὶ μὴ διορισμοῦ δικαστῶν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως νόμου εἰδικοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. — Πρότασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως· συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπ' αὐτῆς. — Παραδοχὴ εἰς Ἀ. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς 191—313

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

τῆς 14 Μαρτίου 1874.

Παραδοχὴ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1874. — Ἐπίσης εἰς β'. τοῦ περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων. — Β'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐλεγκτοῦ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ. — Ἐναρκίς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 314—318

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

τῆς 15 Μαρτίου 1874.

Ἀπόρριψις τῆς αἰτηθείσης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σ. Κοριζῆ ἀδείας ἀπουσίας. — Ὑποβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς. — Παραδοχὴ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων διὰ τὸ πρῶτον ἔτος. — Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ ὀργανώσεως Μαιευτηρίου. — Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν διαφόρων κατ' οἰκὴν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων. — Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς συζητήσεως. — Γ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου. . . 319—335

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

τῆς 16 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν συντάξεων τῶν πρώην χωροφυλάκων ἐν Ἑπτανήσῳ. — Αἰτήσεις διαφόρων βουλευτῶν περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον εἰσαχθέντος νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐγγωρίου περιουσίας τῶν δήμεων Κεφαλληνίας. — Ἀναβολὴ τῆς γ'. ἀναγνώσεως ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου. — Β'. ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ. 315

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

τῆς 19 Μαρτίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγγέλλει ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖον παρητήθη, ἀλλ' ὅτι ἔμεινον ἐν τοῖς πράγμασι, μὴ κατορθωθέντος τοῦ σχηματισμοῦ ἑτέρου, καὶ συζητήσεως περὶ τούτου. — Γ'. ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ. — Αἰτήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ νομοσχεδίου συμβάσεων μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης καὶ παραδοχὴ αὐτῆς. — Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ. — Αἰτήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους συζητήσεως, παραδοχὴ αὐτῆς 341—362

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

τῆς 20 Μαρτίου 1874.

Προσφορὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς τοῦ Α'. τόμου τῆς περὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου πραγματείας τοῦ Ν. Σκαπῆλου. — Εἰσαγωγὴ προτάσεως (Πρακτικὴ Βουλῆς Β. Συνόδου Β. Περιόδου). 22

σεως νόμου περί δημολογιστών. — Επερώτησις
βουλευτοῦ Μέσης: περί τῶν ἐν Κερκύρα δικαστικῶν
σκανδάλων καὶ ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν ὑπουργοῦ. — Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ παραδοχὴ αὐ-
τοῦ. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περί ἀναπληρώσεως
τῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν δημοτ. ἐκλογῶν προέδρων
τῶν Ἐπαρχ. Συμβουλίων. — Γ'. Συζητήσεις τοῦ νο-
μοσχεδίου περί ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν.
Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ. καὶ παραπομπὴ εἰς τύ-
πωσιν τῶν ἐγγράφων τῆς Ἰονίου Τραπέζης. — Πα-
ραδοχὴ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν νομοσχ. 1) Περί τροποποι-
ήσεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ περὶ Ἐθνικῆς Βιβλιοθή-
κης νόμου. 2) Περί μεταβολῆς τοῦ νεννομοθετημένου
προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.
— Εἰσαγωγὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ τελευταίου νο-
μοσχεδίου βουλευτοῦ τινος Κυνοῦρίας. 362—373

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.

τῆς 21 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περί κυρώσεως συμβάσεως
μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐстро-Οὐγγαρίας. — Ανα-
κοίνωσις ἐγγράφου τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ
ἐφετῶν περί χορηγίας ἀδείας πρὸς διαίαν προσαγω-
γὴν τοῦ βουλευτοῦ Δ. Κουνουπιώτου. — Α'. συζητή-
σις τοῦ νομοσχεδίου περί ἀναπληρώσεως τῶν πρὸς
ἐκδίκασιν τῶν δημοτ. ἐκλογῶν προέδρου τῶν ἐπαρχ.
συμβουλίων. — Ἐξακολούθησις τῆς γ'. συζητήσεως ἐπὶ
τῶν μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης συμβά-
σεων, καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς 373—379

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

τῆς 22 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ
ἐπιτροπῆς ἐπὶ τριῶν ὑπουργείων καὶ συζητήσεις ἐπὶ
ταύτης: πρότασις περί διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως
καὶ παραδοχὴ αὐτῆς 379—380

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

τῆς 23 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπι-
τροπῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Α. Βαρελίδου. — Εἰσα-
γωγὴ προτάσεως νόμου περί τροποποιήσεως τοῦ περὶ
συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ἑκτῆς νόμου. — Ἀπάν-
τησις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ εἰς παρελ-
θούσαν ἐπερώτησιν τοῦ ἐκ Μέσης βουλευτοῦ. —
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περί κυρώσεως ἀναπληρωτι-
κῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 371 840 τῆς χρήσεως
1873. — Συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ περὶ διανο-
μῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ φυτειῶν νόμου. — Ἀναφορὰ ἐ-
ταιρίας τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου. — Β'. ἀ-
νάγνωσις τοῦ περὶ Προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν Συμ-
βουλίων νομοσχεδίου. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητή-
σεως ἐπὶ τῶν μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης
συμβάσεων. — Εἰσαγωγὴ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς. — Εἰσαγωγὴ καὶ πα-
ραδοχὴ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου περί χορηγίας
πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς
Μαρτίου ε. ε. — Παραδοχὴ εἰς Β'. ἀνάγνωσιν τοῦ
νομοσχεδίου 1) Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 18
τοῦ περὶ ἑθνικ. βιβλιοθ. νόμου καὶ 2) Νομοσχεδίον
περί μεταβολῆς τοῦ νεννομοθετημένου προσωπικοῦ
τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν 380—396

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

τῆς 24 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως νόμου περί ὑπαγωγῆς τῶν
ὑπὸ στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων διαπραττομένων
ἀδικημάτων εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια. — Παρα-
δοχὴ εἰς Β'. ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περί χορη-
γίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μη-
νὸς Μαρτίου, εἰς ἀ. δὲ ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ κυρώσεως
συμβάσεως μετὰ τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας. — Ἀναβολὴ
τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κρά-
τους συζητήσεως 396—397

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

τῆς 26 Μαρτίου 1874.

Εἰσαγωγή προτάσεως νόμου περὶ τῆς ἐν ταῖς νή-
σους τοῦ Αἰγαίου ὁδοποιίας.— Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῆς
ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοργα-
νισμοῦ τῆς Μαιευτικῆς Σχολῆς.— Παραδοχὴ εἰς γ'
ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώ-
σεως διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον, εἰς β' δὲ ἀνάγνωσιν τὸ
νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Αὐ-
στορο-Οὐγγαρίας.— Συζήτησις καὶ διακοπὴ αὐτῆς ἐπὶ
τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν Προέδρων τῶν Ἐπαρχια-
κῶν Συμβουλίων.— Παραδοχὴ εἰς γ' ἀνάγνωσιν τῶν
νομοσχεδίων. 1) Περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 18
τοῦ περὶ Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης νόμου. 2) Περί κα-
ταργήσεως ἐνός γραμματέως ἁ. Τάξεως καὶ προσθή-
κης Τμηματάρχου Α. ἢ Β'. Τάξεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.— Εἰσαγωγή ἐκθέσεων
ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων 1) Περί διορισμοῦ β'.) ἀντιναυ-
γελῆς εἰς τινὰ Πρωτοδικεῖα 2) περὶ ἐμμέσθων δικα-
στικῶν κλητῶν.— Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους συζητήσεως. Ἐ-
ξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου
περὶ ἀναπληρώσεως τῶν Προέδρων τῶν Ἐπαρχιακῶν
Συμβουλίων καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ εἰς γ'. ἀνάγνωσιν.
— Διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ 15 ἡμέ-
ρας καὶ χορηγία ἀδείας ὀκταήμερου ἀπουσίας εἰς τὸν
Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.— Κλήρωσις τῶν Ἐπιτροπῶν
διὰ τὰς ἐορτάς τῆς 25 Μαρτίου καὶ τοῦ Πάσχα . . 39

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΑ'.

τῆς 15 Ἀπριλίου 1874.

Ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βι-
βλιοθήκης τῆς Βουλῆς Γ. Τερτσέτου.— Ἀνακοίνωσις
ἀναφορᾶς βουλευτῶν ἀξιωματικῶν περὶ τῆς βουλευ-
τικῆς ἀποζημιώσεως τῶν.— Ἀνάγνωσις τηλεγραφί-
ματος τοῦ ἐκ Καλαμῶν Ἐμ. Μπενάκη συζητήσις
ἐπ' αὐτοῦ, καὶ μετάβασις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάτα-
ξιν.— Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς τῶν ἐν Κ. πόλει μετό-
χων τοῦ Λαυρίου 406

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.

τῆς 22 Ἀπριλίου 1874.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν βουλευτῶν ἀ-
ξιωματικῶν περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν.— Κλήρω-
σις ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασι-
λέως.— Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀ-
ναφορᾶς τῶν βουλευτῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀναβολὴ
αὐτῆς 410

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

τῆς 26 Ἀπριλίου 1874.

Εἰσαγωγή τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριγωνίας ἐκ-
θέσεως.— Κύρωσις τῆς ἐκλογῆς καὶ ὀρκωμοσία τοῦ
βουλευτοῦ Ι. Δεληγιάννη.— Ἀναγγελία τῆς Κυβερ-
νήσεως περὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως τοῦ μετασχη-
ματισμοῦ τῆς Βουλῆς, καὶ αἰτήσεις περὶ ψήφισμα
πενταμήνου πιστώσεως.— Συζήτησις ἐπὶ τούτοις καὶ
ἀνάγνωσις τοῦ Διατάγματος περὶ διαλύσεως τῆς
Βουλῆς 411 419

